Gizli Doktrin, Cilt 3

HP Blavatsky tarafından

1800'lerin sonlarında yayınlandı

Başkalarının söylediklerine gelince, birçok insanı bir kez bedenden kurtulduktan sonra ruhun acı çekmediğine ikna eden ... ne kötü ne de bilinçli, bizim tarafımızdan atalarımızdan alınan doktrinlere daha iyi dayandığını biliyorum. Dionysos'un kutsal alemlerine inanmaktan çok; Çünkü mistik semboller, Kardeşler'e mensup olan bizler tarafından iyi biliniyor.

Plutarch

Hayatın sorunu insandır. Büyü veya daha doğrusu Bilgelik, insanın içsel varlığının güçlerinin evrimleşmiş bilgisidir, bu güçler ilahi yayılımlardır, çünkü sezgi onların kökeninin algılanmasıdır ve bu bilgiye indüksiyonumuzun başlangıcıdır ... İçgüdü ile başlıyoruz; son her şeyi bilmektir.

A. Wilder

İÇİNDEKİLER	Mezhep.	Sayfa
GİRİŞ		1
Tüm Kutsal Kitap Varsayımlarının Bir		3
Anahtarı Kanıtlanmalıdır Platon'un		5
Eleştirmenle Kendi Kendine Çelişkisini		7
Öğretmesinin Ruhu		9
Pisagor'un Takipçisi Ammonius Saccas		11
Platon'un Karakteri Ön Araştırması		13
	1	14
Çin'in Koruyucuları Büyü	1	15
Büyüsünün ABC'si İnsan Kadar	1	17
Yaşlı Bilgi Ağacı Okültizm Günü	1	19
Kazanmalı İşyerinde Kara Büyü	1	21
	1	23
	1	25
Kara Büyü ve Hipnotizm	1	27
Felsefe Kendi Değerine Dayanır Modern Eleştiri ve	1	29
Kadimler Hepsi Hakiki Bilim Adamlarını Onurlandırır	2	30
	2	31
Efsane nedir?	2	33
Keldani Kahinleri	2	35
Büyünün Kökeni Hermes	3	36
Kitapları	3	37
Sihrin Kökeni Nedir? Syros'un	3	39
Ferekitleri	3	41
Cain, Matematiksel ve Antropomorfik Başlangıçların	3	43
Gizliliği	4	44
"Genesis" üzerine Kaynaklanan Egzoterik ve	4	45
Ezoterik Öğretiler	4	47
Bugüne Kadarki En Büyük Suç "Ahit" in "Kara	4	49
Sözleri"	4	51
Asya Dinleri Ezoterizmlerini Açıkça Hikmet-Din ilan ediyor	4	53
	4	55
Gizlilik İçin Bazı Nedenler	5	56

İÇİNDEKİLER Pratik Teurjinin	Mezhep.	Sayfa
Anahtarı Değildir	5	57
Varoluş Merdiveni	5	59
Usta Adama Açık Üç Yol Tanrı'dır	5	61
	5	63
İsa Reenkarnasyonu Öğretti	5	65
Pratik Sihirli İsimlerin Tehlikeleri	6	67
Sembollerdir	6	69
Üç Anne	6	71
İncil ve Söz Musa ve	6	73
Yahudilerin Yeni Şişelerde	6	75
Eski Şarap	7	76
Hırsızlar Hangi Tarih Öncesi Orijinalleri	7	77
Kopyalar?	7	79
İncil'in Karakteri	7	81
Enoch Kitabı Hristiyanlığın Kökeni ve Temeli	8	82
Enoch ve Hıristiyanlık Kitabı Enoch Irkları	8	83
Kaydediyor	8	85
Enoch Kitabı Sembolik Okültistler İncil'i	8	87
Reddetmez Hermetik ve Kabalistik Öğretiler	8	89
Kabala ve Enoch Kitabı Sayılar ve Ölçüler	9	91
	9	93
	9	95
Doktrin Herkese Aittir	9	97
Alfabe ve Rakamların Çeşitli Gizli Yorum Sistemleri	10	98
Sayılar ve Büyü	10	99
Tanrılar ve Sayılar	10	101
Evrensel dil	10	103
Merkezi Noktalı Altıgen veya Yedinci Anahtar Gizli Silahlar	11	105
	11	107
Gerçek Okültistin Dinlere Karşı Görevi Hristiyan ve Hristiyan	12	109
Olmayan Üstatlar	12	111
Hristiyanlık Sonrası Üstatlar ve Öğretileri	13	112

İÇİNDEKİLER Adil Olmayan Eleştiri	Mezhep.	Sayfa
Değil	13	113
İki Ebedi İlke	13	115
Simon ve Biyografi Yazarı Hippolytus Düzensiz	14	117
Dengeler	14	119
"Kanıtlar" olarak taşlar.	14	121
Aziz Paul Mevcut Hıristiyanlığın Gerçek Kurucusu İnisiyatifler Tarafından	15	122
Hukukun Kaldırılması	15	123
Paul Simon Olarak Değiştirildi	15	125
Peter bir Yahudi Kabalisti, Peter'ın Koltuğuna	16	126
İnisiye Değil	16	127
Appollonius of Tyana	17	129
Gizemli Öğretmen	17	131
Apollonius Apollonius'ta De Mirville Yok	17	133
Edilemez	17	135
Apollonius Kurgu Yok	17	137
Adept Biyografilerinin Altında Yatan Gerçekler Jesus	18	138
ve Apollonius	18	139
Başlangıçların Biyografileri	18	141
Efsanelerin Benzerliği	18	143
İsa'nın doğası	18	145
Ciddi Bir Yanlış Çeviri	18	147
İsa'nın Gizli Doktrini	18	149
Haç ve Haç	18	151
İlkel Kadın İsa'nın Öyküsü	18	153
	18	155
İncillerin Evrensel Öğretilerinin	18	157
Kabalistik Okuması	18	159
Antakya'da Aziz Cyprian	19	160
Büyüsü	19	161
Büyücü Aziz Olun	19	163
Doğu Gupta Vidya ve Kabalah Bir Gizemin	20	164
İçindeki Bir Gizem	20	165
Zohar'ın Yazarlığı	20	167

İÇİNDEKİLER Con't Chaldaic ve	Mezhep.	Sayfa
İbranice	20	169
İlk İnsanlar	20	171
Tarihsel Olmayan Birçok Olay	20	173
Gerçek İbranice Karakterler İbranice	20	175
Ezoterizmini Yitirdi İlkel Değil Tüm Gizli Üçü	20	177
Bir Arada ve Dördüncüsü Gizlendi	20	179
	20	181
Septenary Sephira	20	183
Kör İbranice Alegorilere Önderlik	20	185
Eden Körler	21	186
İbranice Kutsal Kitapta Bazı İbraniler	21	187
Yedi Yaratıcı Tanrıyı Başlattı	21	189
	21	191
Tüm Alegorilerin Yedi Anahtarı	21	193
Gerald Massey Yedi Yaratıcı için Baba ve Anne	21	195
	21	197
Yaratılış Üzerine "Zohar" ve İnşaatçılar Olarak Elohim	22	199
Melekleri	22	201
Elohim kimdir? Monad, Duad	22	203
ve Triad Yaratıcı Tanrılar	22	205
	22	207
Tanrı Ev Sahibi	22	209
Okültistlerin ve Kabalistlerin Güneşin Gizemini	23	211
Söyledikleri	23	213
Bilim ve Gizli Astronomide Modern Kabalistler Neptün'ün Yeri	24	215
	24	217
Kendini Üretme Ex-Niholo?	24	219
Yıldızlarda Melekler Var mı? Doğu ve	24	221
Batı Okültizm İlkel Mesele	25	222
	25	223
Büyük Derin	25	225
Yaratılış Kaosu İnsanlığın	25	227
İncil'i	25	229

İÇİNDEKİLER Con't Chaos Theos	Mezhep.	Sayfa
veya Kosmos'tur Yüz Sekiz Putlar	25	231
ve Teraphim'in Tanrısı Teraphim	25	233
	26	234
	26	235
Yehova ve Teraphim	26	237
Ay İdolü Mısır	26	239
Büyüsü	27	241
Papyri'nin Kanıtı	27	243
Semboller ve Okumaları Yeniden	27	245
Doğuş ve Göç	27	247
Mısırlı Khous	27	249
Mısır'da Takıntı	27	251
Sihirli Sihirli Heykellerin	27	253
İki Ritüeli	27	255
Romantikler - Ama Doğru	27	257
Gizemlerin Kökeni Cennette Bir	28	258
An	28	259
Popüler İnançların Büyümesi	28	261
Gerçek Bir Rahiplik	28	263
Mısırlı Rahipler	28	265
Açığa Çıkarma ve Açma	28	267
Atlantisliler Yozlaşıyor	28	269
Güneş Davası Başlangıcı	29	270
Vishvakarma ve Vikarttana	29	271
Işık Masonluğunun ve Cizvitlerin	29	273
Aktarımı	29	275
Gizem "Başlangıcın Güneşi" Tanrı	30	277
olarak Güneş	30	279
Gizemlerin Gizemleri ve Teofani	31	281
Nesneleri	31	283
Gizemler Christos ve Chrestos'un	31	285
Gizemleri ve Masonluk İzleri	32	287
	32	289
Narada'nın Sembolizmi	32	291

İÇİNDEKİLER Mısır Başlangıcı	Mezhep.	Sayfa
	32	293
Özverili Kurban	32	295
Orpheus	32	297
Avrupa'da Alesia ve Bibractis'teki Son	33	298
Gizem	33	299
Mısır'ın Öğrenimi	33	301
Hıristiyanlık Sonrası Ardıllar Gizemlerin Köklü Irkları	34	303
	34	305
"Yanlış Gnosis"	34	307
Ammonius'un öğretmenleri	34	309
Zorluklar ve Tehlikeler	34	311
Neo-Platonik Okul	34	313
Güneş ve Yıldızların Sembolizmi	35	315
Çember Dansı	35	317
Christian Astrolatry	35	319
Fatih Michael	35	321
Hıristiyan Güneş Tanrısı	35	323
Pagan Sidereal İbadet veya Astroloji	36	325
Gezegensel Melekler	36	327
Göksel Tekerlekler	36	329
Promethean Gizemi	36	331
Yıldızların Ruhları - Evrensel Helyolatri Hristiyan Yıldız	37	332
İbadeti	37	333
Tekil Bir İtiraf	37	335
Astroloji ve Astrolatri	38	337
Astrolojinin Savunması Daha	38	339
Sonra Bozuluyor	38	341
Tanınmış Öğrencileri	38	343
Avatâras Döngüleri	39	345
Gerçekleştirilmemiş Bir Kehanet	39	347
Gizli Döngüler	39	349
Gizli Döngüler	40	350
Naros	40	351

İÇİNDEKİLER Con't Age of the	Mezhep.	Sayfa
Vedas	40	353
Göksel Şarkı Tanıklığı	40	355
Mackey'nin Argümanları	40	357
Avatâras Öğretisi Tüm	41	361
Avatâralar Özdeş	41	363
Gönüllü Enkarnasyon	41	365
Cardinal De Cusa	41	367
Yedi Işın	41	369
Özel Durumlar	41	371
Yüksek Astral	41	373
Yedi İlke	42	374
Buddha Shankarâchârya'nın	43	376
Gizemi	43	377
Buda Bir Fuller Açıklamasını Reenkarne	43	379
Edemez	43	381
Kurban	43	383
Shankarâchârya Hala Yaşıyor	43	385
Buddha'nın "Reenkarnasyonları"	44	386
Vajradhara	44	387
Yaşayan Budalar	44	389
Belirsiz Bir Geçit	44	391
Yayınlanmamış Buda Söylemi Yanlış Bir Görüş	45	393
	45	395
Nirvana-Moksha	46	396
Ãkâsha	46	397
Madde Daima Kör Bir İnanç	46	399
Veriyor, Yok Olmanın Anlamı	46	401
Beklenmiyor	46	403
“Lam-Rin” ve Dzyan'ın Gizli Kitapları	47	405
Amita Buddha Kwan-Shai-Yin ve Kwan-Yin — "Dzyan Kitabı" ve Tsong-Kha-Pa Lamaseries Ne Diyor	48	407
Tsong-Kha-Pa — Çin'deki Lohanlar	49	409
Kayıp Kelime	49	411

İÇİNDEKİLER Tibet Kehanetleri	Mezhep.	Sayfa
Değildir	49	413
Budizm'in Yanlış Beyanlarını Düzelten Birkaç	50	414
Yanlış Kanı	50	415
Gizemli Bir Ülke	50	417
Saçma Sonuçlar	50	419
Materyalist Oryantalistler	50	421
Budizm'in Tibet'e Giriş	50	423
'Göz Doktrini' ve 'Kalp Doktrini' veya 'Kalp Mührü'	51	424
Swedenborg İddiaları	51	425
Tanrı 'Kim'	51	427
Daha Fazla Yanlış Beyan	51	429
Âryâsanga	51	431
Not	52	434
Bir uyarı	52	435
Lotus Mücevheri	52	437
Pisagor Tetrad	52	439
Yedi Muhabir İçerik	52	441
Irklar ve İnsan Arasındaki Yazışmalar	52	443
Adam ve Logolar	52	445
Kozmik, Spiritüel ve Fiziksel Merkezler	52	447
Kadın ve Simya	52	449
Ses ve Renk	52	451
Haftanın günleri	52	453
Bir açıklama	52	455
Astroloji ve Ay Haftaları	52	457
Sesleri Görmek ve Renkleri Duymak	52	459
Gezegen ve İnsan Bedenleri	52	461
Gezegenler ve Fakülteler	52	463
Sihirbaz Simon Magnus	52	465
Seriler	52	467
The Triple Æon	52	469
Sihir ve Mucizeler	52	471
İlahi Bir Bilimi Sihir	52	473

İÇİNDEKİLER Yedi Hiyerarşi	Mezhep.	Sayfa
Değildir	52	475
Kökenler	52	477
Renkler ve İlkeler	52	479
İlkel Yedi	52	481
Hiyerarşiler ve İnsan Bilgeliği	52	483
ve Gerçeği	52	485
Gizli Gizlilik	52	487
Doğanın İnce Güçlerinin Aydınlık ve	52	489
Karanlık Tarafları	52	491
"Yedi İlke"	52	493
Auric Yumurta	52	495
Beş veya Yedi Tattva	52	497
Tattva	52	499
Tattvas Hatha ve Râja Yoga'nın Ezoterik ve Tântra	52	501
Tabloları	52	503
Yedinci His Usta Çakraların Uyanışı	52	505
	52	507
İnsan Arp	52	509
Manas'taki Dualite Yaşayan ve	52	511
Ölüler Ölümsüzlük Kazanıyor	52	513
	52	515
Işık ve Yaşam	52	517
İki Ego	52	519
Ruhun Ölümü	52	521
Alt Ruhun Reenkarnasyonu The	52	523
Dweller on the Threshold The Word	52	525
	52	527
İlahi Şahit	52	529
Ek	52	530
Mantra Operatörü	52	531
Renk ve Ruhsal Sesli Müzik	52	533
Masası	52	535
Bazı Sözlü Öğretiler Üzerine Notlar The	52	537
Dweller on the Threshold	52	539

İÇİNDEKİLER Korku ve Nefret	Mezhep.	Sayfa
Değildir	52	541
Üçgen ve Kuaterner	52	543
Prâna ve Antahkarana	52	545
Kutsal Beden Merkezleri	52	547
Ãkâsha Nature's Sounding-Board	52	549
Kosmik Bilinç	52	551
Astral Düzlem Kosmik Düzlemlerin	52	553
Bölümleri	52	555
Farklılaşma	52	557
Erkekler ve Pitris	52	559
Hayal Gücü	52	561
Döngüler Neden Geri Dönüyor?	52	563
Talas ve Lokas	52	565
Bilinç Durumları	52	567
Adam ve Lokas	52	569
Svarloka'daki Yogiler	52	571
Bilinç ve Öz Bilinç	52	573
Bilinç Terazisi	52	575
Titreşimler ve Gösterimler	52	577
Beynin Üzerinde Yükselen Christos'un	52	579
Çarmıha Gerilmesi	52	581
Mesih ve Apollonius	52	583
Başlangıçlar	52	585
Karmik Etkiler	52	587
Ateş Kriyâshakti'dir	52	589
Astral Bedenin Sorumluluğu ve Ego	52	591
İşlevleri	52	593

ÖNSÖZ

Bu cildi basına hazırlama görevi zor ve endişeli bir işti ve ne yapıldığını açıkça belirtmek gerekiyor. HPB tarafından bana verilen kağıtlar oldukça düzensizdi ve açık bir sıraları yoktu; Bu nedenle, her makaleyi ayrı bir Bölüm olarak aldım ve mümkün olduğunca sıralı bir şekilde düzenledim. Dilbilgisi hatalarının düzeltilmesi ve açıkça İngilizce olmayan deyimlerin ortadan kaldırılması haricinde, kağıtlar HPB'nin bıraktığı gibidir, aksi belirtilmedikçe. Birkaç durumda bir boşluğu doldurdum, ancak bu tür bir ekleme metinden ayırt edilebilmesi için köşeli parantez içine alınır. "The Mystery of Buddha" da başka bir zorluk ortaya çıktı; Bölümlerin bazıları dört ya da beş kez yazılmıştır, her sürüm diğerlerinde olmayan bazı cümleler içermektedir; Bu sürümleri bir araya getirdim, en tamamını temel alarak ve diğer sürümlere eklenen her şeyi oraya ekledim. Bununla birlikte, biraz tereddütle bu Bölümlere bu Bölümleri dahil ettim. *Gizli Doktrin.* En müstehcen düşüncelerle birlikte, çok sayıda gerçek hata ve ezoterik bilgiye değil, ekzoterik yazılara dayanan birçok ifade içerirler. Derginin Üçüncü Cildinin bir parçası olarak yayınlamam için ellerime verildi. *Gizli Doktrin,* ve bu nedenle, ifadeleri değiştirerek, gerçeklerle tutarlı hale getirerek ya da Bölümleri bastırarak yazarla kamuoyu arasına girmenin haklı olduğunu düşünmüyorum. Tamamen kendi yetkisine göre hareket ettiğini söylüyor ve herhangi bir eğitimli okuyucu için - muhtemelen kasıtlı olarak - sadece panjur oldukları için kafa karıştıran ifadeler ve muhtemelen farkında olmadan - diğer ifadelerden başka bir şey olmadığı açıkça görülecektir. ezoterik gerçeklerin dışsal yanlış anlamaları. Okuyucu, her yerde olduğu gibi burada da kendi muhakemesini kullanmalıdır, ancak bu Bölümleri yayınlamak zorunda hissettiğimden, bunların içinde bir uyarı olmadan halka açılmalarına izin veremem, bu kadar çok şey kesinlikle hatalı. Şüphesiz, yazar bu kitabı kendisi basmış olsaydı, bu bölümün tamamını baştan yazardı; olduğu gibi,

Yapılan alıntılar mümkün olduğunca bulundu ve doğru referanslar verildi; Bu en zahmetli çalışmada, Bayan Cooper-Oakley'in rehberliğinde, ciddi ve özenli bir öğrenci grubu, gönüllü yardımcılarım oldu. Onların yardımı olmasaydı, birkaç satırlık bir paragraf bulmak için çoğu kez bir kitabın tamamının aranması gerektiği gibi, referansları vermek mümkün olmazdı.

Bu cilt, kalan ve kendi dergisinde yayınlanacak birkaç dağınık makale dışında, HPB'nin bıraktığı kağıtları tamamlar. *Lucifer.* Öğrencileri, şimdiki nesilde HPB'nin gizli bilgisine ve onun muhteşem düşüncelerine adalet yapacak çok az kişinin bulunacağının farkındadır, ancak bir öğretmen olarak büyüklüğünün gerekçelendirilmesi için gelecek nesilleri bekleyebileceği için, bu yüzden öğrencileri güvenlerinin gerekçesini beklemeyi göze alabilirler.

ANNIE BESANT

GİRİŞ

(Sayfa 1) " GÜÇ bilen kişiye aittir; "Bu çok eski bir aksiyomdur. Bilgi - gerçeği anlama, gerçeği yanlıştan ayırt etme gücünün ilk adımı - sadece kendilerini her önyargıdan kurtaranlar içindir. ve insan kibirlerini ve bencilliklerini fethettiler, onlara gösterildikten sonra her gerçeği kabul etmeye hazırlar. Bunlardan çok azı var. Bir eserin çoğunluğu, kendi eleştirmenlerinin kendi önyargılarına göre yargılıyor. kendi hataları veya erdemlerinden ziyade yazarın popülaritesine veya popülaritesine dönün. Bu nedenle, teosofik çevrenin dışında, mevcut cildin genel halkın ellerinde selefinin karşılaştığından daha soğuk bir karşılama alacağı kesindir. Günümüzde hiçbir ifade adil yargılanmayı, hatta duruşmayı umut edemez.argümanları meşru ve kabul edilmiş soruşturma doğrultusunda ilerlemedikçe, kesinlikle resmi Bilim veya Ortodoks Teoloji sınırları içinde kalmaz.

Çağımız paradoksal bir anormalliktir. Önceleri materyalisttir ve bir ölçüde dindarlıktır. Edebiyatımız, sözde modern düşüncemiz ve ilerlememiz, bu iki paralel çizgide ilerliyor, son derece farklı ve yine de hem çok popüler hem de çok ortodoks, her biri kendi yolunda. İkisi arasındaki uzlaşmanın kısa çizgisi olarak üçüncü bir çizgi çizmeyi düşünen kişi, en kötüsüne tamamen hazırlıklı olmalıdır. Çalışmalarını eleştirmenler tarafından karıştırılacak, Bilim ve Kilise dalkavukları tarafından alay edilecek, rakipleri tarafından yanlış alıntı yapılacak ve dindar ödünç veren kütüphaneler tarafından bile reddedilecek. Toplumun sözde kültürlü çevrelerinde, eski Bilgelik-Din (Bodhism) hakkındaki saçma yanlış kanılar, hayranlık uyandıracak kadar açık ve bilimsel olarak sunulan açıklamalardan sonra *Ezoterik Budizm,* bu konuda iyi bir kanıttır. Neredeyse ömür boyu sürecek bir mücadelede, Davalarının hizmetinde sertleşen, ne kalemleriyle çekingen ne de dogmatik tarafından en azından dehşete düşmüş olan Teosofistlere bile bir uyarı görevi görmüş olabilirler (**Sayfa 2)** varsayım ve bilimsel otorite. Yine de, Teosofik yazarların yapabildiğini yapın, ne Materyalizm ne de doktrinsel dindarlık Felsefelerine asla adil bir duruşma sunmaz. Doktrinleri sistematik olarak reddedilecek ve teorileri, günümüzün sürekli değişen "işe yarayan hipotezleri" olan bu bilimsel kısa ömürlü saflarda bile bir yeri reddedecek. "Hayvani" teorinin savunucusu için, kozmogenetik ve antropogenetik öğretilerimiz en iyi ihtimalle "peri masalları" dır. Herhangi bir ahlaki sorumluluktan kaçmak isteyenler için, "Tanrı'nın Oğulları" olan Pitris'in babalığını kabul etmektense, ortak bir maymun atasının soyundan gelmeyi kabul etmek ve aptal, kuyruksuz bir babun içinde bir kardeş görmek kesinlikle daha uygun görünmektedir. ve gecekondu mahallelerinden gelen bir kardeş olarak onu tanımak zorunda.

"Geri çekilin!" sırayla dindarlara bağırın. "Asla kiliseye giden saygın Hıristiyanları Ezoterik Budistler yapamayacaksınız!"

Gerçekte, başkalaşım girişiminde bulunmak için hiçbir şekilde endişeli de değiliz. Ancak bu, Teosofistlerin, özellikle Modern Bilim doktrinimize karşı çıkarak bunu kendi iyiliği için değil, sadece kendi özel hobilerinin başarısını sağlamak için yapanlara söylemek zorunda oldukları şeyi söylemelerini engellemez. ve kişisel yüceltme. Noktalarımızın çoğunu ispatlayamazsak, onlar artık yapamazlar; yine de, tarihsel ve bilimsel gerçekleri vermek yerine - kendilerinden daha azını bildikleri halde Bilim İnsanlarına kendi düşüncelerini yapmaları ve fikirlerini oluşturmaları için onları eğitmek için - bilim adamlarımızın çoğunun çabalarının yalnızca öldürmeye yönelik göründüğünü gösterebiliriz. eski gerçekleri veya onları kendi özel görüşlerini desteklemek için sahne olarak çarpıtmak. Bu hiçbir kötülük ve hatta eleştiri ruhuyla yapılmayacaktır. yazar kolayca kabul ettiği gibi, kusurlu bulduğu insanların çoğunun öğrenme konusunda kendisinden çok daha yüksek durmasıdır. Ancak büyük bilim, önyargıları ve önyargıları engellemez, kendini beğenmişliğe karşı bir koruma değil, daha çok

tersine çevirmek. Dahası, "büyük otoritelerimizi" göreve götürmeyi kastettiğimiz, kendi açıklamalarımızın meşru savunmasında, yani Eski Bilgeliğin ve onun büyük gerçeklerinin haklı çıkarılmasında.

Gerçekten de, mevcut çalışmadaki temel önermelere yönelik belirli itirazları önceden cevaplama önlemi alınmadıkça - bunun, şunun veya tüm arkaik ve antik eserlerin Ezoterik karakteriyle ilgili başka bir bilginin yetkisine göre yapılması kesin olan itirazlar Felsefe üzerine - açıklamalarımız bir kez daha çelişecek ve hatta itibarını yitirecek. Bu ciltteki ana noktalardan biri, eski Aryan, Yunan ve

Tüm Kutsal Kitapların Tek Anahtarı - (Sayfa 3) diğer filozofların yanı sıra tüm dünya kutsal metinlerinde güçlü bir Ezoterik alegori ve sembolizmin varlığı. Amaçlardan bir diğeri de, Doğu Hindu-Budist Okültizm kanonunda ortaya konduğu şekliyle yorumlamanın anahtarının - Hıristiyan İncil'lerine olduğu kadar arkaik Mısır, Yunan, Keldani, Fars ve hatta İbranice -Mozaik Kitaplarına uyduğunu kanıtlamaktır - tüm uluslar için ortak bir şey olmalıydı, ancak farklı olan, kendi yöntemleri ve ekzoterik "perdeler" olabilir. Bu iddialar, günümüzün önde gelen bilim adamlarından bazıları tarafından şiddetle reddedilmektedir. Edinburgh Derslerinde Prof. Max Muller, bu tür Ezoterizm hakkında hiçbir şey bilmeyen Hindu Shastralar ve Panditlere işaret ederek Teosofistlerin bu temel önermesini bir yana bıraktı.

[Panditlerin çoğu artık Ezoterik Felsefe hakkında hiçbir şey bilmiyorlar, çünkü onun anahtarını yitirdiler; Yine de bunlardan hiçbiri, dürüst olsalar bile, *Upanişadlar,* ve özellikle *Puranalar,* alegorik ve semboliktir: ne de Hindistan'da, eğer isterlerse, onlara bu tür yorumların anahtarını verebilecek birkaç büyük bilim insanı hala kalmamıştır. Kali Yuga'nın bu çağında bile Mahâtmâs'ın - inisiye Yogiler ve Üstadlar - fiili varlığını reddetmezler.] Bilgili Sanskrit bilgini o kadar çok sözcükle ifade etti ki, hiçbir gizli anlam, Ezoterik unsur veya "kör" *Purânas* ya da *Upanişadlar.* "Upanishad" kelimesinin tercüme edildiğinde "Gizli Doktrin" anlamına geldiğini düşünürsek. iddiası, en azından olağanüstüdür. Sir M. Monier Williams, Budizm konusunda yine aynı görüşe sahip. Onu duymak, Gautama'yı, Buda'yı, Ezoterik öğretilere yapılan her iddianın düşmanı olarak görmektir. Onlara asla kendisi öğretmedi! Okült öğrenmeye ve "sihirli güçlere" yönelik tüm bu "iddialar", "Asya'nın Işığı" nın sonraki takipçileri olan daha sonraki Arhatlardan kaynaklanıyor! Prof. B. Jowett, süngeri, Platon'un "saçma" yorumlarının üzerinden aşağılayıcı bir şekilde geçirirken, yine Prof. *Timaeus* ve Neoplatonistlerin Mozaik Kitapları. Platon'un kitabında Doğulu (Gnostik) Mistisizm ruhunun nefesi yoktur. *Diyaloglar,* Regius Yunanca Profesörü bize ya da bilime herhangi bir yaklaşımı anlatıyor. Son olarak, doruk noktasına varmak için, Asurolog Prof.Dr.Sayce, Asur tabletlerinde ve çivi yazısı literatüründe gizli bir anlamı olan gerçek varlığını inkar etmese de -

> "Kutsal metinlerin birçoğu ... sadece inisiye olanlar için anlaşılır olacak şekilde yazılmış" -

yine de "anahtarların ve parlamaların" artık Asurologların elinde olduğu konusunda ısrar ediyor. Modern bilim adamlarının ellerinde Ezoterik Kayıtların yorumlanmasına dair ipuçları olduğunu onaylıyor.

> "[Chaldaea'nın] inisiye rahiplerinin bile sahip olmadığı."

(Sayfa 4) Bu nedenle, modern Oryantalistlerimizin ve Profesörlerimizin bilimsel takdirine göre, Bilim, Mısırlı ve Keldani Gökbilimciler döneminde emekleme aşamasındaydı. Dünyanın en büyük dilbilgisi uzmanı olan Pânini, yazı sanatından habersizdi. Lord Buddha ve Hindistan'daki herkes MÖ 300'e kadar öyleydi. En büyük cehalet Hint Rishilerinde ve hatta Thales, Pisagor ve Platon günlerinde hüküm sürdü. Teosofistler, gerçekte yaptıkları gibi konuşmak için batıl inançlı cahiller olmalıdır.

tersine böyle öğrenilmiş delillerin yüzü!

Gerçekten de, dünyanın yaratılışından bu yana, dünyada yalnızca bir gerçek bilgi çağı varmış gibi görünüyor - şimdiki çağ. Puslu alacakaranlıkta, tarihin gri şafağında, dünyaca ünlü eski bilgelerin soluk gölgeleri durur. Kendi Gizemlerinin doğru anlamı için umutsuzca el yordamıyla uğraşıyorlardı, ruhu kendini Hiyerofantlara ifşa etmeden ayrıldı ve Modern Bilim ve Araştırma inisiyelerinin ortaya çıkmasına kadar uzayda gizli kaldı. Bilginin öğlen parlaklığı ancak şimdi, tümevarımın göz kamaştırıcı güneşinin tadını çıkaran, Penelope'cu "çalışma hipotezleri" göreviyle meşgul olan ve evrensel bilgi haklarını yüksek sesle iddia eden "Tümünü Bilen" e ancak şimdi ulaşmıştır. O halde, şimdiki görüşlere göre eski filozofun öğrenimini merak eden biri olabilir mi? ve hatta bazen geçtiğimiz yüzyıllardaki doğrudan haleflerininki, dünya için hiç bir işe yaramaz ve kendisi için değersiz oldu mu? Pek çok kelimeyle defalarca açıklandığı gibi, Rishiler ve eski bilgeler mit ve batıl inançların kurak alanlarının çok ötesine geçerken, orta çağ bilgini ve hatta ortalama onsekizinci yüzyıl bilim adamı her zaman aşağı yukarı sıkışmışlardır. onların "doğaüstü" din ve inançları. Doğru, Pythagoras, Platon, Paracelsus ve Roger Bacon gibi bazı eski ve aynı zamanda orta çağ bilim adamlarının, ardından bir dizi görkemli isimlerin, gerçekten de değerli Felsefe madenleri ve Fizik. Ama sonra bunların asıl kazısı, altın ve gümüşün eritilmesi, ve içerdikleri değerli mücevherlerin kesilmesi, modern bilim adamının sabırlı emeklerinden kaynaklanıyor. Ve cahil ve şimdiye kadar aldatılmış dünyanın, otomatik ve mekanik teorilerde ortaya konduğu gibi, Kosmos'un gerçek doğası, evrenin ve insanın gerçek kökeni hakkında doğru bir bilgiye sahip olması, ikincisinin benzersiz dehası olmayacaktır. Fizikçilerin, kesinlikle bilimsel felsefeye uygun olarak?

Varsayımların Kanıtlanması Gerekir - (Sayfa 5) Kültürel çağımızdan önce, Bilim sadece bir isimdi, Felsefe bir hayal ve tuzaktı. Çağdaş otoritenin gerçek Bilim ve Felsefe üzerindeki mütevazı iddialarına göre, Bilgi Ağacı, çirkin bir kurtçuktan güzel bir kelebeğin çıkması gibi, hurafenin ölü otlarından ancak şimdi ortaya çıktı. Bu nedenle, atalarımıza teşekkür edecek hiçbir şeyimiz yok. Kadimler toprağı en iyi şekilde hazırladı ve gübreledi; Bilginin tohumlarını eken ve boş olumsuzlama ve kısır agnostisizm denilen sevimli bitkileri yetiştirenler Modernlerdir.

Ancak Teosofistler tarafından benimsenen görüş bu değildir. Yirmi yıl önce söylenenleri tekrar ediyorlar. "Kültürsüz bir geçmişin savunulamaz kavramlarından" (Tyndall) bahsetmek yeterli değildir: *parler enfantin "* Vaidic şairlerin (Max Muller); Neoplatonistlerin "saçmalıkları" ndan (Jowett); ve İngiliz Oryantalistinin (Sayce) bilgileri ile karşılaştırıldığında, Chaldaeo-Asur inisiye Rahiplerinin kendi sembollerine ilişkin bilgisizliği. Bu tür varsayımlar, bu bilim adamlarının sözlerinden daha sağlam bir şekilde kanıtlanmalıdır. Çünkü pek çok modern Filozof ve Akademisyenlerin temsillerinin oyulduğu entelektüel taş ocaklarını hiçbir şekilde övünen kibir gizleyemez. En seçkin Avrupalı bilim adamlarından kaçının, aşağılamaya her zaman hazır oldukları bu eski Filozofların fikirlerini sırf giydirmelerinden dolayı onur ve itibar kazandıklarını söylemeye tarafsız bir gelecek kalıyor. Bu nedenle de belirtildiği gibi tamamen yanlış görünmemektedir. *Isis Açıklandı,* bazı Oryantalistler ve ölü dil bilginlerine, eski filozoflara modernin bilmediği herhangi bir şeyin bilgisini teslim etmektense, sınırsız kibirlerinin ve kendi düşüncelerinin, mantık ve akıl yürütme güçleriyle kaçmasına izin vereceklerini söylemek.

Bu çalışmanın bir parçası olarak Başlangıçlar ve Gizemler sırasında verilen gizli bilgiler,

Platon'un bir İnisiye olduğu gerçeğine rağmen, eserlerinde gizli bir Mistisizm keşfedilmeyeceğini iddia edenlerin ifadeleri öncelikle incelenmelidir. Yunan ve Sanskrit bilim adamlarının pek çoğu, kişisel önyargıya dayanan kendi önyargılı teorileri lehine gerçeklerden vazgeçmeye fazlasıyla yatkındır. Her fırsatta, sadece dildeki sayısız değişikliği değil, aynı zamanda eski filozofların yazılarındaki alegorik üslubun ve Mistiklerin gizliliğinin de kendilerine ait olduğunu unuturlar. *varoluş nedeni;* hem Hristiyanlık öncesi hem de Hristiyanlık sonrası (**Sayfa 6)** klasik yazarlar - her olayda büyük çoğunluk - kutsal alanlarda kendilerine iletilen ciddi sırları asla ifşa etmeme kutsal yükümlülüğü altındaydı; ve tek başına bunun çevirmenlerini ve eleştirmenleri ne yazık ki yanlış yönlendirmek için yeterli olduğunu. Ancak bu eleştirmenler, şu anda görüleceği gibi hiçbir şeyi kabul etmeyecekler.

Yirmi iki yüzyılı aşkın bir süredir Platon'u okuyan herkes, diğer Yunan filozoflarının çoğu gibi, onun da inisiye edildiğinin farkındadır; bu nedenle, Sodalya Yemini ile bağlanarak, bazı şeylerden yalnızca örtülü alegorilerde bahsedebilirdi. Gizemlere olan saygısı sınırsızdır; "esrarengiz" yazdığını açıkça itiraf ediyor ve sözlerinin gerçek anlamını gizlemek için en büyük önlemleri aldığını görüyoruz. Konu, Oryantal Bilgeliğin daha büyük sırlarına - evrenin kozmogonisine veya önceden var olan ideal dünyaya - her dokunduğunda, Platon Felsefesini en derin karanlıkta örter. Onun Timaeus'u o kadar kafası karışık ki, bir İnisiyeden başka hiç kimse gizli anlamı anlayamaz, Daha önce Isis Unveiled'da söylediği gibi:

Platon'un spekülasyonları *Ziyafet* İlkel insanların yaratılışı ya da daha doğrusu evrimi üzerine ve Timaeus'taki kozmogoni üzerine deneme, eğer onları kabul edersek alegorik olarak ele alınmalıdır. Bu, Pisagor'un gizli anlamı *Timaeus, Cratylus,* ve *Parmenides,* ve Neoplatonistlerin, teurjik sır yeminin onlara izin verdiği ölçüde açıklamaya cesaret ettikleri diğer birkaç trioloji ve diyalog. Tanrı'nın her şeye yayılan Evrensel Zihin olduğu şeklindeki Pisagor doktrini ve ruhun ölümsüzlüğü dogması, bu görünüşte uyumsuz öğretilerin önde gelen özellikleridir. Onun dindarlığı ve Gizemlere duyduğu büyük saygı, Platon'un, her Üstadın hissettiği o derin sorumluluk duygusunu daha iyi hale getirme konusundaki kararsızlığına izin vermeyeceğinin yeterli bir kanıtıdır. "Kendini kusursuz Gizemler içinde sürekli olarak mükemmelleştiren bir adam, yalnız başına gerçekten mükemmel hale gelir," diyor. *Phaedrus.*

Gizemlerin eskisinden daha az gizli hale gelmesinden duyduğu hoşnutsuzluğu gizlemek için hiçbir çaba sarf etmedi. Onları kalabalığın ulaşabileceği bir yere koyarak aşağılamak yerine, öğrencileri arasında en ciddi ve en değerli olanlar dışında herkese karşı kıskanç bir dikkatle koruyacaktı. [Bu iddia, Platon'un kendisi tarafından açıkça desteklenmektedir: "Önceki söylemimde size İlk'in doğasını yeterince açıklamadığımı söylüyorsunuz. Kasıtlı olarak, tabletin herhangi bir kazayla meydana gelmesi durumunda gizemli bir şekilde konuştum. denizde veya karada, konu hakkında önceden bilgisi olmayan bir kişi konunun içeriğini anlayamayabilir. " (Platon. *Ep.,* II. 312 Cory. Antik Parçalar.

s.304] Her sayfada Tanrılardan bahsederken, onun tektanrıcılığı tartışılmazdır, çünkü söyleminin tamamı, "Tanrı" terimiyle ölçeğinde İlahiyatlardan daha düşük, ancak bir derece daha yüksek bir varlık sınıfını kastettiğini gösterir. erkeklerden daha. Josephus bile ırkının doğal önyargılarına rağmen bu gerçeği algıladı ve kabul etti.

Platon'un Öğretisinin Ruhu - (Sayfa 7) Bu tarihçi, Apion'a yaptığı meşhur saldırısında şöyle diyor: "Ancak, Yunanlılar arasında gerçeğe uygun felsefe yapanlar hiçbir şeyden habersiz değillerdi.
. ne de efsanevi alegorilerin tüyler ürpertici yüzeyselliklerini algılayamadılar, bu nedenle onları haklı olarak hor gördüler. . . . Hangi şeyle Platon, etkilenerek, herhangi birini kabul etmenin gerekli olmadığını söylüyor.

diğer şairler "Milletler Topluluğu" na girerler ve o, Homeros'u taçlandırıp üzerine çirkin döktükten sonra, hakikaten yok etmemesi için, açıkça Homer'ı kovar. *efsaneleri* tek Tanrı'ya saygı duyma konusundaki ortodoks inanç. "[Isis Unveiled, i. 287, 288.]

Ve bu, her Filozofun "Tanrısı" dır, sonsuz ve kişisel olmayan Tanrı. Burada alıntılamaya gerek olmayan tüm bunlar ve daha fazlası, insanı inkar edilemez kesinliğe götürür (*a)* tüm Bilimler ve Felsefeler Hierophants tapınağının elinde olduğu için, Platon, onların başlattığı şekliyle, onları biliyor olmalıydı; ve (b), tek başına mantıksal çıkarım, Platon'un yazılarını alegoriler ve "karanlık sözler" olarak değerlendirerek, ifşa etmeye hakkı olmayan gerçekleri örtbas etmek için kimseyi haklı çıkarmak için fazlasıyla yeterlidir.

Bu, İngiltere'deki en iyi Yunan bilim adamlarından biri olan, Platon'un eserlerinin modern tercümanı Prof. Jowett'in, Diyalogların hiçbirinin -
Timaeus ... onlar hakkında herhangi bir Doğu Mistisizmi unsuru var mı? Platon'un Felsefesinin gerçek ruhunu anlayabilenler, Balliol Koleji Yüksek Lisansının okuyucularının önüne koyduğu argümanlara pek ikna olmayacaktır. Ona "belirsiz ve itici", *Timaeus* kesinlikle olabilir; ama bu belirsizliğin, Profesör'ün kamuoyuna söylediği gibi "fizik biliminin başlangıç aşamasında" değil, daha ziyade sırların olduğu günlerde ortaya çıktığı kesindir; "teolojik, matematiksel ve fizyolojik kavramların karışıklığından" ya da "parçalar hakkında yeterli bilgi olmadan tüm Doğayı kavrama arzusundan" değil. [*Platon Diyalogları,* B.Jowett tarafından çevrildi. Oxford Üniversitesi'nde Yunanca Regius Profesörü, 111 5z3.] Matematik ve Geometri, Okült kozmogonisinin bel kemiğiydi, dolayısıyla "Teoloji" ve antik Bilgelerin fizyolojik kavramları, çağımızda Bilim tarafından günlük olarak doğrulanmaktadır; en azından, eski Ezoterik eserleri okumayı ve anlamayı bilenler için. "Parçaların bilgisi" bize çok az fayda sağlar, eğer bu bilgi bizi daha çok Bütünün cehaletine veya Platon'un Tanrı dediği gibi "Evrenin doğası ve aklına" daha çok götürürse ve bizim en korkunç şekilde hataya neden olur övünen endüktif yöntemlerimizden.

(Sayfa 8) Platon, "modern anlamda tümevarım veya genelleme konusunda yetersiz" olabilir; [Op. cit., s. 561] bize "kesinlikle bilmediği" söylenen kan dolaşımından da habersiz olabilir [Op. cit., s.591] ama sonra, hangi kanın ne olduğunu bildiğini ispatlayacak hiçbir şey yoktur. *dır-dir* - ve bu, günümüzde herhangi bir Fizyolog veya Biyologun iddia edebileceğinden daha fazlasıdır.

Prof. Jowett, "fiziksel filozof" a neredeyse diğer modern yorumculardan ve eleştirmenlerden daha geniş ve çok daha cömert bir bilgi marjına izin vermesine rağmen, yine de eleştirisi övgüsünden çok daha ağır basıyor, önyargısını açıkça göstermek için kendi kelimeleri. Böylece şöyle der:

> Mantığı aklın kontrolü altına getirmek; görünüşlerin labirentinde veya kaosunda bir yol bulmak, ya otoyol ya da matematik ya da insanın dünyayla ve dünyanın insanla benzetmesinin önerdiği daha dolambaçlı yolları bulmak; her şeyin bir sebebi olduğunu ve bir sona doğru gittiğini görmek - bu kadim fiziksel filozofun ruhudur. [Bu tanım, antik "fiziksel filozofu" (farkında olmadan) modern "fiziksel" inden çok daha yükseğe yerleştirir. *aynı kurumda çalışan kimse,* Beri *ultima thule* ikincisi, insanlığı, ne evrenin ne de insanın herhangi bir nedeni olmadığına - her durumda zeki olmadığına - ve onların kör tesadüfler ve atomların anlamsız bir şekilde dönmesi nedeniyle ortaya çıktıklarına inanmaya yönlendirmektir. İki hipotezden hangisinin daha rasyonel ve mantıklı olduğu,

> Tarafsız okuyucunun karar vermesi.] Ama ne onun maruz kaldığı bilgi koşullarını takdir ediyoruz, ne de onun hayal gücüne bağlanan fikirlere sahip değiliz. Çünkü o madde ve akıl arasında gidip geliyor; soyutlamaların egemenliği altındadır; izlenimleri doğanın dışından neredeyse rastgele alınır; ışığı görür, ancak ışığın açığa çıkardığı nesneleri görmez; ve kutuplar birbirinden ayrıldığında bize geniş görünen şeyleri yan yana getiriyor, çünkü aralarında hiçbir şey bulamıyor.

Son önerme, ancak kendisinden önce "nesneleri" gören, ancak Evrensel Aklın ışığını görmeyi başaramayan modern "fiziksel filozof" a açıkça tatsız olmalıdır. *yani* taban tabana zıt bir şekilde ilerleyen. Bu nedenle, bilgili Profesör, şimdi Platon'dan yola çıkarak yargıladığı kadim filozofun sonucuna varır. *Timaeus,* Kesinlikle felsefi olmayan ve hatta mantıksız bir şekilde hareket etmiş olmalı. İçin:

> Aniden kişilerden fikirlere ve sayılara, fikirlerden ve sayılardan kişilere geçer; [İtalikler benimdir. Doğu Felsefesindeki her tiro, her Kabalist, insanların fikirlerle, sayılarla ve geometrik figürlerle böyle bir ilişkisinin nedenini görecektir. Philolaus, sayı için, "şeylerin ebedi sürekliliğinin baskın ve kendi kendine ürettiği bağdır" diyor. Modern bilgin tek başına büyük gerçeğe kör kalır] özne ve nesneyi karıştırır, *ilk* ve *final* neden olur ve geometrik figürlerin rüyasında bir anlam akışı içinde kaybolur.

Eleştirmenin Kendine Çelişkisi - (Sayfa 9) [Burada yine antik filozof modernin önünde görünüyor. Çünkü o, yalnızca "ilk ve son nedenleri karıştırır" (bu kafa karışıklığı, antik bilginin ruhunu bilenler tarafından reddedilir), halbuki onun modern halefi itiraf ederek ve kesinlikle her ikisinden de cahildir. Bay Tyndall, Bilimin, Doğa'nın son sorunlarından bir tanesini çözmekte "güçsüz" olduğunu ve madde dünyasının "sorunların tefekküründen şaşkınlıkla emekli olan disiplinli [okunan, modern materyalist], hayal gücünü" gösteriyor. Hatta şimdiki Bilimin adamlarının "Doğanın nihai yapısal enerjileriyle boğuşmalarını sağlayacak entelektüel unsurlara" sahip olup olmadıklarından bile şüphe ediyor. Fakat Platon ve öğrencileri için, daha düşük tipler, yüksek soyutların somut imgelerinden başka bir şey değildi: yüksek soyut olanlar: ölümsüz Ruh, beden geometrik bir başlangıca sahip olduğundan, aritmetik bir yapıya sahiptir. Bu başlangıç, büyük evrensel arkenin bir yansıması olarak (*Anima Mundi),* kendi kendine hareket eder ve merkezden kendisini tüm Makrokozmos bedenine yayar.] Ve şimdi parçalarımız için bir zihin çabası gereklidir. *çift dilini anlamak için,* veya kavramak için *bilginin alacakaranlık karakteri* ve bu koşullar altında [?], birçok durumda ilahi bir güç tarafından gerçeği öngörmüş gibi görünen antik filozofların dehası. [Op. cit., sayfa 523.]

"Bu tür koşullar", "antik filozofların dehası" ndaki cehalet ve zihinsel katılıkları mı yoksa başka bir şeyi mi ima ediyor, bilmiyoruz. Ancak bildiğimiz şey, italikleştirdiğimiz cümlelerin anlamının tamamen açık olduğudur. Regius Yunan Profesörü, geometrik şekillere ve Ezoterik "jargon" a gizli bir anlamda inanıp inanmasa da, yine de bu Filozofların yazılarında bir "çift dil" varlığını kabul ediyor. Bu nedenle, bir yorumu olması gereken gizli bir anlamı kabul ediyor. Öyleyse neden bir sonraki sayfadaki kendi ifadesiyle açıkça çelişiyor? Ve neden inkar etsin ki *Timaeus ...* o önceleri Pisagorcu (mistik) Diyalog - herhangi bir Okült anlamına gelir ve okuyucularını ikna etmek için bu kadar acılar çeker.

Timaeus'un gelecek nesillere uyguladığı etki kısmen bir yanlış anlaşılmadan kaynaklanmaktadır.

Girişinden aşağıdaki alıntı, yukarıda alıntılandığı gibi ondan önceki paragrafla doğrudan çelişmektedir:

> Neo-Platoncular, bu diyalogun varsayılan derinliklerinde Yahudi ve Hristiyan Kutsal Yazılarla gizli anlamlar ve bağlantılar buldular ve bunlardan Platon'un ruhuna oldukça farklı öğretiler dikte ettiler. Kutsal Ruh'tan ilham aldığına ya da bilgeliğini Musa'dan aldığına inanan [Neoplatonistler hiçbir yerde böyle bir saçmalıktan suçlu değildir. Bilgili Yunan Profesörü, Eusebius ve Aziz Jerome tarafından hiçbir şey yazmayan Ammonius Saccas'a atfedilen ya da Neoplatonistleri Philo Judaeus ile karıştıran iki sahte çalışmayı düşünüyor olmalıydı. Ancak Philo, Neoplatonizmin kurucusunun doğumundan 130 yıl önce yaşadı. Ptolemy Philometer altında (MÖ 150 yıl) yaşayan Yahudi Aristobulus Okulu'na aitti, ve Platon'un ve hatta Peripatetik Felsefenin "açığa çıkmış" Mozaik Kitaplarından türediğini kanıtlama eğiliminde olan hareketi başlattığı için itibar edilmektedir. Valckenaer, kitabın yazarının
>
> *Musa'nın Kitapları Üzerine Tefsirler,* Ptolemy'nin dalkavuğu Aristobulus değildi. Ama ne olursa olsun, o bir Neoplatonist değildi, daha önce ya da Philo Judaeus'un günlerinde yaşamıştı - çünkü ikincisi eserlerini biliyor ve yöntemlerini takip ediyor gibi görünüyor. **Sayfa 10)** yazılarında Hıristiyan Üçlüsü, Sözü, Kilise'yi bulmuş gibiydiler. . . ve Yeni Platoncular, herhangi bir kelimeden herhangi bir anlam çıkarabilecek bir yorumlama yöntemine sahipti. Bir filozof ile diğerinin görüşlerini veya Platon'un ciddi düşünceleri ile onun geçip giden hayallerini birbirinden ayırt edemiyorlardı. [Yalnızca Clemens Alexandrinus, bir Hıristiyan Neoplatonist ve çok fantastik bir yazar.]. . . [Ama] modern yorumcular için hiçbir tehlike yok. *Timaeus* Neo-Platonistlerin saçmalığına düşmek.

Modern yorumcuların hiçbir zaman Okült yorumların anahtarına sahip olmamasından ötürü, elbette hiçbir tehlike yok. Ve Platon'u ve Neoplatonistleri savunmak için başka bir söz söylenmeden önce, Balliol Koleji'nin bilgili ustasına saygıyla sorulmalıdır: Ezoterik yorumlama kanonunu ne biliyor ya da biliyor olabilir? "Kanon" terimi burada, Usta tarafından öğrenciye veya Hierophant tarafından inisiyasyon için adaya sözlü olarak "ağızdan kulağa" iletilen anahtardır; bu, halkın değil, içsel Gizemlerin her ülkenin en kutsal kurumu olduğu uzun çağlar boyunca çok eski zamanlardan beri. Böyle bir anahtar olmadan, *Diyaloglar* Platon'un ne de Kutsal Yazılar'ın *Vedalar* Homer'a *Zend Avesta* Mozaik Kitaplarına, mümkündür. O zaman Rahip Dr. Jowett, Neoplatonistler tarafından ulusların çeşitli kutsal kitaplarının yorumlarının "saçmalık" olduğunu nasıl bilebilir? Bu "yorumları" incelemek için bir fırsat daha nerede buldu? Tarih, bu tür çalışmaların tümünün Hıristiyan Kilise Babaları ve onların fanatik katekümenleri tarafından bulundukları her yerde yok edildiğini göstermektedir. Öğrenmesi ve kutsal yaşamı kendisine Theodidaktos ("Tanrı tarafından öğretilmiş") unvanını kazandıran bir dahi ve bir aziz olan Ammonius gibi adamların, Plotinus, Porphyry ve Proclus gibi adamların "aralarında ayrım yapamadığını" söylemek için bir filozof ile diğerinin görüşleri veya Platon'un ciddi düşünceleri ile hayalleri arasındaki görüş, "bir Alim için savunulamaz bir konum üstlenmektir. Bu demek oluyor ki, (a) Yunanistan'ın ve Roma İmparatorluğunun en ünlü filozoflarından, en büyük bilginlerinden ve bilgelerinden çok sayıda kişi aptaldı ve (b) diğer tüm yorumcular, Yunan Felsefesi hayranları, bazıları çağın en keskin zekaları. - Dr. Jowett ile aynı fikirde olmayanlar - aynı zamanda aptaldır ve hayranlık duydukları kişilerden daha iyi değildir. Yukarıda alıntı yapılan son pasajın patronluk taslayan tonu, en çok *saf* kendini yüceltme ve karşılıklı hayranlık klikleri çağımızda bile dikkat çekici.

Ammonius Saccas'ın Karakteri - (Sayfa 11) Profesörün görüşlerini diğer bazı bilim adamlarının görüşleriyle karşılaştırmalıyız.

Günün en iyi Platoncularından biri olan New York'tan Prof.Alexander Wilder, Neoplatonic School'un kurucusu Ammonius'tan bahseder:

> Derin ruhani sezgisi, kapsamlı öğrenimi, Hıristiyan Babalar, Pantaenus, Clement ve Athenagoras ile olan aşinalığı ve zamanın en bilgili filozoflarıyla olan aşinalığı, ona bu kadar titizlikle gerçekleştirdiği emeğe uydu. [Farklı din sistemlerini uzlaştırma çabası.] Diyalektik arayışlarda veya batıl inançlarla vakit kaybetmekten çok az zevk alan Roma İmparatorluğu'nun en büyük bilim adamlarını ve halk adamlarını görüşlerine çekmekte başarılı oldu. Onun hizmetinin sonuçları bugün Hıristiyan dünyasının her ülkesinde algılanabilir; her önde gelen doktrin sistemi artık plastik elinin izlerini taşıyor. Her antik felsefenin modernler arasında seçmenleri vardır; ve hatta Yahudilik. . . "Tanrı tarafından öğretilen" tarafından önerilen değişiklikleri kendisi üstlenmiştir. İskenderiye. . . Nadir öğrenme ve bağışlara sahip, suçsuz yaşam ve dostane bir mizaç sahibi bir adamdı. Neredeyse insanüstü yeteneği ve pek çok üstünlüğü ona Theodidaktos unvanını kazandı; ama o, Pisagor'un mütevazı örneğini takip etti ve yalnızca Filalethian veya hakikat aşığı unvanını aldı. [*Yeni Platonizm ve Simya,* Alex tarafından. Wilder, MD s.
>
> 7.4.]

Modern bilim adamlarımızın büyük öncüllerinin adımlarını alçakgönüllülükle takip etmeleri gerçek ve gerçek için mutlu olur. Ama onlar değil - Philalethians!

Dahası, şunu biliyoruz:

> Orpheus, Pisagor, Konfüçyüs, Sokrates ve İsa'nın kendisi gibi [Ammonius'un Hristiyan bir anne babadan doğmuş olmasına rağmen, Kilise'nin ilkelerinden - Eusebius ve Jerome - her şeye rağmen - vazgeçtiği iyi bilinmektedir. Ammonius ile birlikte on bir yıl birlikte yaşayan Plotinus'un öğrencisi Porphyry, Hıristiyanlıktan tamamen vazgeçtiğini olumlu bir şekilde beyan eder. Öte yandan, Ammonius'un parlak Tanrılara, Koruyuculara inandığını ve Neoplatonik Felsefenin mistik olduğu kadar "pagan" olduğunu da biliyoruz. Ancak eski metinlerin en vicdansız sahtekarlığı ve tahrifcisi Eusebius ile gerçeği inkar etmekle ilgilenen fena halde fanatik Aziz Jerome Porphyry ile çelişir. İkincisine inanmayı tercih ediyoruz, gelecek nesillere kusursuz bir isim ve dürüstlük konusunda büyük bir ün bırakmış.] Ammonius yazmaya hiçbir şey yapmadı. [İki eser yanlış bir şekilde Ammonius'a atfedilir. Bir, şimdi kayıp, aradı *De Consensu Moysis ve Jesu,*
>
> aynı "güvenilir" Eusebius, Caesaraea Piskoposu ve Hıristiyan İmparator Konstantin'in dostu, ancak bir dinsiz olarak anılır. Bu sözde çalışmayla ilgili bilinen tek şey, Jerome'un ona büyük övgü vermesidir (*Vir. İllust.,* 55: ve Euseb., *HE.,*
>
> vi.19). Diğer sahte üretime, *Diatesseron (* veya "İncillerin Uyumu"). Bu kısmen ortadan kalkmıştır. Ancak yine, kendisini Tatian'a atfeden Capua Piskoposu (altıncı yüzyıl) Victor'un Latince versiyonunda var ve muhtemelen daha sonraki bilim adamlarının *Diatesseron* Ammonius'a. Bu nedenle, ne ona ne de İncillerin "ezoterik" yorumuna güvenilemez. Prof. Jowett'i Neoplatonik yorumları "saçmalıklar" olarak görmeye iten şeyin bu çalışma mı, merak ediyoruz.]

> o. . . elinden geleni yaptı (**Sayfa 12)** Ondan önce Zerdüşt ve Pisagor tarafından ve Gizemler'de yapıldığı gibi, usulüne uygun olarak eğitilmiş ve disipline edilmiş kişiler için önemli öğretiler, onlara gizlilik yükümlülüklerini dayatıyordu. Müritlerinin birkaç risalesi dışında, gerçekte ne öğrettiğini anlamak için yalnızca düşmanlarının beyanları var. [*Op. cit.,* s.7.]

Bu tür "düşmanların" önyargılı ifadelerinden kaynaklanmaktadır. Platon'un Diyalogları'nın eğitimli Oxford tercümanı muhtemelen şu sonuca vardı:

> Gerçekten harika ve onun için gerçekten karakteristik olan [Platon], soyutlamaları gerçekleştirme ve birbirine bağlama çabası, *anlaşılmadı* onlar [Neoplatonistler] tarafından [?].

Eski entelektüel analiz yöntemlerine yeterince aşağılayıcı bir şekilde şunları söylüyor:

> Günümüzde. . . eski bir filozof, kendisinden ve çağdaş düşünce tarihi tarafından yorumlanmalıdır. [*Op. cit.,* iii 524.]

Bu, antik Yunan orantı kanonu (eğer bulunursa) ve Phidias'ın Athena Promachus'unun günümüzde çağdaş mimarlık ve heykel tarihinden, Albert Hall ve Memorial Monument'tan yorumlanması gerektiğini söylemek gibidir. İtalya'nın güzel yüzüne kabarık tüylü çirkin Madonnas serpildi. Prof. Jowett "mistisizm eleştiri değildir" diyor. Hayır; ancak eleştiri her zaman adil ve sağlam bir yargı değildir.

La critique est aisée, mais l'art est difficile.

Ve Neoplatonistleri eleştirenimiz böyle bir "sanat" - Yunan bilimine rağmen - *a* -e *z.*
O, çok açık bir şekilde, Pisagor ve Platon'un Mistisizminin gerçek ruhunun anahtarına da sahip değildir. *Timaeus* Oryantal Mistisizm'in bir unsurudur ve gerçeğin tam tersi olduğunu unutarak Yunan Felsefesinin Doğu'ya tepki verdiğini göstermeye çalışır; Pisagor ve Gizemlere kendi inisiyasyonu aracılığıyla - Platon'un ruhunun derinliklerine nüfuz eden "Oryantalizmin daha derin ve daha kapsamlı ruhu" olduğunu.

Ancak Dr. Jowett bunu görmüyor. O, "çağdaş düşünce tarihine" uygun olarak, iyi veya rasyonel herhangi bir şeyin, Pagan Gizemlerinin Nasırası'ndan çıkabileceğini kabul etmeye de hazır değil; ne de gizli bir doğanın yorumlanacak bir şey olmadığını *Timaeus* veya başka herhangi bir Diyalog. Onun için,

> Platon'un sözde mistisizmi, kusurlu bilgisinden ortaya çıkan tamamen Yunancadır.
> **["** Platon'un birçok modern 'çalışan hipotezden' habersiz olması - yakın gelecek nesilimiz kadar cahil olması, patladıktan sonra sıraları geldiğinde "büyük çoğunluğa" katıldığında söz konusu hipotezlerden olacağından emin olabilir - belki de kılık değiştirmiş bir lütuf.] ve yüksek özlemler ve felsefenin şiir ve mitolojiden tamamen ayrı olmadığı bir çağın büyümesidir. [*Op.cit.,* s.524.]

Platon, Pisagor'un Takipçisi - (Sayfa 13) Eşit derecede hatalı diğer birkaç önermenin yanı sıra, özellikle (a) Platon'un yazılarında Doğu Felsefesinin herhangi bir unsurundan tamamen bağımsız olduğu ve (b) her modern bilgin, kendisinin bir Mistik ve bir Kabalist olmadan taklit edebileceği varsayımlarıdır. Antik Ezoterizmi yargılamak - ki bu savaşmak istiyoruz. Bunu yapmak için, bizimkinden daha otoriter ifadeler üretmeliyiz ve Dr.Jowett kadar büyük diğer akademisyenlerin kanıtlarını, daha büyük değilse de, uzmanlarının kanıtlarını getirmeli, dahası, tartışmalara dayanmalı ve yok etmeliyiz. Oxford Regius Yunanca Profesörü.

Platon'un inkar edilemez bir şekilde ateşli bir hayranı ve Pisagor'un takipçisi olduğunu kimse inkar edemez. Ve Platon'un bir yandan doktrinlerini miras aldığı ve diğer yandan bilgeliğini Samos Filozofu ile aynı kaynaklardan aldığı, Matter'in de söylediği gibi, eşit derecede inkar edilemez. [BEN' *Histoire Critique du Gnosticisme,* Strasburg Kraliyet Akademisi Profesörü MJ Matter tarafından. "[Oryantal] Gnostisizm'in ilk unsurlarını Yunanistan'da bulduğumuz yer Pisagor ve Platon'dur." diyor. (Cilt, s. 48 ve 50.)] Ve Pisagor doktrinleri, omurgaya Doğulu ve hatta Brâhmaniktir; Çünkü bu büyük Filozof, bilgilerini ve Felsefesini elde ettiği kaynak olarak uzak Doğu'ya işaret etti ve Colebrooke, Platon'un Epistles'inde aynı mesleği yaptığını gösteriyor ve öğretilerini "kadim ve kutsal doktrinlerden aldığını söylüyor. " [*Asiat. Trans.,* ben. 579.] Dahası, hem Pisagor'un hem de Platon'un fikirleri Hindistan'ın sistemleriyle ve Zerdüştlükle çok iyi örtüşüyor, bu sistemlere aşina olan herhangi biri tarafından kökenlerine dair herhangi bir şüpheyi kabul etmek için. Tekrar:

> Pantaenus, Athenagoras ve Clement, Platonik felsefe konusunda iyice eğitilmişlerdi ve *anlaşılmış* Doğu sistemleri ile temel birliği. [*Yeni Platonizm ve Simya.* s.4.]

Pantaenus ve çağdaşlarının tarihi, Platonik ve aynı zamanda İncillerde Yahudi Kutsal Yazılarına karşı çok çarpıcı bir şekilde baskın olan Doğu unsurlarının anahtarı olabilir.

BÖLÜM I

Ön araştırma

(Sayfa 14) Güçler ve aşkın bilgi edinmiş INITIATES, kendi çağımızdan itibaren Dördüncü Kök Irkına kadar izlenebilir. Ele alınacak konuların çokluğu böylesi bir tarihsel bölümün girişini yasakladığından, bu bölüm gerçekte ve gerçek de olsa reddedilecektir. *Önsel* hem Kilise hem de Bilim tarafından küfür ve masal olarak - sadece konuya değineceğiz. Bilim, kendi tatlı iradesiyle ve süslü, düzinelerce antik kahramanın ismini, sırf tarihlerinde çok büyük bir mit unsuru olduğu için ortaya çıkarır; Kilise, İncil'deki ataların tarihi şahsiyetler olarak görülmesi konusunda ısrar ediyor ve onun yedi "Yıldız-meleğini" "Yaradan'ın tarihi kanalları ve ajanları" olarak adlandırıyor. Her ikisi de yanında güçlü bir taraf bulduğu için ikisi de haklı. İnsanoğlu, en iyi ihtimalle, şu anda ona uyan lideri körü körüne takip eden üzgün bir Panurya koyunu sürüsüdür. İnsanoğlu - her halükarda çoğunluk - kendi adına düşünmekten nefret eder. Bir an için eski, iyi dövülmüş yolların dışına çıkmaya yönelik en alçakgönüllü davetiyeye hakaret olarak içerliyor ve kendi adına yargılayarak, yeni bir yönde yeni bir yola girmek için. Çözmesi için alışılmadık bir problem verin ve eğer matematikçileri görünüşünden hoşlanmadan onunla uğraşmayı reddederse, matematiğe aşina olmayan kalabalık bilinmeyen miktara bakacak ve muhtelif şeylere umutsuzca karışacaktır. *x* 'ler ve *y* 'ler, kendi entelektüel Nirvana'sının davetsiz kargaşasını parçalara ayırmaya çalışarak dönecek. Belki de bu, Roma Kilisesi'nin, adı lejyon olan, ancak bu en önemli ve kendileri için hiçbir zaman kendi başlarına düşünme zahmetine girmemiş olan sözde Protestanlar ve Özgür düşünürlerin dönüşümlerinde elde ettiği kolaylık ve olağanüstü başarıyı açıklayabilir. insanın iç doğasının muazzam sorunları.

Ve yine de, gerçeklere dair kanıtlar, Tarihte korunan kayıtlar ve Kilise'nin "Kara Büyü" ve Kabil'in lanetli ırkının Sihirbazlara karşı kesintisiz anatamaları dikkate alınmazsa, çabalarımız gerçekten de çok zayıf olacaktır. . Yaklaşık iki bin yıldır bir insan vücudu Kara Büyüye karşı sesini yükseltmekten asla vazgeçmediğinde, çıkarımın reddedilemez olması gerekir: *Siyah* Sihir gerçek bir gerçek olarak var, onun karşılığı bir yerde olmalı - *Beyaz* Büyü.

Çin Koruyucuları - (Sayfa 15) Gerçek gümüş para yoksa sahte gümüş sikkelerin varlığı olamazdı. Doğa, denediği şeyde ikili ve bu dini zulüm tek başına halkın gözlerini uzun zaman önce açmış olmalı. Bununla birlikte, pek çok gezgin, "dinsiz" ülkelerde bazı kişilerin yetenekli olduğu anormal güçlerle ilgili her gerçeği saptırmaya hazır olabilir; bu tür gerçekler üzerine yanlış yapılar koymaya ve - eski bir atasözü kullanarak - "beyaz kuğu kara kazı çağırmaya" ve onu öldürmeye istekli olsalar da, Roma Katolik misyonerlerinin bile kanıtları dikkate alınmalıdır, bir vücutta belirli gerçeklere yemin ettiklerinde. Şeytani ajansı belirli türden tezahürlerde görmeyi seçtikleri için de, bu tür güçlerin varlığına dair kanıtlarının göz ardı edilebileceği de değil. Çin için ne diyorlar? Uzun yıllar ülkede yaşamış, din değiştirmedeki başarılarına engel teşkil edebilecek her gerçek ve inancı ciddiyetle incelemiş, hem resmi dinin hem de mezhepsel inançların her ekzoterik ayinine aşina olan misyonerler - hepsi, İmparator ve seçkin bir üst düzey yetkililerden başka kimsenin ulaşamayacağı belli bir insan grubunun varlığına yemin ediyor. Birkaç yıl önce, Pekin'deki başpiskopos Tonkin'deki savaştan önce, yüzlerce misyoner ve Hıristiyanın raporuna göre, yirmi beş yıl önce bildirilen ve din adamlarında geniş çapta dolaşan aynı hikayeyi Roma'ya yazdı. kağıtları. Bazı resmi milletvekillerinin gizemini kavradıkları söyleniyordu. İmparator ve yönetici güçler tarafından tehlike anlarında halk arasında çağrıldığı şekliyle Sheu ve Kiuay'a gönderilir. Bu Sheu ve Kiuay'ın, en mucizevi güçlere sahip dağların Cinleri olduğunu açıkladılar.

"Cahil" kitleler tarafından Çin'in koruyucuları olarak görülüyorlar; Şeytani gücün iyi ve "bilgili" misyonerler tarafından enkarnasyonu olarak.

> Sheu ve Kiuay, sıradan insanın başka bir varoluş durumuna veya bedenlerinde giyindiklerinde zevk aldıkları devlete ait olan erkeklerdir. Onlar bedensiz ruhlar, hayaletler ve larvalardır, yine de yeryüzünde nesnel bir biçimde yaşarlar ve dağların haslıklarında ikamet ederler, onları ziyaret etmelerine izin verdikleri kişiler hariç, erişilemezler. [Bu gerçek ve diğerleri, Chinese Missionary Reports'ta ve Çin'de bir Piskopos olan Monseigneur Delaplace'ın bir çalışmasında bulunabilir. " *Annales de la Propagation de la Foi ".]*

(Sayfa 16) Tibet'te bazı zahitler, iletişim kurmayı seçmedikleri kişiler tarafından Lha, Ruhlar olarak da adlandırılır. İmparator ve Filozofların ve "Ruh" lara inanmayan Konfüçyüsçülerin en yüksek değerine sahip olan Sheu ve Kiuay, sadece Lohanlar - bilinmeyen inzivalarında en büyük yalnızlık içinde yaşayan Adeptler.

Ancak hem Çin münhasırlığı hem de Doğa, Avrupa'nın merakına ve - Tibet'te samimiyetle görüldüğü üzere - saygısızlığa karşı ittifak yapmış görünüyor. Ünlü gezgin Marco Polo, belki de bu ülkelerin iç kesimlerine en derinlere inen Avrupalıydı. 1876'da onun hakkında söylenenler şimdi tekrarlanabilir.

> Gobi vahşi doğası bölgesi ve aslında, Bağımsız Tataristan ve Tibet'in tüm bölgesi, yabancıların müdahalesine karşı dikkatlice korunmaktadır. Onu geçmesine izin verilenler, baş otoritenin belirli temsilcilerinin özel ilgisi ve kılavuzluğu altındadır ve dış dünyaya yerlere ve kişilere ilişkin hiçbir istihbarat iletmekle yükümlüdürler. Ancak bu kısıtlama için, birçok kişi ilgiyle okunacak keşif, macera ve keşif sayfalarına katkıda bulunabilir. Er ya da geç, çölün korkunç kumunun uzun süredir gömülü olan sırlarını açığa çıkardığı zaman gelecek ve o zaman gerçekten de modern kibirliğimiz için göz ardı edilemeyecek küçük düşürmeler olacaktır.

> "Pashai halkı," [Marco Polo'nun (Albay Yule) tercümanı ve editörü olarak Udyana ve Keşmir civarında bir yerdeki bölgeler], (i.x75) on üçüncü yüzyılın cüretkar gezgini Marco Polo diyor " büyücülük ve şeytani sanatlarda büyük ustalar. " Ve bilgili editörü ekliyor: "Bu Paschai veya Udyana, Lamaizm'in baş havarilerinden biri olan Padma Sambhava'nın anavatanıydı, *yani* Tibet Budizmi ve büyük bir büyü ustası. Sakya doktrinleri, Udyana'da hüküm süren *eski zamanlar,*
>
> Muhtemelen Sivaitic büyüsüne fazlasıyla bağlıydılar ve Tibetliler hala bölgeyi büyücülük ve büyücülüğün klasik zemini olarak görüyorlar. "
>
> "Eski zamanlar" tıpkı "modern zamanlar" gibidir; Büyü uygulamalarıyla ilgili olarak, daha ezoterik ve gizemli hale gelmeleri ve üstadların ihtiyatının, gezginin merakıyla orantılı olarak artması dışında hiçbir şey değiştirilmez. Hiouen-Thsang bölge sakinleri hakkında şunları söylüyor: "Erkekler ... çalışmaya bayılıyor, ama hiçbir şevkle onu takip ediyorlar. *Büyülü formül bilimi, onlarla düzenli bir profesyonel iş haline geldi. "[* Voyage des Pèlerins Bouddhistes. Cilt 1 .. *Tarihi Vie de Hiouen-Thsang,* vb., traduit du chinois en francais, par Stanislas Julien.] Bu noktada saygıdeğer Çinli hacı ile sözleşme yapmayacağız ve yedinci yüzyılda bunu kabul etmeye hazırız. *biraz* insanlar "profesyonel" yaptı

business: of magic, so, also, do *biraz* insanlar şimdi, ama kesinlikle gerçek ustalar değil. Dahası, o yüzyılda Budizm Tibet'e neredeyse hiç girmemişti ve ırkları, lama öncesi din olan Bhon'un büyüleriyle doluydu. İyi lamaları ve keşiş thaumaturjistleri "profesyonel bir iş yapmakla" suçlayacak olan, Peshwur mağarasında Bud'ın gölgesini algılamanın mutluluğunu yaşamak için hayatını yüzlerce kez riske atan dindar, cesur Hiouen-Thsang değildir. yolculara göstermek.

Büyünün ABC'si -

(Sayfa 17) Onu mucizeler yapmaya çağıran koruyucusu Kral Prasenajit'e verdiği yanıtta yer alan Gautama'nın emri, Hiouen-Thsang'ın zihninde her zaman mevcut olmalıydı. "Büyük kral," dedi Gautama, "Öğrencilerime yasayı öğretmiyorum ve onlara, 'Gidin azizler, Brahmanların ve ev sahiplerinin gözleri önünde, doğaüstü güçleriniz aracılığıyla, her şeyden daha büyük mucizeler gerçekleştirin' dedim. adam yapabilir. ' Onlara kanunu öğrettiğimde onlara, 'Siz azizler yaşayın, *iyi işlerini saklamak ve günahlarını göstermek. ' "*

Tataristan ve Tibet'i ziyaret eden her çağdan seyyahın tanık olduğu ve kaydedildiği büyülü sergilerin anlatımlarına çarpan Albay Yule, yerlilerin "modern Spiritualistlerin tüm ansiklopedisini" emirlerine vermiş olması gerektiği sonucuna varıyor. Duhalde, büyücülükleri arasında Laotseu figürlerini çağırarak üretme sanatından bahseder.

[Çinli filozof Lao-tse.] Ve onların tanrıları *hava,* ve *hiç kimsenin dokunmadan sorulara cevaplar yazması. "[*T *o Ser Marco Polo Kitabı,* i.3x8.]

Önceki çağrılar, kutsal alanlarının dini gizemleriyle ilgilidir; aksi takdirde veya uğruna yapılırsa *kazanç,* hepsi göz önüne alındı *büyücülük* büyücülük ve kesinlikle yasak. Temassız kalemle yazı yazma sanatı, Hristiyanlık döneminden önce Çin'de ve diğer ülkelerde biliniyor ve uygulanıyordu. O ülkelerdeki büyünün ABC'sidir.

Hiouen-Thsang Buda'nın gölgesine tapmak istediğinde başvurduğu "profesyonel sihirbazlara" değil, kendi ruh çağırmasının gücüne başvurdu; dua, inanç ve tefekkür gücü. Mucizenin bazen meydana geldiği iddia edilen mağaranın yakınında her şey karanlık ve kasvetliydi. Hiouen-Thsang içeri girdi ve adanmışlıklarına başladı. Yüz selam verdi ama ne gördü ne de işitti. Sonra çok günahkâr olduğunu düşünerek acı ve çaresizce ağladı. Fakat tüm ümidini yitirmek üzereyken, doğu duvarında zayıf bir ışık algıladı, ama ortadan kayboldu. Bu sefer umut dolu dualarını tazeledi ve yine parlayıp kaybolan ışığı gördü. Bundan sonra ciddi bir yemin etti: sonunda mağaranın gölgesini görecek sevinç duyana kadar mağarayı terk etmeyecekti. Çağın Saygıdeğer. "Bundan sonra daha uzun süre beklemek zorunda kaldı, çünkü ancak iki yüz namazdan sonra karanlık mağara aniden aydınlandı" ve Buda'nın parlak beyaz renkteki gölgesi, tıpkı o zamanki gibi görkemli bir şekilde duvarda yükseldi. bulutlar aniden açılıyor ve hepsi birden "Işık Dağı" nın muhteşem görüntüsünü sergiliyor. Göz kamaştırıcı bir ihtişam, ilahi yüzün özelliklerini aydınlattı. Hiouen-Thsang tefekkür ve merak içinde kayboldu ve gözlerini yüce ve eşsiz nesneden başka yöne çevirmedi. "Hiouen-Thsang kendi günlüğüne şunları ekliyor: ve hepsi birden 'Işık Dağı'nın muhteşem görüntüsünü sergiliyor. Göz kamaştırıcı bir ihtişam, ilahi yüzün özelliklerini aydınlattı. Hiouen-Thsang tefekkür ve merak içinde kayboldu ve gözlerini yüce ve eşsiz nesneden başka yöne çevirmedi. "Hiouen-Thsang kendi günlüğüne şunları ekliyor: ve hepsi birden 'Işık Dağı'nın muhteşem görüntüsünü sergiliyor. Göz kamaştırıcı bir ihtişam, ilahi yüzün özelliklerini aydınlattı. Hiouen-Thsang tefekkür ve merak içinde kayboldu ve gözlerini yüce ve eşsiz nesneden başka yöne çevirmedi. "Hiouen-Thsang kendi günlüğüne şunları ekliyor: *See-yu-kee,* ancak insan samimi bir imanla dua ettiğinde ve yukarıdan gizli bir izlenim aldıysa, gölgeyi net bir şekilde görür, ancak görüşten uzun süre zevk alamaz (Max Muller, *Budist Hacılar.)*

Bir ucundan diğerine ülke mistikler, dini filozoflar, Budist azizler ve sihirbazlarla doludur. Belirli durumlarda ölümlülere nesnel olarak görünen görünmez varlıklarla dolu manevi bir dünyaya inanç evrenseldir. "Göre (**Sayfa 18)** Orta Asya uluslarının inancına göre, "IJ Schmidt," dünya ve onun içi ve çevreleyen atmosfer, tüm dünyada kısmen yararlı, kısmen kötü huylu bir etkiye sahip olan ruhsal varlıklarla doludur. organik ve inorganik doğa. . . . Özellikle çöller ve diğer vahşi ve ıssız yollar veya doğanın etkilerinin devasa ve korkunç bir ölçekte sergilendiği bölgeler, baş mesken veya *buluşma* kötü ruhların. Ve bu nedenle Turan bozkırları ve özellikle Gobi'nin büyük kum çölü, eski çağlardan beri kötü huylu varlıkların mesken yeri olarak görülmüştür. "

Dr.Schliemann tarafından Mycenae'de kazıdan çıkarılan hazineler, halk aşkını uyandırdı ve maceracı spekülatörlerin gözleri, eski halkların zenginliğinin mezarlıkta veya mağarada ya da kum veya alüvyal birikintinin altına gömüldüğü yerlere çevrildi. . Başka hiçbir yerde, Peru'da bile, Gobi Çölü'nün etrafındaki kadar çok geleneği asmayın. Bağımsız Tataristan'da, kayan kumun bu uğultulu israfı, eğer rapor doğru konuşuyorsa, dünyanın gördüğü en zengin imparatorluklardan birinin koltuğuydu bir zamanlar. Yüzeyin altında altın, mücevherler, heykeller, kollar, mutfak eşyaları ve günümüzde Hıristiyan leminin mevcut başkentinin gösteremeyeceği kadar uygarlığı, lüksü ve güzel sanatları gösteren her şeyde bu kadar zenginlik olduğu söyleniyor. Gobi kumu, sürekli esen müthiş fırtınalar öncesinde doğudan batıya düzenli olarak hareket eder. Bazen gizli hazinelerin bir kısmı açığa çıkarılır, ancak yerliler onlara dokunmaya cesaret edemez, çünkü tüm bölge güçlü bir büyünün yasağı altındadır. Ölüm cezası olacaktır. Bahti - gizlenmiş, ancak sadık cüceler - bu tarih öncesi insanların gizli hazinelerini koruyor, döngüsel dönemlerin devriminin hikayelerinin insanlığın öğretimi için yeniden bilinmesine neden olacağı günü bekliyor. [Isis Açıklandı, i. 599-601, 603, 598.]

Yukarıdakilerden kasıtlı olarak alıntı yapılmıştır *Isis Açıklandı* okuyucunun hafızasını yenilemek için. Döngüsel dönemlerden biri henüz geçti ve Bahti'ye ve hatta Hindistan'ın Rakshasalarına rağmen gizemli çölün tarihinden bir şeyler ortaya çıkarmak için Maha Kalpa'nın sonunu beklemek zorunda kalmayabiliriz. " çirkin. " Daha önceki ciltlerimizde, kaotik durumlarına rağmen, yazarın alenen ve pek çok özürle itiraf ettiği kaosu tamamen kibirden bağımsız olarak itiraf ettiği hiçbir masal ya da kurgu verilmemiştir.

Artık, çok eski zamanlardan beri, uzak Doğu'nun, özellikle Hindistan'ın, bilgi ve her türden öğrenim ülkesi olduğu genel olarak kabul edilmektedir. Yine de, tüm Sanat ve Bilimlerinin kökeni, ilkel Arya'ların ülkesi kadar reddedilen kimse yoktur. Mimarlıktan Zodyak'a kadar, isme layık her Bilim, Oryantalistlerin kararına uygun olarak Yunanlılar, gizemli Yavanalar tarafından ithal edildi! Bu nedenle, Hindistan'da Gizli Bilimin bilgisinin bile reddedilmesi mantıklıdır, çünkü bu ülkedeki genel pratiği diğer eski insanlardan daha az bilinir.

İnsan Kadar Yaşlı Büyü - (Sayfa 19) Öyle, çünkü:

Hindular için, mümkünse, Mısırlı rahipler arasında olduğundan daha ezoterikti ve öyledir. O kadar kutsal ki, varlığının sadece yarısı kabul edilmişti ve sadece acil durumlarda uygulanıyordu. *Dini bir meseleden fazlasıydı, çünkü öyleydi [ve hala da öyle]*

ilahi kabul edilir. Mısırlı hiyerofanlar, katı ve saf bir ahlak uygulamasına rağmen, ne yaşamın kutsallığı ne de dünyevi her şeyin doğaüstü imhası ile içlerinde geliştirilen mucizevi güçler bakımından münzevi cimnozoflarla bir an için karşılaştırılamazlar. Onları iyi tanıyanlar, Chaldaea'nın sihirbazlarından daha büyük bir hürmete sahiplerdi. Mısırlı kardeşleri en azından bir araya toplanırken, "Kendilerini yaşamın en basit rahatlığını inkar ederek, ormanda yaşadılar ve en tenha keşişlerin yaşamını sürdürdüler" [Ammianus Marcellinus, xxiii.6.]. Büyü ve kehaneti uygulayan herkesin üzerine atılan hakarete rağmen, tarih onları tıbbi bilgilerdeki en büyük sırlara ve uygulamasında eşsiz beceriye sahip olduklarını ilan etti. Hindu Mathams'da çok sayıda cilt korunmuştur. öğrendiklerinin kanıtları kaydedilir. Bu cimnozofların Hindistan'da büyünün gerçek kurucuları olup olmadıklarını ya da yalnızca en eski Rishilerden miras olarak kendilerine geçeni uygulayıp uygulamadıklarını söylemeye çalışmak için [The Rishis

- yedi kişilik birinci grup, Vedik dönemden önceki günlerde yaşıyordu. Artık Bilgeler olarak biliniyorlar ve yarı tanrılar gibi saygı görüyorlar. Ama artık ölümlü filozoflardan daha fazlası olarak gösterilebilirler. Sayıca on, on iki ve hatta yirmi bir olmak üzere başka gruplar da var. Haug, Brahmanik dininde, Yahudi İncil'inde Yakup'un on iki oğlununkine cevap veren bir pozisyon işgal ettiklerini gösteriyor. Brahmanların doğrudan Rishilerden geldiklerini iddia ediyorlar.] - yedi ilkel bilge - kesin bilim adamları tarafından sadece spekülasyon olarak kabul edilecektir. . [*Isis Açıklandı,* ben. 90.]

Yine de buna teşebbüs edilmelidir. İçinde *Isis Açıklandı,* Sihir hakkında söylenebilecek her şey ipuçları kisvesi altında belirtilmişti; ve böylelikle, iki büyük cilde dağılmış büyük miktardaki materyal nedeniyle, okuyucu için önemi büyük ölçüde yitirilirken, hatalı düzenleme nedeniyle dikkatini daha da çekememiştir. Ancak ipuçları artık açıklamalara dönüşebilir. Bunu asla çok sık tekrar edemezsiniz -

Sihir, insan kadar eskidir. Artık daha küçük dalları - mesmerizm, şimdi yanlış adlandırılmış "hipnotizm", "düşünce okuma", "telkin yoluyla eylem" ve başka ne değil, yalnızca hakkı ve meşru isim - hem Avrupa hem de Amerika'nın en ünlü Biyologları ve Fizyologları tarafından çok ciddi bir şekilde araştırılıyor. Sihir, her ülkenin Diniyle ayrılmaz bir şekilde harmanlanmıştır ve (**Sayfa 20)** kökeninden ayrılamaz. İnisiyelerin koruduğu doktrinler dikkate alınmadıkça, Tarih'in var olmadığı zamanı adlandırması, varolduğu çağın adı kadar imkansızdır. Bilim, dünyanın en eski kayıtlarının kanıtlarını reddederse ve Evrensel Sembolojinin anahtarı olan Doğanın gizemlerinin meşru Koruyucularının elinden reddederse, insanın kökeni sorununu da çözemez. Ne zaman bir yazar, Magic'in ilk temelini belirli bir ülke veya bazı tarihsel olay veya karakterle ilişkilendirmeye çalıştığında, daha fazla araştırma hipotezinin temelsiz olduğunu gösterdi. Bu noktada Simbologlar arasında çok acıklı bir çelişki var. Bazıları İskandinav rahibi ve hükümdarı Odin'in MÖ 70 yıllarında Sihir uygulamasından kaynaklandığını düşünüyordu. İncil'de defalarca bahsedilmesine rağmen. Ancak rahibeler Valas'ın (Voilers) gizemli ayinlerinin Odin'in çağından büyük ölçüde önce olduğu kanıtlandığı gibi, [Munter'e Odin'den önceki en Kadim Dinler Üzerine Munter'e bakın. ' Mémoires de la Société des Antiquaires de France. İi. 230.] sonra Zoroaster, Magian ayinlerinin kurucusu olduğu gerekçesiyle bir girişim için geldi; ancak Ammianus Marcellinus, Pliny ve Arnobius, diğer eski tarihçilerle birlikte, Zerdüşt Kildaniler ve Mısırlılar tarafından uygulandığı şekliyle Sihir reformcusuydu ve kurucusu hiç değildi. [Ammianus Marcellinus, xxvi.6.] Odin'den önceki en Kadim Kuzeyin Dinleri hakkında. Mémoires de la Société des Antiquaires de France. ii. 230.] sonra Zoroaster, Magian ayinlerinin kurucusu olduğu gerekçesiyle bir girişim için geldi; ancak Ammianus Marcellinus, Pliny ve Arnobius, diğer kadim tarihçilerle birlikte, Zerdüşt'ün Kaldeliler ve Mısırlılar tarafından uygulandığı şekliyle Sihir reformcusu olduğunu ve kurucusu olmadığını gösterdi. [Ammianus Marcellinus, xxvi.6.] Odin'den önceki en Kadim Kuzeyin Dinleri hakkında. Mémoires de la Société des Antiquaires de France. ii. 230.] sonra Zoroaster, Magian ayinlerinin kurucusu olduğu gerekçesiyle bir girişim için geldi; ancak Ammianus Marcellinus, Pliny ve Arnobius, diğer kadim tarihçilerle birlikte, Zerdüşt'ün Kildaniler ve Mısırlılar tarafından uygulandığı şekliyle Sihir reformcusu olduğunu ve kurucusu olmadığını gösterdi. [Ammianus Marcellinus, xxvi.6.]

Öyleyse, yüzlerini sürekli olarak Okültizmden ve hatta Spiritüalizmden, "felsefi olmayan" ve bu nedenle bilimsel düşünceye değmez olarak çevirenlerin, kadim insanları incelediğini söylemeye hakkı vardır; ya da eğer onları incelemişse, söylediklerinin hepsini anladı mı? Sadece şunlar

kendi neslinden daha bilge olduğunu iddia eden, Kadimler'in bildiği her şeyi bildiğini düşünen ve bu nedenle bugün çok daha fazlasını bilerek, eski basit fikirlerine ve batıl inançlarına gülme hakkına sahip olduklarını düşünen; Kral İnisiyatifi'nden artık boş olan eski kraliyet lahitini bir "mısır kutusu" ve onu içeren Piramit, bir tahıl ambarı, belki de bir şarap mahzeni olarak ilan ederek büyük bir sırrı keşfettiklerini hayal edenler! ["Nil Vadisi'ndeki yüzlerce piramidin tarihini modern bilimin herhangi bir kuralıyla tespit etmek imkansızdır: Herodot, ard arda gelen her kralın saltanatını anmak ve onun mezarı olarak hizmet etmek için bir tane diktiğini bize bildirir. Ama Herodotus piramidin gerçek amacının ona atadığından çok farklı olduğunu bildiği halde hepsini anlatmadı.

Bilgi Ağacı - (Sayfa 21) Modern toplum, bazı bilim adamlarının yetkisine dayanarak, Sihir şarlatanlığını çağırır. Ama dünyanın yüzünde bu güne inanan sekiz yüz milyon kişi var; Spiritüalizm adı altında onun fenomenine inanan, aynı toplumun üyeleri olan, mükemmel derecede aklı başında ve çoğu kez çok zeki erkek ve kadın yirmi milyon olduğu söylenir. Bilim adamları ve filozofları, bilgeleri ve peygamberleri ile tüm antik dünya buna inanıyordu. Uygulanmadığı ülke nerede? Kendi ülkemizden bile kaç yaşında sürüldü? Yeni Dünya'da da Eski Ülkede olduğu gibi (ikincisi öncekinden çok daha genç), Bilim Bilimi en uzak antik çağlardan beri biliniyor ve uygulanıyordu. Meksikalıların İnisiyeleri, Rahip-Hiyerofanları ve Sihirbazları ve İnisiyasyon kriptoları vardı. Pasifik Devletlerinde ortaya çıkarılan iki heykelden biri Hindu münzevi için öngörülen duruşta bir Meksikalı Üstadı, diğeri ise bir Hint Tanrıçasının başından alınabilecek bir baş teçhizatlı bir Aztek Rahibesini temsil ediyor; "Guatemala Madalyası", kutsal kuşun kulağına fısıldayan "Bilgeliğin Yılanı" ile çevrelenmiş yüzlerce gözü ve kulağıyla "Bilgi Ağacı" nı sergilerken, görme ve işitmenin simgesi.) Bernard Diaz de Castilla Bir Cortez takipçisi olan, olağanüstü incelik, zeka ve uygarlık ve ayrıca İspanyolların kaba kuvvetle fethettiği insanların büyü sanatları hakkında bazı fikirler veriyor. Piramitleri, Firavunlarınkilerle aynı gizli orantı kuralına göre inşa edilmiş Mısır piramidleridir. ve Aztekler, medeniyetlerini ve dinlerini, Mısırlılar ve onlardan önce de Kızılderililerle aynı kaynaktan birden fazla şekilde elde etmiş görünüyorlar. Tüm bu üç halk arasında, Doğa Felsefesi veya Sihir en yüksek derecede yetiştirildi.

Bunun doğaüstü değil, doğal olduğu ve Kadimlerin buna bu kadar saygı duyduğu, Lucian'ın okuyucularına söylediği "gülen filozof" Demokritos'un söylediği şey tarafından gösterilmektedir

> Hiçbir [mucizeye] inanılmadı. . . ama teuristlerin onları üretebilecekleri yöntemi keşfetmek için kendini adadı; Kısacası, felsefesi onu, sihrin tamamen yasaların ve doğa eserlerinin uygulanması ve taklit edilmesiyle sınırlı olduğu sonucuna götürdü.

> [İçeride, gizemler içinde karanlık girintiler sergileyen ve duvarları genellikle kraliyet ailesinin üyelerinin başlangıç sahnelerine tanıklık eden görkemli bir pervazdı. İskoçya Kraliyet Astronomu Profesörü Piazzi Smith'in bir mısır çöplüğüne indirgediği porfir lahit vaftiz yazı tipiydi ve ortaya çıktığında neofit 'yeniden doğdu' ve bir usta oldu. (*Isis Açıklandı.* ben. 518, 519.)]

(Sayfa 22) Öyleyse kim Kadimlerin Büyüsüne "batıl inanç" diyebilir?

> Bu bakımdan Demokritos'un görüşü bizim için çok önemlidir, çünkü Xerxes tarafından Abdera'da bırakılan Magiler onun eğitmenleriydi ve ayrıca Mısırlı rahiplerle önemli bir süre sihir çalışmıştı. [Diog. Laert., "Democrit. Vit."] Bu büyük filozof, hayatının yüz dokuzunun neredeyse doksan yılı boyunca deneyler yapmış ve bunları bir kitapta kaydetmiş, Petronius'a göre, [*Satirik,* ix. 3.]
>
> *doğadan muamele edilmiş* - kendini doğruladığı gerçekler. Ve biz onu sadece mucizelere inanmıyor ve tamamen reddetmiyor, aynı zamanda görgü tanıkları tarafından tasdik edilenlerin her birinin, herkes için, hatta en önemlisi bile gerçekleştiğini ve gerçekleşmiş olabileceğini iddia ederken buluyoruz. *inanılmaz,* göre üretildi *"doğanın gizli yasaları". [*Plinius, *Geçmiş Nat.]. . .* Buna, "sanat ve bilimlerin daha sonraki beşiği" Yunanistan ve dinlerin beşiği olan Hindistan'ın çalışmalarını ve uygulamalarına adanmış olduklarını ve bunlardan birinin hâlâ kendini çalışma ve uygulamasına adamış olduğunu ve kimlerin bir çalışma ve bir bilim olarak derinliği? [*Isis Açıklandı,* I. 512.]

Hiçbir gerçek Teosofist bunu asla yapmaz. Çünkü, büyük Doğu bedenimizin bir üyesi olarak, Doğunun Gizli Doktrini'nin Evrensel Bilimin Alfa ve Omega'sını içerdiğini şüphesiz bilir; alegorik Sembolizmin gösterişli, belki de çok coşkulu büyümesi altında, karanlık metinlerinde köşeyi ve tüm antik ve modern bilginin anahtar taşlarını gizlediğini. İlahi İnşa Edici tarafından indirilen bu Taş, artık aşırı insan işçisi tarafından reddediliyor ve bunun nedeni, ölümcül maddeselliğinde, insan sadece kutsal çocukluğunun değil, ergenlik döneminin de her hatırasını kaybetmiştir. İnşaatçılardan biriydi; "sabah yıldızları birlikte şarkı söylediğinde ve Tanrı'nın Oğulları sevinç için bağırdı." Dünyanın temelleri için tedbirler attıktan sonra - Arap İnisiyatifi Eyüp'ün son derece önemli ve şiirsel dilini kullanmak için. Ama yine de en içlerinde İlahi Işın için yer açabilenler ve bu nedenle Gizli Bilimler'in verilerini iyi niyet ve alçakgönüllülükle kabul edenler, mutlak olanın bu Taşta gömülü kaldığını iyi bilirler. Hayat ve Ölüm'ün tüm o karanlık sorunlarının anahtarı olan Felsefe'de, her halükarda bazıları bu ciltlerde bir açıklama bulabilir.

Yazar, bu tür karmaşık soruların ele alınmasında ortaya çıkan muazzam zorluklara ve görevin tüm tehlikelerine canlı bir şekilde canlıdır. Hakikati sahtekârlık adıyla damgalamak insan doğasına hakaret olmakla birlikte, bunun her gün yapıldığını görüyor ve kabul ediyoruz.

Okültizm Günü Kazanmalı - (Sayfa 23) Çünkü her gizli gerçek, nihayet kabul edilmeden önce, böyle bir inkar ve destekçilerinin şehitlikten geçmesi gerekir; o zaman bile kalır ama çok sık -

> Bir taç
> Gösterişte altın ama dikenli bir çelenk.

Okült Gizemlere dayanan gerçekler, onları takdir edebilecek bir okuyucuya göre, onları sahtekar olarak damgalayacak binlerce kişiye sahip olacaktır. Bu sadece doğaldır ve bundan kaçınmanın tek yolu, bir Okültistin kendisini Pisagor'un "sessizlik yemini" ne adamasıdır. ve her beş yılda bir yenileyin. Aksi takdirde, kültürlü toplum - üçte ikisi, ilk Üstadın ilk ortaya çıkışından bu yana, insanlığın yarısının diğer yarısında aldatma ve sahtekarlık yaptığına inanmaya mecbur olduğunu düşünen - kültürlü toplum inkar edilemez bir şekilde kalıtsal ve geleneksel olduğunu savunacaktır. davetsiz misafir taşlama hakkı. Carlyle'ın şu anda meşhur olan aksiyomunu kendi eserine ilişkin olarak en kolay şekilde ilan eden hayırsever eleştirmenler.

Bu kuralın tek talihli istisnalarına kendilerini güvenli bir şekilde dahil etmek için ön özen göstermiş olan "çoğunlukla aptal" olan vatandaşlar, bu çalışmada güç kazanacak ve insan ırkının basitçe ahmaklardan oluştuğuna dair üzücü gerçeğe ek bir kanaat getireceklerdir. ve doğuştan aptallar. Ama bu çok az önemli. Okültistlerin ve Arkaik Bilimlerinin haklılığı, yavaş ama istikrarlı bir şekilde toplumun tam kalbine doğru, saat başı, günlük ve yıllık olarak, iki canavar dalı şeklinde, Sihir gövdesinin iki başıboş sürgünleri - Spiritüalizm ve Roma Kilisesi. Gerçek, çoğu kez kurgu yoluyla işliyor. Muazzam bir boa yılanı gibi, Hata, her şekilde, insanlığı sarar, gerçeğe ve ışığa yönelik her özlemini ölümcül kıvrımlarında boğmaya çalışır. Ancak Hata yalnızca yüzeyde güçlüdür, Gizli Doğa tarafından daha derine inmesi engellendi; çünkü aynı Gizli Doğa, en karanlık köşeyi bile ziyaret edilmeden bırakarak tüm dünyayı her yöne sarar. Ve ister fenomen ister mucize olsun, ister ruh kancası ister piskoposun sahtekarlığı ile, Okültizm, şimdiki dönem Avrupa'daki Batı Döngüsünün "Shani'nin (Satürn'ün) üçlü ayına" ulaşmadan, başka bir deyişle - sonundan önce - kazanmalıdır yirmi birinci yüzyıl "MS"

Gerçekte, uzun zaman önce geçmişin toprağı ölü değildir, çünkü sadece dinlenmiştir. Antik Druidlerin kutsal meşe iskeletleri hala kurumuş dallarından sürgünler gönderebilir ve yenisine yeniden doğabilir (**Sayfa 24)** hayat, tıpkı bir avuç mısır gibi, 4.000 yaşında bir mumyanın lahitinde, ekildiğinde, filizlendiğinde, büyüyor ve "iyi bir hasat veriyor". Neden olmasın? Gerçek, kurgudan daha tuhaftır. Herhangi bir gün ve en beklenmedik şekilde, Gnosis'in hala yeryüzünde geliştiğini, Gizli Kardeşliğin son Eklektik Okuldaki Philalethians ile birlikte ölmediğini kanıtlayarak, bilgeliğini haklı çıkarabilir ve çağımızın kibirini gösterebilir, ve seçmenleri bilinmese de çoktur. Bütün bunlar, Avrupa'yı ziyaret eden ve Sihir'in sözde ifşacılarını ve tüccarlarını ifşa eden bir veya daha fazla büyük Üstat tarafından yapılır. Bu tür gizli Kardeşlikler birkaç tanınmış yazar tarafından bahsedilmiş ve Mackenzie'nin kitabında bahsedilmiştir. *Kraliyet Masonik Cyclopaedia.* Yazar şimdi, inkar eden milyonların karşısında, cesurca tekrarlıyor, *Isis Açıklandı.*

> Eğer onlar [İnisiyatifler] sadece romancının kurguları olarak görüldüyse, bu gerçek yalnızca "usta kardeşlerin" gizli kalmalarını daha kolay tutmalarına yardımcı oldu. . . .
> Geçmişin kötülüklerinden ve zulümlerinden acı dersler alan bu yüzyılın Aziz Germains ve Cagliostrosları, günümüzde farklı taktikler izliyorlar. [*Op. cit.,* ii.403.]

Bu peygamberlik sözler 1876'da yazılmış ve 1886'da doğrulanmıştır. Yine de tekrar söylüyoruz,

> "Uygar" ülkelerle hiçbir ilgisi olmayan bu mistik Kardeşliklerin çok sayıda var; ve geçmişin iskeletlerini gizleyen bilinmeyen topluluklarıdır. Bu "ustalar", seçerlerse, garip soyları olduğunu iddia edebilirler ve hem kutsal hem de kutsal tarihin birçok gizemli sayfasını açıklayacak doğrulanabilir belgeler sergileyebilirlerdi.
>
> **[** Bu tam olarak bazılarının yapmaya hazırlandığı şeydir ve bu sayfalarda kutsal ve dünyevi tarihin birçok "gizemli sayfasına" değinilmiştir. Açıklamalarının kabul edilip edilmeyeceği başka bir sorudur.] Hiyeratik yazıların anahtarları ve Mısır ve Hindu sembolizminin sırrı Hıristiyan Babalar tarafından bilinmiş olsaydı, tek bir eski anıtın değişmeden durmasına izin vermezlerdi. [Aynı kaynak]

Ancak dünyada, bir kardeşliğe ait olan ve dinsizlerin bildiği herhangi birinden daha güçlü olan başka bir sınıf ustalar vardır. Bunların çoğu kişisel olarak iyi ve yardımseverdir, hatta bazen saf ve kutsaldır. Bununla birlikte, kolektif olarak ve bir beden olarak, bencil bir kişinin peşinde ...

kenarlı nesne, amansız bir güç ve kararlılıkla, Siyah Sanatın ustaları ile sıralanmalıdır.

İşyerinde Kara Büyü - (Sayfa 25) Bunlar bizim modern Roma Katolik "babalarımız" ve din adamlarımızdır. Hiyeratik yazıların ve sembollerin çoğu, Orta Çağ'dan beri onlar tarafından deşifre edildi. Gizli Semboloji ve eski Dinlerde Oryantalistlerimizin olabileceğinden yüz kat daha fazla öğrenilmiş, kurnazlık ve zekanın kişileştirilmesi, bu sanatta bu tür ustaların her biri anahtarları sıkıca kenetlenmiş elinde sıkıca tutacak ve sırrı önemsemeyecektir. yardım edebilirse kolayca ifşa edilebilir. Roma'da, Avrupa ve Amerika'da, genel olarak sanıldığından daha derinlemesine öğrenilmiş Kabalistler var. Böylelikle, "siyah" ın kamuoyuna açık "kardeşlikleri" Protestan ülkeler için herhangi bir Doğu Okültistinden daha güçlü ve tehlikelidir. İnsanlar Magic'e gülüyor! Bilim Adamları, Fizyologlar ve Biyologlar, Kaba tabirle "Büyücülük" ve "Kara Büyü" denen şeyin gücüne ve hatta varlığına olan inancına alay etmek mi? Arkeologların Stonehenge'i binlerce sırrı ile İngiltere'de ve ikiz kardeşi Bretanyalı Karnac'a sahipler ve yine de kriptalarında, gizemli köşelerinde ve köşelerinde neler olup bittiğinden şüphelenen biri bile yok. geçen yüzyıl. Dahası, ne zaman yeni bir din değiştirmiş olursa olsun, ilginç sahnelerin geçtiği Stonehenge'lerinde bu tür "sihirli salonların" varlığından bile haberdar değiller. Salpetriere'de ve aynı zamanda özel evlerinde eğitimli hipnozcular tarafından her gün yüzlerce deney yapıldı ve yapılıyor. Şimdi, uygulayıcı tarafından trans halindeyken emredildiğinde hem erkek hem de kadın gibi bazı hassasların, onlar üzerinde çalışan, belli bir şeyi yapmak için - bir bardak su içmekten canlandırılmış cinayete kadar - normal durumlarına kavuştuktan sonra esinlenen düzenin tüm hatıralarını yitirmek - buna artık Science tarafından "önerildi". Bununla birlikte, belirlenen saatte ve anda, özne, bilinçli ve tamamen uyanık olmasına rağmen, kendi içindeki karşı konulamaz bir güç tarafından kendisine büyücüsünün önerdiği eylemi yapmaya zorlanır; ve o da, ne olursa olsun ve konuyu kontrol eden kişi tarafından belirlenen dönem ne olursa olsun, yani ikincisini iradesinin gücü altında tutan bir yılan gibi, bir kuşu büyülüyor ve sonunda onu açık çenelerine atlamak için. Bundan daha kötüsü: çünkü kuş tehlikenin bilincindedir; son çabalarında çaresiz de olsa direnir, hipnotize edilmiş özne isyan etmez, ancak kendi özgür iradesinin ve ruhunun önerilerini ve sesini takip eder. Avrupalı bilim adamlarımızdan kim, buna inanan *ilmi* deneyler

- ve çok (**Sayfa 26)** Bugünlerde onlardan hala şüphe duyanlar ve gerçek gerçekliklerine ikna olmadıklarını düşünenler çok azı - bunlardan hangisinin Kara Büyü olduğunu kabul etmeye hazır olduğu soruluyor? Yine de *hakiki*

inkar edilemez ve gerçek *büyüleyici* ve *büyücülük* eski. Nilgiri'nin Mulu Kurumbaları kendi *kıskançlıklar* ne bir düşmanı yok etmeye çalıştıklarında, ne de Sikkim ve Butan'ın Dugpaları kendi potansiyellerinden daha fazla potansiyel ajan bilmezler. *wil* I. Sadece atlayışlar ve başlangıçlarla ilerlemeyen, ancak kesin olarak hareket eden içlerinde; "öznelerin" alıcılık miktarına veya sinirsel etkilenebilirliğine bağlı değildir. Kurbanını seçip kendini yerleştirmiş *birlikte* onlarla birlikte, Dugpa'nın "sıvısı" yolunu bulacaktır, çünkü iradesi Avrupalı deneycinin iradesinden ölçülemeyecek kadar güçlü bir şekilde gelişmiştir - kendi kendini yetiştirmiş, eğitimsiz ve *bilinçsiz* Bilim uğruna büyücü

- bu gücü geliştirmek için kullanılan dünya eski yöntemlerin çeşitliliği ve gücü hakkında hiçbir fikri (veya inancı) olmayan *bilinçli* büyücü, Doğu ve Batı'nın "Kara Büyücüsü".

Ve şimdi soru açık ve net bir şekilde soruluyor: Neden toplumun seçilmiş bazı zengin ve nüfuzlu üyelerini dönüştürmek isteyen fanatik ve gayretli rahip, amacını gerçekleştirmek için Fransız doktor ve deneycinin davasında kullandığı yöntemlerin aynısını kullanmasın? konusu? Roma Katolik rahibinin vicdanı büyük ihtimalle huzur içindedir. Çalışır *Şahsen* bencil bir amaç için değil, "ebedi lanetten" "bir ruhu kurtarmak" hedefiyle. Ona göre, içinde Sihir varsa, kutsal, değerli ve ilahi Sihirdir. Kör inancın gücü budur.

Bu nedenle, güvenilir ve saygın, yüksek sosyal statüye ve aşılmaz karaktere sahip kişiler tarafından güvence altına alındığında, Roma Katolik rahipleri arasında Modern Spiritüalizm ve medyumluk bahanesi ve örtüsü altında birçok iyi organize edilmiş toplum var. *seanslar* doğrudan ve uzaktan öneri ile dönüştürme amaçları için - yanıt veririz: Bunu biliyoruz. Ve dahası, bu rahip-hipnozcular tarafından din değiştirilmek üzere seçilen bazı bireyler veya bireyler üzerinde bir nüfuz elde etmek istediklerinde, bu tür amaçlar için kendileri tarafından tahsis edilen ve kutsanan yer altı bir yere çekildikleri söylendiğinde (*yani.,* tören Büyüsü); ve orada, bir çember oluşturarak, birleşik irade gücünü o bireye doğru fırlatır ve böylece süreci tekrarlayarak, kurbanları üzerinde tam bir kontrol elde ederiz - yine cevap veririz: Çok muhtemel.

Kara Büyü ve Hipnotizma - (Sayfa 27) Aslında uygulamanın böyle olduğunu biliyoruz, bu tür bir törensel Büyü ve *envotement* Stonehenge veya başka bir yerde uygulanmaktadır. Bunu biliyoruz, diyoruz ki, kişisel deneyimle; ve ayrıca yazarın en iyi ve en sevilen arkadaşlarından birçoğu bilinçsizce Romalı Kilise'ye çekildi ve bu yollarla onun "iyi huylu" koruması altına alındı. Ve bu nedenle, Dr. Charcot ve müritlerinin gücüne inanan bilim adamlarının ve kültürlü deneycilerin cehaletine ve inatçılığına yalnızca merhametle gülebiliriz. *envoûté "* denekleri, Kara Büyü ve onun gücünden onlardan önce bahsedildiğinde küçümseyen bir gülümsemeden daha iyi bir şey bulamazlar. Abbe-Kabalist Eliphas Levi, Bilim ve

Faculté de Médecine Fransa'nın hipnozu ve nüfuzu kabul etti *öneri* bilimsel deneyleri arasında, ancak yirmi beş yıl geçtikten sonra söylediği şey budur. *Dogme ve Rituel de la Haute Magie,* on " *Les Envoutements et les Sorts ":*

> Büyücülerin ve büyücülerin, Kötülüğün Ruhunu çağrıştırırken her şeyden önce aradıkları şey, gerçek Üstadın yasal özelliği olan ve kötü amaçlarla sahip olmayı arzuladıkları manyetik güçtü. . . . Baş amaçlarından biri büyülerin veya zararlı etkilerin gücü idi. . . . Bu güç, bir astral ışık akımı tarafından gerçek zehirlenmelerle karşılaştırılabilir. Törenlerle iradelerini uzaktan zehirli kılacak derecede yüceltirler. . . "Dogmamızda" sihirli büyüler hakkında ne düşündüğümüzü ve bu gücün ne kadar gerçek ve tehlikeli olduğunu söylemiştik. Gerçek Büyücü, davranışlarından memnun olmadığı ve cezalandırmanın gerekli olduğunu düşündüğü kişilere tören olmadan ve tamamen onaylamamasıyla bir büyü fırlatır; [Bu yanlış ifade edilmiştir. "Sağ El" in gerçek Üstadı asla kimseyi cezalandırmaz, en acı ve en tehlikeli düşmanını bile cezalandırmaz: O sadece ikincisini Karmasına bırakır ve Karma bunu yapmakta er ya da geç asla başarısız olmaz.] Hatta bir büyü yapar. Onun affıyla, onu yaralayanlar için ve İnisiyelerin düşmanları, yanlış yaptıkları için asla cezasız kalmazlar. Bu ölümcül yasanın kanıtlarını pek çok durumda gördük. Şehitlerin cellatları her zaman sefil bir şekilde yok olurlar; ve Üstadlar istihbarat şehitleri. İlahi Takdir [Karma], onları küçümseyenleri hor görür ve onları yaşamaktan alıkoymak isteyenleri öldürür. Gezici Yahudi efsanesi, bu arcanumun popüler şiiridir. Bir halk çarmıha gerilmek için bir bilge göndermişti; insanlar ona "Devam edin!" bir an dinlenmeye çalıştığında ... iyi! İnsanlar bundan böyle benzer bir kınamaya tabi olacaklar; tamamen yasaklanacak ve uzun yüzyıllar boyunca "Devam edin! Devam edin!" ne dinlenmek ne de merhamet bulmak. [*Op. cit.,* ii. 239. 241,240.]

(Sayfa 28) " Cevap masallar "ve" batıl inanç "olacak. Öyle olsun. Öyle olsun. Bencillik ve ilgisizliğin ölümcül nefesinden önce, her rahatsız edici gerçek anlamsız bir kurguya dönüşür ve bir zamanlar yemyeşil olan Gerçek Ağacının her dalı kurudu ve soyuldu. onun ilkel ruhsal önemi.

Modern Simbologumuz, hiçbirinin kasıtlı olmadığı durumlarda bile, yalnızca fallik ibadeti ve cinsel amblemleri tespit etmede son derece akıllıdır. Ancak Occult Lore'un gerçek öğrencisine göre, White veya Divine Magic, Black Magic olmadan, ister on iki saatlik ister altı aylık olsun, gece olmadan gündüzden daha fazla Doğa'da var olamaz. Ona göre, Doğa'daki her şeyin bir okült - bir de parlak ve bir gece tarafı vardır. Piramitler ve Druid'in meşeleri, dolmenleri ve Bo-ağaçları, bitkiler ve mineraller - Arch-Druid sihirli tedavilerini ve büyülerini gerçekleştirdiğinde ve Mısırlı Hierophant, Chemnu, "sevimli hayalet", eski Frankenstein'ın yaratılışı, inisiyasyon adayının ruh-gücünün işkence ve testi için yetiştirilmiş, karasal insan doğasının acı veren son çığlığıyla aynı anda. Doğru, Magic adını ve bununla birlikte tanınma hakkını kaybetti. Ancak uygulaması günlük kullanımdadır; ve onun nesli, "manyetik etkisi", "hitabet gücü", "karşı konulamaz hayranlık", "bastırılmış ve büyülenmiş gibi tutulan tüm izleyiciler", herkes tarafından tanınan ve kullanılan terimlerdir, ancak şu anda anlamsızdır. Ancak etkileri, "Kutsal Ruh'un eylemi" ve "lütuf" diyen Shakers, Negro Methodists ve Salvationists gibi dini cemaatler arasında daha kararlı ve belirgindir. Gerçek şu ki, Magic hala insanlığın ortasında tam anlamıyla hüküm sürüyor, ancak ikincisi sessiz varlığına ve üyeleri üzerindeki etkisine, toplum ne kadar cahil olursa olsun, kör olsa da, ve günlük ve saatlik yararlı ve zararlı etkilerine kalır. Dünya bu kadar bilinçsiz sihirbazlarla doludur - siyasette ve günlük hayatta, Kilise'de ve Özgür Düşüncenin kalelerinde. Bu sihirbazların çoğu, doğuştan gelen bencillikleri, intikamcı doğaları, kıskançlıkları ve kötülükleri nedeniyle mecazi olarak değil, ölçülü gerçeklikte mutsuz bir şekilde "büyücüdür". Gerçeğin çok iyi farkında olan gerçek Magic öğrencisi merhametle bakar ve akıllı olursa sessiz kalır. Çünkü onun evrensel cecity'yi ortadan kaldırmak için gösterdiği her çaba, yalnızca nankörlük, iftira ve çoğu kez küfürle karşılanır; bu, kendisine ulaşamayanlara kötülük isteyenlere tepki verecektir. Yalanlar ve iftira - ikincisi diş çıkarma yalanı, boş zararsız yalanlara gerçek ısırıklar ekleyerek - onun kaderi olur ve böylece iyiliksever kısa sürede paramparça olur,

Felsefe Kendi Üstündedir - (Sayfa 29) Gizli Evrensel Doktrinin varlığının pratik Sihir yöntemlerinin yanı sıra vahşi bir romantizm ya da kurgu olmadığını gösterecek kadar yeterince verildiğine inanılıyor. Gerçek, tüm antik dünya tarafından biliniyordu ve bilgisi Doğu'da, özellikle Hindistan'da hayatta kaldı. Ve eğer böyle bir Bilim varsa, doğal olarak bir yerlerde onun profesörleri veya Üstadları olmalıdır. Her halükarda, Kutsal İlmin Muhafızlarının yaşayan, gerçekte var olan insanlar olarak veya efsaneler olarak görülmeleri çok az önemli. Herhangi bir Üstaddan ayrı ve bağımsız olarak kendi erdemlerine dayanması veya üzerine düşmesi gerekecek olan onların Felsefesidir. Bilge Gamaliel'in sözleriyle, kendisi tarafından Synedrion'a hitaben: "Bu doktrin yanlışsa yok olur ve kendi kendine düşer; ama doğruysa, o zaman - *yok edilemez.*

BÖLÜM II

Modern Eleştiri ve Kadimler

(Sayfa 30) Aryan Doğusunun Gizli Doktrini Hermes Kitabı'nda Mısır sembolizmi ve deyimiyle tekrarlanır. Ortalama bir bilim adamının görüşüne göre, bu yüzyılın başında veya yakınında, Hermetik olarak adlandırılan tüm kitaplar ciddi bir ilgiye değmezdi. Bunlar, basitçe masalların, dolandırıcı iddiaların ve en saçma iddiaların bir koleksiyonu olarak ortaya kondu ve yüksek sesle ilan edildi. "Hristiyan döneminden önce hiç var olmadılar" deniyordu: "hepsi spekülasyon, aldatma ve dindar dolandırıcılık üçlü nesnesiyle yazılmıştı; bunların hepsi, hatta en iyisiydi, aptal bir apokrif. [Bu bağlantıya bakın, *Pneumatologie des Esprits,* Marquis de Mirville tarafından altı muazzam cildi, Şeytan ve Büyü ya da Okült Bilimler gerçeğini inkar edenlerin saçmalığını göstermeye ayıran iki varlık, onunla eşanlamlı.] Bu bakımdan on dokuzuncu yüzyıl, en değerli bir fil olduğunu kanıtladı. Voltaire çağında olduğu kadar bu yüzyılda da, Kraliyet Akademisi'nden doğrudan kaynaklananlar dışında her şey sahte, batıl inançlı ve aptalcaydı. Kadimlerin bilgeliğine inanmak, belki de şimdi olduğundan daha fazla küçümsemek için güldü. Sahte bir Hermes'in, sahte bir Orpheus'un, sahte bir Zerdüşt'ün, sahte Oracles'ın, sahte Sibyl'lerin ve üç kez sahte bir Mesmer ile onun saçma sıvısının yapıtlarını ve kaprislerini otantik olarak kabul etme düşüncesi tüm hat boyunca tabu haline geldi. Böylece, Oxford ve Cambridge'in bilgili ve dogmatik bölgelerinin dışında kökenine sahip olan her şey, [Bir zamanlar Cambridge Üniversitesi'nde olan eski Filozof ve Mistik'in yıldız hayaletini gördüğümüzü düşünüyoruz - Henry More, eski yosun üzerinde astral sisin içinde hareket ediyor. Glanvil'e "cadılar" hakkında ünlü mektubunu yazdığı antik kentin üstü örtülü çatıları. "Ruh", Mayıs'ın o günkü gibi huzursuz ve kızgın görünüyor,

1678, doktorun yazarına çok acı bir şekilde şikayet ettiğinde *Sadducismus Triumphatus* Scot, Adie ve Webster. "Yeni ilham almış azizlerimiz," ruhun mırıldandığı duyulur, "cadıların yeminli savunucuları ... her türlü akla ve akla aykırı ... Samuel'den başka bir konfederasyon ustası olacak ... bu şişmiş soytarılar, cehalet, kibir ve aptal sadakatsizlikle şişirilmiş! " (Görmek " *Glanvil'e mektup, "* ve *Isis Açıklandı,* i, 205, 206)] ya da Fransa Akademisi, o günlerde "bilim dışı" ve "gülünç derecede saçma" olarak suçlandı. Bu eğilim günümüze kadar geldi.

Gerçek Bilim Adamlarına Her Şeref - (Sayfa 31) Hiçbir şey gerçek bir Okültistin - yüksek psişik gelişimi sayesinde, güçlerine henüz fiziksel deneycilerin elindekinden çok daha fazla nüfuz eden araştırma araçlarına sahip olan - niyetinden daha fazla anlamsız görünmekten daha ileri olamaz. fiziksel araştırma alanında yapılan çabalar. Doğa sorunlarının mümkün olduğunca çoğunu çözmek için gösterilen çaba ve emek, onun gözünde her zaman kutsal olmuştur. Sir Isaac Newton'un, tüm astronomik çalışmalarının sonunda, Bilgi Okyanusu'nun yanında mermileri toplayan sadece bir çocuk hissettiğini belirttiği ruh, Doğanın sınırsızlığına olan saygıdan biridir ve Okült Felsefesinin kendisinin tutamayacağıdır. *hakiki* Doğa'nın fiziksel düzleminin tüm fenomenleriyle ilgili bilim adamları. Bununla başa çıkarken genellikle dikkatli ve ölçülü davranırlar. Gerçekleri aşılamayacak bir sabırla gözlemlerler. Çok fazla övülemeyecek bir ihtiyatla bunları teorilere dökmekte yavaştırlar. Ve Doğaya hizmet ettikleri sınırlamalara tabi olarak, gözlemlerinin kayıtlarında güzel bir şekilde doğrudurlar. Dahası, modern Bilim adamlarının, herhangi bir keşfin şu anda bu tür ve bu tür kaydedilmiş gerçeklerin bir araya getirilmesiyle desteklenen şu veya bu tür bir teoriyle çelişeceği konusunda son derece olanaksız oldukları da kabul edilebilir. Ancak en geniş genellemelere atıfta bile - sadece bilimsel bilginin kısa popüler metin kitaplarında dogmatik bir biçime geçmektedir.

- "Bilim" in kendi tonu, eğer bu soyutlamanın en seçkin temsilcilerinin kişilerinde somutlaştığı kabul edilebilirse, ihtiyat ve çoğu zaman alçakgönüllülüktür.

Bu nedenle, gerçek Okültist, yöntemlerinin sınırlamalarının Bilim adamlarına ihanet edebileceği hatalarla alay etme eğiliminde olmaktan çok, büyük endüstrinin ve hakikat susuzluğunun hayal kırıklığına mahkm edildiği bir durumun acısını takdir edecektir ve genellikle kafa karışıklığına.

Bununla birlikte, Modern Bilim açısından üzülecek olan şey, kendi içinde, aşırı ihtiyatın kötü bir tezahürüdür ki, en olumlu yönüyle Bilimi aşırı aceleci sonuçlardan korur:
(Sayfa 32) yani, Bilim adamlarının fiziksel düzlemin gizemlerine ek olarak diğer araştırma araçlarının da Doğa'nın gizemlerine uygulanabileceğini ve sonuç olarak herhangi bir düzlemin fenomenlerini gözlemlemeden doğru bir şekilde değerlendirmenin imkansız olabileceğini fark etmedeki geç kalmaları. başkalarının sağladığı bakış açıları. O zamana kadar, Doğa'nın tek başına fiziksel fenomenden daha karmaşık olduğunu, insan algılama yetilerinin bazen bir düzlemden diğerine geçebileceği yolların olduğunu açıkça göstermesi gereken kanıta isteyerek gözlerini kapattıkları diğer ve enerjileri, onu yalnızca fiziksel yapı veya kuvvetin ayrıntılarına çevirirken yanlış yönlendirildiğinden, sempati duymaya suçlamaktan daha az hakları vardır.

Geçmişte, günümüzde ve gelecekte her dini inancın modern "yok edicisini" öğrenen M. Renan'ın zayıf insanlık ve onun ayırt etme gücü hakkında söylediklerini okuyunca cüce ve alçakgönüllülük hissedilir. O inanıyor

> İnsanoğlunun zihni çok dar; ve şeylerin gerçek analojisini keskin bir şekilde (sonlandırma) kavrayabilen erkeklerin sayısı oldukça anlaşılmazdır. [*Études Religieuses.]*

Bununla birlikte, bu ifadeyi aynı yazar tarafından ifade edilen başka bir görüşle karşılaştırdıktan sonra:

> Eleştirmenin zihni gerçeklere boyun eğmeli, onu nereye götürürlerse götürsünler onlar tarafından sürüklenmelidir. [*Études Historiques.]*

kişi rahatlamış hissediyor. Dahası, bu iki felsefi ifade, ünlü Akademisyenin üçüncü bir sözü ile güçlendirildiğinde:

> *Tout part pris a priori, doit etre banni de la science, [Mémoire* 1859'da Academie des Inscriptions des Belles Lettres'de okundu.]

korkacak çok az şey var. Maalesef bu altın kuralı ilk kıran M. Renan.

Herodot'un kanıtı - şüphesiz alaycı bir şekilde "Tarihin Babası" olarak adlandırılır, çünkü Modern Düşüncenin kendisiyle aynı fikirde olmadığı her soruda tanıklığı boşuna gider - Platon ve Thukydides'in felsefi anlatılarındaki ölçülü ve ciddi güvenceler, Polybius ve Plutarch ve hatta Aristoteles'in bazı ifadeleri, modern eleştirinin mit olarak kabul etmekten memnun olduğu bir şeye dahil olduklarında her zaman bir kenara bırakılır. Strauss'un bunu ilan etmesinin üzerinden biraz zaman geçti:

Efsane nedir? -

(Sayfa 33) Bir anlatıda doğaüstü bir unsurun veya mucizenin varlığı, bir mitin içindeki varlığının şaşmaz bir işaretidir;

ve bu, her modern eleştirmen tarafından zımnen benimsenen eleştiri kanonudur. Ama başlamak için bir efsane - μυθος- nedir? Eski yazarlar bize kelimenin gelenek anlamına geldiği açıkça söylenmiyor mu? Latince bir terim değildi *fabula,* Tarih öncesi zamanlarda olduğu gibi anlatılan bir şeyle eşanlamlı olan ve ille de bir icat olmayan bir masal. Fransız, İngiliz ve Alman Oryantalistlerinin çoğunda olduğu gibi, eleştiri otokratları ve despotik hükümdarlar söz konusu olduğunda, gelecek yüzyıl için tarihsel, coğrafi, etnolojik ve filolojik sürprizlerin sonu gelmeyebilir. Felsefedeki travestiler son zamanlarda o kadar yaygın hale geldi ki, halk bu yönde hiçbir şeyden korkmaz. Bilgili bir spekülatör tarafından Homeros'un basitçe " *épopée "; [* Alfred Maury's'e bakın *Histoire des Religions de la Grèce*. ben. 248: ve Holzmann'ın spekülasyonları *Zeitschriftfur Vergleichende Sprach forschung,* ann. 1882, sayfa 487. sq.] başka biri tarafından, Esculapius'un oğlu Hipokrat'ın "ancak bir kimera olabileceği"; Asklepiades'in, yedi yüz yıllık sürelerine rağmen, her şeyden önce sadece bir "kurgu" olduğunu kanıtlayabilir; "Truva kenti (aksine Dr. Schliemann) sadece haritalarda mevcuttu." vs. Neden bundan sonra dünya, eski günlerin şimdiye kadarki her tarihsel karakterini bir mit olarak görmeye davet edilmesin? Büyük İskender, Filoloji'nin Brahmanik kronolojik iddiaların başını kırmak için bir balyoz olarak ihtiyaç duyması olmasaydı, uzun zaman önce basitçe "ilhak için bir sembol" veya daha önce de belirtildiği gibi "bir fetih dehası" haline gelecekti. Fransız bir yazar tarafından.

Eleştirmenlere kalan tek sığınak, boş inkar. Şüphecilerin sonuncusuna sığınmak için bir süredir en güvenli sığınma yeri. Kayıtsız şartsız inkar eden biri için tartışma zahmeti gereksizdir ve böylece daha kötü olanı da önler, ara sıra rakibinin reddedilemez argümanlarından ve gerçeklerinden önce bir veya iki puan vermek zorunda kalır. Tüm modern Simbologların en büyüğü, bilgili Alman Mitologlar kitleleri arasında en bilgili olan Creuzer, kendisini umutsuz bir şaşkınlık anında şunu kabul etmek zorunda bulduğunda, bazı şüphecilerin sakin özgüvenini kıskanmış olmalı:

> Eskilerin anladığı şekliyle trol ve cin teorilerine geri dönmeye mecburuz; [bu bir doktrindir] olmadan, Gizemlerle ilgili herhangi bir şeyi kendi kendine açıklamak kesinlikle imkansız hale gelir. [Creuzer's *Giriş des Mystères,* iii, 456.]

Eskilerden, Gizemlerin inkar edilemez olduğu.

(Sayfa 34) Tam olarak aynı ibadetten suçlu olan Roma Katolikleri - daha sonraki Keldaniler, Lübnan Nabathaeans ve vaftiz edilmiş Sebeliler'den ödünç almışlar [Daha sonraki Nabathaeanlar, Nazarenes ve Sabaeans'la aynı inanca bağlı kalmıştır , Vaftizci Yahya'yı onurlandırdı ve Baptistm'i kullandı. (Görmek *Isis Açıklandı,* ii.127: Munck, *Filistin,* s. 525; Dunlap, *Sid, İnsan Oğlu.* vb.)] ve eski günlerin bilgili Gökbilimcilerinden ve İnisiyatiflerinden değil - şimdi onu anatematize ederek, geldiği kaynağı saklayacaktı. Teoloji ve Churchianizm, gelecek nesillerin oraya bakmasını ve böylece orijinal prototiplerini görmesini önlemek için onları ilkinden besleyen açık pınarın başına bela olacaktı. Ancak Okültistler, herkese hakkını verme zamanının geldiğine inanıyorlar. Diğer rakiplerimize gelince - modern şüpheci ve Epikürcü, alaycı ve Sadduce - inkârlarına daha önceki ciltlerimizde bir cevap bulabilirler. Antik doktrinler üzerine yapılan birçok haksız iddiaya gelince,

bunların nedeni bu kelimelerde verilmiştir *Isis Açıklandı:*

> Günümüz yorumcusu ve eleştirmeninin antik öğrenmeyle ilgili düşüncesi sınırlıdır ve *egzoterizm* tapınakların; onun içgörüsü ya isteksizdir ya da hiyerofanın neofite halka açık ibadeti gerçek ışığında görmesi talimatını verdiği eski kutsal adyta'ya nüfuz etmekte isteksizdir. Hiçbir kadim bilge insanın yaratılışın kralı olduğunu ve yıldızlı cennetin ve dünyamızın onun için yaratıldığını öğretemezdi. [i.535.]

Gibi işler bulduğumuzda *Fallikizm [* Yazan Hargrave Jennings.] Günümüzde basılı olarak yer alan, gizlenme ve hilekarlık gününün geçtiğini görmek kolaydır. Filoloji, Sembolizm ve Karşılaştırmalı Din'de bilim, artık toptan inkarlar yapamayacak kadar ileri gitti ve Kilise, durumu en iyi şekilde değerlendiremeyecek kadar akıllı ve ihtiyatlı. Bu arada, "Hekate'nin rhomb'ları" ve "Lucifer'in tekerlekleri" [Bkz. *Pnömatoloji,* iii, 267 vd.] Babil sitelerinde gün ışığına çıkarılan her gün, aynı semboller Latin Kilisesi ritüelinde gösterildiğinden, artık bir Şeytan ibadeti için açık bir kanıt olarak kullanılamaz. İkincisi, her şeyi iki ilkel İlkeye indirgeyerek, kademeli olarak düalizme düşmüş olan daha sonraki Keldanilerin bile, artık Şeytan'a ya da putlara, şu anda hükümdarlığın altında yatan Zerdüştlerden daha fazla ibadet etmedikleri gerçeğini bilmeyecek kadar öğrenilmiştir. aynı suçlama, ancak Dinlerinin herhangi biri kadar felsefi olduğu; onların ikili ve ekzoterik Teosofisi, Yahudilerin yadigarı haline geldi ve sırayla bunu Hıristiyanlarla paylaşmaya zorlandı. Parsiler bugüne kadar Heliolatry ile suçlanıyor ve yine de Keldani Kahinlerinde, "Zerdüşt'ün Büyülü ve Felsefi İlkeleri" uyarınca biri aşağıdakileri bulur:

Keldani Kahinleri - (Sayfa 35)

> Zihninizi dünyanın uçsuz bucaksız ölçülerine yöneltmeyin; Çünkü
> hakikat bitkisi yerde değildir.
> Ne güneşin ölçülerini, toplama kurallarını ölçün,
> Çünkü o, sizin için değil, Baba'nın ebedi iradesi tarafından taşınır.
> Ayın ani seyrini bir kenara bırakın; çünkü her zaman zorunluluk uğruna çalışır. Yıldızların ilerlemesi sizin
> için yaratılmadı.

Kendini layık gösterenlere öğretilen hakiki tapınma ile devlet dinleri arasında büyük bir fark vardı. Sihirbazlar her türlü batıl inançla suçlanıyor, ancak bu aynı Keldani Kahininin söylediği şey:

> Kuşların havadan geniş uçuşu doğru değil,
> Ne de kurbanların bağırsaklarındaki diseksiyonlar; hepsi birer oyuncak, Paralı
> dolandırıcılığın temeli; bunlardan kaç
> Eğer erdem, hikmet ve hakkaniyetin bir araya geldiği kutsal
> dindarlık cennetini açarsanız.

[Psellus, 4: Cory'nin Antik Parçalarında. 269.]

Eski çalışmamızda da söylediğimiz gibi:

Şüphesiz, insanları "paralı dolandırıcılığa" karşı uyaranlar bununla suçlanabilecek kişiler değildir; ve eğer mucizevi görünen eylemleri başardılarsa, kim adil olarak, okullarımızın bilmediği bir dereceye kadar doğa felsefesi ve psikolojik bilim bilgisine sahip oldukları için yapıldığını inkar edebilir? [*Isis Açıklandı,* i, 535, 536.]

Yukarıda alıntılanan kıta, evrensel olarak güneşe, aya ve yıldızlı ev sahiplerine Tanrı olarak taptığına inanılan kişilerden gelen oldukça tuhaf bir öğretidir. Magian'ın emirlerinin yüce derinliği, modern materyalist düşüncenin erişemeyeceği bir şey olduğundan, Keldani Filozoflar, sadece eğitimsiz kitlelerin dini olan Sabaeanizm ve Güneş'e tapınma ile suçlanıyorlar.

BÖLÜM III

Sihrin Kökeni

(Sayfa 36) Geç kalan şeyler değişti, yeterince doğru. Araştırma alanı genişledi; eski dinler biraz daha iyi anlaşılır; ve Benjamin Franklin'in başkanlığındaki Fransız Akademisi Komitesi'nin Mesmer'in fenomenini yalnızca şarlatanlık ve zekice hilekârlık ilan etmek için araştırdığı o sefil günden beri, hem dinsiz Felsefe hem de Mesmerizm belirli hak ve ayrıcalıklara sahip oldu ve şimdi oldukça farklı bir açıdan bakılıyor bakış açısı. Bununla birlikte, onlara tam adalet verildi mi ve daha iyi takdir edildiler mi? Korkarız hayır. İnsan doğası, Papa'nın önyargı gücünden bahsettiği gibi şimdi aynıdır:

> Optik gören arasındaki fark, görülen nesneler kadar
> büyüktür. Tüm görgü kendi içimizden bir tentür alır,
>
> Ya da bizim gösterilen tutkularımızda renk attı ya da fantezi
> büyür, çoğalır,
> Sözleşmeler yapar, ters çevirir ve on bin boya verir.

Böylece, yüzyılımızın ilk on yıllarında Hermetik Felsefe, hem Kilise Adamları hem de Bilim adamları tarafından oldukça zıt iki bakış açısından değerlendirildi. İlki onu günahkar ve şeytani olarak nitelendirdi; bizimki de dahil olmak üzere her çağın en bilgili erkekleri tarafından öne sürülen kanıtlara rağmen, sonuncusu gerçekliğini açıkça inkar etti. Örneğin, bilgili Peder Kircher fark edilmedi bile; ve Mercury Trismegistus, Berosus, Pherecydes of Syros, vb. eserlerinin başlıkları altında bilinen tüm parçaların, büyük İskenderiye Kütüphanesinin 100.000 cildini yutan yangından kaçan rulolar olduğu iddiasına basitçe güldü. Yine de, Avrupa'nın eğitimli sınıfları, şimdi olduğu gibi, "çağların harikası" olan ünlü İskenderiye Kütüphanesi'nin Ptolemy Philadelphus tarafından kurulduğunu biliyorlardı; MSS'nin bu sayıları, hiyeratik metinlerden ve en eski parşömenlerden, Keldani, Fenike, Farsça vb. dikkatlice kopyalanmıştı; Josephus ve Strabo'nun iddia ettiği gibi, bu harf çevirilerinin ve kopyalarının da 100.000 ruloya ulaştığını söyledi.

Hermes Kitapları - (Sayfa 37) Ayrıca, Clemens Alexandrinus'un bir dereceye kadar itibar edilmesi gereken ek kanıtlar da vardır. [İskenderiyeli Clement'in zamanında var olduğundan söz ettiği Mısırlıların kırk iki Kutsal Kitabı, Hermes Kitaplarının yalnızca bir kısmıdır. . Iamblichus, Mısırlı rahip Abammon'un yetkisine dayanarak, bu tür kitaplardan 1.200'ü Hermes'e ve Manetho'ya 36.000'e atfeder. Ancak bir Neoplatonist ve Teurgist olarak Iamblichus'un ifadesi elbette modern eleştirmenler tarafından reddedilir. Bunsen tarafından, "daha sonraki yerli tarihçilerin hiçbirinin karşılaştırılamayacağı" "tamamen tarihsel bir şahsiyet" olarak en çok dikkate alınan Manetho (bkz. *Mısır,* ben.

97) onun öne sürdüğü fikirler Sihire karşı bilimsel önyargılarla ve kadim rahiplerin iddia ettiği Gizli bilgi ile çatıştığı anda aniden bir Sahte Manetho haline gelir. Bununla birlikte, Arkeologların hiçbiri Hermetik kitapların neredeyse inanılmaz antikalarından bir an için şüphe duymuyor. Champollion, en eski anıtların birçoğunun da doğruladığı gibi, özgünlük ve doğruluklarına en büyük saygıyı gösterir. Ve Bunsen, yaşlarının reddedilemez kanıtlarını getiriyor. Örneğin, yaptığı araştırmalardan, Musa'nın günlerinden önce, Mozaik döneminden önce birkaç bin yıllık açıkça izlenebilir bir medeniyete sahip olan bir dizi altmış bir kral olduğunu öğreniyoruz. Bu nedenle, Hermes Trismegistus'un eserlerinin Yahudi kanun koyucunun doğumundan çok önce var olduğuna inanmamız garanti.

diyor Bunsen. Tanınmış Mısırbilimci, İskender'den 48.863 yıl önce, Diogenes Laertius'un rahiplerin kayıtlarını geri taşıdığı dönemi reddederse, on bin astronomik gözlemden daha çok utanır ve “bunlar gerçek gözlemlerse, *sahip olmalı* 10.000 yıldan fazla uzatıldı ”(s.44). "Bununla birlikte, kendi eski kronolojik çalışmalarından birinden öğreniyoruz" diye ekliyor. . . mitolojik döneme ilişkin gerçek Mısır geleneklerinin ele alındığı *sayısız* yılların." (*Mısır,* ben, 15: *Isis Açıklandı,* ben. 33)] Clemens, Osymandias Mezarı'nın kütüphanesine yerleştirilmiş ve girişinde "Ruh için Bir Tedavi" yazan ek 30.000 ciltlik Thoth Kitaplarının varlığına tanıklık etti.

O zamandan beri, herkesin bildiği gibi, "sahte" Pymander'ın "kıyamet" eserlerinin tüm metinleri ve daha az "yanlış" Asklepias, Champollion tarafından Mısır'ın en eski anıtlarında bulundu. [Bu ayrıntılar, *Pnömatoloji,* iii, pp, 204, 205] *Isis Açıklandı:*

> Tüm hayatlarını eski Mısır bilgeliğinin kayıtlarını incelemeye adadıktan sonra, hem Champollion-Figeac hem de Champollion Junior, bazı aceleci ve akılsız eleştirmenler tarafından tehlikeye atılan birçok önyargılı yargıya rağmen, kamuoyuna açıkladılar. *Hermes Kitapları*
> "Mısır'ın en otantik kayıtları ve en sessiz antik dönem anıtlarıyla sürekli olarak desteklenen bir dizi Mısır geleneğini gerçekten içerir." [*Mısır,* s sayfa 143 *Isis Açıklandı,* ben. 625.]

Bir Mısırbilimci olarak Champollion'un erdemini hiç kimse sorgulamayacak ve eğer her şeyin gizemli Hermes Trismegistus'un yazılarının doğruluğunu gösterdiğini ilan ederse ve eski dönemlerinin geceye geri döndüğü iddiası onun tarafından doğrulanırsa (**Sayfa 38)** en küçük ayrıntılar, o zaman gerçekten de eleştiri tamamen tatmin edilmelidir. Champollion diyor ki:

> Bu yazıtlar, yalnızca en eski gerçekliklerin sadık yankısı ve ifadesidir.

Bu sözler yazıldığından beri, "efsanevi" Orpheus'un "uydurma" ayetlerinden bazıları, Dördüncü Hanedanlığın bazı yazıtlarında, çeşitli Tanrılara hitap eden hiyerogliflerle kelimesi kelimesine kopyalanmış olarak bulunmuştur. Son olarak Creuzer, Homeros ve Hesiod'da bulunan çok sayıda pasajın Orphic Hymns'deki iki büyük şair tarafından inkar edilemez bir şekilde ödünç alındığını keşfetti ve hemen işaret etti, böylece ikincisinin, ondan çok daha eski olduğunu kanıtladı. *İlyada* ya da

Odyssey.

Ve böylece yavaş yavaş eski iddialar doğrulanır ve modern eleştiri kanıtlara sunulmak zorundadır. Mısır'ın Hermetik eserleri gibi böyle bir edebiyat türünün asla tarih öncesi çağlara kadar tarihlenemeyeceğini itiraf eden yazarların çoğu artık. Enoch'un da dahil olduğu bu eski eserlerin çoğunun metinleri, bu yüzyılın başında çok yüksek sesle "kıyamet" olarak ilan edildi ve şimdi Chaldaea, Hindistan, Phoenicia, Mısır ve Orta Asya'nın en gizli ve kutsal tapınaklarında keşfedildi ve tanındı. . Ancak bu tür kanıtlar bile Materyalistlerimizin büyük bir kısmını ikna edemedi. Bunun nedeni çok basit ve açıktır. Tüm bu metinler - Antik çağda evrensel bir saygı içinde tutulan, tüm büyük tapınakların gizli kütüphanelerinde bulunan, en büyük devlet adamları, klasik yazarlar tarafından incelenmiş (her zaman ustalaşmamış olsa da), ünlü bilgeler kadar filozoflar, krallar ve meslekten olmayan kişiler - bunlar neydi? Büyü ve Okültizm üzerine çalışmalar, saf ve basit; şimdi alay edilen ve tabu olan Teosofi - dolayısıyla dışlanma.

Pisagor ve Platon günlerinde insanlar bu kadar basit ve inandırıcı mıydı? Milyonlarca Babil ve Mısır, Hindistan ve Yunanistan'dan büyük bilgeleriyle onlara liderlik etmiş miydiler, hepsi aptallar, o yıldan önceki büyük öğrenme ve uygarlık dönemlerinde *bir* Çağımızın - ikincisi ortaçağ fanatizminin entelektüel karanlığını doğuruyor - aksi halde pek çok büyük adam hayatlarını sadece bir yanılsamaya, Sihir denen bir batıl inanca mı adamalıydı? Öyle görünüyordu, modern Felsefe'nin sözü ve sonuçlarından memnun kalması gerekiyordu.

Bununla birlikte, her Sanat ve Bilim, içsel değeri ne olursa olsun, kendi kaşifine ve uygulayıcısına ve ardından onu öğretmek için uzmanlarına sahip olmuştur.

Sihrin Kökeni Nedir? - (Sayfa 39) Okült Bilimler veya Büyünün kökeni nedir? Profesörleri kimlerdi ve ister tarihte ister efsanede onlar hakkında ne biliniyor? İlk Hıristiyan Babalar arasında en zeki ve bilgili biri olan Clemens Alexandrinus, bu soruyu kitabında yanıtlıyor. *Stromateis.*
Neoplatonic School'un eski öğrencisi şunu söylüyor:

> Talimat varsa, ustayı aramalısın. [*Strom.,* VI, vii. Aynı bölümden aşağıdaki paragraf.]

Ve böylece Zeno tarafından öğretilen Cleanthes, Aristoteles tarafından Theophrastus, Epicurus tarafından Metrodorus, Sokrates tarafından Platon vb. Öğrettiğini gösterir. Pisagor, Ferecidler ve Thales'e daha geri dönüp baktığında, hala ustalarını aramak zorunda olduğunu ekler. Mısırlılar, Kızılderililer, Babilliler ve Magi'lerin kendileri için de aynısı. Hepsinin efendileri için sahip olduklarını öğrenmek için sorgulamayı bırakmayacağını söylüyor. Ve (Clemens) araştırmayı insanlığın beşiğine, ilk nesil insanlara kadar takip ettiğinde, sorusunu bir kez daha tekrarlar ve sorar, "Öğretmenleri kim?" Elbette, efendilerinin “erkeklerden biri” olamayacağını savunuyor. Ve Melekler kadar yükseğe ulaşmamız gerektiğinde bile, onlara aynı soru sorulmalıydı: "Onların (yani 'ilahi' ve 'düşmüş' Melekler) efendileri kimlerdi? '

İyi babanın uzun tartışmasının amacı, kuşkusuz, biri İncil'deki ataların hocası, diğeri Yahudi olmayanların öğretmeni olan iki farklı efendiyi keşfetmektir. Ama Gizli Doktrin öğrencilerinin böyle bir belaya girmesine gerek yok. Profesörleri, Okült Bilimler ve Bilgelik'teki seleflerinin Ustalarının kim olduğunu gayet iyi biliyorlar.

İki profesör sonunda Clemens tarafından izlenir ve beklendiği gibi Tanrı ve ebedi ve ebedi düşmanı ve rakibi Şeytan; Clemens'in konuyla ilgili soruşturmasının konusu
çift neden ve sonuç olarak Hermetik Felsefenin yönü. Tanıdığı her Gizli eserde vaaz edilen erdemlerin ahlaki güzelliğini itiraf eden Clemens, doktrin ile pratik arasındaki görünen çelişkinin nedenini, iyi ve kötü Sihir'i bilmek ister ve Sihir'in iki tane olduğu sonucuna varır. kökenler - ilahi ve şeytani. Çatallanmasını iki kanala, dolayısıyla çıkarımını ve çıkarımını algılar.

Biz de onu, ancak böyle bir çatallanmayı şeytani olarak nitelemeden de algılıyoruz, çünkü "sol el yolunu" olduğu gibi yargılıyoruz (**Sayfa 40)** kurucusunun elinden çıkarılmıştır. Aksi takdirde, Clemens'in kendi dininin etkilerine de bakarsak ve bazı profesörlerinin yaşamlarında yürüdüklerini, Efendilerinin ölümünden beri,

Okültistler, Clemens ile bir şekilde aynı sonuca varma hakkına sahip olacaklardı. Her şeyin Efendisi Mesih iken söylemeye hakları olacaktır. *doğru* Hıristiyanlar, Engizisyonun dehşetlerine, kafirlerin, Yahudilerin ve Simyacıların imhasına ve işkencesine başvuranlar, Servetus'u yakan Protestan Calvin ve onun zulüm eden Protestan haleflerine, her yönden tanrısaldı. Amerika'daki cadılar, sahip olmalıydı *onların* Usta, Şeytan. Ancak Şeytan'a inanmayan okültistlerin bu şekilde misilleme yapmaları engellenmiştir.

Bununla birlikte, Clemens'in tanıklığı, (1) kendi zamanında Okült Bilimler üzerine yapılan muazzam sayıdaki eseri gösterdiği ölçüde değerlidir; ve (2) bu Bilimler aracılığıyla belirli kişiler tarafından kazanılan olağanüstü güçler.

Örneğin, kitabının altıncı kitabının tamamını ayırır. *Stromat* Bu araştırmaya, her ikisi de kendi söylediği gibi Mısır kutsal alanlarında korunan sırasıyla ilk iki "Usta" ya da doğru ve yanlış Felsefe için. Aynı şekilde, kendi Filozofları için de aynı ayrıcalıklara sahip olduklarını iddia ettikleri için Yunanlıların sözünü keserek onlara Musa'nın "mucizelerini" neden kabul etmemeleri gerektiğini soruyor ve birkaç örnek veriyor. Aeachus, onun söylediği gibi, Okült güçleri sayesinde muhteşem bir yağmur elde ediyor; rüzgarların esmesine neden olan Aristaeus; Empedokles fırtınayı susturur ve onu kesmeye zorlar vs. [Bkz. *Pnömatoloji,* iii.207 Bu nedenle Empedokles, "rüzgarın hakimiyeti" olarak adlandırılır. *Strom.,* VI. iii.]

En çok Mercurius Trismegistus'un kitapları ilgisini çekti. [*Aynı kaynak.* iv.] Hystaspes'e (veya Gushtasp'a), Sibylline kitaplarına ve hatta doğru Astrolojiye övgüde de sıcak.

Her çağda Sihir kullanımı ve istismarı olmuştur, çünkü kendi içimizde Mesmerizm veya Hipnotizma kullanımı ve kötüye kullanımı vardır. Antik dünyanın Apollonii'si ve Pherecydae'si vardı ve entelektüel insanlar şimdi olduğu gibi o zaman da ayrımcılık yapabiliyordu. Örneğin, hiçbir klasik ya da pagan yazar, Tyana'lı Apollonius için tek bir suçlama kelimesi bulamamış olsa da, Pherecydes açısından durum böyle değildir. Miletli Hesychius, Byblos'lu Philo ve Eusthathius, ikincisini Felsefesini ve Bilimi şeytani gelenekler üzerine inşa etmekle kayıtsız şartsız suçlar - *yani* Büyücülük üzerine.

Sirozların Ferekitleri - (Sayfa 41) Cicero, Pherecydes'ın, *potius divinus quam medicus,*
bir doktordan ziyade bir kahin, "ve Diogenes Laertius öngörüleri ile ilgili çok sayıda hikaye anlatır. Bir gün Pherecydes, ondan yüzlerce mil uzakta bulunan bir geminin enkazını kehanet eder; başka bir zaman, Lacedaemon'luların Arcadialılar tarafından ele geçirilmesini öngörür; nihayet, kendi sefil sonunu öngörür. [Özetle *Pnömatoloji,* iii.209.]

Burada ileri sürüldüğü üzere Ezoterik Öğretinin öğretilerine yapılacak itirazları akılda tutarak, yazar bunların bazılarıyla önceden görüşmek zorunda kalır.

Clemens'in "putperest" Üstadlara karşı getirdiği bu tür ithamlar, yalnızca her çağda geleceği görebilen güçlerin ve öngörülerin varlığını kanıtlar, ancak bir Şeytan lehine kanıt değildir. Bu nedenle, Şeytan'ın inancın temel direklerinden biri olduğu Hıristiyanlar dışında hiçbir değeri yoktur. Örneğin, Baronius ve De Mirville, ortaklığa olan inancında Demonology'nin cevapsız bir kanıtı buluyor.

Maddenin Ruhla Sonsuzluğu!

De Mirville, Pherecydes'in

> Prensipte Zeus veya Eter'in ilkelliğini ve ardından aynı düzlemde beşinci element veya Ogenos olarak adlandırdığı ortak ve koaktif bir ilkeyi varsayar. [*Loc. cit.]*

Daha sonra, Ogenos'un anlamının susan, esir tutan anlamının verildiğine ve bu da Hades'in “ya da tek kelimeyle cehennem” olduğuna işaret ediyor.

Eşanlamlılar, Marki onları Akademiye açıklama zahmetine girmeden her okul çocuğu tarafından bilinir; Sonuç olarak, her Okültist elbette bunu reddedecek ve sadece aptallığına gülümseyecektir. Ve şimdi teolojik sonuca geliyoruz.

devam et Latin Kilisesi'nin görüşleri - Marquis de Mirville ile aynı karakterlerin yazarları tarafından verildiği üzere - şuna varır: Hermetik Kitaplar, onların bilgeliği - Roma'da tamamen kabul edilir - buna rağmen, "Cain'in bıraktığı yadigârdır. insanlığa lanetli. " Tarihte Şeytan'ın modern anısına "Genel olarak kabul edilir" der:

> Tufan Çam ve onun soyundan gelenlerin hemen ardından, Kainlilerin ve yeryüzündeki Irk'ın kadim öğretilerini yeniden yaydılar. [*Op. cit.,* iii 208]

(Sayfa 42) Bu, her halükârda, Büyücülüğün ya da onun dediği şekliyle Büyücülüğün, bir milattan önce bir sanat olduğunu kanıtlar ve böylece bir puan kazanılır. Dediği gibi: -

> Berosius'un kanıtı, Ham'ı, Bactria'nın kurucusu, Babil'in tüm büyülü sanatlarının ilk yazarı olan ilk Zerdüşt ile özdeşleştiriyor. *Chemesenua* veya Cham, [Noah'ın saygısız oğlu "Ham" adını heceleyen İngilizce konuşan kişilere doğru yazımın "Kham" veya "Cham" olduğu hatırlatılmalıdır] *rezil [* Kara Büyü veya Büyücülük, *ev* il sonuç elde etmek *e* d Okült Sanatlar uygulaması yoluyla herhangi bir şekilde veya şekilde: bu nedenle yalnızca etkileri ile yargılanmalıdır. Ne Ham ne de Cain'in adı telaffuz edildiğinde hiç kimseyi öldürmedi; oysa, Hıristiyanlık dışındaki her Okültistin öğretmenini Şeytan'a kadar izleyen aynı Clemens Alexandrinus'un Yehova'nın (Jevo olarak telaffuz edilir) isminin uzaktan bir adamı öldürme etkisine sahip olduğuna inanmak zorunda kalırsak . Gizemli Schemham-phorasch, Kabalistler tarafından her zaman kutsal amaçlar için kullanılmıyordu, özellikle de Satürn veya kötü Shani için kutsal olan Şabat veya Cumartesi, - Yahudilerle birlikte - sadık Noachianların "Yehova" ya kutsal hale geldiği için. χημεια adını alan Mısır için hayranlık uyandıran nesne, kimyanın onuruna inşa ettiği *Choemnis,* veya "ateş şehri". [Tarih öncesi şehir olan Khoemnis, Nuh'un oğlu tarafından inşa edilmiş olabilir ya da olmayabilir, ancak kasabaya verilen adı onun adı değil, Gizem Tanrıçası Khoemnu veya Khoemnis'in adıdır (Yunanca biçimi); yeni inisiyasyonundan önce “on iki emek” salıverilme sürecinde kışkırtılan neofitin ateşli fantezisinin yarattığı tanrı. Erkek meslektaşı Khem'dir. Choemnis veya Khemmis şehri (bugün Akhmem) Tanrı Khem'in baş koltuğuydu. Yunanlılar Khem'i Pan ile özdeşleştiriyor,

> bu şehre "Panopolis" diyordu]. Ham ona bayılıyordu. *Chammaim* piramitlere verilen; bu da bizim modern adımız olan "bacaya" kabalaştırıldı. [
> *Pnömatoloji,* iii, 210. Bu filolojiden çok dindar bir intikam gibi görünüyor. Ancak resim eksik görünüyor, çünkü yazar "bacaya" bir süpürge sopasıyla oradan uçan bir cadı eklemiş olmalıydı.]

Bu ifade tamamen yanlıştır. Mısır, Kimyanın beşiği ve doğum yeriydi - bu zamana kadar oldukça iyi biliniyor. Sadece Kenrick ve diğerleri olmak için kelimenin kökenini gösterir *kimya* veya *kimya* hangisi değil
Kimya veya Jambon, ama *Khem,* Mısır fallik Gizem Tanrısı.

Ama bu hepsi değil. De Mirville, artık masum Tarot için bile şeytani bir köken bulmaya kararlı.

Diyor ki:

> Bu şeytani Büyünün yayılmasının yollarına gelince, gelenek, metalik plakalar [veya yapraklar üzerinde izlenen bazı runik karakterlerde, *des lames]* Tufanın yıkımından kurtulanlar [Tanrı dilemedikçe Tufandan nasıl kaçabilirler? Bu pek mantıklı değil.] Daha sonraki keşifler onu öyle olmaktan uzak göstermemiş olsaydı, bu efsanevi olarak kabul edilebilirdi. Plakalar, meraklı ve tamamen çözülemeyen karakterlerle, yadsınamaz antik çağlardan kalma karakterlerle kaplı bulundu ve Çamlılar [büyücüler, yazarın] kökenini muhteşem ve korkunç güçlerine atfediyor. [*Loc. cit.,* s.210]

Bu arada, dindar yazar kendi ortodoks inançlarına bırakılabilir.

Cain, Matematiksel ve Antropomorfik - (Sayfa 43) Her halükarda, görüşlerinde oldukça samimi görünüyor. Yine de, onun yetenekli argümanlarının temelinden yok edilmesi gerekecek, çünkü Cain ve Ham'in gerçekte kim olduğu ya da daha doğrusu ne olduğu matematiksel temelde gösterilmelidir. De Mirville, Cain'i antropomorfik karakterinde ve "Kutsal Yazı" daki şu anki yerinde tutmakla ilgilenen, kilisesinin sadık oğludur. Okültizm öğrencisi ise yalnızca gerçekle ilgilenir. Ancak yaş, evrimin doğal seyrini takip etmelidir.

BÖLÜM IV

İnisiyelerin Gizliliği

(Sayfa 44) İSA'nın bir dizi benzetme ve sözünün yanlış bir şekilde sunulması hiç de şaşırtıcı değildir. Tarihin, Pisagor, Konfüçyüs, Buda, İsa, Apollonius of Tyana'dan Ammonius Saccas'a kadar, Hıristiyanlık öncesi dönemin sislerinde tarihin bir anlığına yakalandığı ilk inisiye Üstat Orpheus'tan, hiçbir Öğretmen veya İnisiyatif hiçbir zaman yazmaya taahhüt etmedi. kamu kullanımı için. "Büyük Aşırılığı" ile ne demek istediğini kamuya ve tatmin edici bir şekilde açıklamayı ya da kehanetin anahtarını "çubuklar" ile vermeyi reddeden Konfüçyüs'ün her biri değişmez bir şekilde sessizliği ve belirli gerçekler ve eylemler hakkında gizli kalmasını tavsiye etti. havarilerini kimseye kendisinin Mesih olduğunu söylememeleri için suçlayan İsa'ya [*Matthew,* xvi. 20.] (Chrestos), yüce ve son İnisiyasyonundan önce "acıların adamı" ve yargılamalar veya diriliş "mucizesi" ürettiği. [*İşaret,* v. 43.] Havariler sessizliği korumak zorundaydı, böylece sol el sağ elin ne yaptığını bilmesin; Daha açık bir ifadeyle, Sol El Bilimindeki tehlikeli uzmanlar - Sağ El Ustalarının korkunç düşmanları, özellikle de yüce İnisiyasyonlarından önce - hem şifacıya hem de hastaya zarar verecek şekilde tanıtımdan yararlanmamalıdır. Ve yukarıdakilerin basitçe bir varsayım olduğu savunuluyorsa, bu korkunç kelimelerin anlamı ne olabilir:

> Tanrı'nın Krallığının gizemini bilmek size verilmiştir. ama bunlardan yoksun olanlara benzetmelerle yapılır; gördüklerini ve algılayamayacaklarını; ve duyduklarında, işitebilirler ve anlamayabilirler; yoksa her an din değiştirilmeli ve günahları bağışlanmalıdır. [*İşaret,* iv.11.]

Egzoterik ve Ezoterik Öğretiler - (Sayfa 45) Sessizlik ve Karma yasası anlamında yorumlanmadıkça, bu sözün mutlak bencillik ve acımasız ruhu çok açıktır. Bu sözler, kaderin korkunç dogması ile doğrudan bağlantılıdır. İyi ve zeki Hıristiyan, Kurtarıcısına bu kadar acımasız bir bencillik atacak mı? [Şu açık değildir: "Herhangi bir zamanda dönüştürülmeleri gerektiği (veya:" en azından yeniden dönmeleri gerektiği "- revize edilmiş sürümde olduğu gibi) ve günahları affedilsin" - hiçbir şekilde İsa'nın, kelimenin tam anlamıyla ölü harf anlamının açıkça gösterdiği gibi, tövbe yoluyla herhangi bir yabancının veya "olmayanların" lanetten kaçması gerektiğinden korktuğunu ima eder - ama tamamen farklı bir şey? Şöyle ki, "herhangi bir küfür, benzetmeyle gizlenmeden vaazını anlayarak, Başlangıcın gizli öğretilerini ve gizemlerini - ve hatta Gizli güçlerin - bazılarını öğrenin? Başka bir deyişle, "dönüştürülmek", münhasıran İnisiye'ye ait bir bilgi elde etmektir: "ve günahları affedilsin", yani günahları yasadışı ifşa edene, değersiz biçime yardım edenlere düşer. Asla ekmek için çabalamadıkları ve onlara bu yeryüzünde hak ettikleri Karma'dan kaçmanın yollarını verdikleri yerde, bu nedenle, iyilik yerine zarar veren ve başarısız olan ifşa edene yeniden etki etmesi gerekir.]

Benzetmelerde bu tür gerçekleri yayma işi, yüksek İnisiyelerin müritlerine bırakıldı. Gizemlerini açığa vurmadan Gizli Öğretinin temel notunu takip etmek onların göreviydi. Bu, tüm büyük Üstadların geçmişlerinde gösterilmiştir. Pisagor derslerini ekzoterik ve ezoterik dersleri dinleyenlere ayırdı. Magianlar talimatlarını aldılar ve Baktriya'nın çok gizli mağaralarında işe başladılar. Josephus, İbrahim'in Matematiği öğrettiğini açıkladığında, "Sihir" i kastetti, çünkü Pisagor kodunda Matematik, Ezoterik Bilim veya Gnosis anlamına gelir.

Profesör Wilder şöyle diyor:

> Judea ve Carmel'in Esseneleri de benzer ayrımlar yaptılar, taraftarlarını acemi, kardeş ve mükemmel olarak böldüler. . . . Ammonius, müritlerini yemin ederek, iyice talimat verilmiş ve tatbik edilmiş [inisiyasyon için hazırlanmış] dışında, yüksek öğretilerini açıklamamaya mecbur etti. [*Yeni Platonizm ve Simya,* 1869. s. 7. 9.]

Matta'yı takdir ederseniz, katı sırların gerekliliğinin en güçlü nedenlerinden biri İsa'nın Kendisi tarafından verilmiştir. Çünkü orada Efendi açıkça şunu söylettirilir:

> Köpeklere kutsal olanı vermeyin, incilerinizi domuzların önüne atmayın. Ayaklarının altında çiğnemeleri ve tekrar dönüp seni parçalamaları için. [vii. 6.]

Son derece doğru ve bilge sözler. Birçoğu, kendi çağımızdakiler ve hatta aramızdakiler, onlara zorla hatırlatılanlardır - çoğu zaman çok geç olduğunda. [Tarih aynı delillerle doludur. Anaxagoras, Gizemlerde öğretilen büyük gerçeği dile getirmemişti, *yani.,* Güneş kesinlikle Peloponnesus'tan daha büyüktü, fanatik kalabalık tarafından zulme uğramayacak ve neredeyse ölüme mahkum olmayacaktı. Pisagor'a karşı yükselen diğer ayaktakımı, Crotona'nın gizemli Bilge'sinin "Merkür'ün Oğlu" - Gizli Bilgeliğin Tanrısı olduğunu anımsatarak ne demek istediğini anlamış olsaydı

- o, hayatı için uçmaya zorlanamazdı: İlahi Daimon'un ifşalarını gizli tutsaydı Sokrates de öldürülmezdi. Ay hakkında bildiği her şeyi vermiş olsaydı - inisiye olanlar dışında - yüzyılının anlamını ne kadar az anlayacağını biliyordu. Böylece ifadesini, şimdiye kadar inanılandan daha bilimsel olduğu kanıtlanan bir alegori ile sınırladı. Ayın yaşadığını ve ay varlıklarının derin, geniş ve karanlık vadilerde yaşadığını, uydumuzun havasız olduğunu ve bu kadar derin vadilerin dışında herhangi bir atmosfer olmadığını savundu; bu, sadece birkaç kişi için anlam dolu vahyi göz ardı ederek, zorunlu olarak olmalıdır. Parlak Selene'mizde herhangi bir atmosfer varsa. Kaydedilen gerçekler, Gizemlerin gizli tarihlerinin ölüm cezası altında örtülü kalması gerektiğidir.]

(Sayfa 46) İbn Meymun bile gerçek anlamıyla ilgili olarak sessizliği tavsiye eder. *Kutsal Kitap* metinler. Bu buyruk, "Kutsal Yazılar" ın dünyadaki ilahi kahinleri açık ve süslenmemiş gerçekleri içeren tek kitap olduğu şeklindeki olağan doğrulamayı yok eder. Bilgili Kabalistler için böyle olabilir; Hıristiyanlar açısından kesinlikle bunun tam tersidir. Bu, bilgili İbranice filozofun söylediği şeydir:

> Kitabın gerçek anlamını kim bulacaksa *Yaratılış* ifşa etmemeye dikkat etmelisin. Bu, tüm bilgelerimizin bize tekrar ettiği ve her şeyden önce altı günün çalışmalarına saygı duyan bir özdeyiştir. Bir kişi keşfetmelidir *doğru* kendi başına veya bir başkasının yardımıyla anlamını, o zaman sessiz kalmalı veya konuşursa, benim yaptığım gibi, anlaşılmaz bir şekilde, esrarengiz bir şekilde konuşmalı, gerisini onlar tarafından tahmin edilmeye bırakmalı. beni kim anlayabilir

Semboloji ve Ezoterizm *Eski Ahit* en büyük Yahudi filozoflarından biri tarafından bu şekilde itiraf edildiğinden, Hristiyan Babaların aynı itirafta bulunmaları doğaldır.
Yeni Ahit, ve *Kutsal Kitap* Genel olarak. Böylece, Clemens Alexandrinus ve Origen'ın, kelimelerin yapabildiği kadar açık bir şekilde bunu itiraf ettiğini görüyoruz. Eleusis Gizemlerine inisiye edilmiş olan Clemens şöyle der:

> Orada öğrettikleri öğretiler içlerinde *Musa ve peygamberlerden alınan tüm talimatların sonu,*

İyi Baba'da affedilebilecek gerçeklerin hafif bir sapkınlığı. Her şeyden önce, sözler, Yahudilerin Gizemlerinin onları Mısırlılardan alan ve onları Aryanlardan, Atlantislilerden alan Keldanilerden ödünç alan Pagan Yunanlıların gizemleriyle aynı olduğunu kabul ediyor. ve benzeri - o Irk günlerinin çok ötesinde. Müjde'nin gizli anlamı, Din Gizemlerinin herkese açıklanmaması gerektiğini söyleyen Clemens tarafından tekrar açıkça itiraf edilir.

> Ancak bu gelenek, kelimenin ihtişamını algılayan kişi için tek başına yayımlanmadığı için; bu nedenle, Tanrı'nın Oğlu'nun öğrettiği, konuşulan bilgeliği bir Gizemde saklamak zorunludur. [*Stromateis,* xii.]

Origen on "Genesis" - (Sayfa 47) Origen daha az açık değildir. *Kutsal Kitap* ve sembolik masalları. O haykırıyor:

> Mektuba sadık kalırsak ve Yahudilerin ve sıradan insanların tavrına göre yasada neyin yazılı olduğunu anlamamız gerekirse, o zaman bu yasaları verenin Tanrı olduğunu yüksek sesle itiraf etmek için kızarmalıyım; o zaman erkeklerin kanunları daha mükemmel ve makul görünür. [Görmek *Homilies*
> 7., alıntı *Önlemlerin Kaynağı,* s. 307.]

Ve pekala, ilk Hıristiyanlığın samimi ve dürüst Babası, görece saflık günlerinde "kızardı". Ancak bu son derece edebi ve medeni çağımızın Hıristiyanları hiç utanmazlar; tersine, aynı Origen'in çok doğal bir öfke uyumu içinde sormasına rağmen, güneşin, Cennet Bahçesi'nin, Yunus'un balinasının ve diğerlerinin oluşumundan önceki “ışığı” yutarlar:

> Hangi mantıklı adam, ilk, ikinci ve üçüncü günlerin *akşam* adlandırılır ve *sabah,* güneş, ay ve yıldızlar olmadan ve cennetsiz ilk gün? Tanrı'nın cennet'e, cennet'e, bir çiftçi gibi ağaç diktiğini düşünecek kadar aptal hangi adam bulunur? Her erkeğin, altında gizli bir duygunun gizlendiği görüntüler için bu şeyleri tutması gerektiğine inanıyorum. [Kaynak: Huet., *Origeniana,* 167: Dunlop'tan alıntı *Sid.* s. 176.]

Yine de, aydınlanma çağımızda milyonlarca "bu tür aptal" bulundu ve sadece üçüncü yüzyılda değil. Paul'ün kesin açıklaması *Galatlar,* iv. 22-25, İbrahim ve iki oğlunun hikayesinin "bir alegori" olduğu. ve buna "Agar Sina Dağıdır" da eklendiğinde, bu durumda kabul etmeyi reddeden Hristiyan ya da Kafir'e çok az suç atılabilir. *Kutsal Kitap* çok ustaca bir alegoriden başka herhangi bir ışıkta.

Haham Simeon Ben- "Jochai", *Zohar,* öğretisinin en önemli noktalarını sözlü olarak başka hiçbir zaman ve çok sınırlı sayıda öğrenciye aktarmadı. Bu nedenle, son inisiyasyon olmadan *Mercavah,* çalışması *Kabala* hiç eksik olmayacak ve *Mercavah* yalnızca "karanlıkta, ıssız bir yerde ve birçok ve müthiş denemeden sonra" öğretilebilir. O büyük Yahudi İnisiyesinin ölümünden beri bu gizli doktrin, dış dünya için dokunulmaz bir sır olarak kaldı.

> Tanaim'in saygıdeğer mezhebi, daha doğrusu Tananim, bilge adamlar arasında, sırları pratik olarak öğreten ve bazı müritleri büyük ve son
> Gizem. Fakat *Mishna Hagiga,* 2 nd Bölüm, içindekiler tablosunun *Mercaba*
> "Sadece bilge yaşlılara teslim edilmelidir." *Gemara* hala daha dogmatik. "Gizemlerin daha önemli sırları (**Sayfa 48)** tüm rahiplere bile ifşa edilmedi. Tek başına inisiyeler onları ifşa ettirdi. " Ve böylece, her kadim dinde aynı büyük sırların yaygın olduğunu görüyoruz. [*Isis Açıklandı,* ii. 350.]

Ne diyor *Kabala* kendisi? Onun büyük hahamları, sözlerini kabul edenleri aslında tehdit ediyor *kelimesi kelimesine.*
Biz okuyoruz *Zohar:*

> Thorah'ta gören adama yazıklar olsun, *yani* Hukuk, sadece basit resitaller ve sıradan sözler! Çünkü gerçekte sadece bunları içeriyor olsaydı, bugün bile çok daha fazla takdire şayan bir Thorah besteleyebilirdik. Çünkü sadece basit kelimeleri bulursak, kendimizi yalnızca yeryüzünün yasa koyucularına hitap etmemiz gerekirdi. Geçmişteki ve şimdiki Asya Üstatları - kelimenin modern anlamıyla hiçbir bilim insanı - bu kelimeler üzerinde düşünmekle işe yarar. Hiç şüphe yok ki, doktrinler ve gizli öğretiler Oxford ve Cambridge'de icat edilip yazılsaydı, dışarıdan daha parlak olurdu. Evrensel hakikatlere ve gerçeklere eşit şekilde cevap verirler mi, bir sonraki soru da en çok ihtişamla en sık karşılaştığımız kişilere sorulur. Onları taklit etmek, sözlerinden ve örneklerinden sonra bir Thorah yapmak yeterli olacaktır. Ama öyle değil; Thorah'ın her kelimesi yüce bir anlam ve yüce bir gizem içerir. . . . Thorah'ın resitalleri Thorah'ın kıyafetleridir. Bu giysiyi Thorah için alanlara yazıklar olsun. . . . Sadece Thorah'ın giysilerinin veya resitallerinin basit bir notu, başka hiçbir şey bilmiyorlar, giysinin altında saklı olanı görmüyorlar. Daha eğitimli erkekler kıyafete değil, onu saran bedene dikkat ederler [iii. fol. 1526, Myer's Bu giysiyi Thorah için alanlara yazıklar olsun. . . . Sadece Thorah'ın giysilerinin veya resitallerinin basit bir notu, başka hiçbir şey bilmiyorlar, giysinin altında saklı olanı görmüyorlar. Daha eğitimli erkekler kıyafete değil, onu saran bedene dikkat ederler [iii. fol. 1526, Myer's Bu giysiyi Thorah için alanlara yazıklar olsun. . . . Sadece Thorah'ın giysilerinin veya resitallerinin basit bir notu, başka hiçbir şey bilmiyorlar, giysinin altında saklı olanı görmüyorlar. Daha eğitimli erkekler kıyafete değil, onu saran bedene dikkat ederler [iii. fol. 1526, Myer's
>
> *Kabala,* s.102.]

Ammonius Saccas, Bilgelik-Din Gizli Doktrininin,
Thoth'un Kitapları (Hermes), Pisagor ve Platon'un bilgilerini ve felsefelerinin çoğunu buradan çıkardılar; ve bu Kitaplar onun tarafından "uzak Doğu bilgelerinin öğretileriyle özdeş" olarak ilan edildi. Profesör A.Wilder şunları söylüyor:

> Thoth adı bir kolej veya meclis anlamına geldiğinden, kitapların Memphis'in kutsal kardeşliğinin toplu kahinleri ve doktrinleri olarak adlandırılması tamamen imkansız değildir. Rabbi Wise, İbranice Kutsal Yazılarda kaydedilen ilahi ifadelerle ilgili olarak aynı hipotezi önermiştir. [*Yeni Platonizm ve Simya.* s.6]

Bu çok olasıdır. Şu ana kadar sadece "ilahi sözler" küfür tarafından anlaşılmadı. İnisiye olmayan Philo Judaeus, gizli anlamlarını vermeye çalıştı ve başarısız oldu.

Fakat *Thoth veya İncil Kitapları, Vedalar veya Kabala,* hepsi içlerinde sembolize edilen bazı doğa gizemleriyle aynı sırları emreder. "İfşa edene yazıklar olsun *yasadışı olarak* Manushi'nin kulağına fısıldadı kelimeler *İlk Başlatıcı. "*

"Ahit" in "Karanlık Sözleri" (Sayfa 49) Bu "Başlatıcı" nın kim olduğu, *Enoch Kitabı:*

> Onlardan [melekler] her şeyi duydum ve gördüklerimi anladım, bu nesilde [Irk] değil, ancak uzak bir dönemde [
>
> 6 inci ve 7 inci Yarışlar] seçilmiş [İnisiler] yüzünden. [ben. 2.]

Yine "meleklerin her sırrını" öğrendikleri zaman onları açığa vuranların hükmüyle ilgili olarak:

> Sırları keşfettiler ve *onlar* yargılananlar; ama sen değil, oğlum [Noah]. . . saf ve iyi birisin ve *Bedava* siteminden *keşfediliyor [* açıklayıcı] sırlar. [IXIV.10.]

Ancak, yüzyılımızda, yardımsız ve sadece kendi öğrenimleri ve keskinlikleri sayesinde "sırları keşfetmiş" ve yine de dürüst ve açık sözlü insanlar olan, kendilerini asla sır vermeye söz vermedikleri için tehdit veya uyarılardan vazgeçmeyen, bu tür ifşaatlar karşısında oldukça ürküyor. Bunlardan biri, "İbranice-Mısır Gizeminin Anahtarı" nın bilgili yazarı ve bulucusudur. Dediği gibi, "ilan edilmesi ve durumu ile bağlantılı bazı garip özellikler" var. *Kutsal Kitap.*

> Bu kitabı derleyenler bizim gibi erkekti. Anahtar ölçü aracılığıyla biliyorlardı, gördüler, idare ettiler ve fark ettiler, [Yazar kanıtlamaya çalışırken anahtarın "İngiliz inç ve eski kübitten kaynaklanan önlemlerin kaynağında olduğu gösteriliyor.] *yasa* Yaşayan, her zaman aktif olan Tanrı [Çoğul olarak kelime gizemi daha iyi çözebilirdi. Tanrı *her zaman mevcut;* eğer öyleyse *sürekli aktif* o artık sonsuz bir Tanrı olamazdı - ne de sınırlamasında asla mevcut olamazdı.] Güçlü bir tamirci ve mimar olarak çalıştığına, planladığına ve başardığına dair hiçbir inanca ihtiyaçları yoktu. [Yazar, anlaşılan bir masondur. General Pike'ın düşünce tarzı. Amerikalı ve İngiliz Masonlar, Fransa'nın "Büyük Doğu" sunun "Yaratıcı İlkesini" reddettikleri sürece karanlıkta kalacaklar.] Öyleyse, bu bilgiyi yalnızca onlara mahsus, ilk önce Tanrı ve ikinci olarak İsa Mesih'in Havarileri olarak kör edici bir ayin hizmeti ve boş bir öğreti sundular. *inanç* ve herhangi bir doğru anlayışı elde etmenin temel aracı olarak İlahiyat'ın tüm insanlara vermiş olduğu duyuların kullanılması yoluyla doğru bir şekilde ortaya çıkan kanıt olarak hiçbir madde yok mu? *Gizem* ve *benzetme* ve
>
> *karanlık söz* ve *gizleme* gerçek anlamlar, Eski ve Yeni Ahit'in yüküdür. Anlatılarını al *Kutsal Kitap* en mükemmel ahlaki yükümlülükler kodunu uygularken bile, cahil kitleleri aldatmak için icatlar amaçlanmıştır: İlahi ekonominin bir parçası olarak bu kadar büyük sahtekarlıkları, o ekonomiye ne zaman, basit ve mükemmel niteliği olarak haklı çıkarmak nasıl mümkün olabilir? *doğruluk* şeylerin doğası gereği olmalıdır (**Sayfa 50)** atfedilen? Tanrı'nın hakikatlerinin ilan edilmesiyle birlikte gizem neye sahipti veya neye sahip olmalıydı? [
>
> *Önlemlerin Kaynağı,* pp.308, 309]

Bu gizemler ilkinden verilmiş olsaydı, kesinlikle hiçbir şey. Ve böylece, İnsanlığın ilk, yarı ilahi, saf ve ruhsal Irkları ile ilgiliydi. "Tanrı'nın gerçekleri" ne sahiptiler ve onlara ve ideallerine göre yaşadılar. Neredeyse hiç kötülük olmadığı ve bu nedenle bu bilginin ve gerçeklerin neredeyse kötüye kullanılması mümkün olmadığı sürece onları korudular. Ama evrim ve yavaş yavaş

maddilik aynı zamanda "gerçeklerden" biri ve aynı zamanda "Tanrı" nın yasalarından biridir. Ve insanlık ilerledikçe ve yeryüzünün her nesille daha fazla hale geldikçe, her geçici Ego'nun bireyselliği kendini göstermeye başladı. İnsanı bilgisini ve gücünü kötüye kullanmaya teşvik eden ve geliştiren kişisel bencilliktir. Ve bencillik, her türlü kötülüğün insanın ruhuna girmesi için pencereleri ve kapıları her zaman açık olan bir insan yapısıdır. İnsanlığın erken ergenlik döneminde çok az insan vardı ve şimdi daha da azı, Papa'nın yalnızca kendini sevmekten daha iyi bir eğilimi olmasaydı kendi kalbini parçalayacağına dair zorla beyanını uygulamaya koyma eğiliminde olduğunu hissedenlerdi ve tüm komşularına gülmek. Bu nedenle, ilahi bilgi ve gücü insandan kademeli olarak alma zorunluluğu, Her yeni insan döngüsüyle birlikte iki ucu keskin bir silah olarak daha tehlikeli hale gelen, kötü tarafı komşusunu tehdit eden ve iyilik için gücü özgürce yalnızca kendine savurulan. İçsel doğaları dış fiziksel büyümelerinden etkilenmemiş olan birkaç "seçilmiş", böylece zamanla ortaya çıkan gizemlerin tek koruyucuları haline geldi, bilgiyi onu almaya en uygun olanlara aktararak ve başkalarına erişilemez kıldı. Gizli Öğretilerden gelen bu açıklamayı reddederseniz, Dinin adı aldatma ve sahtekarlıkla eşanlamlı hale gelecektir. Böylece zamanla ortaya çıkan gizemlerin yegâne koruyucuları haline geldi, bilgiyi onu almaya en uygun olanlara aktardı ve başkalarına erişilemez kıldı. Gizli Öğretilerden gelen bu açıklamayı reddederseniz, Dinin adı aldatma ve sahtekarlıkla eşanlamlı hale gelecektir. Böylece zamanla ortaya çıkan gizemlerin yegâne koruyucuları haline geldi, bilgiyi onu almaya en uygun olanlara aktardı ve başkalarına erişilemez kıldı. Gizli Öğretilerden gelen bu açıklamayı reddederseniz, Dinin adı aldatma ve sahtekarlıkla eşanlamlı hale gelecektir.

Yine de kitlelerin bir tür ahlaki kısıtlama olmaksızın kalmasına izin verilemezdi. İnsan her zaman bir “ötesi” için can atar ve bir işaret ve bir teselli olarak bir tür fikir olmadan yaşayamaz. Aynı zamanda, evrensel eğitim çağımızda bile, ortalama bir insana, çok metafizik, zihninin kavrayamayacağı kadar ince hakikatler emanet edilemez, yakın bir tepki oluşması ve Tanrılara ve Azizlere olan inancına inanma tehlikesi olmadan Bilimsel olmayan boş bir Ateizm için oda. Hiçbir gerçek hayırsever, dolayısıyla hiçbir Okültist, tek bir Din unvanı olmayan bir insanlığın bir anını hayal edemez.

Şimdiye Kadarki En Büyük Suç - (Sayfa 51) Pazar günleri ile sınırlı olan günümüzün Avrupa'da dini bile hiç yoktan iyidir. Ama Bünyan'ın dediği gibi, “Din bir insanın sahip olabileceği en iyi zırh” ise, kesinlikle “en kötü pelerin” tir; ve Okültistlerin ve Teosofistlerin mücadele ettiği bu “pelerin” ve sahte iddiadır. Doğada yaşayan tek Tanrı olan gerçek ideal İlahiyat, insanın hayal gücüyle örülen ve güç ve tahakküm açgözlü rahibin kurnaz eliyle Tanrı'ya atılan bu dış pelerin bir kenara çekilirse, insanın ibadetinden asla acı çekmez. Bu yüzyılın başlamasıyla birlikte, her ulusun “en yüksek Tanrısı” nı, hayırseverlik değil, Tek Evrensel Tanrı - Değişmez Yasanın Tanrısı lehine tahttan indirmenin zamanı geldi; Sadece kötülük yapmaya ve onu tekrar etmeye teşvik eden, merhamet değil, Adil İntikam Tanrısı. İnsanlığa şimdiye kadar işlenmiş en büyük suç, ilk rahibin bencil bir nesneyle ilk duayı icat ettiği o gün işlenmiştir. Yanlış dualarla tapanların “kollarını kutsamak” ve binlerce düşmanına - kardeşlerine yenilgi ve ölüm göndermek üzere yatkın hale getirilebilecek bir Tanrı; Sağır bir kulağı, kendisi için "adil uygun bir rüzgar" için yalvarışlarla karıştırılmış övgü tezahüratlarına çevirmemesi beklenen ve zıt yönden gelen diğer gezginlerin benlikleri için doğal olarak felaket olan bir Tanrı - bu fikir budur insanda bencilliği besleyen ve onu özgüveninden mahrum bırakan Tanrı. Dua, başkalarının iyiliği için kalbimizden yükselen yoğun bir duygu, ateşli bir arzu olduğunda yüceltici bir eylemdir. ve herhangi bir bencil kişisel nesneden tamamen koptuğunda; bir ötesi arzusu insanda doğal ve kutsaldır, ancak bu mutluluğu başkalarıyla paylaşmak koşuluyla. Öğretilmemiş olsa da derin bilgeliğiyle beyan eden "dinsiz" Sokrates'in sözlerini anlayabilir ve takdir edebiliriz:

Dualarımız genel olarak herkes için bereket olmalıdır, çünkü Tanrılar bizim için neyin iyi olduğunu en iyi bilir.

Ancak resmi dua - genel bir felaket lehine veya kayıplara bakılmaksızın bir bireyin yararına

binlerce kişiye kadar - küstah bir kibir ve batıl inanç olmanın yanı sıra suçların en aşağılayıcılığıdır. Bu, Vahşi ve Altın Buzağı Yahudileri olan Yehova'dan gelen doğrudan mirastır.

Şu anda gösterileceği gibi, telaffuz edilemeyen ismin yerine bu ikame maddeyi örtünme ve taramanın gerekliliğini öneren ve tüm bu "gizemli benzetmelere, karanlık sözlere yol açan" "Yehova" dır (**Sayfa 52)** ve gizleme. " Musa, her halükârda, yetmiş İhtiyarını gizli gerçeklere, dolayısıyla da *Eski Ahit* bir dereceye kadar haklı durun. Bunlar *Yeni Ahit* bu kadar çok veya çok az şey bile yapmayı başaramadı. Onlar, İsa'nın büyük merkezi figürünü dogmalarıyla çirkinleştirdiler ve o zamandan beri insanları O'nun kutsal adıyla milyonlarca hataya ve en karanlık suçlara yönlendirdiler.

Her ikisi de Gizemlere inisiye olmuş olan İskenderiyeli Paul ve İskenderiyeli Clement haricinde, Babaların hiçbirinin gerçeği kendilerinin pek bilmediği açıktır. Çoğunlukla eğitimsiz, cahil insanlardı; ve Augustine ve Lactantius gibi, ya da yine Saygıdeğer Bede ve diğerleri, Galileo adına kadar acı verici derecede cahil olsaydı *Pnömatoloji,* Cilt. iv., s. 105-112, Marquis de Mirville, Papa Urban VIII için - Galileo'dan daha önce - heliosentrik sistem bilgisini iddia ediyor. Yazar daha da ileri gidiyor. O ünlü Papa'yı zulmeden olarak değil, Galileo tarafından zulüm gören ve Floransalı Astronom tarafından pazarlığa iftira edilen biri olarak göstermeye çalışır. Öyleyse, Latin Kilisesi için çok daha kötüsü, çünkü Papaları bunu bilerek, Joshua ya da kendi yanılmazlıklarını perdelemek için bu en önemli gerçek üzerine sessizliğini korumaya devam etti. İyi anlaşılabilir ki *Kutsal Kitap* diğer tüm sistemler üzerinde öylesine yüceltilmiş ve muhafaza edilen sessizliğe bağlı olduğu iddia edilen tektanrıcılığı, sembolizmi üzerinde sessiz kalmaktan başka hiçbir şey kalmadı, böylece tüm hatalarının Tanrısı'na babalık etmesine izin verdi.] Pagan tapınaklarında öğretti - örneğin, günmerkezli sistemi sorgusuz sualsiz bırakarak dünyanın çürümüşlüğü hakkında - geri kalanların cehaleti ne kadar büyük olmalıydı! Pagan Filozoflar'ın üzerine atılan Şeytan'la uğraşma suçlamalarını öğrenmek.

Ama gerçek ortaya çıkmalı. De Mirville gibi yazarlar tarafından "lanetli Kabil'in takipçileri" olarak anılan Okültistler, şimdi masaları tersine çevirebilecek bir konumdadır. Şimdiye kadar sadece Avrupa ve Asya'daki antik ve modern Kabalistler tarafından bilinen şey şimdi yayınlandı ve matematiksel olarak doğru olarak gösterildi. Yazarı *İbranice-Mısır Gizeminin Anahtarı veya Ölçülerin Kaynağı* iki büyük Tanrı isminin, Yehova ve Elohim'in, sayısal değerlerinin bir anlamıyla, sırasıyla bir çap ve bir çevre değeri olarak yer aldıkları umulmaktadır; başka bir deyişle, geometrik ilişkilerin sayısal indisleri oldukları; ve sonunda bu *Yehova Kayin'dir* ve *tersine.*

Yazar, bu görüş,

> Ayrıca, karakterini yok etmek için bir dikme işi olarak, Cain ismindeki korkunç lekeyi gidermeye yardımcı olur; çünkü bu gösteriler olmasa bile, metnin kendisi, *o [*Cain] *Yehova idi.* Öyleyse teoloji okulları, eğer böyle bir şey mümkünse, ibadet ettikleri Tanrı'nın iyi ismine ve şöhretine, değişikliği onurlu kılmak için hayatta olsa iyi olur.

Asya Dinleri Ezoterizmlerini Açıkça İlan Ediyorlar - (Sayfa 53) [*Op.cit.,* Uygulama. vii. s. 296. Yazar şimdi matematiksel olarak kanıtlanmış bu gerçeği bulmaktan mutlu oluyor. Belirtildiği zaman *Isis Açıklandı* Yehova ve Satürn'ün Adem Kadmon, Cain, Adem ve Havva, Able, Şit ile bir ve aynı olduğu. vb.,

ve bunların hepsi Gizli Doktrin'deki dönüştürülebilir sembollerdi (bkz. Cilt ii. s. 446, 448, 464 *vd.):* kısaca gizli sayılara cevap verdiklerini ve birden fazla anlamı temsil ettiklerini *Kutsal Kitap* diğer doktrinlerde olduğu gibi - yazarın ifadeleri fark edilmeden kaldı. *Isis* bilimsel bir biçimde ortaya çıkmayı başaramamışlardı ve çok fazla vererek, aslında, arayıcıyı tatmin etmek için çok az şey vermişti. Ama şimdi, eğer matematik ve geometri, *Kutsal Kitap* ve *Kabala* her şey için iyidir, halk kendini tatmin etmelidir. Kabil'in bir Elohim'in (Sephira Binah) Jah-Veh (veya Tanrı-Havva) androjisine dönüşümü olduğunu ve Seth'in Yehova erkeği olduğunu gösteren birleşik keşiflerden daha kapsamlı ve daha bilimsel kanıt bulunamaz. Seyffarth, Knight, vb. ve son olarak Bay Ralston Skinner'ın en bilgili eserinde. İlk insan ırklarının bu kişileştirmelerinin kademeli gelişimleri içindeki daha sonraki ilişkileri, metnin ilerleyen kısımlarında verilecektir.]

Bu, "ilahiyat okulları" tarafından alınan ilk uyarı değil. ancak İskenderiyeli Clemens ve diğerleri gibi hiç şüphesiz bunu başından beri biliyordu. Ama eğer öyleyse onlar için daha az kâr elde edecekler çünkü kabul onlar için yerleşik inancın kutsallığından ve saygınlığından daha fazlasını kapsayacaktır.

Ama şu da sorulabilir, neden bu türden gizleyecek hiçbir şeyi olmayan ve öğretilerinin Ezoterizmini açıkça ilan eden Asya dinleri aynı yolu izliyor? Bu basitçe şudur: Kilise'nin bu konudaki mevcut ve hiç şüphesiz zorunlu sessizliği, yalnızca kilisenin dışsal veya teorik biçimiyle ilgilidir. *Kutsal Kitap* - İlkinden itibaren açıklanmış olsaydı, sırlarının açığa çıkması pratik bir zararı olmayacaktı - Doğu Ezoterizm ve Semboloji ile tamamen farklı bir sorudur. İncillerin büyük merkezi figürü, Kutsal Kitap'ın sembolizminden etkilenmemiş olarak kalacaktı. *Eski Ahit* Budizmin Kurucusunun Brahmanik yazılarına sahip olduğu gibi ortaya çıkmaktadır. *Puranalar,* doğumundan önce gelenlerin hepsinin alegorik olduğu gösterildi. Dahası, Nasıralı İsa, Hıristiyan âlemine babalık etmek yerine, kendi emir ve erdemlerine göre yargılanacak basit bir ölümlü olarak sunulsaydı, kaybedeceğinden daha fazlasını kazanabilirdi. eleştiriye çok açık. Öte yandan, doğanın büyük hakikatlerini gizleyen semboller ve alegorik sözler *Vedalar, Brahmanas, Upanişadlar*

ve özellikle Lamaist'te *Chagpa Thogmed* ve diğer eserler oldukça farklı niteliktedir ve gizli anlamlarıyla çok daha karmaşıktır. İncil gliflerinin neredeyse tamamı bir üçlü temele sahipken, Doğu kitaplarınınkiler septenary ilkesi üzerinde çalışılmıştır. Onlar (**Sayfa 54)** Fizik ve Fizyolojinin gizemleriyle, Psikizm ve kozmik elementlerin aşkın doğasıyla ve Teogoniyle yakından ilgili; çözülmeden, başlatılmamışlara zarar vermekten daha fazlasını kanıtlayacaklardı; Mevcut fiziksel ve entelektüel gelişim durumlarında, maneviyatın ve hatta pratik ahlakın yokluğunda, şimdiki nesillerin ellerine teslim edildiklerinde, kesinlikle felaket olacaklardı.

Yine de kutsal alanların gizli öğretileri tanıksız kalmadı; çeşitli şekillerde ölümsüzleştirildiler. Simyacının tuhaf, baş döndürücü söylemiyle dolu yüzlerce ciltte dünyaya fırladılar; şairlerin ve ozanların kalemlerinden gizemli mistik bilginin önlenemez kataraktları gibi parladılar. Hiçbir hayalperestin cennetine ve dünyasına İncil metnine uymadan dünyaya bir kurgu bile sunamayacağı o karanlık çağlarda dahi tek başına bazı ayrıcalıklara sahipti. "Kutsal Ofis" korkusunun her kozmik ve psişik gerçeğin üzerine kalın bir perde attığı o yüzyıllar boyunca zihinsel körlüğün yaşandığı o yüzyıllarda, Başlangıcın en büyük hakikatlerinden bazılarını engellemeden açığa çıkarmaya yalnızca dahi için izin verildi. Ariosto nereden geldi? *Orlando Furioso,* O Ay vadisine dair fikrini elde edin, ölümümüzden sonra yeryüzünde var olan her şeyin fikirlerini ve görüntülerini nerede bulabiliriz? Dante, kendi kitabında verilen birçok açıklamayı nasıl hayal etti? *Cehennem* - yeni bir Johannine Apolcalypse, ayette gerçek bir Okült Vahiy - Yedi Kürenin Ruhları ile ziyareti ve birliği? Şiir ve hicivde

her Gizli gerçek memnuniyetle karşılandı - hiçbiri ciddi olarak kabul edilmedi. Comte de Gabalis, Porphyry ve Iamblichus'tan daha iyi bilinmekte ve takdir edilmektedir. Platon'un gizemli Atlantis'i bir kurgu ilan edilirken, Nuh Tufanı, Marcel Palingenius'un arketip dünyasıyla dalga geçen bazı Arkeologların beyninde bugüne kadar. *Zodyak,* ve Merkür Trismegistus'un dört dünyasını - Archetypal, Spiritual, Astral ve Elementary, açılan sahnenin arkasındaki diğer üç dünyayla - tartışmak istendiğinde kişisel bir yaralanma olarak kızacaktı. Anlaşılan uygar toplum vahiy için hala yarı yarıya hazır. Bu nedenle, İnisiyatifler, insanlığın büyük bir kısmı gerçek doğasını değiştirene ve gerçeğe daha iyi hazırlanana kadar tüm sırrı asla açıklamayacak. Clemens Alexandrinus, "Tanrı'nın Oğulları" nın öğrettiği "söylenen bilgeliğin bir gizem içinde saklanması zorunludur" demekte olumlu bir şekilde haklıydı.

Bu Bilgelik, görüleceği gibi, Evrenin "Yapıcıları" tarafından "Akılda doğan" ilk Irklara teslim edilen tüm ilkel gerçeklerle ilgilidir.

Bilgelik-Din - (Sayfa 55) Her kadim ülkede medeniyet iddiası olan bir Ezoterik Doktrin vardı ve bu sistem WISDOM olarak adlandırılıyordu [Eski zamanlarda var olan yazılar çoğu kez Bilgeliği Yaradan'ın bir oluşumu ve birlikteliği olarak kişileştiriyordu. Böylece Hindu Buda'sı, Babil Nebo'su, Memphis'in Thoth'u, Yunanistan'ın Hermes'i var: ayrıca dişi tanrılar, Neitha, Metis, Athena ve Gnostik güç Achamoth veya Sophia. Samaritan *Pentateuch* adı verilen

Genesis Kitabı, Akamouth veya Wisdom ve eski bilimsel incelemelerin iki kalıntısı, *Süleyman Hikmeti* ve *İsa'nın Hikmeti* aynı konularla ilgilidir. *Mashalim Kitabı - Atasözlerinin Söylemleri* Süleyman'ın - böylece Bilgeliği Yaradan'ın yardımcısı olarak kişileştirir. Doğu'nun Gizli Bilgeliğinde bu yardımcı, Roma Katoliklerinin "Varlığının Yedi Ruhu" ile özdeş olduğu gösterilen İlk Işık, Yedi Dhyani-Chohan'ın ilk yayılmalarında toplu olarak bulunur.] Ve bunlar Kendisini kovuşturmaya adamış olanlar önce bilgeler ya da bilge adamlardır. . . Pisagor bu sistemi ηγνωσις των δντων, olan şeylerin Gnozu veya Bilgisi olarak adlandırdı. WISDOM'un soylu adı altında, eski öğretmenler, Hindistan'ın bilgeleri, Pers ve Babil'in büyücüleri, İsrail'in görücüleri ve peygamberleri, Mısır ve Arabistan'ın hiyerofanları ve Yunanistan ile Batı filozofları, onlar esasen ilahi olarak görüyorlardı; bir bölümü ezoterik ve geri kalanı dış olarak sınıflandırmak. *Mercavah,*

yüksek bilgiyi içeren vücut veya araç olarak. [*Yeni Platonizm ve Simya,* s.6.]

Daha sonra doğu şelalarına empoze edilen sessizlik yasasından bahsedeceğiz.

BÖLÜM V

Gizlilik İçin Bazı Nedenler

(Sayfa 56) Okült Bilimlerin tüm dünyadan alıkonulması ve İnisiyatifler tarafından İnsanlığa inkar edilmesi, çoğu kez şikayet konusu olmuştur. Gizli Bilginin Muhafızlarının Arkaik Bilgeliğin “hazinelerini” saklamada bencil olduğu iddia edildi; Bu tür bilgileri - "varsa" - Bilim adamlarından vb. saklamanın kesinlikle suç olduğunu.

Yine de, Tarihin başlangıcından beri her Hierophant ve "Usta" nın politikası böyledir, bunun için çok iyi nedenler olmalı. Hıristiyanlık öncesi Avrupa'da ilk Üstat ve gerçek Bilim Adamı olan Pisagor, ayrıcalıklı Adepts'e harekete olan inancını açıklarken, dünyanın hareketsizliğini ve etrafındaki yıldızların dönme hareketini halka öğretmekle suçlanıyor. Dünya'nın bir gezegen olarak ve güneş merkezli sistemde. Bununla birlikte, bu tür sırların nedenleri çoktur ve hiçbir zaman gizlenmemiştir. Verildiği gibi ana neden *Isis Açıklandı.* Şimdi tekrar edilebilir.

> İlk ırkların “ilahi Hanedanları” nın ilk Eğitmeni tarafından öğretilen ilk mistik kişiye, bu dünya ile görünmez ev sahibinin dünyaları arasındaki, madde alanı ile onunki arasındaki iletişim araçlarının öğretildiği günden itibaren saf ruh, bu gizemli bilimi küfürlü ayaktakımın isteyerek ya da istemeyerek saygısızlığına terk etmenin onu kaybetmek olduğu sonucuna vardı. Bunun kötüye kullanılması insanlığı hızlı bir şekilde yok etmeye götürebilir; bir grup çocuğu patlayıcı maddelerle kuşatıp kibrit ile donatmak gibiydi. İlk ilahi Eğitmen başladı, ancak seçkin bir azınlık ve bunlar kalabalıklarla sessizliğini korudu. Tanıdılar *onların* "Tanrı" ve her Üstad harika " KENDİNE "Kendi içinde. Atman, Öz, güçlü Lord ve Koruyucu, o adam onu "Ben", "Ego Sum", "Asmi" olarak bildiğinde, "hala küçük olan sesi tanıyan" ona tam gücünü gösterdi. " İlk Vedik şair tarafından tasvir edilen ilkel insanın günlerinden, modern çağımıza kadar, kalbinin sessiz mabedinde büyük ve gizemli gerçeği taşımayan, bu isme layık bir filozof olmamıştır. Başladıysa, onu kutsal bir bilim olarak öğrendi; aksi takdirde, o zaman, Sokrates gibi, hem kendine hem de hemcinslerine, "Ey adam, kendini bil" şeklindeki soylu buyruğu tekrarlayarak, kendi içindeki Tanrısını tanımayı başardı.

Pratik Teurjinin Anahtarı -

> **(Sayfa 57)** Kral-mezmur yazarı bize "Siz Tanrılarsınız" diyor ve İsa'nın yazıcılara bu ifadenin diğer ölümlü insanlara hitap ettiğini ve kendileri için herhangi bir küfür olmadan aynı ayrıcalığı talep ettiğini hatırlattığını görüyoruz. Ve Paul, sadık bir yankı olarak, hepimizin "yaşayan Tanrı'nın tapınağı" olduğumuzu ileri sürerken, başka bir yerde, tüm bunlardan sonra yalnızca "bilge" için olduğunu ve onlardan bahsetmenin "yasadışı" olduğunu dikkatlice belirtti. [ii. 317, 318. Orijinal metinden birçok sözlü değişiklik *Isis Açıklandı* HPB tarafından alıntılarında yapılmıştır ve bunlar baştan sona takip edilmektedir.]

Bu gizliliğin bazı nedenleri verilebilir.

Pratik Teurjinin temel yasası ve ana anahtarı, kozmik ve sidereal, psişik ve ruhsal gizemlerin ciddi araştırmalarına temel uygulamalarında, Yunan Neoplatonisti "Theophania" tarafından adlandırılan şeydi ve hala da öyle. Genel kabul gören anlamıyla bu, "Tanrılar (veya Tanrı) ile böyle bir ilişkiden zevk almaya ruhen uygun olan inisiye faniler arasındaki iletişimdir." Ancak ezoterik olarak bundan daha fazlasını ifade eder. Çünkü bu sadece bir Tanrı'nın varlığı değil, aynı zamanda gerçek bir - ne kadar geçici de olsa - enkarnasyondur, yani kişisel İlahiyat'ın, Yüksek Benliğin insanla harmanlanmasıdır - onun temsilcisi veya yeryüzündeki aracıdır. Genel bir yasa olarak, en Yüce Tanrı, insanın Üst-ruhu (Atma-Buddhi), bireyi sadece yaşamı boyunca öğretme ve vahiy amacıyla gölgede bırakır; veya buna yanlışlıkla "Koruyucu Melek" diyen Roma Katolikleri olarak, "Dışarıda duruyor ve seyrediyor." Fakat teofani gizem söz konusu olduğunda, kendini vahiy amacıyla Teurgist'te enkarne eder. Enkarnasyon geçici olduğunda, Plotinus'un tanımladığı bu gizemli translar veya "ecstasy" sırasında

Zihnin sınırlı bilincinden kurtuluşu, birleşmesi ve Sonsuz ile özdeşleşmesi,

bu üstün durum çok kısadır. İnsan ruhu, Tanrısının soyu veya ortaya çıkışı olarak, "Baba ve Oğul" tek olur, "ilahi çeşme insan yatağına bir dere gibi akar."
[Proclus, mistik hayatı boyunca bu yüce ecstasy'yi altı kez deneyimlediğini iddia ediyor: Porphyry, Tyana'lı Appollonius'un tanrıyla dört kez birleştiğini iddia ediyor - bu, Apollonius bir Nirmanakaya (ilahi enkarnasyon - değil) Avatara) - ve o (Porphyry) altmış yaşın üzerindeyken yalnızca bir kez. Teofani (veya bir Tanrı'nın insana gerçek görünümü), Teopati (veya "ilahi doğanın asimilasyonu") ve Theopneusty (ilham veya daha doğrusu bir Tanrı'nın öğretilerini sözlü olarak duymak için gizemli güç) hiçbir zaman doğru bir şekilde anlaşılmamıştır.] Ancak istisnai durumlarda, gizem tamamlanır; the (**Sayfa 58)** Söz, gerçekte Beden yapılır, birey, kelimenin tam anlamıyla ilahi hale gelir, çünkü kişisel Tanrısı, Paul'ün dediği gibi, "Tanrı'nın tapınağı", kişisel Tanrısı ondan ömür boyu kalıcı olarak inşa edilmiştir.

Şimdi burada kastedilen *kişiye özel* Tabii ki İnsan Tanrısı, yedinci Prensibi değildir. *aslında* ve özünde bu, sonsuz Işık Okyanusu'nun yalnızca bir fasulyesidir. İlahi Ruhumuz olan Buddhi ile bağlantılı olarak, Atma ve Buddhi'den (iki yüksek İlke) oluşmasına rağmen, ilki Mutlak'tan bir varlıktan başka bir varlık olmadığı için, aksi takdirde Duad olarak adlandırılamaz ve gerçekte ondan bölünmez. Kişisel Tanrı Monad değil, aslında ikincisinin prototipidir, daha iyi bir terim istemek için *tezahür etti* Karanatma [Karana Sharira "nedensel" bedendir ve bazen "kişisel Tanrı" olduğu söylenir. Ve böylece, bir anlamda.] (Nedensel Ruh), insan Monadların veya Egoların “yedi” ve ana rezervuarlarından biridir. İkincisi, enkarnasyon döngüleri sırasında, Vedantins Jiva ve Vijnanamaya Kosha tarafından adlandırılan, hem cenneti hem de dünyayı kapsayan, androjen, yarı-ruhsal, yarı-dünyevi prensibi enkarne eden kişiliklerden sürekli bireysellik ilaveleriyle yavaş yavaş oluşur ve güçlendirilir. ve Okültistler tarafından Manas (zihin); Kısacası, kendisini kısmen Monad ile birleştiren, her yeni doğumda enkarne olur. (Yedinci) Prensibi ile mükemmel bir birlik içinde, saf Ruh, her Teosofi öğrencisinin bildiği gibi ilahi Yüksek Benliktir. Buddhi-Manas'ın her yeni enkarnasyonundan sonra, Yani kişilik denen çiçeğin aroması, pisliklerinden tamamen dünyevi kalıntılar bir gölge olarak solmaya bırakılır. Bu, doktrinin en zor - çünkü aşkın metafiziksel - kısmı.

Bu ve diğer yapıtlarda birçok kez tekrar edildiği gibi, bu, Filozoflar, Bilgeler ve Üstatlar değildir.

putperestlikle suçlanabilecek antik çağ. Aslında, ilahi birliği tanıyan, Ezoterizmin gizemlerine başlaması nedeniyle, υπσνσια'yı (hyponea) ya da sözde Meleklerin antropomorfizminin anlamsız anlamını doğru bir şekilde anlayan tek olanlar onlardı. Her türden Tanrılar ve Ruhsal Varlıklar. Her biri, tüm Doğa dünyasını kaplayan tek İlahi Öz'e ibadet eden, saygı duyulan, ancak asla tapılmayan veya putlaştırılmayan, bu "Tanrı'lardan" herhangi birine, ister yüksek ister alçak olsun - kendi Işını olduğu kendi kişisel İlahiyatı bile. kime hitap etti. [Bu bir anlamda kendine tapma olurdu.]

Varoluş Merdiveni -

> **(Sayfa 59)** Kutsal Üçlü, Bir'den doğar ve Tetraktys'tir; tanrılar, cinler ve ruhlar, Triad'ın bir yayılmasıdır. Kahramanlar ve insanlar hiyerarşiyi kendi içlerinde tekrar ederler.

Böylelikle Sakız Adası Metrodorus'u, cümlenin son kısmı, insanın kendi içinde yedi kutsal Hiyerarşinin yedi soluk yansımasına sahip olduğu anlamına gelir; Onun Yüksek Benliği, bu nedenle, kendi içinde ancak doğrudan Işının kırılan ışınıdır. İkincisini bir Varlık olarak gören kişi, terimin olağan anlamında, Epikuros'un sözünü ettiği "kafirler ve ateistlerden" biridir, çünkü o Tanrı'ya "çokluğun görüşlerini" - bir antropomorfizmi bağlar. en iğrenç tür. ["Tanrılar var" dedi Epikür, "ama onlar, *hoi polloi (* çokluk) onların olduğunu varsayalım. O, kalabalıkların tapındığı Tanrıların varlığını inkar eden kâfir ya da ateist değil, kalabalıkların görüşlerini Tanrılara bağlayan odur. "] Üstat ve Okültist, "Tanrıların stilini oluşturan şeyin yalnızca ilk ilkeler olduğunu" bilirler (Aristoteles). Ne kadar az zeki, bilinçli ve *yaşayan* "İlkeler", Birincil Yedi Işık *tezahür etti* Işıktan *belirtilmemiş* - Bizim için karanlık olan. Onlar Yedi

- egzoterik olarak dört - Kumaras veya Brahma'nın "Zihin Doğmuş Oğulları". Ve yine onlar, Dhyan Chohanlar, alt Tanrıların ve ilahi Varlıkların hiyerarşilerinin sonsuz sonsuzluğundaki prototipler, varoluş merdiveninin en alt ucunda bizleriz - insanız.

Dolayısıyla, felsefi olarak anlaşıldığında çok tanrıcılık, diyelim ki Sonsuz'u görmekte ısrar ettiği, ancak sözde eylemleri bu "Mutlak ve Sonsuz" dan gelen İlahiyat'ı sınırlayan ve koşullandıran Protestanın Tek Tanrıcılığından bile bir derece daha yüksek olabilir. Felsefedeki en saçma paradoks. Bu bakış açısından Roma Katolikliği, Protestanlıktan ölçülemeyecek kadar yüksek ve mantıklıdır, ancak Roma Kilisesi, kafir "çokluk" un ekzoterizmini benimsemekten ve saf Ezoterizm Felsefesini reddetmekten memnuniyet duymaktadır.

Böylece her faninin cennette ölümsüz karşılığı veya daha doğrusu Arketipi vardır. Bu, ilkinin, enkarnasyonlarının her birinde ve doğum döngüsü süresince, ikincisiyle ayrılmaz bir şekilde birleştiği anlamına gelir; sadece onun içindeki ruhsal ve entelektüel İlke gereğidir, aşağıdan tamamen farklıdır. *öz* asla dünyevi kişilik yoluyla. Bunlardan bazıları, ahlaki bağlayıcı bireyin olmaması durumunda, birliği tamamen bozmaya bile meyillidir, *yani.,* manevi bağların. Gerçekten, Paracelsus'un tuhaflığına koyduğu gibi, işkence görmüş (**Sayfa 60)** ifade biçimi, üç (bileşik) Ruhu olan insan, üçü tarafından da Makrokozmosun matrisine bir fetüs gibi asılır; onu bir arada tutan iplik, Vedantinlerin "İplik-Ruhu", Sutratma ve Taijasa ("Parlayan") oldu. Ve bu, insandaki bu ruhsal ve entelektüel İlke yoluyla olsa da, Taijasa - Shining, "onun eşlikçisi olarak parlak iç organa sahip olduğu için" - bu şekilde insan cennetsel prototipiyle birleşir, asla alt iç benliği veya Astral Bedeniyle bunun için çoğu durumda gözden kaybolmaktan başka bir şey kalmaz.

Okültizm veya Teurji, böyle bir birliği üretmenin yollarını öğretir. Ama insanın eylemleri - yalnızca kişisel erdemi - onu yeryüzünde üretebilir veya süresini belirleyebilir. Bu, birkaç saniyeden - bir flaş - birkaç saate kadar sürer, bu süre zarfında Teurgist veya Teofanist "Tanrı" nın kendisini gölgede bırakır; bu nedenle, şimdilik göreceli her şeyi bilme ve her şeye gücü yetme ile donatılmış hale gelir. Buddha gibi mükemmel (ilahi) ustalarla [ezoterik, ekzoterik olarak, Budizm, Gautama'nın Vishnu'nun bir enkarnasyonu veya Avatarı olduğu teorisini reddeder, ancak burada açıklandığı gibi öğretiyi öğretir. Her insanın içinde, şartlar olmasa da, teofanik ilişki ve Theopneusty için malzemeler vardır, ancak her durumda kendi Yüksek Benliği ya da ilahi prototipi olan ilham verici “Tanrı” dır.] ve diğerleri böyle hipostatik bir avatarik durum tüm yaşam boyunca sürebilir; oysa Jivanmukta'nın mükemmel durumuna henüz ulaşmamış olan tam İnisiyasyonlar söz konusu olduğunda, [Biri tamamen ve kesinlikle arınmış ve vücudu dışında yeryüzü ile hiçbir ortak yanı yoktur.] Teopneusty, tam anlamıyla etkili olduğunda, yüksek Üstat için sonuçlanır. Görülen, duyulan veya hissedilen her şeyin tam bir hatırasında.

Taijasa, aşırı duyarlılığın meyvelerini aldı. [*Mandukyopanishad,* 4.]

Daha az mükemmel olan biri için, yalnızca kısmi, belirsiz bir hatırlamayla sona erecektir; yeni başlayan kişi psişik deneyimlerinin ilk döneminde sadece bir kafa karışıklığı ile yüzleşmek zorunda kalırken, bunu bu süper hipnotik durum sırasında görülen gizemlerin hızlı ve nihayet tamamen unutulması izler. Uyanık durumuna ve fiziksel duyulara geri dönüldüğünde, hatırlamanın derecesi onun ruhsal ve psişik arınmasına bağlıdır; ruhsal hafızanın en büyük düşmanı, insanın fiziksel beyni, duyumsal doğasının organıdır.

Yukarıdaki durumlar, bu çalışmada kullanılan terimlerin daha net anlaşılması için açıklanmıştır. O kadar çok ve o kadar çeşitli durum ve durumlar vardır ki, bir Kahin bile birini diğeriyle karıştırabilir.

Üstadlara Açık Üç Yol - (Sayfa 61) Tekrarlamak gerekirse: Nadiren kullanılan Yunanca "Theophania" kelimesi, Neoplatonistler için modern sözlük yapımcısından daha fazla anlam ifade ediyordu. Bileşik kelime olan Theophania ("teos", "Tanrı" ve "phainomai" den "görünmek için)" basitçe "Tanrı'nın insana tezahürü anlamına gelmez. *gerçek* görünüm ”- bu arada bir saçmalık - ama insandaki bir Tanrı'nın gerçek varlığı, *ilahi* enkarnasyon. Sihirbaz Simon, "Baba Tanrı" olduğunu iddia ettiğinde, iletmek istediği şey sadece açıklanmış olan şuydu: *ilahi* İkincisinde bir Melek, bir Tanrı veya bir Ruh görelim, kendi Babasının enkarnasyonu; bu nedenle "Tanrı'nın büyük denen gücü" olarak adlandırıldı [*Elçilerin,* viii, 10 (Gözden Geçirilmiş Versiyon).] ya da İlahi Benliğin kendisini alt benlik-insanı içinde barındırmasına neden olan güç.

Bu, varlığın ve enkarnasyonun birkaç gizeminden biridir. Bir diğeri ise, bir Üstadın yaşamı boyunca onu "Meleklere eşit" yapan kutsallık ve saflık durumuna eriştiğinde, o zaman ölüm anında görünüşteki veya astral bedeni, geç bedeni kadar katı ve somut hale gelir ve Gerçek adam. [Konuyla ilgili verilen açıklamalara bakınız " *Yaşam İksiri,* ”GM (Chela'nın Günlüğünden), *Beş Yıllık Teozofi.]* Döküle yılanın derisi gibi düşen eski fiziksel beden, “yeni” insanın bedeni ya görünür kalır ya da Üstadın tercihine göre, onu perdeleyen Akaşik kabuk tarafından çevrelenmiş olarak gözden kaybolur. . İkinci durumda, Usta'ya açık üç yol vardır:

(1) O dünyanın küresinde (Vayu veya Kama-loka), basiret flaşları dışında insan gözünden gizlenmiş o ruhani mahalde kalabilir. Bu durumda astral bedeni, büyük saflığı ve

Maneviyat, Akaşik ışığın (cehennem ya da karasal eter) yarı maddi parçacıklarını emmesi için gerekli koşulları yitirmiş olan Üstadın, hiçbir iyi ya da yararlı iş yapmadan, parçalanan kabukların yanında kalması gerekecektir. Bu elbette olamaz.

(2) Büyük bir irade çabasıyla Monad'ına tamamen girebilir ve onunla birleşebilir. Ancak bunu yaparak, (a) Yüksek Benliğini ölümünden sonra Samadhi'den mahrum etmiş oluruz - gerçek Nirvana olmayan bir mutluluk
- astral, ne kadar saf olursa olsun, böyle bir durum için çok dünyevi; ve (b) böylece kendini Karmik kanununa açacaktı; eylem, aslında, kişisel bencilliğin - kendi başına ve kendisi için üretilen meyveleri toplamanın - sonucudur.

(3) Üstadın bilinçli Nirvana'dan vazgeçme seçeneği vardır ve (**Sayfa 62)** dinlenmek, insanlığın iyiliği için yeryüzünde çalışmak. Bunu iki aşamalı bir şekilde yapabilir: ya yukarıda belirtildiği gibi, astral bedenini fiziksel görünümde sağlamlaştırarak, kendisi ile aynı kişiliği yeniden üstlenebilir; ya da ister yeni doğmuş bir bebek olsun, ister - tamamen yeni bir fiziksel bedenden faydalanabilir. *Shânkarâcha* Ölü bir Rajah'ın cesediyle - ıssız bir kılıfa girerek ve seçtiği kadar içinde yaşayarak yapıldığı bildirildi. "Sürekli varoluş" denen şey budur. "Buda Hakkındaki Gizem" başlıklı Bölüm, bu teoriye, küfürlü anlaşılmazlara veya basitçe genelliğe ışık tutacaktır.

absürt. Öğretilen öyledir, herkes ya onu daha derine inme ya da fark edilmeden bırakma seçeneğine sahiptir.

Yukarıdakiler, verilmiş olabileceklerin sadece küçük bir kısmıdır. *Isis Açıklandı,* şimdi olduğu gibi, o zaman da gelmişti. Kişi kendini ona teslim etmedikçe - kalp, ruh ve beden - Okült Bilim ile çalışamaz ve bundan yararlanamaz. Bazı gerçekleri, ortalama bir zihin için çok korkunç, çok tehlikelidir. Hiç kimse bu kadar korkunç silahlarla cezasız kalamaz ve oynayamaz. Bu nedenle, Aziz Paul'un dediği gibi, onlardan bahsetmek "kanuna aykırı". Hatırlatmayı kabul edelim ve sadece "yasal" olandan bahsedelim.

S. 56 ayrıca sadece psişik veya ruhsal Büyü ile ilgilidir. Occult Science'ın pratik öğretileri tamamen farklıdır ve bunlara uyan güçlü beyinler çok azdır. Ecstasy ve bu türden kendi kendini aydınlatmaya gelince, bu kişi kendi başına ve herhangi bir öğretmen veya inisiyasyon olmaksızın elde edilebilir, çünkü ecstasy'ye fiziksel Ego üzerindeki Benliğin içsel bir emri ve kontrolü ile ulaşılır; Doğanın güçleri üzerinde hakimiyet elde etmek için, bu uzun bir eğitim ya da "doğal bir Sihirbaz" olarak doğmuş birinin kapasitesi gerektirir. Bu arada, gerekli niteliklerden hiçbirine sahip olmayanlara, kendilerini tamamen ruhsal gelişimle sınırlamaları şiddetle tavsiye edilir. Ancak bu bile zordur, çünkü gerekli ilk nitelik kişinin kendi güçlerine ve kendi içindeki İlahiyat'a sarsılmaz bir inançtır; aksi takdirde insan sorumsuz bir ortama dönüşürdü. Antik dünyanın tüm mistik edebiyatı boyunca, aynı ruhsal Ezoterizm fikrini tespit ederiz; kişisel Tanrı, tapınanın dışında hiçbir yerde var değildir. İlkel insanlığın göksel veya Göksel Başlatıcıları - önceki döngülerin Shishta'sı - artık aramızda olmadığına göre, bu kişisel Tanrı boş bir nefes ya da bir kurgu değil, Başlangıçların Başlatıcı olan ölümsüz bir Varlıktır. Düşük akıntı gibi, hızlı ve berrak, kristal saflığını dogmatizmin çamurlu sorunlu sularıyla, zorunlu bir antropomorfik Tanrı ve dini hoşgörüsüzlükle karıştırmadan akar. dışında hiçbir yerde, tapan. İlkel insanlığın göksel veya Göksel Başlatıcıları - önceki döngülerin Shishta'sı - artık aramızda olmadığına göre, bu kişisel Tanrı boş bir nefes ya da bir kurgu değil, İnisiyelerin Başlatıcı olan ölümsüz bir Varlıktır. Düşük akıntı gibi, hızlı ve berrak, kristal saflığını dogmatizmin çamurlu sorunlu sularıyla, zorunlu bir antropomorfik Tanrı ve dini hoşgörüsüzlükle karıştırmadan akar. dışında hiçbir yerde, tapan. İlkel insanlığın göksel veya Göksel Başlatıcıları - önceki döngülerin Shishta'sı - artık aramızda olmadığına göre, bu kişisel Tanrı boş bir nefes ya da bir kurgu değil, İnisiyelerin Başlatıcı olan ölümsüz bir Varlıktır. Düşük akıntı gibi, hızlı ve berrak, kristal saflığını dogmatizmin çamurlu sorunlu suları, zorunlu bir antropomorfik Tanrı ve dini hoşgörüsüzlükle karıştırmadan akar.

İnsan Tanrı'dır - (Sayfa 63) Bu fikri, işkence görmüş ve barbarca ifadelerde buluyoruz. *Codex Nazaraeus,* ve daha sonraki Dinin Dördüncü İncilinin muhteşem Neoplatonik dilinde, en eski *Veda* Ve içinde *Avesta,* içinde *Abhidharma,* Kapila'da *Sankhya,* ve *Bhagavad Gitâ.* Biz

Kendimizi içimizdeki ölümsüz Tanrımız İhtişam ve Işığın Efendisi Rex Lux ile ayrılmaz bir şekilde birleştirmedikçe Üstatlık ve Nirvana, Mutluluk ve “Cennetin Krallığı” na ulaşamayız. " *Aham eva param Brahman* ”-“ Ben gerçekten Yüce Brahman'ım ”- her zaman Üstadların kalbinde ve zihninde yaşayan tek gerçek olmuştur ve Mistik'in bir olmasına yardım eden de budur. Kişi her şeyden önce kendi ölümsüz Prensibini tanımalı ve sonra sadece bir kişi fethedebilir veya Cennetin Krallığını şiddetle alabilir. Yalnızca bu, en yüksek olan tarafından elde edilmelidir - ne orta ne de üçüncü adam, sonuncusu tozdur. İkinci adam, "Oğul" da - bu düzlemde, "Babası" daha yüksek bir düzlemdeki Oğul olduğu için - birincisinin, "Baba" nın yardımı olmadan hiçbir şey yapamaz. Ancak başarılı olmak için kişinin kendisini ilahi Ebeveyniyle özdeşleştirmesi gerekir.

> İlk insan dünyadandır, dünyevi; ikinci [içsel, daha yüksek] adam gökten gelen Rab'dir. . . . Bakın, size bir gizem gösteriyorum. [I. *Cor.,* xv. 47.50.]

Böylece Paul, başlatılmamış olanı daha iyi anlamak için ikili ve üçlü adamdan söz ederek der. Ama hepsi bu kadar değil, çünkü Dephic buyruğunun yerine getirilmesi gerekiyor: insan, mükemmel bir Üstat olmak için kendini bilmelidir. Bununla birlikte, bilgiyi yalnızca içsel mistik olarak değil, gerçek anlamıyla bile ne kadar az kişi edinebilir, çünkü Kehanet'in bu emrinde iki anlam vardır. Bu, saf ve basit Buda'nın ve Bodhisattva'ların öğretisidir.

Pavlus'a Korintlilere “Tanrı'nın tapınağı” oldukları hakkında söylenenlerin mistik anlamı da budur, çünkü bu, Ezoterik olarak şu anlama geliyordu:

> Siz, [veya sizin] Tanrı'nın tapınağısınız ve [a veya sizin] Tanrınızın Ruhu içinizde yaşıyor. [BEN *Cor.,* iii. 16. Okuyucu, İsa ve Havarileri tarafından sıklıkla telaffuz edilen müstehcen sözler üzerinde hiç meditasyon yaptı mı? Bu nedenle, Babanız olarak mükemmel olun. . . mükemmel" (*Mat.,* v. 48), Büyük Usta diyor. Sözler, "cennetteki Babanız kadar mükemmel" dir ve Tanrı anlamında yorumlanır. Şimdi, herhangi bir insanın sonsuz, tamamen mükemmel, her şeyi bilen ve her yerde mevcut olan İlahiyat kadar mükemmel hale gelmesinin mutlak absürtlüğü çok açıktır. Eğer bunu böyle bir anlamda kabul ederseniz, İsa en büyük yanılgıyı dile getirmiştir. Ezoterik olarak kastedilen şudur: "Maddi ve astral insanın üstünde olan Babanız, insandaki en yüksek İlke (Monad dışında), kendi kişisel Tanrısı veya 'hapishane' olduğu kendi kişiliğinin Tanrısı ve 'tapınak'. "" Mükemmel olacaksan (*yani* bir Üstat ve İnisiye) git ve sahip olduğunu sat ”(*Mat.,* xix.21). Bir acemi, bir şelat olmak isteyen her erkek, şimdi olduğu gibi, yoksulluk yemini etmek zorundaydı. "Mükemmel", her mezhebin İnisiyerlerine verilen addı. Platon onları bu terimle çağırır. Essenilerin "Mükemmel" i vardı. ve Pavlus açıkça kendilerinin, İnisiyelerin yalnızca diğer Üstatlar önünde konuşabileceklerini belirtir. "Aralarında [yalnızca] mükemmel olan bilgelik konuşuruz" (I. *Cor.* ii.6).]

(Sayfa 64) Bu, Vedantin'in “Ben gerçekten Brahman'ım” ile tam olarak aynı anlamı taşır. İkinci iddia Pauline'den daha küfür de değildir - eğer ikisinde de herhangi bir küfür varsa, ki bu reddedilir. Yalnızca bedeninden asla kendisi, hatta kendisinin bir parçası olarak söz etmeyen ya da başkalarının onu görmesi için hayali bir formdan başka bir şey ifade etmeyen Vedantin, iddiasını Pavlus'un yaptığından daha açık ve içten bir şekilde inşa eder.

Delphic'in "Kendini Tanı" emri her eski millet için mükemmel bir şekilde anlaşılabilirdi. Mussulman'lar hariç, Hıristiyanlar dışında, bu şimdi her Doğu'nun bir parçası ve ayrılmaz parçası.

Kabalistik olarak eğitilmiş Yahudiler dahil din. Bununla birlikte, tam anlamını anlamak, her şeyden önce, Reenkarnasyona ve tüm gizemlerine inanmayı gerektirir; Allan Kardec okulunun Fransız Reenkarnasyonistlerinin doktrininde belirtildiği gibi değil, ama Ezoterik Felsefe tarafından açıklanıp öğretildiği gibi. Kısacası insan, ne olduğunu bilmeden önce kim olduğunu bilmelidir. Ve kendi içlerinde geçmiş ve gelecekteki reenkarnasyonlarına mutlak bir inanç geliştirebilen Avrupalılar arasında kaç kişi var? Bir kişinin hemen önceki yaşamına dair mistik bilgi bir yana, genel olarak bir yasa olarak bile? Erken eğitim, gelenek ve düşünce eğitimi, her şey yaşamları boyunca böyle bir inanca karşı çıkıyor. Kültürlü insanlar, bir ve aynı insanlığın birimleri, hatta ırklar arasında bulunan büyük farkın tesadüflerin sonucu olduğu şeklindeki en kötü fikirde yetiştirildi; insanla insan arasındaki ilgili sosyal konumlarında, doğumda, zekasında, fiziksel ve zihinsel kapasitelerinde uçurumun - her birinin nitelikleri her insan yaşamı üzerinde doğrudan bir etkiye sahiptir - tüm bunlar sadece kör tehlikeden kaynaklanmaktadır, sadece en dindar aralarında "Tanrı'nın iradesi" olduğu fikrinde iki anlamlı teselli buluyorlar. İnsanın bu yeryüzünde çeşitli yeniden doğuşlarının büyük ve en adil yasası aptalca reddedildiğinde, Tanrılarına atılan aşağılayıcılığın derinliğini asla analiz etmemişler, düşünmeyi bırakmamışlardır. Hristiyan olarak görülmekten kaygılanan erkekler ve kadınlar, *Kutsal Kitap.*

İsa Reenkarnasyonu Öğretti - (Sayfa 65) Sen Elias mı? Yahudi rahipler ve Levililer Baptist'e sordu. [*John,* ben. 21.] Kurtarıcıları öğrencilerine Ezoterik Felsefenin bu büyük gerçeğini öğretti, ama gerçekten, Havarileri bunu anladıysa, onun gerçek anlamını başka hiç kimse anlamamış gibi görünüyor. Hayır; Hatta Nicodemus bile, şu iddiaya göre: "Bir adamın yeniden doğması dışında [*John,* iii, yukarıdan "doğmuş", *yani.,*
Monad'ından veya ilahi BENLİK, Kalpa'nın sonuna kadar kalan yedinci İlke, her yeniden doğuşta kişiliğin Karanatma (Nedensel Ruh) olarak çekirdeği ve aynı zamanda gölgede bırakan İlke. Bu anlamda, "yeniden doğmak" cümlesi "yukarıdan iner" anlamına gelir, son iki kelime cennete veya uzaya atıfta bulunmaz, hiçbiri sınırlandırılamaz veya konumlandırılamaz, çünkü biri bir durum ve diğeri sonsuzdur, dolayısıyla önemli nokta yok. (Görmek *Yeni Ahit, Gözden Geçirilmiş Sürüm loc.cit.)]* Tanrı'nın Krallığını göremiyor ”yanıtını veriyor:" Bir insan yaşlandığında nasıl doğabilir? " ve derhal şu sözle azarlanıyor: "Sen İsrail'de bir Efendi misin ve bunları bilmiyor musun? - hiç kimsenin, (a) su, ateş ve ruh yoluyla ruhsal bir yeniden doğuşun ve (b) yeniden doğuşun gizemlerine girmeden kendisine "Üstat" ve Öğretmen deme hakkı olmadığı için et. [Bu, Hristiyan Vaftizine atıfta bulunamaz, çünkü Nikodimos'un günlerinde hiçbiri yoktu ve bu nedenle, bir "Üstat" olsa bile hiçbir şey bilmiyordu.] O halde, öğretisinin doktrini için daha net bir ifade olabilir. İsa'nın Sadukilere verdiği cevaptan çok çeşitli yeniden doğumlar, "diriliş olduğunu reddedenler," *yani* bedende diriliş dogması artık zeki din adamları tarafından bile bir saçmalık olarak görüldüğü için herhangi bir yeniden doğum:

> O dünyayı [Nirvana] elde etmeye layık olacaklar [Bu kelime, *Yeni Ahit* Resmi yoruma uygun "dünya", daha çok "yaş" anlamına gelir (bkz. *Gözden geçirilmiş hali)* veya Manvantara, Kalpa veya Aeon sırasındaki dönemlerden biri. Ezoterik olarak şu cümle şöyledir: "Bir dizi doğum ve Karmik yasayla, İnsanlığın Yedinci Tur ve Yedinci Irktan sonra Nirvana, Moksha geldiğinde ve insan 'eşit olduğunda kendini bulacağı duruma ulaşacak Dhyan Chohans'ın Meleklerine göre, "dirilişin oğlu" ve "artık ölemez": o zaman evlilik olmayacak, çünkü cinsiyetler arasında hiçbir fark olmayacak "- mevcut maddeselliğimizin ve hayvanlığımızın bir sonucu.]. . . . hiçbiri evlenmez. . . Artık ölemezler

bu onların zaten öldüğünü ve birden fazla kez olduğunu gösterir. Ve yeniden:

> Şimdi ölüler dirildiğine göre Musa bile gösterdi. . . İbrahim'in Tanrısı RAB'bi, İshak'ın Tanrısını ve Yakup'un Tanrısını çağırdı, çünkü o ölülerin değil, yaşayanların Tanrısıdır. [*Luke,* xx. 27-38.]

"Şimdi ölüler *yükseltildi"* görünüşe göre, Jacobs ve Isaacs'ın o zamanki gerçek yeniden doğumlarına uygulandı, onların (**Sayfa 66)** gelecek diriliş; çünkü böyle bir durumda, bu arada hala ölmüş olacaklardı ve "yaşayanlar" olarak adlandırılamazlardı.

Ancak Mesih'in benzetmelerinin ve "karanlık sözlerinin" en anlamlısı, kör adam hakkında Havarilerine verdiği açıklamada bulunur:

> Efendi, bu adam mı yoksa ebeveynleri mi, kör doğdu? İsa, "Bu [kör, fiziksel] adam ne günah işledi ne de ana babası; ama Tanrı'nın işlerinin onda tezahür ettirilmesi gerektiğidir. [*John,* ix. 2. 3.]

İnsan, Tanrısının yalnızca "binası" olan "çadırı" dır; ve elbette tapınak değil mahkumdur - önceki bir enkarnasyonda günah işleyen ve "Tanrı" nın [Beşinci İlke Manas'ın bilinçli Ego'su, ilahi Monad'ın veya "Tanrı" nın aracı] aracıdır. böylece yeni binanın üzerine cecity Karması getirdi. Böylece İsa gerçekten konuştu; ama bu güne kadar takipçileri, söylenen bilgelik sözlerini anlamayı reddettiler. Kurtarıcı, takipçileri tarafından, sözleriyle ve açıklamalarıyla, amaçlanan bir mucizeye yol açması gereken önyargılı bir programın yolunu açıyormuş gibi gösterilir. Şüphesiz Büyük Şehit o zamandan beri kaldı ve on sekiz yüzyıl boyunca Kurban, alegorik düşmanları tarafından olabileceğinden çok daha acımasızca ruhban öğrencileri ve takipçileri tarafından çarmıha gerildi.

Kuşkusuz yukarıdakiler taze küfür olarak kabul edilecektir. Yine de, ruhları resmi Kurtarıcı'nın teolojik resminden kovulduğu gibi, idealleri İsa'ya güçlü bir şekilde giden kalpleri, açıklamamız üzerinde düşünecek ve bunda hiçbir suç bulamayacağını bildiğimiz bir dizi Hıristiyan var. ama muhtemelen bir rahatlama.

BÖLÜM VI

Pratik Büyünün Tehlikeleri

(Sayfa 67) MAGIC ikili bir güçtür: Onu Büyücülüğe dönüştürmekten daha kolay hiçbir şey yoktur; *kötü bir düşünce buna yeter.* Bu nedenle teorik Okültizm zararsızdır ve iyi, pratik Sihir veya Hayat ve Bilgi Ağacının meyvelerini yapabilirken [Bazı Sembologlar, sayıların yazışmalarına ve belirli şeylerin ve şahsiyetlerin sembollerine güvenerek bu "sırlara" atıfta bulunur neslin gizemine. Ama bundan daha fazlası. "İyilik ve Kötülük Bilgi Ağacı" sembolü, "Kadın ve Yılan" gibi şüphesiz fallik ve cinsel bir unsur içerir; ama aynı zamanda ruhsal ve ruhsal bir önemi de vardır. Semboller birden fazla anlam ifade eder.] Veya başka türlü "İyilik ve Kötülük Bilimi" tehlikelerle ve tehlikelerle doludur. Teorik Okültizm çalışması için, şüphesiz, kârla okunabilecek bir dizi eser vardır. *Doğanın Daha İnce Güçleri,* vb. *Zohar, Sepher Jetzirah, Enoch'un Kitabı,* Franck's *Kabala,* ve birçok Hermetik eser. Bunlar Avrupa dillerinde azdır, ancak genellikle Simyacılar ve Gül Haçlılar olarak bilinen Orta Çağ filozoflarının Latince çalışmaları bol miktarda bulunmaktadır. Ancak bunların algılanması bile kılavuzsuz öğrenci için tehlikeli olabilir. Onlara doğru anahtar olmadan yaklaşılırsa ve öğrenci, Magic için zihinsel yetersizliği nedeniyle uygun değilse ve bu nedenle Sağ'ı Sol Yoldan ayırt edemiyorsa, tavsiyemizi almasına ve bu çalışmayı yalnız bırakmasına izin verin; o sadece kendisine ve ailesine beklenmedik dertler ve üzüntüler getirecektir, asla nereden geldiklerinden veya zihninin onlara eğilerek uyandırdığı güçlerin neler olduğundan şüphelenmeyecektir. İleri düzey öğrenciler için yapılan çalışmalar çoktur, ancak bunlar yalnızca yeminli veya "rehinli" şelaların (müritlerin), sürekli bağlayıcı yeminini açıklayanların ve bu nedenle, yardım etti ve korundu. Diğer tüm amaçlar için, bu tür çalışmalar iyi niyetli olabilir (**Sayfa 68)** olabilirler, onlar sadece dikkatsiz olanları yanıltabilir ve onları belirsiz bir şekilde Kara Büyü ya da Büyücülüğe yönlendirebilirler - daha kötüsü olmasa bile.

Mistik karakterler, alfabe ve rakamlar, bölüm ve alt bölümlerinde bulunur. *Büyük Kabala,* belki de içindeki en tehlikeli kısımlar ve özellikle rakamlar. Tehlikeli diyoruz, çünkü etkileri ve sonuçları en hızlı üreten onlardır ve bu, deneycinin iradesi olsun veya olmasın, onun bilgisi olmasa bile. Bazı öğrenciler bu ifadeden şüphe etme eğilimindedir, çünkü bu rakamları manipüle ettikten sonra herhangi bir korkunç fiziksel tezahürü veya sonucu fark edememişlerdir. Bu tür sonuçlar en az tehlikeli bulunacaktır: üretilen ahlaki nedenler ve geliştirilen ve öngörülemeyen bir krize götürülen çeşitli olaylar, sıradan öğrencilerin yalnızca ayırt etme gücüne sahip olsalar, şimdi ifade edilenlerin doğruluğunu kanıtlayacaktır.

> Sayısal veya edebi veya alfabetik "Yazışmalar Bilimi" olarak bilinen Gizli öğretinin özel dalının çıkış noktası, Yahudi ve Hristiyan Kabalistlerle yazıtında, Tanrı'nın her şeyi emrettiğini söyleyen yanlış yorumlanmış iki ayettir. sayı, ölçü ve ağırlıktaki şeyler; [*Bilgelik* xi.21. Douay versiyonu]

ve:

> Onu Kutsal Ruh'ta yarattı ve gördü, numaralandırdı ve ölçtü. [
> *Ecclesiasticus,* ben. 9. Douay versiyonu.]

Ancak Doğu Okültistlerinin başka bir epigrafı var: " *Mutlak Birlik, x,* sayı ve çoğulluk içinde. " Gizli Bilgeliğin hem Batılı hem de Doğulu öğrencileri bu aksiyomatik gerçeğe sarılıyorlar. Sadece ikincisi

itiraflarında belki daha samimi. Bilimlerine bir maske koymak yerine, kendi bencil amaçları için en kutsal gerçekleri suistimal etmeye her zaman hazır olan, değer vermeyen halkın ve kafirin önünde kalbini ve ruhunu dikkatle örtseler bile, yüzünü açıkça gösteriyorlar. Ancak Birlik, Gizli Bilimlerin gerçek temelidir - fiziksel ve metafizik. Bu, bilgili Batı Kabalisti Eliphas Levi tarafından bile, oldukça tuhaf olma eğiliminde olduğu için gösterilmiştir. Diyor:

> Mutlak Birlik, şeylerin yüce ve nihai nedenidir. Dolayısıyla bu sebep ne bir kişi ne de üç kişi olabilir; bu Akıl ve en başta Akıl'dır (*raison mükemmellik).*
> **[** *Dogme et Rituel de la Haute Magie, i, 361.]*

İsimler Sembollerdir - (Sayfa 69) Bu Birliğin "Tanrı" ya da Tabiattaki Çoğulluktaki anlamı, yalnızca aşkın yöntemlerle, sayılarla, ruh ve Ruh arasındaki yazışmalarla çözülebilir. İsimler, *Kabala,* olduğu gibi *Kutsal Kitap* Yehova, Adem Kadmon, Havva, Cain, Habil, Enoch gibi bunların hepsi Teoloji veya Din'den çok Fizyoloji (veya Fallikizm) ile geometrik ve astronomik ilişkilerle daha yakından bağlantılıdır. İnsanlar henüz bunu itiraf etmeye hazır olmasalar da, bunun bir gerçek olduğu gösterilecek. Tüm bu isimler, gizli olan şeyler için olduğu kadar, *Kutsal Kitap* olduğu gibi *Vedalar,* onların sırları büyük ölçüde farklıdır. Platon'un sloganı "Tanrı geometrisleri" hem Aryanlar hem de Yahudiler tarafından kabul edildi; ama İlki, Yazışmalar Bilimini, Doğa'nın en ruhani ve yüce gerçeklerini örtmek için uygularken, ikincisi, zekasını, Evrimin gizemlerinden, yani doğum ve kuşaktan yalnızca birini - onlara göre en kutsal olanı - gizlemek için kullandı. ve sonra ikincisinin organlarını tanrılaştırdılar.

Bunun dışında, en eskisinden en yenisine her kozmogoni, birbiriyle bağlantılı ve en yakın olarak sayılar ve geometrik şekillerle ilişkilidir. Bir İnisiye tarafından sorgulanan bu rakamlar ve sayılar, Çemberin integral değerlerine dayalı sayısal değerler verecektir - Simyacıların sahip olduğu gibi "görünmez Tanrı'nın gizli habitatı" - çünkü bu türlerle bağlantılı diğer tüm Okült özellikleri ortaya çıkaracaklardır. antropografik, antropolojik, kozmik veya psişik olsun gizemler. Bilinmeyen kalmayı arzulamada büyük bilgeliğini gösteren bir Okültist, "Fikirleri Sayılarla yeniden birleştirirken, Fikirler üzerinde Sayılar üzerinde olduğu gibi hareket edebilir ve Hakikatin Matematiğine ulaşabiliriz" diye yazıyor.

> Pisagor'un sayılar ve geometri sistemini iyi bilen herhangi bir Kabalist, Platon'un metafizik görüşlerinin en katı matematiksel ilkelere dayandığını gösterebilir. "Gerçek matematik" diyor *Magicon,* "Tüm yüksek bilimlerin bağlantılı olduğu bir şeydir; ortak matematik, aldatıcı bir fantazmagoriden başka bir şey değildir, çok övülen yanılmazlığı yalnızca bundan kaynaklanır - materyaller, koşullar ve referanslar temele dayanır. "

> Pisagor'un Hindistan'da ve Mısır Hiyerofanlarından öğrendiği kozmolojik sayılar teorisi, tek başına iki birimi, madde ve ruhu uzlaştırabilir ve her birinin diğerini matematiksel olarak göstermesine neden olabilir. Ezoterik bileşimlerindeki evrenin kutsal sayıları tek başına büyük sorunu çözebilir ve radyasyon teorisini ve yayılma döngüsünü açıklayabilir. Alt düzeyler, daha yükseklere doğru gelişmeden önce, (**Sayfa 70)** daha yüksek ruhsal olanlar ve dönüm noktasına vardıklarında, sonsuza yeniden emilecekler. [*Isis Açıklandı,* ben, *6, 7.]*

Kosmos ve tüm gizemlerin bilgisi bu gerçek Matematik üzerine oturmaktadır ve

Onları tanıyan biri, hem Vaidik hem de İncil yapılarının radikal yasa olarak "Doğadaki Tanrı" ve "Tanrıdaki Doğa" ya dayandığını kanıtlamak mümkün olan en kolay şeydir. Bu nedenle, bu yasa - diğer her şey değişmez ve ebediyete sabitlenmiş gibi - ancak Platon tarafından atıfta bulunulan en saf aşkın matematikte, özellikle de aşkın olarak uygulanan Geometri'de doğru bir ifade bulabilirdi.
Meydana çıkarmak erkeklere - bu geometrik ve sembolik giysinin içinde, hakikat büyüdü ve ek bir sembolojiye dönüştü, insanoğlunun döngüsellerinde çok geç gelen insan kitlelerinin istekleri ve daha iyi anlaşılması için icat edildi. gelişim ve evrim ilkel bilgiyi paylaşmış olmalıydı ve bunu başka türlü asla kavrayamazdı. Daha sonra, ruhban sınıfı - her çağda hünerli ve hırslı - insan biçimli ve bozulmuş soyut ideallerin yanı sıra, Doğa'da var olan ve manvantarik dünyamızın ve dönemimizin Koruyucuları ve Koruyucuları olan gerçek ve ilahi Varlıklar, hata ve suç kitlelere değil, lider adaylarına aittir.

Ancak Ortaçağ'da atalarımızın kaba kavramlarının artık düşünceli dindarı tatmin edemediği gün geldi. Ortaçağ Simyacı ve Mistik şimdi şüpheci Kimyager ve Fizikçiye dönüştü; ve bunların çoğunun, onlara sunulduğu biçimlerdeki katıksız antropomorfik fikirler, brüt Materyalizm nedeniyle hakikatten uzaklaştığı görülmüştür. Bu nedenle, gelecek nesiller ya yavaş yavaş kendi dinleri de dahil olmak üzere Egzoterik Dinlerin altında yatan hakikatlere başlamalı ya da son yaldızlı putların çamurunun ayaklarını kırmaya bırakılmalıdır. Eğitimli hiçbir erkek ya da kadın, her "hurafenin altında yatan olgunun temelini görebilselerdi, artık çocukluk masallarına ve cehalete dayandığına inandıkları" hurafelerden "uzaklaşmazdı. "Ama bir kez olsun, Okült Bilimlerde Doğa'da felsefi ve bilimsel gerçeklere dayanmayan neredeyse hiçbir iddianın bulunmadığını kesin olarak öğrenmelerine izin verin ve bu Bilimler üzerinde çalışmayı aynı, daha büyük bir şevkle takip edecekler. onlardan uzak durmak için harcadıklarından daha fazlasını. Bu bir anda başarılamaz, çünkü insanlığa fayda sağlamak için bu tür gerçeklerin yavaş yavaş ve büyük bir dikkatle ifşa edilmesi gerekir, halkın zihni onlara hazırlıklı değildir.

Üç Anne - (Sayfa 71) Çağımızın Agnostikleri, Modern Bilimin talep ettiği zihinsel tutum içinde bulsalar da, insanlar her zaman eski hobilerine, hatıraları sürdüğü müddetçe tutunmaya eğilimlidirler. Onlar İmparator Julian'a benziyorlar - diğerlerini kabul edemeyecek kadar gerçeği sevdi çünkü gerçeği başka bir şeyi kabul edemeyecek kadar seviyordu - sevgili Tanrılarını soluk, eskimiş ve neredeyse farkedilemez gölgeler olarak görmesine rağmen yine de onlara sarılmıştı. . Öyleyse, dünyanın hangi düzleme veya aleme ait olursa olsun Tanrılarına sarılmasına izin verin. Gerçek Okültist, eski tanrıları bütün ve katıksız gerçekle değiştirmeden önce sonsuza dek kırarsa, insanlığa ihanet etmekle suçlanırdı - ve bunu henüz yapamaz. Yine de okuyucunun en azından bu gerçeğin alfabesini öğrenmesine izin verilebilir. Her halükarda gösterilebilir, Kilise tarafından iblis olarak suçlanan Paganların Tanrıları ve Tanrıçaları, ne olduklarına dair bütün ve nihai hakikati öğrenemezlerse değildir. Onun Hermetik "Üçlü Matres" ve "Üç Annesi" nin

Sepher Jetzirah tek ve aynı şey; onların İblis-Tanrıçalar değil, Işık, Isı ve Elektrik olduklarını ve sonra, olasılıkla, öğrenilmiş sınıfların onları artık reddetmeyeceğini. Bundan sonra, Gül Haçlı İlluminati, Kraliyet Akademilerinde bile, arkaik Doğa Felsefesinin büyük gerçeklerini kabul etmeye belki de şimdi olduğundan daha hazır olacak, özellikle de bilgili üyeleri, kendilerini güvence altına aldıklarında, takipçiler bulabilir. Hermes'in lehçesi, “Üç Ana”, modern “güçler korelasyonu” sisteminde kendilerine ayrılmış bir yeri olan güçlerin veya birimlerin tümü için semboller olarak duruyor. [“Synesius, Memphis tapınağında bulduğu taş kitaplardan birine şu cümle kazınmış olarak bahseder: 'Bir *doğa* bir diğerinden zevk alır, bir doğa diğerinin üstesinden gelir, bir doğa diğerini geçersiz kılar ve bunların tümü *bir'.* "" İçsel

Maddenin huzursuzluğu Hermes'in sözünde somutlaşmıştır: 'Eylem o Phta'nın hayatıdır': Orpheus doğayı χολυμηχανος ματηρ, 'birçok şeyi yapan anne' ya da dahiyane, kavgacı, yaratıcı anne olarak adlandırır. " - *Isis Açıklandı.* ben. 257.] “Batıl inançlı” Brâhman ve putperestin çoktanrıcılığı bile kendi *varoluş nedeni,* Üç büyük Tanrı'nın üç Şakti'si, Brahma, Vishnu ve Shiva, tek tanrılı Yahudi'nin “Üç Annesi” ile aynı olduğundan.

Eski dini ve mistik edebiyatın tamamı semboliktir. *Hermes Kitapları, Zohar,*
Ya-Yakav, Mısırlı *Ölüler Kitabı, (* **Sayfa 72)** *Vedalar, Upanişadlar,* ve *Kutsal Kitap,* Keldani Qu-tâmy'nin Nebati vahiyleri kadar sembolizmle doludur; hangisinin en erken olduğunu sormak zaman kaybıdır; hepsi tarihöncesi bilgi ve vahiylerin tek bir ilkel Kaydı'nın basitçe farklı versiyonlarıdır.

İlk dört bölüm *Yaratılış* geri kalan her şeyin özetini içerir *Pentateuch,* farklı alegorik ve sembolik uygulamalarda aynı şeyin sadece çeşitli versiyonları olmak. Cheops Piramidinin tüm ölçüleri ile Süleyman Mabedi'nin yapısındaki en küçük detaylarında yer aldığını keşfettikten sonra; ve İncil'deki Shem, Ham ve Japhet isimlerinin belirleyici olduğunu tespit ettikten sonra

> Nuh'un 600 yıllık dönemi ve Shem, Ham ve Japhet'in 500 yıllık dönemiyle bağlantılı olarak piramit ölçüleri:. . .
> H-Adam'ın "Elohim Oğulları" ve "Kızları" terimleri, bir şey için astronomik terimlerdir, [*Önlemlerin Kaynağı. pks]*

daha önce bahsedilen çok ilginç çalışmanın yazarı - Avrupa'da çok az bilinen, üzülerek söyleyebileceğimiz bir kitap - keşfinde Matematik ve Metroloji'nin varlığının ötesinde hiçbir şey görmüyor gibi görünüyor.
Kutsal Kitap. Ayrıca keşfedilen gerçekler tarafından çok az garanti edilenler gibi en beklenmedik ve olağanüstü sonuçlara varır. Görünüşe göre, Yahudi İncil isimlerinin tümü astronomik olduğu için, diğer tüm ulusların Kutsal Yazıları "sadece bu, daha fazlası değil" olabilir. Ancak bu, bilgili ve olağanüstü akut yazarının büyük bir hatasıdır. *Ölçülerin Kaynağı,* eğer gerçekten öyle düşünüyorsa. "İbranice-Mısır Gizeminin Anahtarı", bu iki ulusun hiyeratik yazılarının belli bir kısmının kilidini açar ve diğer halkların yazılarına dokunulmaz. Onun fikri şudur: *Kabala*

"Yalnızca masonluğun dayandığı yüce Bilimdir", aslında masonluğu, *Kabala,* ve ikincisi "İbranice Kutsal Yazılar metninin rasyonel temeli" olarak. Bu konuda yazarla tartışmayacağız. Ama neden orada bulmuş olabilecekler *Kabala*

Masonluğun üzerine inşa edildiği iddia edilen “yüce Bilim” in ötesinde bir şey, halkın aşağılamasına mı dayanıyor?

Münhasırlığı ve tek yanlılığı bakımından böyle bir sonuç gelecekteki yanlış kanılara gebedir ve kesinlikle yanlıştır. Acımasız eleştirisinde, "İlahi Bilim" in kendisine bir hakarettir.

Kutsal Kitap ve Söz - Hokkabazlık - (**Sayfa 73)** *Kabala* gerçekten de "masonluğun özüdür", ancak Metrolojiye yalnızca bir yönüyle bağlıdır, daha az Ezoteriktir, çünkü Platon bile Tanrı'nın geometrileştirdiği konusunda hiçbir sırrı yoktur. Ne kadar bilgili ve yetenekli olsalar da, inisiye olmamışlar için, *Kabala,* sadece "Tanrı'nın giysisine" veya *duvak* ve *pelerin* gerçeğin

kullanımları sunmak için pratik bir uygulama ile yerden yukarı doğru inşa edilmiştir. [*Masonik İnceleme,* Temmuz 1886]

Ya da başka bir deyişle, yalnızca karasal düzlemde kesin bir Bilimi temsil eder. İnisiye olanlara göre, Kabalistik Lord, "Zihin Doğumlu Yedi" den ruhsal olarak üretilen ilksel Irktan iner. Yeryüzüne ulaştığında - Josephus'un bize söylediği gibi, zamanında Büyü ile eşanlamlı olan - yüzünü kapattı. Bu nedenle, günümüzde onun tarafından henüz ortaya konulan en önemli sır, eski Roma ölçülerinin kimliği ve İbranice-Mısır kübiti ve Masonik inçlik mevcut İngiliz ölçüleri. [Görmek *Önlemlerin Kaynağı,* sayfa 47 - 50, *ve geç.]*

Keşif çok harikadır ve Semboloji ve İncil isimlerine atıfta bulunarak çeşitli bilmecelerin daha fazla ve küçük açığa çıkarılmasına yol açtı. Nachanides'in gösterdiği gibi, Musa'nın günlerindeki ilk cümlenin tam olarak anlaşıldığı ve kanıtlandığı *Yaratılış* okumak için yapıldı *B'rash ithbara Elohim,* veya "Baş kaynakta [veya Mûlaprakriti - Köksüz Kök] Tanrıları [Elohim], gökleri ve yeri geliştirdi [veya evrimleştirdi];" oysa şimdi, Massora ve teolojik kurnazlık sayesinde, *B'rashith bara Elohim,* veya, "Başlangıçta Tanrı gökleri ve yeri yarattı" - ki bu tek başına hokkabazlık kelimesi materyalist antropomorfizme ve düalizme yol açmıştır.] İçinde daha fazla benzer örnek bulunmayabilir. *Kutsal Kitap,* Antik Çağın Gizli eserlerinin son ve en yenisi? Artık Okültistin zihninde, biçimi ve dışsal anlamı ne olursa olsun, *Kutsal Kitap* - tarafından açıklandığı gibi *Zohar* veya *Midrash, Yetsirah (* Yaratılış Kitabı) ve *On Sephiroth'un Yorumu (* Azariel Ben Manachem, X11. yüzyıl) - aynı şekilde açıklayan Aryanların Gizli Doktrini'nin bir parçası ve parçasıdır. *Vedalar* ve diğer tüm alegorik kitaplar.

Zohar, Kişisel Olmayan Bir Nedenin Evrende Doğuşları, Sephiroth aracılığıyla tezahür ettiğini öğretirken - bu Evren kendi (**Sayfa 74)** bütünlü sadece Tanrı'nın kendi özünden örülen peçe - inkar edilemeyecek şekilde en eski eserin kopyası ve sadık yankısıdır. *Vedalar.* Vaidic ve genel olarak Brahmanical literatürünün ek yardımı olmaksızın kendi başına ele alındığında, *Kutsal Kitap* Gizli Doğa'nın evrensel sırlarını asla teslim etmeyecek. Bu fiziksel düzlemin arşınları, inçleri ve ölçüleri ruhsal düzlemde dünyanın sorunlarını asla çözmez - çünkü Ruh tartılamaz veya ölçülemez. Bu sorunların çözülmesi, bunu tek başına başarabilen "mistikler ve hayalperestler" için ayrılmıştır.

Musa, Mısır tapınaklarının tüm gizemlerini ve gizli bilgisini bilen, bu nedenle ilkel Bilgelik hakkında derinlemesine bilgi sahibi olan inisiye bir rahipti. Büyük Piramit olan "Gizemlerin Gizemi" nin sembolik ve astronomik anlamının aranması gereken ikinci kısımdır. Ve güçlü göğsünde uzun yıllar boyunca gizli kalmış geometrik sırlara - bizim küçük Dünyamız da dahil olmak üzere Kosmos'un ölçüleri ve oranları - bu kadar aşina olduğu için, bilgisinden faydalanması ne şaşırtıcıydı? Mısır Ezoterizmi, bir anda tüm dünyanın ezoterizmi idi. Üçüncü Irk'ın uzun çağları boyunca, tüm insanlığın ortak yadigarı, Eğitmenleri "Işığın Oğulları" olan ilk Yedi'den alınmıştı. Ayrıca Bilgelik-Din'in sembolik olmadığı bir zaman vardı, çünkü sadece yavaş yavaş Ezoterik hale geldi, değişim yanlış kullanım ve Atlantislilerin Büyücülüğü tarafından gerekli hale getirildi. Çünkü Dördüncü Irk'ın adamlarını Kara Büyü ve Büyücülüğe ve nihayet "Bilgeliği unutkan" olmaya götüren ilahi armağanın sadece "kötüye kullanılması" idi, kullanımı değildi; Treta Yuga'daki Rishis'in mirasçıları olan Beşinci Irk'tan olanlar, güçlerini genel olarak insanlıktaki bu tür armağanları köreltmek için kullandılar ve daha sonra, "Elekt Kök" dağıldıkça. "Büyük Tufan" dan kaçanlar, yalnızca hafızasını ve bir görevden alınan doğrudan babalarının, böyle bir Bilimin var olduğu bilgisine dayanan bir inancını korudu ve şimdi Enoch tarafından yüceltilen "Seçilmiş Kök" tarafından kıskançlıkla korunuyordu. Ama insanın bir kez daha geleceği bir zaman olmalı yanlış kullanım ve Atlantislilerin Büyücülüğünün gerektirdiği değişim. Çünkü Dördüncü Irk'ın adamlarını Kara Büyü ve Büyücülüğe ve nihayet "Bilgeliği unutkan" olmaya götüren ilahi armağanın sadece "kötüye kullanılması" idi, kullanımı değildi; Treta Yuga'daki Rishis'in mirasçıları olan Beşinci Irk'tan olanlar, güçlerini genel olarak insanlıktaki bu tür armağanları köreltmek için kullandılar ve daha sonra, "Elekt Kök" dağıldıkça. "Büyük Tufan" dan kaçanlar, yalnızca hafızasını ve bir görevden alınan doğrudan babalarının, böyle bir Bilimin var olduğu bilgisine dayanan bir inancını korudu ve şimdi Enoch tarafından yüceltilen "Seçilmiş Kök" tarafından kıskançlıkla korunuyordu. Ama insanın bir kez daha geleceği bir zaman olmalı yanlış kullanım ve Atlantislilerin Büyücülüğünün gerektirdiği değişim. Çünkü Dördüncü Irk'ın adamlarını Kara Büyü ve Büyücülüğe ve nihayet "Bilgeliği unutkan" olmaya götüren ilahi armağanın sadece "kötüye kullanılması" idi, kullanımı değildi; Treta Yuga'daki Rishis'in mirasçıları olan Beşinci Irk'tan olanlar, güçlerini genel olarak insanlıktaki bu tür armağanları köreltmek için kullandılar ve daha sonra, "Elekt Kök" dağıldıkça. "Büyük Tufan" dan kaçanlar, yalnızca hafızasını ve bir görevden alınan doğrudan babalarının, böyle bir Bilimin var olduğu bilgisine dayanan bir inancını korudu ve şimdi Enoch tarafından yüceltilen "Seçilmiş Kök" tarafından kıskançlıkla korunuyordu. Ama insanın bir kez daha geleceği bir zaman olmalı yanlış kullanım ve Atlantislilerin Büyücülüğünün gerektirdiği değişim. Çünkü Dördüncü Irk'ın adamlarını Kara Büyü ve Büyücülüğe ve nihayet "Bilgeliği unutkan" olmaya götüren ilahi armağanın sadece "kötüye kullanılması" idi, kullanımı değildi; Treta Yuga'daki Rishis'in mirasçıları olan Beşinci Irk'tan olanlar, güçlerini genel olarak insanlıktaki bu tür armağanları köreltmek için kullandılar ve daha sonra, "Elekt Kök" dağıldıkça. "Büyük Tufan" dan kaçanlar, yalnızca hafızasını ve bir görevden alınan doğrudan babalarının, böyle bir Bilin

daha çok ikinci Yuga (yaş) sırasında olduğu gibi, deneme döngüsü sona erecek ve yavaş yavaş olduğu gibi - yarı cismani ve saf olacak. İnisiye Platon bize *Phaedrus* bütün o adam bir zamanlar öyleydi ve yine olabileceği şey:

> İnsanın ruhu duygusallığa dalmadan ve kanatlarının kaybıyla bedenlenmeden önce, her şeyin doğru ve saf olduğu havadar ruhani dünyada Tanrılar arasında yaşadı. [Cary'nin çevirisi, s. 322, 323'e bakın.]

Musa ve Yahudiler - (Sayfa 75) Başka bir yerde, insanların kendilerini idame ettirmedikleri, ancak saf ruhlar olarak yaşadıkları zamandan bahsediyor.

Buna gülmeye meyilli olan bilim adamlarının, ilk insanın kökeninin gizemini çözmelerine izin verin.

Musa, seçilmiş halkının - kendisi tarafından seçilen - onları çevreleyen kutsal kitleler kadar fena halde putperest kalmasına isteksiz, Piramidin kozmogonik gizemleri hakkındaki bilgisini, semboller ve gliflerdeki Genesiacal Kozmogoni üzerine inşa etmek için kullandı. Bu, insanların zihinleri için daha erişilebilirdi *hoi polloi* kutsal yerlerde eğitimli olanlara öğretilen abartılı gerçeklerden daha fazla. Dışa dönük kıyafetten başka bir şey icat etmedi, bir nebze bile eklemedi; ama bunda sadece eski ulusların ve İnisiyelerin örneğini izledi. Hierophantı tarafından kendisine ifşa edilen büyük gerçekleri en ustaca tasvirler altında giydirdiyse, bunu İsraillilerin taleplerini karşılamak için yaptı; o sert boyunlu ırk, Olympus'dakiler kadar antropomorfik olmadıkça hiçbir Tanrı'yı kabul etmeyecektir; ve kendisi, yüksek eğitimli devlet adamlarının, Sina Dağı'nda, kendi kişisel Tanrısı - ilahi Benliği ile iletişim kurarken, içinde büyüyen ve gelişen bilgeliğin meyvesinin kabuklarını savunacakları zamanları öngöremedi. Musa, Prometheus masalını anladığı ve geçmişi hatırladığı için bu tür gerçekleri bencillere ulaştırmanın büyük tehlikesini anladı. Dolayısıyla onları halkın saygısızlığından örttü ve alegorik olarak dağıttı. Bu yüzden biyografisini yazan kişi onun hakkında, Sina'dan geldiği zaman,

> Musa yüzünün cildinin parladığını söylemedi. . . Ve yüzüne bir peçe koydu. [*Çıkış.* xxxiv. 29, 33.]

Ve böylece yüzüne "bir perde" koydu. *Pentateuch;* ve o kadar ki, ortodoks kronolojiyi kullanarak, olaydan sadece 3376 yıl sonra insanlar bunun "gerçekten bir perde" olduğu kanaatine varmaya başlarlar. Bu, Tanrı'nın veya hatta içinden geçen bir Johovah'ın yüzü değildir; Musa'nın yüzü bile değil, doğrusu daha sonraki Rabbilerin yüzleri.

Clemens'in *Stromateis* şu:

> Öyleyse, gizlenme konusunda İbranice muammalara benzer, Mısırlıların gizemleri de vardır. [*Op, cit., V,* vii.]

BÖLÜM VII

Yeni Şişelerde Eski Şarap

(Sayfa 76) Büyük olasılıkla, Reform günlerinde Protestanlar, Hıristiyanlığın veya daha açık ve doğru olmak gerekirse Latin Kiliseizminin gerçek kökeni hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı. İkisi arasındaki ayrılığın, siyasi iktidar mücadelesinde Latin Kilisesi'nin ne pahasına olursa olsun yüksek eğitimli, hırslıların ittifakını güvence altına aldığı bir zamanda meydana gelen Yunan Kilisesi'nin bundan çok şey bilmesi de olası değildir. ve etkili Paganlar, iktidarda kalmaları koşuluyla, yeni ibadetin dış görünüşünü üstlenmeye istekli olsalar da. Okuyucuya, her eğitimli insanın iyi bildiği bu mücadelenin ayrıntılarını burada hatırlatmaya gerek yok. Çok kültürlü Gnostikler ve liderlerinin - Marcion, Valentinus, Basilides gibi tavizsiz bir münzevi olan Saturnilus gibi adamlar, *ob turpitudinem portentosam nimium et horribilem,* Baronius'un Carpocrates'inkiler için söylediği gibi “canavarca, iğrenç iğrençlikler”; ama basitçe gerçeği ve gerçeği çok fazla bildikleri için. Kenneth RH Mackenzie doğru bir şekilde söylüyor;

> Daha sonraki Roma Kilisesi tarafından damgalandılar çünkü mülkiyeti Roma Piskoposları tarafından gasp edilen, ancak orijinali ilkel Ortodoks Yunan Kilisesi'nin kurucusuna karşı uysallığında devam eden saf Hıristiyanlık Kilisesi ile çatışmaya girdiler. [*The Royal Masonic Cyclopaedia under* "Gnostisizm."]

Sebepsiz varsayımların sorumluluğunu kabul etmek istemeyen yazar, bu çıkarımı, Vatikan'ın hassas görevini açıkça emanet eden ateşli bir Roma Katolik yazarının birden fazla kişisel ve meydan okuyan itirafıyla kanıtlamanın en iyisi olduğunu düşünüyor.

Ön Tarihli Orijinallerin Kopyaları - (Sayfa 77) Marquis de Mirville, Katoliklerin ilgisine Arkeoloji ve Paleografide bazı önemli keşifleri açıklamak için çaresizce çaba sarf ediyor, ancak Kilise zekice tartışmanın ve savunmanın dışında kalması için yapıldı. Bu, 1803 ile 1865 yılları arasında Fransa Akademisi'ne hitaben yaptığı ağır ciltler tarafından inkar edilemez bir şekilde gösterilmektedir. Materyalist "Ölümsüzler" in dikkatini "Spiritüalizm salgını" na çekme bahanesini ele geçirerek, Avrupa ve Amerika'nın sayısız ev sahibi tarafından işgal edilmesi Şeytani güçler için çabalarını, Hristiyan ve Pagan tanrılarının tam Şecere ve Teogonisini vererek ve ikisi arasında paralellikler kurarak aynı şeyi ispat etmeye yöneltir. Tüm bu harika benzerlikler ve kimlikler yalnızca “görünen ve yüzeysel” dir, okuyucuya garanti veriyor. Hıristiyan sembolleri ve hatta karakterler, İsa, Meryem Ana, Melekler ve Azizler onlara, ebedi hakikati günahkar kopyalarıyla gözden düşürmek için cehennem canavarları tarafından yüzyıllar önce kişileştirildiğini söylüyor. Şeytanlar, gelecekleri hakkındaki bilgileriyle, Meleklerin sırlarını keşfeden olayları önceden tahmin ettiler. " Kafir Tanrılar, Sotors - Kurtarıcılar - tertemiz annelerden doğan ve şiddetli bir şekilde ölmekte olan tüm Güneş Tanrıları, yalnızca Ferouers'dı [*Ferouers*

ve *Devs* Jacobi'nin (Mektuplar F. ve D.) "ferouer" kelimesi şu şekilde açıklanmaktadır: Ferouer, türü olduğu ve hayatta kaldığı canlının (insan veya hayvan) bir parçasıdır. Yunanlıların Nous'udur, bu nedenle ilahi ve ölümsüzdür ve bu nedenle Şeytan veya şeytani kopya De Mirville'in onu temsil etmesi çok zordur (Bkz. *Memoires de l'Academie des Inscriptions,* Cilt XXXV11, S. 623 ve bölüm. xxxix. s. 749). Foucher onunla tamamen çelişiyor. Ferouer hiçbir zaman “duyumların ilkesi” olmadı, ancak her zaman İnsan Egosunun en ilahi ve saf kısmına, yani ruhsal ilkeye atıfta bulundu. Anquetil, Ferouer'in insan ruhunun en saf kısmı olduğunu söylüyor. Pers Dev,

Ferouer, çünkü Dev, Zerdüşt tarafından Evil Genius of Evil'e (Hıristiyan Şeytan'ın olduğu yer) dönüştürüldü, ama Dev bile yalnızca sonludur: insanın ruhuna *gasp,* İntikamın büyük gününde onu terk etmek zorunda kalacak. Dev, üç gün boyunca, ruhun bedeninden zorla ayrıldığı noktada dolaşırken, Ferouer ebedi Işık bölgesine yükselir. Soylu Marquis de Mirville'in Ferouer'in bir "şeytani kopyası" olduğunu hayal etmesine neden olan talihsiz bir fikirdi. *ilahi* orijinal. Putperestlerin tüm Tanrılarını - Apollo, Osiris, Brahma, Ormazd, Bel, vb. "Mesih'in ve Baş Meleklerin Ferouerleri" olarak adlandırarak, yalnızca Pagan'dan aşağı olarak onurlandıracağı Tanrı ve Melekleri sergiliyor. Tanrılar, insan Ruhundan ve Ruhundan aşağıdır: Çünkü Ferouer, türü olduğu ve hayatta kaldığı ölümlü varlığın ölümsüz parçasıdır. Muhtemelen zavallı yazar bilinçsizce kehanetlidir: ve Apollo, Brahma, Ormazd, Osiris vb. Latin Kilisesi'nin Tanrı, Mesih ve Melekleriyle ilgili sonsuz kozmik gerçekler olarak hayatta kalmaya ve onların yerini almaya mahkumdur!] - Zerdüştler tarafından çağrıldıkları gibi - iblis-ante-tarihli kopyalar (*beklentileri kopyalar)* Mesih'in geleceği

Böyle bir tanınma tehlikesi *fakslar* gerçekten de son zamanlarda tehlikeli derecede büyük hale gelmişti. Voltaire, Dupuis ve benzer çizgilerdeki diğer yazarların günlerinden beri, kilisenin üzerinde bir Damocles kılıcı gibi asılı, tehditkar bir şekilde havada kalmıştı. Keşifler (**Sayfa 78)** Mısırbilimcilerden, Musa efsanesini taşıyan Asur ve Babil öncesi Mozaik kalıntılarının bulgusu [Bkz.George Smith'in *Babil*
ve diğer eserler] ve özellikle İngiltere'de yayınlanan birçok rasyonalist çalışma, örneğin *Doğaüstü Din,* tanımayı kaçınılmaz hale getirdi. Protestan ve Roma Katolik yazarlarının ortaya çıkışı, açıklanamaz olanı açıklamak için harekete geçti; İlahi Vahiy'in yüzünü, Hıristiyanlığın kutsal şahsiyetlerinin, ayinlerinin, dogmalarının ve sembollerinin birçok büyük dinsiz dininkilerle çoğu zaman özdeş olduğu gizemiyle uzlaştırmak. İlki - Protestan savunucuları - bunu “kehanetsel, öncül fikirler” temelinde açıklamaya çalıştı; De Mirville gibi Latinistler, biri ilahi ve gerçek, diğeri - daha önce - "orijinalleri tarihlendirmeden önce kopyalar" ve Kötü Bir'in akıllıca intihalinden dolayı çift Melekler ve Tanrılar dizisini icat ederek. Protestan oyunu eski bir oyundur, Roma Katoliklerininki o kadar eskidir ki unutulmuştur ve yeni kadar iyidir. Dr. Lundy *Anıtsal Hıristiyanlık*

ve *Taşta Bir Mucize* ilk denemelere aittir. De. Mirville's *Pnömatoloji* ikinciye. Hindistan ve Çin'de, İskoçların ve diğer misyonerlerin bu türden her türlü çabası kahkahalarla sonuçlanır ve zarar vermez; Cizvitlerin tasarladığı plan daha ciddidir. De Mirville'in ciltleri, hizmetinde çağın en büyük öğrenimine sahip olduğu inkar edilemez bir kaynaktan geldiklerinden çok önemlidir ve bu, Loyola'nın oğullarının sağlayabileceği tüm zanaat ve zanaatla birleştiğinde. Marquis de Mirville, Roma'nın hizmetindeki en keskin beyinler tarafından açıkça yardım edildi.

O, yalnızca Latin Kilisesi'ne karşı dogmalarının orijinalliği konusunda yapılan her itham ve suçlamanın adaletini kabul etmekle değil, aynı zamanda bu tür suçlamaları beklemekten görünüşte zevk alarak; çünkü o, Hristiyanlığın her dogmasının Antik Çağ'daki Pagan ritüellerinde var olduğuna işaret ediyor. Kafir Tanrılar Pantheon'unun tamamı onun tarafından gözden geçirilir ve her birinin Teslisli şahsiyetler ve Meryem ile bir ölçüde benzerlik gösterdiği gösterilir. Latin Kilisesi'nde yazar tarafından “Curvati tarafından parodisi yapılmış” olarak gösterilmeyen bir gizem, dogma ya da ayin yoktur - “Eğri”, Şeytanlar. Bütün bunlar kabul edilip açıklandığında, Symbologlar susturulmalı. Ve bu dünyada Şeytan'ın her şeye kadir olmasını reddeden materyalist eleştirmenler olmasaydı, öyle olacaklardı. Çünkü Roma benzerlikleri kabul ederse,

Hırsızlar Hangisiydi? - (Sayfa 79) Yazarımız, misyonerler bir putperestliği dönüştürmeye çalıştıklarında, onlara her zaman yanıt verildiğini ileri sürüyor:

> Bizim çarmıha gerildik sizinkinden önce. Bize ne göstermeye geldiniz? [Bu, keyfi olduğu kadar hayalidir de. "Çarmıha gerilmiş" ten bahseden Hindu ya da Budist nerede?] Yine, bu kopyanın gizemli tarafını inkâr ederek, Weber'e göre şimdiki tüm *Puranalar* daha yaşlı olanlardan yeniden üretiliyorlar, çünkü burada aynı kişilere göre, kimsenin asla itiraz etmeyi düşünemeyeceği olumlu bir önceliğe sahibiz. [*Op. cit., iv.* 237]

Ve yazar Buda'yı, Krishna'yı, Apollo'yu vs. örnek alır. Bütün bunları kabul ettikten sonra, bu bilgelikteki zorluktan kaçar:

> Bununla birlikte, tüm bu tür koyun kıyafetleri altında kendi mülklerini tanıyan Kilise Babaları. . . İncil aracılığıyla bilmek. . . sahte ışık ruhlarının tüm hileleri; Babalar, belirleyici sözler üzerine meditasyon yaparak, "benden önce gelenlerin hepsi hırsızdır" diyoruz (*John,* x. 8), İşyerinde Gizli ajansı, yalana önceden verilen genel ve insanüstü yönü, ulusların tüm bu sahte Tanrılarının evrensel niteliğini ve çevresini tanımakta tereddüt etmedi; " *omnes dii gentium daemonia (elilim).* ”(*Mezmur xcv.) [Loc cit., 250.]*

Böyle bir politika ile her şey kolaylaşır. Göze batan tek bir benzerlik, tam olarak kanıtlanmış tek bir kimlik yoktur ve bu şekilde ortadan kaldırılamaz. Yuhanna'nın uysallık ve sadakati kişileştiren O'nun ağzına koyduğu, yukarıda alıntılanan zalim, bencil, kendini yücelten sözler, İsa tarafından asla telaffuz edilemezdi. Okültistler öfkeyle suçlamayı reddederler ve Dördüncü İncil'in yazarının intihal ettiği sözlerin nereden geldiğini göstererek insanı Tanrı'ya karşı savunmaya hazırlanırlar. "Kehanetler" den bedensel olarak alınırlar. *Enoch Kitabı.* Bilgili İncil bilgini Başpiskopos Laurence'in bu başındaki kanıtlar ve *Hıristiyanlığın Evrimi,* çeviriyi düzenleyen kişi, gerçeği kanıtlamak için öne çıkarılabilir. Giriş sayfasının son sayfasında *Enoch Kitabı* aşağıdaki pasaj bulunur:

> İyi Çoban tarafından koruyucuları ve vahşi kurtları kiralamaktan kurtarılan koyun benzetmesi, açıkça dördüncü Müjdeci tarafından (**Sayfa 80)** *Enoch,* Yazarın, çobanları Rab'bin gelişinden önce koyunları öldürüp yok ettiklerini tasvir ettiği Ixxxix ve bu, Johannine benzetmesindeki bu gizemli pasajın gerçek anlamını ortaya koyuyor - "Benden önce gelen her şey hırsızlar ve soyguncular" - Şimdi Enoch'un alegorik çobanlarına açık bir atıf bulduğumuz dil.

" Açık "gerçekten ve bunun dışında başka bir şey. Çünkü eğer İsa kelimeleri kendisine atfedilen anlamda telaffuz ettiyse, o zaman okumuş olmalıdır. *Enoch Kitabı* - Tamamen Kabalistik, Gizli bir çalışma ve bu nedenle kiliseleri tarafından şimdi apokrif ilan edilen bir incelemenin değerini ve değerini kabul etti. Dahası, bu sözlerin en eski Başlatma ritüeline ait olduğundan habersiz olamazdı.

> **[** "S": Kapıyı kim çalıyor?
> A .: İyi inek çobanı.

S .: Senden önce kim geldi?
A .: Üç soyguncu.

S .: Seni kim takip ediyor?
A .: Üç katil, ”vb.”

Şimdi bu, Himalaya oruçlarının en eski kutsal alanlarında canlandırılan gizemler sırasında rahip-inisiyatifler ile inisiyasyon adayları arasında gerçekleşen konuşma. Tören, Nepaul'un tenha bir noktasındaki en eski tapınaklardan birinde bugün hala yapılmaktadır. İlk Krishna'nın Gizemlerinden doğdu, İlk Tirthankara'ya geçti ve Buda ile sona erdi ve Kurukshetra ayini olarak adlandırıldı, büyük savaşın ve ilahi Üstadın ölümünün bir anısı olarak canlandırıldı. Bu, masonluk değil, bu Kahramanlık-Okültizmin Okült öğretilerine saf ve basit bir giriş.]

Ve eğer onu okumamışsa ve cümle Yuhanna'ya ya da Dördüncü İncil'i kim yazmışsa, o zaman Hıristiyan Kurtarıcı'ya atfedilen diğer söz ve benzetmelerin gerçekliğine nasıl güvenilebilir?

Bu nedenle De Mirville'in örneği talihsiz bir örnektir. Kilise tarafından, Hıristiyanlık öncesi ve Hıristiyanlık karşıtı kopyacıların cehennem karakterini göstermek için getirilen diğer tüm kanıtlar kolayca imha edilebilir. Bu belki talihsiz bir durumdur, ama yine de bir gerçektir - *Magna est veritas et prevalebit.*

Yukarıdakiler, Okültistlerin kendilerini sürekli olarak suçlayan iki partiye verdikleri cevaptır, "Batıl İnanç" ile. ve diğeri "Büyücülük" ile. Hristiyan olan ve Doğu Chelas'a empoze edilen sırlarla bizi şaşkına çeviren kardeşlerimize, kendi "Tanrı Kitabı" nın herkesin "okuması, anlaması ve okuması için" açık bir cilt "olduğunu her zaman ekleyerek *kurtulmak.* ”Yanıtını, onlardan bu Bölümde az önce söylediklerimizi incelemelerini ve sonra da - eğer yapabiliyorlarsa, çürütmelerini isteyerek yanıtlardık. Günümüzde okuyucularını bu konuda güvence vermeye hâlâ hazır olan çok az insan var. *Kutsal Kitap* vardı

Yazarı için Tanrı, sonu için kurtuluş ve meselesi için herhangi bir hata karışımı olmaksızın gerçek.

İncil'in Karakteri - (Sayfa 81) Locke'a şimdi soru sorulabilir miydi, belki de bir kez daha tekrarlamak istemeyecektir. *İncil*

Hepsi saf, tamamen samimi, çok fazla bir şey yok, hiçbir şey istemiyor.

Kutsal Kitap, tüm bunların tam tersi olarak gösterilmeyecekse, ne yazık ki, gizli ciltlerinde bulunduğu için Doğu'nun doktrinlerini bilen bir tercümana ihtiyacı vardır; Başpiskopos Laurence'in çevirisinden sonra artık güvenli değil. *Enoch Kitabı,* Cowper'dan alıntı yapmak ve bize güvence vermek *Kutsal Kitap*

. . . Her yaşa ışık verir, verir ama
ödünç almaz.

çünkü ödünç alıyor ve bu çok önemli; özellikle sembolik anlamından ve onun altında yatan ve gizlenen hakikatlerden haberdar olmayanların yargılayabilenlerin görüşüne göre

sadece ölü harf görünümünden. Bu büyük bir cilt, büyük gerçekler içeren zeki, ustaca masallardan oluşan bir başyapıt; ama ikincisini sadece İnisiyerler gibi içsel anlamının anahtarı olanlara ifşa eder; ahlaki ve didaktik bakımından yüce bir masal - hala bir masal ve bir alegori; eski Yahudi bölümlerinde icat edilmiş şahsiyetlerin ve sonraki eklemelerinde karanlık sözler ve benzetmelerin bir repertuvarı ve bu nedenle onun Ezoterizminden habersiz olan herkes için oldukça yanıltıcı. Dahası, Astrolatry ve Sabaean ibadetidir, saf ve basittir, *Pentateuch* Ekzoterik olarak okunduğunda ve Arkaik Bilim ve Astronomi en harika derecede, yorumlandığında - Ezoterik olarak.

BÖLÜM VIII

Enoch Kitabı Hristiyanlığın Kökeni ve Temeli

(Sayfa 82) SIRADA iyi bir anlaşma yaparken *Mercavah,* Yahudiler, daha doğrusu sinagogları,
Enoch Kitabı, ya İbranice Kanon'daki ilkinden dahil edilmediği için ya da Tertullianus'un düşündüğü gibi, reddedildi

> Mesih'ten bahseden diğer tüm Kutsal Yazılar gibi Yahudiler tarafından [*Enoch Kitabı,* Başpiskopos Laurence'in çevirisi. Giriş, pv]

Ancak bu nedenlerin hiçbiri gerçek değildi. Synedrion'un bununla hiçbir ilgisi olmayacaktı, çünkü tamamen kabalistik bir çalışmadan çok bir sihirdi. Hem Latin hem de Protestan Kiliselerinin günümüz teologları, onu apokrif yapımlar arasında sınıflandırıyor. Yine de *Yeni Ahit,*
özellikle *Elçilerin İşleri* ve *Mektuplar* Şimdilerde yanılmaz Roma ve diğer Kiliseler tarafından dogmalar olarak kabul edilen ve kurulan fikir ve doktrinlerle ve hatta Enoch'tan veya Aramice veya Syro-Chaldaic'de bu isim altında yazan "sözde Enoch" dan bedensel olarak alınan tüm cümlelerle dolu. , Etiyopya metninin tercümanı Piskopos Laurence tarafından ileri sürüldüğü gibi.

> İntihal o kadar göze batıyor ki, *Hıristiyanlığın Evrimi,* Piskopos Laurence'in çevirisini düzenleyen, Giriş bölümünde bazı düşündürücü açıklamalar yapmak zorunda kaldı. Dahili kanıtlara [*Hanok Kitabı* Bruce, Abyssinia'da Etiyopya dilinde bazı kopyalarını bulduğunda, Avrupa tarafından bin yıldır bilinmiyordu; Başpiskopos Laurence tarafından 1821'de Oxford'daki Bodleian Kütüphanesi'ndeki metinden çevrildi.] Bu kitabın Hristiyanlık döneminden önce yazıldığı bulundu (iki veya yirmi yüzyıl önemli değil). Editör tarafından doğru bir şekilde tartışıldığı gibi,

> ya büyük bir İbrani peygamberin esinlenmiş tahmini, Nasıralı İsa'nın gelecekteki öğretisini mucizevi bir doğrulukla öngören ya da İsa'nın insanoğlunun muzaffer dönüşü kavramını ödünç aldığı Semitik romantizmi, sevinçli azizlerin ve titreyen günahkarların ortasında, sonsuz mutluluk veya ebedi ateş beklentisi; ve bu göksel vizyonlar ister insan ister İlahi olarak kabul edilsin, yaklaşık iki bin yıldır insanlığın kaderi üzerinde o kadar büyük bir etki uygulamışlardır ki, dini hakikatin peşinde olan samimi ve tarafsız arayışçılar, artık insanlığın ilişkisini araştırmayı geciktiremezler.

> *Enoch Kitabı* Hıristiyanlığın ifşası veya evrimi ile. [*Op. cit.,* p.xx.]

Hanok ve Hıristiyanlık Kitabı -

(Sayfa 83) *Enoch Kitabı*

> *a* Ayrıca, rüzgarlara, denize, doluya, dona, çiylere, şimşek çakmasına ve yankılanan gök gürültüsüne hükmeden bireysel meleklerin eylemleri aracılığıyla elementlerin doğaüstü kontrolünü kaydeder. Başlıca düşmüş meleklerin isimleri de verilmiştir; aralarında İbranice-Chaldee çağrışımlarının pişmiş toprak kaplarına yazılmış [sihirli] büyülü sözlerde adı geçen bazı görünmez güçleri tanıyoruz. [*Loc. cit.]*

Ayrıca bu bardakların üzerinde "Halleluiah" kelimesini buluyoruz.

> Eski Suriye-Keldanilerin çağrıştırdığı bir kelime, dilin değişimleri yoluyla, modern Uyanışçıların Shibboleth'i haline geldi. *Op. cit.,* s. xiv., not.]

Editör bundan sonra devam ederek kitabın çeşitli yerlerinden elli yedi ayet verir. *İnciller* ve *Elçilerin,* paralel geçitlerle *Enoch Kitabı,* ve dedi ki:

> İlahiyatçıların dikkati, Kutsal Kitap'taki pasaj üzerinde yoğunlaşmıştır. *Jude Mektubu,*
> çünkü yazar özellikle peygamberin adını verir; ama Enoch'ta dil ve fikirlerin kümülatif çakışması ve *Yeni Ahit* Harmanladığımız paralel pasajlarda açıklandığı üzere, Kutsal Yazılar, Semitik Milton'ın çalışmalarının, Evanjelistlerin ve Havarilerin ya da kendi adlarıyla yazan adamların diriliş, yargı, yargı kavramlarını ödünç aldıkları tükenmez bir kaynak olduğunu açıkça göstermektedir. ölümsüzlük, mahvolma ve insanoğlunun ebedi egemenliği altında evrensel doğruluğun hükümdarlığı. Bu evanjelik intihal, Enoch'un vizyonlarını Hristiyanlığa uyarlayan Yuhanna'nın Vahiy'inde doruk noktasına ulaşır ve burada, kıyamet öncesi patrik adına kehanetlerde bulunan büyük kıyamet kehanet ustasının yüce sadeliğini kaçırdığımız değişikliklerle sonuçlanır. [*Op. cit.,* p.xxxv.]

Doğruyu söylemek gerekirse, hipotezin en azından önerilmiş olması gerekirdi, *Enoch Kitabı* şimdiki haliyle, çok daha eski metinlerden çok sayıda Hristiyanlık öncesi ve Hristiyanlık sonrası eklemeler ve yorumlarla birlikte basitçe bir transkript. Modern araştırma, Enoch'un Ixxi Bölümünde, gündüz ve geceyi on sekiz bölüme ayırmak ve bu on sekiz bölümden on ikisini bir gün olmak üzere yılın en uzun gününü temsil etmek için yapıldığına işaret edecek kadar ileri gitti. on altı (**Sayfa 84)** Filistin'de saatler oluşmuş olamaz. Çevirmen Başpiskopos Laurence şöyle diyor:

> Yazarın yaşadığı bölge, en uzun günün on beş buçuk saat olduğu ve belki de kırk dokuz derecenin üzerinde olduğu, en uzun günün tam olarak on altı saat olduğu kırk bir derece kuzey enleminden daha aşağıda olmamalıdır. Bu, yazdığı ülkeyi en azından Hazar ve Euxine Denizlerinin kuzey bölgeleri kadar yükseğe çıkaracaktır. .
>
> . yazarı *Enoch Kitabı* belki de Şalmaneser'in götürdüğü ve “Halah'a ve Habor'a Goşen nehri kıyısına ve Medlerin şehirlerine” yerleştirdiği kabilelerden birinin üyesiydi. [*Op. cit.,* p.xiii.]

Dahası, itiraf edilir ki:

> İçsel kanıtların, devletin üstünlüğünü doğruladığı söylenemez. *Eski Ahit* için
> *Enoch Kitabı. . . Enoch Kitabı* "Başından beri gizlice var olan [Yedinci İlke, İlk Kurtuluş] olan ve Ruhların Efendisi'nin huzurunda adı anılan İnsan Oğlu Seçilmiş Olan Mesih'in varoluş öncesi öğretir. , güneş ve alametler yaratılmadan önce. " Yazar ayrıca "o gün su üzerinde Dünya üzerinde bulunan diğer Güç" e de atıfta bulunur - *Yaratılış* ben. 2. [*Op cit.,* p.xxxvii ve xI.] [Bunun Hindu Nârâyana - "sulardaki hareket ettirici" için de geçerli olduğunu düşünüyoruz.] Böylece Ruhların Efendisi, Seçilmiş Olan ve görünüşte üçüncü bir Güce sahibiz.

> Geleceğin Üçlemesi [Trimûrti kadar] habercisi; ama Enoch'un ideal Mesih'i şüphesiz insanoğlunun Kutsallığının ilkel kavramları üzerinde önemli bir etkide bulunmasına rağmen, İskenderiye okulunun Üçlü Birlikçiliği ile onun başka bir "Güç" e olan muğlak atıfını özdeşleştirmekte başarısız oluyoruz; daha özel olarak, Hanok'un vizyonlarında "güç melekleri" bol olduğu için. [*Op cit.,* pp, x1 ve 1i.]

Bir Okültist, söz konusu "Gücü" tanımlayamaz. Editör, dikkate değer düşüncelerini ekleyerek sonuçlandırıyor:

> Şimdiye kadar öğrendik ki *Enoch Kitabı* Hıristiyanlık Dönemi'nden önce, peygamberlik sonrası bir çağda ilham aldığına inanan, bir asker öncesi patriğin adını ödünç alan büyük bir Semitik Bilinmeyen [?] ırkı tarafından yayınlandı.] Mesih krallığına ilişkin kendi coşkulu öngörüsünü doğrulamak için. Ve harikulade kitabının içeriği özgürce eserin kompozisyonuna girerken *Yeni Ahit,* yazar, Hıristiyanlığın öğretilerini öngören ilham verici bir peygamber değilse, illüzyonları Evanjelistler ve Havariler tarafından vahiy olarak kabul edilen vizyon sahibi bir meraklıydı - Hıristiyanlığın İlahi veya insan kökenini içeren alternatif sonuçlar. [*Op Cit.,* pp.xli, xlii.]

Enoch Yarışları Kaydediyor - (Sayfa 85) Hepsinin sonucu, aynı Editörün sözleriyle:

> Vahiy olduğu iddia edilen dilin ve fikirlerin önceden var olan bir eserde bulunduğunun keşfi, Evanjelistler ve Havariler tarafından ilham olarak kabul edildi, ancak modern teologlar tarafından apokrif yapımlar arasında sınıflandırıldı. [*Op. cit.,* p.xlviii.]

Ayrıca, Bodleian Kütüphanesi'ndeki saygın kütüphanecilerin, Etopya metnini yayınlama konusundaki isteksizliğini de anlatıyor. *Enoch Kitabı.*

Kehanetleri *Enoch Kitabı* gerçekte peygamberlik niteliğindedir, ancak yedi Irktan beşi için tasarlanmıştı ve kayıtlarını içeriyordu - son ikisiyle ilgili her şey gizli tutuldu. Bu nedenle, İngilizce çevirinin Editörünün yaptığı açıklama:

> Bölüm xcii. Enoch'un zamanından şimdiki neslin ötesine yaklaşık bin yıl kadar uzanan bir dizi kehaneti kaydeder, [*Op. cit., p.xxiii.]*

Hatalı. Kehanetler sadece "bin yıl" a değil, şimdiki Irkımızın sonuna kadar uzanır. Çok doğru:

> Kabul edilen [Hıristiyan] kronoloji sisteminde, bir gün [ara sıra] yedi yüz yıl, bir hafta [ara sıra] durur. [*Loc. cit.]*

Ancak bu, İncil'deki kronolojiyi gerçekler veya teorilere uydurmak için Hıristiyanlar tarafından benimsenen keyfi ve hayali bir sistemdir ve orijinal düşünceyi temsil etmez. "Günler", Yan Yarışların belirsiz dönemleri, Alt Yarışlar için "haftalar" anlamına gelir; Kök Yarışlar, İngilizce çeviride bile bulunmayan bir ifadeyle anılır. Ayrıca sayfanın altındaki cümle

150:

> Daha sonra, dördüncü haftada. . . kutsal ve doğru olanın vizyonları görülecek, nesilden sonraki nesil gerçekleşecek, [xcii.9.]

oldukça yanlış. Orijinalde duruyor: “yeryüzünde nesilden sonraki nesil sırası”, vb .; yani, gerçek insani yolla üretilen ilk insan ırkı Üçüncü Kök-Irklarda ortaya çıktıktan sonra: anlamı tamamen değiştiren bir değişiklik. Sonra çeviride verilen her şey - büyük olasılıkla Etiyopya metninde de olduğu gibi, kopyalar şiddetle tahrif edildiğinden beri - gelecekte olacak şeyler hakkında olduğu gibi, bize bilgi verildi. orijinal Keldani MSS. ve kehanet değil, çoktan gerçekleşmiş olanın bir anlatısıdır. Enoch başladığında - "bir kitaptan konuşmak" [*Op. cit.,* xcii.4.] hesabı okuyor (**Sayfa 86)** büyük bir Kahin tarafından verilmiştir ve kehanetler kendisine ait değildir, Kahin'dendir. Enoch veya Enoichion, "iç göz" veya Görücü anlamına gelir. Bu nedenle, her Peygamber ve Üstad, sözde Hanok olmadan "Enoichion" olarak adlandırılabilir. Ama burada, bugünü derleyen Kahin *Enoch Kitabı* bir kitaptan okurken açıkça gösterilir:

> Ben ilk haftada yedinci olarak doğdum [ilk Alt-Yarış'ın yedinci dalı veya Yan-Yarışı, fiziksel üretim başladıktan sonra, yani üçüncü Kök Yarışta]. . . Ama benden sonra, ikinci haftada [ikinci Alt-Yarış] büyük kötülük [daha ziyade yükselecek] yükselecek ve o hafta içinde insanlığın güvende olacağı ilkinin sonu gerçekleşecek. Ama ilk tamamlandığında suç büyüyecek. [*Op.cit.,* xcii, 4-7]

Tercüme edildiği gibi hiçbir anlamı yok. Ezoterik metinde olduğu gibi, bu basitçe, Birinci Kök Yarışının, Üçüncü Kök Yarışının ikinci Alt-Yarışı sırasında sona ereceği anlamına gelir.
insanlık güvende olacak; tüm bunların İncil'deki Tufan'a hiçbir referansı yok. Mehter 10 inci altıncı haftadan [Üçüncü Kök Yarışının altıncı Alt-Yarışı]

> İçindekilerin hepsi karartılacak, hepsinin kalpleri bilgeliği unutacak [ilahi bilgi ölecek] ve içinde bir adam yükselecek.

Bu “adam”, tercümanlar tarafından bazı gizemli nedenlerden dolayı Nebukadnetsar'ı kastetmek için alınmıştır; gerçekte, ölmekte olan Devaların Bilgeliğini (Melekler veya Elohim) sürdürmek için seçilen saf insan Irkının (alegorik nesile düştükten sonra) ilk Hierophant'ıdır. O, Üçüncü Kök Yarışı'nın çok yakınında, Manushi'nin (erkekler) ilk insan okulunun ilahi İnisiyerlerine verilen gizemli unvan olan ilk "İnsanın Oğlu" dur. O da "Kurtarıcı" olarak adlandırılır, çünkü Seçilmiş ve Kusursuz'u jeolojik yangından kurtaran ve Yakın'ın felaketinde yok olmaya terk eden diğer Hierophants'la birlikte [Oradaki her Kök Yarışının sonunda sırayla ateş veya su ile bir felaket gelir. “Nesile Düşüş” ün hemen ardından üçüncü Kök-Irk cürufu - İlahi Eğitmenlerin öğretilerinden düşerek duygusallığa düşenler - yok edildi ve ardından Dördüncü Kök-Irk ortaya çıktı ve sonunda Son Tufan gerçekleşti. (Bkz. "Tanrı'nın Oğulları", *Isis Açıklandı.* 593 *vd.)]* cinsel duygusallıkta ilkel bilgeliği unutanlar.

> Ve tamamlanması sırasında ["altıncı hafta" veya altıncı Alt Yarış] egemenlik evini [dünyanın yarısı veya daha sonra ikamet edilen kıta] ateşle yakacak ve seçilen kökün tüm ırkı dağılmak. [*Op. cit.,* xcii, xx.]

Enoch Kitabı Sembolik - (Sayfa 87) Yukarıdakiler, Hıristiyan ilahiyatçıların yorumladığı şekliyle, Seçilmiş İnisiyerler için geçerlidir ve Yahudiler, seçilmiş olduğu varsayılan insanlar veya Babil tutsağı için geçerli değildir. Enoch'u veya onun failini bulduğumuzu göz önünde bulundurarak, "günahkarlar üzerine derecenin" birkaç farklı hafta içinde uygulanmasından bahsederken, [*Op.cit.,* xcii, 7, 11, 13, 15.] bu dördüncü kez (Dördüncü Irk) "dinsizlerin her eseri tüm dünyadan kaybolacak" diyerek, tek başına yapılan tek Tufan için kesinlikle geçerli olamaz. *Kutsal Kitap,* Hala Esarete daha az.

Bu nedenle, *Enoch Kitabı* Manvantara'nın beş Irkını, son ikisine birkaç atıfla kapsar, “İncil kehanetlerini” değil, sadece Doğu'nun Gizli Kitaplarından alınan gerçekleri içerir. Ayrıca Editör şunu itiraf eder:

> Önceki altı ayet, *yani.,* 13 inci 15 inci 16 inci 17 inci ve 18 inci 14 arasında inci ve 15 inci MSS'de bulunacakları on dokuzuncu bölümün ayetleri. [*Op. cit.,* not, s. 152]

Bu keyfi aktarımla, kafa karışıklığını daha da karıştırdı. Yine de, öğretilerin doktrinlerinin *İnciller,* ve hatta *Eski Ahit,* bedensel olarak alındı *Enoch Kitabı,* çünkü bu cennetteki güneş kadar belirgindir. Bütün *Pentateuch* verilen gerçeklere uyacak şekilde uyarlanmıştır ve bu, tıpkı Hıristiyanların daha sonra kanonik eserleri arasında kabul etmeyi reddetmeleri gibi, İbranilerin kitapta yer almayı reddettiklerini açıklamaktadır. Havari Jude ve Hıristiyan Babaların birçoğunun ondan bir vahiy ve kutsal bir cilt olarak bahsetmesi gerçeği, ilk Hıristiyanların bunu kabul ettiğinin mükemmel bir kanıtıdır; bunların arasında en bilgili olanlar - örneğin İskenderiyeli Clement gibi - Hıristiyanlığı ve onun doktrinlerini modern haleflerinden oldukça farklı bir ışık altında anladılar ve Mesih'i yalnızca Okültistlerin takdir edebileceği bir açıdan gördü. Justin Martyr'in dediği gibi ilk Nasıralılar ve Hristiyanlar, İsa'nın, gerçek Chrestos'un ve İnisiyasyonun Christosunun takipçileriydi; oysa modern Hıristiyanlar, özellikle Batılılar, *yani* İsa'nın takipçileri, Mesih.

Böylece *Enoch Kitabı* tamamen semboliktir. İnsan Irklarının tarihi ve astronomik ve kozmik gizemlerle harmanlanmış semboller olan Theogony ile erken ilişkisiyle ilgilidir.

> **(Sayfa 88)** Bununla birlikte, Noachian kayıtlarında (hem Paris hem de Bodleian MSS'den) bir bölüm eksiktir, Bölüm X, Bölüm 1viii; bu yeniden şekillendirilemezdi ve bu nedenle, tek başına şekilsiz parçalar dışında bırakılarak ortadan kaybolması gerekiyordu. İneklerle ilgili rüya, siyah, kırmızı ve beyaz düveler, ilk Irklar, bölünmeleri ve ortadan kaybolmaları ile ilgilidir. Dört Melekten birinin "beyaz ineklere gittiği ve onlara bir gizem öğrettiği" ve ardından doğmakta olan gizemin "bir adam haline geldiği" Bölüm 1xxxviii, (a) ilkel Aryanlardan evrimleşen ilk gruba (b) ilk insan Irklarının şimdi olduğu gibi doğuşuna gönderme yapan sözde "Hermafrodit'in gizemi" ne. Hindistan'da, o ataerkil ülkede bugüne kadar hayatta kalan, geçit olarak bilinen tanınmış tören, ya da inek aracılığıyla yeniden doğmak - Brahman olmak isteyen alt kastların boyun eğmesi gereken bir tören - bu gizemden kaynaklanmaktadır. Herhangi bir Doğu Okültistin, yukarıda adı geçen bölümü dikkatle okumasına izin verin. *Enoch Kitabı,* ve Hıristiyanların ve Avrupalı Mistiklerin Mesih'i gördükleri "Koyunların Efendisi" nin Sanskritçe'de adını vermeye cesaret edemediğimiz Hiyerofant Kurban olduğunu görecektir. Yine, Western

Kilise mensupları, Mısırlıları ve İsraillileri "koyun ve kurtlarda" görürler, tüm bu hayvanlar gerçekte Neophyte'nin duruşmalarıyla ve ister Hindistan'da ister Mısır'da olsun, inisiyasyonun gizemleriyle ve "kurtların" aldığı en korkunç cezayla ilgilidir - Sadece Seçilmiş ve "Mükemmel" in bilgisi için olanı ayrım gözetmeksizin ortaya çıkaranlar.

Daha sonraki interpolasyonlar sayesinde, [Bu enterpolasyonlar ve alternatifler, rakamların verildiği hemen her durumda bulunur - özellikle de on bir ve on iki sayı geldiğinde - bunların tümü (Hıristiyanlar tarafından) sayılarla ilişkilendirilmek için yapılır. Havariler, Kabileler ve Patrikler. Etiyopya metninin tercümanı - Başpiskopos Laurence

- iki metin, Paris ve Bodleian MSS farklı olduğunda, bunları genellikle "transkriptörün hatalarına" atfeder. Çoğu durumda hata olmadığından korkarız.] O bölümde Tufan, Musa ve İsa ile ilgili üçlü bir kehanet yanlıştır, çünkü gerçekte doğrudan Atlantis'in cezası ve kaybına ve cezasına dayanır. mantıksızlık. ("Koyunların Efendisi" Karma'dır ve aynı zamanda yeryüzündeki Yüce Başlatıcı olan "Hiyerofantların Başıdır.) Koyun liderlerini yırtıcı hayvanlar tarafından yutulmaktan kurtarmak için kendisine yalvaran Hanok'a der:

Benden önce bir resital yapılmasını sağlayacağım. . . kaç tanesini yıkıma kadar götürdüler ve. . . ne yapacaklar; onlara emrettiğim gibi davranıp davranmayacaklarını.

Okültistler İncil'i Reddetmez -

(Sayfa 89) Ancak bundan cahil olacaklar; Onlara ne açıklama yapacaksın, ne de onları kınayacaksın; ama kendi mevsimlerinde yaptıkları tüm yıkımların bir hesabı olacaktır. [*Op. cit.,* 1xxxviii. 99, 100.]

. . . Sessizce baktı, yedikleri, yutuldukları ve götürüldükleri için sevinçle baktı ve onları yiyecek için her canavarın gücüne bıraktı. . [*Loc.cit.,* 94. Bu pasaj, şimdi gösterileceği gibi, çok ilginç bir keşfe yol açmıştır.]

Herhangi bir ulusun Okültistlerinin reddettiği izlenimi altında çalışanlar *Kutsal Kitap,* orijinal metni ve anlamıyla yanlıştır. Yanı sıra reddetmek *Thoth'un Kitapları,* Keldani *Kabala* ya da *Dzyan Kitabı* kendisi. Okültistler yalnızca tek taraflı yorumları ve insan unsurunu reddederler. *Kutsal Kitap,*

Bu da bir Gizli ve bu nedenle diğerleri kadar kutsal bir hacimdir. Ve gerçekten de, gizli vahiylerin izin verilen sınırlarını aşanların cezası çok büyüktür. Prometheus'tan İsa'ya ve O'ndan en yüksek Üstad'a, en alt öğrenciye kadar, gizemleri açığa çıkaran her kişi bir Chrestos, bir "keder adamı" ve bir şehit olmak zorunda kaldı. "Dikkat," dedi en büyük Üstatlardan biri, "Gizemi olmayanlara ifşa etme" - küfürlere, Sadukilere ve inanmayanlara. Tarihteki tüm büyük Hiyerofanlar, hayatlarını şiddetli ölümlerle sona erdirirken gösterilir - Buddha, [Gautama Buddha'nın küfürlü tarihinde seksen yaşında ölür ve yaşamdan ölüme, bir büyüklerin tüm dinginliğiyle huzur içinde geçer. Aziz, Barthelemy St. Hilaire'de olduğu gibi. Buda Gautama'nın kendisi için Tsonda tarafından hazırlanan çok fazla domuz etinin etkilerinden şiirsel olmayan bir şekilde ölmesine neden olan kutsal ve alegorik ifadenin gerçek anlamını ortaya çıkaran Ezoterik ve gerçek yorumda böyle değildir. Hayvanların öldürülmesinin en büyük günah olduğunu ve mükemmel bir vejeteryanın domuz eti yemekten nasıl öleceğini vaaz eden biri, bazıları [şu anda pek çok hayırsever misyoneri yaptığı gibi] Oryantalistlerimiz tarafından asla sorulmayan bir sorudur. Seylan] iddia edilen olayda çok eğlenceli. Basit gerçek şu ki Bu, bazıları [şimdi Seylan'daki birçok hayırsever misyonerin yaptığı gibi] iddia edilen olayda çok eğlenen Oryantalistlerimiz tarafından asla sorulmayan bir sorudur. Basit gerçek şu ki Bu, bazıları [şimdi Seylan'daki birçok hayırsever misyonerin yaptığı gibi] iddia edilen olayda çok eğlenen Oryantalistlerimiz tarafından asla sorulmayan bir sorudur. Basit gerçek şu ki

söz konusu pirinç ve domuz eti tamamen alegoriktir. Pirinç, Havva'nın "elması" gibi "yasak meyve" anlamına gelir ve Çin ve Tibetlilerle Gizli bilgi anlamına gelir; ve Brahmanik öğretiler için "domuz" - Vishnu, ilk Avatâra'sında dünyayı uzay sularının yüzeyinde yükseltmek için bir yaban domuzu şeklini almıştı. Bu nedenle Buddha'nın öldüğü "domuz" dan değil, Brahmanik gizemlerin bir kısmını ifşa ettiği için, vahiyin bazı değersiz insanlar üzerinde getirdiği kötü etkileri gördüğü için, Nirvana'dan yararlanmak yerine, tercih etti. insanlığın ilerlemesine yardımcı olmak için, dünyevi formunu, hala yaşayanların alanında kalarak terk etmek. Bu nedenle, diğer ödüllerin yanı sıra Dalai ve Teshu Lamaların hiyerarşisindeki sürekli reenkarnasyonları. Ezoterik açıklama budur. Gautama'nın hayatı daha sonra daha ayrıntılı olarak tartışılacaktır.] Pisagor, Zerdüşt, büyük Gnostiklerin çoğu, kendi okullarının kurucuları; ve daha modern çağımızda bir dizi Gül Haçlı ve Üstat Ateş Filozofları. Bunların tümü - ister açıkça ister alegori perdesi altında - yaptıkları ifşaların cezasını ödüyorlar. Bu saygısız okuyucuya sadece tesadüf gibi görünebilir.

(Sayfa 90) Okültist için, her "Usta" nın ölümü önemlidir ve anlamla gebe görünür. Tarihte, büyük veya alçakgönüllü bir "Haberci" nin, şimdiye kadar gizlenmiş bazı gerçeklerin veya gerçeklerin taşıyıcısı yapıldığında, çarmıha gerilemeyen ve kıskançlığın "köpekleri" tarafından paramparça edilmeyen bir İnisiyenin veya bir Neofit'in nerede olduğunu bulabiliriz. , kötülük ve cehalet? İşte korkunç Gizli yasa budur; ve vahşi havlamayı küçümsemek için aslanın yüreğini ve zavallı cahil aptalları affetmek için bir güvercinin ruhunu kendi içinde hissetmeyen kişi, Kutsal Bilimden vazgeçsin. Başarılı olmak için Okültist korkusuz olmalı; tehlikelere, onursuzluğa ve ölüme göğüs germeli, bağışlayıcı olmalı ve verilemeyecek şeylere sessiz kalmalıdır. Bu yönde boş yere emek verenler, bu günlerde beklemek zorundadır. *Enoch Kitabı* öğretir - "kötüler tüketilene kadar" ve kötülerin gücü yok edilene kadar. Okültistin intikam peşinde koşması ve hatta susaması yasal değildir: bırak onu

> Günahın ortadan kalkmasını bekleyin, çünkü onların [günahkarların] isimleri kutsal kitaplardan [astral kayıtlardan] silinecek, tohumları yok edilecek ve ruhları öldürülecektir. [*Op. cit.,* cv.21.]

Ezoterik olarak Hanok, ilki olan “İnsanın Oğlu” dur; ve sembolik olarak, ilk Alt Irk *Beşinci* Kök Yarışı. [*İncil [Genesis,* iv ve v] üç farklı Hanok [Kanoch veya Chanoch] vardır - Kabil'in oğlu, Seth'in oğlu ve Yedi'nin oğlu; ama hepsi aynıdır ve yanıltma amacıyla ikisinden bahsedilmiştir. Yalnızca son ikisinin yılları verilir, ilki önceden haber verilmeksizin bırakılır.] Ve eğer adı sayısal ve astronomik glifler için güneş yılının veya 365'in anlamını kendisine atanan yaşa uygun olarak veriyorsa içinde *Yaratılış,* çünkü yedinci olarak, O, Gizli amaçlar için, on dört Alt-Irk ile önceki iki Irkın kişileştirilmiş dönemidir. Bu nedenle, Kitapta, Nuh'un büyük büyükbabası olarak gösteriliyor, o da, Beşinci'nin insanlığının kişileştirilmesi, Dördüncü Kök-Irk'la mücadele ediyor - açığa çıkarılan ve küfür edilen Gizemlerin büyük dönemi, Yeryüzüne inen “Tanrı'nın oğulları” erkeklerin kızlarını karı olarak aldığında ve onlara Meleklerin sırlarını öğrettiklerinde; başka bir deyişle, Üçüncü Irk'ın “akıl doğumlu” adamları kendilerini Dördüncü Irk'dakilerle karıştırdığında ve ilahi Bilim, insanlar tarafından yavaş yavaş Büyücülük'e getirildiğinde.

BÖLÜM IX

Hermetik ve Kabalistik Doktrinler

(Sayfa 91) Hermes'in kozmogonisi, Mozaik sistemi kadar örtülüdür, ancak yüzünde Gizli Bilimler ve hatta Modern Bilim doktrinleriyle çok daha uyumludur. Üç büyük Trismegistus, "dünyayı önceden var olan biçimsiz maddeden şekillendiren el, el değildir" diyor; neye

Yaratılış "Dünya yoktan yaratıldı" cevabını vermek için yapılmıştır. *Kabala* açılış cümlelerinde böyle bir anlamı reddediyor. Kabalistler, Hintli Aryanlar kadar asla böyle bir saçmalığı kabul etmediler. Onlarla birlikte, Ateş veya Isı ve Hareket [ister Manvantara ister Pralaya sırasında olsun, Uzayın Evreni olsun, Parabrahman'ın veya Doğa'nın ebedi ve sürekli “nefes alması ve solunması”], esasen dünyanın öncesinin oluşumunda etkili oldu. Mevcut Madde. Vedântinlerin Parabrahman ve Mûlaprakriti'si, Kabalistlerin En Suph ve Shekinah'larının prototipleridir. Aditi, Sephira'nın orjinalidir ve Prajâpatis, Sephiroth'un ağabeyleridir. Modern Bilimin bulutsu teorisi, tüm gizemleriyle birlikte Arkaik Doktrinin kozmogonisinde çözüldü; ve paradoksal olmakla birlikte, çok bilimsel bir ifade olan “soğutma, kasılmaya ve kasılmaya neden olur;

Bütün bunlar küçük pusulanın içinde *Sepher Jetsirah* Otuz iki harika Hikmet Yolunda, gizli anlamının anahtarı olan herkes için “Yehova Yehova Sabaoth” imzaladı. İlk ayetlerin dogmatik veya teolojik yorumuna gelince, *Yaratılış* aynı kitapta uygun bir şekilde yanıtlanır, burada (**Sayfa 92)** Üç Anne, Hava, Su ve Ateş, yazar onları bir denge olarak tanımlıyor

> Bir ölçekte iyilik, diğerinde kötülük ve aralarındaki Dengenin salınan dili. [*Op. cit.,* iii, x.]

Ebedi ve Daima Var Olan İlahiyat'ın gizli isimlerinden biri, her ülkede aynıydı ve bu güne kadar çeşitli dillerde fonetik benzerliğini korudu. Hinduların Aum'u, kutsal hece, Yunanlılar için 'Αιψν ve Romalılarla birlikte Aevum - Pan veya Tümü haline gelmişti. "Otuzuncu yol", *Sepher Jetzirah* "toplama anlayışı", çünkü

> Böylece yıldızların ve göksel burçların göksel üst düzey yargılarını bir araya getirin ve yörüngeler hakkındaki gözlemleri, bilimin mükemmelliğidir. [*Op. cit.,* 30.]

Otuz saniye ve sonuncusu orada "hizmet anlayışı" olarak adlandırılır ve sözde, çünkü

> Ev Sahiplerine göre, Yedi Gezegenin çalışmasına hizmet eden herkesi yok eden kişi. [*Op. cit.,* 32.]

"İş", "Yedi Gezegen" ile bağlantılı tüm gizemlerin açığa çıktığı ve ayrıca yedi parlaklığı veya ışını kesilmiş "Güneş Başlangıcı" nın gizemini - meshedilmişlerin görkemi ve zaferi - Christos; Clemens'in oldukça şaşırtıcı ifadesini açıklığa kavuşturan bir gizem:

> Çünkü [Barbar ve Helen Felsefesinin] bu tür mezhepleri tarafından tutulan dogmaların pek çoğunun tamamen anlamsız hale gelmediğini ve doğanın düzeninden ["Mesih'i keserek" [İsa'yı keserek "koparılmadığını bulacağız. Hristos'un Gnostikler tarafından Yüksek Ego'ya uygulandığını bilenler (eski Pagan Yunan İnisiyatifleri de aynısını yapıyor), bu imayı kolayca anlayacaktır. Son ve yüce İnisiyasyondan sonra Christos'un alt Ego'dan, Chrestos'tan koptuğu söyleniyordu, ikisi bir arada harmanlandı; Chrestos fethedilir ve yüceltilmiş Christos - Franck'te yeniden dirilir, *Kabala öl,* 75: Dunlap, *Çim* Cilt 11.] veya daha doğrusu Chrestos]. . . Kökenlerine ve bir bütün olarak gerçeğe karşılık verin. [*Stromateis,* 1.
>
> xiii.]

İçinde *Isis Açıklandı, [Op.cit.,* II.viii.] Okuyucu, burada verilebilecek bilgilerden daha kapsamlı bilgi bulacaktır. *Zohar* ve yazarı, büyük Kabalist, Simeon Ben Jochai. Orada, gizli bilgiye ve "Söz" ün kabulünü sigortalayan Mercaba'ya sahip olduğu bilinmesi nedeniyle, hayatının tehlikeye düştüğü ve vahşi doğaya uçmak zorunda kaldığı söylenir. sadık havarilerle çevrili bir mağarada on iki yıl yaşadı ve sonunda orada işaretlerin ve harikaların ortasında öldü. [Ölümünde meydana geldiği kaydedilen harikaların çoğu, yoksa tercümesini söylemeliyiz; çünkü o başkaları gibi ölmedi, ama aniden ortadan kayboldu, göz kamaştırıcı bir ışık mağarayı ihtişamla doldururken, bedeni yeniden çöküşe uğradı. Bu göksel ışık yerini kasvetli mağaranın alışılagelmiş yarı karanlığına bıraktığında - o zaman sadece, diyor Ginsburg, "İsrail'in müritleri, İsrail lambasının söndüğünü anladılar." Biyografi yazarları, cenazesine hazırlanırken cennetten seslerin duyulduğunu ve cenazesinde tabutun kendisi için hazırlanan derin mağaraya indirildiğinde bir alev çıktığını ve güçlü ve görkemli bir sesin şu sözleri söylediğini söylüyor: "Dünyanın sarsılmasına ve krallıkların sarsılmasına neden olan odur!"]

Kabala ve Hanok Kitabı - (Sayfa 93) Gizli Doktrinin kökenine ilişkin öğretileri veya kendi deyimiyle Gizli Bilgelik, Doğu'da bulunanlarla aynıdır, ancak bir Gezegensel Ruhlar Ev Sahipliği Şefinin yerine koyduğu " "Tanrı," Bu Bilgeliğin ilk olarak Tanrı tarafından belirli sayıda Seçilmiş Meleğe öğretildiğini söyleyerek; oysa Doğu Doktrini'nde de görüleceği üzere söz farklıdır.

Kutsal ile ilgili bazı sentetik ve Kabalistik çalışmalar *Enoch Kitabı* ve Taro (Rota) önümüzde. MS'den alıntı yapıyoruz. Önünde şu sözler bulunan bir Batı Okültistin kopyası:

> Sadece bir Kanun, bir İlke, bir Ajan, bir Gerçek ve bir Söz vardır. Yukarıdakiler, aşağıdaki ile analojiktir. Olan her şey, niceliklerin ve dengelerin sonucudur.

Eliphas Levi'nin aksiyomu ve bu üçlü epigraf, aynı MS'nin bize söylediği gibi, Gizli Bilim ile ilgili olarak Doğu ile Batı arasındaki düşünce kimliğini gösterir:

> Gizlenen şeylerin anahtarı, kutsal alanın anahtarı. Bu, Üstad'a Okültizmin ve Gizemlerinin yüce nedenini veren Kutsal Söz'dür. Felsefelerin ve Dogmaların Özüdür; o Alfa ve Omega'dır; o Işık, Yaşam ve Bilgelik Evrenseldir.

Kutsal Taro *Enoch Kitabı,* veya Rota, ayrıca bu açıklamayla birlikte gelir:

> Bu kitabın antikliği, gece vakti kaybolur. Bu *Hint kökenli,* ve Musa'dan çok önce bir döneme geri döner. . . İlk başta saf altın ve değerli metallerden olan kopuk yapraklar üzerine yazılmıştır. . . Semboliktir ve kombinasyonları kendilerini Ruh'un tüm harikalarına uyarlar. Çağlar boyunca geçişiyle değişmiş olsa da - meraklıların cehaleti sayesinde - türlerinde ve en önemli ilkel figürlerinde korunmuştur.

Bu, şimdi Enoch'un Taro'su olarak adlandırılan Enoch'un Rota'sıdır ve de Mirville'in, gördüğümüz gibi, "şeytani Büyü" için kullanılan araç olarak bahsettiği. the (**Sayfa 94)** "Tufan sırasında yıkımdan kaçan metal plakalar [veya yapraklar]" ve kendisi tarafından Cain'e atfedilen. Bu Tufan'ın "Evrensel" olmaması gibi basit bir nedenden dolayı Tufandan kaçtılar. Ve "Hint kökenli" olduğu söyleniyor, çünkü onun kökeni, Atlantis'in son kalesinin nihai yıkımından önce, Beşinci Kök-Irk'ın ilk Alt-Irkının Hintli Aryanları ile ilgilidir. Ancak, ilkel Hinduların atalarından kaynaklandıysa, ilk kullanıldığı Hindistan'da değildi. Kökeni daha da eskidir ve Himaleh'in ötesinde ve içinde izlenmelidir.

[Pockocke, Alman Cenneti Himmel'i Himalaya'dan türetmekte tamamen yanlış değildi; ne de Yunan Cenneti'nin (Koilon) ve Latin Coelum'un babası olan Hindu Kailasa (Cennet) olduğu da reddedilemez.] Karlı Sıradağlar. Brahman'ın Kailasa'sını, Sümeru Dağı'nı ve Yunanlılar tarafından dönüştürülen Pârvatî Pamîr'i yerleştirdiği bölgeler, hiç kimsenin bulamadığı ve hem Coğrafyacıların hem de Hıristiyan Teologların çaresizliği olan o gizemli yerde doğdu. Paropamisus'a.

Halen var olan bu yörenin çevresinde Cennet Bahçesi gelenekleri inşa edildi. Yunanlılar bu bölgelerden kendi Parnassus'larını elde ettiler [Pockocke's *Yunanistan'da Hindistan,* ve Parnassus Dağı'nı, Hindu münzevilerinin yaprak ve dal kulübeleri, yarı tapınak ve yarı yerleşim yeri olan Parnasa'dan türetmesi. “Par-o-Pamisus'un (Bamian tepesi) bir kısmına Parnassus denir. "Bu dağlara Devanica deniyor, çünkü onlar" Yeryüzünün Tanrıları "olarak adlandırılan Tanrıların Devası ile dolu. Bhu Devas. Puranalara göre, yapraklardan yapıldıkları için Parnasas denilen çardaklarda ya da kulübelerde yaşadılar; (Parnas), ”s. 302.] Ve bundan sonra, İncil'deki şahsiyetlerin çoğunu ilerletti, bazıları gündelik adamlarında, bazı yarı tanrılar ve kahramanlar, bazıları - çok az da olsa - efsaneler, ilkinin astronomik ikilisi. Abram onlardan biriydi - bir Keldani Brâhman, [Rawlinson, Babil ve Chaldea'nın erken mitolojisi ve tarihi üzerindeki Aryan ve Vedik etkisinden kesinlikle çok emindir.] Efsane, daha sonra dönüştürüldüğünü söylüyor: *pur,* "Kasaba"?) Chaldaea'da, A-brahms'a [Bu bir Gizli Doktrinin onaylamasıdır ve kabul edilebilir veya edilmeyebilir. Yalnızca İbrahim, İshak ve Yahuda, göç eden Hindu Brahmâ, Ikshvâku ve Yadu'ya (veya A-braham "no-brahman" a) çok benziyor. Abram'ın "birçok milletin babası" olduğu bu şekilde açıklanıyor. Okültizm öğrencisi buna katlanmak zorunda. antik Pantheon'lardaki (Panteon'unki) her Tanrı ve kahramanın *Kutsal Kitap* dahil), anlatıda üç biyografiye sahiptir, yani birbirine paralel ve her biri kahramanın bir yönüyle bağlantılı - tarihsel, astronomik ve tamamen efsanevi, sonuncusu diğer ikisini birbirine bağlamak ve pürüzsüzleştirmek için hizmet eder. anlatıdaki belirsizlikler ve uyumsuzluklar ve ilk ikisinin gerçekliklerini bir veya daha fazla sembolde bir araya getirme. Lokaliteler astronomik ve hatta psişik olaylara karşılık gelecek şekilde yapılmıştır.

Sayılar ve Ölçüler - (Sayfa 95) Tarih böylece kadim Gizem tarafından esir alındı, daha sonra olacak on dokuzuncu yüzyılın büyük Sphynx'inde. Ancak, kabul etse de etmese de, onu çözecek çok sıkıcı soru soranlarını yutmak yerine, modern tarafından saygısızlık ve ezilme yaşanıyor.

Oidipus, onu Sphynx'in boğulduğu ve yok olduğu spekülasyonlar denizine zorlamadan önce. Bu şimdi, yalnızca Gizli Öğretiler aracılığıyla değil, verilebilecekleri kadar cimri bir şekilde değil, ciddi ve bilgili Sembologlar ve hatta Geometrikçiler tarafından da apaçık bir hal aldı. *İbranice Mısır Gizeminin Anahtarı,* Cincinnati'li bilgili bir mason olan Bay Ralston Skinner, bir Tanrı bilmecesini İncil'deki Jah-ve gibi kendisiyle ilgili tanrının bilmecesini açığa çıkarırken, ardından Ohio'lu bir beyefendinin başkanlığında bilgili bir toplum kurulması izler. ve biri ünlü Astronom ve Mısırbilimci Piazzi Smith olan dört başkan yardımcısı. İskoçya'daki Kraliyet Gözlemevi Direktörü ve yazarı *Büyük Piramit, Firavun ismine göre, İnsancıl gerçekte, Harikaları, Gizemleri ve Öğretileri,* Amerikalı yazar ve Mason ile aynı sorunu kanıtlamaya çalışıyor; yani, İngiliz ölçü sistemi, Piramitlerini inşa ederken eski Mısırlılar tarafından kullanılan sistemle aynıdır veya Bay Skinner'ın kendi ifadesiyle, Firavun "ölçülerin kaynağı", "İngiliz inç ve eski kübit" olarak ortaya çıkmıştır. " Gelecek yüzyılın sonundan önce tam olarak gösterileceği gibi, bundan çok daha fazlası "ortaya çıktı". Batı dinindeki her şey yalnızca ölçü, geometrik şekiller ve zaman hesaplamalarıyla ilgili değildir, temel dönem süreleri çoğu tarihsel şahsiyet üzerine kurulmaktadır. [*Gnostikler ve Kalıntıları,* CW King (s. 13) Brahma ve Abram isimleriyle ilgili olarak: “ *adam,* Seir Anpin, göksel hiyerarşilerdeki farklı düzenleri ifade eden 'Abram' ismindeki harflerin sayısal değeri olan 243 sayıdan oluşmaktadır. Aslında Abram ve Brahma isimleri sayısal değerde eşdeğerdir. " Bu nedenle, Ezoterik Sembolizm hakkında bilgi sahibi olan birine Loka-pâlas'ta (sekiz Hindu Tanrısı tarafından kişileştirilen pusulanın dört ana ve orta noktası) Indra'nın fili, Abhra isimleri - (matanga) ve karısı bulmak hiç de tuhaf görünmüyor. Abhramu. Abhra bir bakıma Bilgelik Tanrısıdır, çünkü bu filin kafası, Shiva tarafından kesilmiş Bilgelik Tanrısı Ganesha'nın (Ganapati) yerini almıştır. Şimdi Abhra "bulut" anlamına geliyor ve aynı zamanda Abram'ın yaşadığı varsayılan şehrin adıdır - geriye doğru okunduğunda - "Arba (Kirjath), dört şehir. . . Abram ekli Abra'dır *m* son ve Abra geriye doğru okundu, Arba ”(*İbranice Mısır Gizeminin Anahtarı).* Yazar, Abra'nın Sanskritçe'de Abram'ın kozmo-astronomik sembolü olan "bulutların içinde veya içinde" anlamının daha da belirginleştiğini eklemiş olabilir. Bunların tümü, orijinal hallerinde, Sanskritçe okunmalıdır.] Ancak ikincisi, Filistin'dekilerle değil, yalnızca Hint-Aryan cenneti ve yeryüzüyle gerçekten gök ve yerle bağlantılıdır.

Neredeyse tüm İncil şahsiyetlerinin prototipleri aranmalıdır (**Sayfa 96)** Hindistan'ın ilk Pantheon'unda. "Zihin Doğumlu" Brahma Oğulları veya daha doğrusu Dhyâni-Pitara'nın ("Baba-Tanrılar"), "Işık Oğulları" olan "Yeryüzünün Oğulları" - Yurtseverleri doğuranlardır. Eğer *Rig Veda* ve onun üç kız kardeşi *Vedalar* "ateş, hava ve güneşten sağıldı" veya Agni, Indra ve Surya *Manu-Smriti* bize söyler *Eski Ahit* kısmen Mısır'da ve kısmen de Babil'de - "Sanskrit edebiyatının merkezi ve Brahman'ın kökeninden öğrenen" İbrani Kabalistlerinin en ustaca beyinlerinden en inkar edilemez şekilde "sağılmıştı". Albay Vans Kennedy'nin gerçekten açıkladığı gibi. Bu tür kopyalardan biri, her Ortodoks Yahudinin ölümden sonra göğsüne toplanmayı umduğu, koynunun “bulutlarda cennet” veya Abhra olarak yerelleştirildiği Abram ya da Abraham'dı. [Bu teorilerden ve spekülasyonlardan önce - olduklarını kabul etmeye hazırız böyle - reddedilirse, aşağıdaki birkaç nokta açıklanmalıdır. (1) Neden Mısır'dan ayrıldıktan sonra, patriğin adı Yehova tarafından Abram'dan İbrahim'e değiştirildi. (2) Sarai neden aynı prensipte Sarah oluyor? (*Gen.,* xvii.). (3) İsimlerin tuhaf tesadüfleri nereden geliyor? (4) Alexander Polyhistor neden İbrahim'in Kamarina'da veya kahinlerin şehri Uria'da doğduğunu ve Asrronomy'yi icat ettiğini söylemeli? (5) "İbrahimi hatıralar Jacob'ın büyükbabasının en az üç bin yıl öncesine dayanıyor," diyor Bunsen (*Mısır'ın Tarihteki Yeri.* v.35.)]

İbrahim'den Enoch'un Taro'suna hatırı sayılır bir mesafe var gibi görünüyor, ancak ikisi birden fazla bağlantıyla yakından ilişkili, Gaffarel, yirmi birinci anahtar üzerindeki dört sembolik hayvanın

Taro'nun üçüncüsü, Abram'ın babası Terah tarafından icat edilen ve tapılan ve Urim ve Tummim'in kahinlerinde kullanılan Yahudilerin Teraphim'idir. Dahası, astronomik olarak İbrahim güneş ölçüsü ve güneşin bir kısmıdır, Enoch ise Hermes veya Thot kadar güneş yılıdır; ve aynı Mason-matematikçi bize sayısal olarak "Musa'nın veya Hermes'in eşdeğeri idi", "alt alemlerin efendisi, aynı zamanda bir bilgelik öğretmeni olarak da sayılır" diyor; ve Papa'nın son boğalarından birine göre Taro'nun, "Masonluk ve Okültizm" ile aynı olan "Cehennemin icadı" olmasıyla ilişki açıktır. Taro, gerçekten de şahsiyetlerin yıldız bedenlerine bu tür dönüşümlerinin gizemini içerir ve *tersine.* "Enoch'un çarkı", Çin'de bulunduğu için en eskisi olan arkaik bir buluştur. Eliphas Levi, bir ulus olmadığını, ancak ona sahip olduğunu, gerçek anlamının en büyük gizlilik içinde korunduğunu söylüyor. Bu evrensel bir yadigardı.

Gördüğümüz gibi, ne *Enoch Kitabı (* onun "Tekerleği") ne de *Zohar,* ne de başka herhangi bir Kabalistik cilt, yalnızca Yahudi bilgeliğini içerir.

Doktrin Herkese Aittir

> **(Sayfa 97)** Doktrinin kendisi, binlerce yıllık düşüncenin sonucu olduğu için, güneş altındaki her ulusun Üstadlarının ortak mülkiyetidir. Yine de *Zohar* pratik Okültizmi bu konudaki diğer tüm çalışmalardan daha fazla öğretir; çeşitli eleştirmenleri tarafından çevrildiği ve yorumlandığı şekliyle değil, kenarlarında gizli işaretlerle. Bu işaretler, metafizik yorumlar ve apaçık absürtlükler dışında gizli talimatları içerir. *ölü mektup*
>
> aldığı gibi. [*Isis Açıklandı,* ii. 350.]

BÖLÜM X

Çeşitli Gizli Yorum Sistemleri - Alfabe ve Rakamlar

(Sayfa 98) BUNUN aşkın yöntemleri *Kabala* bir kamu çalışmasında bahsedilmemelidir; ancak çeşitli aritmetik ve geometrik yöntemlerle belirli sembolleri çözme sistemleri tarif edilebilir. *Zohar* Gematria, Notaricon ve Temura, ayrıca Albath ve Algath olmak üzere üç bölümüyle hesaplama yöntemlerini uygulamak son derece zordur. Cornelius Agrippa'nın eserlerine daha fazla şey öğrenmek isteyenleri yönlendiriyoruz [Bkz. *Isis Açıklandı,* ii. 218-300. Gematria, Yunanca γραμματεια kelimesinden bir metatez tarafından oluşturulur Notaricon, stenografi ile karşılaştırılabilir; Temura permütasyondur - alfabeyi bölmenin ve harfleri değiştirmenin bir yolu.] Fakat bir Kabalist, Biliminde gerçek bir Üstat olmadıkça bu sistemlerin hiçbiri anlaşılamaz. Pisagor Sembolizmi daha da çetin bir emek gerektirir. Sembolleri çok fazla ve onun Sembolojisinden anlaşılması güç öğretilerinin genel özünü bile anlamak yıllarca çalışmayı gerektirecektir. Başlıca figürleri, kare (Tetraktys), eşkenar üçgen, bir daire içindeki nokta, küp, üçlü üçgen ve son olarak, Pisagor önermesinin mucidi olduğu Öklid Öğeleri'nin kırk yedinci önermesidir. Ancak bazılarının inandığı gibi, istisna dışında, yukarıdaki sembollerin hiçbiri ondan kaynaklanmadı.

> Pisagor'un rakamları hiyeroglif sembollerdi. *herşey*
> şeylerin doğası ile ilgili fikirler. [*De Vita Pisag.]*

Sayılar ve Büyü - (Sayfa 99) Temel geometrik şekil *Kabala,* verildiği gibi *Sayılar Kitabı, [* Bu eski eserin bir nüshasının herhangi bir Avrupa kütüphanesinin kataloğunda yer aldığının farkında değiliz; ancak "Hermes Kitapları" ndan biridir ve bir dizi eski ve orta çağ felsefi yazarının eserlerinde anılır ve ondan alıntılar yapılır. Bu yetkililer arasında Arnoldo di Villanova'nın *Rosarium Felsefesi.,* Francesco Arnuphi'nin *Opus de Lapide,* Hermes Trismegistus ' *Tractatus de Transmutatione Metallorum* ve *Tabula Smaragdina,* ve hepsinden önemlisi Raymond Lully'nin eseri, *Ab Angelis Opus Divinum de Quinta Essentia.]* Geleneğin ve Ezoterik Öğretilerin bize anlattığı bu figür, Tanrı'nın Kendisi tarafından Sina Dağı'nda Musa'ya verildi, [*Çıkış,* xxv.40.], basit kombinasyonlardan dolayı evrensel problemin anahtarını görkemli görünümünde içerir. Bu rakam kendi içinde diğerlerini içerir.

Sayıların sembolizmi ve bunların matematiksel ilişkileri de Magic'in dallarından biridir, özellikle zihinsel Büyü, kehanet ve basirette doğru algı. Sistemler farklıdır, ancak temel fikir her yerde aynıdır. Gösterildiği gibi *Kraliyet Masonik Siklopedi,* Kenneth RH Mackenzie:

> Bir sistem birliği, bir diğer üçlüyü, üçüncü bir beşliği benimser; yine bizde seksagons, heptagonlar, romanlar ve benzerleri var, ta ki bir sayılar biliminin yalnızca materyallerin incelenmesinde zihin kaybolana kadar. [*Alt ses* "Sayılar."]

Sanscrit'in genel olarak yazıldığı Devanâgarî karakterleri, Hermetik, Keldani ve İbrani alfabelerinin sahip olduğu her şeye ve ayrıca “sonsuz sesin” Okült anlamına ve manevi ve manevi ilişkisinde her harfe verilen anlama sahiptir. karasal şeyler. Sadece olduğu gibi

İbrani alfabesinde yirmi iki harf ve on temel sayı, Devanâgarî'de otuz beş ünsüz ve on altı ünlü varken, bunlara ilaveten sayısız kombinasyonlarla birlikte elli bir basit harf oluşturur, spekülasyon ve bilgi payı orantılıdır oldukça geniş. Sahip olduğu her harf diğer dillerde eşdeğerdir ve hesaplama tablosundaki şekil veya şekillerde karşılığıdır. Ayrıca, çalışılacak kişinin, nesnenin veya öznenin özel niteliklerine ve özelliklerine bağlı olan çok sayıda başka anlamı da vardır. Hinduların Devanagari karakterlerini Sanskritçe'nin mucidi Sarasvati'den, "Devas'ın dili" veya Tanrıların (kendi ekzoterik panteonlarında) aldıklarını iddia ettikleri gibi, bu nedenle eski ulusların çoğu, harflerinin ve dillerinin kökeni için aynı ayrıcalığı talep ettiler. *Kabala (* **Sayfa 100)** İbrani alfabesine, Devanagari'nin Rishilere Devalar tarafından olduğu gibi, Patriklere iletilen “Meleklerin harfleri” adını verir. Keldaniler, mektuplarını gökyüzünde "henüz kararsız yıldızlar ve kuyruklu yıldızlar" tarafından izlenmiş halde buldular. *Sayılar Kitabı;* Fenikeliler ise kutsal yılanların kıvrımlarından oluşan kutsal bir alfabeye sahipti. Mısırlıların Natar Khari (hiyeratik alfabe) ve gizli (sacerdotal) konuşması, en eski "Gizli Öğreti Konuşması" ile yakından ilgilidir. Senzar'ın büyük ölçüde içine girdiği, mistik kombinasyon ve eklemeler içeren bir Devanâgarî'dir.

Sayıların ve karakterlerin gücü ve gücü, birçok Batılı Okültist tarafından tüm bu sistemlerden bir araya getirildiği için iyi bilinir, ancak Okültistler olmasa bile Hindu öğrenciler tarafından hala bilinmemektedir. Avrupalı Kabalistler genellikle Hint Ezoterizminin alfabetik sırlarından habersizdirler. Aynı zamanda Batı'daki genel okuyucu da hiçbir şey bilmiyor; en azından, dünyanın Ezoterik sayı sistemlerinin Hıristiyan Kiliselerinde bıraktığı izler ne kadar derin.

Bununla birlikte, geometrik şekiller sistemi objektif olarak sayıları temsil ederken, bu sayı sistemi kozmogoni problemini onu inceleyen herkes için çözer.

Kadimlerin zevk aldığı Tanrısal ve Kötüyü tam olarak kavrayabilmek için, kişinin ilkel Filozoflarının figüratif temsillerinin kökenini incelemek gerekir. *Hermes Kitapları* Batı Okültizminde sayısal Sembolojinin en eski depolarıdır. Onlarda numarayı buluyoruz

on [Johannes Meursius'a bakın, *Denarius Pythagoricus.]* Ruhun, Yaşamın ve Işığın Annesinin orada birleşmesidir. Kutsal anagram Teruph'un gösterdiği gibi *Anahtarlar Kitabı (* Sayılar), 1 (bir) sayısı ruhtan doğar ve 10 (on) sayısı Maddeden doğar: "birlik on, on, birliği yaptı"; ve bu yalnızca Panteistik aksiyomdur, başka bir deyişle "Doğada Tanrı ve Tanrı'da Doğa" dır.

Kabalistik Gematria geometrik değil aritmetiktir. Harflerden, sözcüklerden ve cümlelerden gizli anlam çıkarma yöntemlerinden biridir. Bir kelimenin harflerine, sayılarla taşıdıkları anlamı, dış şekli ve bireysel anlamıyla uygulamaktan ibarettir. Ragon tarafından gösterildiği gibi:

> Benim figür, bu fakülteden zevk alan tek yaşayan varlık olan, yaşayan adamı (dik bir vücut) ifade etti. Ona bir kafa eklendi, glif (veya harf) P elde edildi, yani babalık, yaratıcı güç; R, yürüyen adamın (ayağı öne doğru) gittiğini gösterir, *iens, iturus*
> **[** Ragon, *Maconnerie Occulte,* s. 426. Not.]

Tanrılar ve Sayılar -

> **(Sayfa 101)** Karakterler aynı zamanda her harf aynı anda olmak üzere konuşmaya tamamlayıcı hale getirildi.

> kulak için bir sesi ve zihne bir fikri temsil eden bir figür; örneğin, uzayda hızla koşan havanınki gibi kesme sesi olan F harfi gibi; öfke, füze, füg, ifade eden ve neyi ifade ettiklerini gösteren tüm kelimeler. [*Aynı kaynak,* s.432, not.]

Ancak yukarıdakiler, Gematria için değil, harflerin ilkel ve felsefi oluşumu ve dış glifik formları gibi başka bir sistemle ilgilidir. Temura, gizemini anagramından çıkarmak için herhangi bir kelimenin yapılabileceği başka bir kabalistik yöntemdir. Yani içinde *Sepher Jetzirah* "Bir - Yaşamların Alahim'inin ruhu" okuruz. En eski kabalistik diyagramlarda Sephiroth (yedi ve üç) tekerlekler veya daireler olarak ve ilkel Adam olan Adam Kadmon dik bir sütun olarak temsil edilir. "Tekerlekler ve yüksek melekler ve kutsal yaratıklar" (Chioth), Kabalist Akiba der. Yine başka bir sembolik sistemde

Kabala Albath - alfabenin harflerini çiftler halinde üç sıra halinde düzenleyen - ilk satırdaki tüm çiftler on sayısal değerini taşır; ve Simeon Ben Shetah'ın (ilk Ptolemy yönetiminde bir İskenderiye Neoplatonisti) sisteminde en üstteki çift - en kutsal olanı - önünde Pisagor şifresi gelir: bir ve bir hiç - 10.

İlk tanrısal ortaya çıkıştan veya "Tanrı tezahür ettirdi" den en düşük atomik varoluşa kadar tüm varlıklar, "her birini birbirinden ayıran ve kaderleri itibariyle niteliklerinin ve niteliklerinin kaynağı haline gelen belirli sayılarına sahiptir." Cornelius Agrippa'nın öğrettiği gibi şans, gerçekte yalnızca bilinmeyen bir ilerlemedir; ve zaman, ancak birbirini izleyen sayılar. Dolayısıyla, gelecek şans ve zamanın bir bileşimi olduğundan, bunlar bir olayın sonucunu veya kişinin kaderinin geleceğini bulmak için Gizli hesaplamalara hizmet etmek için yapılır. Pisagor dedi ki:

> Tanrılar ve sayılar arasında aritmanlık biliminin dayandığı gizemli bir bağlantı vardır. Ruh, kendi kendine hareket eden bir dünyadır; ruh kendi içinde içerir ve dördüncül olan tetraktileri [mükemmel küp] içerir.

Şanslı ve şanssız ya da hayırlı ve zararlı sayılar vardır. Böylece üçlü - tek sayıların ilki (Okültizmde mükemmel ve tek başına duran) - ilahi figür veya üçgendir; duad Pisagorcular tarafından rezil edildi (**Sayfa 102)** ilk. Pasif ve kötü prensip olan Maddeyi temsil ediyordu - Maya sayısı, illüzyon.

> Numara *bir* uyum, düzen veya iyi ilkeyi sembolize eder (Solus tarafından Latince'de ifade edilen ve Tanrı'nın sembolü olan Sol kelimesi Güneş), sayı *iki* aksine bir fikir ifade etti. İyilik ve kötülük bilimi bununla başladı. Tek gerçekliğin tersine, çifte, yanlış olan her şey, ikili tarafından tasvir edilmiştir. Aynı zamanda, Doğada her zaman ikili olan zıtlıkları ifade etti: gece ve gündüz, aydınlık ve karanlık, soğuk ve sıcak, nem ve kuruluk, sağlık ve hastalık, hata ve gerçek, erkek ve kadın vb. . . Romalılar yılın ikinci ayı Plüton'a ve o ayın ikinci gününü Yeleliler onuruna yapılan keşiflere adadılar. Bu nedenle, aynı ayin Latin Kilisesi tarafından belirlenir ve aslına uygun olarak kopyalanır. Papa John XIX, 1003'te Ölüler Festivali'ni başlattı.
>
> 2'de kutlandı nd Kasım, sonbaharın ikinci ayı. [Ragon'dan alınmıştır, *Maconnerie Occulte.* s. 427, not.]

Öte yandan, tamamen geometrik bir figür olan üçgen, onu her millet tarafından büyük bir onurla gösterdi ve bu nedenle:

Geometride düz bir çizgi kesinlikle mükemmel bir şekli temsil edemez, iki düz çizgiden fazla olamaz. Öte yandan, üç düz çizgi, birleşme noktalarından bir üçgen veya ilk kesinlikle mükemmel bir şekil oluşturur. Bu nedenle, ilkinden ve bugüne kadar Ebedi'yi - ilk mükemmelliği sembolize etti. Latince'de tanrı kelimesi, Fransızcada olduğu gibi, D ile başlar, Yunanca'da delta veya üçgen three, üç tarafı üçlü veya üç krallığı veya yine ilahi doğayı sembolize eder. Ortada Yehova'nın baş harfi olan İbranice Yod var [bkz. Eliphas Levi's

Dogme et Rituel, ben. 154], canlandırıcı ruh ya da ateş, felsefi önemi nesil olan kuzey dillerinde "Tanrı" nın başlangıcı olan G harfi ile temsil edilen üretme ilkesi. [Ragon'dan özetlenmiştir, *ibid.,* s. 428, not.]

Ünlü Mason Ragon tarafından doğru bir şekilde ifade edildiği gibi, Hindu Trimurti fikirler dünyasında Yaratılış, Koruma ve Yıkım veya Brahma, Vishnu ve Shiva tarafından kişileştirilir; madde dünyasında Toprak, Su ve Ateş veya Güneş ile ve toprak, su ve güneş ile yaşayan bir çiçek olan Lotus ile sembolize edilir.
[Ragon, Almanca'daki ilk dört rakamın elementlerden sonra isimlendirildiğinden ilginç bir gerçeğe değiniyor.

"Ein veya biri, hareket halinde olan, maddeye baştan sona nüfuz eden ve sürekli gelgiti yaşamın evrensel aracı olan hava, element anlamına gelir. "

Zwei, iki, tohum, doğurganlık anlamına gelen eski Alman Zweig'den türemiştir; dünyayı, her şeyin doğurgan anası anlamına gelir. "

Drei, üç *trieno* Yunanlılar, su yerine, burada Deniz tanrıları, Tritonlar: ve trident, Neptün'ün amblemi - su veya deniz, genel olarak Amphitrite (çevreleyen su) olarak adlandırılır. "

Vier, dört, Belgiam ateşinde bir sayı anlamı. . . İlk katı figür, ölümsüzlüğün evrensel sembolü olan, 'ilk hecesi ateş anlamına gelen Piramit'in bulunduğu dördüncüldedir. Loeris'ten Lysis ve Timaeus, kökünün dördüncülüğüne sahip olmayan kimsenin isimlendirebileceği bir şey olmadığını iddia etti. . . Üçlü ve üçgenin saygı duyulmasına yol açan ustaca ve mistik fikir, dört numaraya ve onun figürüne uygulandı: Canlı bir varlığı, ben, üçgen 4'ün aracı, Tanrı'nın aracı veya taşıyan insanı ifade ettiği söyleniyordu. onda ilahi ilke. "

Son olarak, “Kadimler dünyayı beş numara ile temsil ediyordu. Diodorus, sayının toprak, ateş, su, hava ve eteri veya spiritusu temsil ettiğini söyleyerek açıklar. Dolayısıyla, Pente (beş) ve Pan (Tanrı) kelimesinin kökeni Yunanca anlamındadır. " (Ragon ile karşılaştırın. *op. cit.,* s. 428-430.) Bu Sanskritçe Pancha (beş) kelimesinin unsurlarla olan ilişkisini açıklamak Hindu Okültistlere bırakılmıştır, Yunanca Pentenin kökeni Sanskritçe terimdir.] İsis için kutsal olan Lotus, Mısır'da da aynı anlam, Hristiyan sembolünde ne Yahudiye'de ne de Avrupa'da bulunmayan Lotus'un yerini nilüfer almıştır.

Evrensel dil - (Sayfa 103) Her Yunan ve Latin Kilisesi'nde, Müjde'nin tüm resimlerinde, Başmelek Cebrail, elinde Meryem'in önünde duran bu üçlü sembolle tasvir edilirken, baş sunağın üstünde veya kubbenin altında Ebedi'nin Gözü bir Üçgen, İbranice Yod veya Tanrı'nın yerini almak için yapılmıştır.

Gerçekten, diyor Ragon, bir zamanlar sayıların ve alfabetik karakterlerin şu anda olduğundan daha fazla anlama geldiği zamanlar vardı - önemsiz bir sesin görüntüleri.

> Görevleri o zamanlar daha asildi. Her biri kendi biçimiyle temsil edilen tam anlamıyla, kelimenin anlamının yanı sıra bir de çifte sahipti [Sözde Senzar karakterleri sistemi, her harfin çeşitli anlamlar getirmesi nedeniyle daha da harika ve zordur. başlangıçta yerleştirilen gerçek anlamı gösteren bir işaret.] yorumlama ikili bir öğretiye uyarlanmıştır. Böylece bilgeler, yalnızca alimlerin anlayabileceği bir şey yazmak istediklerinde, bir hikâyeyi, bir rüyayı veya başka bir hayali konuyu, harflerle yazılan karakterleri tarafından yazarın gerçek anlamını ortaya koyan, insan ve mahallerin kişisel isimleriyle birleştirdiler. bu anlatı. Bunların hepsi dini yaratımlarıydı. [Ragon, *Op, cit.,* s.431, not.]

Her unvan ve terimin kendine ait *varoluş nedeni.* Bir bitkinin veya mineralin adı, ilk bakışta Initiate'in doğasını belirtiyordu. Her şeyin özü, bu tür karakterler tarafından anlaşıldıktan sonra onun tarafından kolayca algılandı. Tüm sistemin sırrı kaybolsa da, Çince karakterler bu grafik ve resimsel karakterin çoğunu bugüne kadar korumuştur. Yine de, şimdi bile, o millet içinde tek sayfada uzun bir anlatı, bir cilt yazabilenler var; ve tarihsel, alegorik ve astronomik olarak açıklanan semboller bugüne kadar varlığını sürdürmüştür.

Dahası, İnisiyenler arasında, herhangi bir ulusun bir Üstadının ve hatta bir öğrencisinin, onu kendi dilinde okuyarak anlayabileceği evrensel bir dil vardır. Biz Avrupalılar, tam tersine, hepimiz için ortak olan tek bir grafik işarete sahibiz & (ve); metafizik açıdan dünyadaki herhangi birinden daha zengin bir dil var, **Sayfa 104)** kelime benzer ortak işaretlerle ifade edilir. Yunanca Y (İngiliz başkenti Y) diye adlandırılan Litera Pisagorası, bir mesajda tek başına izlenirse, cümlelerle dolu bir sayfa kadar açıktı, çünkü beyaz ve siyah için birçok şeyin sembolü olarak duruyordu. Mesela büyü. [Y, eksoterik olarak, ahlaksızlığın yalnızca iki erdem yolunu belirtir ve aynı zamanda 150 sayısını ve Y harfinin üzerinde 150.000 olan bir kısa çizgiyi temsil eder.] Bir kişinin diğerini sorguladığını varsayalım: Sihir Okulu'nun bunu yaptığı ve bu nedenle ait olduğu ? Ve yanıt, mektupla birlikte sağ dalı soldan daha kalın olarak geri geldi, sonra "sağ ele veya ilahi Büyü" anlamına geliyordu; ancak mektup her zamanki gibi, sol dal sağdan daha kalın olarak izlendiyse, o zaman tam tersi anlamına geliyordu, sağ veya sol dal bir insanın tüm biyografisidir. Asya'da,

Bu tür kıyamet yazılarının gizli anlamının yorumları,
Kabala, ve onlar onun daha gizli ilmi arasındadır. Aziz Hieronymus, Peygamberler Okulu tarafından tanındıkları ve burada öğretildikleri konusunda bize güvence verir, ki bu çok muhtemeldir. Bilgili İbrani Molitor gelenek üzerine yaptığı çalışmasında şöyle der:

> İbrani alfabesinin iki ve yirmi harfi bir yayılma veya tarif edilemeyen ismin doğasında bulunan ilahi güçlerin görünür ifadesi olarak kabul edildi.

Bu harfler, diğer sistemlerde olduğu gibi eşdeğerlerini sayılarda bulur ve yerlerine sayılar gelir. Örneğin, alfabenin on ikinci ve altıncı harfi bir isimde onsekiz verir; o ismin eklenen diğer harfi her zaman alfabetik harfe karşılık gelen o rakamla değiştirilir; daha sonra tüm bu rakamlar cebirsel bir işleme tabi tutulur ve bu da onları tekrar

harfler; daha sonra ikincisi, araştıran kişiye "Geleceğin İlahi Kalıcılığının (değişmezliğindeki sonsuzluğun) en gizli sırlarını" teslim eder.

BÖLÜM XI

Merkez Noktalı Altıgen veya Yedinci Anahtar

(Sayfa 105) İsimlerdeki (Baalshem) erdemi tartışan Molitor, *Kabala* -
mevcut suistimallere rağmen - üzerinde durulması gereken çok derin ve bilimsel temeli var. Ve iddia edilirse,

> İsa'nın İsminden önce diğer her İsim eğilmeli, Tetragrammaton neden aynı güce sahip olmasın? [*Gelenek,* chap, "Numbers" üzerine.]

Bu mantıklı ve mantıklı. Çünkü Pisagor, iki çapraz üçgenden oluşan altıgeni yaratılışın sembolü olarak ve Mısırlıları ateş ve suyun (veya neslin) birliği olarak gördüyse, Esseniler içinde Süleyman'ın mührü, yani Kalkan Yahudileri gördüler. David, Hindular Vishnu'nun işareti (bugüne kadar); ve Rusya ve Polonya'da bile çift üçgen güçlü bir tılsım olarak görülüyorsa - o zaman bu kadar yaygın bir kullanım, içinde bir şey olduğunu savunuyor. Gerçekten de, bu kadar eski ve evrensel olarak saygı duyulan bir sembolün, erdemleri veya gerçek Okült önemi hakkında hiçbir şey bilmeyenler tarafından gülünecek şekilde bir kenara bırakılmaması gerektiği mantıklıdır. Başlangıç olarak, bilinen işaret bile İnisiyelerin kullandığı işaretin yalnızca bir ikamesidir. British Museum'daki bir Tântrika çalışmasında,

Altıgenin büyük gücü - merkezi mistik burcuyla T veya bir septenary olan Svastika - yedinci anahtarında iyi açıklanmıştır. *Gizli şeyler,* onun için diyor

> **(Sayfa 106)** Yedinci anahtar, kutsal septenaryanın, krallığın, rahipliğin [İnisiyenin], zaferin ve mücadelenin gerçek sonucunun hiyeroglifidir. Tüm gücüyle büyülü bir güçtür, gerçek “Kutsal Krallık”. Hermetik Felsefede bu, büyük Sihir Ajanının [Akâsha, Astral Işık] iki gücünün birleşmesinden ortaya çıkan özettir. . . Aynı derecede Jakin ve Boaz, Üstadın iradesine bağlıdır ve onun her şeye gücü yetmesiyle aşılır.

Bu anahtarın gücü Magic'te mutlaktır. Tüm dinler bu işareti ayinlerinde kutsadılar.

Şimdiye kadar, uzun bir dizi antiiluvya eserlerine aceleyle bakabiliriz, onların postdiluvian ve parçalı, çoğu zaman şekli bozulmuş biçimidir. Bunların hepsi Dördüncü Irk'tan miras olsa da - şimdi okyanusun dipsiz derinliklerinde gömülüdür - yine de reddedilmemelidir. Gösterdiğimiz gibi, insanlığın şafağında sadece bir Bilim vardı ve o tamamen ilahi idi. Yetişkinlik dönemine ulaştığında insanlık onu istismar ettiyse - özellikle Dördüncü Kök Yarışının son Alt-Irkları - bu, onun bozulmamış dogmalarına sadık kalanların değil, ilahi bilgiye saygısızlık eden uygulayıcıların hatası ve günahıydı. . Bunun nedeni, geleneksel hoşgörüsüzlüğüne sadık olan modern Roma Katolik Kilisesi'nin artık Okültistlerde ve hatta masum Spiritualist ve Masonlarda görmekten hoşnut olması değil, “Kischuph, Hamite, Kasdim, Cephene, Ophite ve Khartumim” in torunları - bunların hepsi “Şeytanın takipçileri”, gerçekten de öyle. Devlet veya Ulusal Din

ülke, rakip okulları tehlikeli sapkınlıklar olduğuna inandığını iddia ederek her zaman ve her zaman çok kolay bir şekilde elden çıkardı - modern olduğu kadar eski Roma Katolik Devleti Dini de.

Bununla birlikte, anathema, Okült Bilimlerin Gizemlerinde halkı daha akıllı yapmadı. Bazı açılardan dünya böyle bir cehalet için çok daha iyidir. Doğanın sırları genellikle her iki yolu da keser ve hak etmeyenlerin elinde ölümcül olma olasılığı çok yüksektir. Günümüzde kimler, ister iyilik ister kötü amaçlarla olsun, belirli karakterlerin ve işaretlerin - tılsımların - gerçek önemini ve içerdiği güçleri bilebilir? Eski ortaçağ kitaplıklarında dağınık halde bulunan Runes parçaları ve Kischuph'un yazıları; Efes ve Milet harflerinden veya karakterlerinden kopyalar; üçüncü ünlü *Thoth Kitabı,* ve Targes, Chaldaean ve onun öğrencisi Tarchon'un (hala korunmuş olan) korkunç incelemeleri - Truva Savaşı'ndan çok önce gelişen Etrüskler - eğitimli olanlar için anlamsız (klasik edebiyatta karşılaşılmasına rağmen) pek çok isim ve unvan. modern bilim adamı. On dokuzuncu yüzyılda, Targes'inki gibi tezlerde anlatılan, yıldırımları uyandıran ve yöneten sanata kim inanır?

Gizli Silahlar -

(Sayfa 107) Yine Brâhmanical literatüründe de aynı şey anlatılıyor ve Targes "yıldırımlarını" Astra'dan kopyaladı [Bu, bütün orduları bir anda yok etmek için hesaplanan bir tür büyülü yay ve ok; bundan bahsediliyor *Ramayana, Puranalar* ve başka yerlerde.] Mahabharatan Aryanları tarafından bilinen o korkunç yıkım makineleri. Batılılar tarafından anlaşılırsa, bu sanattan önce dinamit bombalarından oluşan bir cephanelik sönerdi. Merhum Lord Bulwer Lytton, Vril hakkındaki fikrini ona tercüme edilen eski bir parçadan almıştır. Gerçekten de, haksız savaşlar, anarşistler ve dinamitçiler çağımızı onurlandıran erdemler ve hayırseverlik karşısında, Numa'nın mezarında keşfedilen kitaplarda bulunan sırların yakılmış olması gerekirdi. Ancak Circe ve Medea'nın bilimi kaybolmuş değil. Kişi bunu Tantrika Sutralarının görünen anlamsız sözlerinde keşfedebilir. *Gugu-ma* Butani ve Sihim Dugpalar ile Tibet'in "Kırmızı-kepleri" ve hatta Nilgiri Mula Kurumbas'ın büyüsünde. Neyse ki, Sol Yolun ve Sağın Üstadlarının yüksek uygulayıcıları dışında - gerçek anlamın tuhaf sırlarının güvende olduğu - "siyah" çağrışımları anlayan çok az kişi. Aksi takdirde, Doğu Dugpalar kadar Batılılar da düşmanlarının işini kısa sürede halledebilirler. İkincisinin adı lejyondur, zira eski büyücülerin doğrudan torunları yanlarında olmayan herkesten nefret ederler, bu yüzden onlara karşı olduklarını savunurlar.

"Küçük Albert" e gelince - bu küçük yarı-ezoterik cilt bir edebi kalıntı haline gelse de - ve "Büyük Albert" veya "Kızıl Ejder", hala var olan sayısız eski kopyalarla birlikte, Efsanevi Ana Shiptons ve Merlinler - sahte olanları kastediyoruz - bunların hepsi aynı isme sahip orijinal eserlerin bayağı taklitleridir. Dolayısıyla "Petite Albert", sekizinci yüzyıl Okültisti Piskopos Adalbert tarafından Latince yazılmış ve ikinci Roma Konsili tarafından mahkum edilen büyük eserin şekilsiz bir taklididir. Çalışmaları birkaç yüzyıl sonra yeniden basıldı ve

Alberti Parvi Lucii Libellus de Mirabilibus Naturae Arcanis. Roma Kilisesi'nin şiddeti şimdiye kadar spazmodik olmuştur. Yedi Başmelek, Tanrı'nın Erdemleri veya Tahtları ile ilgili olarak gösterileceği gibi Kilise'yi uzun yüzyıllar boyunca en utanç verici konuma getiren bu kınamadan öğrenilirken, bir (**Sayfa 108)** Gerçekten de, Cizvitlerin, sayısız tarih ve yıllıklarıyla birlikte Fransa Tarihi ve İspanyol Escurial arşivlerini onlarla birlikte yok etmediklerini görmek şaşırtıcı. Hem tarih hem de eskinin kronikleri, Büyük Charles'ın bir Papa'dan aldığı paha biçilmez tılsımdan uzun uzun bahseder. Büyü üzerine küçük bir ciltten ibaretti - ya da daha doğrusu Büyücülük - hepsi kabalistik figürlerle, gizemli cümleler ve yıldızlara ve gezegenlere çağrılar imzalıyordu. Bunlar

Kralın düşmanlarına karşı tılsımlar vardı (*les ennemis de Charlemagne),* Tarih yazarı bize tılsımların "her biri [düşmanlar] şiddetli bir şekilde öldüğü" için çok yardımcı olduğunu kanıtladı. Küçük hacimli, *Enchiridinum Leonis Papie,* kayboldu ve neyse ki baskısı tükendi. Yine, Paris'teki hemen hemen her kitapçıda bulunabilen modern Tarot'ta Thoth'un Alfabesi belirsiz bir şekilde izlenebilir. Paris'teki birçok falcı, anlaşıldığı ya da kullanıldığı konusunda, onunla profesyonel olarak geçimini sağlayan, Tarot'un sembolizmini ilk felsefi bir çalışma olmaksızın doğru yorumlamak şöyle dursun, okuma girişimlerinin başarısızlıklarının üzücü örnekleridir. Bilim. Gerçek Tarot, tam sembolojisiyle, yalnızca Babil silindirlerinde bulunabilir ve British Museum'da ve başka yerlerde herkes inceleyebilir ve çalışabilir. Kutsal işaretlerle kaplı bu Keldani, eski tülü dönümleri veya döner silindirleri herkes görebilir; ama bu müthiş "çarkların" veya de Mirville'in dediği gibi "Hekate'nin dönen kürelerinin" sırları, "Bir süre için anlatılmadan bırakılmalıdır. Bu arada, bebekler için modern ortamın "dönüm noktaları" var ve *Kabala* güçlüler için. Bu biraz teselli sağlayabilir.

İnsanlar anlamadıkları terimleri kullanmaya ve *ilk bakışta*
kanıt. Beyaz ve Kara Büyü arasındaki farkın tam olarak anlaşılması çok zordur, çünkü her ikisi de, yıllarca gelmese bile nihai etkilerinin hemen değil de nihai etkilerinin bağlı olduğu gerekçelerine göre yargılanmalıdır. Doğu atasözü "Sağ ve sol el [Büyü] arasında ancak bir örümcek ağı ipliği vardır" der. Onun bilgeliğine bağlı kalalım ve daha fazlasını öğrenene kadar bekleyelim.

İlişkisine daha uzun süre dönmemiz gerekecek. *Kabala* Gupta Vidya'ya ve ezoterik ve sayısal sistemlerle daha fazla ilgilenmek için, ancak ilk olarak Hristiyanlık sonrası dönemlerde Üstadların çizgisini takip etmeliyiz.

BÖLÜM XII

Gerçek Okültistin Dinlere Karşı Görevi

(Sayfa 109) Hristiyanlık öncesi İnisiyatifleri ve Gizemlerini bertaraf ederek - ikincisi hakkında daha çok şey söylenmesi gerekse de - kişisel inançlarına ve doktrinlerine ya da Tarihteki sonraki yerlerine bakılmaksızın, ilk Hristiyanlık sonrası Üstadlara birkaç kelime verilmelidir. kutsal veya saygısız. Bizim görevimiz bu ustalığı anormal thaumaturjik veya şimdi denilen psikolojik güçleriyle analiz etmektir; bu tür Üstatların her birine, öncelikle bu geç günde bize ulaşan onlar hakkında tarihsel kayıtların neler olduğunu düşünerek hakkını vermek ve ikinci olarak, söz konusu yetkiler açısından olasılık kanunlarını incelemek.

Ve başlangıçta yazara söylenmesi gerekenin gerekçelendirilmesi için birkaç kelime verilmelidir. Bu sayfalarda Hristiyan dinine karşı herhangi bir meydan okuma veya saygısızlık - en azından birinin duygularını yaralama arzusu - görmek çok haksızlık olur. Teosofist ne İlahi ne de Şeytani mucizelere inanmaz. Böyle bir zamanda ancak elde edebilir *ilk bakışta* iddia edilen sonuçlara göre kanıt ve yargıç. Onun için ne Aziz ne Büyücü, Peygamber ne de Kahin vardır; sadece ustalar veya olağanüstü karakterli becerilerin üretiminde ustalar, sözleriyle ve eylemleriyle yargılanabilir. Artık izleyebildiği tek ayrım, elde edilen sonuçlara - onların karakterlerinin, Üstadın güçlerinin kimin için ya da kimin aleyhine kullanıldığını etkileyen karakter açısından yararlı ya da kötü olup olmadıklarına bağlıdır. Şu ya da bu Dinin "mucizevi" uygulamalarında uzmanlar arasında, ilgili takipçileri ve savunucuları tarafından bu kadar keyfi bir şekilde yapılan ayrımla, Okültist yapamaz ve *Yapmamalısın* endişelenmek. Dininin emrettiği Hıristiyan (**Sayfa 110)** Peter ve Paul'u Azizler olarak görmesi ve İlahi olarak ilham vermesi ve Havarileri yüceltmesi ve Simon ve Apollonius'u, sözde Kötü Güçlerin yardım ettiği ve amaçlarına hizmet eden Sihirbazlar ve Necromancerlar olarak görmesi - samimi ortodoks Hıristiyan. Ama aynı zamanda Okültist, gerçeğe ve yalnızca gerçeğe hizmet edecekse, böylesi tek taraflı bir görüşü reddetmekle haklı çıkar. Okültizm öğrencisi, özel bir inanca veya mezhebe ait olmamalıdır, ancak İyi Yasanın Üstadı olacaksa, her inanç ve inanca dışardan saygı göstermek zorundadır. Hiç kimsenin önyargılı ve mezhepçi görüşlerine bağlı kalmamalı ve bağlı olduğu Bilim tarafından kendisine sağlanan delil kurallarına uygun olarak kendi görüşlerini oluşturmalı ve kendi sonuçlarına varmalıdır. Böylece, Okültist ise, Öyleyse, örnekleme yoluyla, bir Budist, o zaman, Gautama Buddha'yı yaşayan tüm Üstadların en büyüğü olarak ve bencil olmayan sevginin, sınırsız yardımseverliğin ve ahlaki iyiliğin enkarnasyonu olarak görürken, aynı ışıkta İsa'ya bakacak - O'nu başka bir şekilde ilan edecek. her ilahi erdemin böyle enkarnasyonu. O, Tek Yüce İlahiyat'ın yeryüzündeki enkarnasyonunu ve Cennetteki “Tanrıların Çok Tanrısı” nı Kendisinde tanımayı reddederken bile, büyük Şehidin anısına saygı duyacaktır. İdeal insanı, erken çağların fanatik hayalperestlerinin ya da kurnaz bir Kilise ve Teoloji hesaplamasının onun adına öne sürdükleri iddialar için değil, kişisel erdemleri için besleyecektir. Hatta “çeşitli mucizelerin” çoğuna bile inanacak, onları sadece kendi Biliminin kurallarına ve psişik anlayışına göre açıklayacaktır. Onlara "mucize" terimini reddederek - bir olayın teolojik anlamında "doğanın yerleşik yasalarına aykırı" - yine de onları (şimdiye kadar) Bilime bilinen yasalardan bir sapma olarak görecek, tamamen başka bir şey. Dahası Okültist, *ilk bakışta* kanıtı *İnciller* - kanıtlanmış olsun ya da olmasın - bu tür eserlerin çoğunu hayırlı, ilahi Büyü olarak sınıflandırın, yine de şeytanları domuz sürüsüne fırlatmak gibi olaylarla ilgili olarak haklı olacaktır [*Matthew,* viii. 30-34.] Alegorik ve tam anlamıyla gerçek inanca zararlı olarak. Gerçek, tarafsız bir Okültistin alacağı görüş budur. Ve bu bakımdan Nasıralı İsa'yı büyük bir peygamber olarak gören ve O'na saygı gösteren bağnaz Mussulmanlar bile, "dinsel hoşgörünün dinsiz ve saçma olduğunu" öğreten ve kabul eden Hıristiyanlara hayırseverlik konusunda sağlıklı bir ders vermektedir [*Dogmatik İlahiyat,* iii. 345.] ve peygambere asla atıfta bulunmayacak

başka herhangi bir terimle İslam'ın "sahte peygamber".

Hristiyan ve Hristiyan Olmayan Üstatlar - (Sayfa 111) Öyleyse, Peter ve Simon, Paul ve Apollonius, Okültizm ilkelerine göre şimdi incelenecek.

Bu dört Üstad, bu sayfalarda iyi bir sebeple görünmek üzere seçilmiştir. Onlar, kutsal ve kutsal yazılarda kaydedildiği gibi, Hıristiyanlık sonrası Adeptship'te psişik ve fiziksel fenomenler olan “mucizeler” in anahtar noktasını vuran ilk kişilerdir. Sadece teolojik bağnazlık ve hoşgörüsüzlük, iki uyumlu parçayı, İlahi ve Şeytani Büyünün iki farklı tezahürüne, "tanrısal" ve "tanrısız" çalışmalara böylesine kötü niyetli ve keyfi bir şekilde ayırabilir.

BÖLÜM XIII

Hristiyanlık Sonrası Üstatlar ve Öğretileri

(Sayfa 112) Örneğin, dünya genel olarak Peter ve Simon hakkında ne biliyor? Küfürlü tarih, bu ikisine dair hiçbir kayıtlara sahip değilken, sözde kutsal edebiyatın bize onlardan bahsettiği, etrafa dağılmış durumda, birkaç cümlede yer alıyor. *Elçilerin İşleri.* Gelince *Apocrypha,* onların adı, eleştirmenlerin bilgi için kendilerine güvenmelerini yasaklıyor. Okültistler, ancak, tek taraflı ve her ne kadar önyargılı olursa olsun, kıyamet *İnciller* tarihsel olarak çok daha doğru olaylar ve gerçekleri içerir. *Yeni Ahit,* the

Elçilerin İşleri dahil. İlki kaba bir gelenektir, ikincisi [resmi *İnciller]* özenle uydurulmuş bir efsanedir. Kutsallığı *Yeni Ahit* özel inanç ve körü körüne inanç sorunudur ve kişi komşusunun özel görüşüne saygı duymak zorunda iken, kimse bunu paylaşmak zorunda değildir.

Simon Magus kimdi ve onun hakkında ne biliniyor? Biri öğrenir *Elçilerin İşleri* basitçe, olağanüstü büyülü sanatlarından dolayı ona "Tanrı'nın Büyük Gücü" denildi. Philip'in bu Samiriyeli'yi vaftiz ettiği söylenir; ve daha sonra, İblis olmak üzere gerçek “mucizeler”, sahte mucizeler gerçekleştirme gücünü öğretmek için Peter ve John'a para teklif etmekle suçlanıyor [viii. 9, 10.] Bu, ikinci türden "mucizeler" yaptığı için kendisine karşı özgürce kullanılan kötüye kullanım sözlerini atlarsak, hepsi budur. Origen, Nero'nun hükümdarlığı sırasında Roma'yı ziyaret ettiğinden bahseder [*Adv. Celsum.]* ve Mosheim onu Hıristiyanlığın açık düşmanlarının arasına yerleştirir; [*Eccles. Geçmiş, i. 140.]* ancak Okült gelenek, onu "Simeon" u Tanrı'nın Yardımcısı olarak tanımayı reddetmekten daha kötü bir şeyle suçlar, bu "Simeon" Peter olsun veya başka biri hala eleştirmenlere açık bir soru bırakıyor.

Haksız Eleştiri - (Sayfa 113) Irenaeus'un [*Contra Haereses, 1. xxiii. 1-4.]* ve Epiphanius [
Comtra Haereses, ii, 1-6.] Simon Magus hakkında - yani kendisini enkarne üçlü olarak temsil ettiğini söylüyor; Samiriye'de Baba, Oğul Yahudiydi ve kendisini Kutsal Ruh olarak Yahudi olmayanlara vermişti - sadece gıybettir. Zamanlar ve olaylar değişir; insan doğası her gökyüzünün altında ve her çağda aynı ve değişmeden kalır. Ücret, geleneksel ve şimdi klasik olanın sonucu ve ürünüdür. *odium theologicum.* Hiçbir okültist - aşağı yukarı teolojik kinlerin etkilerini kişisel olarak deneyimlemiş olan - bu tür şeylere yalnızca bir Irenaeus'un sözüne inanmaz, eğer gerçekten de kelimeleri kendisi yazmışsa. Dahası Simon'dan, Truva'lı Helen olarak tanıttığı, yüz reenkarnasyondan geçmiş ve daha önce, çağların başında, Ayasofya, İlahi Bilgelik, bir o (Simon) “Baba” olduğu zaman kendi (Simon'un) Ebedi Zihninin ortaya çıkışı; ve son olarak, "bu dünyanın yarattığı Başmelekler ve Melekleri" onun tarafından yarattığını, vb.

Şimdi hepimiz, sadece yarım düzine elden geçtikten sonra herhangi bir çıplak ifadenin ne derece dönüşüm ve bereketli büyümeye tabi tutulabileceğini ve zorlanabileceğini biliyoruz. Üstelik, tüm bu iddialar en altta açıklanabilir ve hatta doğru olduğu gösterilebilir, Simon Magus, diğer birçok reformcu gibi, Gizli Öğretinin temel öğretilerine dayanan yeni bir Din kurmaya çalışan bir Kabalist ve bir Mistik'ti. yine de gizemlerini gereğinden fazlasını ifşa etmeden. Öyleyse, bir Mistik olan Simon, ard arda enkarnasyonlar olgusuyla derinden iç içe geçmiş (öğrencilerinin çok olası bir abartısı olarak "yüz" sayısını dışarıda bırakabiliriz), psişik olarak bir enkarnasyon olarak bildiği herhangi birinden neden bahsetmesin? o isimde bir kahraman ve onun yaptığı şekilde - eğer öyleyse? Kendi yüzyılımızda bazı bayanlar ve baylar bulamaz mıyız?

Büyük İskender, üçüncü Joan of Arc, kim ya da ne değil? Bu bir içsel kanaat meselesidir ve Okültizme az çok aşinalığa ve modern reenkarnasyon teorisine olan inanca dayanmaktadır. İkincisi, gösterileceği gibi, eski tek gerçek doktrinden farklıdır, ancak istisnasız hiçbir kural yoktur.

(Sayfa 114) Büyücünün "Baba Tanrı, Oğul Tanrı ve Kutsal Ruh Tanrı ile bir" olmasına gelince, bir Mistik ve Görenin alegorik dil kullanma hakkına sahip olduğunu kabul edersek, bu yine oldukça mantıklıdır; ve bu durumda, dahası, Ezoterik Felsefede öğretilen Evrensel Birlik doktrini tarafından oldukça haklı çıkarılır. Her Okültist, (ona) bilimsel ve mantıksal gerekçelerle, savunduğu doktrine tam uygun olarak aynı şeyi söyleyecektir. Bir Vedantin değil, her gün aynı şeyi söylüyor: o, elbette Brahman ve bir kez kişisel ruhunun bireyselliğini reddettiği ve Yüksek Benliğinde yaşayan İlahi Işını yalnızca bir yansıması olarak kabul ettiği Parabrahman. Evrensel Ruh. Bu, ilkel Kurtuluş doktrininin tüm zaman ve çağlarındaki yankısıdır. Bilinmeyenden İlk Kurtuluş, "Baba, [*Op cit.,* ii.337.] ikincisi “Oğul” ve hepsi ve her şey Bir'den veya “bilinmeyen o İlahi Ruh'tan gelir. Bu nedenle, onun (Sophia veya Minerva, İlahi Bilgelik) tarafından (Simon), henüz Baba'nın göğsündeyken, kendisi Baba (veya ilk kolektif Kurtuluş) Başmelekleri - "Oğul" doğurdu. - bu dünyanın yaratıcıları kimdi.

Roma Katoliklerinin kendileri, muhaliflerinin - Kilise dogmalarını ve yetkililerini parçalamayı seçen bilgili Filologlar ve Simbologlar - reddedilemez argümanları tarafından duvara sürülmüş ve Elohim'in *Kutsal Kitap* - bugün, Tanrı'nın, Tsaba'nın ya da Başmeleklerin ilk “yaratılışının” evrenin yaratılmasına katılmış olması gerektiğini kabul edin. Tahmin etmeyebilir miyiz:

> "Göğü ve yeri yalnızca Tanrı yarattı" olmasına rağmen. . .ne kadar bağlantısız olsalar da [melekler] ilkel olanla olmuş olabilirler *ex nihilo* yaratma, bunu başarmak, sürdürmek ve sürdürmek için bir misyon almış olabilirler mi? [*Op cit.,* ii.337.]

diye bağırıyor De Mirville, Renan, Lacour, Maury ve *tutti quanti* Fransız Enstitüsü'nün. Belirli değişikliklerle Gizli Doktrin tarafından iddia edilen tam da budur. Gerçekte, çağımızın ilk ve sonraki yüzyıllarındaki birçok Reformcu tarafından vaaz edilen ve ilk öğretilerini bu evrensel kozmogoni üzerine kurmayan tek bir doktrin yoktur. Mosheim'a danışın ve anlattığı birçok "sapkınlık" hakkında ne söyleyeceğini görün. Yahudi Cerinthus,

> Bu dünyanın Yaratıcısını öğretti. . . Yahudi halkının Egemen Tanrısı bir Varlıktı. . . doğumunu Yüce Tanrı'dan alan;

üstelik bu Varlık,

> Yerli erdeminden ve ilkel saygınlığından derece derece düştü.

İki Ebedi İlke - (Sayfa 115) İkinci yüzyılın Mısır Gnostikleri Basildes, Carpocrates ve Valentinus, birkaç varyasyonla aynı fikirlere sahipti. Basilides, Yüce'nin özünden çıkan yedi Aeon'u (Konak veya Başmelek) vaaz etti. Bunlardan ikisi, Güç ve Bilgelik, birinci sınıf ve asaletin göksel hiyerarşisini doğurdu; bu bir saniye ortaya çıktı; ikincisi üçte bir vb. sonraki her evrim, emsalden daha az yüceltilmiş bir niteliktedir ve her biri kendi için yaratmaktadır

Bir konut olarak cennet, bu ilgili Göklerin her birinin doğası, yeryüzüne yaklaştıkça ihtişam ve saflıkta azalır. Böylece bu Konutların sayısı 365 oldu; ve her şeyden önce, Abraxas adlı Yüce Bilinmeyen'e başkanlık etti; bu, Yunan numaralandırma yönteminde, mistik ve sayısal anlamında 355 sayısını veya insan değerini içeren 365 sayısını veren bir isimdir [On, Yüce Tanrı'nın mükemmel sayısıdır. "tezahür etmiş" tanrılar arasında, "I" sayısı için Evrensel Birim'in veya Doğadaki erkek ilkesinin sembolü ve "0" sayısı kadınsı Kaos, Derin sembolüdür, bu nedenle ikisi oluşturan Androgyne doğasının sembolüdür. ve aynı zamanda Yehova ve Hanok'un değeri olan güneş yılının tam değeri. Pisagor ile birlikte On, Evrenin sembolü idi; ayrıca Enos'tan, 365 günlük güneş yılının sembolü olarak duran ve bu nedenle yılları 365 olarak verilen Şit Oğlu veya "İnsan Oğlu". Mısır Sembolojisinde Abraxas, "Göklerin Efendisi" olan Güneş'di. Çember, düzlemi sonsuza dek sonsuz olan bir Tezahür Etmeyen Prensibin sembolüdür ve bu sadece Manvantaralar sırasında bir çapla geçilir.] Bu, "insan" ile biten ilkel Evrim'e dayanan Gnostik bir Gizemdi. "

Antakyalı Satürnilus, aynı doktrini biraz değiştirdi. O sadece Ruh ve Madde olan İyi ve Kötü olmak üzere iki ebedi ilkeyi öğretti. Yedi Gezegene başkanlık eden yedi Melek, Evrenimizin İnşa Edicileridir - Satürnilus bir Asya Gnostiği olduğu için tamamen Doğu doktrini. Bu Melekler, Gezegensel Sistemimizin yedi Bölgesinin doğal Koruyucularıdır ve bu yedi yaratan Meleğin en güçlülerinden biridir. *üçüncü* Gezegenin baş dehası olan "Satürn" ve İbrani halkının Tanrısı olma emri: Yahudiler arasında saygı duyulan ve yedinci günü veya Şabat'ı, Cumartesi'yi adadıkları Yehova, aralarında "Satürn'ün günü" İskandinavlar ve ayrıca Hindular arasında.

İyi ve Kötünün birbirine zıt iki ilkesinin doktrinini de elinde tutan Marcion, ikisi arasında üçüncü bir İlahiyat olduğunu ileri sürdü - "karışık doğadan" biri - Yahudilerin Tanrısı, Yaratıcısı (Ev sahibiyle) aşağı veya bizim Dünyamız. Kötülükle her zaman savaş halinde olsa da (**Sayfa 116)** İlke, bu ara Varlık, yine de yeri ve unvanı arzuladığı İyi İlkeye karşıydı.

Böylece Simon, zamanının yalnızca oğluydu, diğerleri gibi dindar bir Reformcu ve Kabalistler arasında bir Üstaddı. Gerçek varoluşuna ve büyük güçlerine olan inancın - Peter tarafından gerçekleştirilen "mucizeyi" ve Simon'a karşı kazandığı zaferi daha iyi başlatmak için bir zorunluluk olduğu Kilise, onun harika büyü yeteneklerini kasıtsız bir şekilde övüyor. Öte yandan, akademisyenler ve bilgili eleştirmenler tarafından temsil edilen Şüphecilik, onu tamamen ortadan kaldırmaya çalışır. Böylece, Simon'un varlığını inkar ettikten sonra, sonunda onun bireyselliğini tamamen Pavlus'unkiyle birleştirmenin uygun olduğunu düşündüler. Anonim yazarı

Doğaüstü Din Simon Magus tarafından, Havari Pavlus'u anlamamız gerektiğini ispatlamak için titizlikle çaba sarf ettik. *Mektuplar* Peter tarafından hem gizlice hem de açıkça iftira edildi ve karşı çıktılar ve "disnoetik öğrenmeyi" içermekle suçlandılar. Aslında, iki Havariyi düşündüğümüzde ve onların karakterlerini karşılaştırdığımızda, bu olasıdan daha fazla görünüyor.

> Yahudi olmayanların Elçisi cesur, açık sözlü, samimi ve çok bilgili idi; Sünnet Elçisi, korkakça, ihtiyatlı, samimiyetsiz ve çok cahil. Pavlus'un, kısmen olmasa da, kısmen de olsa, teurjik gizemlere girmiş olması pek az şüphe uyandırıyor. Onun dili, Yunan filozoflarına çok özgü anlatım biçimi, yalnızca İnisiyerler tarafından kullanılan bazı ifadeler, bu varsayım için pek çok kesin işarettir. Yazarın dikkate değer ve bizim için çok değerli bir gözlem ortaya koyduğu Dr. A. Wilder tarafından yazılan “Paul ve Platon” başlıklı yetenekli bir makale ile şüphemiz güçlendirildi. İçinde *Mektuplar*

Korintliler, Pavlus'u "Sabazius ve Eleusis'in inisiyasyonlarının önerdiği ifadeler ve (Yunan) filozoflarının dersleriyle dolu dolu gösterir. O (Paul) kendini *aptallar* - Söz konusunda beceriksiz, ancak *gnosis* veya felsefi öğrenme. 'Mükemmel ya da inisiye arasında bilgelik konuşuyoruz' diye yazıyor, *hatta gizli bilgelik* 'ne bu dünyanın ne de bu dünyanın Arkonlarının bilgeliği değil, ama gizemli, sırdaki ilahi bilgelik - ki *bu dünyadaki Arkonların hiçbiri bilmiyordu. "[I. Kor.,* ii. 6-8.]

Havari, bu kesin sözlerle başka ne anlama gelebilir, ancak Mystae'ye (İnisiye) ait olan kendisinin yalnızca Gizemlerde gösterilen ve açıklanan şeylerden bahsettiği? Hiçbirinin olmadığı bir sırdaki ilahi bilgelik *Bu dünyanın arkonları biliyordu,* "Belli ki, bilen Eleusis Girişimi'nin Basileus'una bazı doğrudan atıflarda bulunuyor. Basileus, büyük Hierophant'ın kadrosuna aitti ve Atina'nın bir Archon'uydu ve bu nedenle, baş Mystae'den biriydi. *iç* Çok seçkin ve küçük bir sayının giriş elde ettiği gizemler. [Taylor'un *Eleusis ve Baküs Gizemleri.]* Eleusinia'yı denetleyen yargıçlara Archon deniyordu. [*Isis Açıklandı.,* ii.

89.]

Ancak önce Sihirbaz Simon ile ilgileneceğiz.

BÖLÜM XIV

Simon ve Biyografi Yazarı Hippolytus

(Sayfa 117) Daha önceki ciltlerimizde gösterildiği gibi, Simon, Samiriye Tanaim'inin bir öğrencisiydi ve arkasında bıraktığı itibar, "Tanrı'nın Büyük Gücü" ünvanı ile birlikte, Efendilerinin yeteneği ve öğrenimi lehine tanıklık ediyor. Ancak Tanaim, John of the John ile aynı gizli okuldan Kabalistlerdi. *Kıyamet,* Mosiac Kitaplarındaki isimlerin gerçek anlamını olabildiğince gizlemek olan dikkatli amacı. Yine de iftiralar, Simon Magus'a karşı bilinmeyen yazarlar ve derleyiciler tarafından çok kıskançlıkla yayıldı. *Elçilerin İşleri* ve diğer yazılar, gerçeği, hiçbir Hristiyan'ın ona thaumaturjik eylemlerde rakip olamayacağı gerçeğini gizleyecek kadar sakatlayamazdı. Havadan uçuş sırasında düşmesi, iki bacağını kırması ve ardından intihar etmesi ile ilgili anlatılan hikaye gülünçtür. Gelecek, hikayenin bir tarafını duydu. Şimon'un müritlerinin bir şansı olsaydı, belki de bacaklarını kıranın Petrus olduğunu görebiliriz. Ancak bu hipoteze karşı gelince, bu Havari'nin Roma'ya giremeyecek kadar ihtiyatlı olduğunu biliyoruz. Pek çok dini yazarın itirafına göre, hiçbir Havari bu tür "doğaüstü harikalar" sergilemedi, ama elbette dindar insanlar bunu söyleyecektir, ancak Simon aracılığıyla çalışanın Şeytan olduğunu daha fazla kanıtlar. Kutsal Ruh'a küfür etmekle suçlandı, sadece "Kutsal Spiritus" Erkekleri (Zeka) veya "Herkesin Annesi" olarak tanıttığı için. Ancak aynı ifadeyi *Enoch Kitabı,* burada, "Erkek Oğlu" nun tersine, "Kadın Oğlu" ndan söz eder. İçinde *Kodeks* Nasıralıların ve *Zohar,* yanı sıra

Hermes Kitapları, aynı ifade kullanılır; ve hatta kıyamette *İbranilerin Evangeliumu*
İsa'nın "Annem, Kutsal Pneuma" ifadesini kullanarak Kutsal Ruh'un dişi cinsiyetini kabul ettiğini okuduk.

(Sayfa 118) Uzun yıllar süren inkarın ardından, Simon Magus'un gerçek varlığı, ister Saul, ister Paul veya Simon olsun, nihayet kanıtlandı. Kendisinden soyadıyla bahseden bir el yazması Yunanistan'da keşfedildi ve daha fazla spekülasyona son verdi.

Onun içinde *Histoire des Trois Premiers Siecles de L'Eglise, [Op. cit.,* ii. 395.] M. de Pressensé, erken Hıristiyanlığın bu ek kalıntısı hakkındaki görüşünü verir. Simon tarihinin pek çok efsaneden ötürü - diyor ki - pek çok Teolog (Protestanlar arasında eklemiş olmalıydı), bunun zeki bir efsaneler dokusundan daha iyi olmadığı sonucuna vardı. Ama ekliyor:

> Görünüşe göre, şimdi Kilise Babalarının oybirliğiyle verilen tanıklığı ve yakın zamanda keşfedilen Hippolytus'un anlatımıyla güvence altına alınan olumlu gerçekler içeriyor. [Alıntı: De Mirville. *Op cit.,* vi. 41 ve 42.]

Bu MS. Batı Gnostisizminin sözde kurucusu için tamamlayıcı olmaktan çok uzaktır. Simon'daki büyük güçleri takdir ederken, onu Şeytan'ın bir rahibi olarak damgaladı - ki bu da onun bir Hristiyan tarafından yazıldığını göstermek için yeterli. Aynı zamanda, Kilise tarafından Manes dediği gibi "Kötü Olan'ın" başka bir hizmetkarı gibi Simon'un da *vaftiz edilmiş* Hıristiyan; ama ikisi de, gerçeğin gizemleri konusunda çok iyi bilgili *ilkel* Hıristiyanlık, bunun için zulüm gördü. Böylesi bir zulmün sırrı o zamanlar, şimdi olduğu gibi, sorunu tarafsızca inceleyenlere oldukça açıktı. Bağımsızlığını korumaya çalışan Simon, hiçbir Havarinin liderliğine ya da otoritesine, en azından Petrus ya da Yuhanna'nın fanatik yazarı liderliğine boyun eğemezdi. *Kıyamet.* Bu nedenle, sapkınlık suçlamalarının ardından "anathema maranatha" gelir. Kilise tarafından yapılan zulümler asla Magic'e karşı yöneltilmedi.

Ortodoks; Çünkü artık Hıristiyan reglemi tarafından "lütuf" ve "mucizeler" olarak bilinen, Babalar tarafından kurulan ve düzenlenen yeni Teurji, bilinçli veya bilinçsiz olsun, yalnızca Sihirdi ve hala da öyledir. “İlahi mucizeler” adı altında gelecek nesillere aktarılan bu tür fenomenler, hayatın büyük saflığı ve coşkuyla elde edilen güçlerle üretildi. Çileciliğe eklenen dua ve tefekkür, düzenli bir inisiyasyonun olmadığı bir Teurgist olmak için en iyi disiplindir. Çünkü bir nesnenin başarılması için yoğun dua sadece yoğun *niyet* ve arzu, bilinçsiz Büyü ile sonuçlanır. Günümüzde Bristol'den George Muller bunu kanıtladı. Ancak “ilahi mucizeler”, Büyücülüğün etkilerini yaratan aynı nedenlerle üretilir.

Eşit Olmayan Bakiyeler - (Sayfa 119) Tüm fark, hedeflenen iyi veya kötü etkilere ve bunları üreten aktöre bağlıdır. Kilise fırtınaları, yalnızca formüllerden muhalefet edenlere yönelikti ve onlara kişisel bir Tanrı'ya babalık yapmak yerine, bazı muhteşem etkilerin üretimini kendilerine atfediyordu; ve böylece onun doğrudan talimatı ve himayesi altında hareket eden Sihir Sanatları Üstadları, azizler ve Tanrı'nın dostları olarak gelecek nesillere ve tarihe ilan edilirken, diğerlerinin tümü Kilise'den yankılanarak, günlerinden bu yana ebedi iftira ve lanetlere mahkum edildi. Dogma ve otorite her zaman insanlığın laneti, ışığın ve hakikatin büyük söndürücüleri olmuştur. [Bay St.George Lane-Fox, Hindistan'daki birçok rakip okul ve topluma hitap eden çağrısında bu fikri takdire şayan bir şekilde ifade etti. "Eminim" dedi, "Bu hareketlerin destekleyicileri olarak sizlerin, her ne kadar belirsiz bir şekilde algılanırsa da, harekete geçirilen asıl neden, bazılarında gasp edilmiş bir otoritenin tüm mevcut sosyal ve sözde dini kurumları boyunca zalim ve neredeyse evrensel düzene karşı bir isyan idi. tek gerçek ve nihai otoritenin yerini alan ve onu gizleyen dışsal form, her bir ruha, gerçek vicdanın, insanı kaba seviyenin üstüne çıkaran tüm insan bilgeliğinin ve gücünün yüce kaynağını ifşa eden hakikatin kalıcı ruhu. " (gasp edilmiş bir otoritenin tüm mevcut sosyal ve sözde dini kurumlarında zalimce ve neredeyse evrensel düzene karşı bir isyandı, tek gerçek ve nihai otoriteyi, her bir ruha ifşa edilen hakikatin ikamet eden ruhunu, bazı dışsal biçimlerde vicdan aslında, insanı kaba seviyenin üstüne çıkaran tüm insan bilgeliğinin ve gücünün yüce kaynağı. " (gasp edilmiş bir otoritenin tüm mevcut sosyal ve sözde dini kurumlarında zalimce ve neredeyse evrensel düzene karşı bir isyandı, tek gerçek ve nihai otoriteyi, her bir ruha ifşa edilen hakikatin ikamet eden ruhunu, bazı dışsal biçimlerde vicdan aslında, insanı kaba seviyenin üstüne çıkaran tüm insan bilgeliğinin ve gücünün yüce kaynağı. " (*Aryan Samâj, Teosofi Cemiyeti, Brahmo ve Hindu Samaj Üyelerine ve Hindistan'daki diğer Dini ve İlerici Cemiyetlere.)]*

Belki de, daha sonra yeni doğmakta olan Kilise'de doyumsuz güç ve hırs virüsüne dönüşen, sonunda yanılmazlık dogmasıyla sonuçlanan, Simon'u ve daha pek çoğunu kırmaya zorlayan bir tohumun tanınmasıydı. onun doğumunda ondan uzakta. Birinci yüzyıl ile mezhepler ve anlaşmazlıklar başladı. Pavlus, Petrus'u yüzüne azarlarken, Yuhanna, Nicolaitans'ı görmenin perdesi altında iftira atar ve İsa'nın onlardan nefret ettiğini ilan etmesini sağlar. [*Vahiy,* ii.6.] Bu nedenle Üye Devletler'de Simon aleyhindeki suçlamalara çok az dikkat ediyoruz. Yunanistan'da bulundu.

Başlıklı *Philosophumena.* Yunan Kilisesi tarafından Aziz Hippolytus olarak kabul edilen kitabın yazarı, Papistler tarafından "çok iftira atarak" yine bir Aziz olan Papa Callistus'tan söz ettiği için "bilinmeyen bir sapkın" olarak anılır. Bununla birlikte, Yunanlılar ve Latinler *Philosophumena* olağanüstü ve çok bilgili bir çalışma olmak. Tübingen'in en iyi otoriteleri tarafından antikliği ve gerçekliği onaylanmıştır.

Yazar kim olursa olsun, Simon hakkında şu hikmetle kendisini ifade eder:

> Sihir sanatlarında çok bilgili bir adam olan Simon, birçok kişiyi kısmen (**Sayfa 120)** Art of Thrasymedes, [Bu “sanat”, bazılarının şimdi tanımladığı gibi, sıradan bir hokkabazlık değildir: bu bir tür psikolojik hokkabazlıktır, eğer hokkabazlık olsa da, illüzyon üretmek için büyü ve çekicilik kullanılır. Büyük ölçekte hipnotizma.] Ve kısmen *şeytanların yardımıyla. [* The

yazar bunda kendi Hıristiyan inancını ileri sürer.]. . . Kendini bir tanrı olarak göstermeye karar verdi. . . Kötü sanatlarının yardımıyla, yalnızca Musa'nın öğretilerinden değil, şairlerin öğretilerinden de yarar sağladı. . . Müritleri bu gün onun cazibesini kullanıyor. Büyülü sözler, filozoflar, çekici okşamaları [Belli ki manyetik geçişler, takiben bir trans ve uyku.] Ve "uyuyor" dedikleri şey sayesinde, büyüleyecekleri herkesi etkilemek için iblisler gönderirler. Bu nesne ile "tanıdık iblisler" dedikleri şeyi kullanıyorlar. [Bir fizikçi gazları ve diğer bileşikleri kullandığından, en yüksek Üstad tarafından entelektüel değil mekanik yapmak için kullanılan "Elementaller".]

MS hakkında daha fazla. okur:

Büyücü (Simon) şeytanı araştırmak isteyenleri, sorularını bir parşömen yaprağına yazdırdı; dörde katlanan bu, dumanın yazının içeriğini Ruh'a (iblis) göstermesi için yanan bir mangalın içine atıldı (*Philos.,* IV.

IV.) Tütsü yanan kömürlerin üzerine avuç dolusu tarafından fırlatıldı, Büyücü papirüs parçalarına hitap ettiği Ruhların İbranice isimlerini ekledi ve alev hepsini yuttu. Çok yakında *ilahi* Ruh, anlaşılmaz çağrılar söyleyen ve her soruyu yanıtlayan böyle bir duruma dalmış olan Sihirbaz'ı alt etmiş gibiydi - genellikle alevli mangalın üzerinde fantastik görüntüler yükseliyordu (*ibid.,* iii.); diğer zamanlarda ateş, daha önce Sihirbaz tarafından işaret edilen nesnelerin üzerine gökten indi (*ibid.);* ya da yeniden çağrılan tanrı odayı geçerken, uçuşu sırasında ateşli kürelerin izini sürüyordu. (*ibid.,* ix.). [De Mirville'den alıntı.

op.cit., vi.43.]

Şimdiye kadar yukarıdaki ifadeler Sinaïte Anastasius'un ifadeleriyle aynı fikirde:

İnsanlar Simon'un heykellerin yürümesine neden olduğunu gördü; yanmadan alevler içinde kendini çökertir; vücudunu çeşitli hayvanların bedenine dönüştürerek [likantropi]; ziyafetlerde hayalet ve hayaletler yetiştirmek; *odalardaki mobilyaların hareket etmesine neden olmak,* görünmez tarafından *ruhlar.*
"Ölülerin ruhları" adını verdiği bir dizi gölgenin kendisine eşlik ettiğini söyledi. Sonunda havada uçardı. . . (Anast., *Devriye, Grecque,* vol. lxxxix., sütun. 523, kesinlikle. xx.). [*Aynı kaynak,* vi.45.]

Suetonius kendi *Nero,*

O günlerde bir Icarus, Nero'nun kutusunun yanına ilk çıkışında düştü ve kanıyla kapladı. [
Aynı kaynak, s. 46.]

Belli ki ayaklarını ıskalayan ve yuvarlanan talihsiz bir akrobattan söz eden bu cümle, düşen kişinin Simon olduğunun bir kanıtı olarak öne sürülür [Amédée Fleury. *Rapports de St.Paul avec Sénèque.* ii. 100. Bunların tamamı De Mirville'den özetlenmiştir.]

"Kanıtlar" olarak taşlar. - (Sayfa 121) Ancak, tarihçinin ondan basitçe "bir Icarus" olarak bahsettiği için Kilise Babalarına itibar etmek gerekirse, ikincisinin adı kesinlikle çok ünlüdür. Yazar, Roma'da SS Kilisesi yakınlarında Simonium adında bir yerin bulunduğunun oldukça farkındadır. Cosmas ve Daimanus (Via Sacra) ile bir taşın kırık parçalarının bulunduğu antik Romulus tapınağı kalıntıları

Havari Petrus'un iki dizinin Simon'a karşı kazandığı varsayılan zaferin ardından şükran gününden etkilendiği iddia edilen, bugüne kadar gösterildi. Peki bu sergi ne anlama geliyor? Seylan Budistleri, bir taşın kırık parçaları için, Adem Zirvesi'nde üzerinde başka bir iz bulunan bütün bir kayayı gösterirler. Terası devasa bir kayayı destekleyen platformunun üzerinde bir kayalık duruyor ve kayanın üzerinde yaklaşık üç bin yıl boyunca bir fit uzunluğundaki kutsal ayak izi duruyor. Aziz Petrus'un efsanesini kabul etmemiz gerekiyorsa, neden ikincisinin efsanesine itibar etmiyoruz? "Havarilerin Prensi" veya "Reformcuların Prensi" veya hatta "Şeytanın İlk Doğuşu", Simon'un dediği gibi, hepsi efsanelere ve kurgulara sahiptir. Bununla birlikte, kişinin ayrımcılık yapmasına izin verilebilir.

Simon uçabilirdi, *yani* kendini birkaç dakikalığına havaya kaldır, imkansız değil. Modern medyalar, Spiritüalistlerin "ruhlar" olarak adlandırmakta ısrar ettikleri bir güç tarafından desteklenen aynı başarıyı gerçekleştirdiler. Ama Simon bunu yaptıysa, Azizler bir yana, rakip Adeptlerin dualarına ve emirlerine çok az kulak veren, kendi kendine kazanmış bir kör gücün yardımıyla oldu. Gerçek şu ki, mantık, Petrus'un duasında Simon'un düşeceği varsayılanına aykırıdır. Havari tarafından alenen yenilgiye uğratılmış olsaydı, havarileri bu kadar açık bir aşağılık işaretinin ardından onu terk ederler ve Ortodoks Hıristiyanlar olurlardı. Ama yazarını bile buluyoruz *Philosophumena,* tam tersini gösteren böyle bir Hıristiyan. Simon, öğrencileriyle ve kitlelerle o kadar az itibar kaybetmişti ki, "Capitolium'un çok yukarısındaki" bulutlardan düştüğü ve sonbaharda sadece bacaklarını kırdığı varsayıldığında Roma Campania'da günlük vaaz vermeye başladı! Böyle şanslı bir düşüş, kendi başına yeterince mucizevidir diyebiliriz.

BÖLÜM XV

Aziz Paul, Mevcut Hıristiyanlığın Gerçek Kurucusu

(Sayfa 122) Yazarı ile tekrar edebiliriz *Fallikizm:*

> Hepimiz için *inşaat* - için bile *Hıristiyan,* elbette felsefi olmasına rağmen *inşaat.*
> Gerçeklikle, insanın sınırlı, mekanik, bilimsel anlamda veya
> *gerçekçilik.* Mistisizmin dinin yaşamı ve ruhu olduğunu göstermeyi taahhüt ettik; [Ancak, "ayinlerin, ritüellerin ve resmi ibadetlerin ve dualaların şeylerin mutlak bir gereği olduğu" yazarıyla asla hemfikir olamayız, çünkü dışarıdan ibadet gelişebilir, büyüyebilir ve ibadeti ancak zararına ve aleyhine alabiliriz. iç, tek gerçek ve gerçek.]. . . o *Kutsal Kitap yalnızca yanlış okunur ve sözde muhteşem ve çelişkili şeyleri ilerlettiği için reddedildiğinde yanlış tanıtılır;* Musa'nın hata yapmadığını, ancak "insanların çocukları" ile tek şekilde konuştuğunu *çocuklar* onların olmaması ele alınabilir; dünyanın gerçekten, varsayıldığından çok farklı bir yer olduğu; batıl inanç olarak alay edilen tek gerçek ve tek bilimsel *bilgi,* ve dahası, modern bilgi ve modern bilimin büyük ölçüde yalnızca *batıl inanç,* ancak çok yıkıcı ve ölümcül türden bir batıl inanç. [H. Jennings, *op. cit.,* s.37.38.]

Bütün bunlar tamamen doğru ve doğrudur. Ama aynı zamanda *Yeni Ahit, Elçilerin İşleri* ve *Mektuplar* -
Ancak, İsa'nın tarihsel figürü ne kadar doğru olursa olsun - hepsi sembolik ve alegorik sözler ve "İsa değil, Hıristiyanlığın gerçek kurucusu Paul'du"; [Görmek *Isis Açıklandı,* ii.574.] ama her halükarda resmi Kilise Hristiyanlığı değildi. "Havarilere ilk olarak Antakya'da Hristiyan denildi" *Havarilerin İşleri* bize söyle, [xi. 26.] ve ne daha önce ne de uzun bir süre sonra sözde değildi, sadece Nazarenes.

Bu görüş, günümüzün ve geçmiş yüzyılların birden fazla yazarında bulunur. Ancak, şimdiye kadar, her zaman kanıtlanmamış bir hipotez, küfür niteliğinde bir varsayım olarak bir kenara bırakıldı; yine de, yazarı olarak
Hıristiyanlığın Kurucusu Paul [Sanat, Dr. A. Wilder tarafından *Evrim.]* gerçekten diyor ki:

Girişimciler tarafından Kanunun İptali -

> **(Sayfa 123)** Irenaeus, Epiphanius ve Eusebius gibi adamlar, o dönemin suçlarının öyküsünde kalbin mide bulandırdığı böylesine gerçek dışı ve dürüst olmayan uygulamalarla gelecek nesillere bir ün aktarmışlardır.

Daha da fazlası, çünkü tüm Hıristiyan düzeni *onların* sözler. Ama şimdi başka bir doğrulama buluyoruz ve bu sefer İncil'deki gliflerin mükemmel okumasında. İçinde *Önlemlerin Kaynağı* aşağıdakileri buluyoruz:

> Şu andaki Hristiyanlığımızın *Pauline,* değil *İsa.* İsa, yaşamında yasalara uyan bir Yahudiydi; daha da ötesi şöyle der: "Yazıcılar ve ferisiler Musa'nın koltuğuna otururlar; her ne olursa olsun, onlar size yapmanızı emrediyorlar, gözlemleyin ve yapın. " Ve yine: "Yıkmaya değil, yasayı yerine getirmeye geldim" Bu nedenle, o güne kadar yasanın altındaydı.

ve hayattayken, onun bir zerresini veya başlığını ortadan kaldıramazdı. Sünnet edildi ve sünnet ettirildi. Ama Pavlus sünnetten hiçbir faydası olmadığını söyledi ve *o (* Paul) yasayı yürürlükten kaldırdı. *Saul* ve *Paul* - yani, Saul ve Paul, kanunun yükümlülüklerinden kurtuldu - tek bir adamdı, ancak paralellikler *ette* Yasaya göre İsa'yı gözlemleyen adam, böylece *Chrestos* ve ruh dünyasında yükümlülüklerinden kurtulmuş olarak yükseldi *Christos,* ya da muzaffer Mesih. Özgür kalan Mesih'ti, ama Mesih Ruh'du. Beden içindeki Saul, Chrestos'un işlevi ve ona paraleldi. Bedeni Pavlus, İsa'nın ruhta Mesih haline gelmesinin işlevi ve paraleliydi. *apotheosis;* ve böylece insan hukukunu yürürlükten kaldırmak için bedenen tüm yetkilere sahip. [*Op. cit.,* s. 262.]

Pavlus'un “yasayı yürürlükten kaldırıyor” olarak gösterilmesinin gerçek nedeni, yalnızca Hindistan'da bulunabilir; bu güne kadar en eski gelenek ve ayrıcalıklar, aynı düzeyde suistimal edilmesine rağmen, tüm saflıklarıyla korunmuştur. Brâhmanical kurumlarının kanunlarını kast dahil, cezasızlıkla yok sayabilecek tek bir sınıf insan vardır ve bu, *mükemmel* Jivanmukta devletine doğru ilk adıma ulaşmış olan veya ulaşmış olması beklenen Yogiler - ya da tam İnisiyasyonlar “Svâmiler”. Ve Paul inkar edilemez bir İnisiyeydi. Bir veya iki pasajdan alıntı yapacağız *Iris Açıklandı,* çünkü şimdi söylenenden daha iyi bir şey söyleyemeyiz:

Paul'u alın, bu cesur, dürüst, samimi adama atfedilen yazılarda kendisinden geriye kalan küçük orijinali okuyun ve Pavlus'un Mesih kelimesiyle soyut idealden daha fazlasını kastettiğini gösteren bir kelime bulup bulamayacağına bakın. insanda ikamet eden kişisel tanrısallığın. Pavlus için Mesih bir kişi değil, ama (**Sayfa 124)** somutlaşmış bir fikir. "Herhangi bir adam Mesih'te ise yeni bir yaratımdır" *o yeniden doğdu* inisiyasyondan sonra olduğu gibi, çünkü Rab ruhtur - insanın ruhu. Pavlus, kendisiyle hiç tanışmamış olmasına rağmen, İsa'nın öğretilerinin altında yatan gizli fikirleri anlayan havarilerden tek kişiydi.

Ancak Paul yanılmaz ya da mükemmel değildi.

Tüm insanlığı kucaklayan yeni ve geniş bir reformu başlatmaya kararlı olarak, kendi doktrinlerini içtenlikle çağların bilgeliğinin çok üstüne, kadim Gizemlerin ve Epoptae'ye nihai vahiylerin üzerine koydu.

Pavlus'un "İnisiler" çevresine ait olduğunun bir başka kanıtı da aşağıdaki gerçekte yatmaktadır. Elçinin başını, Lucius'un (*Apuleius)* başlatıldı çünkü "yemin etti." Nazarlar - ya da Yahudi Kutsal Yazılarında gördüğümüz gibi - başka bir zaman "ustura dokunmayan" saçlarını kesmek ve inisiyasyon sunağında kurban etmek zorunda kaldılar. Ve Nazarlar, Keldani Teurgistlerin veya İnisiyelerin bir sınıfıydı.

Gösterilmektedir *Isis Açıklandı* İsa bu sınıfa aitti.

Pavlus şunu açıklıyor: "Bana verilen Tanrı'nın lütfuna göre, bilge *usta yapımcı,* Temeli attım. " (*1. Korint.,* iii. 10.)

Yalnızca ana oluşturucu ifadesi *bir Zamanlar* Tamamında *Kutsal Kitap,* ve Pavlus tarafından tam bir vahiy olarak kabul edilebilir. Gizemlerde, kutsal ayinlerin üçüncü kısmına

Epoteia veya vahiy, sırların içine alma. Özde, basiretin en yüksek aşaması - kehanet; . . . ancak kelimenin gerçek anlamı, “σπτομαι-“ kendimi görüyorum ”dan“ denetlemek ”. Sanskritçe'de kök *âp* başlangıçta aynı anlama sahipti, ancak şimdi "elde etmek" anlamında anlaşılıyor. [En geniş anlamıyla Sanskritçe kelime, Yunanca terimle aynı gerçek anlama sahiptir: her ikisi de, hiçbir insan aracı tarafından değil, "kutsal içkinin alınması" yoluyla "vahiy" anlamına gelir. Hindistan'da inisiye, ruhunu bedenden kurtarmaya yardım eden kutsal içki olan “Soma” yı alır: ve Eleusis Gizemlerinde Epopteia'da sunulan kutsal içkiydi. Yunan Gizemleri tamamen Brahmanik Vaidik ayinlerden ve ikincisi Ante-Vaidik dini Gizemlerden - ilkel Bilgelik Felsefesinden türetilmiştir.]

Kelime *Epopteia* 'dan bileşik *επι* '"On" ve " *σπτομαι- ""* bakmak ”veya bir gözetmen, bir müfettiş - aynı zamanda bir usta-inşaatçı için de kullanılır. Masonlukta usta-mason unvanı, Gizemlerde kullanılan anlamıyla bundan türetilmiştir. Bu nedenle, Pavlus kendisine bir "usta-yapıcı" adını verdiğinde, üstün derecede kabalistik, teurjik ve masonik ve başka hiçbir elçinin kullanmadığı bir kelime kullanıyor. Böylece kendini bir *usta,* başkalarını başlatma hakkına sahip olmak.

Bu yönde, o kesin rehberlerle, Yunan Gizemleri ve *Kabala,* Bizden önce, Pavlus'un Petrus, Yuhanna ve Yakup tarafından bu kadar zulüm görmesinin ve nefret edilmesinin gizli nedenini bulmak kolay olacak. Yazarı *Vahiy* Yahudi bir Kabalistti, *pur şarkı söyledi* atalarından Pagan Gizemleri'ne miras kalan tüm nefretle. [Belirtmeye gerek yoktur. *John'a göre İncil*

John tarafından değil, Neoplatonik ekole mensup bir Platoncu ya da Gnostik tarafından yazılmıştır.] İsa'nın yaşamı boyunca kıskançlığı Petrus'a kadar uzandı; ve ortak efendilerinin ölümünden sonra, birincisi Yahudi Hahamların Miter'ini ve Petaloon'unu takan iki havarinin sünnet ayinini böylesine gayretle vaaz ettiğini görüyoruz.

Paul Simon Olarak Değiştirildi - (Sayfa 125) Kendisini aşağılayan ve "Yunan öğrenimi" ve felsefesinde kendisini çok üstün hissettiği Petrus'un gözünde, doğal olarak bir sihirbaz, "Gnosis" le kirlenmiş bir adam, "bilgelikle" görünmüş olmalı. "Yunan Gizemleri" - bu nedenle, belki bir karşılaştırma olarak "Sihirbaz Simon", bir takma ad değil. [*Age., Loc. cit.* Petrus'un "Yahudi olmayanların Havarisine" bu isim altında zulmettiği gerçeği, ille de Pavlus'tan ayrı bir Simon Magus'un olmadığı anlamına gelmez. Kötüye kullanımın genel adı haline gelmiş olabilir. O günlerin Gnostisizminin ilk ve en üretken yorumcuları olan Theodoret ve Chrysostom, Simon'u Paul'ün rakibi yapıyor ve aralarında sık sık mesajlar geçtiğini belirtiyor gibi görünüyor. İlki, Pavlus'un "Gnosis'in antitezi" olarak adlandırdığı şeyin gayretli bir propagandacısı olarak (*Timothy'ye Epistle),* Elçinin yanında çok büyük bir diken olmalı. Simon Magus'un gerçek varlığına dair yeterli kanıt vardır.]

BÖLÜM XVI

Peter bir Yahudi Kabalisti, Bir Başlangıç Değil

(Sayfa 126) Petrus'a gelince, Kutsal Kitap eleştirisi, büyük olasılıkla Roma'daki Latin Kilisesi'nin kurulmasıyla, kurnaz Irenaeus tarafından Kilise'ye yeni bir isim bahşetme bahanesini sağlamaktan başka bir ilgisi olmadığını göstermiştir. Havari için - Petra veya Kiffa - sözcükler üzerinde kolay bir oyunla Petroma'ya kolayca bağlanabilecek bir isim. Petroma, Hierophants tarafından İnisiyasyonlarda, son Gizem sırasında kullanılan bir çift taş tabletti. Bu yalanlarda, Vatikan'ın Peter'in koltuğuna ilişkin iddiasının sırrı gizliydi. Daha önce de belirtildiği gibi *Isis Açıklandı,* ii.92:

> Doğu ülkelerinde Peter (Fenike ve Chaldaic'te tercüman olarak adlandırılır) bu şahsın unvanı gibi görünmektedir. [Taylor'ın *Eleusis ve Baküs Gizemleri,*
> Wilder's ed., Px]

Şimdiye kadar ve "tercümanları" olarak *Neo-* Hıristiyanlık, Papalar inkar edilemeyecek şekilde kendilerini Petrus unvanının halefleri olarak adlandırmaya hakkına sahiptirler, ancak İsa'nın, Mesih'in öğretilerinin en azından tüm yorumlayıcılarının ardılları pek yoktur; Oryantal Kilise var, Roma hiyerarşisinden çok daha eski ve çok daha saf, Havarilerin ilkel öğretilerine her zaman sadık kalarak, tarihsel olarak Latin ayrılıkçılarını orijinal Apostolik Kilisesi'nden takip etmeyi reddettiği biliniyor. yeterli, Romalı kız kardeşi tarafından hâlâ "Şizmatik" Kilise olarak anılıyor. Yukarıda yapılan açıklamaların nedenlerini tekrar etmenin faydası yoktur, çünkü hepsi şurada bulunabilir: *Isis Açıklandı, [* ii.91-94.] burada Peter, Patar ve Pitar kelimelerinin açıklandığı ve "Pitah Oturağı" nın kökeninin gösterildiği yer. Okuyucu, yukarıdaki sayfalara atıfta bulunarak, Onbirinci Hanedan Kraliçesi Mentuhept'in (Bunsen'e göre MÖ 2250) tabutunun üzerinde bir yazıt bulunduğunu görecektir; *Ölüler Kitabı,* Genesiacal kronolojisine göre, kesinlikle MÖ 4500'den veya Dünyanın Yaratılışından 496 yıl öncesine tarihlenmektedir.

Peter Koltuğu - (Sayfa 127) Bununla birlikte, Baron Bunsen verilen hiyeroglif grubunu gösterir (*Peter-ref-su,* "Gizemli Kelime") ve kutsal formüler, 4000 yıllık bir anıt üzerinde bir dizi cila ve çeşitli yorumlarla karıştırıldı.

> Bu, kaydın (gerçek yorumun) o sırada artık anlaşılır olmadığını söylemekle aynıdır. . . Okurlarımıza, yaklaşık 4.000 yıl önce, ayrılan bir ruhun sözlerini içeren kutsal bir metnin, ilahinin, kraliyet yazıcıları için tamamen anlaşılmaz olacak şekilde böyle bir durumda var olduğunu anlamaları için yalvarıyoruz. [Bunsen, *Mısır'ın Tarihteki Yeri.* v.90.]

" Başlatılmamış için "anlaşılmaz" - bu kesindir; ve kafa karıştırıcı ve çelişkili sözlerle de kanıtlanmıştır. Yine de hiç şüphe yok ki - onun için *hala* - gizemli bir kelime. Baron şöyle açıklıyor:

> Bana öyle geliyor ki, PTR'miz kelimenin tam anlamıyla eski Aramice ve İbranice "Patar" olup, Joseph tarihinde bunun özel sözcüğü olarak geçmektedir. *tercümanlık* bu nedenle Pitrum, bir metnin, bir rüyanın yorumlanması için kullanılan terimdir.

Bu kelime, PTR, başka bir grupta benzer şekilde yazılmış başka bir kelime nedeniyle kısmen yorumlanmıştır.

bir stel üzerinde hiyeroglifler, onun için kullanılan glif açık bir göz, De Rougé tarafından yorumlandı [*Stel,* s.44.] "görünmek" olarak ve Bunsen tarafından "aydınlatıcı" olarak, ki bu daha doğru. Bununla birlikte, Patar veya Peter kelimesi, inisiyasyon çemberinde hem ustayı hem de öğrenciyi bulabilir ve onları Gizli Öğreti ile birleştirebilir; "Petrus'un Koltuğu" ndayken, Hierophant'ın Supreme Initiation sırasında Hierophant tarafından kullanılan çift taş tablet seti olan Petroma ile, daha önce de belirtildiği gibi, Pitha-sthâna (koltuk, Hindistan'daki Tantriklerin Gizemlerinde kullanılan, Satî'nin uzuvlarının dağıldığı ve sonra yeniden birleştiği bir terim, Isis'in Osiris'inki gibi. Dowson's *Hindu Klasik Dict., Alt vok.,* "Pitha-sthânam."] Pitha, Sanskritçe bir kelimedir ve aynı zamanda başlatan Lama'nın yerini belirtmek için de kullanılır.

Yukarıdaki tüm terimlerin sadece "tesadüflerden" kaynaklanıp kaynaklanmadığı, bilgili Simbologlarımız ve Filologlarımızın kararına bırakılmıştır. Gerçekleri ifade ediyoruz - daha fazlasını değil. Diğer birçok yazar, uzak (**Sayfa 128)** yazarın iddia ettiğinden daha bilgili ve duyulmaya hakkı olan, Petrus'un Latin Kilisesi'nin kuruluşuyla hiçbir ilgisi olmadığını yeterince kanıtladı; sözde Petra veya Kiffa, aynı zamanda Roma'daki Havariliğinin tüm öyküsü, terim üzerine bir oyundur; bu, her ülkede, şu veya bu şekilde, Gizemlerin Hiyerofanı veya yorumcusu anlamına gelir; ve nihayet, muhtemelen hiç bulunmadığı Roma'da bir şehit olmaktan çok uzakta, Babil'de yaşlı bir yaşta öldü. İçinde *Sepher Tolaoth Jeshu,* Yahudilerin onu Hıristiyanlardan saklamak için gösterdikleri özenle yargılanabilirse, büyük antik çağlardan kalma bir İbranice el yazması - belli ki orijinal ve çok değerli bir belge - Simon (Petrus) "Tanrı'nın sadık bir hizmetkarı" olarak anılır ve vefat eder. hayatı, kemer sıkma ve meditasyon, bir Kabalist ve bir kulenin tepesinde Babil'de yaşayan, ilahiler besteleyen, sadaka vaaz eden bir Kabalist ve bir Nazarene orada öldü.

BÖLÜM XVII

Appollonius of Tyana

(Sayfa 129) BT söylendi *Isis Açıklandı* en büyük ilahiyat öğretmenlerinin hemen hemen tüm eski kitapların sembolik olarak ve sadece İnisiye'nin anlayabileceği bir dilde yazıldığı konusunda hemfikir olduğu. Tyana'lı Apollonius'un biyografik taslağı bir örnek verir. Her Kabalistin bildiği gibi, Hermetik Felsefenin tamamını kucaklar, geleneklerin birçok yönden karşılığı olarak bize Kral Süleyman'dan ayrıldı. Bir peri hikayesi gibi okur, ancak ikincisinde olduğu gibi, bazen gerçekler ve tarihi olaylar dünyaya kurgunun renkleri altında sunulur. Hindistan yolculuğu, elbette alegorik olarak da olsa, her aşamasında bir Neophyte denemesini temsil eder ve aynı zamanda, nerede aranacağını bilirse, belirli bir ülkenin coğrafi ve topografik fikrini şimdi olduğu gibi verir. Apollonius'un Brâhman'larla uzun söylemleri, bilgece öğütleri, Korinth Menippus'uyla diyaloglar, yorumlanırsa, Ezoterik İlmihal'i verecektir. Bilge adamların imparatorluğunu ziyareti, Amphiaraus'un kahini olan kralları Hiarchas ile yaptığı röportaj, Hermes'in gizli dogmalarının çoğunu sembolik olarak açıklıyor - adın genel anlamıyla - ve Okültizm. Bunu ilişkilendirmek harika ve zaten yapılmış olan sayısız hesaplama tarafından desteklenen ifade olmasaydı ve zaten yarısı açığa çıkarsa, yazar bunu söylemeye asla cesaret edemezdi. Büyük Magus'un seyahatleri, alegorik olarak tanımlanmasına rağmen - yani, Damis ile ilgili her şey gerçekte gerçekleşmiştir - doğru olsa da, anlatı Zodyak burçlarına dayanmaktadır. Gibi Amphiaraus'un kahini olan kralları Hiarchas ile yaptığı röportaj, sembolik olarak Hermes'in gizli dogmalarının çoğunu - adının genel anlamıyla - ve Okültizm ile açıklıyor. Bunu ilişkilendirmek harika ve zaten yapılmış olan sayısız hesaplama tarafından desteklenen ifade olmasaydı ve zaten yarısı açığa çıkarsa, yazar bunu söylemeye asla cesaret edemezdi. Büyük Magus'un seyahatleri, alegorik olarak tanımlanmasına rağmen - yani, Damis ile ilgili her şey gerçekte gerçekleşmiştir - doğru olsa da, anlatı Zodyak burçlarına dayanmaktadır. Gibi Amphiaraus'un kahini olan kralları Hiarchas ile yaptığı röportaj, Hermes'in gizli dogmalarının çoğunu - ismin genel anlamıyla - ve Okültizm ile sembolik olarak açıklıyor. Bunu ilişkilendirmek harika ve zaten yapılmış olan sayısız hesaplama tarafından desteklenen ifade olmasaydı ve zaten yarısı açığa çıkarsa, yazar bunu söylemeye asla cesaret edemezdi. Büyük Magus'un seyahatleri, alegorik olarak tanımlanmasına rağmen - yani, Damis ile ilgili her şey gerçekte gerçekleşmiştir - doğru olsa da anlatı Zodyak burçlarına dayanmaktadır. Gibi ve zaten yarısı açığa çıkan sır, yazar bunu söylemeye asla cesaret edemezdi. Büyük Magus'un seyahatleri, alegorik olarak tanımlanmasına rağmen - yani, Damis ile ilgili her şey gerçekte gerçekleşmiştir - doğru olsa da, anlatı Zodyak burçlarına dayanmaktadır. Gibi ve zaten yarısı açığa çıkan sır, yazar bunu söylemeye asla cesaret edemezdi. Büyük Magus'un seyahatleri, alegorik olarak tanımlanmasına rağmen - yani, Damis ile ilgili her şey gerçekte gerçekleşmiştir - doğru olsa da anlatı Zodyak burçlarına dayanmaktadır. Gibi *harf çevirisi yapılmış* Damis tarafından Appollonius'un rehberliğinde ve *tercüme* Philostratus tarafından, gerçekten bir harikadır. Şimdi Tyana'nın harika Üstadı ile ilgili olabilecek şeyin sonunda, anlamımız daha net hale gelecektir. Şimdilik, konuşulan diyalogların, eğer doğru anlaşılırsa, Doğa'nın en önemli sırlarından bazılarını ifşa edeceğini söylemek yeterlidir. Eliphas Levi harika (**Sayfa 130)** Kral Hiarchus ile Süleyman'ın Lübnan sedirlerini ve Ophir'in altını satın aldığı muhteşem Hiram arasında var olan benzerlik. Ama bilgili bir Kabalist olarak cahil olamayacağı başka bir benzerlik konusunda sessiz kalıyor. Dahası, değişmez geleneğine göre, okuyucuyu kendisine öğrettiğinden daha fazla şaşırtır, hiçbir şeyi açığa vurmaz ve onu doğru yoldan uzaklaştırır.

Hayatları ve eserleri sıradan insanlığınkilerden büyük ölçüde farklı olan yaşlı antik çağların çoğu tarihi kahramanı gibi, Apollonius bugüne kadar hiçbir Oedipus bulamayan bir bilmecedir. Varlığı öyle bir gizem perdesiyle çevrilidir ki, çoğu zaman bir efsane ile karıştırılır. Ancak her mantık ve akıl kanununa göre Apollonius'un asla bu kadar göz önünde bulundurulmaması gerektiği açıktır. Tyanist Theurgist muhteşem bir karakter olarak değerlendirilebilirse, tarihin Sezarları ve İskenderleri üzerinde hiçbir hakkı yoktur. Tarihsel olarak kanıtlanmış kanıtlara göre, günümüze kadarki olağanüstü güçlerinde rakipsiz duran bu Bilge, kimsenin nereden geldiğini bilmiyor gibi göründüğü kamusal yaşam alanına girip oradan kayboldu, kimse nerede olduğunu bilmiyor gibi görünüyor. Ancak bunun nedenleri açıktır. Bu büyük ve kutsal adamın anısını insanların zihninden süpürmek için - özellikle çağımızın dördüncü ve beşinci yüzyıllarında - her araç kullanıldı. Çok sayıda ve coşkulu olan biyografilerinin dolaşımı Hıristiyanlar tarafından engellendi ve ileride göreceğimiz gibi çok iyi bir nedenden dolayı. Damis'in günlüğü en mucizevi bir şekilde hayatta kaldı ve hikayeyi anlatmak için yalnız kaldı. Ancak Justin Martyr'in sık sık Apollonius'tan bahsettiği unutulmamalıdır ve bu iyi adamın karakteri ve doğruluğu aşılmazdır, çünkü şaşkınlık hissetmek için daha fazla nedene sahiptir. Apollonius'u fark edilmeden bırakan ilk altı yüzyılın neredeyse bir Kilise Babası olmadığı da inkar edilemez. Ancak, değişmez Hıristiyan hayırseverlik geleneklerine göre, kalemleri her zamanki gibi en siyah mürekkebe batırılmıştı. Pek çok ve coşkulu olan biyografilerinin dolaşımı Hıristiyanlar tarafından engellendi ve ileride göreceğimiz gibi çok iyi bir nedenden dolayı. Damis'in günlüğü en mucizevi bir şekilde hayatta kaldı ve hikayeyi anlatmak için yalnız kaldı. Ancak Justin Martyr'in sıklıkla Apollonius'tan bahsettiği unutulmamalıdır ve bu iyi adamın karakteri ve doğruluğu aşılmazdır, çünkü şaşkınlık hissetmek için daha fazla nedene sahiptir. Apollonius'u fark edilmeden bırakan ilk altı yüzyılın neredeyse bir Kilise Babası olmadığı da inkar edilemez. Ancak, değişmez Hıristiyan hayırseverlik geleneklerine göre, kalemleri her zamanki gibi en siyah mürekkebe batırılmıştı. Pek çok ve coşkulu olan biyografilerinin dolaşımı Hıristiyanlar tarafından engellendi ve ileride göreceğimiz gibi çok iyi bir nedenden dolayı. Damis'in günlüğü en mucizevi bir şekilde hayatta kaldı ve hikayeyi anlatmak için yalnız kaldı. Ancak Justin Martyr'in sıklıkla Apollonius'tan bahsettiği unutulmamalıdır ve bu iyi adamın karakteri ve doğruluğu aşılmazdır, çünkü şaşkınlık hissetmek için daha çok iyi bir nedeni vardır. Apollonius'u fark edilmeden bırakan ilk altı yüzyılın neredeyse bir Kilise Babası olmadığı da inkar edilemez. Ancak, değişmez Hıristiyan hay *odium theologicum,* hoşgörüsüzlük ve tek taraflılık. Aziz Jerome (Hieronymus), uzun uzadıya Aziz John'un Tyana Bilge ile iddia edilen yarışmasının hikayesini anlatıyor - bir "mucizeler" yarışması - ki burada, tabii ki, gerçek aziz [Bkz. *St. Matthew's Gospel'e önsöz. Baronius,* i.752, De Mirville, VI, 63'te alıntılanmıştır.

Jerome, otantik ve orijinal olanı bulan Babadır. *Evangel (* İbranice metin), Matta the Apostle-publican, Caesarea kütüphanesinde, " *elle yazılmış* Matthew "(Hieronymus: *De Viris,*
Illus. Çatlak. III) - kendisinin de kabul ettiği gibi - onu sapkın olarak belirledi ve onun yerine kendi Yunanca metnini koydu. Ve aynı zamanda metindeki metni saptıran da odur. *İş Kitabı* bedende diriliş inancını güçlendirmek için (bkz. *Isis Açıklandı.* Cilt II, s. 181 ve 182, *vd.)* en bilgili yetkilileri desteklemek için alıntı yapıyor.] Apollonius'un yenilgisini parlak renklerle anlatıyor ve St. John's *Apokrif*

şüpheli ilan etti *hatta* Kilise tarafından. [De Mirville, "yarışma" nın şu heyecan verici hikayesini veriyor. "Aziz Jerome'un bize söylediği gibi, Yuhanna, Patmos Dağı'ndaki öğrencileriyle uzun bir dua ettikten sonra, İsa Mesih'in tanrısallığını [Apollonius'un mucizeleri karşısında] daha ciddiyetle ilan etmesi için Asya'nın tüm kiliseleri tarafından bastırıldı. ve ilahi Ruh tarafından coşku içinde olmak, gök gürültüsü ve şimşek ortasında meşhur *Principio erat Verbum'da.* Ona 'Gökgürültüsü Oğlu' denmesine neden olan bu yüce uzantı geçtiğinde, Apollonius emekli olmaya ve ortadan kaybolmaya mecbur bırakıldı. Onun yenilgisi buydu, daha az kanlı ama Büyücü Simon'unki kadar zordu. ("The Magician Theurgist." VI 63.) Bizim açımızdan, gök gürültüsü ve şimşek üreten ekstaziyi hiç duymadık ve anlamını anlamakta güçlük çekiyoruz.]

Gizemli Öğretmen (Sayfa 131) Bu nedenle kimse Apollonius'un nerede ve ne zaman doğduğunu söyleyemez ve herkes aynı şekilde hangi tarihte ve öldüğü yer konusunda bilgisizdir. Bazıları öldüğünde seksen ya da doksan yaşında olduğunu düşünürken, diğerleri onun yüz, hatta yüz on yedi yaşında olduğunu düşünüyor. Ancak, bazılarının söylediği gibi, Efes'teki günlerini MS 96 yılında mı bitirdi, yoksa olay Lindus'ta Pallas-Athene tapınağında mı gerçekleşti, yoksa yine Dictynna tapınağından mı kayboldu? diğerleri onun hiç ölmediğini iddia ediyor, ama yüz yaşında Magic ile hayatını yenilediğinde ve insanlığın yararına çalışmaya devam ettiğinde kimse söyleyemez. Gizli Doktrin tek başına onun doğumunu ve sonraki kariyerini kaydetti. Ama sonra - "Kim inandı *o*

bildiri?"

Tarihin tek bildiği, Apollonius'un yeni bir tefekkür okulunun hevesli kurucusu olduğudur. Belki de İsa'dan daha az mecazi ve daha pratik olsa da, yine de aynı ruhaniyet özünü, aynı yüksek ahlaki gerçekleri telkin etti. O, onları fakirlere ve acı çekenlere vaaz vermek yerine, Buddha ve İsa'nın yaptıklarını yapmak yerine, onları toplumun üst sınıflarına hapsetmekle suçlanıyor. Bu kadar özel bir şekilde davranma nedenlerinden bu kadar geç bir tarihte yargılamak imkansızdır. Ancak Karmik yasası buna karışmış gibi görünüyor. Doğmuş, bize söylendiği gibi, aristokrasiden doğmuş, büyük olasılıkla selefi tarafından bu belirli yönde yapılmayan işi bitirmek istemiş ve "yeryüzünde barış ve iyi niyet" sunmaya çalışmıştır. *herşey* erkekler ve serseri ve suçlu için yalnız değil. Bu nedenle, çağın kralları ve güçlüleri ile ilişki kurdu. Bununla birlikte, üç "mucize işçi", amaç açısından çarpıcı benzerlikler sergilediler. İsa gibi ve Buddha gibi, Apollonius da tüm dışa dönük dindarlık gösterilerinin, tüm yararsız dini törenlerin, bağnazlığın ve ikiyüzlülüğün sergilendiği tavizsiz düşmanıydı. Onun "mucizelerinin" daha harika, daha çeşitli ve çok daha iyi kanıtlanmış olduğu (**Sayfa 132)**

Tarih, diğerlerinden daha doğrudur. Materyalizm reddeder; ancak kanıtlar ve Kilise'nin kendisinin bile doğrulamaları, ne kadar onu damgalasa da, bunun gerçek olduğunu gösteriyor. [Bu eski, eski hikaye. Kimimiz, Teosofistler, ama acı kişisel deneyimlerle bu yönde dinsel nefret, kötülük ve zulmün neler yapabileceğini bilir; modern günümüzde bile bu duyguların ne ölçüde yalan, iftira ve zulme gidebileceğini ve hangi örneklerin *İsa gibi* sadaka Onun sözde ve kendi kendini oluşturan hizmetkârları kendilerini gösterdiler!]

Apollonius'a karşı yüzen iftiralar, sahte oldukları kadar çoktur. Çok geç

Ölümünden on sekiz yüzyıl sonra, mucizelere karşı yaptığı çalışmalarda Piskopos Douglas tarafından karalandı. Bunun üzerine Sağ Başrahip piskopos, tarihsel gerçeklere karşı kendini ezdi. Çünkü içinde değil *mucizeler* ama fikirlerin ve öğretilerin özdeşliğinde Buda, İsa ve Apollonius arasında bir benzerlik aramamız gerektiğini vaaz etti. Soruyu tarafsız bir akılla incelersek, yakında Gautama, Platon, Apollonius, İsa, Ammonius Sakkas ve müritlerinin ahlakının hepsinin aynı mistik felsefeye dayandığını fark edeceğiz - hepsi tek bir ilahi ideale tapıyor olsa da onu insanda yaşayan, insan O'nun içinde yaşadığı gibi insanlığın "Babası" veya Anlaşılmaz Yaratıcı İlke olarak gördüler. Hepsi Tanrı benzeri yaşamlar sürdü. Felsefesinden bahseden Ammonius, okullarının bu bilgeliği Hindistan'dan getiren Hermes'in günlerinden kalma olduğunu öğretti. Yogininki ile aynı mistik tefekkürdü: Brahman'ın kendi ışıltılı Benliğiyle - "Atman" ile birleşmesi. [*Isis Açıklandı, ii. 342.]*

Eklektik Okul'un temelinin Yogilerin öğretileriyle - Hindu Mistikleri ile aynı olduğu gösterilmiştir; daha önceki Gautama Budizmi ve onun Arhatları ile aynı kaynaktan ortak bir kökene sahip olduğu kanıtlanmıştır.

Tarifsiz İsim Herhangi bir Doğulu ve hatta Avrupalı Üstad ile tanışmamış pek çok Kabalistin bilgilerini ve yaşamlarını boş yere tükettiği arayışında, her insanın kalbinde gizli olarak yaşar. En eski kahinlere göre "sonsuz dünyalara koşan, αφοιτητω οτροφαλιγαι" iki şekilde elde edilebilir bu mucize isim: düzenli inisiyasyonla ve Elijah'ın Horeb mağarasında duyduğu "küçük ses" aracılığıyla , Tanrı Dağı. Ve "İlyas bunu duyduğunda, kendi *mantosundaki yüz* ve mağaranın girişinde durdu. Ve işte orada geldi ses. "

Tyana'lı Apollonius "küçük sesi" duymak istediğinde, belirli manyetik geçişler yaptıktan sonra her iki ayağını da koyduğu ve "isim" yerine "isim" olarak telaffuz ettiği ince yünlü bir örtüye sarılırdı. her ustanın iyi bildiği bir çağrı. Sonra mantoyu başının ve yüzünün üzerine çekti ve yarı saydam veya astral ruhu serbest kaldı. Sıradan durumlarda tapınakların rahiplerinden daha fazla yün giymezdi. "İsim" in gizli birleşimine sahip olmak, Hierophant'a, insan veya başka türlü, ruh gücü bakımından kendisinden daha aşağı olan her varlık üzerinde üstün bir güç verdi. [*Loc. cit.,* ii, 343,

344.]

Apollonius Yok Edilemez (Sayfa 133) Hangi okula ait olursa olsun, bu gerçek, Tyana'lı Apollonius'un arkasında ölümsüz bir isim bıraktığı kesindir. Bu harika adam üzerine yüzlerce eser yazıldı; tarihçiler onu ciddi şekilde tartıştılar; Bilge hakkında herhangi bir sonuca varamayan iddialı aptallar, onun varlığını inkar etmeye çalıştılar. Kilise'ye gelince, hafızasını yerine getirmesine rağmen, onu tarihsel bir karakterin ışığında sunmaya çalışmıştır. Şimdi politikası, bıraktığı izlenimi başka bir kanala yönlendirmek gibi görünüyor - iyi bilinen ve çok eski bir taktik. Örneğin Cizvitler, "mucizelerini" kabul ederken, çifte bir düşünce akımı oluşturdular ve üstlendikleri her şeyi başardıkları için başardılar. Apollonius, bir taraf tarafından itaatkar bir "Şeytan aracı" olarak temsil edilir. "Teurjik güçlerini muhteşem ve göz kamaştırıcı bir ışıkla çevrelemek; diğer taraf ise, tüm meseleyi, görüş alanında önceden belirlenmiş bir nesneyle yazılmış, akıllıca bir aşk olarak gördüğünü iddia ediyor.

Marquis de Mirville, hacimli Şeytan Anıları'nda, ruhsal fenomenlerin üreticisi olarak Tanrı'nın düşmanının tanınması için yalvarırken, bütün bir bölümü bu büyük Üstad'a ayırır. Kitabındaki pasajların aşağıdaki tercümesi tüm olay örgüsünü ortaya çıkarmaktadır. Okuyucudan Marki'nin eserlerinin her birini Roma Kutsal Makamı'nın himayesi ve yetkisi altında yazdığını akılda tutması istenir.

> Birinci yüzyılı eksik bırakmak ve Aziz John'un anısına hakaret etmek, Simon, Aziz Peter'inki gibi onun özel muhalifi olma şerefine sahip olan birinin adını sessizce geçmek olurdu. Elymas, Pavlus'unki, vb. Hıristiyanlık döneminin ilk yıllarında. . . Kapadokya'daki Tyana'da Pisagor Okulu'nun çok cömert olduğu adamlardan biri göründü. Hindistan, Mısır ve Chaldaea'nın tüm gizli doktrinlerinde başlatılan efendisi kadar büyük bir gezgin kadar, eski Magi'nin tüm teurjik güçlerine sahipti, her biri sırayla ziyaret ettiği tüm ülkeleri şaşkına çevirdi. ve bunların hepsi - kabul etmek zorundayız - hafızasını kutsamış görünüyor. Gerçek tarihsel kayıtları reddetmeden bu gerçeklerden şüphe edemezdik. Hayatının ayrıntıları bize dördüncü yüzyılın bir tarihçisi (Philostratus), kendisi de filozofun hayatını her geçen gün kaydeden, öğrencisi ve yakın arkadaşı Damis tarafından yazılan bir günlüğün tercümanı tarafından aktarılıyor. [*Pnömatoloji,* vi. 62.]

De Mirville olasılığını kabul ediyor *biraz* hem kaydedici hem de çeviricide abartılar; ancak "anlatıda çok geniş bir yer tuttuklarına inanmıyor." Bu nedenle Abbe'yi bulduğu için pişmanlık duyuyor (**Sayfa 134)**
Freppel "güzel sözleriyle *Denemeler, [Les Apologistes Chrétiens au Second Siècle.* s.106.] Damis'in günlüğüne aşk diyor. " Neden?

> **[** Çünkü] hatip, fikrini, Kurtarıcı'nın hayatı ile bu efsanenin tahmin ettiği gibi hesapladığı en mükemmel benzerliğine dayandırır. Ancak konuyu daha derinlemesine incelerken, o [Abbe Freppel] kendisini ne Apollonius, ne Damis, ne de Philostratus'un St. John'a benzemekten daha büyük bir onur iddia etmediğine ikna edebilir. Bu program kendi içinde yeterince büyüleyiciydi ve alay konusu yeterince skandaldı; Büyü sanatları sayesinde Apollonius, Efes'teki [St. John tarafından yapılan] mucizelerin birçoğunu, görünüşte dengelemeyi başardı. [*Pnömatoloji,* vi. 62.]

herba anguis başını gösterdi. Bu, Apollonius'un, Kilise'yi Scylla ve Charybdis arasına yerleştiren Kurtarıcı'nın hayatının mükemmel, harika benzerliğidir. Birincisinin yaşamını ve "mucizelerini" inkar etmek, İsa'nın bizzat yaşamının kanıtı üzerine inşa edilen aynı Havarilerin ve patristik yazarların güvenilirliğini inkar etmek anlamına gelir. Üstadın hayırsever eylemleri, ölüleri diriltmesi, hayır işleri, iyileştirici güçleri vb. "Eski düşman" a babalık etmek bu zamanda oldukça tehlikeli olacaktır. Bu nedenle, fikirlerini karıştırmak için taktik

otoritelere ve eleştirilere güvenenler. Kilise, büyük tarihçilerimizden çok daha net görüşlüdür. Kilise *bilir* bu Üstadın varlığını inkar etmenin, onu İmparator Vespasian'ı inkar etmeye ve *onun* Tarihçiler, İmparator Alexander Severus ve Aurelianus ve *onların*

Tarihçiler ve nihayet İsa'yı ve O'nun hakkındaki her kanıtı inkar etmek, böylece sonunda inkar etmek için sürüsüne giden yolu hazırlar. *kendini.* Bu acil durumda ne söylediğini, seçtiği konuşmacı De Mirville aracılığıyla öğrenmek ilginç hale geliyor. Aşağıdaki gibidir:

Damis'in Kildaniler ve Jimnastikçilerin ülkelerine yaptıkları yolculuklarla ilgili anlatısında bu kadar yeni ve imkansız ne var? - O sorar. İnkar etmeden önce, o günlerde bu harikulade ülkelerin neler olduğunu hatırlamaya çalışın *aynı düzeyde mükemmel,* aynı zamanda ne hakkında yazdıklarını bilmelerine izin verilmesi gereken Pisagor, Empedokles ve Demokritos gibi adamların ifadeleri. Sonunda Apollonius'u kınamak için neyle karşı karşıyayız? Oracles'ın yaptığı gibi, harika bir şekilde doğrulanmış bir dizi kehanet ve kehanet yaptığım için mi? Hayır: çünkü şimdi daha iyi çalıştık, biz *bilmek* Onlar ne. [Çoğu kimdir *bilmemek:* bu yüzden onlara inanmıyorlar.] Kehanetler, Van Dale'den Fontenelle'e kadar geçen yüzyıl boyunca herkes için oldukları gibi şimdi bizim için haline geldi.

Apollonius üzerinde De Mirville (Sayfa 135) İkinci görüşe sahip olduğu ve uzaktan vizyon sahibi olduğu için mi? [Sadece bu yüzden. Apollonius, Efes'te binlerce seyirci önünde verdiği bir konferansta, Roma'da İmparator Domitian'ın öldürüldüğünü algıladı ve gerçekleştiği anda tüm şehre ve Swedenborg'a da aynı şekilde bildirdi. , Göteborg'dan Stockholm'deki büyük yangını gördü ve arkadaşlarına anlattı, o günlerde telgraf kullanılmıyor.] Hayır; çünkü bu tür fenomenler günümüzde Avrupa'nın yarısında kimyasaldır. Güneşin altında var olan her dil hakkındaki bilgisiyle, onlardan birini öğrenmeden övündüğü için mi? Ama bunun en iyi kriter olduğu gerçeğinden kimler habersiz olabilir [Kriter yok. Hindu Saddhus ve Adepts, hediyeyi hayatlarının kutsallığından alırlar. Yoga-Vidya bunu öğretir ve doğası ne olursa olsun bir ruhun mevcudiyetinin ve yardımının "ruhları" gerekmez mi? Yoksa bu, göçe (reenkarnasyona) inandığınız için mi? Günümüzde hala (milyonlarca) inanılmaktadır. Druidik Dinin ve Pisagor Gizemlerinin yeniden kurulmasını özleyen bilim adamlarının sayısı hakkında kimsenin hiçbir fikri yoktur. Yoksa şeytanları ve vebayı kovduğun için mi? Mısırlılar, Etrüskler ve tüm Romalı Pontifler bunu çok önceden yapmıştı. [Papazlara gelince, mesele oldukça şüphelidir.] Ölülerle konuştuğunuz için mi? Bugün de aynısını yapıyoruz ya da öyle yaptığımıza inanıyoruz - hepsi aynı. Empuses'a inandığım için mi? Empuse'un David'in kitabında adı geçen "güney iblisi" olduğunu bilmeyen İblis Bilimci nerede? ve herhangi bir doğası ne olursa olsun bir ruhun mevcudiyetinin ve yardımının "ruhları" gerekmez mi? Yoksa bu, göçe (reenkarnasyona) inandığınız için mi? Günümüzde hala (milyonlarca) inanılmaktadır. Druidik Dinin ve Pisagor Gizemlerinin yeniden kurulmasını özleyen bilim adamlarının sayısı hakkında kimsenin hiçbir fikri yoktur. Yoksa şeytanları ve vebayı kovduğum için mi? Mısırlılar, Etrüskler ve tüm Romalı Pontifler bunu çok önceden yapmıştı. [Papazlara gelince, mesele oldukça şüphelidir.] Ölülerle konuştuğunuz için mi? Bugün de aynısını yapıyoruz ya da öyle yaptığımıza inanıyoruz - hepsi aynı. Empuslara inandığım için mi? Empuse'un David'in kitabında adı geçen "güney iblisi" olduğunu bilmeyen İblis Bilimci nerede? ve herhangi bir doğası ne olursa olsun bir ruhun mevcudiyetinin ve yardımının "ruhları" gerekmez mi? Yoksa bu, göçe (reenkarnasyona) inandığınız için mi? Günümüzde hala (milyonlarca) inanılmaktadır. Druidik Dinin ve Pisagor'un Gizemlerinin yeniden kurulmasını özleyen bilim adamlarının sayısı hakkında kimsenin hiçbir fikri yoktur. Yoksa şeytanları ve vebayı kovduğum için mi? Mısırlılar, Etrüskler ve tüm Romalı Pontifler bunu çok önceden yapmıştı. [Papazlara gelince, mesele oldukça şüphelidir.] Ölülerle konuştuğunuz için mi? Bugün de aynısını yapıyoruz ya da öyle yaptığımıza inanıyoruz - hepsi aynı. Empuslara inandığım için mi? Empuse'un David'in kitabında adı geçen "güney iblisi" olduğunu bilmeyen İblis Bilimci nerede?] doğası ne olursa olsun bir ruhun mevcudiyetinin ve yardımının? Yoksa bu, göçe (reenkarnasyona) inandığınız için mi? Günümüzde hala (milyonlarca) inanılmaktadır. Druidik Dinin ve Pisagor Gizemlerinin yeniden kurulmasını özleyen bilim adamlarının sayısı hakkında hiç kimsenin hiçbir fikri yoktur. Yoksa şeytanları ve vebayı kovduğun için mi? Mısırlılar, Etrüskler ve tüm Romalı Pontifler bunu çok önceden yapmıştı. [Papazlara gelince, mesele oldukça şüphelidir.] Ölülerle konuştuğunuz için mi? Bugün de aynısını yapıyoruz ya da öyle yaptığımıza inanıyoruz - hepsi aynı. Empuslara inandığım için mi? Empuse'un David'in kitabında adı geçen "güney iblisi" olduğunu bilmeyen İblis Bilimci nerede?] doğası ne olursa olsun bir ruhun mevcudiyetinin ve yardımının? Yoksa bu, göçe (reenkarnasyona) inandığınız için mi? Günümüzde hala (milyonlarca) inanılmaktadır. Druidik Dinin ve Pisagor Gizemlerinin yeniden kurulmasını özleyen bilim adamlarının sayısı hakkında hiç kimsenin hiçbir fikri yoktur. Yoksa şeytanları ve vebayı kovduğum için mi? Mısırlılar, Etrüskler ve tüm Romalı Pontifler bunu çok önceden yapmıştı. [Papazlara gelince, mesele oldukça şüphelidir.] Ölülerle konuştuğunuz için mi? Bugün de aynısını yapıyoruz ya da öyle yaptığımıza inanıyoruz - hepsi aynı. Empuslara inandığım için mi? Empuse'un David'in kitabında adı geçen "güney iblisi" olduğunu bilmeyen İblis Bilimci nerede? Empuslara inandığım için mi? Empuse'un David'in kitabında adı geçen "güney iblisi" olduğunu bilmeyen İblis Bilimci nerede? *Mezmurlar,* ve şimdi bile tüm Kuzey Avrupa'da korkulduğu gibi korktunuz mu? [Ama tek başına bu, insanların bu ruhlar sınıfına inanması için bir neden değildir. Böyle bir inanç için daha iyi otoriteler vardır.] Kendini istediği zaman görünmez kıldığı için mi? Mesmerizmin başarılarından biridir. Ölümünden sonra Tyana şehir duvarlarının üzerinde İmparator Aurelian'a göründüğü ve onu bu kasabanın kuşatmasını yükseltmeye zorladığı için mi? Mezarın ötesindeki her kahramanın görevi buydu ve ibadetin nedeni Yelelilere yemin ediyordu. [De Mirville'in amacı, Yeleli'lerin veya bedensiz Ruhların bu tür tüm görünümlerinin Şeytan'ın işi olduğunu göstermektir. "Şeytan'ın simulakrası."] Ünlü Trophonius inine indiği için, ve ondan, İmparator Adrian'ın Antium kütüphanesinde yıllarca sakladığı eski bir kitap mı? Güvenilir ve ölçülü Pausanias, Apollonius'tan önce aynı ine inmişlerdi ve inanan biri olarak geri dönmüşlerdi. Ölümünde ortadan kaybolduğu için mi? Evet, Romulus gibi, Votan gibi, Lycurgus gibi, Pisagor gibi, (**Sayfa 136) [** Ekleyebilirdi: büyük Shankaracharya, Tsong-Kha-Pa ve diğer pek çok gerçek Üstad gibi - kendi Üstadı İsa bile: çünkü bu gerçekten de gerçek Üstadlığın bir ölçütüdür, ancak "ortadan kaybolmak" için

Ve buna ek olarak, tüm bunlar bir romantizm olsaydı, bir Caracalla asla anısına bir zıpkın büyütmezdi, [Bkz. *Dion Cassius.* XXVII XVIII, 2] veya Alexander Severus büstünü iki Demi-Tanrınınkiler ve gerçek Tanrı'nın [Lampridlius, *Adrian,* xxxix. 2.] veya bir İmparatoriçe onunla yazışmış. Kudüs'teki kuşatmanın zorluklarından neredeyse hiç dinmeyen Titus, acele etmezdi.

Apollonius'a bir mektup yazın, onunla Argos'ta buluşmak isteyin ve babasının ve kendisinin (Titus) her şeyi kendisine, büyük Apollonius'a borçlu olduğunu ve bu nedenle ilk düşüncesinin velinimetleri için olduğunu ekledi. İmparator Aurelian da o büyük Bilge'ye Tyana'daki görüntüsü ve iletişimi için teşekkür etmek için bir tapınak ve tapınak inşa etmemişti. Bu *ölümünden sonra* Aurelian'ın kuşatmayı yükselttiği ölçüde, herkesin bildiği gibi sohbet şehri kurtardı. Dahası, bir aşk romantizm olsaydı, Tarih Vopiscus'a sahip olmazdı, [Geçit şöyle devam eder: “Aurelian, Tyana'yı yok etmeye karar vermişti ve kasaba, kurtuluşunu yalnızca Apollonius'un bir mucizesine borçluydu; Bu kadar ünlü ve bilge adam, Tanrıların bu büyük dostu, kendi şekli ve şekliyle çadırına dönerken aniden İmparatorun önüne çıktı ve ona Pannonian dilinde şöyle dedi: 'Aurelian, eğer istersen fethedin, yurttaşlarıma karşı bu kötü tasarımları terk edin: emir verirseniz, masum kan dökmekten kaçının; ve eğer yaşarsan adaletsizlikten kaçının. ' Birçok tapınakta portrelerini gördüğü Apollonius'un yüzüne aşina olan Aurelian, hayretle vurdu. hemen ona (Apollonius) heykel, portre ve tapınağa yemin etti ve tamamen merhamet fikirlerine geri döndü. " Ve sonra Vopiscus ekliyor: "Eğer daha çok insanın erdemlerine inansaydım *görkemli* Apollonius, çünkü bilgilerimi en ciddi adamlardan topladıktan sonra, tüm bu gerçekleri Ulpian Kütüphanesi Kitaplarında doğrulamış olmamdır. " (Bkz. Flavius Vopiscus, *Aurelianus).* Vopiscus 250 yılında yazdı ve sonuç olarak Philostratus'tan bir asır önce geçti.] En güvenilir Pagan Tarihçilerinden biri, bunu onaylamak için. Son olarak, Apollonius, Epiktetos gibi asil bir karaktere ve hatta Kilise Babalarının birkaçına hayranlık duyulmayacaktı; Örneğin Jerome, daha iyi anlarında Apollonius hakkında şöyle yazıyor:

> Bu gezgin filozof, nereye giderse gitsin öğrenecek bir şeyler buldu; ve her yerde kar elde etmek böylece her geçen gün artmaktadır. [*Ep. ad Paulinum.]*

Apollonius Kurgu Yok (Sayfa 137) Onun dehalarına gelince, onları anlamak istemeksizin, Jerome inkar edilemez bir şekilde onları böyle kabul eder; Gerçekler bunu yapmaya mecbur olmasaydı, kesinlikle asla yapmazdı. Konuyu bitirmek için, Apollonius, dördüncü yüzyılda dramatize edilmiş bir romantizmin basit bir kahramanı olsaydı, Efesliler şevkli minnettarlıklarıyla, kendilerine bahşettiği tüm faydalar için ona altın bir heykel dikmezlerdi. [Yukarıdakiler çoğunlukla De Mirville'den özetlenmiştir. *loc cit.,* s. 66-69]

BÖLÜM XVIII

Uzman Biyografilerinin Altında Yatan Gerçekler

(Sayfa 138) Ağaç, meyveleriyle bilinir; Üstad'ın sözleri ve eylemleri ile doğası. Bu sadaka ve merhamet sözleri, Apollonius'un (ya da sidereal hayaletinin) ağzına konan asil tavsiye, Vopiscus tarafından okültistlere Apollonius'un kim olduğunu gösteriyor. O halde neden on yedi yüzyıl sonra ona "Şeytan Ortamı" diyorsunuz? Kilise'nin çağının en soylu adamlarından birine karşı böylesine güçlü bir düşmanlığının sırrını haklı çıkarmak ve açıklamak için bir neden ve çok güçlü bir neden olmalıdır. Bunun bir nedeni var ve biz bunu yazarının sözleriyle veriyoruz. *Ölçülerin Kaynağındaki İbranice-Mısır Gizeminin Anahtarı,* ve Profesör Seyffarth. İkincisi, İsa'nın yaşamındaki önemli tarihleri analiz eder ve açıklar ve böylece ilkinin sonuçlarına ışık tutar. İkisini harmanlayarak ikisinden alıntı yapıyoruz.

Güneş aylarına göre (İbraniler arasında kullanılan takvimlerden biri olan otuz günlük), *Eski Ahit* ekinoks günlerinde ve gündönümlerinde gerçekleşti; örneğin, tapınakların ve alterlerin temelleri ve adanmışlıkları [ve tapınağın kutsanması]. Aynı önemli günlerde, dünyanın en dikkat çekici olayları *Yeni Ahit* olmuş; örneğin, Mesih'in duyuru, doğumu, dirilişi ve Vaftizci Yahya'nın doğumu. Ve böylece tüm dikkat çekici dönemlerin

Yeni Ahit uzun bir süre önce tipik olarak kutsandı. *Eski Ahit,* İlkbahar ekinoksunun olduğu Yaratılış'ın sonunu takip eden günden başlayarak. Sırasında

Dionysius Areopagita, Nisan'ın 14. gününde, Etopya'da bir güneş tutulması gördü ve "Şimdi Rab (Yehova) bir şeyler acı çekiyor" dedi. Sonra Mesih 22 Mart 17'de ölümden dirildi. *Nisan,* Pazar, ilkbahar ekinoksunun olduğu gün (Seyf. Philo de Septen'den alıntı) - yani Paskalya'da veya güneşin dünyaya yeni bir hayat verdiği gün. Vaftizci Yahya'nın "Artması gerekir, ama azaltmalıyım" sözleri, kilisenin babalarının da onayladığı gibi, Yahya'nın yılın en uzun gününde ve Mesih'in altı aylık olduğunu kanıtlamaya hizmet eder. daha genç, en kısa olan 22 Haziran ve 22 Aralık gündönümleri.

İsa ve Apollonius-

(Sayfa 139) Bu sadece, başka bir aşamaya gelince, Yuhanna ve İsa'nın, görünüş veya durum farklılıkları altında aynı güneşin tarihinin özetleyicileri olduklarını gösterir; ve bir şartın diğerini takip etmesi, zorunlu olarak ifade, *Luke,* ix. 7, sadece boş değil, aynı zamanda "bazılarının söylediği, (İsa'da) Yuhanna'nın ölümden dirildiği" doğruydu. (Ve bu değerlendirme, neden *Tyana Apollonius'un Hayatı,* Philostratus tarafından, çeviriden ve popüler okumadan öylesine ısrarla uzak tutulmuştur. Orijinalinde üzerinde çalışmış olanlar, ya *Apollonius'un Hayatı* dan alındı *Yeni Ahit,* ya da *Yeni Ahit*

anlatılar alındı *Apollonius'un Hayatı,* apaçık aynılığından dolayı *inşaat araçları* anlatılar. Açıklama isimleri düşünüldüğünde yeterince basittir. *isa* İbranice שי ve Apollonius veya Apollon, aynı isimlerdir.

göklerdeki güneş; ve ille de seyahatlerine gelince, birinin tarihi *işaretler,* acılarının, zaferlerinin ve mucizelerinin kişileştirilmesiyle, ancak olabilirdi
diğerinin tarihi bu seyahatleri kişileştirme yoluyla tanımlamanın yaygın ve yaygın bir yönteminin olduğu yerlerde.) Görünüşe göre, uzun süre sonra, tüm bunların astronomik bir temele dayandığı biliniyordu; laik kilise için, deyim yerindeyse, Konstantin tarafından kuruldu,

> ve tesis edilen ibadetin nesnel koşulu, kararnamesinin saygıdeğer gününün kabul edildiği bir parçasıydı. *Güneş* İsa Mesih'e ibadet için ayrı bir gün olmalıdır. *Güneş-* gün. Bu konuyla ilgili diğer bazı gerçeklerde tuhaf ve şaşırtıcı bir şey var. Daniel Peygamber (*gerçek peygamber* Graetz'in dediği gibi). ["Gerçek bir peygamber", çünkü Okült astronomide mükemmel bir tecrübeye sahip bir Başlangıç.] Piramit sayılarını veya astrolojik sayıları kullanarak, *Meshiac,* olduğu gibi (eğer o sırada güneş tutulması olsaydı, astronomik bilgisinin doğruluğunu gösterirdi). . . . Ancak şimdi, tapınak Başak ayında 71 yılında yıkıldı ve 71, gösterildiği gibi Güvercin sayısı veya 71X5 = 355 ve *balık,* bir Yehova numarası.

Yazara daha sonra "Mümkün mü?"

> İnsanlığın olaylarının bu sayı biçimleriyle koordineli olarak gerçekleşmesi mümkün mü? Öyleyse, astronomik bir figür olarak İsa Mesih, ilerlemiş her şeye ve muhtemelen daha fazlasına sadıktı. O, bir erkek olarak, yaşam denizinde önceden belirlenmiş tipte cevapları sayıların altında doldurmuş olabilir. İsa'nın kişiliği yok edilmiş görünmüyor, çünkü, *şart olarak,* astronomik formlara ve ilişkilere cevap veriyordu. Arap, "Kaderiniz yıldızlarda yazılı" diyor. [*İbranice-Mısır Gizeminin Anahtarı.* s. 259 *vd.*
>
> Astronomi ve fizyoloji bedenler, astroloji ve psikolojidir, onların bilgilendirici ruhlarıdır: İlki duyusal algı gözüyle, ikincisi içsel veya "ruh gözüyle" incelenmiştir ve ikisi de *tam* bilimler.]

Apollonius'un "kişiliği" de aynı şekilde "yok edilmedi" (**Sayfa 140)** sebep. İsa'nın durumu, tüm Adepts ve Avataras (Buddha, Shankaracharya, Krishna, vb. Gibi) durumlarında aynı olasılığın zeminini kapsar - bunların tümü, İsa gibi kendi takipçileri ve ülkeleri için de büyük ve tarihseldir. Nasıra artık Hristiyanlar için ve bu topraklarda.

Ancak eski yüzyılların eski edebiyatında daha fazlası var. Iamblichus, büyük Pisagor'un biyografisini yazdı.

> İkincisi, İsa'nın yaşamına o kadar çok benziyor ki, bir hainlik olarak algılanabilir. Diogenes Laërtius ve Plutarch, Platon tarihini benzer bir üslupla ilişkilendirir. [*Yeni Platonizm ve Simya.* s. 12.]

Öyleyse, tüm bu hayatları inceleyen her akademisyene saldıran şüpheleri neden merak ediyorsunuz? Kilise, tüm bu şüpheleri erken dönemlerinde biliyordu; ve Papalarından sadece biri kamuoyunda ve açıkça bir Pagan olarak bilinmesine rağmen, gerçeği açıklayamayacak kadar hırslı kaç kişi daha vardı?

Aslında bu "gizem", İnisiye olmamakla birlikte Pisagor, Buda, Apollonius vb. Yaşamları arasındaki mükemmel benzerliğin anahtarını bulmada başarısız olanlar için - sadece bunu bilenler için doğal bir sonuçtur. tüm bu harika karakterler aynı okulun İnisileriydi. Onlara göre birinin diğerinden ne “rezillik” ne de “kopyası” var; onlar için hepsi "orijinaller" dir, yalnızca bir ve aynı konuyu temsil etmek üzere boyanmıştır: mistik ve aynı zamanda halk, insanlığın bazı kısımlarını kurtarmak için dünyaya gönderilen İnisiyelerin yaşamı, eğer kurtaramazlarsa bütün toplu. Dolayısıyla herkes için aynı program.

Her biri için varsayılan "kusursuz köken", Başlangıcın Gizemi sırasındaki "mistik doğumlarına" atıfta bulunarak ve kalabalıklar tarafından kelimenin tam anlamıyla kabul edilerek, daha bilgili ama hırslı din adamları tarafından bu konuda teşvik edildi. Böylece, her birinin annesi, oğlunu doğrudan Tanrı'nın Kutsal Ruhu tarafından gebe bırakılarak bakire ilan edildi; ve Oğullar, sonuç olarak, "Tanrı'nın Oğulları" idi, ancak gerçekte, hiçbiri böyle bir tanımaya, kardeşi İnisiyelerin geri kalanından daha fazla hak sahibi değildi, çünkü hepsi öyleydi - mistik yaşamları olduğu sürece ilgili - yalnızca "aynı Güneşin tarihinin özetleyicileri", ki bu da Gizemin içindeki başka bir gizemdir. Bu tür kahramanların isimlerini taşıyan dış kişiliklerin biyografilerinin hiçbir ilgisi yoktur ve kahramanların özel hayatlarından oldukça bağımsızdır. *iç* Neophytes ve Initiates karakterleriyle yaşıyor.

İnisiyelerin Biyografileri- (Sayfa 141) Dolayısıyla, kendi biyografilerinin inşa araçlarının açık aynılığı. İnsanlığın başlangıcından itibaren, Haç veya İnsan, kolları yatay olarak uzanmış, kosmik kökenini simgeleyen, psişik doğası ve İnisiyasyona götüren mücadelelerle bağlantılıydı. Ancak, eğer bir kez (a) her gerçek Üstadın geçmesi gerektiği ve hala geçmesi gerektiği gösterilmişse

Herkül'ün on iki emeği ile sembolize edilen Başlatma'nın yedi ve on iki denemesiyle; (b) gerçek doğum gününün ruhsal olarak dünyaya doğduğu gün olarak kabul edildiğini, yaşının ikinci doğum saatinden itibaren sayıldığını, bu da onu “iki kez doğmuş” yaptığını, bir Dvija olduğunu ya da İnisiye, hangi günde gerçekten bir Tanrı'dan ve kusursuz bir Anneden doğar; ve (c) tüm bu şahsiyetlerin sınavlarının, başlangıç törenlerinin Ezoterik önemine tekabül edecek şekilde yapılması - hepsi on iki burç burcuna karşılık gelir - o zaman herkes, tüm bu kahramanların burçlar aracılığıyla seyahatlerinin anlamını görecek. Cennetteki Güneşin ve her bir durumda, bir Üstadın Başlangıcından önce ve sonra "ıstıraplarının, zaferlerinin ve mucizelerinin" bir kişileştirilmesi olduklarını. *tersine,* her şey gibi açıklığa kavuşacak.

Bir örnek alın. Efsaneler - onlar için *herşey* ekzoterik amaçlara yönelik efsaneler, bir durumda inkar ne olursa olsun - Krishna, Herkül, Pisagor, Buda, İsa, Apollonius, Chaitanya'nın yaşamları. Dünyevi düzlemde, biyografileri, çemberin dışından biri tarafından yazılırsa, mistik yaşamlarından korunan anlatılarda okuduklarımızdan büyük ölçüde farklı olurdu. Bununla birlikte, küfürlü bakışlardan ne kadar çok maskelenmiş ve gizlenmiş olursa olsun, bu tür yaşamların temel özelliklerinin hepsi orada ortak olarak bulunacaktır. Bu karakterlerin her biri, tanrılara, büyük krallara ve kahramanlara bahşedilen bir unvan olan ilahi olarak doğmuş bir Soter (Kurtarıcı) olarak temsil edilir; ister doğumlarında ister daha sonra, ister kral Kansa, kral Herod olarak adlandırılsın, her biri muhalif bir güç (Madde ve İllüzyon dünyası) tarafından aranır ve ölümle tehdit edilir (ama asla öldürülmez). veya kral Mara (Şeytani Güç). Hepsi cezbediliyor, zulüm görüyor ve sonunda İnisiyasyon ayininin sonunda öldürüldükleri söyleniyor. *yani* onların içinde

fiziksel sonsuza dek kurtulmaları gereken kişilikler *manevi* "Diriliş" veya "doğum". Ve böylece geldikten sonra (**Sayfa 142)** bu sözüm ona şiddetli ölümle sona erdiğinde, hepsi Cehennem Dünyasına, Çukur'a veya Cehenneme - Temptation, Lust and Matter Krallığı'na, dolayısıyla Karanlığın geri döndüğü, "Chrest koşulunu" aşarak yüceltilirler. ve "Tanrılar" olur.

Öyleyse, büyük benzerlik onların günlük yaşamlarında değil, içsel durumlarında ve din öğretmenleri olarak kariyerlerinin en önemli olaylarında aranmalıdır. Tüm bunlar, aynı zamanda Başlatma derecelerinin ve denemelerinin temsili olan astronomik bir temel ile bağlantılı ve onun üzerine inşa edilmiştir: Karanlığın ve Maddenin Krallığına iniş, *son bir kez,*

oradan "Doğruluğun Güneşleri" olarak ortaya çıkmak, bunların en önemlisidir ve bu nedenle, Orpheus ve Herkül'den Krishna ve Mesih'e kadar tüm Soterlerin tarihinde bulunur.

Euripides diyor ki:

> Dünya odalarından çıkan Herakles, Plüton'un cehennemini terk
> ediyor. [*Herakles* 807]

Ve Virgil şöyle yazıyor:

> Thee'de Stygian gölleri titredi; Orcus'un kapıcısı Korktu. . . Typhon bile
> korkmadı. . .
> Selamlamak, *gerçek oğlu* Tanrılara şan eklendi. [*Aeneid,* viii., 274, ff.]

Orpheus, Pluto, Eurydice krallığında kayıp Ruhunu arar; Krishna cehennem bölgelerine iner ve oradan altı erkek kardeşinden kurtarır, o yedinci İlkedir; altı İlkenin tamamı yedinciye birleşen “mükemmel bir İnisiye” haline gelmesinin şeffaf bir alegorisi. İsa, Adem'in ruhunu veya maddi fiziksel insanlığın sembolü olan Şeytan'ın krallığına inmek için yapılmıştır.

Bilgili Oryantalistlerimizden herhangi biri bu alegorinin kökenini, "İnşaatçılar" ın eliyle yeryüzüne ilk kez dikildiğinden beri bu kadar yemyeşil dallar taşıyan o "Hayat Ağacı" nın ebeveyn "Tohumunu" aramayı hiç düşündüler mi? ? Korkmuyoruz. Yine de, şimdi gösterildiği gibi, dışsal, çarpık yorumlarda bile bulunur. *Vedalar* - of *Rig Veda,* dördünün en eski, en güvenilir olanı - gelecekteki tüm İnisiye-Kurtarıcıların bu kökü ve tohumu, içinde "fanilerin kavrayışının ötesinde" "Baba" İlkesi olan Visvakarmâ olarak adlandırılıyor; içinde *ikinci* Aşama Sûrya, Kendisini Kurban olarak sunan “Oğul”; üçüncü olarak, Kendi Kendini feda eden İnisiye *fiziksel* Onun için *Manev* Öz.

Efsanelerin Benzerliği- (Sayfa 143) Visvakarmâ, (mistik olarak) Vikkartana, "ışınlarından sıyrılan güneş" haline gelen, çok ateşli doğası nedeniyle acı çeken ve sonra yüceltilen (arınma yoluyla) yüceltilen, "her şeyi bilen" Visvakarmâ'dadır. en büyük Doğa Gizemi vuruldu. Harika "benzerliğin" sırrı bu yüzden.

Bütün bunlar alegorik ve mistiktir ve yine de, Başlangıcın Gizemleri'ne yüzeysel olarak aşina olan her Doğu Okültizmi öğrencisi için mükemmel bir şekilde anlaşılabilir ve açıktır. Bizim nesnel Madde Evrenimizde ve sahte görünümlerimizde Güneş, hayat veren, yardımsever İlahiyat'ın en uygun amblemidir. Öznel, sınırsız Ruh ve Gerçek Dünyasında, parlak aydınlığın halka tamamen verilemeyen başka ve mistik bir önemi vardır. Sözde "putperest" Parsiler ve Hindular, Güneş'e olan dinsel hürmetlerinde gerçeğe kesinlikle soğuk, sürekli analiz eden ve her zaman yanıldığı gibi halkın inanmaya hazır olduğundan daha yakındır. Tek başına anlam alabilecek olan Teosofistlere, Güneş'in Yedinci İlkemizin dış tezahürü olduğu söylenebilir.

Gezegensel Sistem, Ay onun Dördüncü Prensibi iken, efendisinin ödünç aldığı cüppesinde parlıyor, feci maddi bedeni Dünya'nın her tutkulu dürtüsüne ve kötü arzusuna doymuş ve onu yansıtıyor. Adeptship ve Başlatma döngüsünün tamamı ve tüm gizemleri bu iki ve Yedi Gezegenle bağlantılı ve onlara hizmet ediyor. Manevi basiret Güneş'ten kaynaklanır; tüm psişik durumlar, hastalıklar ve hatta delilik Ay'dan ilerler.

Tarihin verilerine göre bile - önermeleri çoğunlukla doğruyken sonuçları dikkate değer ölçüde hatalı - bir Dinin her Kurucusunun “efsaneleri” (ve ayrıca herkesin ayinleri ve dogmaları arasında) ve isimler arasında olağanüstü bir anlaşma vardır. ve Güneş tarafından yönetilen takımyıldızların seyri. Bununla birlikte, bundan dolayı, hem Kurucuların hem de Dinlerinin bir efsane ve diğer batıl inançlar olması gerektiği sonucu çıkmaz. Bunlar, biri ve hepsi, Bilgelik-Din'in dayandığı aynı doğal ilkel Gizemin farklı versiyonlarıdır ve daha sonra onun Üstadlarının gelişimidir.

Ve şimdi bir kez daha okuyucuya, Üstadlık Tarihinin en büyük ve en asil karakterlerinden birine - Nasıralı İsa - ya da Kiliseye karşı nefret bile. Gerçeğin ve gerçeğin ifadesi pek kabul edilemez, (**Sayfa 144)** küfür veya nefret olarak adalete herhangi bir yaklaşımla. Bütün soru, tek bir noktanın çözümüne bağlıdır: İsa, "Tanrı'nın Oğlu" ve İnsanlığın "Kurtarıcısı" olarak Dünya'nın yıllıklarında benzersiz miydi? O'nun davası - pek çok benzer iddianın arasında - tek istisnai ve eşi görülmemiş durumdu; Doğuşu, doğaüstü olarak tertemizdir; ve diğerleri Kilise tarafından savunulduğu şekliyle, ancak küfür Satanik kopyalar ve tahmin yoluyla yapılan intihal miydi? Yoksa O sadece “amellerinin oğlu” muydu, son derece kutsal bir adam ve cehalet ve despotik güç karşısında insanlığı aydınlatmak için çaba sarf etme karinesi için canını ödeyen pek çok kişiden biri olan bir reformcu muydu? ve O'nun Ahlakı ve Felsefesi ile yükünü hafifletmek mi? İlki, körü körüne, her şeye direnen bir inancı gerektirir; ikincisi akıl ve mantıkla herkese önerilmektedir. Dahası,

Soru, ikinci alternatife göre olumlu yanıtlanmalıdır. Bu, reddedilemez bir sonuç ve tarihsel kayıtlardan bilinen gerçeklere dayanan doğal bir çıkarımdır. Şimdiye kadar yanılmazlık ve kutsallık iddialarına yüksek sesle inanan birçok Papa ve Azizin hayatını el değmeden terk ederek, okuyucu, Kilise Tarihi'ne, Hristiyan Kilisesi'nin (Hıristiyanlığın değil) büyüme ve ilerlemesinin kayıtlarına dönsün, o da cevabı bu sayfalarda bulun. Bir yazar şöyle diyor:

> Kilise, sorgulamanın yarattığı özgür düşüncenin telkinlerini, bugün de öfkesini kışkırtan tüm bu şüpheleri çok iyi biliyordu; ve onun ilan edeceği “kutsal gerçekler”, en temel dogmalarla ilgili olarak bile, Kilise hiyerarşisinin ileri gelenleri tarafından kabul edildi ve reddedildi, dönüştürüldü ve değiştirildi, güçlendirildi ve kısıtlandı.

Kökeni, biyografisi ve soyağacı daha belirsiz olan veya tanımlanması ve nihayetinde İsa'nınkinden daha zor olan Tanrı veya Kahraman nerede? Onun gerçek doğası ile ilgili artık geri dönülmez dogma sonunda nasıl yerleşti? Evangelistlere göre annesi tarafından, O bir insandı - basit bir ölümlü adam; Babası tarafından O Tanrı! Ama nasıl? O halde O insan mı yoksa Tanrı mı, yoksa ikisi aynı anda mı? şaşkın yazara sorar. Gerçekten de doktrinin bu noktasında sunulan önermeler sellere neden oldu

sırayla, zavallı İnsanlığa dökülecek mürekkep ve kan ve hala şüpheler dinlenmiyor. Her şeyde olduğu gibi bunda da bilge Kilise Konseyleri kendileriyle çelişti ve birçok kez fikirlerini değiştirdiler.

Mesih'in Doğası- (Sayfa 145) İncelememiz için sunulan metinleri özetleyip bir göz atalım. Bu tarih.

Samosata Piskoposu Paul, ilk Antakya Konseyinde Mesih'in tanrısallığını reddetti; Teolojik Hıristiyanlığın kökeni ve doğuşunda, O, yalnızca kutsallığı ve iyi amelleri nedeniyle "Tanrı'nın Oğlu" olarak adlandırıldı. Eucharist Kutsal Eşyası'nda kanı bozulmuştu.

MS 325'te düzenlenen İznik Konseyinde Arius, Katolik Birliği'nin neredeyse parçalanmasına neden olan öncülleriyle çıktı.

On yedi piskopos, kendileri için sürgüne gönderilen Arius'un doktrinlerini savundu. Bununla birlikte, otuz yıl sonra, MS 355, Milano Konseyinde, üç yüz piskopos, on yıl önce, AD 345, yeni bir Antakya Konseyi'nde, Arian görüşlerine bağlılık mektubunu imzaladı, Eusebialılar İsa'nın İsa'nın Mesih, Tanrı'nın Oğlu ve Babasıyla Bir'ydi.

MS 357'de Sirmium Konseyi'nde "Oğul" artık eşli olmaktan çıkmıştı. Bu birlikteliği reddeden Anomaealılar ve Arialılar muzaffer oldular. Bir yıl sonra, ikinci Ancyra Konseyinde, "Oğul'un eşli olmadığı, sadece özünde Baba'ya benzediği" kararlaştırıldı. Papa Liberius kararı onayladı. Birkaç yüzyıl boyunca Konsey, en çelişkili ve zıt görüşleri destekleyerek savaştı ve tartıştı; zahmetli travmalarının meyvesi, Minerva benzeri, kilisenin tüm fırtınalarıyla donanmış, teolojik beyinden çıkarılan Kutsal Üçlü'dü. Yeni gizem, cinayet ve diğer suçların büyük bir etkisi olduğu bazı korkunç çekişmelerin ortasında dünyaya geldi. Saragossa Konseyi'nde, MS 380'de, Baba'nın, Oğul ve Kutsal Ruh tek ve aynı Kişidir, Mesih'in insan doğası yalnızca bir "illüzyondur" - Avatârik Hindu doktrininin bir yankısıdır. "Bu kaygan yolda bir zamanlar Babalar aşağı kaymak zorunda kaldı *ad absurdum* - ki bunu yapmakta başarısız olmadılar. " Bir kadından doğan onda insan doğası nasıl reddedilir? Konstantinopolis Konseylerinden birinde yapılan tek akıllıca açıklama, Papa Flavius tarafından aforoz edildiği "Tanrı beni Tanrımın doğası üzerine akıl yürütmekten korusun" diyecek kadar cesur olan Eutyches'ten geldi.

Efes Konseyi'nde, MS 449, Eutyches intikamını aldı. Gerçek Sezariye Piskoposu Eusibius, onu (**Sayfa 146)** kabulü *iki* Konsey ona isyan etti ve Eusebius'un diri diri yakılması önerildi. Piskoposlar tek bir adam gibi kalktı ve yumruklarını sıkarak öfkeyle köpürerek, Eusebius'un ikiye bölünmesini ve doğasını böldüğü İsa'yla ilgileneceği gibi davranılmasını istedi. Eutyches, iktidarı ve ofisinde yeniden kuruldu, Eusebius ve Flavius görevden alındı. Sonra iki taraf birbirine en şiddetli şekilde saldırdı ve savaştı. Aziz Flavius, kendisine saldıran ve tekmeleyen Piskopos Diodorus tarafından o kadar kötü muamele gördü ki, aldığı yaralanmalardan birkaç gün sonra öldü.

Her uyumsuzluk bu Konseylerde toplandı ve sonuç, şu anki yaşayan paradokslar olarak adlandırılan

Kilise dogmaları. Örneğin, ilk Ancyra Konseyi, AD 314'te, "Çocuğu olan bir kadını vaftiz ederken, doğmamış bebek de vaftiz olur mu?" Konsey olumsuz yanıt verdi; çünkü iddia edildiği gibi, "bu şekilde vaftiz edilen kişi, anne karnındaki çocuk için imkansız olan, rıza gösteren bir taraf olmalıdır." Dolayısıyla bilinçsizlik vaftizin önünde kanonik bir engeldir ve bu nedenle bugünlerde vaftiz edilen hiçbir çocuk aslında vaftiz edilmez. Öyleyse, kıtlık sırasında misyonerler tarafından vaftiz edilen ve aksi takdirde çok hevesli Padres tarafından gizlice "kurtulan" on binlerce açlıktan ölmüş putperest bebeğe ne olacak? Sayısız Konseylerin tartışmalarını ve kararlarını birbiri ardına takip edin ve bugünkü şaşmaz ve Apostolik Kilisesi'nin nasıl bir çelişki karmaşası inşa edildiğini görün!

Ve şimdi, kelimenin tam anlamıyla alındığında ne kadar paradoksal olduğunu görebiliriz. *Yaratılış:* "Tanrı insanı kendi suretinde yarattı." Tanrısal surette yaratılanın (Bölüm ii .'nin) Toprak dem'i değil, İlahi Androjin (Bölüm I) ya da Adam Kadmon olduğu apaçık gerçeğinin yanı sıra, kişi Tanrı'nın - Hristiyanların Tanrısı, her halükarda, insan tarafından, ilk Konseylerin tekmelerinin, darbelerinin ve cinayetlerinin ortasında, kendi suretinde yaratıldı.

İsa'nın bir İnisiye ve şehit bir Üstat olduğu iddiasına ışık tutan ilginç bir gerçek, eserde (zaten sık sık atıfta bulunulan) "matematiksel bir vahiy" olarak adlandırılabilir.
- *Ölçülerin Kaynağı.*

Matta'nın 27. Bölümünün 46. ayetinin şu kısmına dikkat çekiliyor: “Eli, Eli, Lama Sabachthani? - yani, Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin? " Elbette bizim versiyonlarımız orjinalinden alınmıştır. *Yunan* el yazmaları (bu olaylarla ilgili orijinal İbranice el yazmalarına sahip olmamamızın nedeni, İbranice'deki bilmecelerin, türetme kaynaklarıyla karşılaştırıldığında kendilerine ihanet etmeleridir. *Eski Ahit).*

Ciddi Bir Yanlış Çeviri

(Sayfa 147) Yunan el yazmaları, istisnasız olarak bu kelimeleri şu şekilde verir:

Ηλι Ηλι λαμα .σαβαχθανι

Onlar *İbranice kelimeler* içine dönüştürülmüş *Yunan,* ve İbranice şu şekildedir:

Bu sözlerin kutsal metni, "yani, Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?" Diyor. uygun tercümeleri olarak. İşte tüm tartışmanın ötesinde kelimeler; ve tüm soruların ötesinde, Kutsal Yazılar tarafından onlara verilen yorum budur. Şimdi kelimeler bu yorumu taşımayacak ve bu yanlış bir yorumdur. Gerçek anlamı *verilenin tam tersi,* ve bir -

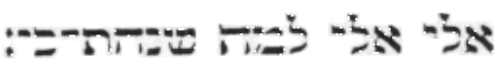
Tanrım, Tanrım, beni nasıl yüceltiyorsun!

Ama bir süreliğine daha da fazlası *lama* dır-dir *neden,* veya *Nasıl,* sözlü olarak fikrini birbirine bağladı *göz kamaştırmak* veya adverbially, " *ne kadar göz kamaştırıcı, "* ve bunun gibi. Dikkatsiz okuyucu için bu yorum zorlanır ve bir peygamberlik ifadesinin yerine getirilmesine olduğu gibi cevap vermek için bir

marjinal referans *ilk* ayet *yirmi ikinci* Mezmur:

"Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?"

Bu sözler için bu ayetin İbranice'si -

Hangi referansın doğru olduğu ve yorumlamanın kulağa hoş geldiği konusunda, ancak tamamen farklı bir sözcükle. Kelimeler -

Eli, Eli, lamah azabvtha-ni?

Ne kadar bilgili olursa olsun, hiçbir insan zekası bu pasajı *render yanlışlığı* yüzünde; ve böylelikle, resitalin ilk yüz kutsallığına çok büyük bir darbe olur. [App., Vii., S.301.]

On yıl veya daha fazla bir süre boyunca, yeniden yazılanlara (?) *Kutsal Kitap,* İngiltere'nin en büyük İbrani ve Yunan bilginleri, yanlışları ve gafları, ihmal günahlarını ve daha az öğrenilmiş selefleri olan İncil tercümanlarının işlediği suçları düzelttiklerini iddia eden toprak bilgisinin en heybetli ve en kutsal dizisi. Bize hiçbirinin İbranice sözcükler arasındaki bariz farkı görmediği söylenecek mi? *Mezmur* xxii., *Azabbvtha-ni,* ve *Sabachthani* içinde *Matthew;* kasıtlı tahrifatın farkında olmadıklarını?

"Sahte" için öyleydi. Ve bize ilk Kilise Babalarının neden başvurduğu sorulursa, cevap basittir: Çünkü *Kutsal* kelimeler, gerçek anlamlarında Pagan tapınak ayinlerine aitti.
(Sayfa 148) Korkunç Başlatma denemelerinden sonra telaffuz edildi ve bazı "Babaların" hatırasında hâlâ tazeydiler. *Matta İncili* Yunanca olarak düzenlendi. Çünkü nihayet, Gizemlerin Hiyerofanlarının çoğu ve birçok İnisiyenin o günlerde yaşıyordu ve gerçek sözleriyle verilen cümle, İsa'yı doğrudan basit İnisiler olarak sınıflandıracaktı. "Tanrım, Güneşim, sen ışıltını üzerime mi döktün?" İnisiyenin "Oğul ve Güneşin yüceltilmiş Elçisi" nin şükran duasını bitiren son sözlerdi. Mısır'da bu güne kadar ayini temsil eden oymalar ve resimler buluyoruz. Aday iki ilahi sponsor arasındadır; Hayatı temsil eden şahin başlı bir "Osiris-Sun", diğeri Merkür - ölümden sonra Ruhları yeni meskenlerine, Hades'e - fiziksel bedenin ölümünü temsil eden ibis başlı, psikopomik deha, mecazi olarak. Her ikisi de “hayatın akışını doldururken, "İnisiyenin başındaki arıtma suyu, birbirinin içine geçen iki akarsu bir haç oluşturuyor. Gerçeği gizlemek daha iyi, bu *basso-rölyef* aynı zamanda "Hıristiyan hakikatinin Pagan sunumu" olarak da açıklanmıştır. Chevalier des Mousseaux buna Merkür adını verir:

Osiris-Sol'un değerlendiricisi St. Michael, Söz'ün değerlendiricisi Ferouer'dir.

Konstantin'in standardı olan Chrestos ve Labarum'un tuğrası - ki bu arada bir Pagan ölmüş ve asla vaftiz edilmemiş - yukarıdaki ayinden türetilmiş bir semboldür ve aynı zamanda "yaşam ve ölüm" anlamına gelir. Haç işareti bir Hristiyan sembolü olarak kabul edilmeden çok önce, Neofitler ve Adeptler arasında gizli bir tanıma işareti olarak kullanıldı. Eliphas Levi diyor:

Hıristiyanlar tarafından kabul edilen haç işareti yalnızca onlara ait değildir. Kabalistiktir ve elementlerin karşıtlıklarını ve kuaterner dengesini temsil eder. Okült ayetinde görüyoruz *Baba* başka bir eserde dikkat çektiğimiz gibi, onu yapmanın başlangıçta iki yolu ya da anlamını ifade etmek için en azından iki çok farklı formül; biri rahipler ve inisiyeler için ayrılmış; diğeri neofite ve küfre verilir.

[*Dogme ve Rituel de la Haute Magie,* ii, 88.]

Şimdi anlayabiliriz neden *Matta İncili,* Ebionitlerin Müjdesi, dünyanın ilginç lütfundan İbranice formunda sonsuza kadar dışlandı.

Jerome, Şehit Pamphilius tarafından Caesarea'da toplanan kütüphanede Matthew the Publican tarafından İbranice yazılmış özgün ve orijinal Evangel'i buldu. *Nazaraean'lardan izin aldım,* Beroea of Syria'da bunu kullanan (tercüme etmek için müjde, "dördüncü yüzyılın sonlarına doğru yazıyor. [(Hieronymus, *Des Viris Illust.,* III) “Tüm Kilise Babaları şunu söylese de dikkat çekicidir: *Matthew* yazdı *İbranice,* hepsi kullanıyor *Yunan* gerçek havarisel yazı olarak metin, hangi ilişkiden bahsetmeden *İbranice* Matthew bizim

Yunan bir! Çok vardı *tuhaf eklemeler* bizim (Yunanca) Evangel'imizi ”(Olshausen, *Nachweis der Echtheit der Sammtlichen Schriften des Neuen Testi.,* s. 32; Dunlap,
Sod, İnsanoğlu, s. 44.)]

İsa'nın Gizli Doktrini

(Sayfa 149) "Evangel'de *Nasıralılar* ve *Ebiyonitler* "son zamanlarda İbraniceden Yunancaya tercüme ettiğim ve çoğu kişi tarafından" *hakiki*
Matta müjdesi ”vb. [*Matthew'a yorum (* XII, 13) 11. Kitap. Jerome, bunun Keldani dilinde ama İbranice harflerle yazıldığını ekler.]

Elçilerin, savunmasız bir anda bunu itiraf eden İsa'dan "gizli bir öğreti" aldıkları. Bishops Chromatius ve Heliodorus'a yazarak, "Zor bir işin emredildiğinden, çünkü bu (tercüme) bana Saadetlerin tarafından emredildiğinden şikayet ediyor. *St Matthew kendisi,* Havari ve Evangelist, *açıkça yazılmak istemedi.* Çünkü bu olmasaydı *gizli* o (Matta) Evangel'e verdiği şeyi eklerdi. *onun muydu;* ama bu kitabı o uydurdu *İbranice karakterlerle mühürlenmiş,* ortaya koyduğu *bu şekilde bile* İbranice harflerle ve kendi eliyle yazılan kitabın sahip olunabileceğini *en dindar erkekler tarafından;* aynı zamanda zamanla kendilerinden öncekilerden de aldı. Ama bu kitabı hiç kimseye yazıya dökmesi için vermediler ve *metni* bir şekilde birbiriyle ilişkilendirdiler. " [“St. Jerome. " v.445: Dunlap, *Sod, İnsanoğlu,* s. 46.] Ve aynı sayfaya ekliyor: “Ve bu kitap, aynı zamanda yanlış yazan Seleucus adlı bir Manichaeus öğrencisi tarafından yayınlanmıştı. *Havarilerin İşleri,* maddeyi düzeltme için değil, yıkım için sergiledi; ve bu (kitap) *bir sinodda onaylandı* Kilisenin kulakları dinlemeyi gerektiği gibi reddetti. " [Bu aynı zamanda, muhtemelen öğrencisi Tatian'ın yaptığı gibi, sadece bu “İbranilere göre İncil” i kullanan Justin Şehit'in eserlerinin reddedilmesini de açıklamaktadır. Daha sonraki bir dönemde Mesih'in tanrısallığının tam olarak yerleştiğini, dördüncü yüzyılda bile Eusebius'un bu kitabı sahte olarak kınamadığını, ancak onu yalnızca şu şekilde sınıflandırdığı gerçeğiyle yargılayabiliriz: *Kıyamet* John: ve Credner (*Zur Gesch. des Kan,* s. 129)
Nicephorus'un *Vahiy,* onun içinde *Stichometry,* arasında

Antilegomena. Ebionitler, *hakiki* Apostolik yazıların geri kalanını reddeden ilkel Hıristiyanlar, yalnızca bu İncil'den (*Adv Hev.,* ben. 26) ve Epiphanius'un bildirdiği gibi Ebionitler, Nasıralılarla birlikte İsa'nın "bir insanın soyundan" bir adam olduğuna kesin bir şekilde inandılar.]

Jerome, kendisi, "Matta'nın eliyle" yazıldığını doğruladığı kitabın, yine de, onu iki kez çevirmesine rağmen, gizemli olduğu için neredeyse anlaşılmaz bir kitap olduğunu kabul ediyor. Yine de, Jerome, kendi yorumu dışındaki her yorumu soğukkanlı bir şekilde yazar. *inanışa ters düşen.* Dahası, Jerome bu İncil'in tek olduğunu biliyordu *orijinal* Birincisi, yine de "Kafirlere" zulmünde her zamankinden daha kıskanç hale geliyor. Neden? Çünkü kabul etmek, kurulan Kilise'nin ölüm cezasını okumakla eşdeğerdi. *İbranilere göre İncil* olduğu iyi biliniyordu

(Sayfa 150) Yahudi Hristiyanlar, Nasıralılar ve Ebionitler tarafından dört yüzyıl boyunca yalnızca bir kişi kabul edildi. Ve sonuncusu hiçbiri *ilahiyat* İsa'nın. [*Isis Açıklandı. II, 182-3.]*

Ebionitler, temsilcisi Gnostik yazar olan ilk Hıristiyanlardı. *Clementine Homilies,* ve yazarı olarak *Doğaüstü Din* gösterir, 8 [*Op. cit.,* II, 5] Ebiyonitik Gnostisizm bir zamanlar Hristiyanlığın en saf biçimi olmuştu. Kabalistik Gnostikler ilk Nazarenes'in öğrencileri ve takipçileriydi. Cerinthianların yaptığı gibi Aeonlara ve Epiphanius'un şikayet ettiği gibi "dünyanın Melekler (Dhyan Chohans) tarafından bir araya getirildiğine" inanıyorlardı (*Contra Ebionitas):* "Ebion, Serintiler'in biçimi olan Nasıralıların görüşüne sahipti." "Mesih'in bir erkeğin soyundan olduğuna karar verdiler," diye yakınıyor. [Ayrıca bakınız *Isis Açıklandı,* ii. 180, bölümün sonuna kadar.] Böylece yine:

Dan-Scorpio'nun rozeti *ölüm hayatı* sembolde veya *yaşam-ölüm. . .* Roma İmparatorluğu'nun standardı. Habil'in İsa olduğu gösterildi ve Kabil-Vulcain veya Mars onu deldi. Konstantin, savaş tanrısı Mars olan Roma İmparatoruydu ve bir Romalı asker İsa'yı çarmıhta deldi. . . .

Ancak Habil'in delinmesi, onun Kabil ile evliliğinin tamamıydı ve bu, Mars Jeneratörü biçiminde uygundu; çift glif, Mars-Jeneratör [Osiris-Sun] ve Mars-Destroyer [Mısır'da Ölüm Tanrısı Mercury *basso-rölyef]* birinde; yine, yaşam akışının devamı için gerekli olan canlı kozmos veya doğum ve ölüm hakkındaki ilkel fikir. [*Ölçü Kaynağı,* s. 299. Bu "hayat akışı", Philloc'da simgeselleştiriliyor *basso-rölyef* Az önce bahsettiğim gibi, Osiris'in başlattığı adaya haç şeklinde dökülen su ile - *Hayat* ve Güneş - ve Merkür - *Ölüm.* Bu *final* Başlatma ayininin *Yedi* ve *on iki* Mısır Mahzenlerindeki işkenceler başarıyla geçildi.]

Bir kez daha alıntı yapmak için *Isis Açıklandı:*

Serapeum'un Adytum'unun granit levhaları üzerine yontulmuş, kusursuz bir Hristiyan biçiminde bir Latin haçı bulundu; ve keşişler, haçın Paganlar tarafından bir "kehanet ruhu" ile kutsandığını iddia etmekte başarısız olmadılar. En azından Sözomen bir zafer havasıyla gerçeği kaydediyor. [Başka bir güvenilmez, gerçek dışı ve cahil yazar, beşinci yüzyılın dini tarihçisi. Paganlar, Yeni Platoncular ve İskenderiye ve Konstantinopolis Hıristiyanları arasındaki anlaşmazlığın 324'ten 439'a kadar devam ettiği iddia edilen tarihi,

Kendisi tarafından genç olan Theodosius'a ithaf edilmiş, kasıtlı tahrifatlarla doludur.] Ancak, sahte sahte iddiaların yorulmak bilmeyen ve amansız düşmanları olan arkeoloji ve sembolizm, efsanenin hiyerogliflerinde tasarımın en azından kısmi bir yorumunu bulmuşlardır. anlam.

King ve diğer numismatistler ve arkeologlara göre, haç oraya sonsuz yaşamın sembolü olarak yerleştirildi.

Haç ve Haç

(Sayfa 151) Böyle bir Tau veya Mısır haçı, Baküs ve Eleusis Gizemlerinde kullanılmıştır. İkili üretken gücün sembolü, "yeni doğumu" tamamlandıktan ve Mystae denizdeki vaftizlerinden döndükten sonra İnisiyenin göğsüne yerleştirildi. Bu, ruhsal doğumunun yeniden oluştuğunun ve astral ruhunu ilahi ruhuyla birleştirdiğinin ve ruhsal olarak kutsanmış ışık ve ihtişam alanlarına, Eleusinia'ya yükselmeye hazır olduğunun mistik bir işaretiydi. Tau, dini bir amblem olarak aynı zamanda sihirli bir tılsımdı. Hıristiyanlar tarafından, çok sayıda mücevherlerinin tanıklık ettiği gibi, onu büyük ölçüde kullanan Gnostikler ve Kabalistler aracılığıyla kabul edildi. Bunlar sırayla Mısırlılardan Tau (ya da haç) ve Budist misyonerlerden Latin Haçı aldı. Hindistan'dan (şimdi bile bulunabileceği yer) M.Ö. iki veya üç yüzyıl boyunca getirmiş olan Asurlular, Mısırlılar, eski Amerikalılar, Hindular ve Romalılar, çeşitli, ancak çok küçük şekil değişikliklerine sahipti. Orta çağların çok sonlarına kadar, epilepsiye ve şeytani varlıklara karşı güçlü bir büyü olarak kabul edildi ve "yaşayan Tanrı'nın mührü", doğudan yükselen meleğin "hizmetkarlarımızı mühürlemek için" Aziz John'un vizyonunu düşürdü. Alnındaki Tanrı ", ancak aynı mistik Tau'ydu - Mısır Haçı. Aziz Denis'in (Fransa) boyalı camında bu melek, seçilen kişinin alnına bu işareti damgalayarak temsil edilir; efsane, SIGNUM TAY okur. Kralın içinde epilepsiye ve şeytani ele geçirmeye karşı güçlü bir büyü olarak kabul edildi ve doğudan yükselen meleğin "Tanrımızın hizmetkarlarını alınlara mühürlemek" için St. aynı mistik Tau - Mısır Haçı. Aziz Denis'in (Fransa) boyalı camında bu melek, seçilen kişinin alnına bu işareti damgalayarak temsil edilir; efsane, SIGNUM TAY okur. Kralın içinde epilepsiye ve şeytani ele geçirmeye karşı güçlü bir büyü olarak kabul edildi ve doğudan yükselen melek tarafından "Tanrı'nın hizmetkarlarını alınlara mühürlemek" için St. John'un vizyonunda "yaşayan Tanrı'nın mührü" indirildi. aynı mistik Tau - Mısır Haçı. Aziz Denis'in (Fransa) boyalı camında bu melek, seçilen kişinin alnına bu işareti damgalayarak temsil edilir; efsane, SIGNUM TAY okur. Kralın içinde efsane, SIGNUM TAY okur. Kralın içinde efsane, SIGNUM TAY okur. Kralın içinde *Gnostikler,* yazar bize şunu hatırlatıyor: "Bu işaret genellikle St. *Mısırlı* münzevi. " [*Ortodoks Hıristiyanların mücevherleri.* Cilt 1., s.135.] Tau'nun gerçek anlamının ne olduğu bize Hıristiyan Aziz John, Mısırlı Hermes ve Hindu Brahman'lar tarafından açıklanmıştır. En azından Havari söz konusu olduğunda, birkaç bölüm ileride bu "yaşayan Tanrı'nın mührü" olarak adlandırdığı gibi "Tarifsiz İsim" anlamına geldiği çok açıktır [

Vahiy, XIV, 1] " *Alnında babasının adı yazılı.* "

Hindu İnisiyatiflerinin şefi Brahmâtmâ'nın başlığının üzerinde, hayat ve ölümün açığa çıkan gizeminin sembolü olan iki anahtar haç şeklinde yerleştirilmişti; ve Tataristan ve Moğolistan'daki bazı Budist pagodalarında, tapınağın içindeki bir odanın girişi, genellikle iç dagobaya giden merdivenleri içerir. [Bir Dagoba, içinde Gautama'nın kalıntılarının korunduğu küresel biçimli küçük bir tapınaktır.] Ve bazılarının revakları *Prachidas [* Prachidalar, türbelerimiz gibi her boyutta ve biçimde yapılardır ve ölülere adak sunuları için kutsaldır.] Budistlerin bazı zodyaklarında olduğu gibi, iki balıktan oluşan bir haçla süslenmiştir. Roma'daki yer altı mezarlarında bulunan mezarlarda bulunan kutsal alet olan "Vesica Piscis" in söz konusu Budist burç burcundan türetildiğini öğrenmeye hiç şaşırmamalıyız. Dünya sembollerindeki geometrik figürün ne kadar genel olması gerektiği, Süleyman'ın tapınağının üç temel üzerine inşa edildiği ve “üçlü Tau” ya da üç haç oluşturduğu masonik bir geleneğin varlığından anlaşılabilir.

Mistik anlamda, Mısır haçı, bir amblem olarak kökenini, en eski felsefe tarafından gerçekleştirilmesine borçludur. *Doğadaki her tezahürün çift cinsiyetli ikiliği,* Hıristiyan amblemi ise aynı şekilde çift cinsiyetli bir tanrının soyut idealinden ilerlemektedir.

sadece şans eseri. Mozaik kanunu vardı (**Sayfa 152)** galip geldi, İsa'nın kabul edilmesi gerekirdi. [Talmudistik kayıtlar, asıldıktan sonra, iki derenin kesiştiği yerde su altına gömüldüğünü ve gömüldüğünü iddia ediyor. *Mishna Sanhedrin,* Cilt V1., S.4:
Babil'in Talmud'u, aynı makale, 43a, 67a.] Haç bir işkence aletiydi ve Sami uluslar arasında bilinmediği için Romalılar arasında son derece yaygındı. Adı "Kötülük Ağacı" idi. Ancak daha sonra bir Hıristiyan sembolü olarak kabul edildi; ama ilk yirmi yıl boyunca elçiler ona dehşetle baktılar. [*Çarmıha Gerilme Kıpti Efsaneleri.* MSS. XI]. Yahya'nın "yaşayan Tanrı'nın mührü" nden söz ederken aklındaki Hristiyan Haçı değil, *mistik* Tau - En eski Kabalistik tılsımlarda Kutsal Sözü oluşturan dört İbranice harfle temsil edilen Tetragrammaton veya güçlü isim.

Şam Arapları arasında ve çölde tanınan ünlü Leydi Ellenborough, son evliliğinden sonra *Hanoum Medjouye,* Lübnan Dağı'ndan bir Dürzi tarafından kendisine sunulan bir tılsım vardı. Sol köşesindeki belirli bir işaretle, Filistin'de " *Mesih* "MÖ 2. veya 3. yüzyıla ait muska Beşgen formda yeşil bir taştır; altta bir balık, daha yukarıda, Süleyman'ın Mührü; [King'in neden kendi

Gnostik Taşlar, Süleyman'ın Mührünü beş köşeli bir yıldız olarak temsil ederken, altı köşelidir ve Hindistan'daki Vishnu'nun işaretidir.] ve daha da üstünde, dört Chaldaic harf - Jod, He, Vau, He, IAHO, adı oluşturur Tanrı'nın. Bunlar oldukça alışılmadık bir şekilde düzenlenmiştir, aşağıdan yukarıya doğru, ters sırayla koşar ve Mısır Tau'yu oluşturur. Bunların etrafında, mücevher bizim malımız olmadığı için verme özgürlüğümüz olmayan bir efsane var. Tau, mistik anlamda olduğu kadar *Crux ansata, ... Hayat Ağacı.*

En eski Hıristiyan amblemlerinin - İsa'nın bedensel görünüşünü temsil etmeye çalışılmadan önce - Kuzu, İyi Çoban ve *Balık.* Arkeologların kafasını karıştıran ikinci amblemin kökeni böylece anlaşılır hale gelir. Bütün sır, kolay anlaşılan gerçeğinde yatmaktadır. *Kabala*

Kral Mesih'e "Tercüman" veya Gizemi Açıklayan denir ve *beşinci*
yayılma, içinde *Talmud* - Şimdi açıklayacağımız nedenlerle - Mesih, genellikle "DAG" veya Balık olarak adlandırılır. Bu, Keldanilerden bir mirastır ve adından da anlaşılacağı gibi, göründüğü halkın eğitmeni ve tercümanı olan insan-balık Babil Dagon'uyla ilgilidir. Abarbanel, onun (Mesih'in) gelişinin burcundaki Satürn ve Jüpiter'in birleşimi olduğunu belirterek adı açıklar. *Balık Burcu.*

[Kral (*Gnostikler)* Üç balığın orta çağlarında çok yaygın olan, bir üçgene yerleştirilmiş ve üzerine BEŞ harf (en kutsal Pisagor sayısı) IXΘYX kazınmış olan bir Hristiyan sembolü figürünü verir. Beş numara, aynı kabalistik hesaplama ile ilgilidir.] Bu nedenle, Hıristiyanlar, Hristiyanlar'ın Mesih'i ile özdeşleştirme niyetindeydiler. *Eski Ahit,* gerçek kökeninin Babil Dagon'undan daha da geriye gidilebileceğini unutacak kadar kolayca benimsemişlerdi. İlk Hıristiyanlar tarafından İsa'nın idealinin ne kadar hevesle ve yakından birleştirildiği, akla gelebilecek her kabalistik ve pagan öğretiyle İskenderiye'deki Clemens'in ortak din adamlarına hitap ettiği dilinden anlaşılabilir.

İsa'nın Hikayesi

(Sayfa 153) En uygun sembolün seçimi konusunda tartışırken

> Onlara İsa'yı hatırlatın, Clemens onlara şu sözlerle öğüt verdi. Yüzüğünüzün mücevheri üzerine kazıma da olsun *bir güvercin* veya *rüzgârdan önce koşan bir gemi (* Argha) veya a *balık*. İyi baba, bu cümleyi yazarken, Nun oğlu Yeşu'nun (*isa* Yunanca ve Slavca versiyonlarında); yoksa bu pagan sembollerinin gerçek yorumunu unutmuş muydu? [*Op. cit.,* II 253-256.]

Ve şimdi, oraya buraya dağılmış tüm bu pasajların yardımıyla *Isis* ve bu türden diğer eserler, okuyucu iki açıklamadan hangisinin - Hıristiyan ya da Okültistin - gerçeğe daha yakın olduğunu görecek ve yargılayacaktır. İsa bir İnisiye değilse neden tüm bunlar *alegorik* hayatının olayları verilecek mi? Yukarıdakileri yapmaya çalışırken neden bu kadar aşırı sorun yaşanmalı ve bu kadar çok zaman harcanmalıdır: (a) *Eski Ahit,* onları göstermek için *kehanetler;* ve (b) içlerinde başlangıç sembollerini, Gizli anlama çok gebe olan amblemleri ve bunların tümü Pagan'a ait *mistik* Felsefe? Yazarı *Önlemlerin Kaynağı*

bunu verir *mistik* niyet; ama sadece ara sıra, tek taraflı, sayısal ve kabalistik anlamıyla, ilkel ve daha manevi kökene hiç dikkat etmeden veya onunla ilgilenmeden, ve yalnızca *Eski Ahit.* O atfediyor *amaçlı* "Eli, Eli, lama sabachthani" cümlesinin Labarum'daki çapraz kemikler ve kafatasından daha önce bahsedilen ilkeye değiştirilmesi.

> Ölümün bir amblemi olarak, yaşam kapısının üzerine yerleştirilmiş ve anlam ifade eden *doğum,* ya da iki zıt ilkenin bir arada birleştirilmesi, tıpkı mistik olarak Kurtarıcı'nın kadın-erkek olarak kabul edilmesi gibi. [*Op. cit.,* 301. Bütün bunlar İsa'yı büyük İnisiyerler ve güneş kahramanlarıyla birleştirir: tüm bunlar, yeni evrimleşmiş bir varyasyon olan Hristiyan şemasına göre tamamen Pagan'dır.].

Yazarın fikri, Yehova, Kabil, Habil vb. İncil yazarlarının İsa ile mistik harmanını (Yahudi kabalistik numarasına göre) göstermektir; ne kadar başarılı olursa, o kadar net bir şekilde *zorunlu* görgü tanıklarının ya da Havarilerin anlattığı, İsa'nın yaşamına dair gerçek olayların bir kaydına sahip olmadığımız. Anlatımın tamamı Zodyak'ın işaretlerine dayanmaktadır:

> Her biri bir çift burç veya erkek-dişi [eski astrolojik Sihirde] - yani: Boğa-Havva idi ve Akrep Mars-Lupa veya dişi kurtla birlikte Mars'tı [Romulus'a göre]. (**Sayfa 154)**
> Öyleyse, bu işaretler birbirinin zıttı olduğu için, yine de *merkezde buluştu* bağlandılar; ve böylece gerçekte öyleydi ve iki anlamda da, yıl kavramı Boğa burcundaydı, Havva'nın Mars'tan, onun zıttı, Akrep'te olduğu gibi. Doğum, kış gündönümünde veya Noel'de olacaktı. Aksine, Akrep'teki anlayışla - *yani.,* Lupa'dan Boğa - doğum Aslan'da olacaktı. Akrep, Chrestos'du *aşağılama,* Leo Christos'dayken *zafer.* Boğa-Havva astronomik işlevleri yerine getirirken, Mars-Lupa türlerine göre ruhani işlevleri yerine getirdi. [*Op. cit.,* 296.]

Yazar tüm bunları Mısır korelasyonlarına ve Tanrıların ve Tanrıçaların anlamlarına dayandırıyor, ancak çok daha eski olan Aryan'ı görmezden geliyor.

> *Mooth* veya *Ağız,* Mısırlı Venüs'ün kognomuydu (Havva, tüm yaşayanların annesi) [*Vach,*
> tüm yaşayanların annesi, bir permütasyon *Aditi,* Havva Sephira'dan biri olduğu için] *ya da ay.* Plutarkhos (*Isis,* 374)
> bazen Isis'in çağrıldığını aktarır *Muth,* hangi kelimenin anlamı *anne. . .*
> (Issa, אשה kadın). (*Isis,* s. 372). Isis, Doğa'nın kadınsı olduğu için

(Nutrix) hemşire olarak doğacak her şeyi kendi içinde içerir. . . "Kesinlikle ay," astronomik olarak konuşarak, "bu işlevi esas olarak Boğa burcunda gerçekleştirir, Venüs evdir (Mars'ın tersine, *jeneratör,* Akrep burcunda), çünkü işaret luna, hipsoma. Dan beri. . . Isis Metheur, Isis'ten farklı *Muth* ve bu sözde *Muth ortaya çıkarma fikri* gizlenebilir ve kırılmanın gerçekleşmesi gerektiğinden, *Sol* ile birleştirilmek *Luna* içinde *Terazi,* Muth'un gerçekten de Terazi'deki Venüs'ü ilk kez ifade etmesi ihtimal dışı değildir; dolayısıyla Terazi'de Luna. (Beiträge zur Kenntniss, pars 11, S. 9, under *Muth.) [* Pp. 294. 295.]

Sonra Fuerst, altında *Bohu,* göstermek için alıntı yapıldı

Kelime üzerine ikili oyun *Muth* bunun yardımıyla gizli bir şekilde gerçek niyet üretilir. . . *günah, ölüm* ve *Kadın* glifte birdir ve birbiriyle bağlantılı olarak
ilişki ve *ölüm. [* S.295.]

Bütün bunlar yazar tarafından uygulanıyor *sadece* ekzoterik ve Yahudi öhemerize semboller, her şeyden önce kozmogonik gizemleri gizlemek ve daha sonra zaten evrimleşmiş ve gelecek olan Yedi Irk'a atıfta bulunularak antropolojik evrimin, özellikle de son dal ırklarına ilişkin olarak Üçüncü Kök Yarışının. Ancak, kelime *geçersiz [* İlkel Kaos], Fuerst'in tanımına uygun olarak Havva-Venüs-Naamah için alındığı gösterilmiştir; dediği gibi:

Bu ilkel anlamında [boşluğun] בהו (bohu) İncil kozmogonisinde alınmış ve

dogmayı kurmak יש מאין **[** İsa) *Tanrım, Jes-us sıfırdan]* yaratıma saygı duymak. (Hangi yazarlarını gösterir *Yeni Ahit* oldukça yetenekli *Kabala* ve Occult Sciences, ve iddiamızı daha da desteklemektedir.) Dolayısıyla Aquila, ουδεν vulg'u çevirir. vacua (dolayısıyla *vacca, inek)*
[dolayısıyla aynı zamanda Isis'in boynuzları - Doğa, Dünya ve Ay - Hindu "Yaşayan her şeyin anası" Vàch'tan alınmıştır ve Viràj ile özdeşleşen ve Atharvaveda'da Kàma'nın kızı olarak adlandırılmıştır. *ilk* arzular: "O kızının O kàma, *inek aradı* o bilgelerin adı *Vach-Viraj "*kimdi *sağılan* tarafından

Brihaspati, bir başka gizem olan Rishi] Onkelos ve Samarit ריקני

The Primitive Woman- (Sayfa 155) Fenike kozmogonisi birbirine bağlandı *Bohu* בהו βαανBaav ifade eden kişiselleştirilmiş bir ifadeye *ilkel madde* ve bir tanrı olarak *ırkların annesi*
Tanrılar [olan Aditi ve Vach]. Arami adı Buto, *Gnostiklere geçen tanrıların annesi,* Babilliler ve Mısırlılar, *dır-dır* תהומא רבתא βαφσς,

Môt ile aynı (מות . , bizim *Muth)* düzgün, (βωθ *Fenike kökenli* bir değişimi *b* ile *m. [* Pp. 295. 296]

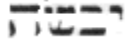
Aksine, kökene gidin diyebiliriz. Kozmik evrim çalışmasında işleyen Bilgeliğin ve Zekanın mistik öhemerizasyonu veya *Buddhi* Brahma, Purusha, vb., erkek gücü olarak ve Aditi-Vàch, vb. adları altında, Ezoterik gizliliğin perdelerinin altına giren Bilgelik Tanrıçası Sarasvati, Butos, *Bythos* - Derinlik, iğrenç maddi, kişisel dişi, Havva denen, Irenaeus'un "ilkel kadını" ve dünya *Hiçbir şey değil.*

Bu 4. glifin işleyişi *Yaratılış* bir karakterin iki kişinin formlarına bölünmesinin anlaşılmasına yardımcı olmak; Adem ve Havva, Kabil ve Habil, Abram ve İshak, Yakup ve Esav ve benzeri [hepsi erkek ve kadın] olarak. . . Şimdi, İncil yapısındaki birkaç önemli noktayı birbirine bağlarken: (1) *Eski* ve *Yeni Ahit;* aynı zamanda (2) Roma İmparatorluğu; (3) sembollerin anlamını ve kullanımlarını teyit etmek için; ve (4) gliflerin tüm açıklamasını ve okumasını teyit etmek için; (5) büyük piramidin temelini tanıma ve *vakıf meydanı*

İncil yapısının; (6) ve Konstantin yönetimindeki yeni Roma evlat edinmesi - aşağıdakiler verilmiştir:
[Bilgili yazarı kitabı basılmadan önce tanıyor olsaydık, muhtemelen zaman açısından sıralananlardan çok daha önce olan ve evrensel felsefi anlamıyla onları aşan tüm diğerlerinin yedinci bir bağlantı eklemeye üstün gelebilirdi. evet, temel karesi de büyük Aryan Gizemleri olan büyük piramide bile.]

Cain'in olduğu gösterilmiştir. . . Zodyak'ın 360 dairesi, mükemmel ve kesin standart, ba kare bölümü; dolayısıyla Melçizadik adıdır. . . [Buradaki geometrik ve sayısal gösterimler aşağıdadır.] Büyük Piramit inşasının amacının,

gökler ve yer. . . (öznel, tamamen ruhsal Kosmos'tan evrimleşen nesnel alanlar, eklemeyi bırakalım); bu nedenle, ölçüm kapsamı, tüm ölçüm özünü gösterecektir. *cennet ve yeryüzü* ya da kabul edilebilir bir şekilde eski tanıma, *Toprak, Hava, Su ve Ateş. [* Mısırlıların fikri burada Aryan ile özdeş olduğu için kozmik Madde, Ruh, Kaos ve İlahi Işık diyebiliriz. Ancak yazar, Yahudilerin Okült Sembolojisi konusunda haklı. Onlar her zaman ruhani olmayan insanlardı, ancak onlarla birlikte bile "Ruah" İlahi Ruh'du, "hava" değil.] (Bu piramidin taban tarafı bir çevreye göre çaptı. *ayaklarda* Bunun özelliği 24 fit veya 6 X 4 = 24 veya bu Kabil-Adem meydanıdır.) Şimdi, Musa'nın büyük bilgin tarafından başlatıldığı gibi İsrailoğullarının ordugahının restorasyonu ile (**Sayfa 156)** Cizvit rahibi Peder Athanasius Kircher, yukarıdakiler, tam da bu kampı terk etme yöntemi olan İncil kayıtlarına ve geleneksel kaynaklara dayanmaktadır. *dört iç kare* (1) Musa ve Harun'a adanmışlardı; (2) Kohath; (3) Gershom; ve (4) Merari - son üçü Levililerin başıdır. Bu karelerin özellikleri, *ilkel* Adam-Mars'ın nitelikleri ve elementlerin somutlaştırılması,

Toprak, Hava, Ateş, Su, veya = Iam = *Su,* . Nour = *Ateş,* = Rouach = *Hava,* ve = Iabeshah = *Dünya.* Bu kelimelerin ilk harfleri INRI'dir. [Sözler Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum - "Yahudilerin Kralı İsa" olarak çevrilmiştir.] INRI'nin bu karesi, *Adam meydanı,* temel olarak 145 X 2 = 288'lik diğer dört taneye, 288 X 4 = 115 -2, = tüm çevre büyük karenin kenarına genişletildi. Ancak bu kare, dairesel elemanların da göstergesidir ve 115-2 bunu gösterebilir. INRI'yi bir daireye koyun veya harflerin karede durduğu şekliyle, değerine göre okuyun.

1521 ve bizde bu gerçeğin 115-2'sini okur.

Ama görüldüğü gibi, Cain bunu kendi isminin 115'i olarak veya içinde ifade ediyor: Bu 115, Cain olan standart çemberin dengelerine uymak için 360 günlük yılı oluşturmak için çok tamamlayıcıydı. Büyük karenin köşe kareleri, A = Aslan ve B = Dan Scorpio; ve Cain'in, Dan-Scorpio'dan atıfta bulunulan gündönümü çapraz çizgileri ile ekinoktalin kesişme noktasında Abel'ı deldiği

göksel daire. Ancak Dan-Scorpio, burcu terazisi olan Terazi ile sınırlıdır. (hangi işaret eskininki *yastık* hangisinde *başın arkası kulaklara [* Bay Ralston Skinner,

sembol çapraz kemikler ve kafatası, P harfine sahip *Koph,* kulakların arkasındaki kafanın yarısı.]

Yakup'un yastığı) ve bir sembol için Ayrıca Dan'in rozeti-

Akrep, sembolünde ölüm-hayattır Şimdi haç, *önlemlerin kaynağı,* içinde *Yehova* formu *20612 değerindeki düz çizgi BİR, mükemmel çevre;* Dolayısıyla metin Yehova olarak Cain buydu, çünkü metin şöyle diyor: *o* Yehova. Ancak bu haça bir adamın bağlanması, gösterildiği gibi 113: 355 ila 6561: 5153 X 4 = 20612 idi. Şimdi, üzerinden *baş* İsa'nın çarmıha gerildiği yazıt, kelimelerin ilk harfleri her zaman sembolik olarak muhafaza edildi ve teslim edildi ve İsa Chrestos'un tuğrası olarak kullanıldı - *yani.,* INRI veya *Jesus Nazarenus Rex Judaeorum;* ama üzerinde bulunurlar *Çapraz,* veya küp *form* özünü ölçen önlemlerin dairesel kaynağının *Toprak, Hava, Ateş* ve *Su,* veya INRI = 1152, gösterildiği gibi. İşte *çarmıhtaki adam* veya 113; 6561: 5153 X 4 = 20612 ile birlikte 355. Bunlar, *piramit tabanı* İbranice kaynak olarak 113: 355'ten gelen sayılar; nereden gelen Adam-kare *dır-dir* piramit tabanı ve merkezden daha büyük olan kareye *kamp yeri.* INRI'yi bir daireye bükün ve 1152'ye veya ikincisinin çevresine sahibiz. Ancak ölmekte olan İsa (veya Habil evlendi), her şeyi açıklamak için gerekli olan kelimeleri kullandı. Diyor, *Eli, Eli, Lama Sabachthani. . .* Bunları güç değerlerine göre okuyun. *dairesel form,* gibi

gösterildiği gibi Adam formundan üretilmiştir ve bizde var. . = 113, = 113 veya 113-311:
= 345 veya Kabil-Adam piramit çemberindeki Musa: = 710, Dove veya Jonah ve 710'a eşittir

2 = 355 veya 355-553'e bölünür: ve son olarak, hepsinin belirleyicisi olarak veya ***ni .....*** nerede = *rahibe,*

balık = 565 ve = 1 veya 10; birlikte 565 . = ya da Mesih değeri.

İncillerin Kabalistik Okuması- (Sayfa 157) [Yukarıdakilerin tümü], dağdaki biçim değiştirme sahnesine ışık tutuyor. Orada Petrus, Yakup ve Yuhanna İsa ile birlikte oradaydı; veya Iami, James,

Su; , Peter, *Dünya* , John, *Ruh, Hava,* ve , İsa, *Ateş, Hayat* - birlikte

INRI. Ama bakın Eli ve Musa onlarla orada buluştu. ve veya *Eli* ve *Lamah,* veya 113
ve 345. Ve bu, başkalaşım sahnesinin yukarıda belirtilenle bağlantılı olduğunu gösterir.
[Pp. 296 -302. Bu sayılarla yazarı açıklıyor. "Eli 113 yaşında (kelimeyi bir daireye yerleştirerek): *amah*
345 olmak, aynı değere uyacak şekilde harflerin değişmesidir (bir daire içinde) veya Musa, Sabachth ise
John veya güvercin veya Kutsal Ruh'tur, çünkü (daire içinde) 710'dur (veya 355 X 2). Fesih ni, as *meni*
veya 5651, Yehova olur.]

Müjde anlatılarının bu kabalistik okuması - şimdiye kadar İsa'nın yaşamının en önemli, mistik açıdan en korkunç, ancak en gerçek olaylarını kaydetmesi gerekiyordu - bazı Hıristiyanların üzerine korkunç bir ağırlık yüklemelidir. Nasıralı İsa'nın kamusal yaşamının kısa dönemindeki olaylara saygı duyarak gözyaşları döken dürüst ve güvenen her inançlı, yukarıda sözü edileni okuduktan sonra önünde açılan iki yoldan birini seçmelidir: ya inancı onu kılmak zorundadır. insan muhakemesinden ve apaçık gerçeklerden gelen herhangi bir ışıktan oldukça etkilenmez; veya Kurtarıcısını kaybettiğini itiraf etmelidir. Şimdiye kadar cennetteki Tek Yaşayan Tanrı'nın bu yeryüzündeki eşsiz enkarnasyonu olarak gördüğü Kişi, doğru bir şekilde okunan ve doğru yorumlanan otoritenin yetkisiyle havaya uçar. *Kutsal Kitap* kendisi. Dahası, bizzat Jerome'un yetkisine ve kabul edilmiş ve gerçek itirafına dayandığından, Matta'nın eliyle yazılan kitap " *düzenleme* ama için *yıkım "(* Kilise ve *insan*

Hıristiyanlık ve sadece bu) ünlülerinden ne gerçek beklenebilir? *Vulgate? İnsan* Kilise Babalarının nesiller boyu kendi icatlarına göre bir din geliştirmeye eğilen gizemler, bir *ilahi* Vahiy; ve bunun böyle olduğu Latin Kilisesi'nden bir piskopos tarafından da doğrulanmıştır. Aziz Gregory Nazianzen, arkadaşı ve sırdaşı Aziz Jerome'ye şunları yazdı:

> Bir halka sözlü anlatımdan daha iyi bir şey empoze edemez; ne kadar az anlarlarsa o kadar çok

> beğenmek . . . Babalarımız ve doktorlarımız sık sık düşündüklerini değil, onları hangi koşulların ve zorunluluğun zorladığını söylediler.

(Sayfa 158) O halde hangi iki din adamı veya Okültistler ve Teosofistler - daha küfür ve tehlikelidir? Dünyanın kabulüne kendi biçimlerine göre bir Kurtarıcı, insani kusurları olan bir Tanrı'yı empoze edenler ve bu nedenle kesinlikle mükemmel bir Tanrısal Varlık olmayanlar mı? ya da şöyle diyenler: Nasıralı İsa Başlangıçta, kutsal, yüce ve asil bir karakterdi, ancak gerçekten "Tanrı'nın Oğlu" olmasına rağmen nezih bir insandı?

İnsanlık sözde doğaüstü bir dini kabul edecekse, Gnostikler tarafından İsa'ya verilen şeffaf alegori Okültist ve Psikolog için ne kadar mantıklı görünüyor. Onlar, Okültistler olarak ve Şefleri için İnisiyerlerle birlikte, yalnızca hikâyenin yorumlanmasında ve sembollerinde farklılık gösterdiler ve hiçbir şekilde özünde değillerdi. Ophites, Nasıralılar ve diğer "kafirler" ne diyor? "Göksel Bakire" Sophia, ortaya çıkışı olan Hristos'u, İlda-Baoth (Yahudilerin Yehova) ve onun altı Maddenin Oğlu'nun (alt karasal Melekler) olduğu insanlığın yardımına göndermeye ikna oldu ilahi ışığı kapatmak. Bu nedenle, Christos, mükemmel, [Hinduların bu gücün Batılı kişileşmesi, *Vija,* "tek tohum" veya *Maha Vishnu* - Tanrı değil bir güç - ya da içinde Avatârism Tohumunu içeren o gizemli İlke.]

> Kendisini Sophia [ilahi bilgelik] ile birleştirmek, yedi gezegensel bölgeden aşağı indi ve her birinin benzer bir form olduğunu varsaydı. . . [ve] Ürdün'de vaftizi sırasında İsa adama girdi. Bu andan itibaren İsa mucizeler yaratmaya başladı; ondan önce kendi görevinden tamamen habersizdi.

Ilda-Baoth, Christos'un Madde krallığını sona erdirdiğini keşfederek Yahudileri ve kendi halkını O'na karşı kışkırttı ve İsa öldürüldü. İsa çarmıhtayken, Hristos ve Sophia bedeninden ayrılarak kendi kürelerine döndüler. İsa'nın maddi bedeni yeryüzüne terk edildi, ancak O'nun Kendisi, İç Adam, şunlardan oluşan bir bedenle giydirildi: *eter. [* Gönderildiğin bu yıpranmış bedenden Nervi'ye yüksel. Eski meskenine yüksel, ey mübarek Avatâr! "]

> O andan itibaren sadece ruh ve ruhtan ibaretti. . . Yeryüzündeki ikametgahı sırasında *onsekiz* Yükseldikten aylar sonra, Ayasofya'dan o mükemmel bilgiyi, Havarilerin aynısını alabilen küçük bir kısmına iletti gerçek Gnosis'i aldı. [*Gnostikler ve Kalıntıları.* Kral. s. 100, 101.]

Yukarıdakiler şeffaf bir şekilde Doğu ve Hindu'dur; isimler ve alegori hariç, saf ve basit Ezoterik Doktrindir. Aşağı yukarı, İnisiyasyonu elde eden her Üstadın tarihidir.

Evrensel Öğretiler- (Sayfa 159) Ürdün'deki Vaftiz, Mısır veya Meksika'daki kutsal pagoda, tank, nehir veya tapınak gölünde olsun, son arınma olan Başlatma Ayini'dir. Mükemmel Christos ve Sophia - ilahi Bilgelik ve Zeka - mistik ayin anında, Guru'dan Chela'ya aktarım yoluyla İnisiyeye girer ve ikincisinin ölümü anında fiziksel bedeni terk ederek yeniden Nirmânakâya veya Üstadın astral Egosu.

> Buda'nın ruhu [toplu olarak] Kilisesinin Bodhisattvas'larını gölgede bırakıyor diyor ki,

Aryasangha'nın Budist Ritüeli. Gnostik

öğreti şöyle diyor:

> O [Christos'un ruhu] Ildabaoth'un imparatorluğundan tüm Spiritüelleri, [maddede var olan] tüm Işığı toplayacağı zaman, Kefaret başarılmış ve dünyanın sonu gelmiştir. [*Loc. Cit.]*

Budistler söyle;

> Buddha [Kilise Ruhu] bir saat grevini duyduğunda, Maitreya Buddha'yı gönderecek - ardından eski dünya yok edilecek.

King tarafından Basilides hakkında söylenenler, ister Budist ister Hristiyan Kilisesi olsun, sözde her yenilikçiye doğru olarak uygulanabilir. Clemens Alexandrinus'un gözünde Gnostikler, mistik aşkın görüşlerinde suçlanabilecek çok az şey öğrettiler.

> Onun gözünde ikincisi (Basilides) bir *kafir,* Bu, Katolik Kilisesi'nin kabul edilen öğretileri üzerinde bir yenilikçidir, ancak yalnızca eski gerçekleri yeni formüllerle ifade etmeye çalışan teosofik bir spekülatördür. [*Op. cit.,* s. 258.]

İsa'nın vaaz ettiği bir Gizli Öğreti vardı; ve o günlerdeki “gizlilik”, Kilise tarafından ya reddedilmiş ya da şekli bozulmuş olan Sırlar ya da Başlatma Gizemleri anlamına geliyordu. Clementine'de *Homilikler* Biz okuyoruz:

> Ve Petrus şöyle dedi: "Bizi emreden Rabbimiz ve Öğretmenimizin, 'Benim ve evimin oğulları için sırları koru' dediğini hatırlıyoruz. Bu nedenle, öğrencilerine özel olarak Göklerin Krallığının Gizemlerini de açıkladı. [*Homilies* XIX. XX, I]

BÖLÜM XIX

Antakyalı Aziz Cyprian

(Sayfa 160) EONLAR (Yıldız Ruhları) - Gnostiklerin Bilinmeyeninden doğmuştur ve Ezoterik Öğretinin Dhyan Chohanları ile aynıdır - ve onların Pleromaları, Yunan ve Latin Kiliseleri tarafından Başmeleklere ve "Varlığın Ruhları" na dönüştürülmüştür. prototipler kastını kaybetti. Pleroma [Pleroma, tüm ruhsal varlıkların sentezini veya tamamını oluşturdu. Aziz Paul, Mektuplarında adı hala kullanıyordu.] Artık "Göksel Ev Sahibi" olarak adlandırılıyordu ve bu nedenle eski adın Şeytan ve "Ev Sahibi" ile özdeşleşmesi gerekiyordu. Might her çağda haklıdır ve Tarih zıtlıklarla doludur. Manes, "Paraclete" ["Yorgan", ikinci Mesih, şefaatçi olarak adlandırılmıştır. "Kutsal Ruh'a uygulanan bir terim." Manes, Christian Socrates'e göre (1.i., Mısırlı bir filozof olan Terebinthus'un öğrencisiydi). Tillemont, iv. 584). "Bir gün havadaki şeytanları çağırırken, evinin çatısından düştü ve öldürüldü."] Takipçileri tarafından. O bir Okültistti, ancak Kilise'nin nazik çabaları nedeniyle, bir Büyücü olarak gelecek nesillere geçti, bu yüzden onun için bir eşleşme bulunmalıydı. Görünüşe göre gerçek bir "Kara Büyücü" olmasa da kendini itiraf eden Antakyalı Aziz Cyprianus'daki bu maçı tanıyoruz, öyle görünüyor ki Kilise - pişmanlığının ve alçakgönüllülüğünün bir ödülü olarak - daha sonra Aziz ve Piskopos'un yüksek rütbesine yükseldi. .

Tarihin ondan bildiği pek bir şey değildir ve bu çoğunlukla, Aziz Gregory, İmparatoriçe Eudoxia, Photius ve Kutsal Kilise tarafından bize söylendiği gibi, doğruluğu garanti edilen kendi itirafına dayanmaktadır. Bu meraklı belge, Marquis de Mirville [*Cy.Op. cit.,* vi, 169-183.] Vatikan'da ve okuyucuya güvence verdiği için onun tarafından ilk kez Fransızcaya çevrildi. Tövbe eden Büyücünün değil, eski Büyü (veya Kilise'nin dediği gibi Demonizm'in dediği gibi) yöntemlerini karşılaştırma fırsatına sahip olacak olan bazı Okültizm öğrencileri için birkaç sayfayı yeniden tercüme etmesi için ondan izin istiyoruz.) modern Teurji ve Okültizm ile.

Antakya'da Büyü- (Sayfa 161) Tercüman, anlatılan sahnelerin MS 252'de üçüncü yüzyılın ortalarında Antakya'da gerçekleştiğini söylüyor. Bu İtiraf, onun dönüşümünden sonra pişman olan Büyücü tarafından yazılmıştır; bu nedenle, onun "Şeytan" ya da "Yılan Ejderha" olarak adlandırdığı Başlatıcıya hakaret etmeye ağıtlarında ne kadar yer verdiğini görünce şaşırmadık. İnsan doğasında aynı özelliğin başka ve daha modern örnekleri vardır. Dönüştürülmüş Hindular, Parsiler ve Hindistan'ın diğer “dinsizleri” atalarının dinlerini her fırsatta kınamaya meyillidir. Böylece İtirafı çalıştırır:

> Ey İsa'nın gerçek gizemlerini reddedenler, gözyaşlarıma bakın! . . Şeytani uygulamalarınızda yuvarlanan sizler, benim üzücü örneğimle onların [iblislerin] yemlerinin tüm kibirlerini öğrenin. . . Ben, Apollon'a bebekliğinden beri yemin eden, ejderhanın tüm sanatlarına erken başlayan o Cyprianus'um. [" *büyük yılan* yerleştirilmiş *tapınağı izle "* yorumlar de Mirville. "Hayır olmadığını ne sıklıkla tekrarladık *sembol* kişileştirme yok ama gerçekten bir tanrı tarafından işgal edilmiş bir yılandır! " - diye haykırıyor; ve biz bunu Kahire'de bir Mussulman'da yanıtlıyoruz, *dinsiz* Tapınak, binlerce başka ziyaretçinin de gördüğü gibi, orada yüzyıllardır yaşayan büyük bir yılanın bize söylendiği ve büyük saygı duyulduğu söylendi. Aynı zamanda “bir Tanrı tarafından mı işgal edildi”, yoksa başka bir deyişle sahip miydi?] Daha yedi yaşımdan önce bile Mithra tapınağına girmiştim: üç yıl sonra, ailem beni vatandaş olarak kabul edilmek üzere Atina'ya götürdü Kızına yas tutan Ceres'in gizemlerine de aynı şekilde girmeme izin verildi.
>
> **[** Demeter'in Gizemleri veya "acı çeken anne".] Ve ben de

Pallas Tapınağı'ndaki ejderha.

Bundan sonra Olimpos Dağı'nın zirvesine, adıyla anılan Tanrıların Makamı'na yükselirken, orada da duyuya inisiye oldum ve *gerçek* [Tanrıların] konuşmalarının ve hayret verici tezahürlerinin anlamı (*strepituum).* Orada hayal gücümde görmeye zorlandım (*fantazi) [* ya da belki… o ağaçlar ve bu tür dahileri şeytanların yardımıyla çalıştıran tüm o otlar; . . . ve danslarını, savaşlarını, tuzaklarını, illüzyonlarını ve karışıklıklarını gördüm. Şarkılarını duydum. [Satirler tarafından.] Nihayet, birbirini izleyen kırk gün boyunca, Olimpos'tan onları yeryüzünde temsil edecek ve tüm uluslar arasında kendi adlarına hareket edecek ruhları gönderen Tanrıların ve Tanrıçaların falanksını gördüm. [Bu oldukça şüpheli görünüyor ve enterpolasyonlu görünüyor. De Mirville, Şeytan ve Mahkemesi hakkında söylediklerini insanlığı ayartmak ve maskeli balo yapmak için yeryüzüne göndermeye çalışıyor. *seanslar*

eski büyücü tarafından da doğrulanmıştır.]

O zamanlar tamamen meyvelerle yaşadım, ancak gün batımından sonra yenildim, erdemleri bana kurbanın yedi rahibi tarafından açıklandı. [Bu günahkar yiyecek gibi görünmüyor. Chelas'ın bugüne kadarki diyetidir.]

On beş yaşımdayken ebeveynlerim, yalnızca (19659004) üretimi ve yolsuzluğuyla ilgili tüm doğa kanunlarıyla değil, benimle tanışmamı istedi. **Sayfa 162)** yeryüzündeki, havadaki ve denizlerdeki bedenler, aynı zamanda diğer tüm kuvvetlerle *aşılı [* "Aşılı" doğru ifadedir. "Yedi İnşaatçı, her İkinci Turda sebze ve mineral krallıklarının maddi doğasına ilahi ve hayırlı güçleri aşıladılar - diyor

Lanoos'un İlmihali.] (İnsitas) İlkel ve ilahi anayasalarına karşı koymak için Dünya Prensi tarafından bunlar üzerine. [Yalnızca Dünyanın Prensi Şeytan değildir, çünkü tercümanın bizi inandıracağı gibi, Gezegenin kollektif Konak'ıdır. Bu biraz teolojik bir gıybet.] Yirmide Memphis'e gittim, burada, Tapınaklara girerken, iblislerin [Daimonlar veya Ruhlar] yeryüzü meseleleriyle olan iletişimiyle, belirli yerlerden hoşlanmalarıyla ilgili her şeyi ayırt etmem öğretildi. başkalarına sempati ve çekicilik, belirli gezegenlerden, belirli nesnelerden ve kanunlardan kovulmaları, karanlığı tercih etmede ısrarları ve ışığa karşı dirençleri. [Burada Elemental ve Temel Ruhlar açıkça kastedilmiştir.] Orada düşmüş Prenslerin sayısını öğrendim,

Depremlerle yağmurlar arasında, yerin hareketi arasında var olan benzetmeyi öğrendim [Yazık tövbe *Aziz* daha önce dünyanın dönüşü ve güneş merkezli sistem hakkındaki bilgisini kilisesine aktarmamıştı. Bu, birden fazla insanın hayatını kurtarabilirdi - Bruno'nun hayatını bir kişi için] ve denizlerin hareketini; Devlerin ruhlarının yeraltındaki karanlığa daldığını ve sanki omuzlarında bir yük taşıyan bir adam gibi dünyayı desteklediğini gördüm. [Başlama denemelerinde Chelas, ayrıca bkz. *onlar için yapay olarak oluşturulan translarda,*

bir kaplumbağanın tepesinde hiçbir şeyin üzerinde duran bir fil tarafından desteklenen Dünya vizyonu - ve bu onlara gerçeği yanlıştan ayırt etmeyi öğretmek için.].

Otuzda, Chaldaea'ya, bazılarının ateşe ve daha çok öğrenilenlerin [Akâsha] yerleştirdiği havanın gerçek gücünü orada incelemek için gittim. Gezegenlerin çeşitliliklerinde olduğunu görmem öğretildi.

Dünyadaki bitkilerden farklıydı ve yıldızlar, savaş düzeninde sıralanmış ordular gibiydi. Chaldaean'ın Eter'in 365 parçaya bölünmesini biliyordum, [Yılın günleri ile ilgili olarak, aynı zamanda dünyanın alt küresinin 7X7 bölümleri, ilgili Gezegensel Konaklarıyla veya "ordularıyla" yedi üst ve yedi alt küreye bölünmüştü.] Ve Onu kendi aralarında bölen şeytanların herkesin [Daimon, De Mirville tarafından çevrildiği gibi "iblis" değil, Ruh olduğunu fark ettim.] Prens'in emirlerini yerine getirmesine ve oradaki tüm hareketleri yönetmesine izin veren maddi güçle donatılmıştı.

[Ether'de]. [Tüm bunlar, Pater Aether veya Jüpiter'in Şeytan olduğuna dair dogmatik iddialarını doğrulamak içindir! ve felaket olduğunu kanıtlayan bu zararlı hastalıklar, felaketler ve hatta fırtınalar, Eter'de yaşayan Şeytani Evsahibinden geliyor - Bilim adamları için iyi bir uyarı!] Onlar [Kildaniler] bana o Prenslerin, Işık Konseyine karşı olan Karanlığın Konseyine nasıl katıldıklarını anlattılar.

Arabulucularla tanıştım [De Mirville'in açıkladığı gibi medyumlar değil!] [Çevirmen, bir dipnotta Kıbrıslı *zorunlu*

modern medyumlar anlamına geliyordu!] ve karşılıklı olarak bağlı oldukları antlaşmaları görünce, yeminlerinin ve ibadetlerinin doğasını öğrendiğimde şaşkınlığa düştüm. [Cypriannus, sadece İnisiyasyonun ayinlerini ve gizemlerini ve İnisiyatifleri birbirine bağlayan gizlilik ve yeminler. Ancak tercümanı bunun yerine bir Witches Sabbath yaptı.]

Büyücü Aziz Olun

(Sayfa 163) İnanın bana Şeytan'ı gördüm; inan bana onu kucakladım ["On iki yüzyıl sonra, tam bir rönesans ve reform içinde, dünya Luther'in de aynı şeyi yaptığını gördü [demek istediği Şeytan'ı kucaklıyor mu?] - kendi itirafına göre ve aynı koşullarda, "diye açıklıyor De Mirville, Hıristiyanları bağlayan kardeş sevgisini gösteren bir dipnotta. Şimdi Cyprianus, Şeytan ile (eğer kelime gerçekten orijinal metindeyse) Başlatıcı ve Hierophant'ı kastediyordu. Hiçbir Aziz - tövbe eden bir Büyücü bile - onun (Şeytanın) koltuğundan kalkarak onu kapıya kadar görmesinden söz edecek kadar aptal olmazdı, aksi halde.] [Şabat'taki cadılar (?)] henüz gençti ve beni yeni Jambres unvanıyla selamladı ve beni hizmetime layık ilan etti (inisiyasyon). Bana yaşam boyunca sürekli yardım ve ölümden sonra bir beylik sözü verdi. [Her Üstadın ölümünden sonra bir prensliği vardır.] Öğrenim ücreti altında büyük bir şeref (bir Üstad) haline geldikten sonra, emirlerime bir iblis çetesi yerleştirdi ve ona veda ettiğimde, "Cesaret, iyi başarı, mükemmel "Cyprian," diye haykırdı, koltuğundan kalkıp beni kapıya kadar görmek için orada bulunanları derin bir hayranlığa kaptırdı. [Bu, onun Hierophant ve öğrencileri olduğunu gösterir. Cyprianus, Öğretmenlerine ve Eğitmenlerine (modern dahil) dönüştüren diğerlerinin çoğu kadar minnettar olduğunu gösterir. [Bu, onun Hierophant ve öğrencileri olduğunu gösterir. Cyprianus, Öğretmenlerine ve Eğitmenlerine (modern dahil) dönüştüren diğerlerinin çoğu kadar minnettar olduğunu gösterir. [Bu, onun Hierophant ve öğrencileri olduğunu gösterir. Cyprianus, Öğretmenlerine ve Eğitmenlerine (modern dahil) dönüştüren diğerlerinin çoğu kadar minnettar olduğunu gösterir.

Gelecekteki Büyücü ve Aziz, Keldani İnisiyatörüne veda ettikten sonra Antakya'ya gitti. Onun "kötülük" ve ardından gelen pişmanlık hikayesi uzun ama biz onu kısaltacağız. Çevresinde bir sürü öğrenci ve "tehlikeli ve kutsal olmayan sanata adaylar" ile "başarılı bir Büyücü" oldu. Kendisini aşk düşünceleri dağıtırken ve "yaşlı kocaların genç karılarını kurtarmak ve Hıristiyan bakireleri mahvetmek için" ölümcül takılar sattığını gösterir. Maalesef Cyprianus sevginin üstünde değildi. Aglaides adında birinin ona olan tutkusunu boş yere paylaşmaya çalıştıktan sonra, dönüştürülmüş bir bakire olan güzel Justine'e aşık oldu. Bize "iblisleri başarısız oldu" diyor ve onlardan tiksindi. Bu tiksinti, kendisi ile Demon'la özdeşleşmekte ısrar ettiği Hierophant'ı arasında bir tartışmaya neden olur;

Christian, "Kötü Olan" ın elbette kamçılandığı bir şekilde din değiştirir. Büyücü sonunda vaftiz edilir ve düşmanından kurtulur. Antakya Piskoposu Anthimes'ın, Sihir üzerine yazdığı tüm kitapların ayaklarının dibine uzandıktan sonra, onu dönüştüren güzel Justine ile birlikte bir Aziz oldu; her ikisi de İmparator Diocletian'ın altında şehit düştü; ve her ikisi de Roma'da, Vaftizhane yakınlarındaki St. John Lateran Bazilikası'nda yan yana gömülüdür.

BÖLÜM XX

Doğu Gupta Vidya ve Kabalah

(Sayfa 164) Şimdi Doğu Gupta Vidya ile Kabala arasındaki temel özdeşliğin bir sistem olarak değerlendirilmesine geri dönüyoruz, aynı zamanda Orta Çağ'dan beri felsefi yorumlarındaki farklılıkları da göstermeliyiz.

Kabalistlerin görüşlerinin - yani Yahudi'yi inceleyen Okültizm öğrencilerinin *Kabala* ve başka herhangi bir Ezoterik edebiyat ya da öğretileri hakkında çok az şey bilenler - bu kitapta bile öğretilen gizemlerin doğasına ilişkin sentetik sonuçlarında bir o kadar çeşitlidir. *Zohar* tek başına ve gerçek işaret kadar geniştir. *vecize* tam bilimin kendisi üzerine. Ortaçağ Rosicrucian ve Simyacı gibi - Abbot Trithemius, John Reuchlin, Agrippa, Paracelsus, Robert Fludd, Philalethes, vb. - yemin ettikleri kıtasal Okültistler Yahudilerde görüyor *Kabala* tek başına evrensel bilgelik kuyusu; onda, neredeyse tüm Doğa gizemlerinin - metafizik ve ilahi - gizli bilgisini buluyorlar, bunlardan bazıları, Reuchlin ve Hıristiyan *Kutsal Kitap.* Onlar için *Zohar* Hıristiyan İncilinin tüm gizemlerini içeren bir Ezoterik Eş Anlamlılar Sözlüğüdür; ve *Sephyr Yetsirah* her karanlıkta parlayan ışık ve doğadaki her sırrı açmak için anahtarların bulunduğu haznedir. Ortaçağ Kabalistlerinin modern takipçilerimizin çoğunun, seçtikleri Üstatların sembolojisinin gerçek anlamı hakkında bir fikrinin olup olmadığı başka bir sorudur. Birçoğu, Simyacıların kullandığı Ezoterik dilin kendilerine ait olduğu ve bunun bir kör olarak verildiği, yaşadıkları çağın tehlikelerinin gerektirdiği gerçeğine muhtemelen hiçbir zaman geçici bir fikir vermemişlerdir. Simyacıların yeniden tercüme edip yeniden örttüğü Pagan İnisiyatifleri tarafından kullanılan Gizem dili.

Bir Gizemin İçindeki Bir Gizem- (Sayfa 165) Ve şimdi durum şu şekildedir: Eski Simyacılar yazılarına bir anahtar bırakmadıkları için, ikincisi eski bir gizemin içinde bir gizem haline geldi. *Kabala* yalnızca Orta Çağ Mistiklerinin üzerine fırlattığı ışıkla yorumlanır ve kontrol edilir ve onlar, zorunlu Kristolojilerinde, her kadim öğretiye teolojik dogmatik bir maske koymak zorunda kaldılar, sonuç olarak modern Avrupalı ve Amerikalı Kabalistlerimiz arasındaki her Mistik yorumladı. eski semboller kendi yöntemleriyle ve her biri rakiplerini üç ve dört yüz yıl önceki Gül Haçlı ve Simyacıya gönderiyor. Mistik Hıristiyan dogması, her eski Pagan sembolünü yutan merkezi girdaptır ve Hristiyanlık - Anti-Gnostik Hıristiyanlık, Simyacıların imbikinin yerini alan modern imbik - tüm tanımalardan arındırmıştır. *Kabala, yani* İbranice *Zohar* ve diğer haham mistik eserler. Ve şimdi sıra şuna geldi: Gizli Bilimlerle ilgilenen öğrenci, sembolik "Antik Günlerin" döngüsünün, Macroprosopos'un güçlü sakalının her kılının, yalnızca dünyasal kariyerinin tarihine gönderme yaptığına inanmalıdır. Nasıralı İsa! Ve bize söylendi ki *Kabala* Yehova "ilk olarak seçkin bir melekler topluluğuna öğretildi" - ki o alçakgönüllülükten dolayı kendisini içinde yalnızca üçüncü Sephiroth ve pazarlığa bir dişi yaptı. Pek çok Kabalist, çok fazla açıklama. Bazıları - belki de diğerlerinden daha fazla sebebi olan - maddenin özünün

Kabala modern masonluk, gerçekten insanüstü İnşaatçılar tarafından yetiştirilen tarih öncesi ve tiyatron öncesi Tapınakların Gizemlerini kuran ilahi Masonların öğretisinin ilkel Gizli Masonluğun karanlık ve puslu yansıması yadsınamaz olduğundan, duvarcılığın üzerine inşa edildiği temeldir. Diğerleri, ilkelerin *Zohar* Ruh veya ruh gibi metafizik spekülasyonlarla artık ilgilenmeden yalnızca dünyayla ilgili ve dünyevi gizemlerle ilgilidir. *otopsi* insanın yaşamı - Mozaik kitaplardan daha. Yine diğerleri - ve bunlar, inisiye Yahudi Rabbilerden talimat alan gerçek, hakiki Kabalistler - şunu onaylıyorlar:

ortaçağ dönemi, John Reuchlin ve Paracelsus, dinsel mesleklerinde farklıydılar - ilki Reformasyonun Babası ve ikincisi en azından görünüşte bir Roma Katolikiydi - *Zohar* Öyle ya da böyle pek çok Hıristiyan dogma ya da öğretisi içeremez. Başka bir deyişle, Kabalistik eserlerin sayısal dilinin evrensel gerçekleri öğrettiğini iddia ediyorlar - özellikle herhangi bir Dini değil. Bunu yapanlar (**Sayfa 166)** ifade, Gizem dilinin *Zohar* ve diğer Kabalistik literatürde, bir zamanlar, anlaşılmaz antik çağda, İnsanlığın evrensel diliydi. Ancak bu gerçeğe savunulamaz bir teori eklerlerse, tamamen yanlış olurlar. *bu dil icat edildi* veya *tüm diğer ulusların onu ödünç aldığı İbranilerin orijinal mülküydü.*

Yanılıyorlar çünkü *Zohar (.* (זהר ZHR)), *İhtişam Kitabı* Haham Simeon Ben Iochai, gerçekten de ondan kaynaklandı - oğlu Haham Eleazar, sekreteri Haham Abba'nın yardımıyla, ölen babasının Kabalistik öğretilerini derleyerek, *Zohar* - bu öğretiler, Gupta Vidya'nın gösterdiği gibi Haham Simeon'un değildi. Yahudi milleti kadar eskidirler. ve çok daha yaşlı. Kısacası, bugünkü *Zohar* Eusebius tarafından ele alındıktan sonra Mısır eşzamanlı Tablolar veya St.Paul'un *Mektuplar* "Kutsal Kilise" tarafından gözden geçirilip düzeltildikten sonra. [Bu, kaydedilmiş tek bir örnek alırsak kanıtlanır. J. Picus de Mirandola, Hıristiyanlığın Yahudilikten daha fazla olduğunu keşfetti. *Kabala,* ve içinde Üçlü Birlik, Enkarnasyon, İsa'nın Kutsallığı vb. doktrinlerini keşfetmek, bunun kanıtlarını Roma'dan dünyaya bir meydan okumayla güçlendirdi. Ginsburg'un gösterdiği gibi: “1486'da, sadece yirmi dört yaşındayken, [Pieus] dokuz yüz [Kabalistik] yayınladı *tezler*

Roma'da pankartlanan ve Ebedi Şehir'e davet ettiği tüm Avrupalı bilim adamlarının huzurunda onları savunmayı üstlendi, seyahat masraflarını karşılama sözü verdi.]

Geçmişe ve bunun sıkıntılarına hızlı bir göz atalım. *Zohar,* onları güvenilir geleneklerden ve belgelerden bildiğimiz gibi. MÖ 1. yüzyılda mı yoksa MS birinci yüzyılda mı yazıldığını tartışmaktan vazgeçmemeliyiz, Yahudiler arasında her zaman Kabalistik bir literatür olduğunu bilmek bizim için yeterli; tarihsel olarak olsa da, yalnızca Esaret zamanından, henüz *Pentateuch* aşağı *Talmud* bu literatürün belgeleri her zaman bir tür Gizem dilinde yazılmıştı, aslında, Yahudilerin Mısır ve Keldani Tapınaklarından kopyaladıkları, yalnızca kendi ulusal tarihlerine uyarladıkları bir dizi sembolik kayıtlardı. tarih çağrılabilir. Şimdi iddia ettiğimiz şey - ve en önyargılı Kabalistler tarafından bile inkar edilmiyor, Kabalistik ilim uzun çağlardan en son Hıristiyanlık Öncesi Tanaim'e kadar sözlü olarak geçmiş olsa da, David ve Solomon bu konuda büyük Üstadlar olsalar da. , iddia edildiği gibi, henüz kimse Simeon Ben Iochai günlerine kadar onu yazmaya cesaret edemedi.

Zohar'ın Yazarlığı- (Sayfa 167) Kısacası, Kabalistik literatürde bulunan irfan, modern çağın birinci yüzyılından önce hiçbir zaman yazılı olarak kaydedilmedi.

Bu, eleştirmeni şu düşünceye getirir: Hindistan'dayken *Vedalar* ve Brahmani literatürü Hıristiyanlık döneminden önce yazılıp düzenlenmiştir - Oryantalistler kendileri de birkaç bin yıllık antik dönemi eski elyazmalarına teslim etmek zorundadırlar; en önemli alegoriler ise *Yaratılış* M.Ö. yüzyıllarda Babil çinilerinde kayıtlı bulunmuştur; Mısır lahitleri her yıl Yahudiler tarafından ödünç alınan ve kopyalanan doktrinlerin kökeninin kanıtlarını verirken; yine de Yahudilerin Tektanrıcılığı yüceltilir ve tüm Pagan ulusların dişlerine atılır ve sözde

Hıristiyan Vahiy, bir dizi sokak gaz lambasının üzerindeki güneş gibi diğerlerinin üzerine yerleştirilmiştir. Şimdiki neslimize ulaşan Kabalistik, Talmudistik veya Hristiyan el yazmalarının hiçbirinin çağımızın ilk yüzyıllarından daha eski olmadığı, şüphe ya da boşluğun ötesinde kesinleştiği için gayet iyi bilinmektedir, oysa bu kesinlikle Mısır papirüsünden veya Keldani çinilerinden, hatta bazı Doğu yazılarından söz edilmez.

Ancak mevcut araştırmamızı *Kabala,* ve esas olarak *Zohar* - ayrıca denir *Midrash.*
Öğretileri ilk kez MS 70 ile 110 yılları arasında düzenlenmiş olan bu kitabın kaybolduğu ve içeriğinin on üçüncü yüzyıla kadar birkaç küçük el yazmasına dağıldığı biliniyor. Bunu Simeon Ben Iochai'nin bir sahte yazarı olarak geçiren İspanya'daki Valladolid'den Moses de Leon'un kompozisyonu olduğu fikri gülünçtür ve Munk tarafından iyi bir şekilde imha edilmiştir - ancak o birden fazla modern interpolasyona işaret etmektedir. içinde *Zohar.* Aynı zamanda şimdiki zamanın *Zohar Kitabı* Moses de Leon tarafından yazılmıştır ve ortak editörlük sayesinde, birçok gerçek Hristiyan cildinden daha çok renklendirmesi Hristiyan'dır. Munk, yazarın eski belgelerden yararlandığının aşikar göründüğünü söyleyerek nedenini verir ve bunlardan bazıları *Midraschim,* ya da şu anda sahip olmadığımız gelenek ve İncil açıklamaları koleksiyonları.

Ayrıca, Ezoterik sistem bilgisinin *Zohar* Yahudilere gerçekten çok geç geldi - her neyse, de Leon tarafından yapılan yeniliklerin ve eklemelerin hiçbir eleştiriye neden olmadığını ve çok şükür kabul edildiğini unutmuşlardı - Munk, bir Yahudi otorite olan Tholuck'tan şu bilgileri aktarıyor: 1038'de ölen Haya Gaon, bilgimize göre geliştiren ilk yazardır (**Sayfa 168) (** ve Sephiroth'un teorisini mükemmelleştirdi ve onlara Dr. Jellinek tarafından kullanılan Kabalistik isimler arasında tekrar bulduğumuz isimler verdi. Suriyeli ve Keldani Hristiyan ile yakın ilişki içinde olan Moses Ben Schem-Tob de Leon, din bilginlerinin Gnostik yazılardan bazılarına ilişkin bilgi edinmesini sağladığını öğrendi. [Bu açıklama, Isaac Myer's tarafından özetlenmiştir. *Kabala,* s. 10 *vd.]*

Yine *Sepher Jetzirah (Yaratılış Kitabı)* - İbrahim'e atfedilse de ve içeriği açısından oldukça arkaik olmasına rağmen, ilk olarak on birinci yüzyılda Jehuda Ho Levi (Chazari) tarafından bahsedilmiştir. Ve bu ikisi, *Zohar* ve *Jetzirah,* sonraki tüm Kabalistik çalışmaların deposudur. Şimdi İbranice kutsal kanonuna ne kadar güvenilebileceğini görelim.

"Kabalah" kelimesi "almak" kökünden gelir ve Sanskritçe "Smriti" ("gelenek tarafından alınan") ile aynı anlama sahiptir - bir nesilden rahiplerden diğerine geçen bir sözlü öğretim sistemi. Brahmanical kitaplarının el yazmasına dahil edilmeden önceki durumu. Kabalistik ilkeler Yahudilere Keldaniler'den geldi; ve eğer Musa, her Mısırlı rahip gibi İnisiyelerin ilkel ve evrensel dilini bilseydi ve bu nedenle temel aldığı sayısal sistemden haberdar olsaydı, yazmış olabilir - ve biz de öyle olduğunu söylüyoruz - *Yaratılış* ve diğer "parşömenler". Şu anda onun adıyla geçen beş kitap, *Pentateuch,* vardır *değil* orijinal Mozaik Kayıtlarını iptal edin. [On emirde, Musa ve Harun'dan çok daha önce Mısırlılar arasındaki dogmaların ve ahlakın karşılığı ya da açıklaması olmayan tek bir fikir yoktur. (Mozaik Yasası Mısır Kaynaklarından bir transkript: vide *Dinde Geometri,* 1890)] Eski İbranice kare harflerle ne de Samaritan karakterlerinde yazılmamışlardı, çünkü her iki alfabe de Musa'nınkinden daha sonraki bir tarihe aitti ve İbranice - şimdi bilindiği gibi - o günlerde yoktu. büyük kanun koyucu, ya bir dil ya da bir alfabe olarak.

Doğu Gizli Doktrini kayıtlarında yer alan hiçbir ifade, genel olarak dünya tarafından herhangi bir değer olarak görülmediğinden ve okuyucu tarafından anlaşılacağı ve ikna edileceği için, ona tanıdık isimlerden alıntı yapmalı, argümanlar ve ispatlar kullanmalıdır. Herkes tarafından erişilebilen belgelerden, aşağıdaki gerçekler, iddialarımızın yalnızca Gizli Kayıtların öğretilerine dayanmadığını gösterebilir.

Chaldaic ve İbranice (Sayfa 169) (1) Büyük Oryantalist ve bilgin Klaproth, İncil el yazmalarının yazıldığı kare İbranice karakterlerin ve bizim matbaacılıkta kullandığımız kare şeklindeki İbranice karakterlerin büyük olasılıkla kitaptan türetildiği gerekçesiyle, sözde İbrani alfabesinin antikliğini olumlu bir şekilde reddetti. Palmyrene yazı veya başka bir Sami alfabesi, böylece İbranice *Kutsal Kitap* sadece İbranice kelimelerin Keldani fonograflarında yazılmıştır.

Merhum Dr. Kenealy, Musevilerin ve Hıristiyanların

> Asur dağlarındaki çivi yazısı harfleri kadar anlaşılması güç, ölü ve neredeyse bilinmeyen bir dilin fonografisi, [*Tanrı Kitabı.* Kenealy, s. 383. Klaproth'a yapılan referans da bu sayfadandır.]

(2) Kare İbranice karakterini Esdras zamanına (MÖ 458) geri taşıma girişimlerinin tümü başarısız oldu.

(3) Yahudilerin, esaretleri sırasında alfabelerini Babillilerden aldıkları iddia ediliyor. Ancak, günümüzde bilinen İbranice kare harfleri MS dördüncü yüzyılın son döneminin ötesine taşımayan bilim adamları var [Bkz. *Asiat. Jour.,* NS vii., S.275, alıntı Kenealy.]

> İbranice İncil tam olarak Homeros'un Yunanca değil, İngilizce harflerle basılmış gibidir; ya da Shakespeare'in eserleri Burma dilinde fonograflanmış gibi. [*Book of God, loc.cit.]*

(4) Eski İbranicenin Syraic veya Chaldaic ile aynı olduğunu iddia edenler, *Yeremya,* burada Rab İsrail'in evini, Keldanilerin güçlü ve kadim milletini ona karşı getirmekle tehdit etmek zorunda bırakıldı:

> Dilini bilmediğin bir millet, ne söylediklerini de anlamaz. [*Op.cit.,*
> v.15.]

Bu, Bishop Walton tarafından alıntılanmıştır [*Prolegomena.* iii, 13, alıntı Kenealy. s. 385.] Chaldaic ve İbranice kimliği varsayımına karşı ve sorunu çözmesi gerekiyor.

(5) Musa'nın gerçek İbranice'si, yetmiş yıllık esaretten sonra, İsrailliler Chaldaic'i yanlarında getirip kendi dillerine aşıladıklarında kayboldu, füzyon diyalektik bir Chaldaic çeşidiyle sonuçlandı, İbranice onu çok az renklendirdi o zamandan beri konuşulan bir dil olmaktan çıkıyor. [Bkz.
Tanrı Kitabı. s. 385. Butler (Kenealy'den alıntı. S489), "İbranice'deki Pentateuch'u Samaritan alfabesinin harfleri ile

Pentateuch'un Samaritan dilinde versiyonu. Samaritan ve İbranice metin arasındaki en önemli farklardan biri, tufan ile İbrahim'in doğumu arasındaki dönemin süresiyle ilgilidir. Samaritan metni, onu İbranice metinden birkaç yüzyıl daha uzun kılar; ve Septuagint onu Samaritan'dan birkaç yüzyıl daha uzun kılıyor. " Latin Vulgata'nın otantik tercümesinde, Roma Kilisesi'nin İbranice metinde ifade edilen hesaplamayı izlediği gözlemlenebilir; ve onun Şehitolojisinde, iddia ettiği gibi, her iki metin de esin kaynağı olan Yetmiş'inkini takip eder.]

(Sayfa 170) Şu anki ifademize gelince *Eski Ahit* Musa'nın orijinal Kitaplarını içermez, bu şu gerçeklerle kanıtlanmıştır:

(1) Samaritanlar Yahudi kanonik kitaplarını reddetti ve *onların* "Musa Kanunu." Ne sahip olacaklar *Mezmurlar* Ne Davut'un, ne Peygamberlerin ne de *Talmud* ve *Mishna:* Musa'nın gerçek Kitaplarından başka bir şey değil ve oldukça farklı bir baskı. [Rev. Joseph Wolff's *Journal.* s. 200.] Musa ve Yeşu Kitaplarının şekli Talmudistler tarafından tanınmaz hale getirildi, derler ki,

(2) Güney Hindistan'daki Cochin'in "siyah Yahudileri" - Babil Esaretinden ya da
on "Kayıp kabileler" (ikincisi, Hahamların saf bir icadı), bu Yahudilerin MÖ 600 yılından önce Hindistan'a gelmiş olmaları gerektiğini kanıtlıyor - hiç kimseye göstermeyecekleri Musa'nın Kitaplarını al. Ve bu Yasa Kitapları mevcut parşömenlerden büyük ölçüde farklıdır. Bunlar kare İbranice karakterlere de (yarı Keldani ve yarı Palmiye karakterleri) değil de, bunlardan birinin güvence altına aldığımız gibi arkaik harflere - kendileri ve birkaç Samiriyeli hariç herkes tarafından tamamen bilinmeyen harfler - yazılmıyor.

(3) Kendilerine İsrail'in gerçek çocuklarının torunları diyen Kırım'ın Karaim Yahudileri,
yani Sadukilerin - reddetmek *Tevrat* ve *Pentateuch* Sinagogun, Yahudilerin Şabat'ını reddeder (Cuma günü), ne Peygamberlerin Kitaplarına ne de *Mezmurlar* - Musa'nın kendi Kitaplarından ve onun tek ve gerçek Kanun dedikleri şeyden başka bir şey değil.

Bu açıkça *Kabala* Yahudilerin sayısı Keldanilerin Gizli Doktrini'nin çarpıtılmış yankısıdır ve gerçek *Kabala* sadece Chaldaean'da bulunur *Sayılar Kitabı* şimdi bazı İran Sufilerinin elinde. Antik çağdaki her milletin gelenekleri Aryan Gizli Doktrini'ne dayanıyordu; ve her ulus, bugüne kadar, az çok ilahi bir Varlıktan ilkel vahyi almış ve onu emirlerine göre kaydeden kendi ırkının bir Bilge'sini işaret ediyor. Bu, diğerlerinde olduğu gibi Yahudilerde de böyleydi. Gizli Kozmogoni ve Yasalarını İnisileri Musa'dan almışlardı ve şimdi onları tamamen parçaladılar.

Adi, Doktrinimizdeki tüm ilk insanların genel adıdır. *yani.,* yedi bölgenin her birinde ilk konuşma yarışları - dolayısıyla muhtemelen "Ad-am".

İlk İnsanlar (Sayfa 171) Ve her ulusta böylesi ilk insanlar, yaratılışın ilahi gizemlerini öğretmiş olarak kabul edilirler. Böylelikle, Sabaeliler (Sufi eserlerinde korunan bir geleneğe göre), "Üçüncü İlk İnsan" Babil için Hindistan'ın bitişiğindeki ülkeyi terk ettiğinde bir ağaç [Bir ağaç sembolik olarak bir kitaptır - çünkü "sütun" başka bir eşanlamlıdır. aynı.] ona verildi, sonra bir başkası ve yaprakları tüm ırkların tarihini kaydeden üçüncü bir ağaç; "Üçüncü İlk Adam",

Üçüncü Kök Irk'a aitti ve yine de Sabaeliler ona Adam diyorlar. Yukarı Mısır Arapları ve Müslümanlar genel olarak Melek Azaz-el'in Adem'e yeniden doğduğunda Tanrı'nın Bilgelik Sözünden bir mesaj getirdiği bir geleneği kaydetmişlerdir; Bunu Sufiler, bu kitabın her Seli-Allah'a ("Tanrı'nın seçilmiş olanı") hikmetli adamları için verildiğini ekleyerek açıklarlar. Kabalistler tarafından anlatılan hikaye
- yani, Adam'a Düşüşünden önce verilen kitap (gizemler, işaretler ve olaylarla dolu bir kitap), Adem'in Düşüşünden sonra Melek Raziel tarafından götürülmüş, ancak yine ona iade edilmiştir. erkekler bilgeliğini ve talimatını kaybedebilir diye; Bu kitabın Adem tarafından Enoch'a ve ikincisi İbrahim'e ve her neslin en bilge olanlarına arka arkaya geçen Şit'e teslim edildiği - yalnızca Yahudilerle değil tüm uluslarla ilgilidir. Berosus, Xisuthrus'un kendi tanrısının emriyle yazdığı ve Zipara'da gömülü olduğu bir kitap derlediğini anlatır [Midyalı bir rahibin yedi kızından biri olan Musa'nın karısına Zipora denir. Midyan'ın rahibi Jethro, yedi kızdan biri olan Zipora'yı başlatan kişi oldu. Ba-bel-on-ya'da Hierophant'ın olduğu ve geçmesi gereken yedi Gizli güçten biri.] veya Sippara, Güneş Şehri, Ba-bel-on-ya'da ve uzun süre sonra kazılmış ve depolanmıştır. Belos tapınağı; Bu kitaptan Berosus, Tanrıların ve Kahramanların önceleri hanedanlarının tarihini almıştır. Aelian (içinde *Nemrut)* Mısırlılara başlangıç günlerinde dinlerinin bilgeliğini içeren bir kitap getiren bir Şahin'den (Güneşin amblemi) bahseder. *Sam-Sam* Sabaean'ların *Kabala,* Arapça olduğu gibi *Zem-Zem (* Bilgelik). [Bu ayrıntılar için bkz.

Tanrı Kitabı, s. 244, 250]

Çok bilgili bir Kabalist tarafından, Seyffarth'ın eski Mısır dilinin yalnızca eski İbranice ya da bir Sami lehçesi olduğunu bildiği söylenir; muhabirimiz, bunu iki dilde "ortak yaklaşık 500 kelime" göndererek kanıtladığını düşünüyor. Bu, aklımıza çok az şey kanıtlıyor. Sadece iki ulusun yüzyıllardır birlikte yaşadığını ve Keldani'yi fonetikleri için benimsemeden önce (**Sayfa 172)**

Yahudiler eski Kıpti ya da Mısır'ı benimsemişlerdi. İsrailli Kutsal Yazılar, gizli bilgeliklerini diğer Kutsal Yazıların kaynağı olan ilksel Bilgelik-Dinden alıyordu, ancak ne yazık ki bu, daha yüksek ve şimdiye kadarki olanlar yerine bu Dünya'nın şeylerine ve gizemlerine uygulanarak bozuldu. görünmez, küreler. Ulusal tarihleri, Babil esaretinden dönmeden önce herhangi bir özerklik iddia edebiliyorlarsa, Musa'nın zamanından bir gün öncesine götürülemez. İbrahim'in dili - eğer Zeruan (Satürn, zamanın amblemi - "Sar", "Saros", "döngü") herhangi bir dile sahip olduğu söylenebilir - İbranice değil, Keldice, belki Arapça ve daha fazlasıydı. muhtemelen bazı eski Hint lehçesi. Bu, bazılarını burada verdiğimiz çok sayıda kanıtla gösterilmiştir; ve tabii olmadıkça *Kutsal Kitap* kronoloji, dünyamızın yıllarını 7000 yıllık Procrustean yatağına indirgiyoruz, İbranicenin eski bir dil olarak adlandırılamayacağı, sadece Adem'in Cennet Bahçesi'nde kullanmış olması gerektiği için açıkça ortaya çıkıyor. Bunsen diyor

Mısır'ın Evrensel Tarihteki Yeri içinde

> Keldani kabilesi İbrahim'le hemen bağlantı kurdu, tek başına insanların soyağacıları veya çağların figürleri olarak şekli bozulmuş ve yanlış anlaşılmış tarihlerin anılarını buluyoruz. İbrahimi hatıralar, Yakup'un büyükbabasının ötesine en az üç bin yıl öncesine dayanıyor [
> *Op. cit.* V. 85.]

Kutsal Kitap Yahudilerin% 100'ü gizli anlamıyla Ezoterik bir Kitap olmuştur, ancak bu anlam Musa'nın günlerinden beri tek ve aynı kalmamıştır. Bu konuya verebileceğimiz sınırlı alan göz önüne alındığında, sözde değişimlerin ayrıntılı tarihi gibi bir şeye kalkışmanın yararı yoktur. *Pentateuch,* ve ayrıca, tarihin uzun incelemelere ihtiyaç duymayacak kadar iyi bilinmektedir. Mozaik her neyse veya değildi *Yaratılış Kitabı* - itibaren *Yaratılış* Peygamberlere kadar - *Pentateuch* nın-nin

bugün aynı değil. Ezra günlerinden önce, İbranice Kutsal Yazıların tahrif edildiğini ve yeniden biçimlendirildiğini, kaybolduğunu ve yeniden yazıldığını açıkça görmek için Erasmus'un ve hatta Sir Isaac Newton'un eleştirilerini okumak yeterlidir. Bu Ezra'nın kendisi de bir gün Azara olduğu ortaya çıkabilir; Bir hükümdar olma arzusuyla ve bir Etnarşi yaratmak için dönek olan Ateş ve Güneş Tanrısının Keldani rahibi, o eski kayıp Yahudi Kitaplarını kendi yöntemiyle restore etti.

Tarihsel Olmayan Birçok Olay - (Sayfa 173) Çeşitli kabileler tarafından korunan başıboş kitaplardan olayları bir araya getirmek ve bunları görünüşte uyumlu bir yaratılış ve evrimi anlatısı yapmak, Ezoterik rakamlar veya Semboloji'nin gizli sisteminde uzman biri için kolay bir şeydi. Yahudi ırkı. Ama gizli anlamıyla *Yaratılış* son sözüne *Tesniye,* Pentateuch, cinsiyetlerin sembolik anlatısıdır ve astronomik ve fizyolojik kişilikler altında Fallikizmin bir apotheososudur. [Tam olarak gösterildiği gibi *Önlemlerin Kaynağı* ve diğer işler.] Bununla birlikte, koordinasyonu yalnızca belirgindir; ve insan eli her an ortaya çıkar, "Tanrı Kitabı" nın her yerinde bulunur. Bu nedenle Edom Kralları *Yaratılış* İsrail'de herhangi bir kral hüküm sürmeden önce; Musa kendi ölümünü kaydeder ve Harun iki kez ölür ve diğer önemsiz şeylerden bahsetmek için iki farklı yere gömülür. Kabalist için bunlar önemsizdir, çünkü tüm bu olayların tarih olmadığını bilir, sadece çeşitli fizyolojik özellikleri örtmek ve gizlemek için tasarlanmış bir pelerin vardır; ama bütün bu "karanlık sözler" i iyi niyetle kabul eden samimi Hıristiyan için bu büyük bir önem taşır. Süleyman pekala bir mit olarak kabul edilebilir [Elbette masonlar bile asla

gerçek Süleyman'ın varlığı? Kenealy'nin gösterdiği gibi, Ne Herodot ne Platon ne de ayakta duran herhangi bir yazar tarafından fark edilmez. O, "Kudretli Süleyman'ın üzerinde ancak birkaç yıl önce tüm ihtişamıyla hüküm sürdüğü Yahudi milletinin, en büyük hükümdarlar tarafından hemen hemen eşit olmayan bir ihtişamla hüküm sürdüğü," diyor. *sekiz bin milyon* bir tapınaktaki altın, tarihçi Herodot tarafından gözden kaçırıldı, bir yanda Mısır, diğer yanda Babil yazıyor - her iki yeri de ziyaret ediyor ve tabii ki neredeyse zorunlu olarak Kudüs'ün görkemli başkentinin birkaç mil içinde geçiyor. ? Bu nasıl açıklanabilir? “Diye soruyor (s. 457). Hayır, sadece İsrail'in on iki kabilesinin var olduğuna dair hiçbir kanıt yok, aynı zamanda Ezra geliştiğinde Asur'da bulunan tarihçilerin en doğru olanı Herodot, İsrailoğullarından hiç bahsetmiyor: ve Herodot MÖ 484'te doğdu. Bu mu?] Masonlar tarafından, hiçbir şey kaybetmedikleri için, çünkü tüm sırları Kabalistik ve alegoriktir - her halükarda onları anlayan birkaç kişi için. Ancak Hıristiyan için, Davut'un oğlu Süleyman'dan vazgeçmek - İsa'nın kendisinden indirildiği - gerçek bir kayıp anlamına gelir. Fakat Kabalistlerin bile, şu anda alimler tarafından sahip olunan eski İncil parşömenlerinin İbranice metinleri için nasıl büyük bir antikalık iddia edebilecekleri hiç de açık değildir. Yahudilerin kendilerinin ve aynı şekilde Hıristiyanların itiraflarına dayanan kesinlikle bir tarih gerçeği:

> Perslerin kralı Artaxerxes zamanında Nabuchodonozar, Esdras, rahip Levililer'in esaretinde telef olan Kutsal Yazılar, kehanet uygulamasında esinlenerek eski Kutsal Yazıların tamamını yeniden restore etti. [Clement, *Stromateis.* XXII.]

(Sayfa 174) Şu anda var olan nüshaları gerçek Mozaik Kitapları olarak kabul etmek için “Esdras” a ve özellikle onun iyi niyetine güçlü bir inancı olmalıdır; için:

> Hilkiah ve Esdras ve çeşitli anonim editörler tarafından yapılan kopyaların veya daha doğrusu fonografların gerçekten doğru ve gerçek olduğunu varsayarsak, Antiochus tarafından tamamen yok edilmiş olmalılar; ve Eski Ahit'in şu anda var olan versiyonları Yahuda veya bazı bilinmeyen derleyiciler tarafından, muhtemelen

> Yetmişli Yunanca, İsa'nın ortaya çıkışı ve ölümünden çok sonra. [*Tanrı Kitabı.* s. 408.]

Kutsal Kitap, bu nedenle, şimdi olduğu gibi (yani İbranice metinler), doğruluğu, metnin gerçekliğine bağlıdır. *Septuagint;* Bu, yine söylendiğine göre, Yetmişler tarafından mucizevi bir şekilde Yunanca olarak yazılmıştır ve orijinal nüsha o zamandan beri kaybolmuştur, metinlerimiz o dilden İbraniceye yeniden çevrilmiştir. Fakat bu kısır döngü içinde, iki Yahudi'nin - İskenderiyeli Josephus ve Philo Judaeus'un - iyi niyetine bir kez daha güvenmek zorundayız - bu iki Tarihçi, Septuagint'in anlatılan koşullar altında yazıldığının tek tanıklarıdır. Ve yine de, kişiye güven vermek için çok az hesaplanan sadece bu koşullar. Josephus bize ne anlatıyor? Yunanca İbranice Kanununu okumak isteyen Ptolemy Philadelphus'un Yahudilerin baş rahibi Eleazar'a yazıp ona yalvardığını söylüyor. *ona on iki kabilenin her birinden altı adam göndermek,* kim onun için çeviri yapmalı. Ardından, İsrail'in on iki kabilesinden bu yetmiş iki adamın, bir adada susup tam olarak yetmiş iki günde tercümelerini derleyen, Aristeas tarafından kefil olunan, gerçekten mucizevi bir öykü izler.

Bütün bunlar çok aydınlatıcıdır ve eğer "on kayıp kabile" kendi rolünü oynaması için yaratılmamış olsaydı, birinin hikayeden şüphe etmek için çok az nedeni olabilirdi. MÖ 700 ile 900 arasında kaybedilen bu kabilelerin her biri, birkaç yüzyıl sonra Ptolemaios'un arzusunu tatmin etmek ve hemen ardından ufuktan bir kez daha kaybolmak için altı adam gönderebilirdi? Gerçekten bir mucize.

Bununla birlikte, bizden bu tür belgeleri, *Septuagint* doğrudan ilahi vahyi içerdiği için: Orijinal olarak, hakkında artık kimsenin hiçbir şey bilmediği bir dilde yazılmış belgeler; pratik olarak efsanevi olan ve kimsenin savunulabilir bir tahminde bulunamayacağı tarihlerde yazarlar; şimdi bir parçası olmayan orijinal kopyalarının belgeleri.

Kaybolan Gerçek İbranice Karakterler - (Sayfa 175) Yine de insanlar, sanki dünyada bir kelimesini bilen herhangi bir adam kalmış gibi eski İbranice hakkında konuşmaya devam edecekler. İbranice o kadar az biliniyordu ki, hem Septuagint hem de *Yeni Ahit* yazılması gerekiyordu *dinsiz* ve bunun için Hutchinson'un söylediğinden daha iyi bir neden yok, yani Kutsal Ruh Yeni Ahit'i Yunanca yazmayı seçti.

İbranice dilinin çok eski olduğu kabul edilir, ancak yine de Chaldaea'da bile eski anıtların hiçbir yerinde bunun izi yoktur. O ülkenin kalıntılarında bulunan çok sayıda çeşitli türden yazıtlar arasında:

> İbranice Keldani harf ve dilinde bir *hiç bulunamadı;* ne de bu yeni çıkmış karakterde onu İsa'nın günlerine bile taşıyabilecek tek bir otantik madalya ya da mücevher keşfedilmedi. [*Tanrı Kitabı.* s. 453.]

Orijinal *Daniel Kitabı* İbranice ve Aramice'nin karışımı olan bir lehçede yazılmıştır; daha sonra interpole edilen birkaç mısra dışında, Chaldaic'te bile değildir. Efendim'e göre. W. Jones ve diğer Oryantalistler, İran'ın keşfedilebilir en eski dilleri Chaldaic ve Sanskrit dilleridir ve bunlarda "İbranice" nin izi yoktur. Filologların bildiği İbranice MÖ 500'den daha eski olmadığı ve karakterleri hala çok daha sonraki bir döneme ait olduğu için olsaydı çok şaşırtıcı olurdu. Böylece, gerçek İbranice karakterler, tamamen kaybolmasalar bile, yine de umutsuzca dönüşürken -

Harflerin bazılarının karakteristik işaretlerini yaparken, şekillendiğini ve düzenli hale getirildiğini gösteren alfabenin sadece incelenmesi *işten çıkarıldı* onları daha kare ve tekdüze hale getirmek için - [*Asya Dergisi,* VII., S. 275, alıntı Kenealy.]

Merhametli bir Samiriye Hahamından veya bir "Jain" den başka hiç kimsenin bunları okuyamaması, masoretik noktaların yeni sistemi onları herkes için bir sfenks bilmecesi haline getirdi. Noktalama işaretleri artık her yerde sonraki tüm el yazmalarında bulunabilir ve bu sayede metinden herhangi bir şey yapılabilir; bir İbrani bilgini, istediği herhangi bir yorumu metinlere koyabilir. Kenealy tarafından verilen iki örnek yeterli olacaktır:

İçinde *Yaratılış,* x1ix. 21, okuyoruz:

Naftali bir *arka serbest bırak; güzel sözler verir.*

Bochart, noktaların yalnızca küçük bir değişimiyle bunu şu şekilde değiştirir:

Napthali bir *ağaç açıyor, güzel dalları fırlatıyor.*

Yani yine *Mezmurlar (* xxix.9) yerine :(**Sayfa 176)**

Rab'bin sesi *arkayı doğurur,* ve ormanları keşfeder;

Bishop Lowth şunu verir:

Rab'bin sesi *meşe ağacı* ve ormanları keşfeder.

İbranice'deki aynı kelime "Tanrı" ve "hiçbir şey" vb. Anlamına gelir. [*Tanrı Kitabı.* s. 385.]

Bazı Kabalistlerin antik çağda bir bilgi ve tek bir dil olduğu iddiasına gelince, bu iddia da bize aittir ve çok adildir. Açıkça söylemek gerekirse, bu bilgi ve dilin her ikisi de Atlantislilerin batışından beri ezoterik olduğunu eklemek gerekir. Babil Kulesi miti, bu zorunlu gizlilikle ilgilidir. Günah işleyen insanlar, artık bu tür bir bilginin alınması için güvenilir olarak görülmüyordu ve evrensel olmaktan, azınlık ile sınırlı hale geldi. Böylece, “tek dudaklı” - veya Gizem dili - sonraki nesillere kademeli olarak reddedilerek, tüm uluslar ayrı ayrı kendi ulusal dilleriyle sınırlandırıldı; ve ilkel Bilgelik dilini unutarak, onlar, Rab'bin - Java Aleim'in Gizemlerinin Baş Efendilerinden veya Hierophants'larından biri - tüm dünyanın dillerini karıştırdığını, böylece günahkarların birbirlerinin konuşmasını artık anlayamayacaklarını belirttiler. Ancak İnisiler her ülkede ve millette kaldı ve İsrailliler de diğerleri gibi bilgili Üstadlara sahipti. Bu Evrensel Bilginin anahtarlarından biri saf bir geometrik ve sayısal sistemdir, her büyük ulusun alfabesi her harf için sayısal bir değere sahiptir. [Sanskritçe kelimelerin gizli anlamından bahseden Bay T.Subba Row, "The Twelve Signs of the Zodiac" konulu makale. kişinin "derinleri" bulmak için nasıl ilerlemesi gerektiği konusunda bazı tavsiyeler verir. ve İsrailoğulları, diğerleri gibi, bilgili ustalarına sahipti. Bu Evrensel Bilginin anahtarlarından biri saf bir geometrik ve sayısal sistemdir, her büyük ulusun alfabesi her harf için sayısal bir değere sahiptir. [Sanskritçe kelimelerin gizli anlamından bahseden Bay T.Subba Row, "The Twelve Signs of the Zodiac" konulu makale. kişinin "derinleri" bulmak için nasıl ilerlemesi gerektiği konusunda bazı tavsiyeler verir. ve İsrailoğulları, diğerleri gibi, bilgili ustalarına sahipti. Bu Evrensel Bilginin anahtarlarından biri saf bir geometrik ve sayısal sistemdir, her büyük ulusun alfabesi her harf için sayısal bir değere sahiptir. [Sanskritçe kelimelerin gizli anlamından bahseden Bay T.Subba Row, "The Twelve Signs of the Zodiac" konulu makale. kişinin "derinleri" bulmak için nasıl ilerlemesi gerektiği konusunda bazı tavsiyeler verir.

eski Aryan mitlerinde eski Sanskritçe isimlendirmenin önemi. 1. Kullanılan kelimenin başka anlamları olan eş anlamlılarını bulun. 2. Eski Tântrik eserlerinin yöntemlerine göre kelimeyi oluşturan harflerin sayısal değerini bulun [*Tântrika Shastra* - Incantation and Magic üzerinde çalışıyor]. 3. Söz konusu kelime ile herhangi bir özel bağlantısı olan, varsa eski mitleri veya alegorileri inceleyin. 4. Kelimeyi oluşturan farklı heceleri değiştir ve böylece oluşacak yeni kombinasyonları ve anlamlarını inceleyin. " vb. Ama ana kuralı vermiyor. Ve hiç şüphesiz oldukça haklı. Tântrika *Shâstras* Magic'in kendisi kadar eskidir. Ayrıca Ezoterizmlerini İbranilerden mi ödünç aldılar?] Ve dahası, Hint Okült yöntemlerinde mükemmelliğe taşınan ve İbranice'nin kesinlikle sahip olmadığı bir heceler ve eşanlamlılar permütasyon sistemi. Geometri ve Numerasyon unsurlarını içeren bu tek sistem, Yahudiler tarafından Ezoterik inançlarını popüler ve ulusal tek tanrılı bir Din maskesi altında gizlemek amacıyla kullanıldı. Sistemi mükemmel bir şekilde bilen son kişi, Ferisilerin iddialarının ve Babil'den getirdikleri kafa karışıklıklarının en büyük düşmanları olan bilgili ve "ateist" Sadukilerdi.

İbranice Ezoterizm İlkel Değil- (Sayfa 177) Evet, Sadukiler, Ruh, Melekler ve tüm benzer Varlıkların geçici oldukları için yanılsamalar olduğunu savunan İllüzyonistler - böylece kendilerini Doğu Ezoterizm ile bir arada gösterdiler. Ve Musa'nın Yasası haricinde her kitabı ve Kutsal Yazıları reddettikleri için, sonuncusu şimdi olduğundan çok farklı olmalı gibi görünüyor.

[Kurucuları Sadoc, Simon the Just'ün Antigonus Saccho aracılığıyla öğrencisiydi. Kendi sırları vardı *Kanun Kitabı* mezheplerinin kuruluşundan beri (yaklaşık MÖ 400) ve bu cilt kitleler tarafından bilinmiyordu. Ayrılıkla aynı zamanda, Samiriyeliler yalnızca *Musa'nın Kanunun Kitabı* ve *Yeşu Kitabı,* ve onların *Pentateuch* çok daha eskidir ve Septuagint'ten farklıdır. MÖ 168'de Kudüs'ün tapınağı yağmalandı ve Kutsal Kitapları, yani *Kutsal Kitap*

Ezra tarafından yapılmış ve Judas Maccabeus tarafından tamamlanmış - kayboldu (bkz. *Josephus,* vol. ii. s. 331-335): bundan sonra *Massorah* yıkım işini tamamladı (Ezra'nın bile bir kez daha ayarlandı *Kutsal Kitap)* boynuzlu harflerden kareye dönüşmesiyle başladı. Bu nedenle daha sonra *Pentateuch*
Ferisiler tarafından kabul edilen Sadukiler tarafından reddedildi ve güldü. Genellikle ateist olarak adlandırılırlar; yine de, özgür düşüncelerini gizlemeyen bilgin adamlar, kendi aralarında Yahudi baş rahiplerin en seçkinlerini ortaya çıkardıklarından, bu imkansız görünüyor. Ferisiler ve diğer iki inanan ve dindar mezhep, kötü şöhretli ateistlerin bu tür görevlere seçilmesine nasıl izin verebilir? Cevabı, bağnazlık ve kişisel, insanbiçimci bir Tanrı'ya inananlar için bulmak zor, ancak gerçekleri kabul edenler için çok kolay. Sadukiler, inisiye Musa'nın inandığı gibi inandıkları için ateist olarak adlandırıldılar ve bu nedenle, Sina Dağı'nın ikinci uydurulmuş Yahudi yasa koyucusu ve kahramandan çok farklıydı.]

Yukarıdakilerin tamamı Kabalistlerimiz göz önünde bulundurularak yazılmıştır. Bazıları gibi büyük akademisyenler şüphesiz ki, inançlarının harplarını Talmudik büyümenin söğütlerine - ister kare ister sivri karakterli İbranice parşömenlere, şimdi halk kütüphanelerimizde, müzelerimizde veya hatta Paleografların koleksiyonları. Tüm dünyada gerçek Mozaik İbranice parşömenlerinden yarım düzine kopya kalmadı. Ve bunlara sahip olanlar - birkaç sayfa geride belirttiğimiz gibi - ne olursa olsun onlardan ayrılmayacak, hatta incelenmelerine izin vermeyeceklerdir. O zaman herhangi bir Kabalist nasıl İbranice Ezoterizm için öncelik iddia edebilir ve muhabirlerimizden birinin yaptığı gibi, "İbranice, onlardan [Mısırlı, hatta Sanskritçe!] Çok daha uzak bir antik çağdan geldi! ve kaynak olduğunu ya da eski orijinal kaynağa hepsinden daha yakın olduğunu ”? [Piazzi Smythe ve kitabın yazarına göre Büyük Piramidin ölçüleri, Solomon tapınağı, Ahit Sandığı vb. *Kaynağı*

Ölçümler, ve Gize Piramidi'nin astronomik hesaplamalara göre inşa edildiği gösteriliyor 4950
MÖ ve Musa sahip *yazılı* kitapları - tartışma uğruna - çağımızdan önceki zamanın yarısı bile değil, bu nasıl olabilir? Şüphesiz biri diğerinden ödünç aldıysa, Musa'nın Firavunları değildir. Filoloji bile sadece Mısırlıları değil, hatta İbraniceden daha yaşlı olan Moğolları da gösterir.]

Muhabirimizin dediği gibi: "Geçmişte çok uzak bir zamanda olmasının varlığı her geçen gün daha inandırıcı oluyor. *ile güçlü bir medeniyet (* **Sayfa 178)** *Dünya üzerinde ortak bir dili olan ve özünün şu anda var olan parçalardan kurtarılabileceği konusunda muazzam bir öğrenme. "*

Evet, gerçekten de muazzam bir medeniyet ve daha da güçlü bir gizli öğrenme ve bilgi var, tüm kapsamı Geometry tarafından asla keşfedilemeyecek *Kabala* tek başına: çünkü büyük giriş kapısının yedi anahtarı vardır ve ne bir, ne de iki anahtar, onu içeride ne yattığının bir anlık görüntüsünden fazlasına izin verecek kadar yeterince açamaz.

Her bilim adamı, iki farklı stilin olduğunun farkında olmalıdır - *iki okul,* tabiri caizse - İbranice Kutsal Yazılarda açıkça izlenebilir: Elohistik ve Yehovistik. Sırasıyla bunlara ait kısımlar o kadar harmanlanmıştır ki, sonraki eller tarafından tamamen karıştırılır, çoğu zaman tüm dış özellikler kaybolur. Yine de iki okulun düşmanca olduğu da biliniyor; birinin ezoterik, diğer ekzoterik veya teolojik doktrinleri öğrettiği; Biri, Elohistler, Görenler (Roch) iken, diğer Yehovistler, peygamberlerdi (Nabhi) [Bu tek başına Musa'nın Kitaplarının nasıl oynandığını gösterir. İçinde *Samuel (* ix.9), şöyle deniyor: "Şimdi bir peygamber olan [Nabhi], daha önce bir Kahin [Roch] olarak anılıyordu." Şimdi daha önce *Samuel,* "Roch" kelimesi hiçbir yerde *Pentateuch,* ama onun yerini daima “Nabhi” almıştır, bu açıkça Mozaik metninin yerini daha sonraki Levililer'in aldığını kanıtlamaktadır. (Daha ayrıntılı ayrıntılar için bakın *Yahudi Eski Eserleri,* Rev D. Jennings tarafından. DD)] ve daha sonra Rabbi olan ikincisi, Papa'nın yanılmaz ve Tanrı'nın ilham edilmiş yardımcısı olarak adlandırıldığından, genellikle resmi konumlarından ötürü yalnızca sözde peygamberlerdi. Yine, Elohistlerin, Gizli Doktrinde olduğu gibi, İlahlarını Doğa ile özdeşleştiren "Elohim" "kuvvetleri" ile kastettiğini; Yehova'lar ise Yehova'yı dışsal olarak kişisel bir Tanrı yaptılar ve bu terimi sadece fallik bir sembol olarak kullandılar - birçoğu metafizik, soyut Doğa'ya bile gizlice inanmıyor ve hepsini dünya ölçeğinde sentezliyordu. Son olarak, Elohim'in ilahi enkarne imgesini insandan yaratan Elohistler, tüm Yaratılışta ilk olarak ortaya çıktılar; Yehova, yeryüzündeki tüm aklı başında varlıkların başı olmak yerine, ona hayvan yaratımının en sonuncusu, taçlandıran ihtişamını gösteriyor. *Yaratılış.)*

Al *Zohar* ve içinde Ain-Suph, Batılı veya Semitik Parabrahman ile ilgili açıklamayı bulun. Hangi pasajlar, Vedantik ideale neredeyse şu kadar yaklaşmıştır:

> Yaratılış [evrimleşmiş Evren], adı olmayan şeyin giysisidir, giysi
> *Tanrı'nın kendi özünden dokunmuş. [Zohar.* i.2a.]

Tüm Gizlenenlerin Gizliliği- (Sayfa 179) Ain ya da "hiçbir şey" ile Cennetsel Adam arasında, kişisel olmayan bir İlk Neden vardır, ancak bunlardan söz edilir:

> Bu dünyaya herhangi bir şekil vermeden önce, herhangi bir biçim üretmeden önce, O tek başınaydı, başka hiçbir şeye biçim veya benzerlik yoktu. Biçimsiz olduğundan yaratılıştan önce nasıl olduğunu kim, anlayabilir? Dolayısıyla onu herhangi bir şekilde, benzerlikle, hatta kutsal adıyla, tek bir harfle veya tek bir noktayla temsil etmek yasaktır. [*Zohar,* 42b.]

Bununla birlikte, takip eden cümle, daha sonra ortaya çıkan bir enterpolasyondur; çünkü tam bir çelişkiye dikkat çekiyor:

> Ve buna kelimeler (*Deut.* iv. 15), bakın - "Rab'bin size söylediği gün hiçbir benzerlik görmediniz."

Ancak bu Bölüm IV'e atıf. nın-nin *Tesniye,* Bölüm v'de, Tanrı'nın insanlarla “yüz yüze” konuşmaktan bahsedilmesi çok sakar.

Yehova'ya verilen isimlerden biri değil *Kutsal Kitap* Ain-Suph ya da Kişisel Olmayan İlk Nedeni (Logolar olan) *Kabalah;* ama hepsi atıfta bulunuyor *Doğumlar.*

Diyor ki;

> Çünkü kendisini bize açıklasa da, Tanrı'nın Formu, Cennetteki Adamın Formu olarak adlandırılan On Doğuş'un [Sephiroth] gönderdiği tüm gizlenmişlerin gizliliği, yine de bu parlak form bile vizyonumuz için çok göz kamaştırıcı olduğu için, başka bir biçim üstlenmek veya başka bir giysi giymek zorunda kalmak, *Evren olan.* Bu nedenle Evren veya görünür dünya, İlahi Maddenin daha da genişlemesidir ve Kabala'da "Tanrı'nın Elbisesi" olarak adlandırılır.
>
> **[** *Zohar,* i.2a. Bkz. Dr. Ch. Ginsburg'un makalesi *Kabala, Doktrinleri, Gelişmeleri ve Edebiyatı.]*

Bu, tüm Hindu Puranalarının öğretisidir, özellikle de *Vishnu Purâna.* Vishnu Evreni kaplar ve o Evrendir; Brahmâ, Dünyevi Yumurtaya girer ve ondan Evren olarak çıkar; Brahmâ onunla birlikte ölür ve geriye yalnızca Brahman, kişisel olmayan, ebedi, doğmamış ve nitelenemez olan kalır. Keldanilerin ve daha sonra Yahudilerin Ain-Suph'u kesinlikle Vaidic Deity'nin bir kopyasıdır; "Cennetsel Adam" ise, kendi içinde varlıkların bütünlüğünü birleştiren ve

Esse Görünür Evren'in orijinalini Puranic Brahmâ'da bulur. İçinde *Çim* “Yasanın Sırrı”, Gupta Vidyâ'nın en eski parçalarında, Gizli Bilgi'de kullanılan ifadeleri tanır. Ve kendi özel Rabbinik'ine oldukça aşina olan bir Hahamın bile

İbranice sırlarını ancak (**Sayfa 180)** Hindu felsefeleri hakkında ciddi bir bilgi edinmesi. Stanza I.'e dönelim. *Dzyan Kitabı* örnek olarak.

Zohar öncüller, Gizli Doktrin'de olduğu gibi, evrensel, ebedi bir Öz, pasif - çünkü mutlak - insanların nitelikler dediği her şeyde. Pregenetik veya kozmik öncesi Triad, saf bir metafizik soyutlamadır. Bir Bilinmeyen İlahi Özdeki üçlü hipostaz kavramı, konuşma ve düşünce kadar eskidir. Hiranyagarbha, Hari ve Shankara - Yaratan, Koruyucu ve Yok Edici - Kosmos ile birlikte görünen ve kaybolan üç tezahür niteliğindedir; görünür Üçgen, deyim yerindeyse, görünmez Çember düzleminde. Bu, İnsanlığın ilkel düşüncesi; Pisagor Üçgeni, hiç gizlenmemiş Monad'dan veya Merkez Noktadan yayılır.

Platon ondan bahseder ve Plotinus ona eski bir doktrin diyor ve Cudworth şöyle diyor:

> Orpheus, Pythagoras ve Platon, hepsi de ilahi hipostazların bir Üçlüsü olduğunu iddia ettiklerinden, doktrinlerini tartışmasız bir şekilde Mısırlılardan aldıklarından, Mısırlıların da onlardan önce benzerlerini yaptıklarından makul bir şekilde şüphe duyulabilir. [Cudworth, I. iii. Wilson'dan alıntı. *Vishnu Purana,* ben. 14, not.]

Mısırlılar, Teslislerini kesinlikle Kızılderililerden almışlardır. Wilson haklı olarak şunu gözlemliyor:

> Bununla birlikte, Yunan hesapları ve Mısırlıların ifadeleri Hindulardakinden çok daha fazla şaşkın ve tatmin edici olmadığından, bunların arasında doktrini en orijinal, aynı zamanda en metodik ve önemli biçimiyle bulmamız en olasıdır. [*Vishnu Purana.* I, 14]

O halde anlamı şudur:

> " *Tek başına karanlık, Sınırsız Her Şeyi doldurdu, çünkü Baba, Anne ve Oğul bir kez daha Bir idi. " [* Stanza i. 4.]

Uzay, Manvantara arasında olduğu gibi ve her zaman olduğu gibi. Kozmik öncesi haliyle Evren, bir kez daha homojen ve bir - yönlerinin dışındaydı. Bu bir Kabalistikti ve şimdi bir Hristiyan öğretisidir.

Sürekli gösterildiği gibi *Zohar,* Sonsuz Birlik veya Ain-Suph, her zaman insan düşüncesi ve takdirinin dışına yerleştirilir; ve *Sepher Jetzirah* Tanrı'nın Ruhunu görüyoruz - Logos, Tanrı'nın kendisini değil -

> Biri, Yaşayan Tanrı'nın Ruhudur. . Sonsuza kadar yaşayan. Ses, Ruh, [ruhun] ve Söz: bu Kutsal Ruh'tur [*Mishna,* ben. 9.]

Üçü bir arada ve Dört - (Sayfa 181) - ve Kuvaterner. Bu Küp'ten tüm Kosmos çıkar.

Gizli Doktrin diyor ki:

" *Hayata çağrılır. Yaratıcı Fikrin, tezahür eden Mantra'nın içinde bulunduğu mistik Küp [* veya açıkça konuşma - Vâch] *ve kutsal Pûrusha [* birincil materyalin her iki radyasyonu] *Ebediyette İlahi Tözde gizli hallerinde var olurlar.*

- Pralaya sırasında.

Ve içinde *Sepher Jetzirah,* Üçü Bir Arada - Shekinah'ın tezahürü, tezahür eden Kosmos'taki ilk parıltı veya radyasyonla - "Tanrı'nın Ruhu" veya Bir Numara [tezahür etmiş durumunda On olur, Evren. Chaldaean'da *Kabala* cinsiyetsizdir. İçinde

Yahudi, Shekinah kadındır ve ilk Hıristiyanlar ve Gnostikler Kutsal Ruh'u kadın gücü olarak görüyorlardı. İçinde *Sayılar Kitabı* "Shekina" onu dişi gücü yapan son "h" yi düşürmek için yapılır. Sulardaki Hareket Eden Nârâyana da cinsiyetsizdir: ancak Shekinah ve Daiviprakriti'nin, "Logoların Işığı" felsefi olarak bir ve aynı şey olduklarına inanıyoruz.] İkili İktidar ikiliğini güçlendirir ve uyandırır, Hava ve Üç Numara, Su; bunlarda “karanlık ve boşluk, sümük ve gübre vardır” - ki Kaos, Tohu-Vah-Bohu. Hava ve Su, Dört Numara, Eter veya Ateş, Oğul yayar. Bu Kabalistik Kuaterner'dir. Tezahür eden Kosmos'ta Bir veya Yaratıcı Tanrı olan bu Dördüncü Sayı, Hindularla birlikte "Kadim" Sanat, *Vedalar* ve Brâhman'ın Brahma'sı - göksel Androgyne, ancak kendisini Vâch ve Virâj olmak üzere iki bedene ayırdıktan sonra erkek olduğu için. Kabalistlerle, o ilk başta Jah-Havah'tır, ancak daha sonra prototipi Virâj gibi Yehova olur; Adem-Kadmon olarak kendisini şekilsiz olarak Adem ve Havva'ya ve yarı-nesnel dünyada Kayin-Habil'e ayırdıktan sonra, sonunda Şit'in oğlu Enoch'ta Jah-Havah veya erkek ve kadın oldu.

Çünkü Yehova'nın neredeyse her şeyi yapabileceğiniz birleşik isminin gerçek anlamı şudur: erkekler ve kadınlar veya iki cinsiyetten oluşan insanlık. İlk bölümden dördüncü bölümün sonuna kadar *Yaratılış* her isim başka bir ismin permütasyonudur ve her şahsiyet aynı zamanda bir başkasıdır. Bir Kabalist, Yehova'nın izini yeryüzünün deminden Adem'in üçüncü oğlu - daha doğrusu ırkı - Şit'e kadar izler. [Elohim toprak Ademini yaratır ve onda Yehova-Binah kendisini Havva'ya ayırır, bundan sonra Tanrı'nın erkek kısmı Yılan olur, Havva'da kendini cezbeder, sonra Kabil olarak onu yaratır, Şit'e geçer ve dağılır İnsan Oğlu Hanok'tan veya Jodheva olarak İnsanlık'tan.] Böylelikle Şit Yehova erkektir; ve Enos, (**Sayfa 182)** Kayin ve Habil'in bir permütasyonu olan Yehova erkek ve dişidir veya bizim insanlığımızdır. Hindu Brahmâ-Virâj, Virâj-Manu ve Manu-Vaivasvata, kızı ve karısı Vâch ile birlikte, bu şahsiyetlerle en büyük benzetmeyi sunar - her ikisinde de konuyu çalışma zahmetine girecek herkes için *Kutsal Kitap* ve *Purânas.* Brahma kendisini Manu olarak yarattığı ve Shâta-rupa'nın dişi kısmını oluştururken orijinal benliğinden doğduğu ve onunla özdeş olduğu söylenir ”(yüz biçim) Bu Hindu Havva'da tüm canlı varlıkların annesi, ”Brahmâ, kendisi olan Virâj'ı yarattı, ancak daha düşük bir ölçekte, çünkü Kain'in Yehova aşağı bir ölçekte olması: her ikisi de Üçüncü Irk'ın ilk erkekleri. Aynı fikir Tanrı'nın İbranice isminde de gösterilmiştir (nn) Sağdan sola okuyun “Jod” (') babadır.“ O ”(n) anne,“ Vau ”(ך) oğul ve“ O Kelimenin sonunda tekrarlanan "(n), nesil, doğum eylemi, maddiliktir. Bu, Yahudi ve Hıristiyanların Tanrısı'nın erkek Brahma, Vişnu kadar kişisel olması için kesinlikle yeterli bir nedendir. veya ortodoks, ekzoterik Hindu Shiva.

Böylece, tek başına Jhvh terimi - şimdi "Yaşayan [erkek] bir Tanrı" olarak kabul edilir - ciddi bir şekilde incelendiğinde, yalnızca *Olmak (* İncil anlamında) ama aynı zamanda Gizli Teogonininki, en yüksek ilahi Varlıktan, üçüncü sırada, insana kadar. En iyi İbraniler tarafından gösterildiği gibi:

Sözlü veya Hâyâh veya Göz anlamına gelir *olmak, var olmak* süre veya Chayah veya H-evet demek *yaşamak,* gibi *varoluş hareketi [Ölçülerin Kaynağı.* s.5]

Dolayısıyla Havva, Doğanın evrimi ve hiç durmayan “oluşu” dur. Şimdi, neredeyse çevrilemeyen Sanskritçe Sat'ı alırsak, mutlak değişmez Varlığın veya Varlığın özü anlamına gelir - yetenekli bir Hindu Okültist tarafından çevrildiği gibi - bunun hiçbir dilde eşdeğerini bulamayacağız; ancak "Ain" veya "En-Suph", Sınırsız Varlık'a en çok benzeyen olarak kabul edilebilir. Sonra

pasif, değişmez, ancak tezahür etmiş bir varoluş olarak "olmak" terimi, ikincil veya kozmik anlamıyla evrensel yaşam veya ruh olan Sanskritçe Jivatma tarafından tercüme edilebilir; "Châyâh", "varoluşun hareketi" olarak "yaşamak" ise sadece Prâna, nesnel anlamıyla sürekli değişen hayattır. Bu üçüncü kategorinin başında Okültist Yehova'yı bulur - Anne, Binah ve Baba Arelim.

Septenary Sephira- (Sayfa 183) Bu, *Zohar,* Sephiroth'un yayılışı ve evrimi açıklandığında: Önce Ain-Suph, sonra Shekinah, Sonsuz Işığın Elbisesi veya Örtüsü, sonra Sephira veya Kadmon ve böylece dördüncü, Sonsuz Işıktan gönderilen ruhani Madde . Bu Sephira, Crown, Kether olarak adlandırılır ve ayrıca altı farklı adı vardır - yedisinin hepsinde. Bu isimler şunlardır: 1. Kether; 2. Yaşlı; 3. İlkel Nokta; 4. Beyaz Baş; 5. Uzun Yüz; 6. Anlaşılmaz Yükseklik; ve 7. Ehejeh (“Ben”.) [Bu, üçüncü güç olan Sephira'yı, yanan çalıdan Musa'ya şöyle diyen Rab Yehova ile özdeşleştirir: “(İşte) buradayım. (*Çıkış,* iii.4). Şu anda "Rab" henüz Yehova olmadı. Konuşan tek erkek Tanrı değildi, ama Elohim veya üçlü Sephira'da bulunan yedi kişilik tezahür etmiş kolektivitesinde Sephiroth ortaya çıktı.] Bu Septenary Sephira'nın kendi içinde dokuz Sephiroth içerdiği söylenir. Ancak onları nasıl ortaya çıkardığını göstermeden önce, Sephiroth hakkında bir açıklama okuyalım. *Talmud,* bu onu arkaik bir gelenek veya Kabala olarak verir.

Sephiroth'un üç grubu (veya düzeni) vardır: 1. Sephiroth, “ilahi özellikler” (Kutsal Kuvaterner'deki Üçlü) olarak adlandırılır; 2. sidereal (kişisel) Sephiroth; 3. İlk üç Sephiroth (Kether, Chokmah ve Binah) olan metafiziksel Sephiroth veya Yehova'nın perifrasisi, yedinin geri kalanı kişisel “Varlığın Yedi Ruhu” (bu nedenle gezegenlerin de). Bunlardan bahsetmişken, melekler yedi oldukları için değil, içlerinde Meleklerin evrenselliğini içeren yedi Sephiroth'u temsil ettikleri için kastedilmiştir.

Bu, (a) ilk dört Sephiroth ayrıldığında, bir Triad-Kuaterner olarak - Sephira onun sentezidir - yedi Rishis olduğu için sadece yedi Sephiroth kaldığını; bunlar, Kuaterner veya ilk ilahi Küp birimlere dağıldığında on olur; ve (b) Yehova Tanrı olarak görülmüş olsa da, Sephiroth'un üç kutsal grubuna veya emrine, kolektif Elohim'e veya dördüncül bölünemez Kether'e dahil edilirse, o erkek bir Tanrı olduğunda, alt grubun İnşaatçılarından birden fazlası değil - bir Yahudi Brahma. [Brahman'lar, bundan başka hiçbir nedenle yavaş yavaş Brahmâ'yı terk ettiklerinde ve bireysel olarak ona başka herhangi bir tanrıdan daha az ilgi gösterdiklerinde, nesillerinde bilgeydi. Soyut bir sentez olarak ona topluca ve her Tanrı'da tapıyorlardı. her biri onu temsil ediyor. Erkek Brâhma olarak, evrensel nesli kişileştiren Lingam Shiva'dan ya da koruyucusu olan Vishnu'dan çok daha düşüktür - hem Shiva hem de Vishnu yıkımdan sonra yaşamın rejeneratörleri. Hıristiyanlar, örneklerini takip etmekten daha kötüsünü yapabilir ve erkek Yaratıcı'da değil, Ruh'ta Tanrı'ya tapınırlar.] Şimdi bir gösteri yapılmaya çalışılıyor.

Diğer dokuzunu içeren ilk Sephira onları içeri getirdi (**Sayfa 184)** bu düzen: (2) Hokmah (Chokmah veya Wisdom), ilahi isimler arasında Jah olarak temsil edilen erkeksi bir aktif güç; ve bir permütasyon veya bu örnekte daha düşük formlara evrim olarak - ordu veya melek ev sahipleri arasında Auphanim (veya Tekerlekler - maddenin kozmik dönüşü) haline gelmek. Bu Chokmah'dan (3) Zeka denen, ilahi adı Yehova olan ve İnşa Edenler ve Ev Sahipleri arasındaki melek adı olan Binah adlı dişil bir pasif güç ortaya çıktı. *Arelim. [* Genel olarak kolektif bir konakçı anlamına gelen çoğul bir kelime: kelimenin tam anlamıyla, “güçlü aslan”. Diğer tüm Sephiroth'u, yani yedi emri olan erkek ve dişi (veya Chokmah ve Binah) bu iki gücün birleşiminden kaynaklanır. İnşaatçılar. Şimdi eğer biz

Yehova'yı ilahi ismiyle çağırırsanız, o zaman en iyi ihtimalle ve hemen Kaos'ta “kadın pasif” bir güç haline gelir. Ve eğer onu erkek bir Tanrı olarak görürsek, o pek çoğunun birinden fazlası değildir, bir Melek, Arelim. Ama analizi en yüksek noktasına kadar zorlar ve eğer erkek ismi Jah, Bilgeliğin olmasına izin verilirse, o yine de “En Yüce ve Tek Yaşayan Tanrı” değildir; çünkü o, Sephira'nın içinde diğer pek çok kişiyle kaplıdır ve Sephira'nın kendisi, ekzoterik alanda ilk olarak görülse de, Okültizmde üçüncü bir Güçtür. *Kabala* -

ve dahası, Kabalistin Astral Işığının pek çok permütasyonundan sonra haline gelen Vaidic Aditi'den veya Uzayın İlkel Suyu'ndan daha önemsiz bir tanesidir.

Böylece *Kabala,* şimdi sahip olduğumuz gibi, alegorileri ve "kara sözler" i açıklamada en büyük öneme sahip olduğu gösteriliyor. *Kutsal Kitap.* Yaratılışın gizemleri üzerine Ezoterik bir çalışma olarak, ancak, Chaldaean tarafından kontrol edilmedikçe, şimdi şekli bozulduğu için neredeyse değersizdir. *Sayılar Kitabı* veya Paskalya Gizli Bilimi veya Ezoterik Bilgelik ilkeleri tarafından. Batılı milletler ne orijinaline sahip
Kabala, ne de henüz Mozaik *Kutsal Kitap.*

Son olarak, en iyi Avrupalı İbranilerin tanıklığı ve bilgili Yahudi Hahamların kendilerinin itirafları üzerine hem iç hem de dış kanıtlarla gösterilmektedir: “eski bir belge, *Kutsal Kitap,* çok önemli eklemeler ve ekler aldı; " ve "Pentateuch, ilkel veya daha eski belgeden ek bir belge aracılığıyla ortaya çıktı." Bu nedenle yokluğunda *Sayılar Kitabı, [* Yazar sadece birkaç alıntıya sahiptir, toplamda birkaç düzine sayfa, bu paha biçilmez eserden kelimesi kelimesine alıntılar vardır, bunlardan belki de iki veya üç kopyası hâlâ mevcuttur.] Batı Kabalistleri yalnızca kesin sonuçlara varma hakkına sahiptir, ellerinde en azından o "eski belgeden" bazı veriler olduğunda - (**Sayfa 185)** veriler artık Mısır papirüsüne, Asur çinilerine ve son Nazarların müritlerinin torunları tarafından korunan geleneklere dağılmış olarak bulundu. Bunun yerine, çoğu otoriteleri ve yanılmaz rehberleri - muazzam bilgili ve spekülatif zihniyetli, ancak ne Kabalist ne de Batılı ya da Doğulu bir Okültist olan Fabre d'Olivet'i ve Mason Ragon'u, D'Olivet'ten daha az Oryantalist olan "Dul'un oğullarının" en büyüğü, çünkü Sanskritçe öğrenimi bu iki ünlü bilim adamının döneminde neredeyse bilinmiyordu.

BÖLÜM XXI

İbranice Alegori

(Sayfa 186) Yukarıdakileri bilen herhangi bir Kabalist, ilkel Yahudilerin gerçek Ezoterik inançlarına ilişkin sonuçlarını, yalnızca şu anda Yahudi parşömenlerinde bulduğu şeyden nasıl çıkarabilir? Herhangi bir bilim insanı - evrensel dilin anahtarlarından biri şimdi pozitif olarak keşfedilmiş olsa da, saf bir geometrik sistemin sayısal okumasının gerçek anahtarı - kendi

final sonuç? Modern Kabalistik spekülasyon şimdi modern "spekülatif masonluk" ile aynı seviyededir; çünkü ikincisi kendini eski - ya da daha doğrusu arkaik - masonluk ile boş yere bağlamaya çalıştığı için; " Tapınaklardan biri, arkeolojik bir bakış açısından tüm iddialarının yanlış olduğu gösterildiğinden bağlantıyı kuramıyor, şimdiye kadar Kabalistik spekülasyonlarla da aynı fikirde. Hiram Abif'in yaşayan bir Sidonian İnşaatçısı mı yoksa bir güneş efsanesi mi olduğuna karar vererek insanlığa peşinden koşmaya değer Doğa gizemi açıklanamayacağından, Collegia'ya verilen ekzoterik ayrıcalıkların ayrıntılarıyla Occult Lore'a hiçbir yeni bilgi eklenmeyecektir. Numa Pompilius tarafından Fabrorum. Eski İnisiyasyonların tüm Sembolizmi, Doğu Güneşinin ışığıyla Batı'ya geldiğinden, içinde kullanılan semboller Aryan ışığında yapılan çalışmalar olmalıdır. Yine de, en bilgili Masonlar ve Sembolikçilerin, muazzam antik çağların ortak kökenine uzanan tüm bu tuhaf sembollerin ve gliflerin, kurnaz bir doğal fallikizm veya ilkel tipolojinin amblemlerinden başka bir şey olmadığını ilan ettiklerini görüyoruz. Gerçeğe ne kadar yakın yazarı

Ölçülerin Kaynağı, insan ve sayısal yapının unsurları olduğunu beyan eden
Kutsal Kitap şimdi çok az kişi anlasa da, içindeki ruhsal unsurları dışlamayın. Alıntı yaptığımız kelimeler doğru oldukları kadar anlamlıdır:

> Herhangi bir dini kült türünün propagandası emriyle kan dökülme ve işkence gücüne sahip olduklarında, bu tür amblemlerin cehalet yoluyla nasıl kör edici bir batıl inanç haline geldiği.

İbranice Kutsal Kitap Yok

> **(Sayfa 187)** Biri bir şeyin dehşetini düşündüğünde *Dikenli kertenkele,* veya *Baal,* veya *Dagon* ibadet; Konstantin tarafından laik Kilise'nin inisiyatifiyle vaftiz edilen Haç altındaki bağlantılı kan akışlarından; . . . tüm bunları düşündüğünüzde ve sonra hepsinin sebebinin basitçe gerçek radikal okumanın cehaleti olduğu *Dikenli kertenkele,* ve *Baal,* ve *Dagon,* ve
> *Çapraz* ve *Tphillin,* hepsi ortak bir kökene geri dönüyor ve sonuçta saf ve doğal matematiğin bir gösteriminden başka bir şey olmuyor. . . cehaleti lanetlemek gibi hissetmeye ve denilen şeye güvenini kaybetmeye meyillidir. *sezgiler* din; insan, tüm dünyanın bir olduğu günün geri dönüşünü dilemeye yatkındır *dudak* ve birinin *bilgi . . ..* Ama bu unsurlar
>
> **[** piramidin inşası] rasyonel ve bilimseldir. . . . kimsenin bu keşifle birlikte *maneviyat [* Evet: ama bu *maneviyat* Aryan Kutsal Yazılarına ve Sembolojisine dönmedikçe asla keşfedilemez, çok daha az kanıtlanamaz. Yahudiler için, Sadukiler dışında, "seçilmiş halkın" Vaat Edilmiş Topraklara, Musa'nın ona ulaşmasını engelleyen ulusal Karma'ya ulaştığı günden itibaren kayboldu.] *Kutsal Kitap* niyeti veya insanın bu manevi temelle ilişkisi. Bir ev inşa etmek ister mi? Aslında hiçbir ev somut malzemeden inşa edilmedi *ilk önce binanın mimari tasarımı tamamlanana kadar,* yapının saray veya kulübe olması önemli değil. Yani bu unsurlarla

> ve sayılar. Ne insan ne de onun icadından. Bir sistemi gerçekleştirme kabiliyeti ölçüsünde ona ifşa edilmişlerdir ki bu, *yaratıcı sistem* ebedi Tanrı'nın. . . . Fakat *manevi olarak* insan için bu konunun değeri, aslında tefekkürle, kozmosun tüm maddi inşası üzerinde köprü kurabilmesi ve *düşünce* ve *zihin* Tanrı'nın, bunu kabul ettiği ölçüde *tasarım sistemi* kozmik yaratım için - evet, kelimeler ortaya çıkmadan önce: " *Bırak olsun. " [Op.cit.,* s. 317-319]

Ancak yukarıdaki sözler, evrensel Gizem Dilinin anahtarlarından biri olan, geçmiş yüzyıllarda herkesten daha bütünüyle yeniden keşfeden birinden geldiğinde, bir Doğu Okültistinin sonuca katılması imkansız olabilir. yetenekli yazarın *Ölçülerin Kaynağı.* "Gerçeği bulmak için yola çıktı" ve yine de şuna inanıyor:

> [Yaratıcı] Tanrı'dan insana en iyi ve en özgün iletişim aracı. . . İbranice İncil'de bulunur.

Buna gerekçelerimizi birkaç kelimeyle vererek itiraz etmeliyiz ve itiraz etmeliyiz. "İbranice *Kutsal Kitap* ", Daha önceki sayfalarda gösterildiği gibi artık yoktur ve bozuk hesaplar, elimizde gerçek olanın sahte ve soluk kopyaları *Mozaik İncil* Initiates, böyle kapsamlı bir iddia ve iddiada bulunmadığını garanti eder. Bilginin haklı olarak iddia edebileceği tek şey, Yahudi *Kutsal Kitap,* şu anda var olan - en son ve son yorumunda ve yeni keşfedilen anahtara göre - verebilir **Sayfa 188)** karıştırılmadan önce içerdiği gerçeklerin kısmi bir sunumu. Ama ne olduğunu nasıl söyleyebilir? *Pentateuch* Esdras tarafından yeniden yapılandırılmadan önce içerilmiş; daha sonra hırslı Hahamlar tarafından daha sonraki zamanlarda daha da bozuldu ve başka türlü yeniden şekillendi ve müdahale mi edildi? Yahudi Kutsal Yazısının ilan edilen düşmanlarının görüşlerini bir kenara bırakırsak, en sadık takipçilerinin söylediklerinden basitçe alıntı yapılabilir.

Bunlardan ikisi Horne ve Prideaux. Kutsal Ruh'un ilhamına ve editörlüğüne olan yüce körü körüne inancını gerçekten kabul etmedikçe, ilkinin seslendirmeleri orijinal Mozaik kitaplarından ne kadar kaldığını göstermek için yeterli olacaktır. Bir İbrani yazıcı herhangi bir yazarın bir yazısını bulduğunda, uygun olduğunu düşünürse, "Kutsal Ruh'un yardımının bilincinde", tam olarak istediği gibi yapmaya, onu kesmeye veya kopyalamaya hakkı olduğunu yazar. ya da doğru gördüğü kadarını kullanmak ve böylece kendi el yazmasıyla birleştirmek için. Dr. Kenealy, Horne hakkında, ondan herhangi bir itiraf almanın neredeyse imkansız olduğunu söyler.

> Bu onun kilisesine aykırıdır, o [Horne] kendi deyiminde o kadar dikkat çekicidir ve kelimelerin kullanımında o kadar ihtiyatlıdır ki, dili, diplomatik bir mektup gibi, zihnine sürekli olarak gerçekten kastettiği fikirler dışında fikirler önerir; Öğrenmemiş herhangi bir kişiye "İbranice karakterler" hakkındaki bölümünü okumaya ve *herhangi bir bilgi*
>
> ondan tedavi etmeyi iddia ettiği konu ne olursa olsun. [*Tanrı Kitabı.* s. 388, 389]

Yine de aynı Horne şöyle yazıyor:

Referans yapılan şeylerin orijinal yazarlardan geldiğine ikna olduk.
derleyiciler kitapların [*Eski Ahit].* Bazen başka yazıları, yıllıkları, şecereleri ve

onlar gibi *ek madde dahil,* veya daha fazla veya daha az yoğunlaşma ile bir araya getirdikleri. *Eski Ahit* yazarlar, kullandıkları kaynakları (yani başkalarının yazılarını) özgürlük ve bağımsızlık içinde kullandılar. İlahi Ruh'un yardımının bilincinde olarak, *adapte ettiler* zamanın isteklerine göre kendi üretimleri veya başkalarının üretimleri. Ancak bu açılardan Kutsal Yazıların metnini bozdukları söylenemez. *Metni onlar yaptı.*

Ama ne yaptılar? Neden, diğer kişilerin yazıları arasında Kenealy'yi haklı olarak gözlemliyor:

Ve bu Horne'un *Eski Ahit* Tanrısal esinlenenler tarafından toplanan ve bir araya getirilen bilinmeyen kişilerin yazılarından bir cento. Bildiğim kadarıyla hiçbir kâfir, aslının gerçekliğine karşı bu kadar zarar verici bir suçlamada bulunmadı. *Eski Ahit. [* Horne'a bakın
Giriş (10. baskı), cilt. ii. sayfa 33. Dr. Kenealy tarafından aktarıldığı gibi. s. 389.]

Bazı İbraniler İnisiyeydi- (Sayfa 189) Bu, evrensel dil sisteminin hiçbir anahtarının, ister tasarım ister dikkatsizlik yoluyla olsun, neredeyse her cümlenin en son sonuca uygulanmak üzere yapıldığı bir çalışmada Yaratılışın gizemlerini asla açamayacağını göstermek için oldukça yeterli olduğunu düşünüyoruz. dini görüşlerin - Fallikizme ve başka hiçbir şeye. Eloksal bölümlerinde yeterli sayıda başıboş bit vardır. *Kutsal Kitap* bunu yazan İbranilerin İnisiler olduğu sonucuna varmak için; bu nedenle matematiksel koordinasyonlar ve Büyük Piramidin ölçüleri ile İncil gliflerinin sayıları arasındaki mükemmel uyum. Ama şüphesiz biri diğerinden ödünç alınmışsa, Süleyman'ın Tapınağından ödünç alan Piramit'in mimarları olamaz, çünkü eski tapınak günümüze kadar Ezoterik kayıtların muazzam bir yaşayan anıtı olarak mevcutsa ve ünlü tapınak dışında hiç var olmamışsa çok sonra İbranice parşömenler. [Yazar, Parker'ın *dördün* "Eskiden Mısırlılar tarafından Büyük Piramidin inşasında kullanılan mükemmel ölçü olarak kullanılan özdeş ölçüdür. *anıt ve kullanımları.* "Ve" ondan *kutsal kübit değeri türetildi,* Süleyman Mabedi, Nuh'un Gemisi ve Ahit Sandığı'nın yapımında kullanılan kübit değerdi ”(s.22). Kuşkusuz bu büyük bir keşiftir, ancak yalnızca Yahudilerin Mısır'daki tutsaklıklarından iyi kazanç sağladığını ve Musa'nın büyük bir İnisiye olduğunu gösterir. *Kutsal Kitap* Arkaik Ezoterik Sistemin en yüksek temsilcisi olduğu için en iyi standart olmalıdır.

Hiçbir yerde *Kutsal Kitap* dahası, İbranice Tanrı'nın dilidir; bu övünmenin yazarları hiçbir şekilde suçlu değildir. Belki de günlerde *Kutsal Kitap* en son düzenlendi, iddia çok mantıksız olurdu - bu yüzden tehlikeli. *derleyiciler* of *Eski Ahit,* İbranice kanonunda olduğu gibi, Musa'nın günlerindeki İnisiyelerin dilinin Mısırlı Hiyerofantların diliyle aynı olduğunu iyi biliyordu; ve eski Süryanice ve saf eski Arapça Yarab'dan - ilkel Arapların babası ve öncüsü, İbrahim'in zamanından çok önce, o günlerde kadim Arapça zaten hükümsüz hale gelen lehçelerden hiçbirinin bu dillerden biri kutsal sayılan evrensel dildi. Yine de hepsi ortak köklere kadar izlenebilecek birkaç kelime içeriyordu. Ve bunu yapmak, modern Filolojinin işidir, ancak bugüne kadar, Oxford ve Berlin'in önde gelen Filologlarının emeklerine saygı duymakla birlikte, Bilim, sadece hipotezin Kimmer karanlığında umutsuzca çırpınıyor gibi görünmektedir.

(Sayfa 190) Ahrens, İbranice kutsal parşömenlerde düzenlendiği şekliyle harflerden bahsederken ve bunların müzik notaları olduğunu yeniden oluştururken, muhtemelen Aryan Hindu müziğini hiç çalışmamıştı. Sanskrit dilinde

mektuplar, kutsal Ollas'ta müzik notaları haline gelebilmeleri için sürekli olarak düzenlenmiştir. Sanskrit alfabesinin tamamı ve *Vedalar,* ilk kelimeden sonuncuya müzik notasyonları yazıya indirgenmiştir; ikisi birbirinden ayrılamaz. [Bkz. *Teosofist.* 1879. sanat. "Hindu Müziği," s.47.] Homeros'un "Tanrıların dili" ile "insanların dili" arasında ayrım yaptığı gibi. [Sanskritçe harfler, İbrani alfabesinin zayıf yirmi iki harfinden çok daha fazladır. Hepsi müzikaldir ve çok eski Tântrika eserlerinde verilen bir sisteme göre okunur - ya da daha doğrusu söylenir - ve Tanrıların konuşması ya da dili olan Devanâgari olarak adlandırılır. Ve her harf bir rakama yanıt verdiği için, Sanskritçe ifade için çok daha geniş bir alan sağlar ve aynı sistemi izleyen ancak onu çok sınırlı bir şekilde uygulayan İbranice'den çok daha mükemmel olması gerekir. Bu iki dilden biri insanlığa Tanrılar tarafından öğretilmiş olsaydı, şüphesiz ki bu, İbranice, en kaba ve en fakir dilden çok, yeryüzündeki en mükemmel dilin mükemmel biçimi olan Sanskritçe olurdu. Bir kimse ilahi kökenli bir dile bir kez inandığında, aynı zamanda Melekler veya Tanrıların veya herhangi bir ilahi Elçinin onu kaba tek heceli bir formdan mükemmel bir dile dönüştürmek zorunda olduğuna aynı anda inanamaz.] Hindular da öyle yaptı. Sanskritçe karakterler olan Devanagari "Tanrıların konuşmasıdır" ve Sanskritçe de ilahi dildir.

Mozaik Kitaplarının mevcut versiyonunun savunmasında, benimsenen dil tarzının Yahudi halkının cehaletine bir “uyum” olduğu ileri sürülmektedir. Ancak söz konusu "dil modu", Esdras ve meslektaşlarının "kutsal metnini" en ruhani olmayan ve kaba fallik dinler seviyesine çekiyor. Bu savunma, bazı Hıristiyan Mistikleri ve birçok felsefi eleştirmen tarafından dile getirilen şüpheleri doğrulamaktadır.

(a) Mutlak Birlik olarak İlahi Gücün Kutsal Kitap'taki Yehova ve “Rab Tanrı” ile hiçbir Sephiroth ya da sayıdan daha fazla ilgisi olmamıştır. Ain-Suph *Kabala* Musa'nın Tanrısı, Yaratılan Tanrılar ile her türlü ilişkiden Parabrahman'ın kendisi kadar bağımsızdır.

(b) Örtülü öğretiler *Eski Ahit* alegorik ifadelerin tamamı Esdras ve diğerleri tarafından Babylonia'nın Büyülü Metinlerinden kopyalanmıştır, oysa önceki Mozaik Metni'nin kaynağı Mısır'dadır.

Hemen hemen tüm Sembologların ve özellikle Fransız Mısır bilimcilerin bildiği birkaç örnek, ifadeyi kanıtlamaya yardımcı olabilir. Dahası, hiçbir eski İbrani filozofu, Philo, Sadukiler kadar, şu anda cahil Hıristiyanlar gibi, *Kutsal Kitap* kelimenin tam anlamıyla alınmalıdır. Philo çok açık bir şekilde şunları söylüyor:

> Sözlü ifadeler [Kanun Kitabında] muhteşemdir: gerçeği alegoride bulacağız.

Yedi Yaratıcı Tanrı- (Sayfa 191) En son anlatı olan İbranice'den başlayarak birkaç örnek verelim ve böylece mümkünse alegorileri kökenlerine kadar izleyelim.

1. Yaratılışın altı günde, dinlenme günü olarak yedinci günde, yedi Elohim'in [İlk bölümde *Yaratılış* "Tanrı" kelimesi Elohim'i temsil eder - tek bir Tanrı değil, çoğul tanrılar. Bu kurnazca ve dürüst olmayan bir çeviridir. Bütün için *Kabala* Alhim'in (Elohim) yedi olduğunu yeterince açıklar: her biri, birinci bölümde sıralanan yedi şeyden birini yaratır ve bunlar, yedi yaratıma alegorik olarak cevap verir. Bunu açıklığa kavuşturmak için, "Ve Tanrı gördü" denildiği ayetleri sayın

iyi olduğunu ”ve bunun yedi kez söylendiğini göreceksiniz - 4, 10, 12, 18, 21, 25 ve 31. ayetlerde. Ve derleyiciler insanın yaratılışını altıncı günde olduğu gibi kurnazca temsil etse de yine de insanı “Tanrı'nın suretinde erkek ve dişi” yaptıktan sonra, Yedi Elohim kutsal cümleyi tekrar eder. Yedinci kez "iyiydi", böylece insanı yedinci yaratılış yaptı ve bu kozmogoninin kökeninin Hindu yaratımlarında olduğunu gösterdi. Elohim, elbette, "mimar yardımcıları" olan yedi Mısırlı Khnûmû'dir: Zerdüştlerin yedi Amshaspend'i: Nazaryalıların İldabaoth'una bağlı Yedi Ruh; Hinduların yedi Prajâpati'si vb.] ve uzayın cennete ve yeryüzüne bölünmesi kitabının ilk bölümünde *Yaratılış?*

Yukarıdaki tonozun Abyss veya Kaos'tan aşağıya ayrılması, her kozmogonide ilk yaratılış eylemlerinden veya evrimin ilk eylemlerinden biridir. Hermes içinde *Pymander* yedi daire içinde görülen ve içlerinde yedi Tanrı olan bir cennetten söz eder. Asur çinilerini inceliyoruz ve onlarda aynı buluyoruz - yedi yaratıcı Tanrı, her biri kendi alanında meşgul. Çivi yazısı efsaneleri Bel'in Tanrıların yedi konağını nasıl hazırladığını anlatır; cennetin dünyadan nasıl ayrıldığını. Brahmanik alegoride, Dünyevi Yumurtanın yedi bölgesinden veya zarfından yedi kıtaya, adalara, denizlere vb. Kadar her şey ayrıdır. Haftanın altı günü ve yedinci olan Şabat, esas olarak Hindu Brahma'nın yedi yaratımı, yedincisi insanınki; ve ikincil olarak nesil sayısı. Her şeyden önce ve en bariz biçimde falliktir. Babil sisteminde yedinci gün veya dönem, insan ve hayvanların yaratıldığı gündü.

2. Elohim, Adem'in kaburga kemiğinden bir kadın yapar. [Gen., ii.21, 22.] Bu işlem, G. Smith tarafından çevrilen Büyülü Metinlerde bulunur.

> Yedi Ruh kadını erkeğin sırtından çıkarır, Bay Sayce *Hibbert Dersleri. [* Op.cit.,

S.395, not.]

(Sayfa 192) Erkekten yaratılmış kadının gizemi her ulusal dinde ve Yahudileri çok önceleyen Kutsal Yazılarda tekrarlanır. Avestan parçalarında, Mısır'da buluyorsunuz. *Ölüler Kitabı,* ve son olarak Brahmâ'da, içinde Virâj'ı yarattığı dişi bir benlik olarak kendisinden ayrılan Vâch.

3. Birinci ve ikinci bölümlerin iki Adem'i *Yaratılış* Kaldeliler ve Mısırlı Gnostiklerden gelen, çoğu eski Aryan alegorileri olan Pers geleneklerinden daha sonra revize edilen bozuk ekzoterik hesaplardan kaynaklanmıştır. Adam Kadmon yedinci yaratılış olduğundan, [Ezoterik olarak yedinci, dışsal olarak altıncıdır.] Bu nedenle toprak dem sekizinci; ve Purânas'ta kişi sekizinci, Anugraha yaratımı bulur ve Mısırlı Gnostikler buna sahiptir. Kafirlerden şikayetçi olan Irenaeus, Gnostikler hakkında şunları söylüyor:

> Bazen altıncı günde, bazen de sekizinci günde ona sahip olacaklar. [*Contra Hereses.* 1. xviii.2.]

Yazarı *İbranice ve Diğer Yaratımlar* yazıyor:

> İnsanın altıncı ve sekizinci gündeki bu iki yaratımı, Paul ve Gnostikler tarafından birinci ve ikinci Adem, yeryüzü ve insan olarak bilinen Ademik ya da bedensel adam ve manevi insanınkilerdi. cennetin adamı. Irenaeus da ısrar ettiklerini söylüyor

> Musa'nın Yedi Büyüklerin Ogdoad'ı ve anneleri Sophia (Mısır'ın eski Kefa'sı olan *Yaşayan Kelime* Ombos'ta). *Op. cit,* Gerald Massey tarafından. s.19]

Sophia, yedi oğluyla birlikte Aditi'dir.

Yahudi "vahiylerini" saymaya ve izlemeye devam edilebilir. *sonsuza dek* orijinal kaynaklarına göre, görev gereksiz olmasaydı, çünkü bu yönde çok şey zaten başkaları tarafından yapıldı - ve konuyu en alt seviyeye indiren Gerald Massey örneğinde olduğu gibi tamamen iyi yapıldı. Her yıl yüzlerce cilt, bilimsel inceleme ve kitapçık, "ilahi-ilham" iddiasını savunmak için yazılmaktadır. *Kutsal Kitap;* ancak sembolik ve arkeolojik araştırmalar hakikatin ve gerçeğin - dolayısıyla Ezoterik Doktrinin - imana dayalı her argümanı alt üst etmek ve onu ayakları kilden bir idol olarak kırmak için kurtarmaya geliyor. Meraklı ve öğrenilmiş bir kitap, *Çağın Yaklaşan Sonu,* Yazan H. Gratton Guinness, dünyanın gizemlerini çözdüğünü iddia ediyor. *Kutsal Kitap* kronoloji ve böylece Tanrı'nın insana doğrudan vahyini kanıtlamak için. Diğer şeylerin yanı sıra yazarı şunu düşünüyor:

> Bunu inkar etmek imkansız *septiform kronolojisi ilahi olarak tayin edildi* Yahudiliğin ayrıntılı ritüelinde.

Tüm Alegorilerin Yedi Anahtarı- (Sayfa 193) Bu ifade, masum bir şekilde kabul edilir ve binlerce ve on binlerce kişi tarafından, yalnızca diğer milletlerin İncil'lerinden habersiz oldukları için kesin bir şekilde inanılmaktadır. Küçük bir broşürden iki sayfa, Bay Gerald Massey'nin bir konferansı, [*Op cit.,* s.278] hevesli Bay Grattan Guinness'in 760 sayfadan fazla küçük baskıya yayılan argümanlarını ve kanıtlarını o kadar üzdü ki, onların kafalarını daha fazla kaldırmalarını önledi. Bay Massey, Düşüşü anlatıyor ve diyor ki:

> Burada, daha önce olduğu gibi, oluşum başlangıçta başlamaz. İlk Çiftten daha erken bir Düşüş vardı. Bunda başarısız olan ve düşenlerin sayısı yediydi. Sekizin Cenneti Am-Smen'den atılan “Hareketsiz Çocuklar” olarak adlandırılan Mısır'daki yedi kişiyle - sekiz annesiyle - tanışıyoruz; aynı zamanda bir Babil Yaratılış efsanesinde, Yedi Kral olan Yedi Kardeş olarak, Yedi Kral gibi
>
> *Devrim kitabı;* ve cennette savaşan Yedi Asi Melek haline gelen Bilinçsiz Yedi Güç. Yedi Kronidae, başlangıçta cennetin iç kısmında oluşan Yedi Gözcü olarak tanımlanır. Cennet, bir tonoz gibi genişledi veya oyuldu; Görünmeyen şeyi büyüttüler ve sahip olmayanları *çıkış* açıldılar; onların yaratma çalışmaları, içindeki Elohim'inkiyle tam olarak aynıdır. *Genesis Kitabı.* Bunlar, Yedi Zaman Bekçisi olarak devam eden uzayın Yedi temel Gücüdür. Onlara şöyle deniyor: “Gözlemciler ofisleriydi, ama cennetin yıldızları arasında nöbet tutmadılar” ve başarısızlıkları Düşüş'tü. İçinde *Enoch Kitabı* cennetteki aynı Yedi Gözcü, zamanları gelmeden önce Tanrı'nın emrini ihlal eden yıldızlardır, çünkü uygun mevsiminde gelmediler, bu nedenle onlara gücendi ve onları suçlarının tamamlanma dönemine kadar bağladı. son *gizli,* ya da dünyanın harika yılı, *yani* Restorasyon ve yeniden başlamanın olacağı Presesyon Dönemi. Yedi takımyıldızları, devrilmiş yedi büyük yanan dağ gibi görünen Enoch tarafından görülüyor; *Vahiy,* Scarlet Lady'nin oturduğu yer. [*İbranice ve Diğer Yaratılışlar; AH Sayce'ye verdiği yanıtla,* s. 19.]

Her diğer alegoride olduğu gibi, bunun yedi anahtarı vardır. *Kutsal Kitap* ya da pagan dinlerinde. Bay Massey kozmogoninin gizemlerinin anahtarına vururken, John Bentley *Hindu Astronomi*
Meleklerin Düşüşü'nün veya *Cennetteki Savaş,* Hindular tarafından verildiği gibi, zaman dilimleri hesaplamalarının bir figürüdür ve Batı ülkeleri arasında aynı savaşın olduğunu göstermeye devam eder.

sonuçlar gibi, Titanların savaşı şeklini aldı.

Kısacası o yapar *astronomik.* Yazarı da öyle *Önlemlerin Kaynağı:*

> **(Sayfa 194)** Dünya ile göksel küre on iki bölmeye bölündü
> **[** astronomik olarak] ve bu bölmeler şu şekilde takdir edildi: *cinsiyetli Lordlar* veya *kocalar*
> sırasıyla gezegenler onlara hükmediyor. Bu yerleşik şema olduğu için, uygun düzeltme isteği, bir süre sonra, yanlış gezegenlerin efendisi altına giren kompartımanlarda hata ve kafa karışıklığının ortaya çıkmasına neden olacaktır. Yasal evlilik yerine, gezegenler arasında olduğu gibi yasadışı ilişki olacaktı, " *Elohim'in oğulları. "* ve bu bölmeler, "H-Adam'ın kızları" veya *Dünya-* adam: ve aslında altıncı dördüncü ayet
>
> *Yaratılış* katlanacak *bu* olağan olanın yorumlanması, *yani.,* "Aynı günlerde veya dönemlerde yeryüzünde zamansız doğumlar oldu; ve ayrıca bunun arkasında, Elohim'in oğulları H-Adam'ın kızlarına geldiklerinde, onlara fahişenin yavrularını doğurdular "vs., astronomik olarak bu kafa karışıklığını gösteriyor. [*Op. cit.,* s.243.]

Bu öğrenilmiş açıklamalardan herhangi biri, eski Mitologlar ve Rahipler tarafından olası ustaca bir alegori ve gök cisimlerinin kişileştirilmesi dışında herhangi bir şeyi açıklıyor mu? Son sözlerine gelince, inkar edilemeyecek şekilde çok şey açıklayacaklar ve bu nedenle doğru yedi anahtartan birini sunacaklar, İncil bulmacalarının büyük bir kısmına uyuyor, ancak bilimsel ve kurnaz ana anahtarlar olmak yerine hiçbirini doğal ve tamamen açmıyorlardı. Ama bir şeyi kanıtlıyorlar - ne septiform kronolojisi ne de septiform teogonisi ve her şeyin evrimi *Kutsal Kitap.* Bunun için kaynaklara bakalım.

Kutsal Kitap kutsal yedi ile ilgili ilahi ilhamını yudumladı. Bay Massey aynı derste şöyle diyor:

> *Genesis Kitabı* İbranice başlangıcın yaratıcıları olan ve tiyatro açıldığında ve perde yükseldiğinde kendileri de önceden oturan ve oturan bu Elohim'in yanlış bir şekilde "Tanrı" haline getirilmiş doğası hakkında hiçbir şey söylemez. Başlangıçta Elohim'in cenneti ve dünyayı yarattığını söylüyor. Binlerce kitapta Elohim tartışıldı, ancak. . . kesin bir sonuç olmadan. . . Elohim, doğa güçleri, takımyıldızların tanrıları veya gezegensel tanrılar olarak sayı bakımından Yedi'dir. . . Eski zamanların Pitris ve Patrikler, Manus ve Babaları olarak. Ancak Gnostikler ve Yahudi *Kabala* Elohim'in bir hesabını korumak *Yaratılış* bu sayede onları yedi ilkel gücün diğer biçimleriyle özdeşleştirebiliriz. . . İsimleri Ildabaoth, Yehova (veya Jao), Sabaoth, Adonai, Eloeus, Orfus ve astanphaeus'tur. Ildabaoth, babaların Rab Tanrı'sını, yani Babadan önce gelen babaları belirtir; ve bu nedenle yedi, yedi Pitris veya Hindistan'ın Babaları ile aynıdır (Irenaeus, BL, xxx., 5). Dahası, İbranice Elohim isimleri ve doğaları gereği Fenike tanrıları veya güçleri olarak önceden belirlenmişti. Sanchoniathon bunlardan isimlerinden bahseder ve onları Kronos'un Auxiliaris'i veya Time olarak tanımlar. O halde bu aşamada, Elohim cennetteki zaman tutuculardır! Fenike mitolojisinde Elohim, Sydik'in yedi oğludur.
>
> **[** Melchizedek], Mısır'da Ptah'ın Yedi oğlu ve Ra'nın Yedi Ruhu olan Yedi Kabiri ile aynıdır. *Ölüler Kitabı; . . .* Amerika'da yedi Hohgates ile. . . Asur'da yedi Lumazi ile. . .

Yedi Yaratıcı Üzerine Gerald Massey- (Sayfa 195) Sayıları her zaman yedidir. . . DSÖ *Kab* - yani, birlikte dönün, "Kab-ir". . . . Onlar aynı zamanda Asur'daki İli veya Tanrılardır.

numara yedi! . . . Onlar ilk olarak Uzayda Anneden [Gizli Öğretinin Anupâdakaları (Ebeveynsiz) olduklarında) doğdular. Bkz. Stanzas, i.9, Cilt. İ. 56.] ve sonra Yedi Dost, Kronus'un veya Erkek Ebeveynin Oğullarının yardımcıları olarak zaman alanına geçtiler. Damascius'un da dediği gibi
İlkel İlkeler, Magi, uzay ve zamanın her şeyin kaynağı olduğunu düşünür; ve havanın güçleri olmaktan, tanrılar erkekler için zaman tutuculara dönüştüler. Onlara yedi takımyıldız atandı ... Yedi, kürenin sandığında dönerken, Yedi Denizci Yoldaşı, Rishis veya Elohim olarak adlandırıldılar. İlk "Yedi Yıldız" gezegensel değildir. Onlar, yılın çemberini tanımlarken Büyük Ayı ile birlikte dönen yedi takımyıldızın önde gelen yıldızlarıdır. [Bunlar, oraya “parlak tepeli” (Chitra-Shikhandan) Yedi Rishi'yi yerleştiren Aryanlardan kaynaklandı. Ama bütün bunlar yüzeyde göründüğünden çok daha Gizli.] Bunlar Asurlular yedi Lumazi veya yıldız sürülerinin liderleri olarak koyun olarak adlandırdılar. İbranice iniş veya gelişme çizgisinde, Bu Elohim, bizim için, ipucu mitoloji veya teolojinin doğru bir şekilde anlaşılması için kesinlikle gerekli olan gizli bilgeliği veya gnozu koruyan Kabalistler ve Gnostikler tarafından tanımlanır. . . . Her biri yedi yıldıza sahip iki takımyıldız vardı. *Biz* onlara İki Ayı deyin. Ancak Küçük Ayı'nın yedi yıldızı, bir zamanlar Akad İlahileri'nde ve yedi başlı canavar olarak karşılaştığımız Kutup Ejderhasının yedi başı olarak kabul edildi. *Vahiy.* Efsanevi ejderha, timsahtan doğmuştur. *dır-dir* Mısır ejderhası. . . . Şimdi, belirli bir tarikat olan Sut-Typhonian'da, ilk tanrı, timsahın başını ve Yılan'ı takan ve Ejderha veya takımyıldızı Ejderha olan Sevek'di [yedi kat]. . . . Mısır'da Büyük Ayı, Typhon'un takımyıldızıydı veya *Kepha,* Devrimlerin Annesi denen eski genetrix; ve yedi başlı Ejderha, Yaşam Ejderhası adı verilen oğlu Sevekh-Kronus'a veya Satürn'e atandı. Yani, tipik ejderha veya yedi başlı yılan ilk başta dişiydi ve daha sonra, Sevenfold Ea'daki oğlu Sevenfold Yılan Sevekh'de erkek olarak tipe devam edildi. . . . Iao Chnubis ve diğerleri. Bu ikisini içinde buluyoruz *Vahiy Kitabı.* Bunlardan biri, Kızıl Leydi, gizemin annesi, büyük fahişe, Kutup Kızıl Ejderhası olan yedi başlı kırmızı bir canavarın üzerine oturan büyük fahişe. Zina ettiği kirli şeyleri elinde tuttu. Bu, Mısırlılar tarafından Kutup Merkezinde görüntülenen erkek ve dişi amblemleri, uyluk takımyıldızının gösterdiği gibi Yaradılışın rahmi, Typhon'un Khepsh'i, eski Ejderha, Time'ın kuzeyindeki doğum yeri anlamına gelir. cennet. İkili, *cennetin kutbu* ya da yıldız hareketinin merkezinde şekillenen, adı verilen Ağaç. İçinde *Hanok Kitabı* bu iki takımyıldız Leviathan ve Behemoth-Bekhmut veya Dragon ve Hippopotamus = Büyük Ayı olarak tanımlanır ve Cennet Bahçesinde ilk yaratılan ilk çifttir. Böylece ilk Mısırlı (**Sayfa 196)** adı "gizem" anlamına gelen Kefa [veya Kepha], Havva'mız İbranice Chavah'ın orijinaliydi; ve bu nedenle Adam, ışık ve karanlığın güçlerinin birleştirildiği güneş ejderhası olan yedi katlı Sevekh ile birdir ve yedi katlı doğa, yedi numaralı tanrı Gnostik Iao-Chnubis tarafından giyilen yedi ışınla gösterilir. Sevekh ismiyle ve Yedi'nin başı olarak ilk babanın bir şeklidir. [

Op.cit., s. 19-22]

Bütün bunlar, alegorinin astronomik prototipinin anahtarını verir. *Yaratılış,* ama yedi katlı glifteki gizem için başka hiçbir anahtar sağlamaz. Yetenekli Mısırbilimci, aynı zamanda, Hahamlık ve Gnostik geleneğe göre Adem'in kendisinin Cennetten düşen Yedi'nin başı olduğunu ve bunları Patrikler ile birleştirerek Ezoterik Öğretiyle hemfikir olduğunu gösterir. Mistik permütasyon ve ilkel yeniden doğuş ve uyum gizemiyle, Yedi Rishi gerçekte insanlığın babaları ve yaratıcıları olan yedi Prajâpatis ile ve ayrıca Brahmâ'nın üremeyi ve çoğalmayı reddeden ilk oğulları Kumâras ile özdeştir. . Bu bariz çelişki, göksel insanlar olan Dhyan Chohans'ın yedi katmanlı doğasıyla açıklanır - metafizik ilkelerde dört katına çıkar ve aynı şeye varacaktır. Bu doğa, bölmek ve ayırmak için yapılmıştır;

ve daha düşük ilkeler toprağa bağlanır ve gösterilir.

> Arzu ya da tutku olmadan, kutsal bilgelikten esinlenen, Evrenden uzaklaşan ve soydan istenmeyen, [*Vishnu Purana,* Wilson'un Çevirisi, I, 101. Bu Kumaraların dönemi Adam Öncesi dönemdir. *yani* Cinsiyetlerin ayrılmasından önce ve insanlık Prometheus'un yaratıcı veya kutsal ateşini almadan önce.]

Kalan Kaumâric (bakire ve dosyalanmamış): bu nedenle yaratmayı reddettikleri söyleniyor. Bunun için, Semitlerin söylediği gibi "Adams" ı doğup yeniden doğmaya mahkum edildiler ve cezalandırıldılar.

Bu arada, Bay G.Massey'nin Mısırbilim ve diğer antik bilimdeki uzun araştırmalarının meyvesi olan dersinden birkaç satır daha aktarmama izin verin, çünkü bu, septenary bölümün bir zamanlar evrensel bir doktrin olduğunu gösteriyor:

> Adem, Yediler arasında baba olarak Mısırlılar Atum ile özdeştir. . . Adon'un diğer adı İbranice Adonai ile aynıdır. Bu şekilde ikinci Yaratılış *Yaratılış*
> onu açıklayan mitosta sonraki yaratımı yansıtır ve devam ettirir. Adem'in alt dünyaya düşüşü onun yeryüzünde insanlaştırılmasına yol açtı, bu süreçle göksel olan ölümlü hale getirildi ve astronomik alegoriye ait olan bu, İnsanın Düşüşü veya ruhun inişi olarak kelimenin tam anlamıyla anlaşıldı. maddeye ve meleğin dünyevi bir varlığa dönüşümü. . . .

Baba ve Anne

> **(Sayfa 197)** [Babil] metinlerinde, ilk baba olan Ea'nın "kurtarılması insanlığı yarattığı" komplo yapan tanrılara bağışladığı söylenir. (Sayce;
> *Hib. Lec.,* s. 140). . . O halde Elohim, Mısır'da Yedi, Akkad, Babil, İran, Hindistan, Britanya ve Gnostikler ve Kabalistler arasında Yedi olan evrensel Yedi Gücün Mısır, Akad, İbranice ve Fenike formlarıdır. Onlar, Cennetteki Baba'dan önce gelen Yedi babaydı, çünkü onlar yeryüzündeki bireyselleştirilmiş babalıktan daha önceydiler. . .

> Elohim şöyle dedi: "Haydi, benzerliğimizden sonra kendi suretimizde insan yapalım." Yaradan'ın antropomorfik olarak temsil edilmesinden önce var olan insanın oluşumuna giden yedi unsuru, gücü veya ruhu temsil eden yedi kişi vardı ya da Ademik insana insan benzerliğini vermiş olabilirdi. Yedi unsuru, ilkesi veya ruhu ile ilk yaratılan Elohim'in yedi katlı görüntüsündeydi [Gizli Doktrin, bunun ikinci veya ilk yaratılış olduğunu ve Üçüncü Irk sırasında gerçekleştiğini söylüyor, erkekler ayrıldığında *yani* farklı erkekler ve kadınlar olarak doğmaya başladı. Bkz. Cilt. ii. Bu eserin, Stanza'ları ve Yorumları.] ve bu nedenle tek Tanrı'nın suretinde oluşmuş olamaz. Yedi Gnostik Elohim, kendi imajına göre bir adam yapmaya çalıştı, ancak erkeksi güç eksikliği yüzünden yapamadı. [Bu, Kumaras'ın Hint doktrininin Batı tarafından karıştırılmasıdır.] Dolayısıyla, yeryüzünde ve cennette yaratılışları bir başarısızlıktı. . . çünkü onlar babalık ruhundan yoksundu! Gnostik Ildabaoth [O, birçok Gnostik mezhep tarafından Yehova'yla bir olarak kabul edildi. Görmek *Isis*

Açıklandı, cilt ii., s.184.] Yedi'nin şefi ağladı: "Ben baba ve Tanrı'yım," annesi Sophia **[** Achamoth] cevapladı: "Yalan söyleme, Ildabaoth, ilk insan için (Anthropos, Anthropos'un oğlu [Veya" insan, insanoğlu "). Kilise, bu *kehanet* ve "İnsanoğlu"]) Mesih'in bir itirafı senden üstündür. " Yani, şimdi babalık suretinde yaratılmış olan adam, yalnızca Ana-Ebeveyn'den türetilen tanrılardan üstündü! [Bkz. Stanza ii., Gizli Doktrin. ii.16.] Çünkü, yeryüzünde ilk olduğu gibi, daha sonra da gökte [Gizli Öğreti tersine ulaşır]; ve böylece birincil tanrılar, insanlığın ilk ırkları gibi ruhsuz kabul edildi. . . . Gnostikler, Kötülüğün Ruhlarının, aşağı Yedi'nin, kökenlerini babalık olmadan üreten büyük Anne'den aldığını öğretti! Öyleyse, yedi katmanlı Elohim'in görüntüsünde, bazen Adem öncesi insan ırkları olarak duyduğumuz yedi ırk oluşmuştu, çünkü bunlar yalnızca ikinci İbrani Yaratılışında bireyselleştirilmiş olan babalıktan daha önceydi. [Bkz. Stanza ii., 5, Gizli Doktrin. ii.16]

Bu, Gizli Doktrininin - İnsanların Üçüncü ve Dördüncü Irklarının, Zekanın veya Bilgeliğin Oğulları Manasa Putra'nın insanlığında enkarnasyonuyla tamamlanan yankısının dünyanın her köşesine nasıl ulaştığını yeterince gösterir. Yahudiler, her ne kadar eski milletlerden kendi (**Sayfa 198)** vahiy, ulusal alegorilerini - astronomik ya da sayısal (metroloji) ve hepsinden önemlisi tamamen antropolojik ya da fizyolojik anahtar - oluştururken akıllarında hiçbir zaman yedi anahtarın üçünden fazlasına sahip değildi. Bu, en fallik din ile sonuçlandı ve şimdi, astronomik mitler ve fallikizm dışında hiçbir şey yapamayan yetenekli bir Mısırbilimcinin bir dersinden yapılan uzun alıntılarla kanıtlandığı gibi, Hıristiyan teolojisine kısmen ve kısmen geçti. alegorilerdeki "babalık" açıklamalarının da ima ettiği gibi.

BÖLÜM XXII

Yaratılış ve Elohim Üzerine "Zohar"

(Sayfa 199) Açılış cümlesi *Yaratılış,* her İbrani bilgininin bildiği gibi:

Şimdi, bu satırı çevirmenin diğer herhangi bir İbranice yazı gibi iyi bilinen iki yolu var: Ortodoksların okuduğu şekliyle ekzoterik *Kutsal Kitap* tercümanlar (Hristiyan) ve diğer Kabalistik, dahası, Rabbinik ve tamamen Kabalistik veya Gizli yöntem olarak bölünmüştür. Sanskrit yazısında olduğu gibi, kelimeler İbranice'de birbirinden ayrılmamış, özellikle eski sistemlerde birlikte koşmak için yapılmıştır. Örneğin, yukarıdakiler bölünmüş olarak şöyle olacaktır: " *B'rashith bara Elohim eth hashamayim v'eth h'areths;* "Ve şu şekilde okunabilir:" *B'rash ithbara Elohim ethhashamayim veth'arets "* böylece anlamı tamamen değiştirir. İkincisi, "Başlangıçta *Tanrı gökleri yarattı* ve yeryüzü, "oysa, herhangi bir başlangıç fikrini dışlayan birincisi, basitçe" her zaman var olan Özden [ilahi] [veya *rahim* - ayrıca baş - bunun] ikili [veya androjin] Gücü [Tanrılar] çifte cenneti şekillendirdi; üst ve alt cennet genellikle cennet ve yer olarak açıklanır. İkinci kelime, içinde dünyanın tezahürünün gerçekleştiği boş bir küre fikrini verdiği için Ezoterik olarak "Araç" anlamına gelir. Şimdi, okült sembolik okumanın kurallarına göre, eski *Sepher Jetzirah (* Chaldaean'da *Sayılar Kitabı) [Sepher Jetzirah* şimdi biliniyor, ancak Keldani'ye dahil edilen orijinalin bir kısmı *Sayılar Kitabı.* Şu anda Batı Kabalistlerinin elinde bulunan parça, masoretik noktalarının gösterdiği gibi, Orta Çağ Hahamları tarafından büyük ölçüde tahrif edilmiştir. "Masorah" şeması, çağımızdan kalma ve Tiberya'da mükemmelleştirilmiş modern bir kördür. (Görmek *Isis Açıklandı.* vol. ii. pp. 430-431.)] ilk on dört harf (veya "B'rasitb 'raalaim"), "yaratılış" teorisini daha fazla açıklama yapmadan açıklamak için kendi başlarına oldukça yeterlidir (**Sayfa 200)** veya nitelik. Her harfi bir cümle; ve "yaratım" ın hiyeroglif veya resimsel ilk versiyonuyla yan yana yerleştirilir. *Dzyan Kitabı,* Fenike ve Yahudi harflerinin kökeni yakında öğrenilecekti. İlkel Gizli Semboloji öğrencisine tam bir açıklama hacmi bundan daha fazlasını vermez: çember içindeki bir boğanın başı, düz bir yatay çizgi, bir daire veya küre, sonra içinde üç nokta olan bir başkası, bir üçgen, sonra Svastika (veya Jaina haçı); bunlardan sonra bir daire içinde bir eşkenar üçgen gelir, yedi küçük boğa başı üç sıra halinde, biri diğerinin üzerinde durur; siyah yuvarlak bir nokta (bir açıklık) ve ardından Kaos veya Su (dişil) anlamına gelen yedi çizgi.

İbranice harflerin sembolik ve sayısal değeri hakkında bilgi sahibi olan herkes bir bakışta bu glif ile "B'rasitb 'raalaim" harflerinin anlam bakımından aynı olduğunu görecektir. "Beth" "mesken" veya "bölge" dir; "Baş" bir "daire" olan "Resh"; "Alef", "boğa" (üretken veya yaratıcı gücün sembolü); [Mısır hiyerogliflerinde kullanılan en eski sembolizmde, yalnızca boğanın başı bulunduğunda bu, üreme gücünün gizli olduğu Tanrı, Mükemmel Çember anlamına gelir. Tüm boğa temsil edildiğinde, bir güneş tanrısı, *kişiye özel* tanrı kastedilmektedir, çünkü o zaman fiilen üretici gücün sembolüdür.] "Şin", bir "diş" (300 ekzoterik olarak - bir trident veya *üçü bir arada* Gizli anlamıyla); "Jodh", mükemmel birlik veya "bir"; [Doğada sonsuzluktan (Çember) çıkan bir Işın olarak ortaya çıkan Tek Soyut Birlik sembolünü, aynı zamanda olduğu gibi, neslin fallik bir sembolüne indirgemek için üç Kök-Irk gerekmiştir.

Kabalah. Bu bozulma Dördüncü Irk ile başladı ve *varoluş nedeni* Politeizm'de, ikincisi Tek Evrensel İlahiyat'ı küfürden korumak için icat edildi. Hıristiyanlar itiraz edebilir

anlamını cehalet kabulü için bir bahane olarak. Ama neden diğer tüm Tanrıları reddeden, en fallik olanı koruyan ve sonra en küstahça kendilerini Tektanrıcı ilan eden Mozaik Yahudilerine hiç durmayan övgüler söyleyin? İsa, Yehova'yı sürekli olarak görmezden geldi. Mozaik emirlerine karşı çıktı. Yalnızca Cennetteki Babasını tanıdı ve halka tapınmayı yasakladı.] "Tau", "kök" veya "temel" (Mısırlılar ve Aryanlar ile aynı): yine "Beth", "Reş" ve " Aleph. " Sonra "Alef" veya yedi Alaim için yedi boğa: öküz keçisi, "Lamed", aktif üreme; "O", "açılış" veya "matris", "Yodh", üreme organı; ve “Mem”, “su” veya “kaos”, kendisinden önce gelen erkeğin yakınındaki dişi Güç.

Açılış cümlesinin en tatmin edici ve bilimsel ekzoterik sunumu *Yaratılış* - Körü körüne asılan tüm Hristiyan dini, temel dogmalarıyla sentezlenmiştir - inkar edilemez bir şekilde Ek'te verilen din *Önlemlerin Kaynağı* Bay Ralston Skinner tarafından. Bu ilk cümlenin ve bölümün sayısal okumasını en açık, en açık ve en bilimsel şekilde veriyor ve kabul etmeliyiz. *Yaratılış.*

İnşaatçılar Olarak Melekler- (Sayfa 201) 31 sayısı veya "El" kelimesi (Aleph için 1 ve "Lamedh" için 30) ve diğer sayısal *Kutsal Kitap* semb büyük Mısır piramidinde kullanılan ölçülerle karşılaştırıldığında, ölçüleri (inç, arşın ve plan) ile Cennet Bahçesi, Adem ve Havva ve Patriklerin sayısal değerleri arasındaki mükemmel özdeşliği gösterir. Kısacası yazar, piramidin kendi içinde mimari olarak bütününü içerdiğini gösterir. *Yaratılış,* ve sembollerinde ve gliflerindeki astronomik ve hatta fizyolojik sırları açıklar; yine de bunlarla ilgili psiko-kozmik ve ruhsal gizemleri kabul etmeyecek gibi görünüyor. Yazar görünüşe göre tüm bunların kökeninin arkaik efsanelerde ve Hindistan Pantheon'unda aranması gerektiğini de görmüyor. [360 derecelik göksel çemberin "Elohim'in tam kelime-formu" tarafından belirlendiğini ve kelime bir daire içine yerleştirildiğinde, "3'1415" veya " çevrenin çapı

bir. Bu, yalnızca astronomik veya matematiksel yönüdür. Dolu bilmek *Eylül* "İlkel Çember", piramit ve Kabalistik'in önemi *Kutsal Kitap* Hindi tapınaklarının üzerine inşa edildiği figür ışığında okunmalıdır. Çemberin matematiksel karesi yalnızca karasal *devam et* problemin. Yahudiler altı günlük faaliyetten ve yedinci dinlenmeden memnundu. İnsanlığın öncüleri, Evrenin en büyük sorununu yedi Işınları veya Rishileriyle çözdüler.] Bunu başaramazsa, büyük ve takdire şayan emeği onu nereye götürür? Adem, yeryüzü ve Yehova'nın Musa'nın “aynı olduğunu” - veya karşılaştırmalı Okült Sembolojinin abc'sini - ve günlerin *Yaratılış* Altıncı günün emeğinin sonucu, İbraniler tarafından "kareler halinde" gösterilen "daireler" olarak, meyve verici ilkeyle doruğa ulaşır. Böylece *Kutsal Kitap* Fallikizmi sağlamak için yapılmıştır ve tek başına.

Ne de - bu ışık altında okuyun ve İbranice metinleri Batılı bilim adamları tarafından yorumlandığı için - bu tür fallik unsurlardan daha yüksek veya daha yüce bir şey, ölü harfli anlamının kökü ve köşe taşını veremez mi? Antropomorfizm ve Vahiy, maddi dünya ile nihai ruhsal gerçekler arasındaki aşılmaz uçurumu kazıyor. Bu yaratılış, Ezoterik Doktrin'de bu şekilde tarif edilmemiş kolayca gösterilmektedir. Roma Katolikleri, gerçek Ezoterik anlama Protestan'ınkinden çok daha fazla yaklaşan bir okuma verirler. Bazı azizleri ve doktorları için, gök cisimlerinin vb. Cennet ve yeryüzü oluşumunun “Varlığın Yedi Meleği” nin çalışmasına ait olduğunu kabul ederler. St. Denys "İnşaatçılar" ı "Tanrı'nın işbirlikçileri" olarak adlandırır ve Aziz Augustine daha da ileri gider, *Yaratılış* ile başlar *üçüncü* "yaratma" aşaması, ön ikisini atlayarak.] Ve son olarak, St. Thomas Aquinas'ın uzun bir

(Sayfa 202) bu konuyla ilgili tez, Tanrı'yı birincil ve Melekler'i her şeyin nedeni olarak adlandırıyor

görünür etkiler. Bunda, bazı dogmatik biçim farklılıklarıyla, "Melek Doktor" neredeyse Gnostik fikirlere yaklaşır. Basilides, maddi dünyamızın İnşa Edicileri olarak Meleklerin en alt düzeyinden bahseder ve Satürnilus, Sabaean'ların yaptığı gibi, gezegenleri yöneten Yedi Meleğin dünyanın gerçek yaratıcıları olduğunu savunur; Kabalist-keşiş Trithemius, *De Secundis Deis,* aynı şeyi öğretti.

Sonsuz *Kosmos,* Makrokozmos, *Gizli Doktrin,* insan gibi, Mikrokozmos, üç İlke ve dört Araca [üç *kök-* ilkeler, egzoterik olarak: İnsan, Ruh ve Ruh ("insan" ile zeki kişilik anlamındadır) ve ezoterik olarak: Yaşam, Ruh ve Ruh: dört araç Beden, Astral çift, Hayvan (veya insan) Ruh ve İlahi'dir. Ruh (Sthula-Sharira, Linga-Sharira, Kâma-pa ve Buddhi, Atma veya Ruh'un aracı). Veya daha da netleştirmek için: (1) *yedinci* İlke, aracı için Altıncı (Buddhi) 'ye sahiptir: (2) Manas'ın aracı Kâma-rûpa'dır; (3) Jiva veya Prana'nın (yaşam) Linga-Sharira'dır (insanın “ikilisi” dir: Linga-Sharira gerçek bedeni ölüme kadar asla terk edemez; görünen astral bedendir, fiziksel bedeni yansıtır ve insan ruhu veya zekası için bir araç olarak hizmet etmek); ve (4) Vücut, yukarıdakilerin hepsinin toplu olarak fiziksel aracı. Okültist, kozmik bütünlük için mevcut olanla aynı düzeni kabul eder, *psiko* kozmik Evren.] kolektivitelerinde yedi İlke vardır. Yahudi Keldani'sinde *Kabala,* Kosmos yedi dünyaya bölünmüştür: Orijinal, Akıllı, Göksel, İlköğretim, Küçük (Astral), Cehennem (Kâma-loka veya Hades) ve Zamansal (insanın). Keldani sistemde, "Varlığın Yedi Meleği" veya Sephiroth (üç yüksek olan, aslında, bir ve aynı zamanda hepsinin toplamıdır) ortaya çıkan İkincisi, Akıllı Dünya'dadır. Onlar aynı zamanda Doğu Doktrini'nin "Yapıcıları" dır: ve yalnızca üçüncü, göksel dünyada, yedi gezegen ve güneş sistemimiz yedi Gezegensel Melek tarafından inşa edilir, gezegenler görünür bedenleri haline gelir. Dolayısıyla - doğru bir şekilde belirtildiği gibi - eğer evren bir bütün olarak Ebedi *Bir* Madde veya Öz, onu şekle sokan o sonsuz Öz, Mutlak İlahiyat değildir; bu, periyodik olarak Işık ve Karanlık haline gelen Tek Elementten yayılan ilk Işınlar, Melekler veya Dhyân Chohans tarafından, bilinmeyen, henüz var olan tek Kök-Prensibinde ebedi olarak kalır.

Bilgili bir Batı Kabalisti. Doğu Felsefesi konusunda eğitim almadığı ve Gizli Öğretilerinden habersiz olduğu için muhakeme ve sonuçları şüphenin daha da üstünde olacak olan Bay SL MacGregor Mathers, *Yaratılış* yayınlanmamış bir makalede:

> *Berashith Bara* Elohim - "Başlangıçta Elohim yarattı!" Bu Elohim kimdir
> *Yaratılış?*

Elohim kimdir?

> **(Sayfa 203)** *Va-Vivra Elohim Ath Ha-Adam Be-Tzalmo, Be-Tzelem Elohim Bara Otho. Zakhar Vingebah Bara Otham* - "Ve Elohim, Adam'ı Kendi Suretinde yarattı, Elohim Suretinde yarattı Onları onlar, Erkek ve Dişi onlar yarattı!" Kim bunlar, Elohim? Sıradan İngilizce çevirisi *Kutsal Kitap* Elohim kelimesini "Tanrı" ile çevirir: *çoğul* a tarafından isim *tekil* bir. Bunun için öne sürülen tek mazeret, kelimenin kesinlikle çoğul olduğu, ancak çoğul anlamda kullanılmaması gereken, "mükemmelliği ifade eden çoğul bir" olmasıdır. Ancak bu yalnızca değeri haklı olarak ölçülebilecek bir varsayımdır. *Yaratılış* ben. 26, ortodoks İncil versiyonuna şu şekilde çevrilmiştir: "Ve Tanrı [Elohim], 'İnsanı kendi benzerliğimizden sonra kendi suretimizde yapalım' dedi." İşte "Elohim" in *değil* bir "mükemmellik çoğulu", ancak çoğul bir isim

birden fazla varlık. [St. Paul'un sözde çağdaşı olan Areopagite Aziz Denys, onun öğrencisi ve Paris yakınlarındaki St. Denis'in ilk piskoposu, "yaratma işinin" büyük bir kısmının " *Yedi* Varlığın Ruhları "- Tanrı'nın *kooperatifler,* İlahiyatın onlara katılımı sayesinde. (*Hiyerarşi.,* s.196) Ve Aziz Augustine ayrıca "şeyler Doğada olduğundan daha çok meleklerin zihinlerinde yaratıldığını, yani melekler onları gerçekliğe dönüşmeden önce düşüncelerinde algıladılar ve biliyorlardı. varoluş. " (*Vid De Genesis reklam Litteram* s.11.) (De Mirville. Cilt II, s. 337-338'den özetlenmiştir.) Böylece, ilk Hıristiyan Babalar, hatta St-Augustine gibi inisiye olmamış biri bile, görünür dünyanın yaratılışını Meleklere atfetmiş veya İkincil Güçler, St. Denys bunları yalnızca " *Yedi* Varlığın Ruhları ", ancak güçlerini bilgilendirici ilahi enerjiye borçlu olduklarını gösterir - Gizli Doktrindeki Fohat. Ancak Batılı ırkların bu kadar çaresizce sarılmalarına neden olan egoist karanlık *Coğrafi* Merkezli Sistem, onlara gerçek Dinin onları ve Evrenin merkezi için aldıkları küçük dünyayı, İkincisiz tarafından açıkça "yaratılmış" olmanın onurundan mahrum bırakacak tüm parçalarını ihmal ve küçümsemelerini sağladı. Sonsuz Tanrı!]

Öyleyse "Elohim" in doğru çevirisi nedir ve kime atıfta bulunulabilir? "Elohim" yalnızca çoğul değil, aynı zamanda *dişil çoğul!* Ve yine de çevirmenler *Kutsal Kitap* tarafından oluşturuldu
eril tekil! Elohim, dişil isim El-h'nin çoğuludur, çünkü son harf -h, cinsiyeti gösterir. Bununla birlikte, -her ikisinde çoğul oluşturmak yerine, -im olan eril çoğulun olağan sonlandırmasını alır.

Vakaların büyük çoğunluğunda her iki cinsiyetin isimleri kendilerine tahsis edilmiş sonlandırmaları alsalar da, -oth içinde çoğul olan ve onu -im içinde oluşturan dişillerin yanı sıra, her cinsiyetin bazı isimleri alırken, pek çok erkek vardır. dönüşümlü olarak her ikisi. Bununla birlikte, çoğulun sona ermesinin, tekil ile aynı kalan cinsiyetini etkilemediği gözlemlenmelidir. . .

Bu Elohim kelimesinin içerdiği sembolizmin gerçek anlamını bulmak için, Yahudi Ezoterik Doktrininin az bilinen ve daha az anlaşılan anahtarına gitmeliyiz. *Kabalah.* Orada, bu sözcüğün, Ebedi Olan'ın daha önce kendisine uyduğu büyük Doğa Ana ve Baba'nın - Evrenin sürdürülmesi için sonsuz birliktelik içinde birleşmiş, eş-eşit ve ebedi olan, birleşik iki eril ve dişil Gücü temsil ettiğini bulacağız Evren yaşayabilir. Öğretmek için *Kabala* Tanrı kendisine bu şekilde uyum sağlamadan önce - *yani*

gibi (**Sayfa 204)** erkek ve dişi - Evrenin Dünyaları var olamazdı; ya da sözleriyle
Yaratılış, "dünya biçimsiz ve boştu." Böylece, Elohim'in uyumu, Biçimsiz'in sonu, Boşluk ve Karanlıktır, çünkü ancak biçimden sonra uyum sağlayabilir
Ruach Elohim - "Elohim'in Ruhu" - Suların çehresi üzerinde titreşir. Ancak bu, İnisiyatifin bilgi kaynağından elde edebileceği bilgilerin çok küçük bir parçasıdır. *Kabala*
bu kelime ile ilgili *Elohim.*

Burada, daha da kötüsü olmasa da, Batı yorumlarında hüküm süren karışıklığa dikkat çekilmelidir. *Kabalah.* Sonsuz *Bir* kendisini ikiye ayırdığı söylenir: Büyük Baba ve Tabiat Ana. Başlangıç olarak, cinsel ayrımı ima eden terimleri Bir'in ilk ve ilk farklılaşmalarına uygulamak korkunç derecede antropomorfik bir kavramdır. Ve bu ilk farklılaşmaları - Hint Felsefesinin Purusha ve Prakriti'sini - burada sözü edilen yaratıcı güçler olan Elohim ile özdeşleştirmek daha da hatalı; ve bu hayal edilemez soyutlamalara, acı, günah ve keder dolu bu görünür dünyanın oluşumunu ve inşasını bu (aklımıza) atfetmek. Gerçekte, "yaratılış"

Burada sözü edilen Elohim ”çok daha sonraki bir“ yaratım ”dır ve Elohim, Doğa'daki yüce ve hatta yüce güçler olmaktan çok uzak, yalnızca alt Meleklerdir. Bu, tüm erken dönem Hıristiyan Kiliseleri arasında en felsefi olan Gnostiklerin öğretisiydi. Onlar, dünyanın kusurlarının onun Mimarlarının veya İnşaatçılarının kusurlu olmasından kaynaklandığını öğrettiler - kusurlu ve dolayısıyla aşağı olan Melekler. İbranice Elohim, Hinduların Prajâpati'sine karşılık gelir ve Purânas'ın Ezoterik yorumundan başka bir yerde Prajâpati'nin insanın maddi ve astral formunun şekillendiricileri olduğu gösterilmiştir.

sadece: ona akıl veya sebep veremeyeceklerini ve bu nedenle sembolik dilde "insanı yaratmada başarısız olduklarını" söyledi. Ancak, okuyucunun bu çalışmada başka bir yerde bulabileceklerini tekrar etmemek için, dikkatinin yalnızca bu pasajdaki "yaratılışın" Birincil Yaratılış olmadığı ve Elohim'in " *Tanrı,* "Ne de daha yüksek Gezegensel Ruhlar, ama bu görünür fiziksel gezegenin ve insanın maddi bedeninin veya örtünün Mimarları.

> Temel bir doktrin *Kabala* İlahiyat'ın negatiften pozitif Varlığa aşamalı gelişiminin, sıfırdan, Birliğe ve çoğulluğa doğru sayılmanın denary ölçeğinin On Numarasının kademeli gelişimi ile sembolize edilmesidir. Bu, Sephiroth'un veya Kurtuluşların doktrinidir.
>
> Zira içe dönük ve gizlenmiş Negatif Form, temel Birlik olan bir merkezi yoğunlaştırır. Ancak Birlik bir ve bölünmezdir: 1x1 = 1 için ne çarpma ile artırılabilir ne de bölme ile azaltılabilir ve daha fazlası olamaz; ve 1 bölü 1 = 1 ve daha az değil. Ve Birlik veya Monad'ın bu değişmezliğidir ve onu Tek ve Değişmeyen İlahiyat'a uygun bir tip yapar. Böylece, Hıristiyan olan Baba Tanrı fikrine yanıt verir, çünkü Birlik diğer sayıların ebeveyni olduğu için, Her Şeyin Babası İlahiyat da öyledir.

Monad, Duad ve Triad- (Sayfa 205) Felsefi Doğu zihni, asla *çağrışım* Bu kelimelerin ima ettiği. Onlarla birlikte, "Bir ve Değişmeyen" - Parabrahman - Mutlak Hepsi ve Bir, herhangi bir yerde duruyor olarak düşünülemez. *ilişki* sonlu ve koşullanmış şeylere ve bu nedenle bunlar gibi terimleri asla kullanmazlar, ki bunlar özünde böyle bir ilişkiyi ima eder. Öyleyse, insanı Tanrı'dan kesinlikle ayırıyorlar mı? Tam aksine. Tanrı'yı "Herkesin Babası" olarak adlandırırken Batı zihninin yaptığından daha yakın bir birliktelik hissediyorlar, çünkü onun ölümsüz özünde insan olduğunu biliyorlar.

dır-dir kendisi de Değişmeyen, İkincisiz.

> Ama az önce Birliğin bir olduğunu ve çarpma veya bölme yoluyla değişmediğini söylemiştik; o zaman iki, Duad nasıl oluşur? Yansıma yoluyla. Zero'dan farklı olarak Unity kısmen tanımlanabilir
> - yani olumlu yönüyle; ve tanım, kendisi ile birlikte bir Duad oluşturan bir Eikon veya Eidolon yaratır; ve bu nedenle iki rakamı, bir dereceye kadar, Hristiyanların İkinci Kişi olarak Oğul fikrine benzer. Ve Monad titrerken ve Birincil Düşüncenin Karanlığına geri dönerken, Duad da yardımcısı ve temsilcisi olarak bırakılır ve böylece Birliğin koynundaki Duad ile aynı ve ebedidir, yine de, olduğu gibi, dizisinin sayısal kavrayışında bundan yola çıkılır.

Bu açıklama, Bay Mathers'in bu "yaratımın" gerçekten ilahi veya birincil olmadığının farkında olduğunu ima ediyor gibi görünüyor, çünkü Monad - ilk tezahür *bizim* nesnellik düzlemi - "İlkel Düşüncenin Karanlığına geri döner" *yani* ilk ilahi Yaratılışın öznelliğine.

Ve bu yine, Hristiyanlığın Kutsal Ruh fikrine ve üçünün de birlik içinde bir Üçlü oluşturduğu fikrine kısmen cevap veriyor. Bu aynı zamanda, üç sağ çizginin geometrisinde düz çizgi şeklindeki bir figürü oluşturacak en küçük sayı olduğu gerçeğini açıklarken, ikisi hiçbir zaman bir alanı çevreleyemez, güçsüzdür ve Üç sayısı tamamlanana kadar etkisizdir. Kabalistlerin Kether, Crown, Chokmah, Wisdom ve Binah, Anlayış adlarıyla adlandırdıkları ondalık ölçeğin bu ilk üç rakamı; ve ayrıca onlarla şu ilahi isimleri ilişkilendirirler: Birlik, Eheich, "Ben varım;" Duad ile Yah; ve Triad ile Elohim; özellikle Duad, Abba - Baba ve Üçlü, Aima - Ebedi birleşimi Elohim kelimesinde sembolize edilen Anne diye de adlandırırlar.

Ama özellikle öğrencinin dikkatini çeken şey *Kabala* kötü niyetli kalıcılıktır (**Sayfa 206)**
çevirmenleri ile *Kutsal Kitap* kıskançlıkla gözden uzaklaştı ve Tanrı'nın dişil formuna yapılan her gönderimi bastırdı. Az önce gördüğümüz gibi, eril tekil "Tanrı" ile dişil çoğul "Elohim" i tercüme ettiler. Ama bundan daha fazlasını da yaptılar: Ruah kelimesinin - "Ruh" - dişil olduğu ve sonuç olarak Kutsal Ruh'un kutsal ruhu olduğu gerçeğini dikkatlice gizlediler. *Yeni Ahit* dişil bir Güçtür. Enkarnasyon hesabına göre kaç Hıristiyan *Luke (* i.35) *iki*

ilahi Potansiyellerden bahsedilir?

"Kutsal Ruh senin üzerine gelecek ve Yüce Olanın Gücü seni gölgede bırakacak." Kutsal Ruh (dişil Kudret) alçalır ve En Yüce Olanın Gücü (eril Kudret) bununla birleşir. "Bu nedenle senden doğacak olan o kutsal şeye Tanrı'nın Oğlu da denecek" - Elohim'in, yani bu iki Kudretin alçaldığını görerek.

İçinde *Sepher Yetzirah,* veya *Oluşum Kitabı,* Biz okuyoruz:

“Bir, O Ruach Elohim Chum - (Yaşayan Elohim'in Ruhu). . . . Ses, Ruh ve Söz; ve bu O, Kutsal Olan'ın Ruhu. "
Burada yine Kutsal Ruh ve Elohim arasında var olan yakın bağlantıyı görüyoruz. Dahası, bununla daha da uzağa

Oluşum Kitabı - Kabalistik Kitapların en eski kitaplarından biri olan ve yazarlığı Patrik İbrahim'e atfedilen hatırlanacağı üzere - ilk etapta, eril bir Üçlü'nün çıktığı bir Dişil Üçlü fikrini bulacağız; ya da metinde söylendiği gibi: "Üç Anne üç Babayı anlatır." Ve yine de bu ikili Triad, olduğu gibi, ancak tam bir Üçleme oluşturur. Yine, İkinci ve Üçüncü Sephiroth'un (Bilgelik ve Anlayış) her ikisinin de kadınsı isimlerle, Chokmah ve Binah ile ayırt edildiğini, birincisine daha özel olarak eril fikre ve ikincisine dişil olanın, altında atfedilmesine rağmen, not edilmelidir. Abba ve Aima (veya Baba ve Anne) unvanları. Bu Aima (Büyük Anne), muhteşem bir şekilde, kitabın on ikinci bölümünde simgelenmiştir. *Kıyamet,* şüphesiz ki en Kabalistik kitaplardan biridir. *Kutsal Kitap.* Aslında, Kabalistik anahtarlar olmadan anlamı tamamen anlaşılmazdır.

Şimdi, Yunan alfabesinde olduğu gibi, İbranice'de de farklı rakam karakterleri yoktur ve sonuç olarak her harfin kendisine eklenmiş belirli bir sayısal değeri vardır. Bu durumdan, her İbranice kelimenin bir sayı ve her sayının bir kelime olduğu gerçeği ortaya çıkar. Bu, *Vahiyler (* xiii. 18) "canavarın sayısı" ndan bahsederken! İçinde *Kabala* eşit sayısal değerlere sahip kelimelerin birbirleriyle belirli bir açıklayıcı bağlantıya sahip olduğu varsayılır. Bu, ilk bölümü olan Gematria bilimini oluşturur.

edebi *Kabalah.* Ayrıca, İbrani alfabesinin her bir harfi,
Kabala doğru uygulandığında her kelimeye mistik bir cümlenin değerini veren belirli bir hiyeroglif değer ve anlam; ve bu yine harflerin birbirlerine göre göreceli konumlarına göre değişiyordu. Bu çeşitli Kabalistik bakış açılarından şimdi bu Elohim kelimesini inceleyelim.

İlk önce kelimeyi “Suların Dişil İlahiliği” anlamına gelen iki kelimeye ayırabiliriz; "denizin köpüğünden doğan" Yunan Afroditiyle karşılaştırın.

Yaratıcı Tanrılar

(Sayfa 207) Yine, "Kudretli Olan, Denizin Yıldızı" ya da "Sular üzerinde Ruhu soluyan Kudretli Olan" olarak ikiye ayrılır. Ayrıca harflerin birleşimiyle "Iah'ın Sessiz Gücü" nü elde ederiz. Ve yine, "My God, the Former of the Universe" için *Mah* Oluşum fikrine uygulanan gizli bir Kabalistik isimdir. Ayrıca "Tanrım Kimdir" elde ederiz. Dahası, "Yahya'daki Anne."

Toplam sayı 1 + 30 + 5 + 10 + 40 = 86 "Şiddetli ısı" veya "Ateşin Gücü" dür. Üç orta harfi toplarsak 45 elde ederiz ve ilk son harf 41 verir ve böylece "Oluşumun Annesi" olur. Son olarak, "El" ve "Yah" iki ilahi ismi bulacağız. *m,* Mem için "Su" anlamına gelen bu harfin adı "su" anlamına gelmektedir.

Onu bileşen harflerine bölersek ve onları hiyeroglif işaretler olarak alırsak, sahip oluruz:

"İlhamla Art arda Dönüşüm yoluyla ilerleyen Kurban aracılığıyla mükemmelleşecek."

Yukarıda "Elohim" kelimesinin Kabalistik olarak analiz edildiği son birkaç paragraf, Elohim'in bir, iki, hatta bir üçlü değil, yaratıcı güçlerin ordusu olduğunu kesin olarak gösterir.

Hıristiyan Kilisesi, bu Elohim'den biri olan Yehova'yı, tek Yüce Tanrı'yı yaratırken, Thomas Aquinas ve okulu tarafından konuyla ilgili yazılan ciltlere rağmen, göksel hiyerarşiye umutsuz bir kafa karışıklığı getirdi. Onların tüm incelemelerinde bulunan, sayısız göksel varlık sınıflarının doğası ve özü üzerine bulunan tek açıklama, *Kutsal Kitap* - Başmelekler, Tahtlar, Seraphim, Kerubim, Elçiler, vb. - "Melek ev sahibi Tanrı'nın milisleridir". Onlar "Tanrılar *yaratıklar* "O" Tanrı iken *yaratıcı,* "Ama gerçek işlevlerinden - Doğa ekonomisindeki gerçek yerlerinden - tek bir kelime bile söylenmiyor. Onlar

Alevlerden daha parlak, rüzgardan daha hızlı ve sevgi ve uyum içinde yaşıyorlar, karşılıklı olarak birbirlerini aydınlatıyorlar, ekmek ve mistik bir içecekle besleniyorlar - komünyon şarabı ve su? - olduğu gibi çevrelemek *ateş nehri* Kuzu tahtına ve kanatlarıyla yüzlerini örtmeye. Yıldızlara, dünyaya, krallıklara ve Tanrı'nın tüm oğullarına, kısacası kardeşlerine ve öğrencilerine, kısacası tüm canlılara taşımak için bıraktıkları bu sevgi ve ihtişam tahtı

> *kendileri gibi* ilahi etki. . . . Sayılarına gelince, yıldızlardan daha fazla olan büyük Cennet ordusu (Sabaoth). . . . Teoloji bize, her biri bir tür oluşturan ve doğalarında, belirli bir alan olmakla birlikte uçsuz bucaksız bir alanı kaplayan Doğa'nın şu veya başka bir konumunu içeren bu rasyonel aydınlatıcıları gösterir; ikamet etme - maddi olmadıkları halde - sınırlı sınırlar içinde; . . . . ışıktan veya şimşekten daha hızlıdır, Doğa'nın tüm unsurlarını atar, istenildiği zaman açıklanamayan seraplar [illüzyonlar?], nesnel ve öznel (**Sayfa 208)** sırayla, erkeklerle konuşmak bir anda ifade edilir, diğerinde tamamen ruhani. [De Mirville, ii. 295.]

Ayet I, bölüm ii'deki cümlenin cümlesinde sözü edilenlerin bu Melekler ve onların ev sahiplerinin olduğunu aynı eserde daha da öğreniyoruz. nın-nin *Yaratılış:* Igitur perfecti sunt coeli et terra et omnis ornatus eorum: "ve Vulgate'in sürekli olarak İbranice" tsaba "(" süs "kelimesinin" konak "kelimesinin yerine geçtiğini; Munck, ikame hatasını ve bileşik başlığın türetilmesini gösterir, "Tsaba" dan "Tsabaoth-Elohim". Dahası, "tüm İncil yorumcularının ustası" Cornelius a Lapide, diyor de Mirville, bize gerçek anlamın böyle olduğunu gösteriyor. O Melekler yıldızlardır.

Ancak tüm bunlar bize bu göksel ordunun gerçek işlevleri hakkında çok az şey öğretir ve onun evrimdeki yeri ve üzerinde yaşadığımız yeryüzü ile ilişkisi hakkında hiçbir şey öğretmez. Sorunun cevabı için. "Gerçek Yaratıcılar kimlerdir?" Ezoterik Öğretiye gitmeliyiz, çünkü sadece çeşitli dünya dinlerinin Teogonilerini anlaşılır kılacak anahtar bulunabilir.

Orada, tüm görünür Doğa'da olduğu gibi, Kosmos'un gerçek yaratıcısının - Ruhların henüz “Gereklilik Döngüsü” ne veya evrime çekilmemiş tüm görünmez ev sahiplerinden olmasa da - “Rab - Tanrılar” olduğunu veya "Çalışan Konak", "Ordu" topluca ele alındığında, "Birçoğunda bir".

Bir sonsuzdur ve koşulsuzdur. Yaratamaz, çünkü Sonlu ve koşullu ile ilişki kurmak zorunda kalabilir. Görkemli güneşler ve gezegenlerden çimen bıçaklarına ve toz lekelerine kadar gördüğümüz her şey Mutlak Mükemmeliyet tarafından yaratılmışsa ve *İlk*

Ondan gelen enerji [Okültistler ve Chela'ya göre, *Enerji* ve Kurtuluşun açıklanmasına gerek yoktur. Sanskritçe "Sakti" kelimesi tercüme edilemez. Enerji olabilir, ancak onu üreten kişinin aktif veya bilinçli iradesine bağlı olmaksızın kendi içinde ilerleyen bir enerjidir. “İlk Doğan” veya Logolar bir Kurtuluş değil, Parabrahman, Bir olan ile içsel ve birlikte ebedi olan bir Enerjidir. *Zohar* yayılımlardan bahseder, ancak ilk üçten çıkan yedi Sephiroth için kelimeyi saklı tutar - ki bunlar bir üçlü oluşturur - Kether, Chokmah ve Binah. Bu üçüne gelince, farkı onlara "immanations", varsayılan özneye içkin ve aynı şey olan bir şey, veya başka bir deyişle "Enerjiler" olarak açıklar.

Bu "Yardımcılar", Auphanim, yarı insan Prajâpatis, Melekler, Mimarlar, "Büyük Konseyin Meleği" önderliğinde, diğer ulusların Kosmos Yapımcılarının geri kalanıyla, tek başına açıklayabilirler. Evrenin kusurlu olması. Bu kusur, Gizli Bilimin bu "Güçler" in varlığı ve faaliyeti lehine argümanlarından biridir. Ve uygar topraklarımızdaki az sayıdaki filozoftan daha iyi kim bilebilir ki Philo, kötülüğün kökenini maddenin düzenlenişindeki ve hatta insanın oluşumundaki düşük güçlerin karışımına atfetmekte gerçeğe ne kadar yakın - ilahi olana emanet edilmiş bir görev Logos.] O zaman böyle her şey mükemmel, ebedi ve yazarı gibi koşulsuz olurdu.

Tanrı Ev Sahibi- (Sayfa 209) Doğa'da bulunan milyonlarca kusurlu eser, bunların sonlu, koşullanmış varlıkların ürünleri olduğuna yüksek sesle tanıklık ediyor - sonuncusu Dhyân Chohans, Başmelekler ya da başka isimlendirildikleri şey olsa da. Kısacası bu kusurlu eserler, kusurlu tanrıların rehberliğinde, evrimin tamamlanmamış üretimidir. *Zohar* Bize bu güvenceyi ve Gizli Doktrini veriyor. "Kadim Zamanların", "Kutsal Yaşlı" ın yardımcılarından bahseder ve onlara Auphanim veya Evrenin yaratılması çalışmalarına katılan göksel kürelerin yaşayan Tekerlekleri adını verir.

Bu nedenle, yaratan "İlke", Bir ve Koşulsuz, hatta onun yansıması değil, yalnızca Evreni sonsuz Maddeden biçimlendiren, ona Bir'in yansımasıyla nesnel yaşamda canlanan "Yedi Tanrı" dır. Gerçeklik.

Yaratıcı onlar - "Ev Sahibi Tanrı" - Gizli Doktrinde Dhyan Chohans olarak adlandırılır; Hindular ile Prajâpatis; Batı Kabalistleri ile Sephiroth; ve Budist the Devas ile - kişisel olmayan çünkü kör güçler. Bunlar, Zerdüştlerle birlikte Amshaspend'lerdir ve Hıristiyan Mistik'te "Yaratıcı" "Tanrı'nın Tanrıları" iken, dogmatik Churchman ile "Tanrıların Tanrısı", "Efendilerin Efendisi" vb.

"Yehova" yalnızca İsrail'in gözünde tüm Tanrılardan daha büyük olan Tanrı'dır.

> Biliyorum, [İsrail'in] efendisi yücedir ve Rabbimiz tüm tanrıların üstündedir. [*Mezmurlar* cxxxv. 5.]

Ve yeniden:

> Çünkü ulusların bütün tanrıları puttur, ama gökleri Tanrı yarattı. [*Mezmurlar* xcvi.5.]

Champollion tarafından çevrilen Mısır Neteroo " *diğer Tanrılar "* İncil yazarlarının Elohim'idir, arkasında güçlerinin çeşitliliği olarak düşünülen Tek Tanrı gizlidir. [Daha ziyade Ormazd veya Ahura-Mazda, Vit-nam-Ahmi ve tezahür etmemiş tüm Logoi. Yehova, üçüncü Sephira olan Binah'a karşılık gelen, tezahür etmiş Virâj'dır. *Kabala,* Prototipini Prajâpati'de bulacak bir kadın Gücü, Yaratıcı Brahma'da değil.] Bu Bir Parabrahman değil, onu takip eden Tezahür Etmemiş Logolar, Demiurgos, gerçek Yaratıcı ya da Biçimlendirici, kolektif olarak Demiurgi'yi temsil ediyor. alınmış. Büyük Mısırbilimci ekliyor:

> Mısır'ın gizlendiğini ve saklandığını görüyoruz. Tanrıların Tanrısı arkasındaki *ajanlar* onu çevreliyor; önceliğini büyük tanrılarına birinden önce verir (**Sayfa 210)** ve tek İlahiyat, böylece bu Tanrı'nın sıfatları onların malı haline gelir. Bu büyük Tanrılar kendilerini yaratılmamış ilan ederler. . . . Neith ' *bu olan* "Yehova olarak; [Neith, belli ki Aditi'dir.] Thoth, kendi kendine yaratılmıştır [Kendi yarattığı Logolar, Narâyana, Purushottama ve diğerleri.], Henüz doğmadan, vs. Yahudilik, Tanrı'nın ihtişamı karşısında bu güçleri yok eden Yahudilik, olmaktan çıkarlar. Philo'nun Başmelekleri gibi basitçe Güçler, *Sephiroth* of
>
> *Kabala,* Gnostiklerin Ogdoades'i gibi - bir araya gelirler ve Tanrı'nın kendisine dönüşürler. [*Mère d'Apis.* sayfa 32-35. Alıntı: De Mirville.]

Yehova böyledir, *Kabala* En iyi ihtimalle, kendi yarattığı Ruh tarafından kullanılan “Cennetsel Adam” Adam Kadmon, Logos'u bir araba olarak, fenomenal dünyada tezahür etmeye doğru inişinde bir araç olarak öğretir.

Arkaik Bilgeliğin öğretileri böyledir ve kendi Kutsal Yazısını çalışırken samimi ve açık fikirli olursa, Ortodoks Hıristiyan tarafından bile reddedilemezler. Aziz Paul'u okursa
Mektuplar dikkatle, Gizli Doktrin ve *Kabala* tamamen "Yahudi olmayanların Elçisi" tarafından kabul edilmektedir. Kınadığı görünen Gnosis, Platon için olduğu kadar onun için de "gerçeğin ve Tek Varlığın en yüksek bilgisi" dir; [Görmek *Cumhuriyet.* I. vi.] Aziz Paul'un kınadığı şey doğru değil, yalnızca yanlış, Gnosis ve onun suiistimalleridir: aksi takdirde bir Platonistin dilini nasıl kullanabilirdi? *Pur şarkı mı söyledi?* Yunan Filozofunun Fikirleri, Türleri (Archai); Pisagor'un Zekası; Panteistin Ebeleri ya da Kurtuluşu; Logos veya Word, bu zekaların Şefi; Sophia veya Bilgelik; Baba'nın yönetimindeki dünyanın Kurucusu Demiurgos, içinden çıktığı Tezahür Edilmemiş Logolar; Ain-Suph, Sonsuzun Bilinmeyen; melek dönemleri; *Yedi*

Temsilcileri olan ruhlar *Yedi* tüm eski kozmogonilerden - hepsi Kilise tarafından kanonik ve ilahi esinli olarak tanınan yazılarında bulunur. Orada da, Dünyamızın Rektörü Ahriman'ın Derinlikleri, “Bu Dünyanın Tanrısı” olarak tanınabilir; Zekaların Pleroması; havanın Archontes'i; Prenslikler, Kabalistik Metatron; ve orijinal Yunanca ve Latince metinlerde okunduklarında Roma Katolik yazarlarında kolayca yeniden tanımlanabilirler, İngilizce çeviriler bunların gerçek içeriği hakkında çok zayıf bir fikir verir.

BÖLÜM XXIII

Okültistlerin ve Kabalistlerin Söyledikleri

(Sayfa 211) THE *Zohar,* Roma Katolik yazarları, gizli bilgeliğin ve gizemin akıl almaz bir deposuna sık sık başvurur. Çok bilgili bir Haham, şimdi Şövalye Drach, Roma Katolikliğine dönüştürülmüş ve büyük bir İbrani olarak, Picus de Mirando ve John Reuchlin'in yerine geçmeye ve yeni dindaşlarını ikna etmeye uygun olduğunu düşündü. *Zohar* neredeyse Katolikliğin tüm dogmalarını içeriyordu. Onun ne kadar başarılı veya başarısız olduğunu burada göstermek bizim ilimiz değildir; açıklamalarının sadece bir örneğini getirmek ve bunun önsözünü aşağıdaki gibi yapmak.

Zohar, zaten gösterilmektedir, İbrani zihninin gerçek bir üretimi değildir. Doğu'nun en eski doktrininin ilk başta sözlü olarak aktarılan ve daha sonra Babil'de Esaret sırasında bağımsız incelemelerde yazılan ve sonunda Hristiyan döneminin başlangıcına doğru Haham Simeon Ben Iochai tarafından bir araya getirilen en eski doktrininin deposu ve özetidir. Mozaik kozmogonisi Mezopotamya ülkelerinde yeni bir biçimde doğarken, *Zohar* Evrensel Bilgeliğin ışığından gelen ışınların odaklandığı bir araçtı. Onunla Hıristiyan öğretileri arasında hangi benzerlikler bulunursa bulunsun, *Zohar* asla akıllarında Mesih yoktu. Aksi takdirde, bu zamana kadar dünyada Mozaik yasasından tek bir Yahudi kalmayacaktı. Yine, biri kelimenin tam anlamıyla ne olduğunu kabul ederse *Zohar* der, o zaman güneşin altındaki herhangi bir din, sembollerinde ve alegorik sözlerinde destek bulabilir; ve bu, çünkü bu eser ilkel gerçeklerin yankısıdır ve her inanç, bunların bazıları üzerine kurulmuştur;

Zohar Gizli Doktrinin bir örtüsü olmaktan başka bir şey değil. Bu o kadar açıktır ki, gerçeği kanıtlamak için yalnızca söz konusu eski Haham Şövalye Drach'ı göstermemiz gerekir.

(Sayfa 212) Bölüm III'te, fol. 87 (sütun 346) *Zohar* Rektörü, Güneş'e rehberlik eden Ruh'un davranışı, kastedilenin Güneş'in kendisi değil, "açık veya *altında* " Güneş. Drach, o "Güneş" veya onun içindeki Güneş Ruhu ile kastedilenin Mesih olduğunu göstermek için sabırsızlanıyor. Solar Spirit'e "inşaatçıların reddettiği taş" olarak atıfta bulunan bu pasaj üzerine yaptığı yorumda, en olumlu şekilde şunu iddia ediyor:

> Güneş taşı (*Pierre soleil)* o taş olan Mesih ile özdeştir ve bu nedenle
>
> Güneş inkar edilemez (*sans contredit)* Tanrı'nın ikinci hipostazı, [*Harmonie entre l'Eglise et la Synagogue.* t. 11., s. 427, Chevalier Drach. Bkz. De Mirville.] Veya Mesih.

Bu doğruysa, Vaidik veya Vaid öncesi Aryanlar, Keldaniler ve Mısırlılar, Yahudiler de dahil olmak üzere geçmişteki, şimdiki ve gelecekteki tüm Okültistler gibi, sonsuzluktan beri Hristiyan olmuşlardır. Öyle değilse, modern Kilise Hristiyanlığı dışsal olarak saf ve basit Paganizmdir ve Ezoterik olarak aşkın ve pratik Sihir veya Okültizmdir.

Çünkü bu "taş" çok yönlü bir anlama, dereceli ikili bir varoluş, düzenli bir ilerleme ve gerilemeye sahiptir. Gerçekten de bir "gizem" dir.

Okültistler, Aziz Chrystostom ile kafirlerin - *saygısız* daha doğrusu -

> Güneş ışığıyla kör olmak, böylece sahte olanı düşünürken gerçek Güneş'i gözden kaçırmak.

Ama eğer o Aziz ve şimdi onunla birlikte İbrani Drach, *Zohar* ve Kabalistik Güneş " *ikinci* hipostaz, "bu, diğerlerinin onlar tarafından körleştirilmesi için bir neden değildir. Güneş'in gizemi, Okültizmin sayısız gizeminin belki de en büyüğüdür. Bir Gordian düğümü, gerçekten, ama skolastik vakarın iki ucu keskin kılıcıyla kesilemeyen bir düğüm. Bu bir gerçek *deo dignus vindice nodus,* ve sadece tarafından çözülebilir *Tanrılar.* Bunun anlamı açıktır ve her Kabalist onu anlayacaktır.

Contra solem ne loquaris Pisagor tarafından görünen Güneş ile ilgili olarak söylenmedi. Üçlü biçiminde kastedilen "Başlatma Güneşi" idi - ikisi "Gündüz-Güneş" ve "Gece-Güneş".

Fiziksel aydınlığın ardında insanların içgüdüsel olarak hissettiği bir gizem yoksa, niçin ilkel insanlardan bugünün Parsis'lerine kadar her millet namazlarda Güneş'e dönsün?

Güneşin Gizemi **Sayfa 213)** Solar Trinity, Mazdean değildir, evrenseldir ve insan kadar eskidir. Antik Çağ'daki tüm tapınaklar her zaman Güneş'e bakacak şekilde yapıldı, portalları Doğu'ya açıldı. Memphis ve Baalbec'in eski tapınaklarını, Eski ve Yeni (?) Dünyaların Piramitlerini, İrlanda'nın Yuvarlak Kulelerini ve Mısır Serapeum'unu görün. İnisiyerler tek başına bunun felsefi bir açıklamasını verebilir ve bunun bir nedeni - mistisizmi ne olursa olsun - sadece onu almaya hazır olan dünyaydı, bu ne yazık ki! o değil. Avrupa'daki Güneş Rahiplerinin sonuncusu, şimdi Apostate olarak adlandırılan İmparatorluk İnisiyatifi Julian'dı. [Julian, Sokrates ile aynı suçtan öldü. Her ikisi de güneşin gizeminin bir bölümünü ifşa etti; güneş merkezli sistem, Başlatma sırasında verilenin sadece bir parçasıydı - biri bilinçli, diğeri bilinçsiz olarak. Yunan Bilge asla başlatılmamıştı. Böyle bir gizlilik içinde korunan gerçek güneş sistemi değil, Güneş'in yapısıyla bağlantılı gizemlerdi. Sokrates dünyevi ve dünyevi yargıçlar tarafından ölüme mahkum edildi: Julian şiddetli bir şekilde öldü çünkü şimdiye kadar koruyan eli ondan çekildi ve artık onun tarafından korunmadı, sadece kaderine veya Karma'ya bırakıldı. Okültizm öğrencisi için iki ölüm türü arasında anlamlı bir fark vardır. Sırların bilinçsizce ifşa edilmesinin gizemlerle ilgili bir başka unutulmaz örneği, Sokrates gibi inisiye olmamış şair P. Ovidius Naso'nunki. Onun durumunda, bir İnisiye olan İmparator Augustus, merhametli bir şekilde ölüm cezasını, Euxine'de Tomos'a sürgün olarak değiştirdi. Sınırsız kraliyet lütfundan sürgüne giden bu ani değişim, Gizemlere inisiye olmamış klasik bilim adamlarına verimli bir spekülasyon planı olmuştur. Ovid'in istemeden farkına vardığı İmparatorun büyük ve iğrenç bir ahlaksızlığı olduğunu göstermek için Ovid'in kendi satırlarından alıntı yaptılar. Gizemlerin herhangi bir kısmının dinsizlere ifşa edilmesinin ardından gelen ölüm cezasının acımasız yasası onlar için bilinmiyordu. İmparator'un sevimli ve merhametli eylemini gerçek ışığında görmek yerine, onu ahlaki karakterini aşağılamak için bir fırsat haline getirdiler. Şairin kendi sözleri kanıt olamaz, çünkü o bir İnisiye olmadığı için ona suçunun ne olduğu ile açıklanamazdı. Şairlerin, İnisiyelerin bile inisiyelerin yoldaşı olduklarını zannetmelerine ve bu konu hakkında onlarla konuşmaya gelmelerine neden olacak kadar gizli bilgileri ayetlerinde bilinçsizce açığa vuran nispeten modern şair örnekleri olmuştur. Bu sadece, hassas şiirsel mizacın bazen sıradanlığın sınırlarının ötesine taşındığını gösterir.

Astral Işıktan neyin etkilendiğine dair kısa bir bakış elde etmeyi hissedin. İçinde *Asya'nın Işığı* Birinci dereceden bir İnisiyenin, Bay Edwin Arnold'un Himalya'da kendisinin başlatıldığını düşünmesine neden olabilecek iki bölüm vardır. *Ashrams* ama bu öyle değil.] τρεπλασος'un büyük gizeminin en azından bir kısmını açığa çıkararak dünyaya fayda sağlamaya çalıştı ve - *o öldü.* Güneş hakkında "Üçte bir var" dedi - merkezi Güneş [Julian'ın helyosentrik sistemle tanıştığının bir kanıtı.] Doğanın bir önlemi: Birincisi, her şeyin evrensel nedeni, Egemen İyi ve mükemmelliktir; İkinci Güç, tüm mantıklı varlıklar üzerinde hakimiyete sahip olan üstün Zekadır, νοεροις; üçüncüsü görünür Güneş'tir. Güneş zekasının saf enerjisi, cennetin merkezinde Güneşimizin işgal ettiği aydınlık koltuktan gelir, bu saf enerji sistemimizin Logolarıdır; Hermes Trismegistus, "Gizemli Kelime Ruhu, Güneş'in tamamını üretir ve hiçbir zaman başka herhangi bir ortamda çalışmaz" diyor. Bunun için *içinde*

Güneş, [bilinmeyen] Gücün yerleştirdiği diğer gök cisimlerinden daha fazla (**Sayfa 214)** yerleşim yeri. Sadece ne Hermes Trismegistus ne de Julian başlatılmış bir Okültist, ne de bu Bilinmeyen Neden Yehova ya da Jüpiter ile kastedilen başka biri. Sistemimizin tüm tezahür eden "büyük Tanrılar" ını veya Demiurgi'yi (İbranice Tanrı dahil) ortaya çıkaran nedenden söz ettiler. Bizim görünür olmadı *malzem* Güneş demek, ikincisinin yalnızca tezahür eden sembol olduğunu kastediyordu. Pisagorlu Philolaus, Trismegistus'u şöyle açıklar ve tamamlar:

> Güneş, alevlerinin ihtişamı o aynadaki [Güneş] yansımasıyla üzerimize dökülen ateşin aynasıdır ve o ihtişam bizim görüntü olarak adlandırılır.

Philolaus'un, ışınları ve parıltısı yalnızca merkez Yıldızımız Güneş tarafından yansıtılan merkezi ruhsal Güneş'e atıfta bulunduğu açıktır. Bu, Pisagorcular için olduğu kadar Okültistler için de açıktır. Pagan antik çağın saygısızlığına gelince, elbette, onlar için "en yüksek Tanrı" olan fiziksel Güneş'ti, görünüşe göre - Chevalier Drach'ın görüşü kabul edilirse - şimdi neredeyse modern Roma Katolikleri için haline gelmişti. Sözler bir şey ifade ediyorsa, Chevalier Drach tarafından yapılan "bu güneş, Tanrı'nın ikinci hipostasisidir" şeklindeki ifadeleri bizim söylediğimizi ima eder; "bu Güneş" Kabalistik Güneş'e atıfta bulunduğundan ve "hipostaz" Tanrılığın veya Üçlü Birliğin özü veya varoluşu anlamına gelir - açıkça kişisel. Yazar olarak, eski bir Haham olarak, İbranice ve Kutsal Kitap'ın gizemleri konusunda çok bilgili *Zohar,* kelimelerin değerini bilmeli; ve dahası, bunu yazarken, Yahudilik ve Hıristiyanlık arasında kendi ifadesiyle "görünen çelişkileri" uzlaştırmaya meyilliydi - gerçek oldukça açık hale geliyor.

Ancak tüm bunlar, doğal olarak ve doktrinin gelişimi sırasında çözülecek sorular ve problemlerle ilgilidir. Roma Katolik Kilisesi, Antik Çağ'da tüm ulusların taptığı İlahi Varlıklara başka isimler altında tapmakla değil, sadece eski ve modern Paganları değil, kendisini Roma boyunduruğundan kurtaran her Hıristiyan milletini putperest ilan etmekle suçlanıyor. Birden fazla bilim adamının kendisine karşı yöneltilen, yıldızlara eski gerçek Sebe'liler gibi tapınma suçlaması, bugüne kadar çelişkiye düşmeden devam ediyor, ancak yıldızlara tapan hiçbir kimse, gösterileceği gibi, maddi yıldızlara ve gezegenlere olan hayranlığını dile getirmedi. bu çalışmanın son sayfası yazılmadan önce;

BÖLÜM XXIV

Bilim ve Gizli Astronomide Modern Kabalistler

(Sayfa 215) VAR, bir fiziksel, bir astral ve bir süper-astral Evren vardır.
Kabalah; karasal, süper dünyevi ve ruhsal Varlıklar olduğu gibi. "Yedi Gezegen Ruhu", Bilim adamları tarafından kalplerinin içeriğine göre alay konusu olabilir, ancak zeki yönetme ve rehberlik eden Güçlere duyulan ihtiyaç, Okültizmi veya eski sistemleri duymayan bilim adamlarının ve uzmanlarının bugüne kadar çok fazla hissedildiği, kendilerini iç bilinçlerinde bir tür yarı mistik sistem yaratmak zorunda bulurlar. Metcalf'ın "güneş-kuvveti" teorisi ve Elektriği Evrensel Kuvvet haline getiren ve deposunu Güneş'e yerleştiren, bilgili bir Kutup olan Zaliwsky'nin teorisi, [*La Gravitation par l'Electricité,* s. 7. Alıntı: De Mirville, iv. 156] Kabalistik öğretilerin yeniden canlandırılmasıydı. Zaliwsky, “en güçlü, çekici, kalorifik ve ışık saçan etkileri” üreten Elektriğin Güneş'in fiziksel yapısında var olduğunu kanıtlamaya çalıştı ve özelliklerini açıkladı. Bu, Okült öğretiye çok yakın. Sadece Güneş-yansıtıcının gazlı doğasını ve güneşin çekiciliği ve itmesinin güçlü Manyetizması ve Elektriğini kabul ederek, kişi (a) Güneş'te herhangi bir güç ve parlaklık israfının açık olmaması - tarafından açıklanamaz. olağan yanma yasaları; ve (b) kabul edilen her ağırlık ve yerçekimi kuralıyla çelişen gezegenlerin davranışları. Ve Zaliwsky bu "güneş elektriğini" " *dünyada bilinen her şeyden farklı.* "

Peder Secchi'nin tanıştırmaya çalıştığından şüphelenilebilir

> *Oldukça yeni bir düzenin kuvvetleri* ve Uzay'da keşfettiği yerçekimine oldukça yabancı. [De Mirville. iv.157.] (**Sayfa 216)**

Astronomi ile teolojik Astronomiyi uzlaştırmak için. Ancak Macar Bilimler Akademisi'nin bir üyesi olan Nagy, din görevlisi değildi ve yine de, "kuyruklu yıldızların tüm kaprislerine gönül rahatlığı ile ödünç verecek" zeki Güçlerin gerekliliği üzerine bir teori geliştirdi. Şundan şüpheleniyor:

Işığın hızıyla ilgili tüm gerçek araştırmalara rağmen - *bilinmeyen bir gücün göz kamaştırıcı ürünü. . . .* anlamak için çok sık gördüğümüz - *bu ışık hareketsiz* gerçekte.

[Fransa'da tanınmış demiryolu yapımcısı ve mühendisi olan CE Love, kör güçlerden bıkmış, (o zamanki) tüm "ölçülemez ajanları" - şimdi "kuvvetler" olarak adlandırılan - Elektriğin astları haline getirdi ve ikincisini

> bir Zeka - doğada ve maddede moleküler olsa da. [*Essai sur l'Identité des Agents Producteurs du Son, de la Lumiere,* vb., s. 15, *ibid.]*

Yazarın görüşüne göre bu Kuvvetler atomistik ajanlardır, zeka, kendiliğinden irade ve hareket ile donatılmıştır. *Aynı kaynak,* s.218.] ve böylece, Kabalistler gibi, duygusal Güçleri önemli kılar, oysa bu düzlemde hareket eden Kuvvetler yalnızca ilkinin etkileridir, çünkü onda madde ebedidir ve Tanrılar da; [Özetle *Aynı kaynak,* s. 213. De Mirville, iv.158.] Ruh da aynı şekilde öyledir, kendi içinde daha yüksek bir Ruh [Ruh], önceden var olan, hafızaya sahip ve Elektrikten daha üstün

Güç; ikincisi, yüksek Ruhlara, ebedi yasalara göre hareket etmeye zorlayan üstün Ruhlara boyun eğmektedir. Kavram oldukça belirsiz, ancak belli ki Gizli çizgilerde. Dahası, önerilen sistem tamamen panteisttir ve tamamen bilimsel bir ciltte işlenmiştir. Elbette, tektanrıcılar ve Roma Katolikleri buna karşı çıkıyor; fakat Gezegensel Ruhlara inanan ve Doğaya yaşayan Akıllar bahşeden biri, her zaman bunu beklemelidir.

Bununla birlikte, bu bağlamda, modernlerin kadimlerin cehaletine bu kadar güldükten sonra,

> Kim, sadece yedi gezegeni bilen [ancak bir ogdoad'a sahip olan *yapmadı* yeryüzünü dahil edin!], bu nedenle sayıya uyması için yedi Ruh icat etti,

Babinet, "hurafeyi" bilinçsizce kendi kendine doğrulamalıydı. İçinde *Revue des Deux Mondes* bu seçkin Fransız gökbilimci şöyle yazıyor:

Neptün Yeri -

> **(Sayfa 217)** Kadimlerin ogdoad'ı dünyayı içeriyordu [bu bir hatadır] *yani* sayıya dünyanın dahil olup olmadığına göre sekiz veya yedi. [Mayıs. 1855. *Aynı kaynak,* s. 139.]

De Mirville okuyucularına şunları garanti eder:

> M. Babinet bana, birkaç gün önce gerçekte dünya dahil sadece sekiz büyük gezegenimiz olduğunu ve Mars ile Jüpiter arasında çok sayıda küçük gezegenin olduğunu söylüyordu. . . Herschell, yedi ana gezegen asteroitlerinin ötesindeki herkesi çağırmayı teklif ediyor! [*La Terre ve notre Systieme solaire.* De Mirville, iv. 139.]

Bu bağlamda çözülmesi gereken bir sorun var. Gökbilimciler, Neptün'ün bir gezegen olduğunu veya hatta sistemimize ait bir vücut olduğunu nereden biliyorlar? Gezegensel Dünyamızın tam da sınırlarında bulunan, sözde, ikincisi keyfi olarak onu almak için genişletildi; ama gerçekten matematiksel ve yanılmaz kanıtı Astronomların (a) bir gezegen ve (b) aşağıdakilerden biri olduğuna dair *bizim* gezegenler? Hiç yok! Bizden öyle ölçülemez bir uzaklık ki,

> Güneşin görünen çapı Neptün'e göre, ancak bizim için güneşin görünen çapının kırkta biri,

ve en iyi teleskopla bakıldığında o kadar loş ve puslu ki, ona gezegenlerimizden biri demek astronomik bir romantizm gibi görünüyor. Neptün'ün ısısı ve ışığı, dünyanın aldığı ısı ve ışığın 1 / 900'üne düşürülür. Hareketleri ve uydularının hareketi her zaman şüpheli görünüyordu. En azından görünüşte diğer gezegenlerinkilerle aynı fikirde değiller. Onun sistemi geriliyor, vb. Ancak son anormal gerçek bile, yalnızca, Gökbilimcilerimiz tarafından yeni hipotezlerin yaratılmasıyla sonuçlandı; bunlar, hemen Neptün'ün olası bir devrilmesini, başka bir cisimle çarpışmasını vb. çünkü Neptün, modern bilimsel verilerin doğruluğu ve esas olarak astronomik öngörü üzerine yeni bir zafer kazandırmak için Ether kadar gerekliydi.

matematiksel analizin gücü? Öyle görünürdü. Gezegensel alanımızı dört yüz milyon ligden fazla genişleten yeni bir gezegen ilhak edilmeye değer. Yine de, karasal ilhak durumunda olduğu gibi, bilimsel otorite, yalnızca "gücü" olduğu için "haklı" olarak kanıtlanabilir. Neptün'ün hareketi belirsiz bir şekilde algılanıyor: Eureka! o bir gezegen! Bununla birlikte, sadece bir hareket çok az kanıtlar. Doğada kesinlikle sabit yıldızların olmadığı artık Astronomide kesinleşmiş bir gerçektir [Sir W. Herschel'in düşündüğü gibi, sözde sabit yıldızlar nebüler yanmadan kaynaklanmışsa ve kökenlerini bulutsu yanmaya borçluysa, düzeltilemezler. Hareketsiz olduğuna inanılan ve şimdi her yirmi beş günde bir kendi ekseni etrafında döndüğü tespit edilen güneşimizden daha fazlası. Bununla birlikte, güneşe en yakın sabit yıldız olarak, Neptün'e göre ondan sekiz bin kat daha uzakta olan teleskopların verdiği illüzyonlar da sekiz bin kat daha büyük olmalıdır. Bu nedenle, yalnızca A. Maury'nin çalışmasında söylediklerini tekrarlayarak soruyu rahat bırakacağız (*La Terre et l'Homme,* 1858'de yayınlanmıştır): "Neptün'ün anayasası ile ilgili herhangi bir şeye karar vermek şu ana kadar tamamen imkansızdır, tek başına ona diğer gezegenlerinki gibi bir dönme hareketi atfetmemize izin veren benzetme." (De Mirville, iv.140).] Böyle yıldızların (**Sayfa 218)**

bilimsel hayal gücünden geçerken, astronomik tabirle var olmaya devam ederler. Bununla birlikte, okültizmin Neptün ile ilgili kendi başına garip bir teorisi vardır.

Okültizm, sadece varsayımlara dayanan birkaç hipotezin - sadece kendilerine öğretilen seçkin kişiler tarafından öğretildiği için kabul edilmiştir - destek olarak hizmet ettikleri Modern Astronomi Bilimi'nden çıkarılırsa, o zaman muhtemelen evrensel yasa bile olduğunu söyler. yerçekimi, mekaniğin en sıradan hakikatlerine aykırı olarak görülecektir. Ve gerçekten Hıristiyanları suçlamak güçtür

- en başta tüm Roma Katolikleri - bilimsel inançlar uğruna kendi kiliseleriyle tartışmayı reddettikleri için, bunlardan bazıları ne kadar bilimsel olursa olsun. Hatta bilimin sunduğu tüm kör güçler yerine Karanlığın teolojik “Erdemleri” ve “Arkonları” nı - bazılarının yaptığı gibi - kalplerinin sırlarında kabul ettikleri için onları suçlayamayız.

> Gök cisimlerinin sıralanışına ve düzenli devinimine hiçbir şekilde müdahale edilemez! Çekim yasası, yasaların yasasıdır; Kim yerçekimine karşı havada yükselen bir taşın şahit oldu? Evrensel kanunun kalıcılığı, yıldız dünyalarının ve kürelerin ilkel yörüngelerine ebediyen sadık davranışlarında gösterilir; asla kendi yollarının ötesine geçmezler. Sadece felaket olabileceği için herhangi bir müdahaleye de gerek yoktur. İlk yıldız başlangıcı rotasyonunun bir kozmik şansa mı yoksa gizli ilkel kuvvetlerin kendiliğinden gelişmesine mi bağlı olduğu; Veya yine, bu dürtü ister Tanrı ister Tanrılar tarafından bir kez verilmiş olsun - en ufak bir fark yaratmaz. Kozmik evrimin bu aşamasında, üst veya alt düzeyde hiçbir müdahaleye izin verilmez. Herhangi bir yer alacak mıydı,

Bunlar başıboş cümleler, bilgelik incileridir, zaman zaman bilimsel dudaklardan düşerler ve şimdi bir sorguyu açıklamak için rastgele seçilirler. Küçülen başlarımızı kaldırıp cennete bakıyoruz. Gerçek şu ki: dünyalar, güneşler ve yıldızlar, cennetteki ev sahiplerinin parlayan sayısızları, Şair'e sonsuz, kıyıları olmayan bir okyanusu hatırlatıyor, burada hızla sayısız gemi filosu, büyük ve küçük milyonlarca kruvazörle milyonlarca gemi filosu hareket ediyor. birbirlerini geçerken, her yöne dönüp dönerek; ve Bilim bize öğretir ki, dümen, pusula ya da onlara rehberlik edecek herhangi bir işaret olmadan, yine de çarpışmaya karşı güvende olduklarını - her halükarda, tesadüfi kazalar dışında - neredeyse güvenlidir - tüm göksel makine üzerine inşa edilir ve Kör de olsa değişmez bir kanun ve sürekli ve hızlanan kuvvet veya kuvvetlerle.

Kendini Üretme Ex-Niholo? - (Sayfa 219) Kim tarafından "üzerine inşa edildi"? Cevap "kendini evrimle" dir. Dahası, dinamiklerin öğrettiği gibi

> Hareket halindeki bir cisim, bir dış kuvvet tarafından etki altına alınmadıkça, aynı göreceli hareketsizlik veya hareket halinde devam etme eğilimindedir,

bu kuvvet kendi kendine üretilmiş olarak görülmelidir - ebedi olmasa bile, çünkü bu sürekli hareketin tanınması anlamına gelir - ve Kosmos'un başından sonuna kadar sürecek kadar iyi hesaplanmış ve kendi kendine uyarlanmış. Ancak "kendi kendine nesil" hala bir şeyden, nesilden
eski nihilo Bilim kadar akla aykırı olmak. Böylece bir ikilemin boynuzları arasına bir kez daha yerleştiriliyoruz: Sürekli harekete mi yoksa kendi kendini üretmeye mi inanmalıyız? *eski nihilo?* Ve eğer ikisinde de yoksa, o kuvveti veya bu kuvvetleri ilk üreten şey kim veya nedir?

Mekanikte, itici gücü veren ve ikincil ya da aşağı kaldıraçlara etki eden üstün kaldıraçlar gibi şeyler vardır. Bununla birlikte, birincisi, bir dürtü ve ara sıra yenilenmeye ihtiyaç duyar, aksi takdirde kendileri çok yakında durur ve orijinal statülerine geri döner. Onları harekete geçiren ve tutan dış kuvvet nedir? Başka bir ikilem!

Kozmik kanuna gelince *müdahale etmeme,* sadece bir durumda haklı çıkarılabilir, yani göksel mekanizma mükemmel olsaydı; ama öyle değil. Gök cisimlerinin sözde değiştirilemez hareketleri durmadan değişir ve değişir; çok sık rahatsız olurlar ve sidereal lokomotifin tekerlekleri bile zaman zaman görünmez raylarından fırlarlar, kolayca ispatlanabilir. Aksi takdirde, Laplace, gezegenlerin düzenlemelerinde bir çıkış-ve-çıkış reformunun gelecekteki bir zamanda olası oluşumundan neden söz etsin; [*Exposition du vrai System du Monde.* s. 282.] veya Lagrange yörüngelerin kademeli olarak daralmasını sağlar; veya modern Gökbilimcilerimiz, güneşteki yakıtın yavaş yavaş kaybolduğunu mu ilan ediyor? Gök cisimlerinin davranışını yöneten yasalar ve kuvvetler değişmez ise, madde veya yakıtın, kuvvetin ve sıvıların bu tür modifikasyonları ve aşınması imkansız olacaktır; henüz reddedilmiyorlar. Bu nedenle (**Sayfa 220)** Laplace'ın dediği gibi, bu tür değişikliklerin bu tür durumlarda kendilerini bir kez daha kendi kendini yenilemeye ve böylece bir astral çelişki ve bir tür fiziksel palinomi üretecek olan kuvvetlerin yasalarına dayanması gerekeceğini varsaymak gerekir. o zaman sıvıların kendilerine itaatsizlik ettiğini ve tüm niteliklerine ve özelliklerine aykırı bir şekilde tepki verdiğini göreceksiniz.

Newton aydan çok rahatsız oldu. Dünyanın etrafındaki yörüngesinin çevresini kademeli olarak daraltma davranışı onu endişelendirdi, yoksa bir gün uydumuzun yere düşmesiyle bitmesin diye. Dünyanın onarıma ihtiyacı olduğunu itiraf etti ve bu çok sık. [Herschel'in alıntıladığı pasaja bakın. *Doğa Felsefesi,* s. 165. De Mirville. iv.165.] Bunda Herschel tarafından da desteklendi. [*I, oc. cit.]* Yalnızca aşikar olanların yanı sıra gerçek ve oldukça önemli sapmalardan söz ediyor, ancak birilerinin veya bir şeyin muhtemelen her şeyi göreceğine olan inancından biraz teselli alıyor.

Bazı dindar Gökbilimcilerin kişisel inançlarının, bilimsel karakterler kadar büyük olsalar da, akıllı dünya üstü Varlıkların, Tanrıların veya Meleklerin gerçek varlığının ve mevcudiyetinin kanıtı olmadığı yanıtlanabilir. Analiz edilmesi gereken yıldızların ve gezegenlerin davranışlarıdır ve buradan çıkarımlar yapılmalıdır. Renan, yıldız cisimleri hakkında bildiğimiz hiçbir şeyin, ister iç ister dış olsun, herhangi bir İstihbaratın varlığı fikrini garanti etmediğini ileri sürer.

onlara dış.

Reynaud, bunun bir gerçek mi yoksa yalnızca bir boş bilimsel varsayım mı olduğunu görelim diyor.

> Gezegenlerin geçtiği yörüngeler, değişmez olmaktan uzaktır. Aksine, formda olduğu gibi pozisyonda daimi mutasyona tabidirler. Uzamalar, kasılmalar ve yörünge genişlemeleri, sağdan sola salınımlar, gevşeme ve hızlanma. . .. Ve tüm bunlar kararsız gibi görünen bir uçakta. [*Terre vd. Ciel.* s. 28. *Aynı kaynak.]*

Des Mousseux'un çok yerinde gözlemlediği gibi:

> İşte kendisi için iddia edilen matematiksel ve mekanik kesinliğin çok azına sahip bir yol; çünkü birkaç dakika yavaş ilerleyen saatin doğru zamanı yakalaması gerektiğini biliyoruz.
> *kendisi* ve *anahtarın dönüşü olmadan.*

Kör yasa ve kuvvet için çok fazla. Yerçekimi yasasına karşı havada yükselen bir taşın fiziksel imkansızlığına (bilimin gözünde gerçekten bir mucize) gelince, işte bu, havaya yükselme fenomeninin en ölümcül düşmanı ve rakibi olan Babinet'tir (Arago'dan alıntı) :

Yıldızlarda Melekler Var mı? -

> **(Sayfa 221)** Herkes teorisini bilir *bolides [* göktaşları] ve aerolithes. . . . Connecticut'ta, bütün bir Amerikan bölgesini bombalayan ve başladığı noktaya [havada] dönen muazzam bir hava taşı [bin sekiz yüz fit çapında bir kütle] görüldü. [*Oeuvres d'Arago.* cilt., 219: alıntı: De Mirville, iii. 462.]

Bu nedenle, yukarıda belirtilen her iki durumda da - kendi kendini düzelten gezegenler ve devasa büyüklükteki göktaşları havaya geri dönen - "kör madde" nin doğal eğilimlerini düzenleyen ve onlara direnen ve hatta bazen onu onaran bir "kör kuvvet" buluyoruz. hatalar ve hatalarının düzeltilmesi. Bu, herhangi bir "Melek-rehberli" Unsurdan çok daha mucizevi ve hatta "abartılı" dır.

Cesurca, Von Haller fikrine gülen kişi:

> Yıldızlar belki de görkemli Ruhların meskenidir; burada Vice hüküm sürdüğü gibi, Fazilet ustası vardır.
> **[** " *Die Sterne in vielleicht ein Sitz Verklarter Geister;*
>
> *Wie hier das Laster herrscht, ist dort die Tugend Meister.]*

BÖLÜM XXV

Doğu ve Batı Okültizm

(Sayfa 222) İÇİNDE *Teosofist* Mart 1886 için, [*Op.cit.,* s.411] Theosophical Society'nin Londra Locası'nın bir üyesi “Solar Sphinx” e yanıt olarak şunları yazdı:

Şu anda devam etmekte olan Gizli Bilginin yeniden canlanmasının bir gün Batı sisteminin Doğuluların - en azından sayfalarında açıklandığı gibi - algı aralıklarını temsil ettiğini göstereceğine inanıyor ve inanıyoruz. *Teosofist* - henüz ulaşılamadı. [Ne zaman gizli doktrinler açıklansa *Teosofist,* Her seferinde bütünün tam olarak verilemediği bir konuyu eksik ilan etmeye özen gösterildi ve hiçbir yazar okuyucuyu yanıltmaya çalışmadı. Gerçekten Okült doktrinlerle ilgili Batı “algı aralıklarına” gelince, Doğu Okültistleri onlarla bir süredir tanışmışlardır. Böylece, Batı'nın spekülatif bir diyalektik sistemi olarak Hermetik felsefeye sahip olabileceğini, Batı'da takdire şayan bir şekilde kullanılıyor, ancak Okültizm bilgisinden tamamen yoksun olduğunu güvenle iddia etmeleri sağlanıyor. Gerçek Doğu Okültisti sessiz ve bilinmezliğini korur, bildiklerini asla yayınlamaz ve kararsızlığın cezasını çok iyi bildiği için nadiren ondan bahseder.]

Bu hatalı izlenim altında emek veren tek kişi yazar değil. Amerika Birleşik Devletleri'nde kendisinin söylediğinden daha büyük Kabalistler. Bu yalnızca Batılı Okültistlerin gerçek felsefeye dair sahip oldukları bilginin ve Doğu doktrinlerinin “algı aralıkları” ve düşüncelerinin çok yüzeysel olduğunu kanıtlıyor. Bu iddia, bir ve aynı doktrinin iki yorumu olan Hermetik Evrensel Doktrin arasında karşılaştırmalar kurarak birkaç örnek vererek kolayca gösterilebilir. Bu daha çok ihtiyaç duyulan şeydi, çünkü bu tür karşılaştırmaları öne çıkarmayı ihmal edersek, işimiz eksik kalacaktı.

İlkel Madde- (Sayfa 223) Başka bir Batı Mistik, Bay Kenneth Mackenzie tarafından haklı olarak söz edilen merhum Éliphas Lévi'yi "modern Okült Felsefesinin en büyük temsilcilerinden biri" olarak alabiliriz [Bkz. *The Royal Masonic Cyclopaedia,* Sanat. "Sepher Jetzirah."] Muhtemelen Chaldaean'ın en iyi ve en bilgili yorumcusu olarak *Kabala,* ve onun öğretisini Doğu Okültistlerinin öğretisiyle kıyaslayın. On beş yıllık öğrencisi olan bir Teosofist tarafından bize ödünç verilen yayınlanmamış el yazmaları ve mektuplarında, yayınlamak istemediği şeyi bulmayı umuyorduk. Ancak bulduklarımız bizi büyük ölçüde hayal kırıklığına uğratıyor. Daha sonra bu öğretileri Batı ya da Kabalistik Okültizmin özünü içerdiği için, analiz edip bunları Doğu yorumu ile karşılaştırarak alacağız.

Éliphas Lévi doğru bir şekilde öğretir, ancak dilde oldukça retorik olarak yeni başlayanlara yeterince açık olmak için çok retorik

> Ebedi yaşam, kuvvetin alternatif tezahürleriyle dengelenen Harekettir.

Ama neden bu sürekli hareketin işyerinde tezahür etmiş Güçlerden bağımsız olduğunu eklemiyor? Diyor:

Kaos, sürekli hareketin Tohu-vah-bohu'sudur ve ilkel maddenin toplamıdır;

ve Maddenin yalnızca Evrenin her yeni yeniden inşasının başlangıcında "ilkel" olduğunu eklemekte başarısız olur: madde *abscondito olarak,* Simyacıların dediği gibi, başlangıcı ve sonu olmayan sonsuzdur, yok edilemez. Doğu Okültistler tarafından herkesin ebedi Kökü, Vedântin'in Mûlaprakriti'si ve Budist'in Svabhâvat'ı olarak kabul edilir; Kısaca İlahi Öz veya Töz; Bundan gelen radyasyonlar periyodik olarak, saf Ruhtan kaba Maddeye kadar dereceli formlarda toplanır; Kök veya Uzay, soyut mevcudiyetinde Tanrının Kendisidir, Tanımlanamayan ve Bilinmeyen Bir Sebeptir.

Ain-Suph onunla aynı zamanda Sınırsız, Sonsuz ve Tek Birliktir, Parabrahman kadar ikinci ve nedensizdir. Ain-Suph bölünmez noktadır ve bu nedenle, “her yerde ve hiçbir yerde olmak” mutlak Hepsi'dir. Aynı zamanda "Karanlık" tır çünkü mutlak Işıktır ve yedi temel Kozmik İlkenin Köküdür. Yine de Éliphas Lévi, sadece "Karanlık Dünya'nın yüzündeydi" diyerek, (a) bu anlamda "Karanlığın" Tanrı'nın Kendisi olduğunu gösteremiyor ve o (**Sayfa 224)** bu nedenle bu sorunun tek felsefi çözümünü insan aklı için saklı tutmak; ve (b) dikkatsiz öğrencinin "Dünya" ile kendi küçük küremizin - Evrendeki bir atomun - kastedildiğine inanmasına izin verir. Kısacası, bu öğreti Gizli Kozmogoni'yi kucaklamıyor, sadece Okült Jeoloji ve kozmik benek oluşumumuzla ilgileniyor. Bu, onun yaptığı *devam et* Sephir Ağacının bu hikmeti:

Tanrı uyumdur, Dünya dışındaki Güçlerin ve Birliğin astronomisidir.

Bu, (a) kozmik bir Tanrı'nın varlığını öğrettiğini, böylece hem Kosmos'u hem de tek bir atomun dışında veya dışında olamayacak ilahi Sonsuzluk ve Omnipresence'ı sınırlandırdığını ve şartlandırdığını; ve (b) kozmik öncesi dönemin tamamını atlayarak -burada tezahür eden Kosmos kastedilmektedir- Okült öğretimin kökenini, yalnızca sözün ölü harfinin Kabalistik anlamını açıklar. *Kutsal Kitap* ve *Yaratılış,* ruhunu ve özünü dokunmadan bırakıyor. Kuşkusuz, Batı zihninin “algılama aralıkları” bu kadar sınırlı bir öğretiyle büyük ölçüde genişletilmeyecektir.

Wordsworth'ün anlamını grafiksel olarak "higgledy-piggledy" olarak çevirdiği Tohu-vah-bohu hakkında birkaç kelime söyledikten ve bu terimin Kozmos'u ifade ettiğini açıkladıktan sonra şunu öğretir:

> Karanlık uçurumun [Kaos] üzerinde Sular vardı. . . . Dünya [*la terre!]* Tohu-vah-bohu idi *yani* karmaşa içinde ve karanlık Derinlerin yüzünü kapladı ve Ruh [?] "Işık olsun" diye bağırdığında ve ışık olduğunda şiddetli Nefes Sularda hareket etti. Böylece dünya [elbette bizim dünyamız] bir felaket halindeydi; *kalın* buharlar gökyüzünün enginliğini örttü, yeryüzü sularla kaplıydı ve şiddetli bir rüzgar bu karanlık okyanusu kışkırtıyordu, belirli bir anda denge kendini gösterdi ve ışık yeniden ortaya çıktı; İbranice "Bereshith" kelimesini oluşturan harfler (ilk kelime *Yaratılış)* "Beth", eylemin ortaya koyduğu fiil olan ikili, *kadınsı* mektup; sonra "Resch", Verbum ve Life, sayı 20, disk 2 ile çarpılır; ve "Alef", manevi ilke, Birim, eril bir harf.
>
> Bu harfleri bir üçgene yerleştirin ve mutlak Birliğe sahip olun, sayılara dahil edilmeden sayıyı, ilk tezahürü, yani 2'yi yaratır ve bu ikisi, karşıtların analojisinden kaynaklanan uyumla birleştirilir [zıtlar], sadece. Tanrı'nın Elohim (çoğul) olarak adlandırılmasının nedeni budur.

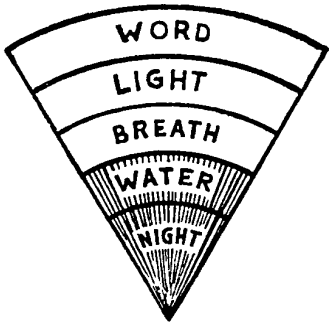
Bütün bunlar çok zekice, ancak yanlış olmanın yanı sıra çok kafa karıştırıcı. Fransız Kabalisti, “Karanlık uçurumun üstünde Sular” ilk cümlesinden dolayı öğrenciyi doğru yoldan uzaklaştırır. Bu bir Doğu Chela'yı bir bakışta görecek ve hatta kafirlerden biri bile görebilir. Çünkü Tohu-vah-bohu "altında" ve Sular "yukarıda" ise, o zaman bu ikisi birbirinden oldukça farklıdır ve durum böyle değildir.

Büyük Derin - (Sayfa 225) Bu ifade, Cosmogony'nin ruhunu ve doğasını tamamen değiştirdiği ve onu ekzoterik bir düzeye indirdiği için çok önemlidir. *Yaratılış* -Belki de bu sonuç bu şekilde ifade edilmiştir. Tohu-vah-bohu “Büyük Derin” tir ve “Kaos Suları” ya da ilksel Karanlık ile aynıdır. Olağanüstü dünya dışında ayrılamayacak olan hem “Büyük Derin” i hem de “Sular” ı mekânla sınırlı ve doğalarına göre şartlandırılmış hale getirir. Nitekim, Ezoterik Felsefenin son sözünü gizleme arzusundaki Éliphas, ister kasıtlı olsun ister başka bir şekilde önemli değil - tek gerçek Okült Felsefesinin temel ilkesine, yani Tek Ebedi İlahi Unsurun birliğine ve mutlak homojenliğine işaret etmekte başarısız olur. ve Tanrı'yı erkek bir Tanrı yapar. Sonra şöyle der:

> Suların üstünde Elohim'in [yaratıcı Dhyan Chohans] güçlü Nefesi vardı. Nefesin üzerinde Işık göründü ve Işık Sözünün üzerinde. . . onu yaratan.

Şimdi gerçek bunun tam tersidir: Sözü veya Logoları yaratan İlk Işıktır, O da fiziksel ışığı yaratır. Söylediklerini kanıtlamak ve örneklendirmek için şu rakamı verir:

Şimdi bunu gören herhangi bir Doğu Okültisti, onu "sol el" büyülü bir figür olarak telaffuz etmekten çekinmeyecektir.

Tamamen tersine çevrilmiştir ve dini düşüncenin üçüncü aşamasını temsil eder, Dvapara Yuga'da mevcut olan, tek ilke zaten erkek ve dişi olarak ayrıldığında ve insanlık maddiliğe doğru düşüşe yaklaşırken (**Sayfa 226)**
bu Kali Yuga'yı getiriyor. Bir Doğu Okültizmi öğrencisi bunu şöyle çizerdi:

Gizli Doktrin bize Evrenin yeniden inşasının

şu şekilde gerçekleşir: Yeni dönemlerde
nesil, sürekli
Hareket Nefes olur;
Nefesten ilkel Işık gelir,

kimin ışıltısıyla
Ebedi tezahür ettir
Gizlenmiş düşündüm
karanlık ve bu
Kelime olur

(Mantra). [Egzoterik anlamda, Mantra (veya algı veya düşünceyi ileten psişik yetenek veya güç), *Vedalar,* ikinci kısmı şunlardan oluşmaktadır: *Brâhmanas.* Ezoterik anlatımda Mantra, ilahi sihir yoluyla etten yapılmış veya nesnel hale getirilmiş Kelimedir.]

Bu (Tüm Bu'nun (Evrenin) var olduğu Mantra veya Kelime).

Ayrıca, Éliphas Lévi şöyle diyor:

> Bu [gizli İlahiyat] Ebedi Öz'e [Uzayın Suları] bir ışın yaydı ve böylelikle ilksel mikropu güçlendirerek Öz genişledi. ["Brahmâ" kelimesinin gizli anlamı, "genişleme", "artış" veya "büyümedir."] Zihninden tüm biçimlerin doğduğu Cennetsel Adamı doğurur.

Kabala hemen hemen aynıdır. Gerçekte ne öğrettiğini öğrenmek için, Éliphas Lévi'nin verdiği sırayı tersine çevirmek ve Mutlak'ta kesinlikle "yukarıda" veya "altında" olamayacağı için "yukarıdaki" kelimesini "içinde" ile değiştirmek gerekir. Şöyle diyor:

> Suların üstünde Elohim'in güçlü nefesi; Nefesin üstünde Işık; Yukarıdaki Sözü veya onu yaratan Konuşmayı Aydınlatın. Burada evrim kürelerini görüyoruz: karanlık merkezden (Karanlık) aydınlık çevreye doğru sürülen ruh [?]. En alttaki çemberin en altında Tohu-vah-bohu veya tüm tezahürlerden önce gelen kaos vardır [
>
> *Naissances — g* eneration]; sonra Su bölgesi; sonra Nefes; sonra Işık; ve son olarak Söz.

Yaratılış Kaosu - (Sayfa 227) Yukarıdaki cümlelerin yapısı, öğrenilmiş Abbé'nin yaratılışı antropomorfize etme eğiliminde olduğunu göstermektedir, ancak ikincisinin önceden var olan materyalden şekillendirilmesi gerekse de, *Zohar* yeterince açık bir şekilde gösterir.

“Büyük” Batı Kabalisti bu zorluktan nasıl kurtulur: evrimin ilk aşamasında sessiz kalır ve ikinci bir Kaos hayal eder. Böylece şöyle der:

> Tohu-vah-bohu, Latince Limbus veya hayatın sabah ve akşamlarının alacakaranlığıdır [Webster'da bulduğumuz gibi, neden teolojik anlamını hemen vermeyelim? Roma Katolikleri söz konusu olduğunda, cennet ve cehennem arasındaki sınır bölgesi olan "araf" anlamına gelir (*Limbus patrum* ve
> *Limbus infantum),* biri iyi, kötü ya da kayıtsız tüm erkekler için: diğeri vaftiz edilmemiş çocukların ruhları için! Kadim insanlar için basitçe, *Ezoterik Budizm* Devachan ve Avitchi arasında Kâma Loka olarak adlandırılır.] Sürekli hareket halindedir, [Kaos olarak, Kâma Loka olarak değil, ebedi Element olarak mı?] sürekli olarak ayrışır [Bu kelime ile Éliphas Lévi'nin en alt bölge anlamına geldiğinin bir kanıtıdır. karasal Akaşa'nın.] ve çürüme işi hızlanıyor, çünkü dünya yenilenmeye doğru ilerliyor [Belli ki sadece periyodik dünyamızla veya yerküreyle ilgileniyor. İbranilerin Tohu-vah-bohusu, Yunanlılar tarafından Kaos olarak adlandırılan şeylerin tam olarak karıştırılması değildir ve bu, Ovid Metamorfozunun başlangıcında açıklanmıştır; daha büyük ve daha derin bir şeydir; o, dinin temelidir, Tanrı'nın maddi olmadığının felsefi doğrulamasıdır.

Daha ziyade kişisel bir Tanrı'nın maddeselliğinin onaylanması. Bir adam, Tanrı'sını kadimlerin Hades'lerinde aramak zorunda kalırsa - Tohu-vah bohu ya da Yunanlıların Limbus'u Hades Salonu'dur - o zaman Kilise'nin aleyhine öne sürdüğü suçlamaları artık merak etmeyin. "cadılar" ve büyücüler

Batı Kabalizminden, keçi Mendes'e veya bazı hayaletlerin ve Elementallerin kişileştirdiği şeytana taptıklarını biliyorlardı. Ancak, Éliphas Lévi'nin kendisine koyduğu görev - Yahudi Büyüsünü Roma dini inançlarıyla uzlaştırma görevi - karşısında başka hiçbir şey söyleyemezdi.

Sonra ilk cümleyi açıklar *Yaratılış:*

> Kutsal metinlerin kaba tercümesini bir tarafa koyalım ve ilk bölümde neyin gizli olduğuna bakalım. *Yaratılış.*

Daha sonra İbranice metni oldukça doğru bir şekilde verir, ancak metnin çevirisini yapar:

> Bereschith Bara Eloim uth aschamam ouatti aares ayete Tohu-vah-bohu'yu dışlıyor. . . . Ouimas Eloim rai avur ouiai aour.

Ve sonra açıklıyor:

> İlk kelime olan "Bereschith", "doğaya" eşdeğer bir kelime olan "genesis" anlamına gelir. (**Sayfa 228)** "Üretim veya üretim eylemi" sürdürüyoruz; "doğa" değil. Ardından devam ediyor:
>
> Aşama, o halde, yanlış bir şekilde *Kutsal Kitap.* "Başlangıçta" değildir, çünkü "başlangıç aşamasında" olmalıdır. *üreten kuvvet. [* Kuvvetlerin "yeniden uyanışında" daha doğru olacaktır.] Bu nedenle, *eski nihilo. . . .* gibi *hiçbir şey değil* bir şey üretemez. "Eloim" veya "Elohim" kelimesi, üreten Güçleri ifade eder ve bu, ilk ayetin Gizli anlamıdır. . . . "Bereschith" ("doğa" veya "oluşum"), "Bara" ("yaratılmış") "Eloim" ("kuvvetler") "Athat-ashamaim" ("gökler") "ouath" ve "oaris" ("the Dünya"); başka bir deyişle, "Süresiz (sonsuza kadar) yaratılan üretici güçler [Ebediyette aralıksız olan bir eylem" yaratma "olarak adlandırılamaz; bu evrimdir ve ebediyen ya da sonsuza dek - Yunan Filozofunun ve Hindu Vedantin'in oluşu: Sat ve Parmenides'in tek Varlığı ya da Düşünce ile özdeş Varlıktır. Şimdi, Potansiyellerin "hareket yarattığı, görüldüğünde hareketin hiçbir zaman başlangıcı olmadığı" söylenebilir. ama Eternity'de var mıydı? Neden yeniden uyanmış Potansların hareketi sonsuzdan geçici varoluş düzlemine aktardığını söylemiyorsunuz? Kuşkusuz bu Yaratılış değildir.] Cennet ve dünya dediğimiz, dengelenmiş karşıtlar olan kuvvetler, yani uzay ve bedenler, uçucu ve sabit, hareket ve ağırlık anlamına gelir.

Şimdi bu, eğer doğruysa, Kabalistik öğretiden habersiz biri tarafından anlaşılamayacak kadar belirsizdir. Açıklamaları sadece yetersiz ve yanıltıcı olmakla kalmıyor, yayınlanan çalışmalarında daha da kötü.

- ancak İbranice çevirisi tamamen yanlıştır; Kendisini İbrani alfabesinin kelime ve harflerinin eşdeğer sembolleri ve rakamlarıyla karşılaştıracak olan öğrencinin, bulmuş olabileceği herhangi bir şeyi Fransızca transliterasyonunda doğru yazılan kelimeler olsaydı bulmasını engeller.

Ekzoterik Hindu Kozmogoni ile karşılaştırıldığında, Éliphas Lévi'nin Kabalistik olarak verdiği felsefe, Hıristiyanlığa uyarlanmış mistik Roma Katolikliğidir. *Kabalah.* Onun *Histoire de la Magie* bunu açıkça gösteriyor ve gizlemeyi bile umursamadığı nesnesini de ortaya koyuyor. Kilise ile ifade ederken

> Hıristiyan dini, Yahudi olmayanların yalancı kahinlerine sessizlik dayattı ve sahte tanrıların prestijine son verdi, [*Histoire de la Magie.* Int., S. 1.]

çalışmalarında, büyük Sihir Sanatı olan gerçek Sanctum Regnum'un, üç Magi'nin bu Dünyanın Kurtarıcısına tapmasına neden olan o Bethlehem Yıldızı'nda olduğunu kanıtlayacağına söz verir. Diyor:

> Kutsal Pentagram çalışmasının, tüm Magi'lerin, tüm isimlerin üzerinde yükseltilmesi gereken ve öncesinde ibadet edebilecek her varlığın dizlerini bükmesi gereken yeni adı bilmesine yol açması gerektiğini kanıtlayacağız. [*Histoire de la Magic.* Int., S.2.]

İnsanlık Kutsal Kitabı - (Sayfa 229) Bu, Lévi'nin *Kabala* gizemli Hıristiyanlıktır, Okültizm değildir; Zira okültizm evrenseldir ve birkaç eski ulusun "Kurtarıcıları" (veya büyük Avatalar) arasında hiçbir fark bilmez. Éliphas Lévi, Kabalizm kılığında Hıristiyanlığı vaaz etmede bir istisna değildi. Genel olarak Roma Katolik ülkelerinde incelendiği ve Hıristiyan öğrencilerin önyargılarına uyduğu için inkar edilemeyecek şekilde "modern Okült Felsefesinin en büyük temsilcisi" idi. Ama asla gerçek evrensel olanı öğretmedi *Kabala,* ve en azından Doğu Okültizmini öğretti. Öğrencinin Doğu ve Batı öğretisini karşılaştırmasına izin verin ve öğretmenin felsefesinin *Upanişadla*
"

bu Batı sisteminin algılama aralıklarına henüz ulaşmadı. Herkesin tercih ettiği sistemi savunma hakkı vardır, ancak bunu yaparken kişinin kardeşinin sistemine hakaret etmeye gerek yoktur.

Hristiyanlığın birçok temel "gerçekleri" ile Brâhmanizm'in "mitleri" arasındaki büyük benzerlik göz önüne alındığında, son zamanlarda *Bhagavad Gita*
ve çoğu *Brâhamanas* ve *Purânas* Mozaik Kitaplarından çok daha geç bir tarihe ve hatta *İnciller.* Ancak bu yönde zorla bir başarı elde edilmesi mümkün olsaydı, böyle bir argüman amacına ulaşamaz çünkü *Rig Veda* kalır. Kendisine tahsis edilen çağın en modern sınırlarına indirgendiğinde, tarihi, çağınkiyle örtüşecek şekilde yapılamaz. *Pentateuch,* ki kuşkusuz daha sonra.

Oryantalistler çok iyi biliyorlar ki, bu "İnsanlık İncili" olarak adlandırılan "İnsanlık İncili" nde kurulan yer işaretlerini, ardından gelen tüm dinleri takip edecek *Rig Veda.* Entelektüel insanlığın şafağında, tüm inançların ve inançların, baştan sona inşa edilen her manevra ve kilisenin temel taşları burada atıldı; ve hala oradalar. Evrensel “mitler”, Güçlerin tanrısal ve kozmik, birincil ve ikincil ve şu anda var olan tüm dinlerin birincil ve ikincil ve tarihsel şahsiyetlerinin kişileştirmeleri, yedi baş İlahiyat'ta ve onların 330.000.000 korelasyonunda bulunabilir. *Rig Veda,*

ve tuhaf milyonları olan Yedi, sınırsız Birliğin Işınlarıdır.

Ancak BUNA asla küfürlü ibadet teklif edilemez. Bu, yalnızca "Hinduların içinde özümseme elde etmek için uyguladığı en soyut meditasyonun nesnesi" olabilir. “Yaratılış” ın her “şafağının” başlangıcında, karanlık olan sonsuz Işık, insan aklına sözde Kaos ”kaosunun veçhesini üstlenir; insanüstü ya da ruhsal anlamda ebedi Kök.

(Sayfa 230) "Osiris siyah bir Tanrıdır." Bunlar Mısır'da Başlatma'da "nefes darlığında" telaffuz edilen sözlerdi, çünkü Osiris Noumenon ölümlüler için karanlıktır. Bu Kaos içinde “Sular”, Ana İsis, Aditi, vb. Oluşur. Bunlar, içinde ilkel mikropların ilksel Işık tarafından yaratıldığı - ya da daha doğrusu yeniden uyandırıldığı - “Yaşam Suları” dır. Purushottama ya da İlahi Ruh'tur, Nârâyna'nın kapasitesine göre,

Uzayın Suları Üzerindeki Hareket Ettirici, erkek Brahma'nın yaratıldığı “Altın Dünyevi Yumurta” haline gelen o mikropa yaşam Nefesini besler ve aşılar; [Vishnu'yu Yüce Tanrı ve Evrenin şekillendiricisi olarak gören Vaishnavalar, Brahmâ'nın “ölümsüz” olan Vishnu'nun göbeğinden ya da ondan büyüyen nilüferden doğduğunu iddia ederler. Ancak buradaki "göbek" kelimesi, sonsuzluğun matematiksel sembolü olan Merkezi nokta anlamına gelir veya Parabrahman, Bir ve İkincisiz.] Ve buradan ilk Prajapâti, Varlıkların Efendisi ortaya çıkar ve insanlığın atası olur. Ve Evreni Kendi İçinde barındırdığı söylenen o değil, Mutlak olmasına rağmen, onu görünür bir biçimde tezahür ettirmek erkek Brahma'nın görevidir. Dolayısıyla türlerin üremesi ile bağlantılı olması gerekir ve varsayar, tıpkı Yehova ve diğer erkek tanrılar gibi sonraki antropomorfizmde olduğu gibi fallik bir sembol. En iyi ihtimalle bu tür her erkek Tanrı, hepsinin "Babası", "Arketipik Adam" olur. Onun ve Sonsuz İlahiyat arasında bir uçurum uzanır. Kişisel Tanrıların teistik dinlerinde, ikincisi soyut Güçlerden fiziksel güçlere indirgenmiştir. Doğa Ana'nın “Derinliği” Yaşam Suyu, antropomorfik dinlerde karasal yönüyle görülüyor. Bakın, teolojik sihir ne kadar kutsal hale geldi! Kutsal tutulur ve hemen hemen her dinde artık eskiden beri tanrılaştırılmıştır. Ama Hıristiyanlar bunu vaftiz ve duada manevi bir arınma aracı olarak kullanırlarsa; Hindular kutsal derelerine, tanklarına ve nehirlerine saygı gösterirlerse; Pârsi, Mahommedan ve Christian aynı şekilde etkinliğine inanıyorlarsa, kesinlikle bu öğenin büyük ve Gizli bir önemi olmalıdır. Okültizmde, alt septenaryde Kosmos'un Beşinci Prensibini temsil eder: tüm görünür Evren Su tarafından inşa edildi, diyorlar ki, iki su - "Yaşam Suları" ile Kurtuluş suları arasındaki farkı bilen Kabalistler dogmatik dinlerde karıştırılır. "Kral Vaiz" kendisi için şöyle der:

> Ben, Vaiz, Kudüs'te İsrail'in kralıydım ve her şeyi bilgelikle aramaya ve aramaya kalbimi verdim. *bir şeyler* cennetin altında yapılır. [*Vaiz.* ben. 12. 13.]

Elohim'in büyük çalışması ve ihtişamından bahsetmişken [Burada herkesin bildiğini söylememize gerek yok. Protestan'ın çevirisi *Kutsal Kitap* önceki Yunanca ve Latince için bir kelime sunumu değildir *İnciller:* duyu çok sık şekil değiştirir ve "Tanrı", "Jahve" ve "Elohim" in bulunduğu yere konur.] - İngilizcede "Lord Tanrı" ile birleştirilmiştir *Kutsal Kitap,* bize kimin giysisinin ışık olduğunu ve cennetin perde olduğunu söyler - inşaatçıya atıfta bulunur

Kaos Theos veya Kosmos'tur -

> **(Sayfa 231)** Odasının ışınlarını sulara seren, [*Mezmurlar.* civ. 2.3.]

yani, Evreni Derinlerden, Kaos Sularından inşa eden Sephiroth'un ilahi Konağı. Moses ve Thales, yalnızca toprak ve suyun yaşayan bir Ruh getirebileceğini söylerken haklıydılar, su bu düzlemde her şeyin prensibidir. Moses bir Başlangıçtı, Thales bir Filozof - *yani* Bir bilim adamı, çünkü bu sözler onun zamanında eşanlamlıydı.

Bunun gizli anlamı, su ve toprağın Mozaik Kitaplarında prima materia ve yaratıcı (kadınsı) İlke için düzlemimizde durmasıdır. Mısır'da Osiris Ateş'ti ve İsis Dünya'ydı ya da Suydu; iki karşıt unsur - sırf zıt özelliklerinden dolayı - ortak bir nesne için birbirlerine gerekli olmaları; üreme. Dünyanın, mikroplarını atmasını sağlamak için güneş ısısına ve yağmura ihtiyacı var. Ancak Ateş ve Suyun veya Ruh ve Maddenin bu üretken özellikleri, fiziksel neslin sembolleridir. Yahudi Kabalistleri, bu unsurları yalnızca tezahür ettiren şeylere uygulamalarında sembolize ederken, karasal üretimin amblemleri olarak onlara saygı duyuyorlardı.

Doğu Felsefesi onları yalnızca ruhani prototiplerinden aldatıcı bir çıkış olarak fark etti ve onun Ezoterik dini sembolojisine kirli veya kutsal olmayan hiçbir düşünce zarar vermedi.

Kaos, başka bir yerde gösterildiği gibi, Kosmos'a dönüşen Theos'tur: Uzay, Evrendeki her şeyin kabıdır. Occult Teachings'in iddia ettiği gibi, buna Keldaniler, Mısırlılar ve diğer tüm uluslar Tohu-vah-bohu veya Kaos, Karışıklık denir, çünkü Uzay, yalnızca formları değil, aynı zamanda olabilecek fikirleri de ilerleten büyük Yaratılış deposudur. ifadelerini yalnızca Logolar, Sözcük, Verbum veya Ses yoluyla alır.

*1, 2, 3, 4 sayıları, yaratılışın yedi basamağına yayarak, giysisinden aşağıya doğru koşan Anne [Uzay] 'dan ard arda gelen yayılımlardır. [*Bizim tarafımızdan çok sık kullanılan "yaratılış" kelimesinin yanlış anlaşılmasını önlemek için, yazarının açıklamaları *Altın Kapılardan* anlaşılırlığı ve sadeliği nedeniyle alıntı yapılabilir. "'Yaratmak' kelimesi genellikle sıradan zihin tarafından bir şeyin yoktan evrimleşme fikrini ifade etmek için anlaşılır. Bu açıkça anlamı değil. Zihinsel olarak Yaratıcımıza dünyaları üretecek kaos sağlamakla yükümlüyüz. Toplumsal yaşamın tipik üreticisi olan toprağın dümeninin malzemesine sahip olması gerekir: toprağı, göğü, yağmuru ve güneşi ve yeryüzüne yerleştirilecek tohumları. Hiçbir şeyden hiçbir şey üretemez. Boşluk doğasından doğamaz: Onun bir Evren arzumuz tarafından şekillendirildiği ötesinde, arkasında veya içinde o malzeme vardır. " (S.72)] *Silindir, bir ucu diğeriyle birleştiğinde kendi üzerine döner (* **Sayfa 232)** *sonsuzluk içinde ve 4, 3 ve 2 sayıları gösteriliyor, çünkü perdenin algılayabildiğimiz tek yanı, erişilemeyen yalnızlığında kaybolan ilk sayı.*

. . . Sınırsız Zaman olan Baba, Ebediyette sonsuz Uzay olan Anne'yi yaratır; ve Anne, Baba'yı Manyantaras'ta, sürelerin bölümleri olan, bu dünyanın tek bir okyanus haline geldiği gün yaratır. Sonra Anne, Nara'nın [Yüce Ruh] dinlenebileceği - ya da üzerinde hareket edeceği - için Nâra [Sular - Büyük Derinlik] olur, 1, 2, 3, 4'ün görünmeyen dünyasına inip kalacağı söylendiğinde 4, 3, 2, görünür dünyada Baba'nın [Zamanın] tezahürleriyle başa çıkmanın sınırları haline gelir.

[Stanza ix ile ilgili yorum. Döngülerde.]

Bu, rakamlarda 432 olan Mahâyugalar ile ve noughts ilavesiyle 4.320.000 ile ilgilidir.

Şimdi, eğer sadece bir tesadüfse, Tohu-vah-bohu'nun veya "Kaos" un sayısal değerinin *Kutsal Kitap* Kaos, elbette "Ana" Derin veya Uzayın Sularıdır - aynı rakamları vermelidir. Kabalist bir el yazmasında bulunan şey budur:

> Göklerin ve yerin ikinci ayetinde söylenmektedir. *Yaratılış* onların "Kaos ve Karışıklık" olduğunu, yani "Tohu-vah-bohu" olduklarını; "ve *karanlık* derinlerin yüzündeydi. " *yani* "İnşası yapılacak mükemmel malzemenin organizasyonu yoktu." Bu kelimelerin bulundukları haldeki rakamlarının sırası — i. *e., [*Veya, sağdan sola okuyun, harfler ve bunlara karşılık gelen sayılar şöyle durur: "t," 4: "h." 5: "bh" 2: "v," 6: "v" 6: "h," 5: "" v "veya" w "6:" thuvbhu ", 4566256 veya" Tohu-vah- bohu. "] sayısal değerleri ile ifade edilen harfler - 6.526.654 ve 2.386'dır. Sanatsal konuşma yoluyla bunlar, gevşek bir şekilde karıştırılan anahtar çalışma numaraları, yapımın mikropları ve anahtarlarıdır, ancak kullanıldığı ve gerektiği şekilde birer birer tanınmaları gerekir. Çalışmada, büyük ifadenin ilk cümlesinin hemen ardından simetrik olarak takip ediyorlar: "Rash'da Tanrılar kendini geliştirdi,

gökler ve yer. "

“Tohu-vah-bohu” harflerinin rakamlarını sürekli olarak sağdan sola doğru çarpın, ardışık tekil ürünleri ilerlerken yerleştirin ve aşağıdaki değer serisine sahip olacağız, *yani., (* a) 30, 60, 360, 2,160, 10,800, 43,200 veya karakterize edici rakamlarla; 3, 6, 36,
216, 108 ve 432; (b) 20, 120, 720, 1,440, 7,200 veya 2, 12, 72, 144, 72, 432, 432'de kapanan seri, antik çağların en ünlü sayılarından biridir ve gizlenmiş olmasına rağmen, Tufan'a kadar olan kronoloji. [Bay Ralston Skinner'ın MSS'si.]

Yüz sekiz - (Sayfa 233) Bu rakamlar üzerine oyunun İbranice kullanımının Hindistan'dan Yahudilere gelmiş olması gerektiğini gösteriyor. Gördüğümüz gibi, son seri, diğer birçok kombinasyonun yanı sıra, 108 ve 1008 rakamlarını - Yogi'nin tespihinin 108 tanesini oluşturan Vishnu'nun isimlerinin sayısını - ve 432 ile biten rakamları verir. Birincisinde 4.320.000 yıllık döngüde ve 432.000 yılda Keldani ilahi hanedanlarının süresinde ortaya çıkan Hint ve Keldani antik dönemleri.

BÖLÜM XXVI

Putlar ve Teraphim

(Sayfa 234) Keldani Qû-Tâmy'nin anlattığı “peri masalı” nın anlamı kolayca anlaşılır. Onun *modus operandi* "ayın idolü", Terah'tan önce, İbrahim'in babası görüntüler yaptı - Teraphim, ondan sonra çağrıldı - ya da İsrail'in "seçilmiş halkı" onlar tarafından kehanet etmeyi bıraktı. Bu terafimler, herhangi bir pagan imge veya heykelde olduğu kadar "idol" idi. [Terafimin bir heykel olduğu ve küçük bir makale de gösterilmemiştir. *Samuel* xix., burada Michal bir teraphim (çevrildiği şekliyle "görüntü") alır ve onu Saul'dan kaçan kocası David'i temsil etmek için yatağa koyar (bkz. ayet 13,

vd.) Bu nedenle bir insan figürünün boyut ve şeklindeydi - bir heykel veya gerçek *idol.]* Teraphim'e boyun eğme ve kehanet çok ortodoks ve genel göründüğü için, "Aşınmış bir resme boyun eğmeyeceksin" emri veya teraphim, ya daha sonraki bir tarihte gelmiş olmalı ya da göz ardı edilmiş olmalıdır. “Rab” aslında İsrailoğullarını Hoşea aracılığıyla onları terafimlerinden mahrum bırakmakla tehdit ediyor.

> İsrailoğulları günlerce kralsız kalacaklar. . . fedakarlık ve imge olmadan.

Matzebah veya heykel veya sütun, *Kutsal Kitap* "efodsuz ve terafimsiz" anlamına gelir.
[*Op.cit.,* iii..4.]

Peder Kircher, Mısırlı Serapis heykelinin Süleyman tapınağındaki yüksek meleklerle veya teraphim heykelleriyle her yönden özdeş olduğu fikrini çok güçlü bir şekilde destekler. Louis de Dieu diyor ki:

> Bunlar belki de meleklerin ya da meleklere adanmış heykellerin resimleriydi, bu ruhlardan birinin varlığı böylece bir terafime çekildi ve soru soranlara cevap verdi.
> **[** danışmanlar]; ve hatta bu hipotezde "teraphim" kelimesi, Suriyelilerin tarzında "t" yi "s" ye çevirerek "yüksek melekler" ile eşdeğer olacaktır. [Louis de Dieu, *Yaratılış,*
> XXI. 19. Bkz. De Mirville, iii.257.]

Teraphim Tarafından Divining - (Sayfa 235) Ne diyor *Septuagint?* Terafim, someoneιδωλα tarafından art arda çevrilir - birinin benzerliğinde formlar; eidolon, bir "astral beden"; γλυπτα - heykel; κενοταφια— gizli bir şeyi veya kapları içerme anlamında heykeller; φηλους.
tezahürleri; αληφειας. gerçekler veya gerçekler; μσρφωματα. veya φωτισμοις. — ışıltılı, parlak benzerlikler. İkinci ifade terafimin ne olduğunu açıkça gösterir. *Vulgate* terimi "annuntientes", "haber veren haberciler" ile çevirir ve böylece terafimin kahinler olduğu kesinleşir. Bunlar, Mısırlı, Keldani, Yunan ve diğer tapınaklardaki İnisiye Rahipler ve Üstatlar aracılığıyla kitlelere kendilerini gösteren canlandırılmış heykeller, Tanrılardı.

Kaderini kehanet etme ya da öğrenme ve terafim tarafından talimat alma yoluna gelince, ["Abram'ın babası Terah'ın terafimi, 'imgelerin yaratıcısı' Kabeiri Tanrılarıydı ve onlara Micah tarafından tapıldığını görüyoruz, Danitler ve diğerleri tarafından. (*Hakimler,* xvii., xviii, vb.) Teraphim, yüksek meleklerle özdeşti ve bunlar, kökeni Sanskritçe "Sarpa" ("yılan") 'da ölümsüzlüğün sembolü olarak tüm tanrılar için kutsal olan bir sembol olan yılan imgeleriydi. Kiyun veya Tanrı Kivan, İbraniler tarafından

vahşi doğa, Hindu Satürn olan Shiva'dır. (Hindistan'da Zendic 'h' 's'dir; dolayısıyla' Hapta '' Sapta'dır: 'Hindu', 'Sindhaya'dır. (A. Wilder). "" S ", Yunanistan'dan sürekli olarak" h "ye yumuşar. Kafkasya'dan Mısır'a Kalküta'ya 'diyor Dunlap. Bu nedenle' k " h 've' s 'harfleri birbirinin yerine kullanılabilir. Yunan hikâyesi, onları çeyiz olarak alan Arcadian'ın Dardanus'un onları taşıdığını gösteriyor. Semadirek ve oradan da Truva'ya: Sur veya Sayda'nın ihtişamlı günlerinden çok önce ibadet edildi, ancak ilki MÖ 2760 yılında inşa edilmiş olsa da Dardanus bunları nereden aldı? " *Isis Açıklandı.* 1. 570.] Maimonides ve Seldenus tarafından oldukça açık bir şekilde açıklanmıştır. İlki diyor ki:

> Terafime tapanlar, ana yıldızların [gezegenlerin], oyulmuş heykele içten içe girip dolduran ışığının [naiplerin melek erdemi veya gezegenlerde canlandırma ilkesi] onlarla konuştuğunu ve onlara pek çok şey öğrettiğini iddia etti. en yararlı sanat ve bilimler. [Maimon. *Daha Nevochim,* III. xxx.]

Seldenus sırayla aynı şeyi açıklayarak, terafimin [Güneşe adananlar altından, aya gümüşten yapıldığını] sözlerine ekleyerek kendi gezegenlerinin, teraphimlerin her birine göre inşa edildiğini ve biçimlendirildiğini ekliyor. Gökteki figürlere göre Yunanlıların stoichae dedikleri ve "vesayet tanrıları" olarak adlandırılan özel bir "yıldız-meleğe" adanmış olması:

> Στοιχεια'nın izini sürenler. στοιχειωματικοι. [veya gezegenlerin tanrıçaları] ve στοιχεια olarak adlandırıldı. [*De Diis Syriis, Teraph,* 11. Syat. s. 31.]

Ammianus Marcellinus, eski kehanetlerin her zaman (**Sayfa 236)** elementlerin (spiritus elementorum) "ruhları" yardımıyla veya Yunanca ηνενματα των οτοιχειων olarak adlandırılır. Şimdi ikincisi yıldızların (gezegenlerin) “ruhları” ya da ilahi Varlıklar değildir; onlar basitçe, Kabalistlerin temel ruhları ve Teosofistlerin temel ruhları tarafından adlandırılan, kendi öğelerinde yaşayan yaratıklardır. [Kabalistlerin dedikleri *temel* ruhlar, kısaca doğa ruhları, sylphs, gnomes, undine ve semenderlerdir. Meleklerin ruhları ayrı bir sınıf oluşturdu.] Cizvit Peder Kircher okuyucuya şunları söyler:

> Her tanrının konuşabileceği böyle kehanet araçları vardı. Her birinin kendi uzmanlığı vardı.

Serapis tarımla ilgili talimatlar verdi; Anubis bilimleri öğretti; Horus psişik ve ruhsal konularda tavsiyelerde bulundu; Nil'in yükselişi ve benzeri konularda Isis'e danışıldı. [*OEdipus.* ii. 444].

Cizvitlerin en yetenekli ve en bilgili kişilerinden biri tarafından ortaya konan bu tarihsel gerçek, "İsrail'in Tanrısı Rab'bin" öncelik iddiaları ve onun olmasıyla ilgili prestijine talihsizdir. *bir* yaşayan Tanrı. Yehova'nın kabulü üzerine *Eski Ahit* kendisi, kendi seçtiği kişiyle başka hiçbir şekilde konuşmuyordu ve bu, onu diğer tüm Pagan Tanrılar ile, hatta aşağı sınıflar arasında bile eşit kılıyor. İçinde *Hakimler,* xvii., Micah'ın bir efod ve bir teraphim uydurduğunu ve bunları Yehova'ya kutsadığını okuyoruz (bkz. *Septuagint* ve *Vulgate);* bu nesneler, bir kurucu tarafından kendisine annesi tarafından verilen iki yüz şekel gümüşten yapılmıştır. Doğru, Kral James'in “Kutsal İncil'i” bu küçük putperestliği şöyle açıklıyor:

> O günlerde İsrail'de kral yoktu, ama her insan kendi gözünde doğru olanı yaptı.

Yine de, efod ve terafimi için bir rahip, bir ilahiyatçı tuttuktan sonra Micah şunu beyan ettiğinden, eylem ortodoks olmalıydı: "Şimdi, Tanrının bana iyi davranacağını biliyorum." Ve Micah'ın davranışı - kim

> Tanrılar evine sahipti ve bir efod ve teraphim yaptı ve oğullarından birini kutsadı

onların hizmetine, annesi tarafından "Rabbe" ithaf edilen "cılız görüntü" de olduğu gibi - şimdi önyargılı görünüyor, tek din ve tek dudağın o günlerinde böyle değildi. En iyi yazarlarından biri olan Kircher terafimi "ilkel vahiylerin kutsal araçları" olarak adlandırdığından, Latin Kilisesi bu eylemi nasıl suçlayabilir? dan beri *Yaratılış* Rebecca'nın "Tanrı'yı araştıracağını" gösteriyor [*Op. cit.,* xxv.22 *vd.]*
Ve Rab ona cevap veriyor (kesinlikle terafimiyle) ve ona birkaç peygamberlik mi iletiyor?

Yehova ve Teraphim - (Sayfa 237) Ve bu yeterli olmazsa, efodun sessizliğinden üzüntü duyan Saul vardır, [Efod baş rahip tarafından giyilen keten bir giysiydi, ancak ona sümmim iliştirildiği için, kehanetin tüm teçhizatı genellikle bu tek kelime, ephod. Görüyorum
Sam., xxviii. 6 ve xxx. 7. 8.] ve sümme danışan ve düşmanlarını öldürmenin en iyi yolu konusunda Rab'den sözlü tavsiye alan Davut.

Bununla birlikte, sümim ve urim - günümüzde bu kadar çok varsayım ve spekülasyonun amacı - Yahudilerin bir icadı değildi, Yehova'nın Musa'ya verdiği küçük talimata rağmen onlardan kaynaklanmadı. Çünkü Mısır tapınaklarındaki rahip-rahipler, İsrailoğullarının baş rahibininkine benzer şekilde, değerli taşlardan bir göğüs zırhı takıyordu.

> Mısır'ın baş rahipleri boyunlarına asılmış bir safir resmi taktılar. *Hakikat,*
> hakikatin tezahürü onda belirginleşiyor.

Seldenus, Yahudiyi Pagan teraphimine asimile eden tek Hıristiyan yazar değil ve eskinin onları Mısırlılardan ödünç aldığına dair inancını ifade etti. Dahası, bize, Roma Katoliklerinin en üst düzey yazarlarından biri olan Döllinger'den şunları söylüyor:

> Teraphim kullanıldı ve Josiah günlerine kadar birçok Yahudi ailede kaldı.
> **[** *Paganizm ve Musevilik,* iv. I 97].

Bir papist olan Döllinger ve bir Protestan olan Seldenus'un - her ikisi de Yahudilerin terafiminde Yehova'nın izini sürüyor ve Paganlar'ınkilerde "kötü ruhların" izini sürüyor - kişisel görüşüne gelince, bu olağan tek taraflı yargılardır. *odyum teolojik* ve mezhepçilik. Ancak Seldenus, eski günlerde, tüm bu tür iletişim tarzlarının öncelikle yalnızca ilahi ve meleksel iletişim amacıyla kurulmuş olduğunu iddia ederken haklıdır. Fakat

> Kutsal Ruh [ruhlar, daha ziyade] İsrailoğullarına [tek başına] urim ve sümmimle [konuşmaz], oysa çadır
> kalmıştır.

Dr. A. Cruden'in inanmasını istediği gibi. Yahudilerin tek başlarına böyle bir teofani veya ilahi iletişim için bir “çadır” a ihtiyaçları da yoktu; zira ona uygun bir çadır olmasa da, Yahudi, Pagan veya Hıristiyan tarafından sümmim olarak adlandırılan Bath-Kol (veya "İlahi Sesin Kızı") duyulamazdı.

"Tapınak", tıpkı şimdi olduğu gibi, İnisiyasyon tarafından Occult güçlerinin elde edildiği, Magic'in o günlerinin arkaik telefonuydu. On dokuzuncu yüzyıl (**Sayfa 238)** özel metal, ahşap ve özel düzenlemelerden oluşan “tapınak” olan bir elektrikli telefonla değiştirildi ve yüksek rahipler ve hiyerofanlar yerine doğal ortamlara sahip. Öyleyse insanlar neden Gezegensel Ruhlara ve Tanrılara ulaşmak yerine, artık elementallerden ve hareketli kabuklardan - Porphyry'nin şeytanlarından daha büyük varlıklarla iletişim kurmaları gerektiğini merak etsinler? Bunlar kimdi, çalışmalarında bize içtenlikle anlatıyor *İyi ve Kötü Şeytanlar Üzerine:*

> Tanrılar için hırsları alınacak ve liderleri Yüce Tanrı olarak tanınmayı talep edenler.

Neredeyse kesin olarak - ve gerçeği asla inkar edecek olan Teosofistler değildir - her çağda iyi ve kötü ruhlar, hayırsever ve kötü niyetli “Tanrılar” vardır. Bütün sorun hangisinin hangisi olduğunu bilmekti ve hala da öyledir. Ve şunu iddia ediyoruz, Hıristiyan Kilisesi, onun küfürlü sürüsünden fazlasını bilmiyor. Bunu kanıtlayan herhangi bir şey varsa, bu, kesinlikle, bu yönde yapılan sayısız teolojik hatalardır. Dinsizlerin Tanrılarına "şeytanlar" demek ve sonra sembollerini böylesine kölece kopyalamak, iyi ve kötü arasındaki ayrımı, sırasıyla Hıristiyan ve Pagan olduklarından daha ağır bir kanıt olmaksızın zorlamak boştur. Gezegenler - Zodyak'ın unsurları - sadece Heliopolis'te "elementlerin gizemleri" (elementorum arcana) olarak adlandırılan on iki taş olarak tasarlanmamıştır.

Biri gerçekten Clement'in uyarısının *Stromateis* Aziz Peter tarafından telaffuz edilen sözcüklerden alıntı yapması gerekmesine rağmen boşuna verilmiştir. Diyor:

> Yahudilerin yaptığı gibi Tanrı'ya tapmayın, Tanrı'yı tanıyan tek kişi olduklarını düşünür ve Tanrı yerine meleklere, aylara ve aya taptıklarını algılayamazlar.
> **[** *Op cit.,* I. vi. 5.]

Yukarıdakileri okuduktan sonra, Yahudi hatasına bu kadar anlayış göstermelerine rağmen, Hıristiyanların hâlâ Yahudi Yehova'ya, terafimiyle konuşan Ruh'a tapmaya devam etmeleri şaşırtıcı değildir! Bunun böyle olduğunu ve Yehova'nın İsrail halkının sadece "vesayet dehası" veya ruhu olduğunu - sadece bir pneuma ton stoicheion (veya "elementlerin büyük ruhları"), yüksek bir "Gezegensel" değil - Kullandıkları kelimelerin herhangi bir anlamı varsa, St. Paul ve Clemens Alexandrinus'un yetkisi ile gösterilmiştir.

Ay İdolü - (Sayfa 239) İkincisi ile, στοιχεια kelimesi yalnızca öğeleri değil, aynı zamanda

> Üretken kozmolojik ilkeler ve özellikle Zodyak'ın, ayların, günlerin, güneşin ve ayın burçları [veya takımyıldızları]. [*Yahudi olmayanlara söylem,* s. I46.]

İfade, Aristoteles tarafından da aynı anlamda kullanılmaktadır. Των αστρων στοιχεια diyor. [*De Gener.,* III. iv.] Diogenes Laertius δωδεκα στοιχεια'yı çağırırken. Zodyak'ın on iki işareti. [Görmek *Evren,* Ménage tarafından,
I., vi., P 101.] Şimdi, Ammianus Marcellinus'un

> Antik kehanet her zaman elementlerin ruhlarının yardımıyla eşlik etti,

veya aynı πνεαματα των στοιχειων. ve görmek *Kutsal Kitap* (a) Saul ve Davut dahil İsrailoğullarının aynı kehanete başvurdukları ve aynı araçları kullandıkları çok sayıda pasaj; ve (b) onlara cevap verenin onların "Rableri" olduğunu, yani Yehova olduğunu, Yehova'nın "spiritus elementorum" dan başka ne olduğuna inanabiliriz?

Dolayısıyla, Satürn'ün içinden geçtiği Keldani terafimi olan “ayın idolü” ile Yehova'nın organı olan idol veya urim ve sümmim arasında büyük bir fark görmez. Başlangıçta bilimsel olan ve bilimlerin en kutsal ve kutsalını oluşturan gizli ayinler, insanlığın yozlaşmasıyla büyücülüğe düştü, şimdi "batıl inanç" olarak adlandırılıyor. Diogenes'in kendi kitabında açıkladığı gibi *Tarih:*

> Gezegenler hakkında uzun gözlemler yapmış ve hareketlerinin anlamını ve etkilerini herkesten daha iyi bilen Kaldhi, insanlara geleceklerini tahmin ediyor. Doktrinlerine saygı duyuyorlar *beş* büyük küreler - tercüman dedikleri ve biz gezegenler - en önemlisi. Ve bunun olduğunu iddia etseler de *Güneş* Bu, onlara gelecek büyük olaylarla ilgili tahminlerin çoğunu sağlar, ancak daha özel olarak Satürn'e taparlar. Bu tür tahminler bir dizi krala, özellikle İskender, Antigonus, Seleucus, Nicanor vb. İçin yapılmıştır. . . o kadar harika bir şekilde fark edildi ki, insanlara hayranlık duyuldu. [*Op Cit.,*
>
> I .ii.]

Yukarıdan Qû-tâmy, Keldani Üstadı tarafından yapılan açıklamanın - çalışmalarında kâfire anlatmak istediği her şeyin Satürn tarafından aya, ikincisi tarafından idolüne söylendiği sonucuna varılır: ve bu idol ya da teraphim tarafından kendisine, yazıcıya - King'in aynı yöntemi uygulamasından daha fazla putperestlik ima etmiyor (**Sayfa 240)** David. Kişi, onda bir uydurma ya da bir "peri masalı" olarak algılayamaz. Yukarıda adı geçen Keldani İnisiyatifi, o gün kutsal alanın Kutsal Bilimi hala gelişmekte olan Musa'ya atfedilenin çok ilerisinde yaşadı. Sadece Lucian gibi alaylar kabul edildiğinde ve Okült Bilimin incileri, eleştiri ve cehaletin aç köpeklerine çok sık atıldığında gerilemeye başladı.

BÖLÜM XXVII

Mısır Büyüsü

(Sayfa 241) Okültizm öğrencilerimizden çok azı Mısır papirüsünü inceleme fırsatına sahip oldular - yaşayanlar ya da daha doğrusu Sihir'in iyi ya da kötü, binlerce yıldır zamanın gecesine kadar uygulandığı yeniden ortaya çıkan tanıklar. Papirüsün kullanımı, vazgeçildiği çağımızın sekizinci yüzyılına kadar hüküm sürdü ve fabrikasyonu kullanılmaz hale geldi. Mezardan çıkarılan belgelerin en meraklısı hemen satın alınarak ülkeden götürüldü. Yine de Kahire, Bulak'ta güzelce korunmuş bir dizi papirüs var, ancak daha büyük sayıları henüz tam olarak okunmadı. ["Bu parşömenlerde kullanılan karakterler," diye yazıyor De Mirville, "bazen hiyeroglifler, dikey olarak yerleştirilmiş, bir tür çizgisel taşigrafi (kısaltılmış karakterler), burada görüntünün genellikle tek bir vuruşa indirgenmesi; diğer zamanlarda yatay çizgiler halinde yerleştirilir; sonra tüm Sami dillerinde olduğu gibi sağdan sola giden hiyeratik veya kutsal yazı; son olarak, resmi belgeler, çoğunlukla sözleşmeler vb. için kullanılan, ancak Ptolemaioslardan bu yana anıtlar için de benimsenen ülke karakterleri. " [v.81.

80. Harris papirüsünün bir kopyası, Chabas tarafından çevrildi- *Papirüs Magique* - British Museum'da incelenebilir.]

Diğerleri - götürülen ve Avrupa'nın müzelerinde ve halk kütüphanelerinde bulunabilecek olanlar - daha iyi bir şey yapamadı. Yaklaşık yirmi beş yıl önce, Vicomte de Rougé'nin günlerinde, sadece birkaç tanesi "üçte ikisinin deşifre edildi;" ve bu en ilginç efsaneler arasında, parantez içinde ve kraliyet harcamalarını açıklamak amacıyla, Kutsal Hesaplar Kaydı'nda bulunmaktadır.

Bu sözde “Harris” ve Anastasi koleksiyonlarında ve yakın zamanda ortaya çıkarılan bazı papirüslerde doğrulanabilir; Bunlardan biri Firavunlar Ramses II ve III'ten önce gerçekleştirilen bir dizi büyülü başarıyı anlatıyor. İlk bahsedilen, gerçekten ilginç bir belge. Onbeşinci yüzyılın bir papirüsü
M.Ö., on sekizinci hanedanlığın son kralı Ramses V. döneminde yazılmıştır ve bazı olayları not alan yazar Thoutmes'in eseridir (**Sayfa 242)** Paophs ayının on ikinci ve on üçüncü günlerinde meydana gelen temerrüde düşenler ile ilgili. Belge, Mısır'daki o “mucizeler” günlerinde vergi mükelleflerinin yalnız yaşayanlar arasında bulunmadığını, ancak her mumyanın dahil edildiğini gösteriyor. Hepsi ve her şey vergilendirildi; ve mumyanın Khou'su, varsayılan olarak, "onu eylem özgürlüğünden yoksun bırakan rahip-şeytan kovan tarafından" cezalandırıldı. Şimdi Khou neydi? Basitçe astral beden veya cesedin veya mumyanın hava simulakrumu - Çin'de Hauen ve Hindistan'da Bhût olarak adlandırılan şey.

Bir Oryantalist bugün bu papirüsü okuduktan sonra tiksintiyle onu bir kenara atıp, bütün olayı kadim insanların boş batıl inançlarına atfedeceğinden oldukça emin. Gerçekten olağanüstü ve açıklanamaz bu, aksi takdirde yüksek derecede felsefi ve medeni olan ulusun donukluğu ve saflığı olmalıydı, eğer birbirini izleyen bu kadar çağlar boyunca, binlerce yıl boyunca böyle bir karşılıklı aldatma sistemini sürdürebilseydi! İnsanların rahipler tarafından, rahiplerin de Kral-Hierophants tarafından aldatıldığı ve kralların kendilerinin hayaletler tarafından aldatıldığı bir sistem, bunlar sırayla "halüsinasyonun meyveleri" idi. Menes'den Kleopatra'ya, Manu'dan Vikramaditya'ya, Orpheus'tan son Romalı augur'a kadar tüm antik çağın histerik olduğu söylendi. Bütünüyle bir dolandırıcılık sistemi olmasaydı, bu böyle olmalıydı. Yaşam ve ölüm, kutsal "sihir" tarafından yönlendirildi ve onun etkisi altındaydı. Basit bir alım satım belgesi olmasına rağmen, günlük işlemlere ait bir senet olmasına rağmen neredeyse bir papirüs yoktur.

en sıradan türden ve içinde beyaz ya da siyah Magic değil. Görünüşe göre Nil'in kutsal yazıcıları, kasıtlı olarak ve kehanetçi bir ırk nefreti ruhu içinde, (onlara) en kârsız görevi, yani henüz doğmamış, inanmayanlardan oluşan gelecekteki beyaz bir ırkın nesillerini aldatma ve şaşırtma görevini yerine getirmiş gibi görünüyor! Her neyse, papirüsler tıpkı steller gibi Sihirle doludur. Dahası, papirüsün sadece pürüzsüz yüzeyli bir parşömen olmadığını,

> Yaprakları üst üste binen bir çalıdan elde edilen odunsu madde bir tür yazı kağıdı oluşturuyordu;

ancak çalıların kendisi, parşömen imal etmek için kullanılan aletler ve aletler, daha önce büyülü bir hazırlık sürecine tabi tutulmuştu - bu sanatı, diğerlerinin hepsine olduğu gibi öğretmiş olan Tanrılar'ın kararına göre. Rahip-Hierophants.

Bununla birlikte, bu tür şeylerin gerçek doğasına ve özellikle eski Sihir ile günümüz fenomenlerimiz arasındaki analoji ve ilişkilere dair bir sezgiye sahip gibi görünen bazı modern Oryantalistler vardır.

Papyri'nin Kanıtı -

(Sayfa 243) Chabas bunlardan biridir, çünkü "Harris" papirüsünü çevirisinde aşağıdaki düşüncelerle şımartılır:

> Hermes'in asasının heybetli törenlerine ya da akıl almaz bir mistisizmin belirsiz formüllerine başvurmadan, günümüzde bir büyücü, birkaç geçişle, bir konunun organik yeteneklerini rahatsız edecek, bilgisini telkin edecektir. bir yabancı dil, onu çok uzak bir ülkeye veya gizli yerlere nakledin, orada olmayanların düşüncelerini tahmin etmesini, kapalı mektuplarda okumasını vb. . . Modern sybil'in antre'si mütevazı görünümlü bir odadır, tripod küçük bir yuvarlak masa, bir şapka, bir tabak ve en kaba türden bir mobilya parçası için yer açmıştır; yalnızca ikincisi antik çağın kehanetinden bile üstündür [M. Chabas nasıl bilir?], ikincisi sadece konuştuğu ölçüde [Ve "Mene, mene, tekel, upharsin" ne, "parmakları bir adamın eli "vücudu ve kolu görünmez kalan Belşazar'ın sarayının duvarlarına mı yazdı? (*Daniel.* v.) Tanrı'nın parmağının buyrukları yazdığı taş masalardan bahsetmeden Sihirbaz Simon'un yazıları ve Başlangıç'ın duvarlarındaki ve mahzenlerinin havasındaki sihirli karakterler ne olacak? Bir Tanrı ile diğer Tanrılar arasındaki fark, eğer varsa, yalnızca kendi doğalarında yatmaktadır; ve eğer ağaç meyveleriyle bilinecekse, o zaman Pagan Tanrıları tercih edilmelidir. Ölümsüz "Olmak ya da olmamak" dır. Ya hepsi - ya da herhangi bir şekilde - doğru olabilir ya da hepsi kesinlikle dindar sahtekarlıklar ve saflığın sonucudur.] Günümüzün kahini cevaplarını yazarken. Medyanın emriyle ölülerin ruhları, mobilya gıcırtısı yapmak için alçalır ve geçmiş yüzyılların yazarları, bize mezarın ötesinde yazdıkları eserleri teslim ederler. İnsan saflığının bugün, tarihsel zamanların başlangıcında olduğundan daha dar bir sınırı yoktur. . . . Teratoloji şu anda genel fizyolojinin önemli bir parçası olduğundan, *taklit* Okült Bilimler, insanlık tarihlerinde önemi olmayan bir yeri işgal eder ve birden fazla nedenden dolayı filozof ve tarihçinin dikkatini hak eder. [*Papirüs Magique.* s.186.]

İki Champollions, Lenormand, Bunsen, Victomte de Rougé ve diğer birkaç Mısırbilimcinin tanık olarak hizmet etmesini seçerek, Mısır Büyüsü ve Büyücülük hakkında ne söylediklerini görelim. Her bir "batıl inanç" ı açıklayarak zorluklardan sıyrılabilirler ve onları kronik psikolojik ve fizyolojik bir düzensizliğe ve isterlerse kolektif histeriye atfederek pratik yapabilirler; Geriye kalan dört, beş ve binlerce yıl sonra mezardan çıkarılan bu gizemli papirüslerin yüzlerindeki yüzümüze bakan gerçekler hala oradadır, büyülü muhafazaları ve antediluvian Magic'in kanıtlarıyla.

Teb'de bulunan küçük bir kütüphane, çoğu tarihli olan ve birçoğu Musa'nın kabul edilen çağına atanmış olan her tür eski edebiyatın parçalarını sağlamıştır. Etik, tarih, din ve tıp üzerine kitaplar veya el yazmaları, takvimler ve (**Sayfa 244)** defterler, şiirler ve romanlar - her şey - bu değerli koleksiyonda bulunabilir; ve eski efsaneler - uzun zamandır unutulmuş çağlara ait gelenekler (lütfen bunu belirtmek için: Mozaik döneminde kaydedilen efsaneler) - burada zaten muazzam bir antik çağa, Tanrıların ve Devlerin hanedanları dönemine ait olarak anılmaktadır. Ancak ana içerikleri, kara büyüye karşı şeytan çıkarma formülleri ve cenaze törenleri: gerçek breviaries veya *vade mecum* sonsuzluktaki her seyyah-yolcunun Bu cenaze metinleri genellikle hiyeratik karakterlerle yazılır. Papirüsün başına her zaman bir dizi sahne yerleştirilir ve bu sahneler, onu incelemek zorunda olan bir dizi Tanrı'nın önünde art arda ortaya çıkan feshedilmiş sahneleri gösterir. Sonra Ruhun yargısı gelir, üçüncü perde ise o Ruhun ilahi ışığa fırlatılmasıyla başlar. Bu tür papirüsler genellikle kırk fit uzunluğundadır. [Maspero'nun *Bulah Müzesi Rehberi,* diğerleri arasında.]

Aşağıdakiler genel açıklamalardan alınmıştır. Modernlerin Mısır (ve diğer) Sembolojisini nasıl anladığını ve yorumladığını gösterecek.

Louvre'daki rahip Nevo-loo'nun (veya Nevolen'in) papirüsü bir vaka için seçilebilir. Her şeyden önce tabutu taşıyan ağaç kabuğu, feshedilmiş mumyayı içeren siyah bir sandık var. Annesi Ammenbem-Heb ve kız kardeşi Hooissanoob yakındadır; Cesedin başında ve ayaklarında, Nephtys ve Isis kırmızı giyinmiş ve yanlarında panterinin derisine bürünmüş bir Osiris rahibi, sağ elinde buhurdan ve mumyanın bağırsaklarını taşıyan dört asistan. Tabut, dişi ağlayanların ellerinden Tanrı Anubis (çakal başı) tarafından alınır. Sonra Ruh mumyasından ve feshedilmiş olan Khou'dan (astral beden) yükselir. İlki, Doğu'nun dört cinine, kutsal kuşlara ve koç olarak Ammon'a tapmaya başlar. "Hakikat Sarayı" na getirilen feshedilmiş kişi, yargıçlarının önünde. Ruh, bir scarabaeus iken, Osiris'in huzurunda duruyor, astral Khou kapıda. Batı'da, mumyanın her bir uzvuna ve yaşayan insan vücuduna başkanlık eden çeşitli Tanrılara yapılan yakarışlarla çok kahkahalar kışkırtılır. Sadece yargıç: Petamenoph mumyasının papirüsünde "anatomi teografik hale gelir", "astroloji fizyolojiye uygulanır" veya daha doğrusu "insan vücudunun, kalbin ve ruhun anatomisine uygulanır." Feshedilen kişinin "saçı Nil'e, gözleri Venüs'e (İsis), kulakları tropiklerin koruyucusu Macedo'ya; burnunu Anubis'e, sol tapınağı güneşte yaşayan Ruh'a. . . Ne kadar dayanılmaz saçmalıklar ve alçakça dualar. . . . Osiris'e, diğer dünyadaki feshi, kazları, yumurtaları, domuz etini vb. vermesi için yalvarıyor. " [De Mirville (öncekilerin çoğu kimden alınmıştır). v 8I, 85] astral Khou kapıda. Batı'da, mumyanın her bir uzvuna ve yaşayan insan vücuduna başkanlık eden çeşitli Tanrılara yapılan yakarışlarla çok kahkahalar kışkırtılır. Sadece yargıç: Petamenoph mumyasının papirüsünde "anatomi teografik hale gelir", "astroloji fizyolojiye uygulanır" veya daha doğrusu "insan vücudunun, kalbin ve ruhun anatomisine uygulanır." Feshedilen kişinin "saçı Nil'e, gözleri Venüs'e (İsis), kulakları tropiklerin koruyucusu Macedo'ya; burnunu Anubis'e, sol tapınağı güneşte yaşayan Ruh'a. . . Ne kadar dayanılmaz saçmalıklar ve alçakça dualar. . . . Osiris'e, diğer dünyadaki feshi, kazları, yumurtaları, domuz etini vb. vermesi için yalvarıyor. " [De Mirville (öncekilerin çoğu kimden alınmıştır). v 8I, 85] astral Khou kapıda. Batı'da, mumyanın her bir uzvuna ve yaşayan insan vücuduna başkanlık eden çeşitli Tanrılara yapılan yakarışlarla çok kahkahalar kışkırtılır. Sadece yargıç: Petamenoph mumyasının papirüsünde "anatomi teografik hale gelir", "astroloji fizyolojiye uygulanır" veya daha doğrusu "insan vücudunun, kalbin ve ruhun anatomisine uygulanır." Feshedilen kişinin "saçı Nil'e, gözleri Venüs'e (İsis), kulakları tropiklerin koruyucusu Macedo'ya; burnunu Anubis'e, sol tapınağı güneşte yaşayan Ruh'a. . . Ne kadar dayanılmaz saçmalıklar ve rezil dualar. . . . Osiris'e, diğer dünyadaki feshi, kazları, yumurtaları, domuz etini vb. vermesi için yalvarıyor. " [De Mirville (öncekilerin çoğu kimden alınmıştır).

Semboller ve Okumaları - (Sayfa 245) Belki de tüm bu "kazlar, yumurtalar ve domuz eti" terimlerinin başka bir Okült anlamı olup olmadığını anlamak için beklemek akıllıca olabilirdi. Hintli Yogi *ekzoterik* iş, duyularını kaybedinceye kadar sarhoş edici bir likör içmeye davet edildiğinde, aynı zamanda kendi mezhebini ve sınıfını temsil eden bir ayyaş olarak kabul edildi, ta ki Ezoterik

bu “ruh” duygusu oldukça farklıydı; bu ilahi ışık anlamına geliyordu ve Gizli Bilgeliğin ambrosisini temsil ediyordu.

Günümüzde Doğu ve Batı Hıristiyan Kiliselerinde bol miktarda bulunan güvercin ve kuzu sembolleri de bu nedenle uzun yıllar kazılarak günümüz ibadetinin nesneleri olarak yorumlanabilir. Ve sonra, yüksek Asya uygarlığı ve öğreniminin önümüzdeki çağlarında bazı "Batılıcı", aşağıdaki gibi karmik olarak aynı şeyi yazabilir: "'Papa' ve 'Calvin' (iki canavar) mezheplerinin cahil ve batıl inançlı Gnostikleri ve Agnostikleri Dinamit-Hıristiyan döneminin tanrıları) bir güvercini ve koyunu severdi! " Her çağda ayaktakımın memnuniyeti ve saygısı için taşınabilir el fetişleri olacak ve bir ırkın Tanrıları her zaman bir sonraki ırk tarafından şeytanlara indirgenecek. Döngüler Lethe'nin derinliklerinde dönüyor ve Karma, Asya ve dinlerine sahip olduğu için Avrupa'ya ulaşacak.

Yine de,

> Bu görkemli ve ağırbaşlı dil [*Ölüler Kitabı],* Bu görkemle dolu bu resimler, bütünün bu ortodoksluğu, açıkça ruhun ölümsüzlüğü ve kişisel hayatta kalmasıyla ilgili çok kesin bir doktrini kanıtlıyor,

De Rougé ve Abbe Van Drival tarafından gösterildiği gibi, bazı Oryantalistleri büyüledi. Psikostazi (veya Ruhun yargısı), onu doğru okuyabilen ve içindeki imgeleri yorumlayabilen kişi için kesinlikle bir şiirdir. Bu resimde boynuzlu Osiris'i, asası ucuna takılı - pastoral piskoposun sahtekarının veya crosierinin orijinali - Dürüstlük Güneşi ile Merhamet ve Adalet Tanrıçası'nın kızı Tmei'nin cesaretlendirdiği yukarıda süzülen Ruh; Horus ve Anubis, ruhun işlerini tartıyor. Bu papirüslerden biri, oburluktan suçlu bulunan Ruh'un yeryüzünde domuz olarak yeniden doğmaya mahkum olduğunu gösterir; hemen bir Oryantalistin öğrenilmiş sonucu gelir, (**Sayfa 246)** "Bu, tartışmasız bir inancın kanıtıdır. *metempsikoz,* göçmenlik *hayvanlara* " vb.

Belki de Karma Gizli yasası cümleyi başka türlü açıklayabilir. Tüm Oryantalistlerimizin bildiği gibi, yeniden enkarne edildiğinde Ruh için saklanan fizyolojik kötülüğe atıfta bulunabilir - bu kişiliği bin bir sıyrıklara ve yanlış maceralara götürecek bir ahlaksızlık.

> Başlamak için işkence, sonra metempsikoz *sırasında* 3.000 *yıl* bir şahin, bir melek bir nilüfer çiçeği, bir balıkçıl, bir leylek, bir kırlangıç, bir yılan ve bir timsah olarak: böyle bir ilerlemenin tesellisinin tatminkar olmaktan çok uzak olduğunu görür.

De Mirville, Mısır Tanrılarının Şeytani karakteri üzerine çalışmasında tartışır. [Bkz. De Mirville. v. 84, 85.] Yine, basit bir öneri buna büyük bir ışık tutabilir. Oryantalistler "3000 yıl boyunca metempsikozu" doğru okuduklarından eminler mi? Okült Doktrini, Karma'nın Devachan'ın (Mısırlıların Amenti'si) eşiğinde 3000 yıl beklediğini öğretir; o zaman sonsuz *Benlik* reenkarne oldu *de novo,* önceki doğumda işlenen günahlar için yeni geçici kişiliğinde cezalandırılmak ve şu ya da bu şekilde geçmişteki kötülükleri telafi edecek olan ıstırap. Ve şahin, nilüfer çiçeği, balıkçıl, yılan veya kuş - kısaca Doğadaki her nesne - eski dini amblemlerde sembolik ve çeşitli anlamlarına sahipti. Hayatı boyunca ikiyüzlü davranan ve iyi bir adam olarak ölen, ancak ayık bir gerçekte yırtıcı bir kuş gibi kendi yaratıklarına atılma şansını izleyen ve onları mülklerinden mahrum bırakan adam, Karma tarafından cezaya çarptırılacak. ayı

gelecekteki bir hayatta ikiyüzlülük ve açgözlülük cezası. O ne olacak? Her insan birimi nihayetinde kendi evriminde ilerlemek zorunda olduğundan ve bu "insan" gelecekte iyi, samimi, iyi niyetli bir insan olarak yeniden doğacağından, bir şahin olarak yeniden enkarne olma cezası basitçe şu anlama gelebilir: metaforik olarak böyle kabul edilecektir. Bu, gerçek, iyi, içsel niteliklerine rağmen, belki de uzun bir ömrü boyunca, açgözlülük, ikiyüzlülük ve gizli haraçlardan haksız ve haksız bir şekilde suçlanacak ve bunlardan şüphelenilecek, bunların hepsi ona dayanabileceğinden daha fazla acı çekmesine neden olacak. İntikam yasası asla yanılamaz ve yine de bu kadar masum sahte görüntünün ve insani kötülüğün kurbanlarının bu sürekli yanılsama, hatalar ve kasıtlı kötülük dünyasında karşılaşmıyoruz. Onları her gün görüyoruz

Yeniden Doğuş ve Göç - (Sayfa 247) Oryantalist, eski dinleri anladığına dair herhangi bir güvence ile ne söyleyebilir? Rahiplerin mecazi dili hiçbir zaman yüzeysel olarak açığa çıkarılmamıştı ve hiyeroglifler bu güne kadar çok zayıf bir şekilde ustalaştı. [Bu zorluğun, anlamı Mısır'ın hiyeratik yazılarından çok daha kolay anlaşılabilen Sanskritçe gibi mükemmel bilinen bir dilde bile ortaya çıktığı görülmektedir. Herkes, Sanskritistlerin gerçek anlamı ve bir Oryantalistin diğeriyle çeliştiği kendi çevirilerinde anlamı doğru bir şekilde ifade etmede ne kadar umutsuzca şaşkına döndüklerini bilir.

Ne söyler *Isis Açıklandı* Bu Mısır'ın yeniden doğuşu ve göçü sorununda ve şimdi söylediğimiz herhangi bir şeyle çatışıyor mu?

> Görülecektir ki, Mısırlı Hiyerofanlar tarafından “zorunluluk döngüsü” içinde iddia edilen bu döngü felsefesi, aynı zamanda “İnsanın Düşüşü” alegorisini de açıklamaktadır. piramitlerin odaları - tüm kozmik sembollerin en büyüğü - bir gezegenin adıyla biliniyordu. Piramitlerin tuhaf mimarisi, kendi içinde, inşaatçılarının metafizik düşüncelerinin sürüklenmesini gösterir. Tepe noktası, Firavunların ülkesinin berrak mavi gökyüzünde kaybolur ve insanın ruhsal prototiplerinin ilk ırkının başladığı andan itibaren görünmeyen Evrende kaybedilen ilk noktayı simgelemektedir. Mumyalandığı andan itibaren her mumya, fiziksel bireyselliğini bir anlamda yitirdi: İnsan ırkını simgeliyordu. “Ruhun çıkışına yardımcı olmak için en iyi hesaplandığı şekilde yerleştirilir, "İkincisi, sembolik tepeden çıkışını yapmadan önce yedi gezegensel odadan geçmek zorunda kaldı. Her oda, aynı zamanda, [Zincirimizin] yedi küresinden birini ve bizimkinin üzerinde olduğu iddia edilen yedi yüksek fiziko-ruhsal insanlık türünden birini simgeliyordu. Her 3000 yılda bir, ırkının temsilcisi olan ruh, daha mükemmel bir ruhsal ve fiziksel dönüşüme doğru başka bir evrim geçirmeden önce ilk çıkış noktasına geri dönmek zorunda kaldı. Üslerinin görkemli düşüncesi tarafından bir taramada kucaklanan konuların sonsuzluğunu tam olarak kavrayabilmemiz için, Doğu mistisizmin abartılı metafiziğinin derinliklerine inmeliyiz. [[Zincirimizin] yedi alanından biri ve bizimkinin üzerinde olduğu iddia edilen yedi yüksek fiziko-ruhsal insanlık türünden biri. Her 3000 yılda bir, ırkının temsilcisi olan ruh, daha mükemmel bir ruhsal ve fiziksel dönüşüme doğru başka bir evrim geçirmeden önce ilk çıkış noktasına geri dönmek zorunda kaldı. Üslerinin görkemli düşüncesi tarafından bir taramada kucaklanan konuların sonsuzluğunu tam olarak anlayabilmemiz için, Doğu mistisizmin abartılı metafiziğinin derinliklerine inmeliyiz. [[Zincirimizin] yedi alanından biri ve bizimkinin üzerinde olduğu iddia edilen yedi yüksek fiziko-ruhsal insanlık türünden biri. Her 3000 yılda bir, kendi ırkının temsilcisi olan ruh, daha mükemmel bir ruhsal ve fiziksel dönüşüme doğru başka bir evrim geçirmeden önce ilk çıkış noktasına dönmek zorunda kaldı. Üslerinin görkemli düşüncesi tarafından bir taramada kucaklanan konuların sonsuzluğunu tam olarak anlayabilmemiz için, Doğu mistisizmin abartılı metafiziğinin derinliklerine inmeliyiz. [daha mükemmel bir ruhsal ve fiziksel dönüşüme doğru başka bir evrim geçirmeden önce ilk çıkış noktasına dönmek zorunda kaldı. Üslerinin görkemli düşüncesi tarafından bir taramada kucaklanan konuların sonsuzluğunu tam olarak kavrayabilmemiz için, Doğu mistisizmin abartılı metafiziğinin derinliklerine inmeliyiz. [daha mükemmel bir ruhsal ve fiziksel dönü

Ayrıntılar verildiğinde bunların hepsi Sihirdir; ve aynı zamanda, her biri kendi özel koruyucusu veya "Tanrı" ve Gezegeninin özelliklerine sahip yedi Kök Irkımızın evrimi ile ilgilidir. Her İnisiyenin astral bedeni, ölümden sonra, cenaze gizeminde her Irkın - geçmiş ve gelecek - doğum ve ölüm dramını yeniden canlandırmalı ve yukarıda belirtildiği gibi, örneklendirilen yedi "gezegen odası" ndan geçmelidir. ayrıca Zincirimizin yedi alanı.

Doğu Okültizminin mistik doktrini şunu öğretir:

" *Spiritüel Ego [astral Khou değil], yeni bir bedene enkarne olmadan önce, son enkarnasyonunda bıraktığı sahneleri yeniden ziyaret etmek zorundadır. O (* **Sayfa 248)** *kendisinin görmesi ve önceki bir yaşamdaki eylemlerinin yarattığı nedenlerin [Nidânalar] tarafından üretilen tüm etkilerin farkında olması gerekir; görerek, kararnamenin adaletini tanıması ve onu engellemek yerine Misilleme kanununa [Karma] yardım etmesi gerektiğini görerek. [* Kitap
II., Yorum.]

Vicomte de Rougé'nin birkaç Mısır papirüsünün çevirileri, kusurlu da olsalar, bize bir avantaj sağlıyor: içlerindeki beyaz, ilahi Büyü ve Büyücülük'ün varlığını ve her ikisinin de tüm hanedanlardaki uygulamalarını inkar edilemez şekilde gösteriyorlar. . *Ölüler Kitabı,* daha yaşlı *Yaratılış [* Bunsen ve Champollion öyle beyan ediyorlar ve Dr. Carpenter diyor ki *Ölüler Kitabı,* en eski anıtlara heykeltraşlık, "bizzat bulduğumuz ifadelerle *Yeni Ahit* Kıyamet Günü ile bağlantılı olarak. . . İsa'nın zamanından muhtemelen 2.000 yıl önce kazınmıştı. " (Görmek *Isis Açıklandı,* ben. 518.)] veya diğer herhangi bir kitap *Eski Ahit,* her satırda gösterir. Kara Sanata karşı aralıksız dualar ve şeytan çıkarmalarla dolu. Osiris, "hava şeytanlarının" fatihidir. Tapan, "gözünden görünmez ok çıkan" Matat'a karşı yardımını ister. Büyücünün (canlı ya da ölü) gözünden çıkan ve "dünyanın her yerinde dolaşan" bu "görünmez ok" nazarlıktır - kökeninde kozmik, mikrokozmik düzlem üzerindeki etkileriyle karasaldır. Bunu bir batıl inanç olarak görmesi gereken Latin Hıristiyanlar değildir. Kiliseleri de aynı inanca düşkün ve hatta "karanlıkta dolaşan oka" karşı bir dua bile etti.

Tüm bu belgelerin en ilginci, Fransa'da "Harris" papirüsüdür. *le papirüs büyüsü* de Chabas, ”ilk kez ikincisi tarafından çevrildiği gibi. Hiyeratik karakterlerle yazılmış, çevrilmiş, yorumlanmış ve 1860'da M. Chabas tarafından yayınlanan, ancak 1855'te Bay Harris tarafından Thebes'ten satın alınmış bir el yazmasıdır. Yaşı yirmi sekiz ile otuz yüzyıl arasında verilmiştir. Bu çevirilerden birkaç alıntı yapıyoruz:

> Şanslı ve şanssız günlerin takvimi. . . Pharmuths ayının 20'sinde boğayı çalıştıran şüphesiz ölecektir; aynı ayın 24. gününde ismini söyleyen kişi
>
> Seth yüksek sesle, o günden itibaren evinde sorunların hüküm sürdüğünü görecektir; . . . . Patchous'un 5. gününde evinden ayrılan kişi hastalanır ve ölür.

Kültürlü içgüdüleri isyan eden tercümanı haykırıyor:

> Bu sözler gözümüzün altında olmasaydı, Ramessides çağında böyle bir köleliğe asla inanamazdık. [De Mirville, v.88. Günümüzde Hindistan'da, Çin'de ve tüm Budist ülkelerde böyle bir takvim ve yıldız falı yasakları vardır.]

Mısırlı Khous - (**Sayfa 249)** Bizler, Hıristiyan döneminin on dokuzuncu yüzyılına aitiz ve bu nedenle, eski Pagan Tanrılarına tabi olmak yerine, medeniyetin zirvesindeyiz ve Hıristiyan Kilisesi'nin iyi huylu ve aydınlatıcı etkisi altındayız. Yine de, bir Cuma günü herhangi bir işe başlar başlamaz intihar etmeyi, on üç kişinin oturduğu bir masada yemek yemeyi düşünen eğitimli, son derece entelektüel kişilerden düzinelerce biliyoruz ve yüzlerce, duyduk.

ya da Pazartesi günü uzun bir yolculuğa başlamak. Büyük Napolyon bir masanın üzerinde yanan üç mum görünce soldu. Dahası, bu konuda De Mirville ile memnuniyetle hemfikir olabiliriz, her halükarda, bu tür "batıl inançların" "gözlem ve deneyimin sonucu" olduğu konusunda. İlki gerçeklerle asla hemfikir olmasaydı, *Takvim,* bir hafta sürmeyeceğini düşünüyor. Ancak devam etmek için:

> *Genethliacal etkiler:* Paophi'nin 5. gününde doğan çocuk bir boğa tarafından öldürülecek; 27'sinde bir yılan tarafından. Athyr ayının 4'ünde doğdu, darbelere yenik düşecek.

Bu bir horoskopik tahmin sorunudur; yargı astrolojisinin kendi çağımıza sıkı sıkıya inanılır ve Kepler tarafından bilimsel olarak mümkün olduğu kanıtlanmıştır.

Khous'un iki türü ayırt edildi: birincisi, haklı Khous, *yani* Osiris mahkemesinin önüne çıkarıldıklarında günahtan aklananlar; bunlar ikinci bir hayat yaşadı. İkincisi, burada suçlu Khous vardı, "Khous ikinci kez öldü;" bunlar lanetlilerdi. İkinci ölüm onları yok etmedi, ama etrafta dolaşmaya ve insanlara işkence etmeye mahkum oldular. Varoluşlarının yaşayan insanınkine benzer aşamaları vardı; ölüler ile yaşayanlar arasında o kadar yakın bir bağ vardı ki, dinsel cenaze törenlerinin, şeytan çıkarma ve dualaların (ya da daha doğrusu büyülü büyülü sözlerin) gözlemlenmesinin nasıl gerekli hale gelmesi gerektiğini gören insan. [Bkz. De Mirville. iii.65]. Bir dua der:

> Zehrin uzuvlarına [feshedilmiş] hakim olmasına izin vermeyin. . . herhangi bir erkek ölü ya da herhangi bir dişi ölü tarafından nüfuz etmesi gerektiğini; ya da herhangi bir ruhun gölgesinin ona (ya da ona) musallat olması gerektiğini. "

M. Chabas ekliyor:

> Bu Khous, insanların öldükten sonra ait oldukları türden varlıklardı; Tanrı Chons adına kovuldular. . . Yeleli daha sonra canlıların bedenlerine girebilir, formülleri ve tılsımları ve özellikle heykelleri veya *ilahi figürler* buna karşı kullanıldı *zorlu* istilalar. [*Aynı kaynak.* s.168]. İlahi güç olan tanrının yardımıyla savaştılar (**Sayfa 250)** Chons, bu tür kurtuluşlarla ünlüdür. Khou, tanrının emrine itaat ederek, kendi iradesiyle başka herhangi bir bedene uyum sağlama konusunda doğasında bulunan kıymetli yetiyi daha az koruyamadı.

En sık görülen şeytan çıkarma formülü aşağıdaki gibidir. Çok düşündürücüdür;

> Erkekler, tanrılar, seçilmiş, ölü ruhlar, amous, zenciler, menti-u, bu ruha zulüm göstermek için bakmazlar.

Bu tanıdık herkese hitap ediyor *Magic ile.*

"Muskalar ve mistik isimler." Bu bölüm "çok gizemli" olarak adlandırılır ve Penhakahakaherher ve Uranaokarsankrobite ve diğer bu tür kolay isimler için çağrılar içerir. Chabas diyor ki:

İsrailoğullarının Mısır'da kaldığı süre boyunca bunlara benzer mistik isimlerin yaygın olarak kullanıldığına dair kanıtlarımız var.

Mısırlılardan veya İbranilerden alınmış olsun, bunların büyücülük isimleri olduğunu da ekleyebiliriz. Öğrenci, Éliphas Lévi'nin eserlerine danışabilir. *Grimoire des Sorciers.* Bu şeytan çıkarma işlemlerinde Osiris'e Mamuram-Kahab adı verilir ve iki kez ölmüş olan Khou'nun, lanetli (astral hayalet) olmasından bu yana haklı Khou ve yakın akrabasına saldırmasını önlemek için yalvarılır.

Sevdiği herhangi bir formu alabilir ve herhangi bir bölgeye veya bedene istediği gibi girebilir.

Mısır papirüsünü incelerken, Firavunların deneklerinin o günkü Spiritizme ya da Spiritüalizme pek de meyilli olmadıkları anlaşılır. Bir Roma Katolikinin şeytandan korkmasından daha çok ölülerin "kutsanmış ruhundan" korktular!

Fakat Mısır'ın tanrılarına, onların bu "şeytan" oldukları ve rahiplerin büyü güçlerini "düşmüş melekler" yardımıyla kullanmaları suçlaması, ne kadar haksız ve haksızdır, birden fazla papirüste görülebilir. . Çünkü sık sık, sanki kutsal Hıristiyan Engizisyonunun koruması altında yaşıyorlarmış gibi, ölüm cezasına çarptırılan Büyücülerin kayıtları bulunur. İşte Ramses III döneminde, Chabas'tan De Mirville tarafından alıntılanan bir vaka.

İlk sayfa şu sözlerle başlıyor: "Bulunduğum yerden ülkemin insanlarına." Birinci şahıs zamirinde bunu yazan kişinin, alışılmış bir formülden sonra, rapor veren ve bunu erkekler önünde tasdik eden bir yargıç olduğunu, göreceğimiz gibi varsaymak için bir neden vardır, çünkü burası bunun ana kısmıdır. suçlama: "Bu Hai, kötü bir adam, bir koyun gözetmeniydi [veya belki de koruyucusuydu]:" Bana büyük güç verecek bir kitabım olabilir mi? " . . . . Ve ona, kraliyet efendisi büyük tanrı Ramses-Meri-Amen'in formüllerinin bulunduğu bir kitap verildi; ve erkekleri büyüleyen ilahi bir güç elde etmeyi başardı.

Mısır'da Takıntı -

(Sayfa 251) Ayrıca bir yer inşa etmeyi ve bir yer bulmayı başardı. *çok derin yer* ve Menh [sihirli homunculi?] ve. . . aşk yazıları. . taş ustası Atirma'nın eliyle Khen'den [sarayın gizli kütüphanesi] çalmak. . . denetçilerden birini kenara çekmeye zorlayarak ve diğerleri üzerinde sihirli bir şekilde hareket ederek. Sonra onlar tarafından geleceği okumaya çalıştı ve başardı. Yüreğinde tasavvur ettiği tüm dehşet ve iğrençlikleri, gerçekten yaptı, hepsini uyguladı ve diğer büyük suçları da mesela *korku [?]* tüm Tanrıların ve Tanrıçaların Aynı şekilde reçeteleri de bırakın *ölümüne kadar büyük [şiddetli?]* İlâhî sözlerin kendisine yapılması emri gibi ona yapılsın. " Suçlama burada bitmiyor, suçları belirliyor. İlk satır, aracılığıyla felç olmuş bir elden bahseder. *Menh erkekleri* kime basitçe " *Böyle bir etki üretilsin "* ve üretilir. O zaman gel *büyük iğrençlikler,* ölümü hak etmek gibi. . . . Onu muayene eden yargıçlar (suçlu), "Firavun'un emrine ve ilahi dilin satırlarında yazılanlara göre ölmesine izin verin" dediler.

M. Chabas şöyle diyor:

> Bu tür belgeler çoktur, ancak hepsini analiz etme görevi elimizdeki sınırlı araçlarla yapılamaz. [İbn Meymun onun *Idolatry üzerine inceleme* Yahudi terafiminden bahsederken şöyle diyor: "Erkeklerle konuştular." Bugüne kadar İtalya'daki Hristiyan Büyücüler ve New Orleans'taki zenci Voodoos kurbanlarına benzeyen küçük balmumu figürleri üretiyorlar ve onları iğnelerle nakletiyorlar. *yara,* Teraphim veya Menh'de olduğu gibi, yaşayanlara yansıması olan, genellikle onları öldüren. Gizemli ölümler hâlâ çoktur ve hepsi suçlu elin izini sürmez.

Daha sonra Thebes'teki ilkokullar üzerinde gücü olan Tanrı Khous tapınağında alınmış bir yazıt var. M. Prisse d'Avenue tarafından - şimdi Ulusal - Paris Kütüphanesi'ne sunuldu ve ilk olarak Bay S. Birch tarafından çevrildi. İçinde tam bir Sihir romantizmi var. Ramses XII gününden kalmadır. [Çağımızdan yaklaşık 1300 yıl önce hüküm süren Lepsius'lu Ramses.] Yirminci hanedanlığın; De Mirville tarafından alıntılandığı şekliyle Bay de Rougé'nin yorumundan, şimdi tercüme ediyoruz.

> Bu anıt bize, yirminci hanedanlığın Ramses'lerinden birinin, Asya uluslarının Mısır'a ödediği haraçları Naharain'de toplarken, kollarından biri olan Bakhten şefinin kızına aşık olduğunu ve onunla evlendiğini ve onunla birlikte Mısır'a gitti, Ranefrou kraliyet adı altında onu Kraliçe'nin haysiyetine yükseltti. Kısa süre sonra Bakhten şefi Ramses'e bir haberci gönderdi ve kraliçenin tüm uzuvlarından hastalıkla saldıran küçük kız kardeşi Bent-Rosh için Mısır biliminden yardım için dua etti.
>
> Haberci açıkça bir "bilge" (bir İnisiye - Reh-Het) gönderilmesini istedi. Kral, sarayın tüm hiyerogrammatistlerinin ve Khen'in gizli kitaplarının muhafızlarının gönderilmesi emrini verdi ve aralarından, yazı konusunda bilgili zeki bir adam olan kraliyet yazarı Thothem-Hebi'yi seçti. hastalığı incelemek için ona. (**Sayfa**
>
> **252)** Bakhten'e vardığında Thoth-em-Hebi, Bent-Roş'un bir Khou (Em-seh-'eru ker h'ou) tarafından ele geçirildiğini buldu, ancak onunla bir mücadeleye giremeyecek kadar zayıf olduğunu ilan etti. [Bu tür Mısır belgelerinin tercümelerinin, cümle üç Mısırbilimci tarafından üç farklı şekilde çevrildiğinde ne kadar güvenilir olduğuna hükmedilebilir. Rougé şöyle diyor: "Onu bir durumda buldu
> *ruhların gücüne düşmek,* "Veya" uzuvları oldukça sert. " (?) başka bir versiyon: Chabas çevirir: "Ve Yazıcı Khou'yu çok kötü buldu." Kötü bir Khou'ya sahip olması ile “uzuvları oldukça sert” arasında. bir fark var.]
>
> On bir yıl geçti ve genç kızın durumu düzelmedi. Bakhten şefi tekrar habercisini gönderdi ve resmi talebi üzerine Chons'un ilahi biçimlerinden biri olan Khons-peiri-Seklerem-Zam - Teb Üçlüsü'nün Oğlu Tanrı - Bakhten'e gönderildi. . . .
>
> Tanrı [enkarne] selam vermiş (*besa)* Hasta hemen rahatladı ve içindeki Khou, Tanrı'nın emirlerine uyma niyetiyle derhal tezahür etti. Khou, "Ey yüce Tanrı, hayaletin ortadan kaybolmasını sağladı," dedi, "Ben senin kölenim ve geldiğim yere döneceğim!" [De Mirville, v.247, 248].

Anlaşılan Khons-peiri-Seklerem-Zam, Tanrı Khons'un biçimlerinden biri olduğu söylendiği için “Tanrı'nın Oğulları” olarak adlandırılan sınıfın gerçek bir Hierophant'ıydı; bu, ya o Tanrı'nın - bir Avatâra'nın enkarnasyonu olarak görüldüğü ya da tam bir İnisiye olduğu anlamına gelir. Aynı metin tapınağın

ait olduğu bir Sihir Okulu'nun bağlı olduğu kişilerden biriydi. İçinde bir Khen vardı ya da tapınağın en yüksek rahip, kütüphane ya da kutsal eser deposu hariç herkesin erişemeyeceği bölümü, özel rahiplerin atandığı çalışma ve bakım için (tüm Firavunların danıştığı kişiler) büyük önem taşıyan vakalar) ve burada Tanrılarla iletişim kurdular ve onlardan tavsiye aldılar. Lucian, okuyucularına Hierapolis tapınağı tanımında "Varlıklarını bağımsız olarak ortaya koyan tanrılar" dan bahsetmiyor mu? [Bazı çevirmenler Lucian'ın şehrin sakinlerinden bahsetmesini isterdi, ancak bu görüşün sürdürülebilir olduğunu gösteremezler.] Ve ayrıca bir zamanlar Memphis'ten bir rahiple seyahat etti ve ona yirmi üç yıl geçtiğini söyledi. tapınağının yeraltı mahzenleri, Tanrıça İsis'in kendisinden Sihir hakkında talimatlar alıyor. Kutsal Bilimlerde büyük Sesostris'in (Ramses II.) Merkür tarafından öğretildiğini yine okuduk. Jablonsky'nin, burada neden Amun'un (Ammon) - yani "Aminimizin" türetildiğini düşünmesinin sebebinin ışığa gerçek çağrışım olduğunu belirtti. [De Mirville, cilt 256, 257.]

Tanrıları çağrıştırmak için çeşitli formüllerle ve Khous'a ve temel iblislere karşı şeytan çıkarmalarla dolu Papirüs Anastasi'de, yedinci paragraf, gerçek Tanrılar, Gezegensel Melekler ve bu ölümlü kabukları arasındaki farkı açıkça göstermektedir. Kama-loka'da, sanki insanlığı ayartmak ve onu hakikatin peşinde, Okült Bilimler ve İnisiyasyon perdesinin dışında boşuna arayışında daha umutsuzca şaşırtmak için bıraktı.

İki Sihir Ritüeli - (Sayfa 253) Bu yedinci ayet, bu tür ilahi çağrışımlar veya teomantik istişarelerle ilgili olarak şunları söylüyor:

> Kişi, bu ilahi ve yüce isme başvurmalıdır [De Mirville, Tanrı'nın tanrısı olduğu gibi, hiçbir şeyin Dodona'nın kehanetinin adından daha büyük olmadığını kabul ettiğinde, büyük ilahi İsmin Mısır Tanrısında Şeytan'ı nasıl görebilir? Yahudiler mi, IAO mu yoksa Yehova mı? Bu kehanet Pelasgalılar tarafından MÖ on dört yüzyıldan daha uzun bir süre sonra Dodona'ya getirilmiş ve Helenlerin atalarına bırakılmıştır ve tarihi iyi bilinmektedir ve Herodot'ta okunabilir. Okyanusun güzel perisini seven Jüpiter. Dodona, Pelasgus'a kültünü Teselya'ya taşımasını emretmişti. Dodona tapınağındaki bu kahinin tanrısının adı Zeus Pelasgicos'du, Zeuspater (Baba Tanrı) veya De Mirville'in açıkladığı gibi: *aynı düzeyde mükemmel,* Yahudilerin tarif edilemez, telaffuz edilemeyen isim olarak taşıdıkları isim - kısaca, *Jaoh-pater, yani,* "kimdi, kim olacak ve kim olacak" yoksa Ebedi olan. " Yazar, Maury'nin "Vaidik İndra İncil'deki Yehova'yı keşfetmekte" haklı olduğunu ve iki isim arasındaki etimolojik bağı inkar etmeye bile kalkışmadığını kabul ediyor - " *harika* ve *kayıp* güneş ve şimşek ile isimlendirin. " Garip itiraflar ve yine de daha tuhaf çelişkiler.] Sadece mutlak gereklilik durumlarında ve kişi kendini tamamen saf ve ulaşılmaz hissettiğinde.

Kara Büyü formülünde öyle değil. Anastasi koleksiyonunun Magic'in iki ritüelinden bahseden Reuvens, şunları söylüyor:

> İnkar edilemez bir şekilde en öğretici yorumu oluştururlar. *Mısır Gizemleri* Jamblichus'a atfedilir ve bu klasik eserin en iyi kolyesi, felsefi mezheplerin günlük yaşamını anlamak için, eski Mısır dinine dayanan thaumaturji. Jamblichus'a göre, thaumaturji ikincil cinlerin bakanlığı tarafından uygulanıyordu. [Reuvens " *Mektup*

Papyri A'nın 75. sayısındaki Letronne'ye nastasi. " Bkz. De Mirville, v.255.]

Reuvens, belgelerinin antikliğini ve gerçekliğini savunan Okültistler için çok müstehcen ve çok önemli bir yorumla kapanıyor, çünkü şöyle diyor:

Onun [Jamblichus] 'un verdiği her şeyi teoloji olarak papirüsümüzde tarih olarak buluyoruz.

Peki o zaman, tümü Sihir ve onun Gizemleri hakkında son derece tapınma ve hürmet ruhuyla yazan klasik yazarların gerçekliğini, güvenilirliğini ve her şeyin ötesinde güvenilirliğini nasıl reddedebiliriz? Şu haykıran Pindarus'u dinleyin:

Mezara inen kişi mutludur, çünkü hayatının sonunu ve Jüpiter'in verdiği krallığı [Eleusinian Çayırları] bilir. [*Parça.* ix.]

(Sayfa 254) Veya Cicero'ya:

Başlatma bize sadece bu hayatta mutlu hissetmemizi değil, aynı zamanda daha iyi bir umutla ölmeyi de öğretir. [*De Legibus.* 11. iv.]

Platon, Pausanias, Strabo, Diodorus ve düzinelerce diğerleri, İnisiyasyonun büyük nimetine dair kanıtlarını getiriyor; tüm büyükler ve kısmen başlatılmış Adeptler, Cicero'nun coşkusunu paylaşırlar.

Plutarch, inisiyasyonunda öğrendiklerini düşünerek, karısının kaybı için kendini teselli etmiyor mu? Bacchus Gizemleri'nde "ruhun
[ruh] bozulmaz kalır ve bir ahiret vardır ”? . . . Aristophanes daha da ileri gitti: “Myseries'e katılan herkes masum, sakin ve kutsal bir yaşam sürdü; Eleusinian Çayırlarının [Devachan] ışığını ararken öldüler, geri kalanı ise sonsuz karanlıktan [cehalet?].

. . . Ve Devletlerin Gizemlerin ilkesine ve doğru kutlanmasına, kutlamalarının güvenliği için yaptıkları antlaşmalara verdikleri önem hakkında düşündüğümüzde, bu Gizemlerin ilk ve onların son düşüncesi.

Bu, kamusal ve özel meşguliyetler arasında en büyüğüydü ve bu sadece doğaldır, çünkü Döllinger'e göre, “Eleusis Gizemleri, tüm kavramlarının en saf özü olarak tüm Yunan dininin çiçek açması olarak görülüyordu. [*Yahudilik ve Paganizm. ben.*
184.]

Sadece komplocuların oraya girmeleri değil, onları kınamayanlar da reddedildi; hainler, yalancılar, ahlaksızlar, [*Frag of Styg., Ap. Stob.]. . .* Böylece Porphyry şöyle diyebilirdi: “Ruhumuz, Gizemler sırasında olduğu gibi ölüm anında da olmalıdır. *yani* herhangi bir kusur, tutku, kıskançlık, nefret veya öfkeden muaf. " [*De Özel. Legi.]*

Gerçekten,

> Sihir, Kutsallığın kendi niteliklerine katılımı sağlayan İlahi Bilim olarak kabul edildi. [De Mirville. cilt 278, 279.]

Herodotus, Thales, Parmenides, Empedokles, Orpheus, Pisagor, hepsi evrenin sorunlarını çözme umuduyla Mısır'ın büyük Hiyerofanlarının bilgeliğini aramak için kendi zamanında gittiler.

Philo diyor ki:

Gizemlerin, Doğa'nın gizli operasyonlarını açığa çıkardığı biliniyordu. [*Isis Açıklandı.* i.25] Teurjik sihrin rahiplerinin gerçekleştirdiği dahiler o kadar iyi doğrulanmış ve kanıt - eğer insan tanıklığı herhangi bir şeye değerse - o kadar ezici ki, pagan teuristlerin mucizelerde Hıristiyanları çok geride bıraktığını itiraf etmek yerine, Efendim David Brewster, fizikteki en büyük yeterliliği ve doğa felsefesiyle ilgili her şeyi eskisine kabul etti. Bilim, kendini çok nahoş bir ikilemde bulur. . . .

Büyülü Heykeller

> **(Sayfa 255)** "Sihir" diyor Psellus, "sacerdotal biliminin son bölümünü oluşturdu. Yeraltı her şeyin doğasını, gücünü ve kalitesini araştırdı: öğelerin ve parçalarının, hayvanların, çeşitli bitkilerin ve bunların meyvelerinin, taşların ve otların. Kısacası, her şeyin özünü ve gücünü araştırdı. Bu nedenle etkilerini üretti. Ve oluştu
>
> *heykeller [* manyetize] sağlık sağlayan ve çeşitli figürler ve şeyler yapan
> **[** tılsımlar], hem hastalık hem de sağlık aracı olabilir. Çoğu zaman, göksel ateş sihir yoluyla ortaya çıkarılır ve sonra heykeller güler ve lambalar kendiliğinden yakılır. [*Isis Açıklandı.* I. 282. 283.]

Psellus'un, Magic'in “sağlığı sağlayan heykeller yaptığı” iddiasının, halüsinasyon görmüş bir Teurgistin hayal ve boşuna övünme olmadığı artık dünyaya kanıtlanmıştır. Reuvens'in dediği gibi, "tarih" oluyor. Çünkü içinde bulunur *Papirüs Magique* Harris ve az önce bahsedilen adak stelinde. Hem Chabas hem de De Rougé şunu belirtiyor:

> Bu çok parçalanmış anıtın on sekizinci satırında, heykeline yaptığı bir hareketle rızasını bildiren Tanrı'nın (Chons) rızasını açıklayan formül bulunur. [De Mirville. v.248]

Hatta iki Şarkiyatçı arasında bu konuda bir tartışma bile vardı. M. de Rougé "Han" kelimesini "iyilik" veya "lütuf" ile çevirmek isterken, M. Chabas "Han" ın bir "hareket" veya " *bir işaret* Heykel tarafından yapılmıştır.

Aşırı güç, bilginin kötüye kullanılması ve kişisel hırs, çoğu zaman bencil ve vicdansız İnisiyatifleri kara büyüye götürdü; tıpkı aynı nedenlerin Hıristiyan papalar ve kardinaller arasında tam olarak aynı şeye yol açması gibi; ve nihayetinde yanlış bir şekilde düşünüldüğü gibi, Hıristiyanlığın değil, Gizemlerin ortadan kaldırılmasına yol açan Kara Büyü idi. Mommsen'i okuyun *Roma Tarihi,* vol. i., İlahi Bilimin saygısızlığına son verenlerin Paganların kendileri olduğunu göreceksiniz. MÖ 560 gibi erken bir tarihte

Romalılar bir Occult derneği, en iğrenç türden bir kara büyü okulu keşfetmişlerdi; Etruria'dan getirilen gizemleri kutladı ve çok geçmeden ahlaki salgın İtalya'nın her yerine yayıldı.

> Yedi binden fazla İnisiyeye dava açıldı ve çoğu ölüm cezasına çarptırıldı. . .
>
> Daha sonra, Titus-Livius bize zehirleme suçundan bir yıl içinde hapis cezasına çarptırılan üç bin İnisiyeyi gösteriyor. [De Mirville. v. 281.]

(Sayfa 256) Yine de Kara Büyü alay ediliyor ve reddediliyor!

Paulthier, Hindistan'ın kendisine

> Tüm antik dünyayı kucaklayarak sona eren insan düşüncesinin büyük ve ilkel kalbi,

ama fikrinde haklıydı. Bu ilkel düşünce, Beşinci Irkımız olan Gizli bilgiye yol açtı, Mısır Firavunlarının ilk günlerinden modern zamanımıza kadar yansıdı. Modern Okültizm öğrencileri için bazı ilginç bilgiler içermeyen, kralların ve yüksek rahiplerin sıkıca sarılmış mumyalarıyla hiyeratik bir papirüs neredeyse hiç çıkarılmıyor.

Tüm bunlar, tabii ki, ilkel bilginin ve açığa çıkarılmanın sonucu olan Büyü ile alay konusu oldu, ancak o, o zamandan beri sonraki Irk için, sonraki Irk için gerekli olan uygulamaların üzerine kalın bir perde çekmesi gerekli hale geldi. psişik ve fiziksel düzlemler üzerinde sözde büyülü etkiler elde etmek için kullanıldı. Mektupta, yüzyılımızda Roma Katolikleri dışında hiç kimse bu ifadelere inanmayacak ve bunlar eylemlere şeytani bir köken verecektir. Yine de, Magic dünya tarihiyle o kadar karışmıştır ki, eğer ikincisi yazılacaksa, Arkeoloji, Mısırbilim ve hiyeratik yazı ve yazıtların keşiflerine güvenmek zorundadır; “Çağların hurafesinden” kurtulmaları gerektiği konusunda ısrar ederse, ışığı asla göremez. Ciddi Mısırbilimcilerin, Asurologların, alimlerin ve akademisyenlerin kendilerini içinde buldukları utanç verici konumu pekala hayal edebilirsiniz. Stel ve Babil silindirleri üzerindeki eski papirüsleri ve arkaik yazıtları tercüme etmek ve yorumlamak zorunda kaldıkları için, kendilerini baştan sona tatsız ve iğrenç, büyülü ve teçhizatlı Sihir konusu ile yüzleşmeye mecbur buluyorlar. Burada, antik çağ filozofları arasında en bilgili olan Keldani ya da Mısırlı Hierophants'ın doğrudan gözetimi altında oluşturulmuş, bilgili yazıcıların kalemlerinden ölçülü ve ciddi anlatılar buluyorlar. Bu ifadeler, Firavunların, Başrahiplerin ve Chemi diyarındaki diğer güçlü kişilerin ölümünün ve cenazesinin önemli saatlerinde yazılmıştır; onların amacı yeni doğanın tanıtılmasıydı, *Yalan* en büyük suçlardan daha ağır bastığı söylendi. Yazıcılar ve Hiyerofanlar, Firavunlar ve Kral - Rahiplerin hepsi aptallar veya sahtekarlar, en saygın papirüste bulunan bu tür "boğa ve boğa hikayelerine" inanmış veya başkalarını inandırmaya çalışmış mıydı? Yine de yardımı yok.

Romantikler - Ama Doğru - (Sayfa 257) Platon ve Herodot, Konuyla ilgili yazan en büyük ve en güvenilir yazar ve filozoflar gibi Manetho ve Syncellus tarafından da doğrulanan bu papirüsler, herhangi bir tarihi veya iyi bilinen ve kabul edilen herhangi bir olguyu not ettikleri kadar ciddiyetle not alırlar. ihtiyaç

yorum yok - Manes'in tüm kraliyet hanedanları, zekâya, gölgeler ve hayaletlerin (astral bedenler) ve bu tür büyü becerilerinin yetenekleri ve bu tür Okült fenomenleri, zamanımızın en saf Okültistinin bunların doğru olduğuna inanmakta tereddüt edeceği.

Oryantalistler, papirüsleri yayınlarken ve edebi Sadukilerin eleştirilerine teslim ederken bir kurtuluş planı buldular: genellikle onlara "Falan Firavun günlerinin aşkları" diyorlar. Fikir, kesinlikle adil değilse de dahice.

BÖLÜM XXVIII

Gizemlerin Kökeni

(Sayfa 258) Önceki Bölümlerde anlatılan TÜM ve yüzlerce kat daha fazlası, çok eski zamanlardan beri Gizemlerde öğretildi. Bu kurumların ilk ortaya çıkışı, sonraki ulusların bazılarına ilişkin tarihsel bir gelenek meselesiyse, kökenleri kesinlikle Dördüncü Kök Yarış zamanına atanmalıdır. Ortalama Atlantisli, Doğanın sırlarına güvenilemeyecek kadar derin bir şekilde günaha düşmeye başladığında, bu Irk seçimine Gizemler aktarıldı. Kuruluşları Gizli Çalışmalar'da, "Tanrı'nın Oğulları" ülkelerinin Kookarma-des (ahlaksızlık ülkesi) olmasına izin verdiği zaman, kutsal hanedanların Kral İnisiyatiflerine atfedilir.

Gizemlerin antikliği, Mısır'daki Herkül ibadetinin tarihinden çıkarılabilir. Rahiplerin Herodot'a söylediklerine göre, bu Herkül Grecian değildi çünkü diyor ki:

> Yunan Herküllerinden Mısır'ın hiçbir yerinde herhangi bir bilgi edinemedim:. . . isim Mısır tarafından Yunanistan'dan asla ödünç alınmadı. . . . Herkül,. . . . onların [rahiplerin] onayladığı gibi, Amasis yılından 17.000 yıl önce önceki sekiz Tanrı'dan yeniden üretilen on iki (büyük Tanrı) biridir.

Herkül Hint kökenlidir ve - İncil'deki kronolojisi bir kenara bırakılırsa - Albay Tod, kendisinin Balarâma veya Baladeva olduğu fikrinde oldukça haklıydı. Şimdi biri okumalı *Purânas* Neredeyse her sayfada Gizli Doktrini nasıl desteklediklerini bulmak için elindeki Ezoterik anahtar. Eski klasik yazarlar bu gerçeği o kadar iyi anladılar ki, Herkül'ün kökenini oybirliğiyle Asya'ya atfettiler.

> Bir bölümü *Mahâbhârata* Irkı Vyasa olan Hercûla'nın tarihine adanmıştır. . . . Diodorus, bazı çeşitlerle aynı efsaneye sahiptir.

Cennette Bir An - (Sayfa 259) "Herkül Kızılderililer arasında doğdu ve Yunanlılar gibi ona bir sopayla aslan derisi veriyorlar" diyor. Hem [Krishna hem de Baladeva], Yunanlıların Herkül bileşiğini yapmış olabileceği Heri (Heri-cul-es) ırkının (cûla) (efendileridir). [Tod's
Rajasthañ, i.28.]

Gizli Doktrini Herkül'ün Krishna'nın kardeşi Baladeva olarak yedi "Alev Efendisi" nden birinin son enkarnasyonu olduğunu açıklar. Enkarnasyonlarının Üçüncü, Dördüncü ve Beşinci Kök Irklar sırasında gerçekleştiğini ve ibadetinin daha sonraki göçmenler tarafından Lanka ve Hindistan'dan Mısır'a getirildiğini. Yunanlılar tarafından Mısırlılardan ödünç alındığı kesindir, Yunanlılar doğumunu Teb'de yaptıkça ve sadece on iki işçisini Argos'ta yaptıkça. Şimdi buluyoruz *Vishnu Purâna* Aşağıdaki Purânic alegorisinin kısa bir özet olduğu Gizli Öğretilerde yapılan ifadenin tam bir doğrulaması:

Manu'nun dördüncü oğlu Sharyâti'nin torunu Raivata, sevimli kızına layık bir adam bulamayınca, bu acil durumda Tanrı'ya danışmak için onunla birlikte Brahmâ'nın bölgesine gitti. Hâ Hâ Hâhû gelişi üzerine,

ve diğer Gandharvalar tahttan önce şarkı söylüyorlardı ve onlar bitene kadar bekleyen Raivata, uzun çağlar geçmesine rağmen bir Muhûrta'nın (anında) geçtiğini hayal etti. Raivata bitirdiklerinde kendini yere yatırdı ve şaşkınlığını açıkladı. Sonra Brahmâ ona damadı için kime dilediğini sordu ve birkaç kişinin ismini duyduktan sonra, Dünyanın Babası gülümsedi ve şöyle dedi: "Üçüncü ve dördüncü kuşak [Kök Irklar] adını verdiklerinden hayır daha uzun süre hayatta kalırsınız, çünkü siz şarkıcılarımızı dinlerken birçok çağın [Chatur-Yuga veya dört Yuga döngüsü] vefat etti. Şimdi yeryüzünde şimdiki Manu'nun yirmi sekizinci büyük çağı neredeyse sona erdi ve Kali dönemi yaklaşıyor. Bu nedenle bu bakir mücevheri başka bir kocaya ihsan etmelisiniz. Çünkü artık yalnızsın. "

Daha sonra Râja Raivata'ya, şimdi Dvârakâ olan ve onun yerine yedinci olarak kabul edilen Krishna'nın kardeşi Baladeva'nın şahsında ilahi varlığın (Vishnu) bir kısmının hüküm sürdüğü kadim başkenti Kushasthaî'ye gitmesi söylenir. Krishna tam bir ilahiyat olarak alındığında Vishnu'nun enkarnasyonu.

"Lotus doğumlu [Brahmâ] tarafından bu şekilde talimat verilen Raivata, kızıyla birlikte dünyaya geri döndü ve burada insan ırkının küçültüldüğünü gördü [insanlık ırklarının yavaş yavaş azalan Stanza ve Yorumlarında söylenenlere bakın.]; . . . (**Sayfa 260)** gücü azaldı ve zekası zayıfladı. Kushasthalî şehrini tamir ederken çok değiştiğini fark etti, ”“ Krishna denizden ülkenin bir bölümünü geri almıştı ”, bu da açık bir dille kıtaların bu arada tümünün değiştiği - ve“ şehri yenilediği ”anlamına geliyor. –Veya daha doğrusu yeni bir tane inşa et Dvârakâ; biri okursa

Bhagavad Purâna [Op. cit., ix. iii. 28.] Kushasthalî'nin Raivata tarafından denizin içinde kurulup inşa edildiğini; ve sonraki keşifler, Dvârakâ ile aynı veya aynı noktada olduğunu gösterdi. Bu nedenle daha önce bir adadaydı. Alegori *Vishnu Purâna* Kral Raivata'nın kızını "saban demirinin sahibine" -veya daha doğrusu "saban sancılı" Baladeva'ya verdiğini gösterir. . . .kabuğunun sonu ile onu kısalttı ve karısı oldu. "

[*Vishnu Purâna.* iv. ben. Wilson çevirisi, iii. 248-254.]

Bu, Üçüncü ve Dördüncü Irklara - - Atlantis devlerine ve "Alev Oğulları" nın birbirini izleyen enkarnasyonlarına ve Dhyân Chohans'ın insanlığın kahramanları ve krallarında, Kali Yuga'ya kadar diğer emirlerine ya da Başlangıcı tarihi devirlerde olan Siyah Çağ. Bir diğeri
tesadüf: Thebes, yüz kapılı bir şehirdir ve Dvârakâ, birçok geçidi veya kapısından, "Dvâra", "geçit" kelimesinden gelmektedir. Hem Herkül hem de Baladeva tutkulu, ateşli bir öfkedir ve her ikisi de beyaz tenlerinin adaletiyle ünlüdür. Herkül'ün Yunan kıyafetli Baladeva olduğuna dair en ufak bir şüphe yok. Arrian, Theban ve Hindu Herkül arasındaki büyük benzerliği fark eder; ikincisi, Krishna'nın doğum yeri olan Mathûrâ'yı veya Methorea'yı inşa eden Suraseniler tarafından tapınılır. Aynı yazar Sandracottus'u (Morya klanından Kral Asoka'nın dedesi Chandragupta) Baladeva'nın soyundan gelenlerin doğrudan çizgisine yerleştirir.

Başlangıçta Gizem yoktu, bize öğretildi. Bilgi (Vidyâ) ortak mülkiyetti ve Altın Çağ (Satya Yuga) boyunca evrensel olarak hüküm sürdü. Yorumun dediği gibi:

O mutluluk ve saflık günlerinde insanlar henüz kötülük yaratmamışlardı, çünkü onlar insan doğasından çok Tanrı gibiydi.

Fakat sayıları hızla artan insanlık, aynı zamanda beden ve beden özgünlüklerinin çeşitliliğinde de arttığında

zihin, sonra bedenlenmiş Ruh zayıflığını gösterdi. Doğal abartılar ve bu batıl inançlarla birlikte, daha az kültürlü ve sağlıklı beyinlerde ortaya çıktı.

Popüler İnançların Gelişimi - (Sayfa 261) Bencillik, şimdiye kadar bilinmeyen arzulardan ve tutkulardan doğdu ve çoğu zaman bilgi ve güç istismar edildi, ta ki sonunda bunların sayısını sınırlamak gerekli hale gelene kadar *kim biliyordu.* Böylece Başlatma ortaya çıktı.

Artık her millet, aydınlanmasına ve manevi isteklerine göre kendisi için dini bir sistem düzenledi. Bilge adamlar tarafından terkedilen salt biçime tapınma, bunlar gerçek bilgiyi çok az kişiyle sınırladı. Her nesilde saygısızlıktan korunmak için gerçeği örtme ihtiyacı, ilk başta kişiliğin ve bencilliğin yayılmasına göre kademeli olarak kalınlaştırılması gereken ince bir örtü kullanıldı ve bu da Gizemlere yol açtı. Her ülkede ve her insan arasında kurulmaya başlanırken, kavgadan ve yanlış anlaşılmadan kaçınmak için ekzoterik inançların kutsal kitlelerin zihninde büyümesine izin verildi. Başlangıç aşamalarında zararsız ve masum - tıpkı bir peri masalı şeklinde düzenlenmiş tarihi bir olay gibi, çocuğun zihnine uyarlanmış ve anlaşılabilir - bu uzak çağlarda, bu tür inançların, kutsal alanlarda öğretilen daha felsefi ve anlaşılmaz gerçeklere herhangi bir tehlike olmaksızın büyümesine ve popüler inancı oluşturmasına izin verilebilirdi. Doğadaki fenomenlerin mantıksal ve bilimsel gözlemi, insanı tek başına sonsuz hakikatlerin bilgisine götürür - önyargısız gözlem eşiğine yaklaşması ve olaylara fiziksel açıdan bakmadan önce manevi gözüyle görmesi koşuluyla - yalan söylemez kitlelerin ili içinde. Gerçeğin Tek Ruhu'nun, her zaman gizlenmiş ve erişilemez İlahiyat'ın harikaları, ancak onun eylemsel güçleri olan ikincil “Tanrılar” tarafından tezahürleri yoluyla çözülebilir ve asimile edilebilir. Bir ve Evrensel Dava sonsuza dek kalmak zorunda iken insanı ebedi hakikatlerin bilgisine götüren tek başına - önyargısız gözlem eşiğine yaklaşması ve olaylara fiziksel açıdan bakmadan önce manevi gözüyle görmesi koşuluyla - kitlelerin yetki alanına girmez. Gerçeğin Tek Ruhu'nun, her zaman gizlenmiş ve erişilemez İlahiyat'ın harikaları, ancak onun eylemsel güçleri olan ikincil “Tanrılar” tarafından tezahürleri yoluyla çözülebilir ve asimile edilebilir. Bir ve Evrensel Dava sonsuza dek kalmak zorunda iken insanı ebedi hakikatlerin bilgisine götüren tek başına - önyargıyla karşılaşmadan gözlem eşiğine yaklaşması ve olaylara fiziksel yönlerinden bakmadan önce manevi gözüyle görmesi koşuluyla - kitlelerin yetki alanı içinde yatmaz. Gerçeğin Tek Ruhu'nun, her zaman gizlenmiş ve erişilemez İlahiyat'ın harikaları, ancak onun eylemsel güçleri olan ikincil “Tanrılar” tarafından tezahürleri yoluyla çözülebilir ve asimile edilebilir. Bir ve Evrensel Dava sonsuza dek kalmak zorunda iken ancak ikincil “Tanrılar”, onun eylemci güçleri tarafından tezahürleri yoluyla çözülebilir ve asimile edilebilir. Bir ve Evrensel Dava sonsuza dek kalmak zorunda iken ancak ikincil “Tanrılar”, onun eylemci güçleri tarafından tezahürleri yoluyla çözülebilir ve asimile edilebilir. Bir ve Evrensel Dava sonsuza dek kalmak zorunda iken *abscondito olarak,* Çok yönlü eylemi, Doğa'daki etkiler aracılığıyla izlenebilir. İkincisi tek başına anlaşılabilir ve ortalama insanlık için tezahür ettiğinden, bu etkilere neden olan Güçlerin halkın hayal gücünde büyümesine izin verildi. Beşinci Çağlar, Aryan Irk, bazı vicdansız rahipler her ülkedeki insanların çok kolay inançlarından yararlanmaya başladılar ve sonunda bu ikincil Güçleri Tanrı ve Tanrılar rütbesine yükselterek onları tamamen izole etmeyi başardı. Tüm nedenlerin Tek Evrensel Nedeninden.

[Eski günlerde kalıtsal bir kast olarak Brâhman yoktu. Bu çoktan ayrılan çağlarda bir adam, kişisel erdem ve İnisiyasyon yoluyla Brâhman oldu. Ancak yavaş yavaş despotizm ortaya çıktı ve bir Brahman'ın oğlu önce koruma, sonra kalıtım yoluyla bir Brâhman yaratıldı. Kan hakları gerçek değerin yerini aldı ve böylece Brâhmans'ın vücudu ortaya çıktı ve kısa süre sonra güçlü bir kasta dönüştü.]

(Sayfa 262) Bundan böyle ilk hakikatlerin bilgisi tamamen İnisiyelerin ellerinde kaldı.

İnsan unsuru ile kaynaklanmış her kurumun zorunlu olarak sahip olması gerektiği gibi, Gizemlerin zayıf noktaları ve kusurları vardı. Yine de Voltaire, faydalarını birkaç kelimeyle tanımlamıştır:

> Popüler batıl inançların kaosunda, insanın mutlak vahşete düşmesini engelleyen bir kurum vardı: Gizemlerinkiydi.

Doğrusu, Ragon'un masonluktan söylediği gibi;

Tapınağında süre için Zaman, Evren uzay için. . . "Yönetebileceğimizi ikiye bölelim" dedi kurnazlık; İlk Masonlar "Direnmek için birleşelim" dediler. [*Des Initiations Anciennes et Modernes.*
"Gizemler Hindistan'ın armağanıydı" diyor Ragon. Bu konuda yanılıyor, çünkü Âryan ırkı Atlantis'ten İnisiyasyonun gizemlerini getirmişti. Yine de gizemlerin tüm medeniyetlerden önce geldiğini ve halkların zihinlerini ve ahlaklarını parlatarak medeni, siyasi ve dini tüm yasaların temelini oluşturduğunu söylerken haklıdır.

Daha doğrusu, Masonların ilkel ve doğrudan Efendileri olduklarını iddia etmekten asla vazgeçmedikleri İnisiyeler. Ahlaki güç ve gücün ilk ve temel ilkesi, düşünce ve amaç birlikteliği ve dayanışmasıdır. "İrade ve Yoga Oğulları" başlangıçta sol el üstadları olan Atlantislilerin korkunç ve sürekli büyüyen haksızlıklarına direnmek için birleşti. Bu, en korkunç yargılamalar ve denetimler dışında herkesin erişemeyeceği daha fazla Gizli Okulların, öğrenim tapınaklarının ve Gizemlerin kurulmasına yol açtı.

İlk Üstadlar ve onların ilahi Üstatları hakkında söylenebilecek her şey kurgu olarak kabul edilecektir. Bu nedenle, ilkel İnisiyerlerden bir şeyler bilseydik, ağacı meyvelerine göre yargılamak gerekir; Klasik yazarların ve büyük filozofların eserlerine yansıyan Beşinci Yarış'taki haleflerinin dayanaklarını ve çalışmalarını incelemek. Yunan ve Romalı yazarlar, İnisiyasyon ve İnisiyasyonlara yaklaşık 2000 yıl boyunca nasıl bakılıyordu? Cicero, okuyucularını çok net bir şekilde bilgilendiriyor. Diyor:

> Bir İnisiye, gücündeki tüm erdemleri uygulamalıdır: adalet, sadakat, serbestlik, alçakgönüllülük, ölçülülük; bu erdemler, erkeklerin sahip olamayacağı yetenekleri unutmasına neden olur. [*De Off.,* yani 33.]

Ragon "

> Mısırlı rahipler "Halk için, halk aracılığıyla hiçbir şey" dediklerinde haklıydılar: cahil bir ulusta gerçek yalnızca güvenilir kişilere ifşa edilmelidir. . . .Günümüzde "tüm halk aracılığıyla, halk için hiçbir şey" yanlış ve tehlikeli bir sistem gördük. Gerçek aksiyom şöyle olmalıdır: "Hepsi halk için ve *ile* insanlar." [*Des Initiations,*
>
> s22.]

Gerçek Bir Rahiplik - (Sayfa 263) Ancak bu reformu başarmak için kitleler ikili bir dönüşümden geçmek zorundadır: (a) ekzoterik hurafenin ve rahibeliğin her unsurundan boşanmak ve (b) köleleştirilme tehlikesinden uzak, eğitimli erkekler olmak. bir adam veya bir fikir.

Bu, öncekilere göre paradoksal görünebilir. İnisiyelerin "rahipler" olduğu söylenebilir.
her halükârda, tüm Hindu, Mısırlı, Keldani, Yunan, Fenike ve diğer Hiyerofanlar ve Adeptler tapınaklarda rahiplerdi ve kendi ekzoterik inançlarını icat edenler onlardı. Buna cevap mümkündür: "Kukuletalı keşiş yapmaz." Dünyanın en muhafazakar ülkesi olan Hindistan'ın “rahipleri” nde sahip olduğumuz örneklere eklenen eski yazarların geleneğine ve oybirliğiyle alınan görüşlerine inanılacak olursa, Mısırlı rahiplerin bu anlamda artık rahip olmadıkları kesinleşir. veriyoruz

kelime Brâhmans tapınağıdır. Avrupalı din adamlarını standart olarak kabul edersek, bunlar asla böyle kabul edilemez. Laurens şunu çok doğru bir şekilde gözlemliyor:

Mısır rahipleri, tam anlamıyla din bakanları değildi. Tercümesi kötü yorumlanan rahip kelimesi, aramızda uygulanandan çok farklı bir kabul görmüştür. Antik çağın dilinde ve özellikle eski Mısır rahiplerinin başlaması anlamında, "rahip" kelimesi "filozof" kelimesiyle eş anlamlıdır. . . . . Mısırlı rahiplerin kurumu, yönetici adamların sanatını incelemek, hakikat alanını merkeze almak, yayılmasını düzenlemek ve çok tehlikeli dağılımını durdurmak için toplanmış bir bilgeler konfederasyonu gibi görünüyor. [*Essais Historiques sur la Franc-Maçonnerie,* s. 142. 143.]

Mısırlı Rahipler, eski Brâhman'lar gibi, büyük Atlantis'in İnisiyatiflerinden doğrudan miras yoluyla kendilerine inen bir sistem olan yönetim güçlerinin dizginlerini elinde tutuyordu. İlk ataerkil günlerdeki saf Doğa kültü - ilk orijinal anlamıyla insan ırkının Atalarına uygulanan "ata" kelimesi ["Patriarch" kelimesi Yunanca "Patria" ("aile" kelimesinden oluşmaktadır. "Kabile" veya "ulus") ve "Archos" (bir "şef", babalık ilkesi. Papaz olan Yahudi Patrikler, adlarını Hıristiyan Patriklere verdiler, ancak onlar rahip değillerdi, sadece onların kabileleri, Hintli Rishiler gibi.] İlkel insanların Babaları, Şefleri ve Eğitmenleri - onların yadigarı oldu (**Sayfa 264)** fenomenin altındaki noumenonu tek başına kim anlayabilir. Daha sonra İnisiyeler, ilahi Üstatları atalarına aktardığı için bilgilerini insan krallarına aktardılar. Doğa'nın insanlık için yararlı olan sırlarını açığa çıkarmak, bitkilerin gizli erdemlerini, hastaları iyileştirme sanatı ve insanlığa kardeşçe sevgi ve karşılıklı yardım getirme sanatı onların ayrıcalığı ve göreviydi. İyileşemeyecek olsaydı hiçbir İnisiye bir değildi - evet, çok uzun süredir ihmal edilenler, uyuşuklukları sırasında gerçekten ölmüş olacakları görünen ölümden (komadan) hayata dönüyordu. [Burada gerçekten ölü bir bedenin dirilişinin Doğa'da imkansız olduğunu gözlemlemeye gerek yok.] Bu tür güçleri gösterenler derhal kalabalığın üzerine çıktı ve Krallar ve İnisiyerler olarak kabul edildi. Gautama Buddha bir King-Initiate idi, bir şifacıydı. ve ölümün elinde olanları hayata geri çağırdı. İsa ve Apollonius şifacılardı ve her ikisi de takipçileri tarafından Kral olarak ele alındı. Tüm niyetleri ve amaçları için ölü olanları yetiştirememiş olsalardı, isimlerinin hiçbiri gelecek nesillere aktarılmazdı; çünkü bu ilk ve önemli sınavdı, Üstadın O'nun üzerinde ilksel bir ilahi Üstadın görünmez eline sahip olduğunun veya "Tanrılar" dan birinin enkarnasyonu olduğunun kesin işaretiydi.

Daha sonraki kraliyet ayrıcalığı, Mısır kralları aracılığıyla Beşinci Irk krallarımıza indi. İkincisi, tıbbın gizemlerine girmişlerdi ve son İnisiyasyonun korkunç denemeleri ve emekleri yüzünden tam bir Hiyerofant olamadıklarında bile hastaları iyileştirdiler. Ayrıcalık ve gelenek tarafından şifacı idiler ve kendileri de Okült şifa bilimi konusunda bilgisiz olduklarında, tapınakların Hierophants'ı tarafından iyileştirici sanatta yardım edildiler. Aynı zamanda çok daha sonraki tarihsel zamanlarda Pyrrhus'un hastaları sadece ayağıyla dokunarak tedavi ettiğini görürüz; Vespasian ve Hadrian, körleri görme, sakat olanları da sağlığa kavuşturmak için Hierophants tarafından kendilerine öğretilen birkaç kelimeyi telaffuz etmeliydi. O zamandan itibaren tarih, hemen hemen her ulusun imparatorlarına ve krallarına verilen aynı ayrıcalığın vakalarını kaydetti. [Macaristan kralları sarılığı tedavi edebileceklerini iddia ettiler; Burgandalı Dükleri, insanları vebadan korumakla anılıyordu; İspanya kralları şeytanın ele geçirdiklerini kurtardı. Kralın kötülüğünü iyileştirme ayrıcalığı, iyi Kral Robert'ın erdemlerine ödül olarak Fransa krallarına verildi. Birinci Francis, oğlunun düğünü için Marsilya'da kısa bir süre kaldığı süre boyunca, bu hastalığa 500'den fazla kişi dokundu ve iyileşti. İngiltere kralları da aynı ayrıcalığa sahipti.] Kralın kötülüğünü iyileştirme ayrıcalığı, iyi Kral Robert'ın erdemlerine ödül olarak Fransa krallarına verildi. Birinci Francis, oğlunun düğünü için kısa bir süre Marsilya'da kaldığı süre boyunca, bu hastalığa 500'den fazla kişi dokundu ve iyileşti. İngiltere kralları da aynı ayrıcalığa sahipti.] Kralın kötülüğünü iyileştirme ayrıcalığı, iyi Kral Robert'ın erdemlerine ödül olarak Fransa krallarına verildi. Birinci Francis, oğlunun düğünü için Marsilya'da kısa bir süre kaldığı süre boyunca, bu hastalığa 500'den fazla kişi dokundu ve iyileşti. İngiltere kralları da aynı ayrıcalığa sahipti.]

Mısırlı Rahipler - (Sayfa 265) Mısır Rahipleri ve eski Brâman'ların bildiği, tüm eski klasikler ve tarih yazarları tarafından olduğu gibi doğrulanan şey, bize şüphecilerin görüşüne göre yalnızca geleneksel olana inanma hakkını verir. Daha da eski bir kaynaktan elde etmedikleri sürece, bilimin her bölümündeki Mısırlı Rahiplerin harika bilgileri nereden geliyor? Eski Mısır'daki eğitim koltukları olan ünlü "Dört", modern İngiltere'nin başlangıcından daha tarihsel olarak kesindir. Hindistan'dan gelişinde Pisagor'un Gizli sayıların Bilimi üzerinde çalıştığı yer büyük Teb tapınağındaydı. Orpheus'un çok abartılı Hint metafiziğini Magna Grecia'nın kullanımı için popülerleştirdiği Memphis'teydi; ve oradan Thales ve çağlar sonra Demokritos bildikleri her şeyi elde etti. Saïs'e göre, her ikisi de gelecek nesiller için hayranlık kaynağı olmaya devam edecek olan Rahipleri tarafından Lycurgus ve Solon'a verilen harika yasalar ve insanları yönetme sanatının tüm onuru verilmelidir. Platon ve Eudoxus Heliopolis tapınağına hiç tapınmaya gitmemiş olsalardı, büyük olasılıkla biri gelecek nesilleri ahlakıyla ya da diğerini harika matematik bilgisiyle asla şaşırtmazdı. [Bkz. Laurens ' *Essais Tarihçiler* Mısırlı Rahiplerin dünya çapındaki evrensel bilgisi hakkında daha fazla bilgi için.]

Mısır İnisiyasyonunun Gizemleri üzerine büyük modern yazar - ancak Hindistan'dakiler hakkında hiçbir şey bilmeyen - son dönem Ragon, şunu iddia ederek abartmadı:

> Hindustan, Pers, Suriye, Arabistan, Chaldaea, Sydonia ve Babylonia rahiplerinin [Doğanın sırları üzerine] sahip olduğu tüm kavramlar Mısırlı rahipler tarafından biliniyordu. Bu nedenle, Chaldaea ve antik Pers'e girmiş olan, Mısır Gizemleri doktrinini ortaya çıkaran, gizemleri olmayan Hint felsefesidir. [*Des Initiations.* s. 24.]

Gizemler hiyerogliflerden önce geldi. [Kelime Yunanca "hieros" ("kutsal") ve "glupho" ("mezarım") kelimesinden gelir. Hint Devanâgarî Tanrıların dili olduğu için Mısırlı karakterler Tanrılar için kutsaldı.] Sırlarını korumak ve anmak için kalıcı kayıtlara ihtiyaç duyulduğu için ikincisini doğurdular. Bu ilkel Felsefedir [Aynı yazarın (Okültistlerin yaptığı gibi), "bilgelik sevgisi" olarak yorumlanan ve "bilgelik sevgisi" olarak yorumlanan "felsefe" kelimesinin modern etimolojisine çok makul bir itirazı vardı. Filozoflar bilim adamıydı ve felsefe gerçek bir bilimdi

- günümüzde olduğu gibi sadece laf kalabalığı değil. Terim, anlamı, gizli anlamını aktarmaya yönelik olan ve "sevginin bilgeliği" olarak yorumlanması gereken iki Yunanca kelimeden oluşur. Şimdi ezoterik önemi gizleyen son kelime olan "aşk" dır: çünkü "aşk" burada bir isim olarak durmaz, "sevgi" veya "sevgi" anlamına gelmez. ama ilahi yaratımda ilkel ilke olan Eros için kullanılan terimdir, Natureσφοζ ile eşanlamlıdır, Doğada üremeye yönelik soyut arzu, sonsuz bir fenomen dizisi ile sonuçlanır. Bu, ilahi her yerde bulunmanın evrensel unsurunun Doğa'ya yayıldığı ve aynı anda ana neden ve sonuç olan "ilahi aşk" anlamına gelir. "Sevginin bilgeliği" (veya "felsefe"), nesnel fenomenlerin ve bunun bilgisinin altında saklı olan her şeye ilgi ve sevgi anlamına geliyordu. Felsefe, en yüksek Üstadlık anlamına geliyordu - İlahiyat sevgisi ve onunla asimilasyon. Pisagor alçakgönüllülüğünde Filozof olarak adlandırılmayı bile reddetti (ya da görünen şeylerde gizli olan her şeyi bilen: sebep ve sonuç ya da mutlak gerçek) ve kendisini sadece bir Bilge, felsefe ya da Sevginin Bilgeliğine aday olarak adlandırdı - ekzoterik anlamıyla aşk, şimdi olduğu gibi, şimdi olduğu gibi, erkekler tarafından da alçalmıştır.] **Sayfa 266)** modern felsefenin temel taşı; sadece döl, dış bedenin özelliklerini sürdürürken, ebeveyninin Ruhunu ve Ruhunu yolunda kaybetmiştir.

İnisiyasyon, ne kurallar ve ilkeler ne de herhangi bir özel Bilim öğretisi içermemesine rağmen - şimdi anlaşıldığı gibi - yine de Bilim ve Fen Bilimleri idi. Ve dogmadan, fiziksel disiplinden ve özel ritüelden yoksun olmasına rağmen, yine de tek gerçek Dindi - ebedi hakikat. Dıştan bilim, sanat, etik, yasama, hayırseverlik öğretilen bir okul, bir kolejdi.

kozmik fenomenlerin gerçek ve gerçek doğası kültü; gizlice, gizemler sırasında ikincisinin pratik kanıtları verildi. Her şeyi öğrenebilenler - *yani* Onun açık yüzünde büyük İsis'e bakabilen ve Tanrıça'nın korkunç ihtişamını taşıyabilenler İnisiyye oldu. Ancak Beşinci Irk'ın çocukları, maddeye her zaman cezasız kalmayacak kadar derinlemesine düşmüşlerdi. Başarısız olanlar geride hiçbir iz bırakmadan dünyadan kayboldu. En yüksek krallardan hangisi, herhangi bir bireyi, kurban kutsal Adytum'un eşiğini geçtikten sonra sert rahiplerden, sosyal konumu ne kadar yüksek olursa olsun talep etmeye cesaret edebilirdi?

İlk ırkların İnisiyatifleri tarafından öğretilen asil ilkeler Hindistan, Mısır ve Yunanistan'a, Çin ve Chaldaea'ya geçti ve böylece tüm dünyaya yayıldı. İnsan doğasında iyi, asil ve görkemli olan her şey, her ilahi fakülte ve istek, onları İnisiyelerinde geliştirmeye çalışan Rahip-Filozoflar tarafından kültürlendi. Fedakarlığa dayalı etik kuralları evrensel hale geldi. "Kardeşini sevmeyen kişinin onda erdem yoktur" diyen "ateist" Konfüçyüs'te ve *Eski Ahit* "Komşunu kendin gibi seveceksin." [*Lev.,* xix. 18.] Büyük İnisiyenler, Platon'un kitabında Tanrılara ve Sokrates'e benziyordu. *Phaedo,* şu şekilde temsil edilir:

> İnisiyelerin Tanrıların şirketine katılacağından emin olabilirsiniz.

Açığa Çıkarma ve Açığa Çıkarma - (Sayfa 267) Aynı eserde büyük Atinalı Bilge şöyle söylenir:

> Gizemleri ya da İnisiyelerin gizli meclislerini kuranların kötü kişiler olmadıkları, ancak ilk çağlardan beri bize görünmez olana ulaşacaklarını bu muammalar altında anlamamızı sağlamaya çalışan güçlü cinler oldukları oldukça açıktır. arındırılmamış bölgeler uçuruma [Okült Doktrininin Sekizinci Küresi'ne fırlatılacak; yani, kişiliğini sonsuza dek kaybedecek], onlara bu dünyanın lekelerinden arınmış ve erdemlerle ulaşmış olan kişi, Tanrıların yurdunda kabul edilecektir.

Clemens Alexandrinus, Gizemlere atıfta bulunarak:

> Burada tüm öğretim biter. Kişi doğayı ve her şeyi görür.

Kilisenin Hristiyan bir Babası, Yunanlıları "bir arada birbirine bağlayan kutsal Gizemlerden mahrum bırakacağını söyleyen Achaia yanlısı (MS dördüncü yüzyıl)," üstün erdemlere sahip bir adam "olan Pagan Pretextatus gibi konuşur. bütün insanlık ”hayatlarını onlar için değersiz kılmaktı. Gizemler, insan kökenli olsalar, antik çağın en soylu adamlarından en yüksek övgüyü alır mıydı? İnisiyelerin kendileri kadar, hiç inisiye olmamış olanlar tarafından da bu benzersiz kurum hakkında söylenenlerin hepsini okuyun. Plato, Euripides, Socrates, Aristophanes, Pindar, Plutarch, Isocrates, Diodorus, Cicero, Epictetus, Marcus Aurelius'a danışın, düzinelerce diğer ünlü Bilge ve yazarın adını değil. Tanrıların ve Meleklerin sahip olduğu *meydana çıkarmak* Egzoterik dinler, o muslardan başlayarak, dünyanın gözünden asırlarca saklandılar. Yakup'un oğlu Joseph bir İnisiyeydi, aksi takdirde Heliopolis'in rahibi ve On valisi Petephre'nin kızı (“Potifar” - “Phre'ye ait olan”, ”Güneş Tanrısı) Aseneth ile evlenmezdi. ["Açık", "Güneş", Mısır'ın Heliopolis adı ("Güneş Şehri")]. Her gerçek *meydana çıkarmak* İsa tarafından ve Yahudilerin ve ilk Hıristiyanların bile anladığı gibi, O'na hizmet ediyormuş gibi davranan Kilise tarafından aşağılanmıştı.

Dr. Kenealy'nin aktardığı şekliyle Seneca'nın söylediklerini okuyun:

> "" Dünya eriyor ve Jüpiter'in [veya Parabrahman'ın] göğsünü yeniden şekillendirdiğinden, bu Tanrı bir süre tamamen kendine konsantre olmaya devam ediyor ve tamamen kendi fikirlerinin tefekkürüne dalmış olduğu gibi gizli kalıyor. Daha sonra bir Ondan yeni bir dünya doğuyor ... Masum bir insan ırkı oluşuyor. " Ve yine, herkesin yok edilmesini ya da ölümünü içerdiği için dünyevi çözülmeden bahseden, [Seneca] bize Doğa yasaları harabeye gömüldüğünde ve dünyanın son günü geldiğinde, Güney Kutbu'nun ezileceğini öğretir. Afrika'nın bütün bölgelerine düşüyor ve Kuzey Kutbu, ekseninin altındaki tüm ülkeleri alt edecek. *Korkmuş güneş ışığından mahrum bırakılacak: (* **Sayfa 268)** cennet sarayı, çürümeye düşerek, aynı anda hem yaşamı hem de ölümü doğuracak ve bir tür çözülme, tüm tanrıları eşit olarak ele geçirecek ve böylece asıl kaoslarına geri dönecekler.
>
> **[** *Tanrı Kitabı,* s. 160.]

Büyük Pralaya'nın Paràshara'sının Purânic hesabını okumak insan kendini beğenebilir. Neredeyse aynı şey, fikir için fikir. Hıristiyanlığın böyle bir şeyi yok mu? Okuyucunun herhangi bir İngilizceyi açmasına izin verin *Kutsal Kitap* ve bölüm iii'ü okuyun *Peter'in İkinci Mektubu,* ve orada aynı fikirleri bulacaktır.

> Son günlerde alaylar gelecek. . . . "Geleceğine dair söz nerede?" Çünkü babalar uyuyakaldığından beri her şey yaratılışın başından beri olduğu gibi devam ediyor. Bunun için, onlar, Tanrı'nın sözüyle göklerin eski olduğunu ve yerin sudan ve suyun içinde durduğunu ve böylece o zamanki dünyanın suyla dolup gittiğini bilmeden bihaberdirler. Ama şimdi olan gökler ve yer aynı sözle öyledir. . . . ateşe karşı korunmuş, . . .cöklerin büyük bir gürültüyle geçeceği yerde, elementler hararetle eriyecek. . . Yine de biz. . . .yeni gökleri ve yeni bir yeryüzü gör.

Tercümanlar, gökte Yeni Yeruşalim'de yaşayacakları zaman, burada bir yaratılış, tufan ve Mesih'in vaat edilen gelişine atıfta bulunmayı seçtiyse, bu Petrus'un hatası değildir. Demek istediği, Beşinci Irk'ın yıkılması ve Altıncı Irk için yeni bir kıtanın ortaya çıkmasıydı.

Druidler Boğa burcundaki Güneş'in anlamını anladılar, bu nedenle tüm yangınlar söndüğünde

1 Kasım'da kutsal ve söndürülemez ateşleri, Magi ve modern Zerdüşt'ünki gibi ufku aydınlatmak için tek başına kaldı. Ve ilk Beşinci Irk ve daha sonraki Keldaniler ve Yunanlılar gibi ve yine Hıristiyanlar gibi (gerçek anlamından şüphelenmeden bu güne kadar bunu yapan), güzel Venüs-Lusifer "Sabah Yıldızı" nı selamladılar. [Bay Kenealy, *Tanrı Kitabı,*

Vallancey şöyle diyor: "İrlanda'ya, çeşitli ülkelerdeki Yahudilerin yanında İbranice ve Keldani okuduğum Cebelitarık'tan bir hafta kadar İrlanda'ya gelmemiştim, bir köylü kızın yanında duran bir boor'a dediğini duydum. ' *Bir Maddin Nag '(* Sabah yıldızına bakın), Keldanilerin Maddena Nag'i olan Venüs gezegenini işaret ediyor. "] Strabo, Ceres ve Persephone'ye Semadirek'dekiyle aynı ritüellerle ibadet edilen Britannia yakınlarındaki bir adadan bahsediyor ve burası kutsal Ierna idi. sürekli ateş yakıldı. Druidler, Lucian'ın açıkladığı gibi insanın yeniden doğuşuna inanıyorlardı.

> Aynı *Ruh* yeni bir bedeni burada değil, farklı bir dünyada canlandıracak,

ama aynı dünyadaki bir dizi hatırada; çünkü Diodorus'un dediği gibi, belirli bir süre sonra erkeklerin ruhlarının başka bedenlere geçeceğini ilan ettiler. [Bütün dünyanın, insanlığın bütününün, "tek dudaklı" olduğu için tek bir dine sahip olduğu bir zaman vardı. "Dünyanın tüm dinleri ilk başta idi ve tek bir merkezden ortaya çıktı." diyor Faber.]

Atlantisliler Yozlaşıyor - (Sayfa 269) Bu ilkeler Beşinci Irk Aryanlara, Dördüncü Irk ataları Atlantislilerden geldi. Onlar öğretileri dindar bir şekilde korurken, ebeveynleri Kök-Irk, insanüstü güçlerin kazanılması nedeniyle her nesille birlikte daha kibirli hale gelirken, yavaş yavaş sona yaklaşıyorlardı.

BÖLÜM XXIX

Sun Initiate Denemesi

(Sayfa 270) BİZ, zihinsel ve entelektüel durumlarını Profesör Max Müller'in bu kadar ustaca bir el ile tanımladığı, ancak eksik bırakılan eski Gizemlerle - ilkel Äryanlar tarafından Atlantislilerden alınan gizemlerle başlayacağız.

Diyor ki: Biz onun içinde [*Rig Veda]* insanın entelektüel yaşamının dünyanın başka hiçbir yerinde benzeri olmayan bir dönemi. İlahilerinde *Veda* insanın bu dünyanın bilmecesini çözmek için kendisine bırakıldığını görüyoruz. . . Çevresindeki tanrıları çağırıyor, övüyor, onlara tapıyor. Ama yine de tüm bu tanrılarla. . . .onunda ve onun üstünde, ilk şair kendi içinde huzursuz görünüyor. Orada da kendi göğsünde, dua ettiğinde asla susmayan, korktuğunda ve titrediğinde asla yok olmayan bir güç keşfetti. Dualarına ilham veriyor gibi görünüyor ve yine de onları dinliyor; onun içinde yaşıyor gibi görünüyor, ama yine de onu ve çevresini destekliyor. Bu gizemli güç için bulabileceği tek isim "Brahman" dır; çünkü brahman aslında güç, irade, istek ve yaratmanın itici gücü anlamına geliyordu. Ancak bu kişisel olmayan brahman da, adlandırılır adlandırılmaz garip ve ilahi bir şeye dönüşür. Günümüze kadar ibadet edilen büyük üçlüden biri olan birçok tanrıdan biri olarak sona erer. Ve yine de içindeki düşüncenin gerçek bir adı yoktur; Tanrıları, gökleri ve her canlıyı destekleyen, kendisinden başka bir şey olmayan bu güç, düşünülmüş ama ifade edilmemiş olarak zihninin önünde yüzmektedir. Sonunda ona "insan" der, çünkü esas olarak nefes veya ruh, ister ilahi ister insan olsun, tek başına Öz ve Benlik anlamına gelir; Öz, acı yaratıyor mu; Kendisi, Bir veya Hepsi; ama her zaman Öz, bağımsız ve özgür. "İlk doğan çocuğu kim gördü?" şair, "kemikleri olmadığı zaman (acının yaratılıp yaratılmadığı; Kendisi, Bir veya Hepsi; ama her zaman Öz, bağımsız ve özgür. "İlk doğan çocuğu kim gördü?" şair, "kemikleri olmadığı zaman (acının yaratılıp yaratılmadığı; Ben veya Hepsi; ama her zaman Öz, bağımsız ve özgür. "İlk doğan çocuğu kim gördü?" şair, "kemikleri olmadığı zaman (*yani* formu) kemikleri olan onu sıktı? Dünyanın hayatı, kanı, özü neredeydi? Bunu bilen herhangi birinden bunu sormaya kim gitti? " (*Rig Veda,* I, 164,4.) Bu tanrısal Benlik fikri bir kez ifade edildiğinde, diğer her şey onun üstünlüğünü kabul etmelidir; *Öz* her şeyin Rabbidir; o her şeyin Kralıdır; bir tekerleğin tüm parmakları sahın ve çevrenin içinde yer aldığından, her şey bu Benliğin içindedir; tüm benlikler bunun içindedir *Öz.* "(Brihadâranyaka,

IV. v. 15). [*Bir Alman Atölyesinden Cipsler,* ben. 69. 70.]

Vishvakarma ve Vikarttana - (Sayfa 271) Bu Benlik, en yüksek, bir ve evrensel, ölümlüler düzleminde Güneş tarafından sembolize edildi; hayat veren ışıltısı, sırasıyla Ruhun amblemi oldu - şimdiye kadar bir engel olan dünyasal tutkuları öldürdü. Birim Benliğin (Ruh) Tüm Benlik ile yeniden birleşmesi. Bu alegorik gizem, burada sadece geniş özellikleri verilebilir. "Ateş Sisinin Oğulları" ve "Işık" tarafından canlandırıldı. İkinci Güneş (Haham Drach'ın "ikinci hipostazı") yargılanırken ortaya çıktı, Hierophant Vishvakarma, yedi ışınını kesti ve "Güneş" Vikarttana haline geldiğinde onları dikenli dikenlerle değiştirdi. kirişlerinin veya ışınlarının. Bundan sonra, başlatılmaya hazır bir neofit tarafından canlandırılan Güneş, Tantalus'un imtihanıyla nether bölgeleri olan Pâtâla'ya inmesi sağlandı.

Hindistan'ın popüler Pantheon'undaki "masal", şiirsel mistisizm üzerine kurulmuş ve ondan doğmuştur.
Rig-Veda - Sözleri çoğunlukla dini Gizemler sırasında dramatize edilmiş olan - dışsal evrim sürecinde aşağıdaki alegoriye doğru büyüdü. Şimdi birkaçında bulunabilir *Purânas*

ve diğer Kutsal Yazılarda. İçinde *Rig-Veda* ve onun İlahileri, bir Gizem Tanrısı olan Vishvakarma, Logos, Demiurgos'tur, en büyük tanrılardan biridir ve ilahilerin ikisinde en yüksek olarak söz edilir. O, "Evrenin Büyük Mimarı" olarak adlandırılan Her Şeye Sahiptir (Vishvakarma)

> Tanrı'yı gören herkes. . . . tanrılara isimlerini veren ve fanilerin anlayışının ötesinde olan baba, jeneratör, imha eden,

her Gizem Tanrısı gibi. Ezoterik olarak, O, yaratıcı tezahür etmiş Gücün kişileştirilmesidir; ve mistik olarak O, insanda, kolektivitesinde yedinci ilkedir. Çünkü O, kendi yarattığı, ışıltılı Öz olan Bhuvana'nın ve Yoga-gücünü, "iffetli anne" yi kişileştirdiği için adı kendisi adına konuşan bakire Tanrıça olan erdemli, iffetli ve sevimli Yoga-Siddhâ'nın oğludur. bu üstadları yaratır. Rig-Vaidic İlahilerde, Vishvakarma "büyük fedakarlığı" gerçekleştiriyor *yani* kendini dünya için feda ediyor; ya da *Nirukta* Oryantalistler tarafından tercüme edilerek yapılmıştır:

> **(Sayfa 272)** Vishvakarma her şeyden önce tüm dünyayı bir fedakarlıkta sunar ve sonra kendini feda ederek sona erer.

Karakterinin mistik temsillerinde Vishvakarma'ya genellikle Vittoba denir ve "Kurban", "İnsan-Tanrı" veya uzayda çarmıha gerilmiş Avatàra olarak resmedilir.

[Gerçek Gizemlerden, gerçek İnisiyasyonlardan, elbette hiçbir şey kamuoyunda söylenemez: bunlar yalnızca onları deneyimleyebilenler tarafından bilinebilir. Ancak, halkın önünde gerçek Gizemler olarak görülen ve Okült Sanatların pek çok töreni ve sergisiyle adayların başlatıldığı büyük törensel Antik Çağ Gizemleri hakkında birkaç ipucu verilebilir. Bunların ardında, sessizlik ve karanlıkta, her zaman var oldukları ve var olmaya devam ettikleri gerçek Gizemler vardı. Mısır'da, Chaldaea'da ve daha sonra Yunanistan'da olduğu gibi, Gizemler belirtilen zamanlarda kutlandı ve ilk gün, adayların büyük bir ihtişamla Büyük Piramit'e götürüldüğü ve oraya gözden kaybolduğu bir resmi tatildi. İkinci gün, adaya beyaz bir cübbe ile gösterilen arınma törenlerine ayrılmıştı; üçüncü gün] [HPB'nin MS'sinde bir boşluk var ve parantez içindeki paragraf eksik olanı gösteriyor. -AB] Okült öğrenmedeki yeterliliği konusunda denendi ve incelendi. Dördüncü gün, arınmanın sembolik bir başka töreninden sonra, çeşitli denemelerden geçmek için tek başına gönderildi, sonunda iki gün iki gece zifiri karanlıkta bir yeraltı mahzeninde büyülendi. Mısır'da, büyülenmiş neofit, başlangıç ayinlerinin gerçekleştiği Piramit'teki boş bir lahit içine yerleştirildi. Hindistan ve Orta Asya'da bir torna tezgâhına bağlıydı ve bedeni bir ölü (büyülenmiş) gibi olunca, mezarlığa taşındı. Sonra Hierophant, "hayali ruhu (astral beden) bu Samsàra dünyasından (veya yanılsama) ve parantez içindeki paragraf eksik olanı gösterir. - AB] O, Gizli öğrenmedeki yeterliliği açısından denendi ve incelendi. Dördüncü gün, arınma sembolik başka bir törenden sonra, çeşitli denemelerden geçmek için tek başına gönderildi, sonunda iki gün iki gece tamamen karanlıkta bir yeraltı mahzeninde büyülendi. Mısır'da, büyülenmiş neofit, başlangıç ayinlerinin gerçekleştiği Piramit'teki boş bir lahit içine yerleştirildi. Hindistan ve Orta Asya'da bir torna tezgahına bağlıydı ve bedeni bir ölü (büyülenmiş) gibi olduğunda, mezarlığa taşındı. Sonra Hierophant, "hayali ruhu (astral beden) bu Samsàra dünyasından (veya yanılsama) ve parantez içindeki paragraf eksik olanı gösterir. - AB] O, Gizli öğrenmedeki yeterliliği açısından denendi ve incelendi. Dördüncü gün, arınma sembolik başka bir törenden sonra, çeşitli denemelerden geçmek için tek başına gönderildi, sonunda iki gün iki gece tamamen karanlıkta bir yeraltı mahzeninde büyülendi. Mısır'da, büyülenmiş neofit, başlangıç ayinlerinin gerçekleştiği Piramit'teki boş bir lahit içine yerleştirildi. Hindistan ve Orta Asya'da bir torna tezgahına bağlıydı ve bedeni bir ölü (büyülenmiş) gibi olduğunda, mezarlığa taşındı. Sonra Hierophant, "hayali ruhu (astral beden) bu Samsàra dünyasından (veya yanılsama)] Okült öğrenmedeki yeterliliğine göre denendi ve incelendi. Dördüncü gün, arınmanın sembolik bir başka töreninden sonra, çeşitli denemelerden geçmek için tek başına gönderildi, sonunda iki gün iki gece zifiri karanlıkta bir yeraltı mahzeninde büyülendi. Mısır'da, büyülenmiş neofit, başlangıç ayinlerinin gerçekleştiği Piramit'teki boş bir lahit içine yerleştirildi. Hindistan ve Orta Asya'da bir torna tezgâhına bağlıydı ve bedeni bir ölü (büyülenmiş) gibi olunca, mezarlığa taşındı. Sonra Hierophant, "hayali ruhu (astral beden) bu Samsàra dünyasından (veya yanılsama)] Okült öğrenmedeki yeterliliğine göre denendi ve incelendi. Dördüncü gün, arınma sembolik başka bir törenden sonra, çeşitli denemelerden geçmek için tek başına gönderildi, sonunda iki gün iki gece tamamen karanlıkta bir yeraltı mahzeninde büyülendi. Mısır'da, büyülenmiş neofit, başlangıç ayinlerinin gerçekleştiği Piramit'teki boş bir lahit içine yerleştirildi. Hindistan ve Orta Asya'da bir torna tezgahına bağlıydı ve bedeni bir ölü (büyülenmiş) gibi olduğunda, mezarlığa taşındı. Sonra Hierophant, "hayali ruhu (astral beden) bu Samsàra dünyasından (veya yanılsama) nihayet iki gün iki gece tamamen karanlıkta bir yeraltı mahzeninde büyülenmiş. Mısır'da, büyülenmiş neofit, başlangıç ayinlerinin gerçekleştiği Piramit'teki boş bir lahit içine yerleştirildi. Hindistan ve Orta Asya'da bir torna tezgahına bağlıydı ve bedeni bir ölü (büyülenmiş) gibi olduğunda, mezarlığa taşındı. Sonra Hierophant, "hayali ruhu (astral beden) bu Samsàra dünyasından (veya yanılsama) nihayet iki gün iki gece tamamen karanlıkta bir yeraltı mahzeninde büyülenmiş. Mısır'da, büyülenmiş neofit, başlangıç ayinlerinin gerçekleştiği Piramit'teki boş bir lahit içine yerleştirildi. Hindistan ve Orta Asya'da bir torna tezgahına bağlıydı ve bedeni b

erkek bilgelik ilkesi ve ikincisi üçüncü Sephiroth'ta, Keldani'den *Kabala,* ve hatta Hindu Brahmâ ve Sarasvati ile Pagan Dionysius ve Demeter'den bile. Ve burada sağlam bir zemindeyiz, eğer sadece şimdi kanıtlandığı için olsaydı, *Yeni Ahit* Elçilerin döneminden 300 yıl sonrasına kadar, şu anda bulduğumuz şekliyle hiçbir zaman tam olarak ortaya çıkmadı. *Zohar* ve diğer Kabalistik kitapların, çok daha eski olmasa da, çağımızdan önceki birinci yüzyıla ait olduğu bulunmuştur.

“Gnostikler, Essenean fikirlerin çoğunu eğlendirdiler; ve Essenelerin daha büyük ve küçük Gizemleri çağımızdan en az iki yüzyıl önce vardı. Onlar *Isarim* veya *Başlatır,* Kral Asoka'nın misyonerleri tarafından Budist manastırına dönüştürülmeden önce ülkelerine birkaç yüzyıl boyunca yerleştikleri ve daha sonra ilk Hıristiyanlarla kaynaştıkları Mısırlı Hierophants'ın torunları; ve muhtemelen, eski Mısır tapınakları Persler, Yunanlılar ve diğer fetih ordularının aralıksız istilalarında yıkılıp yıkılmadan önce vardı. Hiyerofantların kefareti, Gnostikler veya hatta Esseneler ortaya çıkmadan önce Başlangıcın Gizemi çağlarında yürürlüğe kondu. Hiyerofanlar arasında Kan Vaftizi olarak biliniyordu ve Cennet'teki 'insanın düşüşü' için bir kefaret olarak değil, basitçe cahillerin geçmiş, şimdiki ve gelecekteki günahları için bir kefaret olarak kabul edildi, ancak yine de insanlığın kirletilmesi. Rahip, ya saf ve günahsız hayatını, yeniden katılmayı umduğu tanrılara ırkı için bir kurban olarak ya da bir hayvan kurbanı olarak sunma seçeneğine sahipti. İlki tamamen kendi iradelerine bağlıydı. Ciddi 'yeni doğumun' son anında, Başlatıcı 'sözcüğü' başlatılana iletti ve ikincisinin sağ eline bir silah yerleştirdikten hemen sonra emredildi. *grev.* Hıristiyan kefaret dogmasının gerçek kaynağı budur. "

Ballanche'nin dediği gibi, Ragon'un aktardığı: “Yıkım, Dünyanın büyük Tanrısıdır ve bu nedenle Hindu Şiva'nın felsefi anlayışını haklı çıkarır. Bu değişmez ve kutsal yasaya göre, İnisiyasyon İnisiyatörü öldürmek zorunda kaldı: aksi takdirde inisiyasyon yarım kaldı. . . . Yaşamı yaratan ölümdür. "
Ortodoks maçonnique, s. 104. Bununla birlikte, bunların hepsi simgesel ve ekzoterikti. Silah ve öldürme, alegorik anlamda anlaşılmalıdır.]

Işığın İletimi - (Sayfa 273) Ancak gerçekte Hierophant asla öldürülmedi - ne Hindistan'da ne de başka bir yerde, sadece İnisiyatör'ü halefi için İnisiyeyi seçip ona son ve en yüce SÖZCÜĞÜ aktarmaya karar vermedikçe, cinayet sadece sahteydi. - bir ulusta bu kelimeyi bilme hakkına sahip yalnızca bir kişi. Birçoğu, böylece dünyanın gözünden kaybolup ortadan kaybolan o büyük İnisiyerlerdir.

> Pisgah Dağı'nın tepesinden gelen Musa gibi insanların gözünden gizemli bir şekilde (*Nebo,* oracular Wisdom), ellerini Joshua'nın üzerine koyduktan sonra, böylece "bilgelik ruhuyla dolu" oldu; *yani* başlatıldı.

Ama öldü, öldürülmedi. Öldürmek, eğer gerçekten yapılırsa, ilahi Büyüye değil, siyaha ait olacaktır. Bu, ruhsal ve ilahi hayatın, hayatın aktarılmasından ziyade ışığın aktarımıdır ve bu, kanın değil, Bilgeliğin dökülmesidir. Ancak teolojik Hıristiyanlığın başlatılmış mucitleri alegorik dili aldı *à la lettre;* ve manevi “dinsizleri” korkutan ve iten kaba, yanlış anlaşılmış bir ifade olan bir dogma kurdu.

Tüm bu Hierophants ve Initiates, Vishvakarma ve Vikarttana gibi Güneş ve Yaratıcı İlkenin (ruhsal güç) türleriydi (**Sayfa 274)** Gizemlerin kökeninden. Ünlü Ragon

Mason, Güneş ayinleri ile ilgili merak edilen detaylar ve açıklamalar verir. Osiris'ten alınmış bir tür olan Masonluğun büyük kahramanı ("dul kadının oğlu") İncil'deki Hiram'ın, sanatın mucidi olan Güneş-Tanrı olduğunu ve Hiram adının "mimar" olduğunu gösterir. *yükseltilmiş* "Güneş'e ait bir başlık. Her Okültist, Osiris ve Piramitlerle ne kadar yakından ilgili olduğunu bilir. *Krallar*

Süleyman, Tapınağı ve yapımı ile ilgili; Ayrıca, Masonik Başlatma töreninin, o Tapınağın inşasının İncil alegorisine dayandığını da bilir; Masonlar, ikinci anlatının Mısır ve daha önceki sembolizmlere göre modellendiği gerçeğini rahatlıkla unuturlar veya belki de görmezden gelirler. Ragon, Hiram'ın üç yoldaşının, "üç katil" nin yılın son üç ayını simgelediğini göstererek açıklıyor; ve Hiram'ın - yaz gündönümünden aşağı doğru, azalmaya başladığında - Güneş'i temsil ettiği tüm ayin astronomik bir alegoridir.

> Yaz gündönümü boyunca, Güneş nefes alanlardan şükran şarkıları çıkarır; dolayısıyla onu temsil eden Hiram, ona hakkı olan kişiye kutsal Sözü, yani yaşam verebilir. Güneş alt burçlara indiğinde tüm Doğa sessizleşir ve Hiram artık kutsal Sözü yılın üç hareketsiz ayını temsil eden arkadaşlarına veremez. İlk yoldaş Hiram'a, her günlük devrimi oluşturan yirmi dört saatin sembolü olan yirmi dört inç uzunluğundaki bir kuralla hafifçe vuruyor; bu, güçlü yıldızın yüceltilmesinden sonra, varlığına zayıf bir şekilde saldıran ve ona ilk darbeyi veren ilk zaman dağılımıdır. İkinci yoldaş ona bir *demir kare* dört mevsimi temsil eden dört karenin noktasına dokunduğu, ortası Hiram'ın kalbini simgeleyen Zodyak dairesini dört eşit parçaya bölen iki sağ çizginin kesişmeleriyle şekillenen geçen sezonun sembolü; o dönemde güneşin varlığına daha ağır bir darbe vuran ikinci zaman dağılımı. Üçüncü yoldaş, silindirik biçimi yılı, yüzüğü ya da daireyi simgeleyen çekiçinden ağır bir darbeyle alnına ölümcül bir şekilde vurur: üçüncü zaman dağılımı, başarısı, varlığının varlığına son darbeyi vurur. *süresi doluyor* Güneş. Bu yorumdan şu sonuca varılmıştır: *Hiram,* a
>
> *kurucu* metallerin, yeni efsanenin kahramanı unvanıyla *mimar,* modern inisiyasyonun Osiris'i (Güneş); o *Isis,* dul eşi *Köşk,* dünyanın amblemi (*Loka* Sanskritçe, dünya) ve bu *Horus,* Osiris'in (veya ışığın) oğlu ve dul kadının oğlu, *ücretsiz Mason*
> yani *Başlat* karasal kulübede yaşayan (*Dul'un ve Işığın çocuğu.) [Ortodoks maçonnique.* s. 102-104]

Ve burada tekrar, arkadaşımız Cizvitlerden bahsedilmelidir, çünkü yukarıdaki ayin onların yapılışıdır. Okültizmin gerçeklerini görmelerini engellemek için sıradan bireylerin gözlerine toz atmadaki başarılarının bir örneğini vermek için, şimdi Masonluk denen şeyde ne yaptıklarına işaret edeceğiz.

Masonluk ve Cizvitler - (Sayfa 275) Bu Kardeşlik, ilkel İnisiyasyonlardan çok eski zamanlardan kalma okültizm sembolizminin, formüllerinin ve ritüelinin önemli bir kısmına sahiptir. Bu Kardeşliği sadece zararsız bir olumsuzlama haline getirmek için, Cizvitler en yetenekli temsilcilerinden bazılarını Tarikat'a gönderdiler, onlar ilk önce basit kardeşleri gerçek sırrın Hiram Abiff ile kaybolduğuna inandırdılar; ve sonra onları bu inancı formüllerine koymaya teşvik etti. Daha sonra aldatıcı ama sahte yüksek dereceler icat ettiler, bu kayıp sırra daha fazla ışık tutuyor, adayı gerçek şeyden ödünç alınmış ancak hiçbir madde içermeyen formlarla eğlendirmek için ve hepsi hevesli Neofiti hiçbir yere götürmek için ustaca tasarladı . Ve yine de sağduyulu ve yetenekli insanlar, diğer açılardan, aralıklarla ve ciddi bir yüzle buluşacaklar.

Okuyucu adı verilen çok dikkat çekici ve çok faydalı bir çalışmaya dönerse *The Royal Masonic Cyclopaedia,* Sanat, "Rosicrucianism" yazarını, yüce ve bilgili bir Mason olarak bulacak ve Cizvitlerin masonluğu yok etmek için neler yaptığını gösterecektir. Bu esrarengiz Kardeşliğin varlığının (pek çoğunun iyi bir anlaşma olmasa da "bir şey" biliyormuş gibi davrandığı ve aslında hiçbir şey bilmediği) ilk kez bilindiği dönemden bahsederken şöyle diyor:

> Görünmeyenlerin geride bıraktığı günlerde toplumun büyük kitleleri arasında bir korku vardı - son olayların ve olayların çok açık bir şekilde gösterdiği gibi, henüz bütünüyle üstesinden gelinmemiş bir korku. Bu nedenle Doğa ve zihin öğrencileri tamamen belirsiz olmayan bir belirsizliğe zorlandı.
> istenmeyen. . . Johann Reuchlin'in Kabalistik revizyonları bir Luther'in ateşli eylemine yol açtı ve Trittenheim'ın sabırlı emekçileri modern diplomatik şifreli yazma sistemini üretti. . . . .Özel bir yüzyılın ve Gül Haçlıların kendilerini ilk kez gösterdikleri yüzyılın, tarihte geçmişin ayak izlerini atma çabalarının çoğunun [Papalık ve Kilisecilik] meydana geldiği dönem olarak ayırt edilmesi çok önemlidir. . Kaybeden tarafın muhalefeti ve gizemli ya da bilinmeyen her şeye karşı şiddetinin nedeni budur. Karşılığında sahte Gül Haç ve Mason toplumlarını özgürce örgütlediler; ve bu toplumlara Gerçek ve Görünmez Düzenin zayıf kardeşlerini düzensiz bir şekilde tuzağa düşürmeleri talimatı verildi, ve sonra bu geçici ve anlamsız birlikteliklerin üstleriyle iletişim kuracak kadar düşüncesiz olabilecekleri her şeye muzaffer bir şekilde ihanet ederler. Her kurnazlık, hakikatin ilerlemesine karşı nefsi müdafaa için, ikna yoluyla, çıkarla veya terörle meşgul olmak için mücadele ederek, örneğin Papa'yı Efendi olarak kabul etmeye kandırılabilecek şekilde - **Sayfa 276)** kazanılmış, birçok kişi bu inanca dönmüş ancak sahiplenmeye cesaret edemedikleri için ihmal edilirler ve ellerinden gelenin en iyisini yaşam savaşına bırakılırlar, hatta Romalı inancının kendini hak ettiğini düşündüğü türden sefil aporrheta bilgisine bile kabul edilmezler. tutmak için.

Ancak masonluk bozulmuşsa, kimse gerçek görünmez Gül Haçlıyı ve Doğu İnisiyesini ezemez. Hiram Abiff'in gerçekten öldürüldüğü Vishvakarma ve Sûrya Vikarttana'nın sembolizmi hayatta kaldı ve şimdi ona geri döneceğiz. Bu basit bir astronomik değil, aynı zamanda en ciddi ayin, çağları aşan ve bugüne kadar kullanılan Arkaik Gizemlerden miras. Yaşam Döngüsü'nün, ilerleyen enkarnasyonların, psişik ve fizyolojik sırların bütün bir dramasını simgeliyor; ne Kilise ne de Bilimin hiçbir şey bilmediği, ancak ilkini en büyüğüne götüren bu ayin olsa da, Hıristiyan Gizemleri.

BÖLÜM XXX

Gizem "Başlangıcın Güneşi"

(Sayfa 277) Gizli Doktrinin antikliği, tarihin hangi noktasında, despot hükümdarın ve kurnaz rahibin kişisel hırsına boyun eğdirilerek, Gizemlerinin halihazırda küçümsendiği gösterildiğinde daha iyi anlaşılabilir. Gizli veya Ruhsal Evren'in en büyük gerçeklerini ve gizli öğrenim bilgisini canlandıran ve Platon'un ve hatta Pisagor'un geliştiği günlerden çok önce zulme maruz kalan bu derin felsefi ve bilimsel olarak oluşturulmuş dini dramalar. Bununla birlikte, İnsanlığa verilen ilk vahiyler, Gizemlerle birlikte ölmedi; onlar hala gelecek ve daha ruhani nesiller için yadigâr olarak korunmaktadır.

Zaten belirtildi *Isis Açıklandı, [Op. cit.,* ben. 15.] Aristoteles döneminde, büyük Gizemler ilkel ihtişamlarını ve ciddiyetlerini çoktan kaybetmişlerdi. Ayinleri tövbe etmişti ve büyük ölçüde sadece rahiplerin spekülasyonlarına dönüşmüşler ve dinsel yalanlar haline gelmişlerdi. Avrupa ve Yunanistan'da ilk ortaya çıktıklarında bunu belirtmek faydasızdır, çünkü tanınan tarihin neredeyse Aristoteles ile başladığı söylenebilir, ondan önceki her şey ayrılmaz bir kronolojik kafa karışıklığı içindeymiş gibi görünüyor. Mısır'da Gizemlerin Menes döneminden beri bilindiğini ve Yunanlıların bunları ancak Orpheus onları Hindistan'dan tanıttığında aldığını söylemek yeterli. "Yazmak Pânini'den önce biliniyordu mu?" [*Beş Yıllık Teozofi,* s. 258. Oryantalistler bile tek bir vakayı ele alacak olursak, Pânini'nin selefi Yaska'nın var olduğunu ve yapıtlarının hala var olduğunu bildiği halde, başlamak ve reddetmek için ilginç bir soru; Nirukta'nın (sözlük) Yaska'yı emrettiği bilinen on yedi yazarı vardır.] Pândus'un evrensel hakimiyeti elde ettiği ve MÖ 3.300 yılına kadar diğer ırklara "kurbanlık" Gizemleri öğrettiği belirtilir. Gerçekten de oğlu Orpheus Apollo veya Helios, babasından phorminx'i aldı - yedi telli lir, yedi katlı gizemin sembolü (**Sayfa 278)** Başlatma - bu Gizemler Merkezde yaşla birlikte zaten boğuktu. Asya ve Hindistan. Herodot'a göre onları Hindistan'dan getiren Orpheus'du ve Orpheus, Homeros ve Hesiod'un çok önündedir. Böylece, Aristoteles'in günlerinde bile, Avrupa'da ve hatta Mısır'da kalan gerçek Üstadlar çok azdı. Eski Mısır'ın çeşitli işgalcilerinin fetheden kılıçlarıyla dağılanların mirasçıları sırayla dağıtılmıştı. 8.000 veya 9.000 yıl önce, bilgi akışı Orta Asya yaylalarından Hindistan'a ve Avrupa ve Kuzey Afrika'ya doğru yavaş yavaş akarken, MÖ 500 yıllarında eski evine ve doğum yerine geri akmaya başladı. Sonraki iki bin yıl boyunca Avrupa'da büyük Üstadların varlığına dair bilgiler neredeyse yok oldu. Yine de, bazı gizli yerlerde, Gizemler tüm ilkel saflıklarıyla hâlâ canlandırılıyordu. "Doğruluğun Güneşi" hala yükseklerde parlıyordu *gece yarısı gökyüzü;* ve karanlık dünyanın yüzüne karanlıkken, İnisiyasyon gecelerinde Adyta'da ebedi ışık vardı. *doğru* Gizemler asla halka açıklanmadı. Kalabalıklar için Eleusinia ve Agrae; Tanrı Ευβουλη, "iyi öğüt", neofit için büyük Orfik Tanrı.

Simbologlarımız tarafından Güneşle karıştırılan bu gizemli Tanrı kimdi? Eski Mısır ekzoterik inancı hakkında herhangi bir fikri olan herkes, Osiris'in, kalabalıklar için Cennetteki Güneş, "göksel Kral" Ro-Imphab olduğunun oldukça farkındadır; Yunanlılar tarafından Güneş'in “Jüpiter'in Gözü” olarak adlandırıldığını, modern ortodoks Pârsi'nin ise “Hürmüz'ün gözü” olduğunu: Üstelik Güneş'e “Her Şeyi Gören Tanrı” (πολυοφθαλμος) olarak hitap edildi. "Tanrı Kurtarıcı" ve "kurtaran Tanrı" (Αιτιον της σωτηριας). Berlin'deki Papheronmes papirüsünü ve Mariette Bey tarafından yapılan steli okuyun; [*La Mére d'Apis,*

s. 47.] ve ne söylediklerini görün:

Tanrı sana, ey güneş, ilahi çocuk! . . . . Işınların yaşamı safa ve hazır olanlara taşır. . . .Tanrılar
[Size yaklaşan "Tanrı'nın Oğulları"] zevk ve huşu içinde titriyor. . . . Sen ilk doğan, Tanrı'nın Oğlu, Söz'sün. [Yeni başlatılana "ilk doğan" denir ve Hindistan'da, yalnızca son ve yüce İnisiyasyonundan sonra "iki kez doğmuş" ceha olur. Her Üstat, yedi ilahi niteliği veya "Apollon liri" ni aldıktan sonra "Söz" olduğunda "Söz" ü aldıktan sonra "Tanrı'nın Oğlu" ve "Işık Oğlu" dur.]

Kilise şimdi bu terimleri benimsemiştir ve Pagan Kehanetlerinin başlangıç törenlerinde ve peygamberlik sözlerinde bu ifadelerde gelecek Mesih'in sunumlarını görüyor.

Tanrı olarak Güneş - (Sayfa 279) Her değerli İnisiyeye başvurdukları için hiçbir şey değiller. Çağımızdan binlerce yıl önce hiyeratik yazılarda ve gliflerde kullanılan ifadeler şimdi Hıristiyan Kiliselerinin övgü dolu ilahilerinde ve dualarında bulunuyorsa, bunun nedeni Latin Hıristiyanlar tarafından hiçbir zaman tam bir umutla utanmadan el konulmuş olmasıdır. gelecek nesil tarafından tespit ediliyor. Orijinal Pagan el yazmalarını yok etmek için yapılabilecek her şey yapılmıştı ve Kilise kendini güvende hissediyordu. Hıristiyanlık inkar edilemez bir şekilde, diğer dinler gibi büyük Kahinlerine ve Peygamberlerine sahip olmuştur; ama iddiaları seleflerini inkar ederek güçlenmiyor.

Platon'u dinleyin:

> Öyleyse bilin, Glaucus, iyinin üretiminden bahsettiğimde, bu Güneş'tir. Oğul'un Babasıyla mükemmel bir benzerliği vardır.

Iamblichus, Güneş'i "ilahi zekanın veya Bilgeliğin görüntüsü" olarak adlandırır. Philo'nun sözlerini tekrarlayan Eusebius, yükselen Güneş'i (ανατολη) en kadim olan baş Melek olarak adlandırarak,
polyonim (birçok isim) Mesih'in Verbum'udur. Sol (Güneş) kelimesi *solus,* Bir veya "O yalnız." ve Yunanca adı Helios "En Yüksek" anlamına gelir, amblem anlaşılır hale gelir. Yine de Kadimler, Güneş ve prototipi arasında bir fark yarattı.

Sokrates, günümüzde gerçek bir Pârsî veya Zerdüşt gibi yükselen Güneşi selamladı; ve Homer ve Euripides, Platon'un onlardan sonra defalarca yaptığı gibi, Jüpiter-Logolar, “Kelime” veya Güneş'ten söz ederler. Yine de, Hıristiyanlar, kahin Tanrı'ya danıştığından beri Iao'nun şu cevabı verdiğini iddia ediyorlar: "Bu Güneştir", bu nedenle

> Yahudilerin Yehova'sı, Paganlar ve Yunanlılar tarafından çok iyi biliniyordu; [Bkz. De Mirville, iv.15]

ve "Iao bizim Yehova'mızdır." Önerinin ilk bölümünün hiçbir şeyi yok, ikinci bölümle ilgisi var gibi görünüyor ve en azından sonuç doğru olarak kabul edilebilir. Ancak Hıristiyanlar kimliği ispatlamak için çok hevesliyse, Okültistlerin buna karşı hiçbir şeyi yok. Ancak böyle bir durumda Yehova da Bacchus'tur. Medeni Hıristiyan âleminin insanlarının şimdiye kadar putperest Yahudilerin -Sabaanların ve Güneş'e tapanların eteklerine bu kadar umutsuzca tutunmaları çok gariptir [II. Krallar, xxiii, 4-13.] Chaldaea'daki ayaktakımı gibi - ve sonraki Yehova'nın Ja-va'nın Yahudi bir gelişmesi olduğunu görmemeleri gerektiğini ya da (**Sayfa 280)** Fenikelilerden Iao; kısaca bu adın, birçok Kabiri'den biri olan bir Gizem Tanrısının gizli adı olduğunu. Küçük bir ulus için olduğu gibi "En Yüce Tanrı", o asla

Gizemleri yöneten İnisiler tarafından kabul edildi; onlar için o, görünen Güneş'e bağlı bir Gezegensel Ruhtu; ve görünür Güneş, merkezi ruhsal Güneş değil, yalnızca merkezi Yıldızdır.

> Ve Rab'bin Meleği ona [Manoah] dedi: "Neden sır olarak benim adımdan sonra soruyorsun?" [*Hakimler,* xiii, 18. Manoah'ın oğlu Samson, o "Gizem" Lordu Ja-va'nın bir İnisiyesiydi: O, doğumundan önce bir "Nasıralı" (bir chela), bir Üstad olarak kutsandı. Delilah'la olan günahı ve "hiçbir ustura dokunamayacağı" uzun saçlarının kesilmesi kutsal yeminini ne kadar iyi tuttuğunu gösterir. Samson'un alegorisi, İslam'ın Ezoterizmini kanıtlıyor *Kutsal Kitap,* aynı zamanda Yahudilerin "Gizemli Tanrıları" nın karakteri. Doğru, Môvers, Fenike fikrinin ideal güneş ışığının en yüksek Tanrı olan Iao'dan çıkan manevi bir etki olarak tanımını verir, "sadece akılla düşünülebilen ışık - her şeyin fiziksel ve ruhsal İlkesi: ruhun içinden çıktığı. " Erkek Öz veya Bilgelik iken, ilkel madde veya
>
> *Kaos* kadındı. Böylece, ilk iki ilke, birlikte sonsuz ve sonsuz, zaten ilkel Fenikeliler, ruh ve madde ile birlikteydi. Ama bu Yahudi düşüncesinin yankısıdır, Pagan Filozofların düşüncesi değil.]

Ancak bu olabilir, Sina Dağı'ndaki Yehova'nın Tanrı Bacchus'la özdeşliği pek tartışmaya açık değildir ve o kesinlikle - daha önce de gösterildiği gibi *Isis Açıklandı* - Dionysos. [Görmek *Isis Açıklandı.* ii. 526] Bacchus'a tapındığı her yerde bir Nyssa geleneği vardı [Filistin'deki Beth-San veya Scythopolis bu atama sahipti: Parnassus Dağı'nda da bir nokta vardı. Ancak Diodorus, Nyssa'nın Finike ile Mısır arasında olduğunu açıklar: Euripides, Dionysos'un Hindistan'dan Yunanistan'a geldiğini belirtir ve Diodorus ifadesini ekler: "Osiris, Nyssa'da, Arabistan'da Mutlu büyümüştür: Zeus'un oğluydu ve seçildi babasından (aday Zeus, genitif *Dios)* ve Dio-Nysos yeri "- Zeus veya Nyssa Jove. Bu isim veya unvan kimliği çok önemlidir. Yunanistan'da Dionysos, Zeus'tan sonra ikinci sıradaydı ve Pindar şöyle diyor: "Yani Peder Zeus her şeyi yönetiyor ve Bacchus da o yönetiyor."] Ve büyüdüğü bir mağara. Bacchus, Yunanistan dışında, hizmetinde Gizemlerin kurucusu Orpheus olan, her şeye gücü yeten "Tanrıların en yükseği Zagreus" idi. Şimdi, Musa'nın inisiye edilmiş bir Rahip olduğu, eylemlerinin tümü alegorik olarak anlatılan bir Üstat olduğu kabul edilmedikçe, o zaman şahsen İsrailoğullarının ev sahipleriyle birlikte Bacchus'a taptığı kabul edilmelidir.

> Ve Musa bir sunak yaptı ve adını verdi *Yehova Nissi [* veya, Iao-nisi veya tekrar Dionisi]. [*Ör.,* xvii. 15.]

İfadeyi güçlendirmek için, Mısırlı Zagreus veya Bacchus Osiris'in doğduğu yerin Mısırlıların Nissa Dağı olarak adlandırılan Sina Dağı olduğunu daha da hatırlamalıyız.

yüzsüz yılan bir nis idi, [illegible] Yahudi Fısıh ayı Nisan'dır.

BÖLÜM XXXI

Gizemlerin Nesneleri

(Sayfa 281) Tarihte kaydedilen en eski Gizemler Semadirek sırlarıdır. Saf Ateşin yayılmasından sonra yeni bir yaşam başladı. Bu, İnisiyenin yeni doğumuydu ve ardından, Hindistan'daki eski Brâhman'lar gibi, bir dwija, yani "iki kez doğmuş"

> Haklı olarak tüm Gizemlerin en kutsananı denebilecek bir şeye başlatıldı. . . kendimiz saf olmak, [*Phaedrus,* Cary'nin çevirisi, s. 326.]

Plato diyor. Diodorus Siculus, Herodotus ve Fenike Sanchoniathon - Tarihçilerin en eskileri - bu Gizemlerin muhtemelen tarihsel dönemden binlerce yıl önce, zamanın gecesinde ortaya çıktığını söylüyorlar. Iamblichus bize Pisagor'un

> Byblus ve Tire'nin tüm Gizemlerinde, Suriyelilerin kutsal operasyonlarında ve Phœnicianların Gizemlerinde başlatıldı. [*Pisagor'un Hayatı,* s. 297. "Pisagor" diye ekliyor, "Mısır'daki tapınakların adyta'sında iki ve yirmi yıl geçirdiğinden, Babil'deki Magianlarla ilişkilendirildiğinden ve onlar tarafından saygıdeğer bilgileriyle eğitildiğinden, hiç de harika değil. Magic veya Theurgy konusunda yetenekliydi ve bu nedenle yalnızca insan gücünü aşan ve kaba için mükemmel görünen şeyler yapabildi. " (s.298).]

Söylendiği gibi *Isis Açıklandı:*

> Pisagor, Platon ve Iamblichus gibi insanlar, şiddetli ahlakları ile tanınan, gizemlere katılıp onlardan hürmetle bahsettiklerinde, modern eleştirmenlerimizin onları [ve İnisiyatiflerini] sadece dış yönleriyle yargılaması kötüdür.

Yine de şimdiye kadar özellikle Hıristiyan Babalar tarafından yapılan budur. Clement Alexandrinus Gizemleri "ahlaksız ve şeytani" olarak damgalamaktadır, ancak sözlerinin Eleusis Gizemlerinin Yahudilerinkilerle özdeş olduğunu ve hatta Yahudilerden ödünç alındığını bu eserin başka yerlerinde aktarıldığını göstermektedir. Gizemler, Küçük olanı Agrae'de icra edilen iki bölümden oluşuyordu (**Sayfa 282)** Eleusis'teki Büyük ve Clement'in kendisi inisiye olmuştu. Ancak Katharsis veya arınma denemeleri her zaman yanlış anlaşıldı. Iamblichus en kötüsünü açıklıyor; ve açıklaması, önyargısız her zihin için her halükarda mükemmel bir şekilde tatmin edici olmalıdır.

Diyor:--

> Gizemlerdeki bu türden sergiler, görmeyi tatmin ederek ve aynı zamanda bu ayinlerin eşlik ettiği korkunç kutsallık yoluyla tüm kötü düşünceyi yenerek bizi ahlaksız tutkulardan kurtarmak için tasarlandı.

Dr. Warburton şunları söylüyor:

> Pagan dünyasının en bilge ve en iyi adamları, Gizemlerin saf olarak tesis edildiği ve en değerli yollarla en soylu amaçları önerdiği konusunda hemfikirdir.

Her iki cinsiyetten ve tüm sınıflardan kişilerin Gizemlere katılmalarına izin verilmiş ve hatta bunlara katılım zorunlu olsa da, gerçekten de çok azı bu ünlü ayinlerde daha yüksek ve son Başlangıca ulaştı. Gizemlerin derecelendirilmesi bize Proclus tarafından onun dördüncü kitabında verilmiştir. *Platon'un teolojisi.*

> Kusursuz ayin, Telete'nin başlangıcından önce gelir, *Muesis,* ve başlama *Epopteia,*
> veya son kıyamet [vahiy].

Smyrna Theon *Mathematica,* ayrıca mistik ayinleri beş kısma ayırır:

Bunlardan ilki, önceki arıtmadır; çünkü Gizemler, onları almaya istekli olan herkese iletilmez; ama seslenenin sesiyle engellenen bazı kişiler var. . . . . Gizemlerden çıkarılmayanların önce belirli saflaştırmalarla arıtılması gerektiğinden; ancak arındırıldıktan sonra kutsal ayinlerin kabulü başarılı olur. Üçüncü bölüm ifade edilir *Epopteia* veya resepsiyon. Ve dördüncüsü, vahyin sonu ve tasarımı, (yatırım) başın bağlanması ve taçların sabitlenmesidir [Bu ifade tam anlamıyla anlaşılmamalıdır: çünkü bazı Kardeşliklerin başlangıcında olduğu gibi, az önce açıkladığımız gizli bir anlamı var; Pisagor, İnisiyasyondan sonraki duygularını anlatırken ve onun huzurunda "yaşam sularını" içtiği Tanrılar tarafından taçlandırıldığını söylerken ima etti - Hindu Gizemlerinde yaşam pınarı vardı ve *soma* kutsal içki.]. . . bundan sonra o [inisiye edilmiş kişi] bir meşale taşıyıcısı mı yoksa Gizemlerin bir hiyerofanı mı, yoksa kutsal makamın başka bir bölümünü ayakta mı tutuyor? Ancak tüm bunlardan üretilen beşincisi, *Tanrı ile dostluk ve içsel birliktelik.* Ve bu, tüm Gizemlerin sonuncusuydu ve en korkunçuydu. [*Eleusis ve Baküs Gizemleri,*

T.Taylor, s.46, 47.]

Hıristiyan Babalar tarafından şeytani olarak temsil edilen ve modern yazarlar tarafından alay edilen Gizemlerin başlıca nesneleri, görünüşte en yüksek ve en ahlaki amaç ile oluşturulmuştur.

Gizemler ve Teofani (Sayfa 283) Burada daha önce tarif edilmiş olanı tekrar etmeye gerek yoktur. *Isis Açıklandı [* ii. III, 113], ister tapınak Başlatma, ister Teurjinin özel çalışması yoluyla, her öğrencinin Ruhunun ölümsüzlüğünün ve Ruhunun hayatta kalmasının kanıtını elde ettiğini. Son ne *Epopteia* Platon tarafından ima edildi *Phaedrus:*

> Olmak *başlatıldı* bunun içinde *Gizemler* bütün gizemlerin en kutsanı olarak adlandırmanın yasal olduğu. . . . Aksi takdirde gelecek bir dönemde bizi bekleyen kötülüklerin tacizinden kurtulduk. Aynı şekilde bu tanrısallığın sonucu olarak *başlatma,* saf bir ışıkta ikamet eden bütün, basit, taşınmaz ve kutsanmış vizyonların izleyicileri oluruz. [*Eleusis ve Baküs Gizemleri,*
> s.63.]

Bu örtülü itiraf, İnisiyelerin Teofaniden hoşlandığını - Tanrıların ve gerçek ölümsüz ruhların vizyonlarını gördüklerini gösteriyor. Taylor'ın doğru bir şekilde belirttiği gibi:

> En görkemli kısmı *Epopteia* ya da son ifşa, parlak bir ışıkla yatırılan Tanrıların [yüksek Gezegensel Ruhların] kendilerine bakmasından ibaretti. [*Op.cit,* s.65]

Proclus'un konuya ilişkin açıklaması nettir:

> Tüm İnisiyasyonlarda ve Gizemlerde, Tanrılar kendilerinin birçok biçimini sergiler ve çeşitli şekillerde görünür; ve bazen görüşe doğru tutulursa kendilerinin biçimsiz bir ışığı; bazen bu ışık göre *insan şekline* ve bazen farklı bir şekle bürünür. [Taylor. s.66.]

Yine sahibiz

> Yeryüzünde olan şey, küredeki bir şeyin benzerliği ve gölgesidir, oysa o muhteşem şey [Ruh-Ruh'un prototipi] *değiştirilemez* durumu, gölgesi ile de iyi. O parlak kişi, gölge hayatından uzaklaştığında [sonuncusundan] uzaklaşır. Yine o ışık, kendisinden daha göz alıcı bir şeyin gölgesidir. [35-38. Ayetler]

Böylece konuşuyor *Desatir,* içinde *Shet Kitabı (* Zirtusht peygamber), böylece onun Ezoterik öğretilerinin Yunan filozoflarınınkilerle özdeşliğini gösterir.

Platon'un ikinci ifadesi, Kadimlerin Gizemlerinin şu anda bile Budist ve Hindu Üstadları arasında uygulanan İnisiyasyonlar ile aynı olduğu görüşünü doğrulamaktadır. Daha yüksek (**Sayfa 284)**
En doğru olan vizyonlar, düzenli bir kademeli İnisiyasyon disiplini ve ruhsal güçlerin geliştirilmesi yoluyla üretildi. Avrupa ve Mısır'da Mystæ, Proclus'un "mistik doğalar", şaşaalı Tanrılar "dediği kişilerle yakın bir birliktelik kurdular, çünkü Platon'un dediği gibi:

> [Biz] kendimiz saf ve tertemizdik, beden olarak adlandırdığımız ve şimdi bir istiridye gibi kabuğuna bağlandığımız bu çevreleyen cüppeden özgürleştik.
> **[** *Phaedrus,* Taylor'dan alıntı, s. 64.]

Doğu'ya gelince,

> Gezegensel ve karasal Pitris doktrini ortaya çıktı *Baştan sona* eski Hindistan'da olduğu gibi şimdi de, yalnızca son inisiyasyon anında ve üstün derecelerin üstadlarına. [*Isis Açıklandı,*
> ii, 114.]

Kelime *Pitris* şimdi açıklanabilir ve başka bir şey eklenebilir. Hindistan'da üçüncü derecenin şelası
Inititation'ın iki Guru vardır: Biri, yaşayan Üstat; diğeri ise bedensiz ve yüceltilmiş Mahâtmâ, Danışman veya eğitmen, hatta yüksek Üstadlar olarak kalır. Yaşayan Üstadlarını, Guru'larını, sonlarının gün ve saatine kadar ve sonsuza dek bağlayıcı yemin için bile gören kabul edilen şelalardan çok azı vardır. İşte kastedilen bu *Isis Açıklandı,* çok azının *fakirler (* kelime *Chela* bilinmeyen

O günlerde Avrupa ve Amerika) ancak

> Saf, dürüst ve özverili, henüz saf bir astral formunu görmüştür. *insan pitar (* bir ata veya baba), aksi takdirde ilk ve son inisiyasyonlarının ciddi anları. Eğitmeni Guru'nun huzurunda ve *vatou* fakir [yeni başlatılan chela], tüm koruma için yedi düğümlü bambu asasıyla yaşayanların dünyasına gönderilir, aniden bilinmeyen VARLIĞI [Pitar veya Babası, yüceltilmiş görünmez Üstad ile yüz yüze gelir. veya bedensiz Mahâtmâ]. Onu görür ve kaybolan formun ayaklarının dibine secde eder, ancak onun çağrışımının büyük sırrına emanet değildir, çünkü bu kutsal hecenin en büyük gizemidir.

Girişim, diyor Éliphas Lévi, *bilir;* bu nedenle, "her şeye cesaret eder ve sessiz kalır." Büyük Fransız Kabalisti şöyle diyor:

> Onu sık sık üzgün, asla cesaretsiz veya çaresiz görebilirsin; genellikle fakir, asla alçakgönüllü veya sefil; sık sık zulüm gördü, asla korkmadı veya yenilmedi. Çünkü Orpheus'un dulluğunu ve öldürülmesini, Musa'nın sürgünü ve yalnız ölümünü, peygamberlerin şehitliğini, Apollonius'un işkencelerini, Kurtarıcı'nın Haçını hatırlıyor. O, anısına bugüne kadar iftira atılan Agrippa'nın hangi kimsesiz durumda öldüğünü biliyor; büyük Paracelsus'u bozan davaları ve Raymond Lully'nin kanlı bir ölüme varmadan önce çektiği her şeyi biliyor.

Gizemler ve Masonluk - (Sayfa 285) Swedenborg'un delilik numarası yapmak zorunda kaldığını ve bilgisi kendisine affedilmeden aklını bile kaybettiğini hatırlıyor; Hayatı boyunca kendini saklamak zorunda kalan St. Martin; Engizisyon hücrelerinde terkedilerek hayatını kaybeden Cagliostro; [Bu yanlıştır ve Abbé Constant (Éliphas Lévy) *biliyordu* öyleydi. Gerçek olmayanları neden ilan etti?] Giyotinde can veren Cazotte. Pek çok kurbanın halefi, yine de cesaret ediyor, ancak sessiz kalmanın gerekliliğini daha çok anlıyor. [*Dogme de la Haute Magie,* ben. 219. 220.]

Masonluk - Scotch Lodge olarak bilinen politik kurum değil, bazı ayinleri Fransa'nın Büyük Doğu'sunda hala korunan gerçek Masonluk ve XVII. Yüzyılın ünlü bir İngiliz Okült Filozofu olan Elias Ashmole'un yeniden modellemeye çalıştığı , Hint ve Mısır Gizemlerinin tarzından sonra - konu üzerindeki büyük otorite olan Ragon'a göre masonluk, üç temel dereceye dayanır: bir Mason'un üçlü görevi, incelemektir. *nereden geliyor, o ne* ve *nereye gittiğini;* Tanrı'nın, kendisinin ve gelecekteki dönüşümün çalışması. [*Ortodoks Maconnique,*

s.99.] Masonik İnisiyasyon, daha küçük gizemlerde buna göre modellendi. Üçüncü derece, hem Mısır'da hem de Hindistan'da çok eski zamanlardan beri kullanılıyordu ve onun hatırası, "Dul'un Oğlu" Hiram Abiff'in ölümü ve dirilişi adı altında, her Locada bugüne kadar devam ediyor. Mısır'da ikincisi "Osiris" olarak adlandırıldı; Hindistan'da "Loka-chakshu" (Dünyanın Gözü) ve "Dinakara" (gündüz yapımcısı) veya Güneş - ve ayinin kendisine her yerde "ölüm kapısı" deniyordu. Typhon tarafından öldürülen Osiris'in tabutu veya lahiti getirildi ve Ölüler Salonu'nun ortasına, her tarafta İnisiyerler ve yakınlarda aday olacak şekilde yerleştirildi. İkincisine, inkarına rağmen cinayete katılıp katılmadığı soruldu ve çeşitli ve çok zorlu yargılamalardan sonra, Başlatıcı, bir balta ile kafasına vuracakmış numarası yaptı; yere atıldı, bir mumya gibi bandajlarla sarıldı ve ağladı. Sonra şimşek ve gök gürültüsü geldi, sözde ceset ateşle çevrildi ve sonunda kaldırıldı.

Ragon, İmparator Commodus'u - bir zamanlar Başlatıcı rolünü canlandırırken - bu rolü o kadar ciddiye almakla suçlayan bir söylentiden bahsediyor ki, ona balta ile darbe indirirken postulantı gerçekten öldürdü. Bu gösteriyor ki *daha az* Gizemler MS 2. yüzyılda tamamen ortadan kalkmamıştı.

(Sayfa 286) Gizemler, Atlantisliler tarafından Güney ve Orta Amerika, Kuzey Meksika ve Peru'ya taşındı.

> Kuzeyden [bir zamanlar Hindistan da olan] bir yaya, Alaska Yarımadası'na Manchooria'dan geçerek, *gelecek* Tartary Körfezi, Kurile ve Aleutian Adaları; Güneyden başlayarak bir kano ile donatılmış başka bir gezgin, Siam'dan geçip Polinezya Adalarını geçip Güney Amerika kıtasının herhangi bir yerine girebilirdi. [*Beş Yıllık Teozofi.* s.214.]

İspanyol işgalcilerin gününe kadar var olmaya devam ettiler. Bunlar Meksika ve Peru kayıtlarını yok etti, ancak kalıntıları Puente Nacional, Cholula ve Teotihuacan'a dağılmış olan pek çok Piramit'e - eski bir İnisiyasyonun localarına - kutsal olmayan ellerini koymaları engellendi. Chiapas'taki Ococimgo Palenque harabeleri ve Orta Amerika'daki diğerleri herkes tarafından biliniyor. Guiengola ve Mitla'nın piramitleri ve tapınakları sırlarına ihanet ederse, mevcut Doktrinin Doğadaki en büyük gerçeklerin habercisi olduğu gösterilecektir. Bu arada hepsinin Mitla, "üzüntü yeri" ve "(saygısızlığa uğramış) ölülerin meskeni" olarak adlandırılma iddiaları var.

BÖLÜM XXXII

Gizemlerin İzleri

(Sayfa 287) Diyor *Kraliyet Masonik Cyclopædia,* sanat, "Güneş:"

> Güneş her zaman bir sembol olarak, özellikle de Masonlukta önemli bir rol oynamıştır. WM, yükselen güneşi, JW meridyende güneşi ve
> Batan güneşin SW. Druidikal ayinlerde, Arch-Druid güneşi temsil eder ve biri Batı'daki Ay'ı, diğeri de meridyenindeki Güney'deki Güneş'i temsil eden diğer iki memur tarafından yardım edilir. Bu sembol üzerine herhangi bir uzatılmış tartışmaya girmek oldukça gereksizdir.

Açıklamalarının bir kısmının alıntılandığı XXIX. Bölümün sonunda görülebileceği gibi, JM Ragon bunu tam olarak tartıştığından beri bu daha "gereksizdir". Masonluk, daha önce de söylediğimiz gibi haklarını Doğu'dan almıştır. Ve eğer modern Gül Haçlılar hakkında "belki de çok arzu edilen bir kazanım değil, kaos bilgisine sahip olduklarını" söylemek doğruysa, bu söz masonluğun diğer tüm dallarına uygulandığında daha da doğrudur, çünkü üyelerinin, sembollerinin tam anlamıyla ilgili *nil.* İrlanda'nın "Yuvarlak Kuleleri" konusunda düzinelerce hipoteze başvurulmaktadır, bunlardan biri diğerinden daha olası değildir; Masonların cehaletini göstermek için bir gerçek yeterlidir, yani *Kraliyet Masonik Ansiklopedisi,* Masonik İnisiyasyon ile bağlantılı oldukları fikri, dikkat çekilmeye değer olmadığı için hemen reddedilebilir. Asya'da Doğu'nun her yerinde bulunan "Kuleler" Gizem İnisiyasyonları ile, yani Vishvakarma ve Vikarttana ayinleri ile bağlantılıydı. İnisiyasyon için adaylar, ellerinde bir yeraltı mahzeninin olduğu tapınak olmadığı zamanlarda, üç gün üç gece boyunca yerleştirildi. Bu yuvarlak kuleler başka hiçbir amaç için inşa edilmemiştir. Hristiyan din adamları tarafından Pagan kökenli bu tür anıtların tümü, böylece "kendi yuvalarını kirleterek" gözden düşmüşler, onlar hala eski Bilgeliğin yaşayan ve yok edilemez kalıntılarıdırlar. (**Sayfa**

288) Bu nesnel ve yanıltıcı dünyamızda iki amaca hizmet etmesi mümkün olmayan hiçbir şey yoktur.
- iyi ve kötü. Böylece daha sonraki çağlarda, *Ayrıldı* Yol ve insanbiçimciler bu saygıdeğer harabelerin çoğunu ellerine aldılar, sonra sessizleşip ilk bilge mahk inmları tarafından terk edildi ve onları gerçekten fallik anıtlara dönüştürdüler. Ancak bu, gerçek anlamlarının kasıtlı, kasıtlı ve acımasız bir yanlış yorumlamasıydı, ilk kullanımlarından sapma. Güneş - her zamanki kalabalıklar için bile, μονος ουρανου φεος, "cennetteki tek ve tek Kral ve Tanrı ve Orpheus'un" İyi Öğüt Tanrısı "Ευβουλη, her ekzoterik popüler dinde ikili bir yöne sahipti. küfür tarafından antropomorfize edildi. Böylece Güneş Osiris'di- *Typhon,* Hürmüz *Ahriman,* Bel-Jüpiter ve *Baal,* hayat veren ve

ölüm- aydınlatıcı vermek. Ve böylelikle, ilk ilkeyi veya yönü yüceltmek için inşa edilmiş olan bir ve aynı monolit, sütun, piramit, kule veya tapınak, zamanla bir idol-fanatiği veya daha kötüsü, kaba ve acımasız haliyle fallik bir amblem haline gelebilir. Hinduların Lingam'ı manevi ve son derece felsefi bir anlama sahipken, misyonerler bunu "ahlaksız bir amblem" olarak görüyorlar; tüm o baalim, chammanim ve Mukaddes Kitabın yontulmamış taş sütunları olan bamotta, erkek Yehova'yı yüceltmek için kurulmuş olan anlamı vardır. Ancak bu, Yunanlıların püresinin, Sardunya'nın hemşirelerinin, Meksika'nın teocalli'nin vb. İrlanda'nın "Yuvarlak Kuleleri" ile aynı karakterin başlangıcında olduğu gerçeğini değiştirmez. Kutsal İnisiyasyon yerleriydi.

1877'de yazar, en seçkin bilim adamlarından bazılarının otoritesini ve görüşlerini alıntılayarak, terimler arasında büyük bir fark olduğunu iddia etmeye cesaret etti. *Chrestos* ve Christos, derin ve Ezoterik bir anlamı olan bir fark. Ayrıca o sırada *Christos* "yaşamak" ve "yeni bir hayata doğmak" anlamına gelir

Chrestos, "Başlatma" deyimiyle, insandaki içsel, düşük veya kişisel doğanın ölümünü ifade ediyordu; böylece iki doğumlu Bràhmanical unvanının anahtarı verilir; ve sonunda,

> Vardı *Chrestians* Hıristiyanlık çağından çok önce ve Esseneler onlara aitti.
> **[** Ben *Peter.* ii. 3, İsa'ya "Lord Chrestos" denir.]

Yazarı nitelemek için yeterince aşağılayıcı bu lakaplar pek bulunamazdı. Ve yine o zaman ve şimdi de, yazar, toplanabilecek kadar çok bilgili otorite göstermeden asla bu kadar ciddi bir ifadeye kalkışmadı.

Christos ve Chrestos - (Sayfa 289) Böylece bir sonraki sayfada şöyle deniyordu:

> Lepsius, bu kelimenin *Nofre* Chrestos, "iyi" anlamına gelir ve Osiris'in başlıklarından biri olan "Onnofre", "Tanrı'nın iyiliği tezahür ettirdi" olarak çevrilmelidir. Mackenzie, "Mesih'e tapınmanın bu erken tarihte evrensel olmadığını" açıklıyor, "bununla Christolatry'nin tanıtılmadığını kastediyorum; ama ibadet *Chrestos* - İyi İlke - ondan yüzyıllar önce gelmişti ve hatta varlığını sürdüren anıtlarda gösterildiği gibi, Hristiyanlığın genel olarak benimsenmesinden sağ çıkmıştı. . . Yine bir yazıtın üzerinde Hristiyanlık öncesi bir yazıt var.
>
> epitaphial tablet, (Spon. *Misc. Erud.,* Karınca., X xviii. 2) Ταχινθε Λαρισαιων Δησμοσιε . . Πρως Χρηστε Χαιρε, . ve de Rossi (*Roma Sotteranea,* tome i., tav. xxi.) bize katakomplardan bir başka örnek - "Ælia Chreste, Pace'de." [*Isis Açıklandı.* ii. 323.]

Bugün yazar, geometrik gösterinin otoritesini göstermeyi taahhüt ettiği her şeyi kanıtlayan bilgili bir yazarın doğrulamasını tüm bu tanıklıklara ekleyebilmektedir. Sözler ve açıklamalarla en merak edilen bir pasaj var. *Önlemlerin Kaynağı,* yazarı muhtemelen ilk Âryans'ın “Gizem Tanrısı” Visvakarma'sını hiç duymamış. Chrest ve Mesih terimleri arasındaki farkı ele alarak, şunu söyleyerek bitiriyor:

> İki Mesih vardı: biri bu dünyanın kurtuluşu için çukura indi; bu, altın ışınlarından sıyrılmış ve dikenler gibi karartılmış olanlarla (bu kaybı simgeleyen) taçlandırılmış Güneş'ti: diğeri, cennet kemerinin zirvesine yükselen muzaffer Mesih'ti ve *Yahuda Kabilesi'nin Aslanı olarak tanımlandı.* Her iki durumda da haç vardı; bir kez aşağılandı ve bir zamanlar onu yaratılışın kanunu olarak kontrolünde tuttu, O Yehova'dır.

Ve sonra yazar, yukarıda alıntılandığı gibi "iki Mesih vardı" vb. "Gerçeğini" vermeye devam ediyor. Ve bu - ilahi ve mistik karakterini ve İsa için iddiasını ölümlü yaşamının bu olayından tamamen bağımsız bırakarak - O'nu şüpheye yer bırakmayacak şekilde Mısır Gizemlerinin Başlangıcı olarak gösterir; burada neofit için aynı Ölüm ve ruhsal Diriliş ayini ya da yargılanan acı çeken Chrestos ve Rejenerasyon tarafından yeni doğum yasalaştırıldı - çünkü bu evrensel olarak benimsenen bir ayindi.

Doğu İnisiyesinin içine indiği "çukur", daha önce gösterildiği gibi, büyük "yılan tanrısı" Vâsuki'yi yöneten cehennem dünyasının yedi bölgesinden biri olan Pâtâla idi. Bu çukur, Pâtâla,

(Sayfa 290) Doğu Sembolizminde, Bay Ralston Skinner'ın İbranice kelimesinde bulduğu anlamın aynısı *shiac* eldeki davaya uygulamasında. Zira Akrep ile eşanlamlıydı - Pâtâla'nın derinlikleri "yeni Güneş'in parlaklığıyla emprenye edildi" - ihtişamın "yeni doğan" tarafından temsil edildi; ve Pâtâla bir anlamda "bir çukur, bir mezar, ölüm yeri ve Hades veya Sheol'un kapısı" idi ve öyledir - Hindistan'daki kısmen ekzoterik İnisiyasyonlar gibi, aday düvenin matrisinden geçmek zorunda kaldı Pâtâla'ya geçmeden önce. Mistik olmayan anlamıyla Antipodes'tir - Amerika, Hindistan'da Pâtâla olarak anılmaktadır. Ancak sembolizminde tüm bunları ve daha fazlasını ifade ediyordu. Pâtâla'nın yönetici Tanrısı Vâsuki'nin Hindu Pantheon'da büyük Nâga (Yılan) olarak temsil edilmesi tek başına

- Tanrılar ve Asuralar tarafından, okyanusun ölümsüzlük suyu Amrita için çalkalanması sırasında Mandara dağının etrafında bir ip olarak kullanılmış olan - onu doğrudan İnisiyasyon'a bağlar

Çünkü o da Shesha Nâga'dır, Vishnu için bir kanepe görevi görür ve yedi dünyayı korur; ve o da Ananta, "sonsuz" ve sonsuzluğun sembolü - dolayısıyla Kilise tarafından indirgenen "Gizli Bilgeliğin Tanrısı" *rol* Şeytan'ın baştan çıkarıcı Yılanının. Şimdi söylenenlerin doğru olduğu, hem Hindu hem de Budist Panteonlarındaki çeşitli Tanrıların ve Bilgelerin niteliklerinin dışsal olarak yorumlanmasının bile kanıtıyla doğrulanabilir. İki örnek, en iyi ve en bilgili Oryantalistlerimizin Doğu uluslarının sembolizmiyle ne kadar az doğru ve adil bir şekilde başa çıkabildiklerini, buna karşılık yalnızca Okültizm ve Gizli Doktrin'de bulunabilecek ilgili noktalar konusunda bilgisiz kaldıklarını göstermek için yeterli olacaktır.

(1) Bilgili Oryantalist ve Tibetli gezgin Profesör Emil Schlagintweit, Tibet üzerine yaptığı çalışmalardan birinde ulusal bir efsaneden söz eder.

> Nâgârjuna [bilgili Alman bilim adamının düşündüğü gibi "gerçek varlığı olmayan" mitolojik "bir şahsiyet] Paramârtha kitabını veya diğerlerine göre kitabı aldı. *Avatamsaka,*
> İnsandan üstün varlıklar arasında yer tutan ve Buda yasasının koruyucuları olarak kabul edilen yılan doğasının muhteşem yaratıkları olan Nâgas'tan. Bu ruhani varlıklara Shâkyamuni'nin ortaya çıktığı sırada onu anlamak için yeterince gelişmiş olmayan erkeklerden daha felsefi bir dini sistem öğrettiği söylenir.
>
> **[** *Tibet'te Budizm,* s. 31.]

Narada'nın Sembolizmi - (Sayfa 291) Erkekler artık bunun için yeterince gelişmiş değil; çünkü "daha felsefi dini sistem" Gizli Doktrin'dir, Okült Doğu Felsefesi, bu gün bile akılsız inşaatçılar tarafından reddedilen tüm bilimlerin temel taşıdır ve belki de bugün her zamankinden daha fazla, büyük kibirle bizim yaşımız. Alegori, basitçe, Nâgârjuna'nın "Yılanlar" - Üstatlar, "bilge olanlar" tarafından başlatıldığı ve Gizemlerini ve kutsal bilimin ifşa edilmesinden korkan Brâhman'lar tarafından Hindistan'dan sürüldüğü anlamına gelir (nefretlerinin gerçek nedeni Budizm), Çin ve Tibet'e gitti ve burada pek çok kişiyi Gautama Buddha tarafından öğretilen gizli Gizemlerin hakikatlerine başlattı.

(2) Nârada'nın gizli sembolizmi - büyük Rishi ve daha sonra Krishna'nın zamanında yeniden enkarne olan Rig-Vaidic ilahilerinin bazılarının yazarı - asla anlaşılmadı. Yine de Okült Bilimler ile bağlantılı olarak Brahmâ'nın oğlu Nârada, en önemli karakterlerden biridir; o, ilk enkarnasyonunda "İnşaatçılar" ile doğrudan bağlantılıdır - dolayısıyla Hristiyan'ın yedi "Rektörü" ile

"Yaradılış işinde Tanrı'ya yardım eden" Kilise. Bu büyük kişileştirme, sadece Pâtâla hakkında söylediği iddia edilen şeye, yani "buranın cinsel ve duygusal doyumların yeri olduğu" na atıfta bulunan Oryantalistlerimiz tarafından pek fark edilmiyor. Bunun eğlenceli olduğu düşünülüyor ve yansıma, Nârada'nın şüphesiz "yeri güzel bulduğu" ileri sürülüyor. Yine de bu cümle, onun bir İnisiye olduğunu, doğrudan Gizemlerle bağlantılı olduğunu ve ondan önceki ve sonraki tüm neofitlerin "kurbanlık" dizisindeki "dikenler arasındaki çukurda" yürümek zorunda kaldığını gösteriyor. *Chrest* durum, "acı çeken kurbanın oraya inmek için yaptığı gibi - bir gizem, gerçekten!

Nârada, Brahmâ'nın "akıl doğumlu oğulları" olan yedi Rishi'den biridir. Enkarnasyonu sırasında yüksek bir İnisiye olduğu gerçeği - Orpheus gibi, Gizemlerin kurucusu olarak - doğrulanmış ve tarihi tarafından kanıtlanmıştır. *Mahâbhârata* İffet yeminine sadık kalabilmek için evreni halk haline getirmek için oluşturulan düzeni bozan Nârada'nın Daksha tarafından lanetlendiğini ve bir kez daha doğmaya mahkum edildiğini belirtir. Yine, Krishna'nın zamanında doğduğunda, babasına Brahm'ı "sahte öğretmen" olarak adlandırmakla suçlanıyor, çünkü ikincisi ona evlenmesini tavsiye etti ve bunu yapmayı reddetti. Bu onun Ortodoks ibadetine ve dine karşı çıkan bir İnisiye olduğunu gösteriyor. Bu Rishi'yi ve lideri "İnşaatçılar" ve "Göksel Ev Sahibi" arasında (**Sayfa 292)** aynı "Konak" ın Hıristiyan "lideri" nin prototipi - Başmelek Mikael. Her ikisi de erkek "Bakireler" ve her ikisi de kendi "Ev Sahipleri" arasında yaratmayı reddeden tek kişilerdir. Nârada'nın, Daksha'nın beş bin oğlu olan Hari-ashvas'ı, Dünya'yı halk haline getirmek amacıyla doğurduğu çocuklarını doğurmaktan caydırdığı söylenir. O zamandan beri Hari-ashvalar "kendilerini bölgelere dağıttılar ve asla geri dönmediler." İnisiyeler, belki de bu Hari-ashvaların enkarnasyonlarıdır?

Nihai duruşmasının üçüncü gününde, yedinci gün, ikinci ruhsal doğumunu geçerek, bir Hiyerofant olan Ölümün yüceltilmiş ve muzaffer bir fatihi olarak dünyaya dönen yenilenmiş bir adam ortaya çıktı.

Chrest durumundaki bir Doğulu neofiti Moor's'daki belirli bir gravürde görülebilir. *Hindu Pantheon,* yazarı, çarmıha gerilmiş Güneş'in başka bir formunu veya Vishnu, Vittoba'yı Krishna için yanlış anladı ve ona "Krishna uzayda çarmıha gerildi" diyor. Gravür ayrıca Dr. Lundy'nin *Anıtsal Hıristiyanlık,* Saygıdeğer yazarın, ağır kitabında "Hıristiyan sembollerinin" tutabileceği kadar çok kanıt topladığı çalışmada *önce* Hıristiyanlık "ifadesini kullandı. Böylece bize Krishna ve Apollo'yu iyi çobanlar olarak, Krishna haç şeklindeki Conch ve Chakra'yı ve Krishna'nın deyimiyle "Uzayda çarmıha gerilmiş" olduğunu gösteriyor. Yazarın kendisinin de dediği gibi, bu rakam hakkında gerçekten söylenebilir:

> Bu temsilin Hristiyanlığın öncüsü olduğuna inanıyorum. . . . Birçok bakımdan bir Hıristiyan haçına benziyor. . . . Çizim, tavır, ellerdeki ve ayaklardaki çivi izleri Hıristiyan bir kökene işaret ederken, yedi noktalı Part taç giyimi, tahtaların ve olağan yazıtın yokluğu ve yukarıdaki ihtişam ışınları, Hıristiyan kökenli olmayan bazılarına. Hindu Mitolojisinin kurban-adamı veya rahip ve kurbanı, dünyalardan önce kendisine bir fedakarlık öneren kişi olabilir mi?

Kesinlikle öyle.

> Kendisini haç biçiminde evrene etkileyen Platon'un İkinci Tanrısı olabilir mi? Yoksa kırbaçlanacak, eziyet edilecek, zaptedilecek, gözleri yanacak olan ilahi adamı mı;

ve son olarak . . . *çarmıha gerilecek mi?*

Hepsi bu ve çok daha fazlası; arkaik din felsefesi evrenseldi ve Gizemleri insan kadar eskidir. Kişileştirilmiş Güneş'in ebedi sembolüdür - astronomik olarak arındırılmış - mistik anlamıyla yeniden yaratılmış ve herkes "Tanrı'nın Oğulları" iken günahsız bir İnsanlığın anısına tüm İnisiler tarafından sembolize edilmiştir.

Mısır Başlangıcı - (Sayfa 293) Şimdi, insanlık gerçekten "Kötülüğün Oğlu" oldu. Tüm bunlar, bir ideal olarak Mesih'in ya da İsa'nın ilahi bir adam olarak saygınlığından herhangi bir şey alıyor mu? Bir şey değil. Aksine, tek başına ayakta durmak için yapılmış, tüm diğer "Tanrı'nın Oğulları" nın üzerinde yüceltilmiş, O, yalnızca Hıristiyan sistemine inanmayan milyonlarca ulusun tümünde kötü duyguları ortaya çıkarabilir, nefretlerini kışkırtır ve haksız savaşlara ve mücadelelere yol açabilir. . Öte yandan, O'nu uzun bir "Tanrı'nın Oğulları" ve İlahi Işık Evlatları dizisinin arasına yerleştirirsek, o zaman her insan, Tanrı olarak seçeceği bu birçok ideal arasından kendisi için seçim yapmak zorunda kalabilir. O'nun yardımına çağırın ve cennetteki gibi yeryüzünde tapının.

"Kurtarıcılar" olarak adlandırılanların çoğu, tıpkı Krishna'nın yaptığı gibi "iyi çobanlardı" ve hepsinin "yılanın kafasını ezdiği" söylenir - diğer bir deyişle, şehvetli doğalarını fethetmiş ve ilahi ve Okült konusunda ustalaşmışlardır. Bilgelik. Apollon Python'u öldürdü, bu da onu büyük ejderha Şeytan olma suçlamasından temize çıkaran bir gerçek: Krishna, Kara Yılan Kalinâga'yı öldürdü; ve İskandinav Thor, çarmıha gerilme topuzuyla sembolik sürüngenin başını yaraladı.

Mısır'da her önemli şehir, mezar yerinden kutsal bir göl ile ayrılmıştı. Aynı yargı merasimi, *Ölüler Kitabı* - "o değerli ve gizemli kitap" (Bunsen) - Ruh dünyasında geçen, mumyanın cenazesi sırasında yeryüzünde geçti. Kırk iki yargıç veya değerlendirici kıyıda toplandı ve ayrılan "Ruh" u bedendeyken yaptıklarına göre yargıladı. Bundan sonra rahipler kutsal bölgelere geri döndüler ve neofitlere Ruh'un olası kaderi ve Ruh'un kaçtığı görünmez alemde meydana gelen ciddi drama hakkında talimat verdiler. Ruh'un ölümsüzlüğü neofitlere şiddetle telkin edildi. *Al-om-jalt* - en yüksek Mısırlı Hierophant'ın adı. Mısır'daki rahip Gizemleri olan Crata Nepoa'da, aşağıdaki yedi Başlatma derecesinden dördü olarak tanımlanmaktadır.

Neofitin "On İki İşkence" adı verilen birçok deneme sürecinden geçmek zorunda kaldığı Thebes'teki bir ön duruşmadan sonra, muzaffer olarak çıkıp tutkularını yönetmesi ve bir an için fikrini asla kaybetmemesi için emredildi. içsel Tanrısı veya yedinci İlkesi. Daha sonra, arındırılmamış Ruh'un gezintilerinin bir sembolü olarak, birkaç merdivene çıkması ve hepsi kilitli olan birçok kapısı olan bir mağarada karanlıkta dolaşması gerekiyordu. Sahip (**Sayfa 294)** hepsinin üstesinden gelince, Pastophoris derecesini aldı, ardından ikinci ve üçüncü derecelerde Neocoris ve Melancphoris oldu. Durumda yatan mumyalar ile kalın bir şekilde döşenmiş geniş bir yeraltı odasına getirildi, Osiris'in parçalanmış vücudunu içeren tabutun huzuruna yerleştirildi. Bu, Eyüp'teki "Ölüm Kapıları" olarak adlandırılan salondu:

> Sana Ölüm kapıları mı açıldı, Ölümün gölgesinin kapılarını
>
> gördün mü?

Böylelikle "Rab", Hierophant, Al-om-jah, İşin Başlatıcı, bu üçüncü Başlatma derecesini ima ederek sorar. İçin *İş Kitabı* Başlatma şiiridir *aynı düzeyde mükemmel.*

Neofit bu davanın dehşetini fethettiğinde, yargılanmak üzere "Ruhlar Salonu" na götürüldü. Talimat verildiği kurallar arasında kendisine şu emir verildi:

> Asla intikam almak ya da istememek; tehlikede olan bir kardeşe, hayatını tehlikeye atsa bile her zaman yardım etmeye hazır olmak; her cesedi gömmek; ebeveynlerini her şeyden önce onurlandırmak; yaşlılığa saygı duymak ve kendisinden zayıf olanları korumak; ve son olarak, ölüm saatini ve yeni ve bozulmaz bir bedende diriliş saatini unutmamak.

Saflık ve iffet şiddetle tavsiye edildi ve zina ölümle tehdit edildi. Böylece Mısırlı neofiti bir Kristophoros haline geldi. Bu derecede IAO'nun gizemli adı ona iletildi.

Okuyucu, yukarıdaki yüce ilkeleri Buda'nın ilkeleriyle ve Hindistan'ın münzevi için “Yaşam Kuralındaki” soylu emirlerle karşılaştırmasına izin verin ve Gizli Öğretinin birliğini her yerde anlayacaktır.

Pek çok dini sembolde bir cinsel unsurun varlığını inkar etmek imkansızdır, ancak bu gerçek, genel olarak - her ülkenin dini geleneklerinde - insanın ilk anda doğmadığı bilindiğinde, sansüre hiç de açık değildir. Baba ve anneden gelen “insan” ırkı. Parlak "akıl doğumlu Brahmâ Oğulları" ndan, Rishiler'den ve Doğuşları ile Adam Kadmon'dan, Sephiroth'tan "ebeveynsiz" olanlara, Anupâdaka'ya veya Bodhisattvas ve Manushi-Buddhaları türeten Dhyâni Budalarına kadar , dünyevi İnisiler - erkekler - ilk insan ırkı, her ulusun babasız ve annesiz doğduğu kabul ediliyordu. İnsan, "Manushi Buddha", Manu, Seth'in oğlu "Enoş" ya da "İnsanın Oğlu" dediği gibi - şu anki şekilde yalnızca yasanın kaçınılmaz ölümcül sonucu olarak doğmuştur. doğal evrim.

Özverili Kurban - (Sayfa 295) Son sınıra ve ruhsal doğasının salt fiziksel organizasyona yer açmak zorunda olduğu dönüm noktasına ulaşan insanlık, “maddeye düşmek” ve nesil olmak zorunda kaldı. Ancak insanın evrimi ve evrimi döngüseldir. Başladığı gibi bitecek. Elbette, büyük maddi zihinlerimiz için, kutsal Birim içine girip onu kutsal emriyle besledikten sonra Uzay matrisinde tasavvur edilen Kosmos'un yüce sembolizmi bile, hiç şüphesiz maddilik önerecektir. İlkel insanlıkta böyle değil. Dünyayı yıkımdan -gerçekte nüfusun azalmasından- kurtarmak için manevi bir ölümle ölen özverili Kurbanın Gizemlerindeki başlangıç ayini, fizyolojik olarak şimdi Gizem haline gelen bir olayı anmak için Dördüncü Irk sırasında kuruldu. Dünya sorunları arasındaki gizemler. Yahudi alfabesinde, kurban edilen ve feda eden çift olan Kabil ve dişi Habil'dir - hem kendilerini (Adem ve Havva'nın permütasyonları olarak ya da çifte Yehova'nın permütasyonları olarak) hem de "ayrılık ve birleşme" uğruna kanlarını döküyorlar. ve yeni bir fizyolojik yarış başlatarak insanlığı kurtarmak. Daha sonra, daha önce de bahsedildiği gibi, bir kez daha kayıp ruhsal durumuna yeniden doğmak için, bir insanın bağırsaklarından (rahim) geçmek zorunda kaldığında, neofit *bakire* düve [Aryanlar yaşayan ineği altın, gümüş veya başka bir metalden yapılmış bir inekle değiştirdiler ve ayin, Hindistan'da iki doğumlu Brâhman olmak istediği güne kadar korunur.] o sırada öldürülür. ayin, yine bir gizem içeriyordu ve bir de harika, çünkü doğum sürecine atıfta bulundu, ya da daha doğrusu ilk

insanın bu dünyaya girişi, Vâch - “rızık ve su sağlayan melodik inek” - ve dişi Logolar kimdir. Aynı zamanda, ruhsal gücün yitirilmesinden sonra İnsanlığın gerçek anlamda fiziksel insanlara dönüşümü - üçüncü Kök-Irk'ın - "ilahi Hermafrodit" in aynı fedakarlığına atıfta bulundu. İyinin meyvesi ile birlikte kötülüğün meyvesi de sınandığında, bunun bir sonucu olarak maneviyatta kademeli bir atrofi ve insanda maddiliğin güçlenmesi ortaya çıktığında, o andan itibaren şimdiki süreçte doğmaya mahkum oldu. Bu, Eskiler'in çok gizli ve örtülü sakladığı Hermafrodit'in Gizemidir. Onların İlahiyatlarını ikili bir bakış açısı altında hayal etmelerine neden olan şey ne ahlaki duygunun yokluğu ne de içlerindeki kaba duygusallıktı; daha ziyade ilkel Doğa'nın gizemleri ve süreçleri hakkındaki bilgileridir. Fizyoloji Bilimi, şimdi bizim için olduğundan daha iyi biliniyordu. Bu (**Sayfa 296)** Bu yalan, eski Sembolizmin anahtarını, ulusal düşüncenin gerçek odağını ve hem pagan hem de tek tanrılı Panteonlarda neredeyse her Tanrı ve Tanrıçanın garip çift cinsiyetli imgelerini gömdü.

Sir William Drummond, Œ *dipus Judaïcus:*

> Bilimin gerçekleri rahiplerin gizemiydi çünkü bu gerçekler dinin temelleriydi.

Ama misyonerler Vaishnava'ları ve Krishna'ya tapanları sembollerinin büyük ölçüde ahlaksız anlamı için neden bu kadar acımasızca yalansınlar ki, en ufak bir şüphenin ötesinde ve en önyargısız yazarlar tarafından çukurdaki Chrestos - çukurun Mezar veya cehennem anlamında alınabilir - aynı şekilde, sembolün kaynağından itibaren içinde cinsel bir unsur da vardı.

Bu gerçek bugün artık reddedilmiyor. “Orta Çağ'ın Gül Haç Kardeşleri, Avrupa'da bulunanlar kadar iyi Hıristiyanlardı, yine de, tüm ayinleri, anlamı son derece fallik ve cinsel olan sembollere dayanıyordu. Bu mistik Kardeşlik'ten bahseden, Gül Haççılığın en iyi modern otoritesi olan biyografi yazarı Hargrave Jennings,

> Haç Tutkusu Calvary'nin işkenceleri ve kurbanları, [Rose-Croix'in] şanlı kutsanmış sihri ve zaferinde protesto ve temyizdi.

Protesto - kim tarafından? Cevap, çarmıha gerilmiş Rose'un protestosu, tüm cinsel sembollerin en büyüğü ve en açık olanı - Yoni ve Lingam, "kurban" ve "katil", Doğadaki kadın ve erkek ilkeleri. O yazarın son çalışmasını açın, *Fallikizm,* ve Hıristiyan için en kutsal olan şeyde cinsel sembolizmi hangi parlak terimlerle tanımladığını görün:

> Akan kan taçtan veya Cehennem dikenlerinin delici halkasından akıyordu. Gül kadınsıdır. Parlak karmin yaprakları dikenlerle korunur. Gül, çiçeklerin en güzeli. Gül, Tanrı'nın Bahçesinin Kraliçesidir (Meryem Ana). Sihirli fikir ya da gerçek olan tek başına Gül değildir. Ama "çarmıha gerilmiş gül" veya "şehit gül" (büyük mistik kıyamet figürü tarafından), tüm "Bilgeliğin Oğulları" nın veya gerçek Gül Haçlıların tılsımı, standardı, hayranlık nesnesi. [*Op. cit.,* s. 141.]

Değil *herşey* "Bilgeliğin Oğulları", hiçbir şekilde, *doğru* Gül Haçlı. Çünkü ikincisi, hayvan ışığı dememek gerekirse, asla bu kadar tamamen duyusal ve dünyevi bir şekilde bu kadar rahatsız edici bir rahatlama koymazdı,

en büyük, en asil Doğa sembolleri.

Orpheus - (Sayfa 297) Rosicrucian'a göre "Gül", doğanın, sürekli üretken ve bakir Dünya'nın veya Mısırlı İnisiyatifler tarafından kadınsı olarak görülen ve bakire bir kadın olarak temsil edilen erkeğin annesi ve besleyicisi İsis'ti. Doğa ve Dünya'nın diğer her kişileştirilmesi gibi, Osiris'in kız kardeşi ve karısıdır, çünkü iki karakter Dünya'nın kişileştirilmiş sembolüne cevap verir, hem o hem de Güneş aynı gizemli Babanın soyu, çünkü Dünya doğurgan. Güneş tarafından - en eski Mistisizme göre - ilahi üfleme yoluyla. "Dünya Bakireleri", "Göksel Bakireler" ve daha sonra insan Meryem Ana, Kurtarıcı'nın Annesi tarafından kişileştirilen saf mistik Doğa idealiydi. *Salvator Mundi* şimdi Hıristiyan Dünyası tarafından seçildi. Ve Teoloji tarafından arkaik Sembolizme benimsenen Yahudi bakirenin karakteriydi [Ragon'un

Ortodoks Maconnique s. 105, *Not,* şu ifadeyi bulduk - Arap Albumazar'dan ödünç alınmış, muhtemelen: " *Magi ve Chaldæans'ın Bakiresi.* Chaldæan küresi [küre] göklerinde yeni doğmuş bir bebeği gösterdi. *Mesih ve İsa;* Göksel Bakire'nin kollarına yerleştirildi. Çağımızdan 276 yıl önce doğan İskenderiye Kütüphanecisi Eratosthenes, Horus'un annesi İsis'in adını bu Bakire'ye verdi. " Bu sadece Kircher'in verdiği şeydir (*Ædipus Ægypticus,* iii. 5), Albumazar'dan alıntı yaparak: “Bakire'nin ilk dekanında Aderenosa adında saf, tertemiz bakire bir hizmetçi yükselir.

. . . bir çocuğu emziren işlemeli bir tahtta oturuyor. . . İsa adında bir çocuk. . . bu da Yunancada Mesih dedikleri Issa'yı belirtir. "

(Görmek *Isis Açıklandı,* ii. 491)] ve yeni durum için modellenen Pagan sembolü değil.

Herodot aracılığıyla Gizemlerin Hindistan'dan, hem Homeros'un hem de Hesiod'un çok ilerisinde olan bir kahraman olan Orpheus tarafından getirildiğini biliyoruz. Onun hakkında gerçekten çok az şey biliniyor ve son zamanlara kadar Orfik edebiyatı ve hatta Argonauts, Pisistratus, Solon ve Pythagoras'ın çağdaşı olan Onamacritus'a atfedildi - altıncı yüzyılın sonuna doğru mevcut formdaki derlemeleri ile itibar edildi. MÖ yüzyıl veya Orpheus zamanından 800 yıl sonra. Ama bize, Pausanias günlerinde, Brâhman'larla birlikte Brâhman'ları beğenen bir papaz ailesi olduğu söylendi. *Vedalar,* tüm Orfik İlahileri hafızaya almayı taahhüt etmişti ve genellikle bu şekilde bir nesilden diğerine aktarılmıştı. Resmi Science, Orpheus'u MÖ 1200 yılına kadar geri yerleştirerek - kronolojisinde her durumda mümkün olduğunca geç bir dönemi seçmek için çok dikkatli - Gizemlerin, ya da diğer bir deyişle dramatize edilen Okültizmin, daha önceki bir döneme ait olduğunu kabul eder. Chaldæans ve Mısırlılar.

Gizemlerin Avrupa'daki düşüşünden şimdi söz edilebilir.

BÖLÜM XXXIII

Avrupa'da Gizemlerin Sonu

(Sayfa 298) AS, sculapius ile diyaloğunda büyük Hermes tarafından tahmin edilmişti, gerçekten de dinsiz yabancıların Mısır'ı hayran canavarlarla suçladığı ve hiçbir şey yapmadığı, ancak anıtlarının üzerine taşa kazınmış harflerin hayatta kaldığı zaman gelmişti - gelecek nesillere göre anlaşılmaz muammalar. Kutsal Yazıcıları ve Hierophants, dünyanın yüzünde gezginler oldu. Mısır'da kalanlar, kutsal Gizemlerin saygınlığından korktukları için çöllere ve dağlara sığınmak, Essenler gibi gizli topluluklar ve kardeşlikler kurmak ve kurmak zorunda kaldılar; okyanusları Hindistan'a ve hatta (şimdiki adı verilen) Yeni Dünya'ya geçenler, sessiz kalmaları ve Kutsal Bilgilerini ve Bilimlerini sırlarını korumaları için ciddi yeminlerle kendilerini bağlayanlar; böylece bunlar insan gözünden hiç olmadığı kadar derine gömüldü. Orta Asya'da ve Hindistan'ın kuzey sınır bölgelerinde, Aristoteles'in öğrencisinin muzaffer kılıcı, bir zamanlar saf bir Dinin tüm kalıntılarını fetih yolundan silip süpürdü: Üstadları bu yoldan gitgide uzaklaşarak dünyanın en gizli noktalarına doğru çekildi. . * * * * Döngüsü kapanırken, Gizemlerin ortadan kalkmasının ilk saati, Makedonya fatihi ile Yarışların saatine çarptı. Son bir saatinin ilk vuruşları MÖ 47 yılında yapıldı. Alesia [Şimdi denir Makedonya fatihi ile Yarışların saatinde vurulan Gizemlerin ortadan kalkması için ilk saat. Son bir saatinin ilk vuruşları MÖ 47 yılında yapıldı. Alesia [Şimdi denir Makedonya fatihi ile Yarışların saatinde vurulan Gizemlerin ortadan kalkması için ilk saat. Son bir saatinin ilk vuruşları MÖ 47 yılında yapıldı. Alesia [Şimdi denir *St. Reine (* Cote d'Or) iki akarsu, Ose ve Oserain üzerinde. Düşüşü, Kelt Galya Tarihi'nde tarihsel bir gerçektir.] Galya'daki ünlü Kelt şehri, eski Başlatma ve Gizem ritüelleri ile ünlü Keltlerin Thebes'i, JM Ragon'un iyi tanımladığı gibi:

> Antik metropol ve İnisiyasyon mezarı, Druidlerin dini ve Galya'nın özgürlüğü. [*Ortodoks Maconnique,* s. 22.]

Alesia ve Bibractis - (Sayfa 299) Büyük Gizemlerin son ve en yüce saati, çağımızdan önceki ilk yüzyıldaydı. Tarih, Orta Galya halklarının Roma boyunduruğuna karşı ayaklandığını gösteriyor. Ülke Cæsar'a maruz kaldı ve isyan bastırıldı; sonuç, Alesia'daki (veya Alisa'daki) garnizonun ve Druidler, kolej rahipleri ve neofitler de dahil olmak üzere tüm sakinlerinin katledilmesiydi; Bundan sonra tüm şehir yağmalandı ve yerle bir edildi.

Alesia'dan çok uzak olmayan büyük ve ünlü bir şehir olan Bibractis, birkaç yıl sonra yok oldu. JM Ragon sonunu şöyle anlatıyor:

> Bibractis, bilimlerin anası, ilk ulusların ruhu [Avrupa'da], kutsal Druid koleji, medeniyeti, 40.000 öğrenciye felsefe, edebiyat, dilbilgisi, hukuk bilimi, tıp öğretildiği okullarıyla aynı derecede ünlü bir kasaba , astroloji, okült bilimler, mimarlık, vb. Thebes, Memphis, Atina ve Roma'nın rakibi, devasa heykellerle çevrili ve 100.000 seyirci, gladyatör, bir başkent, Janus, Pluto, Prosperpine tapınakları barındıran bir amfitiyatroya sahipti. Jüpiter, Apollo, Minerva, Kybele, Venüs ve Anubis; ve bu görkemli yapıların ortasında, Naumachy, geniş havzası, inanılmaz bir yapısı, deniz oyunlarına adanmış yüzen tekneler ve kadırgaların bulunduğu dev bir çalışma; sonra bir *Champ de Mars,* su kemeri, çeşmeler, hamamlar; nihayet inşası kahramanca çağlardan kalma surlar ve surlar. [*Op. cit.,* s. 22.]

Galya'daki son şehir, Avrupa için Büyük Gizemlerin İnisiyasyonlarının, Doğanın Gizemlerinin ve onun unutulmuş Okült gerçeklerinin sırlarının öldüğü son şehirdi. Ruloları ve el yazmaları

ünlü İskenderiye Kütüphanesi aynı Cæsar tarafından yakıldı ve yok edildi, [Çağımızın 389'unda Hıristiyan çetesi, geriye kalanlar üzerinde yıkım işini tamamladı: paha biçilmez eserlerin çoğu Okültizm öğrencileri için kurtarıldı, ancak dünyaya kaybedildi.] ama Tarih, büyük fatih tarafından işlenen bu vandalizm eylemine son dokunuşu veren Arap generali Amrus'un eylemini küçümserken, ikincisine neredeyse aynı miktarda kıymetli sarsıntıyı yok etmesi için söylenecek bir söz yoktur. Alesia

ne de Bibractis'in yok edicisine. Tiberius döneminde Roma despotizmine karşı isyan eden ve çağımızın 21 yılında Silius tarafından mağlup edilen Galyalıların şefi Sacrovir, Ragon olarak şehrin kapılarının önünde bir cenaze ateşinde kendisini komplocu arkadaşlarıyla birlikte diri diri yakarken bize anlatıyor, ikincisi yağmalandı ve yağmalandı ve Okült Bilimler hakkındaki tüm edebiyat hazineleri ateşle yok oldu. Ragon, bir zamanlar görkemli şehir olan Bibractis'in artık Autun'a dönüştüğünü açıklıyor.

(Sayfa 300) Janus ve Kybele tapınakları gibi birkaç görkemli antik anıt hala orada.

Ragon devam ediyor:

> Milattan iki bin yıl önce kurulan Arles, 270 yılında yağmalandı. 40 yıl sonra Konstantin tarafından restore edilen Galya'nın bu metropolü, eski ihtişamının birkaç kalıntısını bugüne kadar korumuştur; amfitiyatro, başkent, bir dikilitaş, 17 metre yüksekliğinde bir granit bloğu, bir zafer takı, catacombs vb. Kelto Gaulic uygarlığı böyle sona erdi. Roma'ya layık bir barbar olarak Cæsar, tapınakların ve onların başlangıç okullarının yağmalanması ve İnisiyelerin ve Druidlerin katliamıyla kadim Gizemleri yok etmeyi çoktan başardı. Kalan Roma; ama o, Gizli Bilimlerin gölgeleri olan daha küçük Gizemlere sahip değildi. Büyük İnisiyasyonun nesli tükendi. [*Op. cit.,* s. 23. Doğuştan bir Belçikalı ve bir Mason olan JM Ragon, Okültizm hakkında, başlatılmamış diğer yazardan daha fazla şey biliyordu. Elli yıl boyunca, hesaplarını bulabildiği her yerde kadim gizemleri inceledi. 1805'te Paris'te Kardeşler Cemiyeti'ni kurdu. *Les Trinosophes,* Yıllarca Eski ve Modern İnisiyasyonlar (1818'de ve yine 1841'de) üzerine dersler verdiği Loca'da yayınlandı ve şimdi kayboldu. Daha sonra baş yazar oldu. *Hermes,* bir mason kağıdı. En iyi eserleri
>
> *La Maconnerie Occulte* ve *Fastes Initiatiques.* Ölümünden sonra, 1866'da, MSS'sinin bir kısmı, Fransa'nın Büyük Doğu'sunun mülkiyetinde kaldı. Üst düzey bir Mason yazara, Ragon'un Suriye ve Mısır'daki biri Kopt beyefendisi olan iki Şarkiyatçı ile yıllarca yazıştığını söyledi.]

Kendisinden birkaç alıntı daha verilebilir. *Gizli Duvarcılık,* konumuzla doğrudan ilgilendikleri için. Ne kadar bilgili ve bilgili olsa da, o yazarın kronolojik hatalarından bazıları çok büyük. Diyor:

> Tanrılaştırılmış adamdan (Hermes) sonra Kral-Rahip [Hierophant] Menes, ilk yasa koyucu ve yüz saraydan Thebes'in kurucusuydu. O şehri muhteşem bir ihtişamla doldurdu; Mısır'ın kutsal çağı onun zamanından kalmadır. Rahipler hüküm sürdüler, çünkü yasaları onlar koydu. Onun zamanından bu yana üç yüz yirmi dokuz [Hierophants] olduğu söylenir - bunların hepsi bilinmemektedir.

Bundan sonra, gerçek Üstadlar kıtlaştı, yazar Rahiplerin cahil kitlelerin hayranlığı için sergiledikleri, taçlandırıp tanrılaştırdıkları kölelerin arasından sahte olanları seçtiğini gösteriyor.

> Bu kadar köle bir şekilde hüküm sürmekten yorulan krallar isyan ettiler ve kendilerini özgürleştirdiler. Sonra Memphis'in kurucusu Sesostris geldi (1613, çağımızdan önce diyorlar). Savaşçıların tahta seçimi kutsallaşarak tahta geçti. . . . 1178'den 1122'ye kadar hüküm süren Cheops, kendi adını taşıyan büyük Piramidi inşa etti. Teokrasiye zulmetmekle ve tapınakları kapatmakla suçlanıyor.

Ragon "Tarih" i tekrarlasa da bu tamamen yanlıştır. Cheops adıyla anılan Piramit, Baron Bunsen'in bile MÖ 5.000'e atadığı yapı olan Büyük Piramittir. *Mısır'ın Evrensel Tarihteki Yeri:*

Mısır'ın Öğrenimi -

> **(Sayfa 301)** Mısır'ın Kökenleri, Mesih'ten önceki dokuzuncu bin yıla kadar uzanıyor. [*Op. cit.,* iv. 462.]

Ve Gizemler icra edilip İnisiyasyonlar o Piramit içinde gerçekleşirken - aslında bu amaç için inşa edilmişti - Cheops'un, eğer onu kuran kişi ise, Gizemler tarihinde bilinen gerçeklerle tuhaf ve kesin bir çelişki gibi görünüyor. Piramit, başlatılan Rahiplere ve onların tapınaklarına karşı döndü. Dahası, Gizli Doktrinin öğrettiği kadarıyla, başka ne yapmış olursa olsun, o isimdeki Piramidi inşa eden Cheops değildi.

Yine de oldukça doğru

> Etiyopya istilası ve on iki şefin federe hükümeti nedeniyle, kraliyet ailesi düşük doğumlu bir adam olan Amasis'in eline geçti.

Bu, MÖ 570 yılındaydı ve rahiplerin gücünü yok eden Amasis'ti. Ve

> Böylece yüzyıllar boyunca taçlı rahiplerini Mısır'a ve tüm dünyaya gösteren o eski teokrasi yok oldu.

Mısır, İskenderiye kurulmadan önce tüm ülkelerin öğrencilerini Rahipleri ve Hiyerofanları etrafında toplamıştı. Ennemoser sorar:

> Nasıl oluyor da, Gizemler ve bunların belirli içerikleri hakkında, bunca çağ boyunca ve pek çok farklı zaman ve insan arasında bu kadar az şey biliniyor? Cevap, yine inisiye edilenlerin evrensel olarak katı sessizliğinden kaynaklanıyor olmasıdır. Başka bir neden, en uzak antik çağın gizli bilgilerinin tüm yazılı anıtlarının yok edilmesinde ve tamamen kaybedilmesinde bulunabilir.

> Numa'nın doğa felsefesinden oluşan Livy tarafından anlatılan kitapları mezarında bulundu; ancak devlet dininin en gizli sırlarını açığa çıkarmasınlar diye bilinmelerine izin verilmedi. . . Senato ve halkın tribünleri belirlendi. . . kitapların kendilerinin yakılması gerektiğini, ki bu yapıldı. [*Sihir Tarihi,* ii, II.]

Cassain, dördüncü ve beşinci yüzyıllarda tanınan ve Nuh'un oğlu Ham'a akredite edilmiş bir incelemeden bahseder ve kendisi de onu Adem'in oğlu Seth'ten dördüncü kuşak olan Jared'den aldığı söylenir.

Simya da Mısır'da ilk kez bilgili Rahipler tarafından öğretildi, ancak bu sistemin ilk görünümü insan kadar eskidir. Birçok yazar Adem'in ilk Üstat olduğunu ilan etti; ama bu, anlamlarından birinde "kırmızı toprak" olan adın üzerine bir kör ve kelime oyunu idi. Doğru bilgi - alegorik perdesinin altında - Yaratılış'ın altıncı bölümünde bulunur; bu bölümde erkeklerin kızlarının eşlerini alan ve onlarla iletişim kuran "Tanrı'nın Oğulları" ndan bahseder (**Sayfa 302)** bu eşlerin çoğu olağanüstü dünyanın bir gizemi ve sırrıdır. Olaus Borrichius, Simyanın beşiğinin en uzak zamanlarda aranacağını söylüyor. Democritus of Abdera bir Simyacı ve Hermetik bir filozof idi. İskenderiyeli Clement, bilim üzerine önemli ölçüde yazdı ve Musa ve Süleyman, bu bilimde usta olarak adlandırılır. W. Godwin tarafından anlatılıyor;

> Bu konudaki ilk gerçek kayıt, Diocletian'ın MS 300 yıllarında, altın ve gümüş yapma sanatını işleyen tüm eski kitaplar için Mısır'da özenli bir arama yapılmasını emreden bir fermanıdır, bunlar ayrım yapılmaksızın teslim edilebilir. alevlere.

Chaldæans ve eski Çinlilerin Simyası, yüzyıllar sonra Araplar arasında yeniden canlanan bu Simyanın ebeveyni bile değildir. Ruhsal bir Simya ve fiziksel bir dönüşüm var. Her ikisinin de bilgisi İnisiyasyonlarda aktarıldı.

BÖLÜM XXXIV

Gizemlerin Hıristiyanlık Sonrası Halefleri

(Sayfa 303) Eleusis Gizemleri artık yoktu. Yine de Ammonius Saccas'ın Neo-platonik okuluna temel özelliklerini veren bunlardı, çünkü Eklektik Sistem esas olarak Teurji ve coşku ile karakterize edildi. Buna Mısır teurji doktrinini uygulamaları ile ekleyen Iamblichus ve bu yeni unsura karşı çıkan Yahudi Porphyry idi. Bununla birlikte, okul, ancak birkaç istisna dışında, çilecilik ve tefekkür uyguladı, mistikleri Hindu adanmışlarınınki kadar katı bir disiplinden geçti. Çabaları, içsel insanın yüksek yetilerini, Ruhsal Ego'yu evrimleştirecek kadar başarılı thaumaturji, büyücülük ya da büyücülük uygulamalarını - şimdi suçlandıkları gibi - geliştirme eğiliminde olmadı. Okul, bir dizi ruhani varlığın, Dünyadan ve insan döngüsünden oldukça bağımsız alanların sakinleri, "Tanrılar" ile insanlar arasında ve hatta insan ile Yüce Ruh arasında arabulucuydu. Daha sade bir dille ifade etmek gerekirse, insan ruhu, Gezegensel Ruhların yardımıyla, Emerson'un ifadesiyle "dünyanın ruhunun alıcısı" oldu. Tyana'lı Apollonius, bu sözlerle böyle bir güce sahip olduğunu iddia etti (Profesör Wilder'ın *Neo-Platonizm):*

> Net bir aynada bugünü ve geleceği görebiliyorum. Bilge [Adept], salgınları ve ateşleri önceden görmek için yeryüzünün buharlarını ve havanın bozulmasını beklemek zorunda değildir; onları Tanrı'dan sonra, ama insanlardan daha önce bilmelidir. *Theoi* ya da tanrılar geleceği görür; sıradan insanlar, şimdiki zaman; gerçekleşmek üzere olan bilgeler. Benim tuhaf yoksun yaşam tarzım, duyuların o kadar keskin olmasını sağlar veya başka bir yetenek yaratır, böylece en büyük ve en dikkate değer şeyler yapılabilir. [*Neo-Platonizm ve Simya.* s. 15]

(Sayfa 304) Profesör A.Wilder'in bu konudaki yorumu dikkat çekicidir:

> Bu adlandırılabilecek şeydir *Manevi fotoğrafçılık.* Ruh, gerçeklerin ve olayların, geleceğin, geçmişin ve bugünün benzer şekilde sabitlendiği kameradır; ve zihin onların bilincine varır. Günlük sınırlar dünyamızın ötesinde, her şey bir gün ya da durum gibidir - şimdiki zamanda oluşan geçmiş ve gelecek. Muhtemelen bu "büyük gün", "son gün", "Rabbin günü" dür. Mukaddes Kitap yazarlarından - herkesin ölümle geçtiği gün veya *ecstasis.* Sonra ruh bedenin kısıtlamasından kurtulur ve onun asil kısmı daha yüksek doğayla birleşir ve yüksek varlıkların bilgeliğinde ve ön bilgisinde pay sahibi olur. [*Loc. cit.]*

Neo-Platonistler tarafından uygulanan sistemin, eski ve modern Vedântin'lerle ne kadar özdeş olduğu, Dr. A. Wilder'in İskenderiyeli Teosofistler hakkında söylediklerinden anlaşılabilir.

> Yeni Platoncuların ön fikri, tek bir Yüce Öz fikriydi. . . Tüm eski felsefeler şu doktrini içeriyordu: *φεοι, theoi,* tanrılar veya öğütücüler, melekler, iblisler ve diğer ruhsal ajanslar, Yüce Varlık'tan ortaya çıktı. Ammonius, Hermes Kitapları doktrinini kabul etti; İlahi Herkesin İlahi Bilgelik veya Amun'dan çıktığını; Bilgelikten Düşman ya da Yaradan çıktı; ve Yaradan'dan, ikincil ruhani varlıklar; dünya ve onun insanları sonuncu. Birincisi ikincide, birinci ve ikinci üçüncüsünde bulunur ve böylece tüm dizi boyunca devam eder. [*Op. cit.,* s. 9. 10]

Bu, Vedântinlerin inancının mükemmel bir yankısıdır ve doğrudan Doğu'nun gizli öğretilerinden kaynaklanır. Aynı yazar şöyle diyor:

> Buna benzer olarak, mezhepsel adlandırmalarının da gösterdiği gibi, Persli Magianlardan ödünç almış olan Pharsi veya Ferisiler tarafından öğretilen Yahudi Kabala doktrinidir. Aşağıdaki özette büyük ölçüde somutlaştırılmıştır.
>
> İlahi Varlık Hepsi'dir, tüm varoluşun kaynağıdır, Sonsuzdur; ve bilinemez. Evren O'nu açığa çıkarır ve O'nun tarafından var olur. Başlangıçta O'nun ışıltısı her yerde yayıldı. [Bu İlahi Zeka ve Öz, Logoların ışığıdır: sadece Vedântin "O" zamirini kullanmaz, "O" derdi.] Sonunda Kendi içinde emekli oldu ve böylece Onun etrafında boş bir alan oluşturdu. Buna, içinde üretici ve kavramsal gücü ve dolayısıyla IE veya Jah adını içeren bir Işın olan ilk Kurtuluşunu iletti. Bu sırayla *tikkun, Desen* veya fikir veya biçim; ve aynı zamanda erkek ve dişi veya üretken ve kavramsal güçleri de içeren bu yayılmada Işık, Ruh ve Yaşamın üç ilkel gücü vardı. Bu Tikkun, Işınla veya ilk ortaya çıkışla birleşir ve onun tarafından istila edilir; ve bu birlik sayesinde sonsuz kaynakla da sürekli iletişim halindedir. Model, ilkel adam, Adam Kadmon, *makrokozmos* Pisagor ve diğer filozofların.

Kök Irklar -

> **(Sayfa 305)** Ondan devam etti *Sephiroth. . . .* Sırasıyla Sephiroth'tan dört dünya ortaya çıktı, her biri hemen üstündeki dünyadan çıktı ve alttaki dünya üstünü çevreledi. Bu dünyalar ölçeğe indikçe daha az saf hale geldi, en düşük olanı maddi dünya oldu. [*Loc. cit., not.* s.10]

Gizli Öğretinin bu üstü kapalı bildirimi, bu zamana kadar okuyucularımız için netleşecektir. Bu dünyalar:

> *Azilut* insanoğlunun en saf yayılımları [ikamet edecek olan [Dördüncü] insanoğlunun Birinci, neredeyse ruhsal, Irkı; ikincisi, *Beriah,* daha düşük bir sıra ile, birincinin [ikinci Irk] hizmetkarları; üçüncü, *Jesirah,* melek ve yüksek melek, Elohim ve B'ni Elohim ["Tanrıların Oğulları" veya *Elohim,* Üçüncü Irkımız]. Dördüncü dünya *Asiah,* Belial'ın baş [Atlantis Büyücüleri] olduğu Klipputh'ta yaşamaktadır. [*Loc. cit., not.]*

Bu dünyalar, cennetsel prototiplerinin dünyevi kopyaları, bizim için, bizim için sonsuz değilse daha dayanıklı ırkların ölümlü ve geçici yansımaları ve gölgeleridir. Beşinci Irkımızın insanlarının ruhları, unsurlarını bizimkinden önce gelen bu dört dünyadan - Kök Irklardan - türetir: yani aklımız. Manas, beşinci ilke, tutkularımız ve zihinsel ve bedensel iştahlarımız. Prototip dünyalarımız arasında "cennette savaş" olarak adlandırılan bir çatışma ortaya çıktı, savaş, sonra, Atlantisliler arasında gerçekleşti [Bkz. *Ezoterik Budizm ,* AP Sinnett tarafından. Beşinci Baskı.] Asiah ve üçüncü Kök Yarışı, B'ni Elohim veya "Tanrı'nın Oğulları" [Bkz. *Isis Açıklandı.* Cilt I., S. 589-595. "Tanrı'nın Oğulları" ve onların devler ve büyücülerle savaşları] ve sonra kötülük ve kötülük yoğunlaştı. İnsanlık (üçüncü Kök Yarışının son alt yarışında)

> Her insan ruhunun ruhundan çıktığı ilk ebeveynlerinde [fizyolojik bir alegori, gerçekten!] Günah işlediler,

Diyor *Zohar,* erkekler daha fazla maddi bedene "sürüldü"

> O günahı kefaret edin ve iyilikte ustalaşın.

Bunun yerine, zorunluluk döngüsünü gerçekleştirmek doktrini açıklar; onların evrim görevinde ilerlemek, ki bu görevden ne ölüm ne de intiharla kurtulamayız, çünkü o ilahi ışığın ovalarına çıkıp dinlenmeden önce her birimiz “Dikenler Vadisi” nden geçmek zorundayız. Ve böylece erkekler yeni bedenlerde doğmaya devam edecek.

> Daha yüksek bir varoluş biçimine girmeye yetecek kadar saf hale gelene kadar.

(Sayfa 306) Bu sadece, İnsanlığın İlk'den Son'a veya Yedinci Irk'a kadar, bu gezegenimiz olan Dünya'da sanatsal turlarını gerçekleştirmek için daha yüksek kürelerden inen bir ve aynı aktörlerden oluştuğu anlamına gelir. Saf ruhlar olarak dünya çapında aşağıya doğru yolculuğumuza (gerçekten!) Hakikat bilgisiyle başlayan - şimdi Gizli Doktrinlerde zayıf bir şekilde yankılanan - döngüsel yasa bizi, burada kaybolan maddenin ters tepesine indirir. yeryüzünde ve dibine zaten vurduğumuz; ve sonra, aynı ruhsal yerçekimi yasası bizi yavaşça daha yükseğe, başladığımız alanlardan daha saf alanlara yükseltir.

Öngörü, kehanet, kehanet güçleri! Gerçek imgeleri yansımalarda ve gölgelerde gören insanın cüce algılarının yanıltıcı hayalleri ve Eternity'de yeri olmayan bir geleceğin kehanet imgeleri için geçmiş gerçekliklerdeki hatalar. Makrokozmosumuz ve onun en küçük mikrokozmosu olan insan, Karma'nın onları kendi yaşam dramalarını canlandırmaya götürdüğü her aşamada olduğu gibi, her istasyonda aynı evrensel ve bireysel olaylar oyununu tekrarlıyor. Gerçek peygamberler olmasaydı sahte peygamberlerin varlığı olamazdı. Ve böylece her iki sınıfta ve her yaşta vardı. Ancak, bunların hiçbiri, halihazırda gerçekleşmiş olan ve daha önce prototip olarak daha yüksek alanlarda -eğer olay ulusal ya da kamu yararı ya da üzüntüyle ilgili olduğu önceden bildirilmişse - veya yalnızca söz konusu ise önceki yaşamın bir kısmında gerçekleşmiş olandan başka bir şey görmedi bir birey, çünkü böylesi her olay, sadece Sonsuzlukta Daima Mevcut olan Geçmiş ve Geleceğin silinmez bir kaydı olarak damgalanmıştır. "Dünyalar" ve söz konusu arınmalar *Zohar* ve diğer Kabalistik kitaplar, dünyamızla ve ırklarla, büyük döngüde bizimkinden önce gelen diğer küreler ve diğer ırklarla ilgili olduklarından daha fazla ve az değildir. Gizemler sırasında alegorik oyunlarda ve imgelerde icra edilenler gibi temel gerçeklerdi ve son Perdesi Mystæ için Epilog idi. *anastaz* ya da “varoluşun devamı”, aynı zamanda “Ruh dönüşümü”.

Bu nedenle, yazarı *Neo-platonizm ve Simya* bize gösteriyor ki, bu tür tüm Eklektik doktrinler güçlü bir şekilde *Mektuplar* Paul ve

> Kiliseler arasında aşağı yukarı aşılandı. Dolayısıyla, şu pasajlar “Siz günah ve hatalar içinde ölüydünüz; bu dünyanın æon'una göre yürüdünüz. *Archon* havanın hakimiyetine sahip. " "Biz ete ve kana karşı değil, egemenliklere, iktidarlara, karanlığın efendilerine ve

ruhların yaramazlığı ve imparatorluk bölgeleri. "

"Yanlış Gnosis" - (Sayfa 307) Ancak Pavlus, Efes'te denendiği gibi, müjdesini İbranice-Mısır ekolünün gnostik fikirleriyle harmanlama çabasına açıkça düşmandı; ve buna göre, en sevdiği öğrencisi Timothy'ye şöyle yazdı: “Sana emanet edilen değerli görevi güvende tut; ve bazılarının meslek edindiği ve inançtan saptığı yanlış sözde gnosis'in yeni doktrinlerini ve düşmanca ilkelerini reddeder. "

[*Loc.cit. Not.]*

Ancak Gnosis, Yüksek Benliğimizle ilgili Bilim olduğundan, kör inanç bir mizaç ve duygusallık meselesidir ve Paul'un doktrini hala daha yeni ve yorumları çok daha kalın örtülü olduğundan, içsel gerçekleri Gnostik'ten çok uzak tutmak için , hakikatten sonra her ciddi arayış içinde olan kişi tarafından birincisi tercih edilmiştir.

Bunun yanı sıra, sözde "sahte Gnosis" i iddia eden büyük Öğretmenler, Havarilerin günlerinde çok sayıda idi ve din değiştiren herhangi bir Rabbi'nin olabileceği kadar harikaydılar. Yahudi Malek Porphyry, eski geleneksel anılar nedeniyle Teurjiye karşı çıktıysa, bunu uygulayan başka öğretmenler de vardı. Plotinius, Iamblichus, Proclus, tüm thaumaturgistlerdi ve ikincisi:

Seleflerinin tüm teosofisini ve teurjisini eksiksiz bir sisteme dönüştürdü. [*Op. cit.,* s. 18.]

Ammonius'a gelince,

Clemens ve Athenagoras'ın Kilise'de ve Sinagog, Akademi ve Koru'nun bilgili adamlarının da desteklediği, herkes için ortak bir doktrin öğreterek emeğini yerine getirdi. [*Op. cit.,* s.8.]

Bu nedenle, eski Pagan Bilgeliğini yeniden modelleyen Yahudilik ve Hristiyanlık değil, daha ziyade, yeni inancı sessizce ve farkında olmadan dinsizine dayandıran ikincisidir; ve dahası bu, Bilgelik Dininin doğrudan ortaya çıkışı olan Eklektik Teosofik sistemden daha da fazla etkilendi. Hıristiyan teolojisinde büyük ve asil olan her şey Neo-Platonizmden gelir. Tanrı'nın öğrettiği Ammonius Saccas'ın artık çok fazla tekrara ihtiyaç duymayacağı çok iyi bilinmektedir (*theodidaktos)* ve gerçeğin aşığı (*Philalethes),* Okulunu kurarken, Gizli Bilimin o günlerde doğrudan velileri tarafından ifşa edilmesine izin verilen kısımlarını öğreterek doğrudan dünyaya fayda sağlamaya çalıştı. [Hiçbir Ortodoks Hristiyan, gerçek Mesih benzeri erdemler ve ahlak uygulamasında ya da ahlaki doğasının güzelliği açısından, Hıristiyanlıktan gelen İskenderiyeli sapık Ammonius (Hıristiyan ebeveynlerden doğmuştur.) Kendi Teosofi Topluluğumuzun modern hareketi (**Sayfa 308)** aynı ilkelerle başladı; Çünkü Neo-Platonik Ammonius okulu, yaptığımız gibi, bir zamanlar Altın Çağ'ın ortak inancı altında tüm mezhep ve halkların uzlaşmasını amaçlayarak, milletleri - her halükarda dini konularda - tartışmalarını bir yana bırakmaya teşvik etmeye çalışıyor - onlara çeşitli inançlarının ortak bir ebeveynin, Bilgelik Dini'nin aşağı yukarı meşru çocukları olduğunu kanıtlayarak.

Eklektik Teosofik sistem de - Roma'dan esinlenen bazı yazarların dünyayı inandıracağı gibi - yalnızca çağımızın üçüncü yüzyılda gelişmedi; ancak Diogenes Laertius'un gösterdiği gibi çok daha erken bir çağa aittir. Ptolemies hanedanının başlangıcına kadar izini sürüyor; büyük görücü ve peygamber Mısırlı Rahip Pot-Amun'a, bu adı taşıyan Tanrı'nın tapınağına - çünkü Amun Bilgeliğin Tanrısıdır. O güne kadar Yukarı Hindistan'ın Üstatları ile Baktriya arasındaki iletişim

ve Batı Filozofları hiç durmamıştı.

> Philadelphus altında. . . Helenik öğretmenler, Babil Hahamları Koleji'nin rakibi oldu. Budist, Vedântik ve Magian sistemleri, Yunanistan felsefeleriyle birlikte açıklandı. . . . Yahudi Aristobulus, Aristoteles'in ahlakının Musa'nın kanunundan (!) Kaynaklandığını ilan etti; ve Philo, ondan sonra, Pentateuch'u yorumlamaya çalıştı.
>
> Pisagor ve Akademi doktrinlerine uygun olarak. Josephus'ta, Yaratılış Kitabında Musa'nın felsefi bir şekilde, yani mecazi tarzda yazdığını söylenir; ve Karmel Esseneleri, Hristiyanlık döneminden çok önce var olmalarına rağmen, Eusebius tarafından Hristiyanlarla özdeş olarak ilan edilen Mısır Terapötiklerinde yeniden üretildi. Nitekim, Hıristiyanlık da İskenderiye'de öğretildi ve benzer bir başkalaşım geçirdi. Pantænus, Athenagoras ve Clement, Platon felsefesi konusunda kapsamlı bir eğitim aldılar ve doğu sistemleriyle temel birliğini kavradılar.
>
> **[** *Op.cit.,* s. 3, 4.]

Ammonius, Hıristiyan bir anne babanın oğlu olsa da, *sevgili* doğrusu, her şeyden önce gerçek bir Philaletheian. Farklı sistemleri uyumlu bir bütün halinde uzlaştırma çalışmasına gönlünü koydu, çünkü Hristiyanlığın kendisini diğer tüm inanç ve inançlardan inşa ettiği hekatom üzerinde yükseltme eğilimini zaten algılamıştı. Tarih ne diyor?

Kilise tarihçisi Mosheim,

> Ammonius, yalnızca Yunanistan'ın filozoflarının değil, aynı zamanda farklı barbar ulusların tümünün, her temel noktada birbirleriyle mükemmel bir uyum içinde olduklarını düşünerek, tüm bu çeşitli ilkelerin ilkelerini yumuşatmayı ve açıklamayı işini yaptı. mezhepler, görünüşe göre hepsi tek ve aynı kaynaktan geliyordu ve hepsi bir ve aynı amaca yöneldi.
>
> **Ammonius'un öğretmenleri - (Sayfa 309)** Yine Mosheim, Ammonius'un çokluğun dininin felsefeyle el ele gittiğini öğrettiğini ve onunla derece derece bozulmuş ve salt insan kibirleri, batıl inançlar ve yalanlarla örtülmüş olmanın kaderini paylaştığını söylüyor; bu nedenle, onu bu cüruftan arındırarak ve felsefi ilkelere göre açıklayarak orijinal saflığına geri getirilmesi gerektiğini; ve Mesih'in bakış açısında sahip olduğu bütünün, Kadimlerin Bilgeliğini ilkel bütünlüğüne geri getirmek ve geri getirmek olduğunu. [Alıntı: Dr. Wilder. s.5]

Şimdi, Hıristiyanlığın Kurucusunun "görüşünde" olan "Kadimlerin Bilgeliği" neydi? Ammonius'un Eklektik Teosofi Okulunda öğrettiği sistem, eski filozof bilgisinden toplanmasına izin verilen kırıntılardan yapılmıştır; Bu Neo-Platonik öğretiler, *Edinburgh Ansiklopedisi* aşağıdaki gibi:

> O [Ammonius], Mısır'da Evren ve İlahiyat ile ilgili kabul edilen, tek bir büyük bütün oluşturduğu düşünülen doktrinleri benimsedi; dünyanın sonsuzluğu, ruhların doğası, İlahi Takdir imparatorluğu [Karma] ve iblisler tarafından dünyanın hükümeti [*cinler* veya ruhlar, baş melekler]. Ayrıca bir ahlaki disiplin sistemi kurdu

> genel olarak insanların kendi ülkelerinin kanunlarına ve doğanın emirlerine göre yaşamalarına izin veren; ama bilge kişinin zihinlerini tefekkürle yüceltmesini ve bedeni alçaltmasını gerektirdi ["Ölümün kötüleştirilmesi" burada fiziksel anlamda değil ahlaki anlamındadır: her şehvet ve tutkuyu dizginlemek ve mümkün olan en basit diyetle yaşamak.] iblislerin varlığından ve yardımından yararlanma yeteneğine sahip olabilir [kendi *Daimon* veya Yedinci İlke]. . . ve ölümden sonra Yüce [Ruh] Ebeveynin huzuruna yükselmek. Popüler dinleri ve özellikle de Hristiyanları bu yeni sistemle uzlaştırmak için, putperest tanrıların tüm tarihini bir alegori yaptı ve onların yalnızca göksel bakanlar olduklarını iddia etti [Bu, bir doktrin olarak benimsenen Neo-Platonik bir öğretidir. Yedi Ruh'a tapınan Roma Katolik Kilisesi.] daha aşağı bir tür ibadet hakkına sahip; ve İsa Mesih'in mükemmel bir insan ve Tanrı'nın dostu olduğunu kabul etti, ancak onun tamamen iblislere tapınmayı ortadan kaldırmak için tasarlanmadığını iddia etti [Kilise ondan şeytanlara ibadet yaptı, "Daimon" Ruh'tur, ve ilahi Ruhumuz, yedinci İlke ve Dhyân Chohans ile ilgilidir. İsa, "Ferisilerin yaptığı gibi" tapınağa veya kiliseye gitmeyi yasakladı, ancak insana dua için emekli olmasını (Tanrısıyla birleşme) özel bir dolaba koymasını buyurdu. Açlıktan ölen milyonların, en görkemli kiliselerin inşasına karşı çıkacak olan İsa mıydı?] Ve onun tek niyetinin eski dini arındırmak olduğunu.

Ammonius'un daha önemli doktrinlerini aktardığı "usulüne uygun olarak talimat verilmiş ve disipline edilmiş kişiler" inisiye edilen Philaletheians dışında başka hiçbir şey beyan edilemezdi.

> Ondan önce Zerdüşt ve Pisagor tarafından yapıldığı gibi, gizliliğin yükümlülüklerini onlara dayatarak ve Gizemler'de [(**Sayfa 310)** neofitler veya katekümenler öğrendiklerini açıklamamalıdır]. Büyük Pisagor öğretilerini ekzoterik ve ezoterik olarak ikiye ayırdı. [*Op. cit.,* s.7.]

İsa, öğrencilerine cennetin krallığının gizemlerini bilmeleri için verildiğini, oysa kalabalıklara verilmediğini ve bu nedenle iki katlı benzetmelerle konuştuğundan beri aynı şeyi yapmadı mı? anlam?

Dr. A. Wilder devam ediyor:

> Böylece Ammonius, işini hazır buldu. Derin ruhani sezgisi, kapsamlı öğrenimi ve Hıristiyan babalar, Pantænus, Clement ve Athenagoras'a ve zamanın en bilgili filozoflarına olan aşinalığı, hepsi ona çok iyi yaptığı emeğe uydu. . . . Onun hizmetinin sonuçları bugün Hıristiyan dünyasının her ülkesinde algılanabilir; her önde gelen doktrin sistemi artık plastik elinin izlerini taşıyor. Her antik felsefenin modernler arasında seçmenleri vardır; ve hepsinin en eskisi olan Yahudilik bile, “Tanrı tarafından öğretilen” İskenderiye'nin önerdiği değişiklikleri kendi kendine üstlendi. [*Op. cit.,* s. 7.]

Teosofi Cemiyeti için önerilen prototip olan Ammonius tarafından kurulan Neo-Platonik İskenderiye Okulu, Pisagor günlerinde ve başkaları tarafından döneminden çok daha önce öğretildiği kadar Teurji ve Büyü de öğretti. Proclus'a göre, Hintli olan ve Hindistan'dan gelen Orpheus'un doktrinleri, sonradan ilan edilen sistemlerin kaynağıdır.

> Orpheus'un gizli alegorilerde sunduklarını Pisagor,

> Orfik Gizemler; ve Platon daha sonra Orphic ve Pisagor yazılarından onlar hakkında mükemmel bir bilgi aldı. [*Op. cit.,* s. 18.]

Philaletheians, neofitlere (*chelas)* ve Initiates veya Master; ve eklektik sistem, tamamen Vedântic olan üç farklı özellikle karakterize edildi; Bir Yüce Öz, Bir ve Evrensel; insan ruhunun sonsuzluğu ve bölünmezliği; ve Mantricism olan Theurgy. Aynı zamanda, gördüğümüz gibi, diğer mistik okullar gibi onların da gizli veya Ezoterik öğretileri vardı. Gizemlerin Başlangıçları kadar gizli ilkelerinden herhangi bir şeyi açıklamalarına da izin verilmedi. Sadece ikincisinin sırlarını ifşa edenlerin aldığı cezalar çok daha korkunçtu ve bu yasak bugüne kadar sadece Hindistan'da değil, Asya'daki Yahudi Kabalistleri arasında bile ayakta kaldı.

[*Talmud* alegorik terimlerle içine girmesi için yapılan dört Tanaim'in hikayesini verir. *zevk bahçesi, yani* okült ve nihai bilime başlamak için.

> “Kutsal efendilerimizin öğretisine göre, zevk bahçesine giren dört kişinin isimleri: Ben Asai, Ben Zoma, Acher ve Haham Akiba'dır. . . .
>
> Ben Asai baktı ve - görüşünü kaybetti. Ben Zoma baktı ve - nedenini kaybetti. "Acher, plantasyonda yağmalamalar yaptı" (bütünü karıştırdı ve başarısız oldu). Ancak barışa giren Akiba barış içinde çıktı; çünkü adını kutsadığı aziz, "Bu yaşlı adam bize ihtişamla hizmet etmeye değer." demişti. "
>
> "Bilgili yorumcular *Talmud,* sinagogun hahamları,
> *zevk bahçesi* Bu dört şahsiyetin girmeye zorlandığı, o gizemli bilim, zayıf zekalar için bilimin en korkunç olanıdır ki bu doğrudan deliliğe yol açar ”diyor A. Franck, *Kabala.* Kalbi saf olan ve araştıran değil, kendisini mükemmelleştirmek ve vaat edilen ölümsüzlüğü çok daha kolay elde etmek amacıyla, herhangi bir korkuya ihtiyaç duyan kişidir: aksine bilim bilimini dünyevi güdüler için günahkâr bir bahane yapan kişi, kim titremeli. İkincisi, yüce inisiyasyonun kabalistik çağrışımlarını asla anlamayacaktır. *Isis Açıklandı.* ii. 119.]

Zorluklar ve Tehlikeler - (Sayfa 311) Bu tür bir gizliliğin nedenlerinden biri kuşkusuz şelaşipin ciddi zorlukları ve zorlukları ve Initiation'a katılan tehlikeler olabilir. Modern aday, eski selefi gibi, ya fethetmek ya da ölmek zorundadır; ne zaman, ki bu daha da kötüsü, nedenini kaybetmez. Doğru, samimi ve özellikle bencil olmayan kişi için hiçbir tehlike yoktur. Çünkü o, her türlü ayartmayı karşılamaya önceden hazırlanmıştır.

> Ölümsüz ruhunun gücünü tam olarak anlayan ve onun her şeye kadir koruyuculuğundan bir an bile şüphe duymayan o, korkmayı hiç unutmamıştı. Ama en ufak bir fiziksel korkunun - maddenin hastalıklı çocuğunun - kendi incinebilirliğine olan inancını ve görüşünü kaybetmesine neden olan adayın vay haline. Bu muazzam sırların yükünü kabul etmeye ahlaki uygunluğundan tamamen emin olmayan kişi mahkum oldu. [*Isis Açıklandı.* ii. 119.]

Neo-Platonik İnisiyasyonlarda böyle bir tehlike yoktu. Bencil ve değersiz, nesnesinde başarısız oldu ve başarısızlık, cezaydı. Ana amaç, "parçanın yeniden bir araya gelmesiydi. *herşey.* "Hepsi

Sayısız isimlerle bir. Aransın *Dui,* Aryan'ın “parlak Cennetin Efendisi”; *Iao,* Chaldæan ve Kabalist tarafından; *Iabe* Samaritan tarafından; *Tiu* veya *Tuisco* Northman tarafından; *Duw,* Briton tarafından; *Zeus,* Trakyalı veya *Jüpiter* Roma tarafından - öyleydi Varlık *Facit.* Bir ve Yüce, [Bkz. *Neo-Platonizm.* s.9.] her bir yayılmanın doğmamış ve tükenmez kaynağı, hayatın pınarı ve sonsuz ışık, her birimizin bu dünyada onun içinde taşıdığı bir Işın. Bu Gizemin bilgisi Hindistan'dan Pythagoras ve daha sonra Apollonius of Tyana aracılığıyla Neo-Platonculara ulaşmıştı ve ecstasy üretmenin kuralları ve yöntemleri aynı ilahi Vidyâ ilmi, Gnosis'ten geliyordu. Zamanın başında alevlerin içine dökülen parlak odak noktası Âryavarta için

(Sayfa 312) İlahi Bilgelik, "ateş dillerini" dünyanın her yerine yaydığı merkez haline geldi. Samâdhi neydi ama o

> Porphyry'nin sözünü ettiği, ilahi olan şeyler ve Doğanın gizemleri bize hangi hallerde ifşa edildiği yüce ecstasy?

> İlahi ruhtan akma, insan ruhuna sınırsız bolluk içinde verilir, ruh için ilahi olanla bir birleşme sağlar ve bedendeyken bedende olmayan yaşamın parçası olmasını sağlar,

başka yerde açıklıyor.

Böylece Sihir başlığı altında, Doğanın her yerde bulunuşu ve evrenselliğinden habersiz olanlar tarafından fiziksel ve metafiziksel, doğal veya doğaüstü sayılan her Bilim öğretildi.

> İlahi Büyü insanı bir Tanrı yapar; insan büyüsü yeni bir arkadaş yaratır. Biz yazdık *Isis*

Açıklandı:

> Şu anda dünyanın mülkiyetinde olan en eski belgelerde - *Vedalar* ve eski Manu yasaları - Brâhman'lar tarafından uygulanan ve izin verilen birçok sihirli ayin buluyoruz. [Sir William Jones tarafından yayınlanan Kod'a bakın, Bölüm ix., S.11.] Tibet, Japonya ve Çin, şimdiki çağda en eski Chaldæns tarafından öğretileni öğretiyor. Bu ilgili ülkelerin din adamları öğrettiklerini, yani ahlaki ve fiziksel saflık ve belirli kemer sıkma uygulamalarının kendi kendini aydınlatmanın hayati ruh gücünü geliştirdiğini kanıtlıyor. İnsana kendi ölümsüz ruhunun kontrolünü sağlayarak, ona kendisinden daha aşağı olan temel ruhlar üzerinde gerçekten büyülü güçler verir. Batı'da, Doğu'daki kadar antik çağın büyüsünü buluyoruz. Büyük Britanya'nın Druidleri bunu derin mağaralarının sessiz mahzenlerinde uyguladılar; ve Plinius birçok bölümü "bilgeliğe" ayırır [Pliny: *Geçmiş Nat.,* xxx. i: ib., xvi. 14: xxv. Keltlerin liderlerinin 9. vb.]. Galyalıların Druidleri olan Semothees, ruhsal bilimler kadar fiziksel bilimleri de açıkladı. Evrenin sırlarını, gök cisimlerinin uyumlu ilerleyişini, dünyanın oluşumunu ve her şeyden önce Ruh'un ölümsüzlüğünü öğrettiler. [Pomponius onlara en yüksek bilimlerin bilgisini atfeder.] Kutsal korularında - Görünmez mimarın eliyle inşa edilen doğal akademiler - inisiyeler gece yarısının durgun saatinde bir zamanlar insanın ne olduğunu ve ne olduğunu öğrenmek için toplandılar. olacak. [Cæsar, iii. 14] Ne yapay aydınlatmaya ne de cankurtaran gaza ihtiyaçları vardı.

> tapınaklar, çünkü gecenin iffetli tanrıçası en gümüşi ışınlarını meşe taçlı başlarına ışınladı; ve beyaz cüppeli kutsal ozanlar, yıldızlı kasanın yalnız kraliçesiyle nasıl sohbet edeceklerini biliyorlardı. [Pliny. xxx. *Isis Açıklandı. ben. 18.]*

Neo-Platonizmin palmy günlerinde, bu Ozanlar artık yoktu, çünkü döngüleri devam etmişti ve Druidlerin sonuncusu Bibractis ve Alesia'da yok olmuştu.

Neo-Platonik Okul - (Sayfa 313) Ancak Neo-Platonik okul uzun süre başarılı, güçlü ve müreffeh idi. Yine de, Öğretilerinde Âryan Bilgeliğini benimserken, okul Brâhmanların bilgeliğini uygulamada takip edemedi. Ahlaki ve entelektüel üstünlüğünü çok açık bir şekilde gösterdi, bu dünyanın büyük ve kudretine çok fazla değer verdi. Brâhmanlar ve onların büyük Yogileri - felsefe, metafizik, astronomi, ahlak ve din konularında uzmanlar - en güçlü prenslerin egemenliği altında onurlarını korurken, dünyadan uzak dururlar ve onları ziyaret etmeye ya da istemeye tenezzül etmezlerdi. en ufak bir iyilik, [“Gençleri eğitirken, onu cömert ve erdemli duygularla tanıştırırken gösterdikleri özen, tarihçilerin kaydettiği gibi, onlara özel bir onur ve özdeyişleri ve söylemleri yaptı. felsefe, metafizik, astronomi, ahlak ve din konularında uzman olduklarını kanıtlıyorlar ”diyor modern bir yazar. “Krallar ya da prensler, kutsal adamların öğütlerini ya da kutsamalarını isterlerse, ya kendileri gitmek ya da elçi göndermek zorundadırlar. Bu adamlar için ne bitki ne de mineralin gizli gücü bilinmiyordu. Doğayı derinlemesine kavramışlardı, onlara psikoloji ve fizyoloji kitaplar açmıştı ve sonuç şu anda çok üstün bir şekilde adlandırılan bilim oldu. *büyü.* İmparatorlar Alexander, Severus ve Julian ve ülkenin aristokrasisinin en büyüğü, dünyaya özgürce karışan Neo-Platonistlerin ilkelerini benimsedi. Sistem birkaç yüzyıl boyunca gelişti ve zamanın insanları arasında en yetenekli ve en bilgili olanları takipçilerinin saflarında oluşturdu; Piskopos Synesius'un öğretmeni Hypatia, İskenderiye Piskoposu Cyril'in kışkırtmasıyla Hıristiyan kalabalığı tarafından öldürüldüğü ölümcül ve utanç verici güne kadar okulun süs eşyalarından biriydi. Okul nihayet Atina'ya taşındı ve İmparator Justinian'ın emriyle kapatıldı.

Dr. Wilder'ın şu sözü ne kadar doğrudur ki

> Modern yazarlar, Neo-Platonistlerin bunlar hakkındaki tuhaf görüşlerini yorumlamışlardır.
> **[** metafizik] özneler, bu istenmiş veya amaçlanmış olsa bile nadiren doğru şekilde temsil ederler. [*Op. cit.,* s.9.]

Yazılı hale getirdikleri ikincil, maddi ve manevi evrenler hakkındaki birkaç spekülasyon - Ammonius, reformcuların alışkanlıklarından sonra hiçbir zaman bir satır yazmadı - gelecek nesillerin onları haklı bir şekilde yargılamasına imkan veremezdi. daha sonraki haçlılar ve Orta Çağ fanatikleri, İskenderiye Kütüphanesi ve sonraki okullarından geriye kalanların üç bölümünü yok ettiler.

Profesör Draper, Kardinal Ximenes'in yalnız başına

> **(Sayfa 314)** Granada meydanlarında alevlere teslim edildi seksen bin Arapça el yazması, bunların çoğu klasik yazarların çevirileri.

Vatikan Kütüphanesi'nde, Kadimlerin en nadir ve değerli eserlerindeki tüm pasajlar silinmiş ve silinmiş olarak bulundu, "onları absürt mezmurlarla birleştirmek uğruna!" Dahası, Porphyry tarafından yazılan otuz altıdan fazla cildin "Babalar" tarafından yakıldığı ve başka şekilde tahrip edildiği iyi bilinmektedir. Eklektik doktrinleri hakkında bilinen çok az şey Plotinus'un ve aynı Kilise Babalarının yazılarında bulunur.

Yazarı diyor *Neo-Platonizm:*

Platon'un Sokrates'e ve Elçi Yuhanna'nın Hıristiyan inancının başına ne olduğu, Plotinus Tanrı'nın öğrettiği Ammonius'a dönüştü. Plotinus, Origenes ve Longinus'a Philaletheian sistemiyle ilgili bilinenlere minnettarız. İç doktrinleri gereğince talimat verildi, başlatıldı ve emanet edildi. [*Op. cit.,* s.11.]

Bu, Origen'in Cennet Bahçesi'ne ve Adem ve Havva masallarına inanan insanlara "aptallar" demesine harika bir şekilde anlatılıyor; aynı zamanda, Kilise Babasının yazılarının çok azının gelecek nesillere aktarılmış olması gerçeği. Dayatılan gizlilik, sessizlik yeminleri ve her iğrenç yöntemle kötü niyetle yok edilenler arasında, Philalethe ilkelerinin bu kadar çoğunun bile dünyaya ulaşması gerçekten mucizevi bir şeydir.

BÖLÜM XXXV

Güneş ve Yıldızların Sembolizmi

(Sayfa 315) Ve Cennet Yedi Çemberde görülüyordu ve gezegenler tüm burçlarıyla yıldız biçiminde ortaya çıktılar ve yıldızlar, ilahi Ruh'un aracılığıyla, içlerindeki yöneticilerle ve dönen rotalarıyla bölünmüş ve numaralandırılmıştı. [*Hermes,* iv.6]

Burada Ruh, kolektif İlahiyat olan Pneuma'yı, “Yapıcılar” da tezahür eden veya Kilise'nin söylediği gibi, “Varlığın yedi Ruhu” nu ifade eder. *mediantibus angelis* Thomas Aquinas'ın söylediği gibi, "Tanrı asla onlar aracılığıyla çalışır."

Bu yedi “hükümdar” veya arabulucu Melekler, Kadimlerin Kabiri Tanrılarıydı. Bu o kadar açıktı ki, Kilise'den, gerçeğin kabulüyle birlikte, beceriksizliği ve apaçık safsatası etkileyecek kadar açık olan bir açıklama ve bir teoriyi zorladı. Dünyadan, Kilise'nin Gezegensel Melekleri ilahi Varlıklar iken, gerçek "Seraphim" in [*Saraph*

, ateşli, yanan, ”çoğul (bkz. *Isaiah,* vi. 2-6). Onların kişisel görevlileri olarak kabul edilirler.
Yüce, "elçileri", melekler veya metratonlar. İçinde *Vahiy* onlar tahtın önünde bulunan "yedi yanan kandil" dir.] aynı isimler ve gezegenler altındaki bu aynı melekler, kadimlerin tanrıları olarak "sahteydi" ve "sahtedir". Onlar numara yapanlardan daha iyi değiller; Gerçek Meleklerin kurnaz kopyaları, Lucifer'in ve düşmüş Meleklerin zanaat ve gücü ile önceden üretilmiş. Şimdi, Kabiri nedir?

Kabiri, adı Habir'den türemiştir. harika ve ayrıca Venüs'ten bu Tanrıça çağrılıyor
bugün Kabar, yıldızı gibi. Kabirilere Anakim şehri Hebron'da veya anakalarda (krallar, prensler) ibadet edilirdi. Onlar en yüksek Gezegensel Ruhlar, "en büyük Tanrılar" ve "güçlüler" dir. Varro, Orpheus'un ardından, (**Sayfa 316)** bu Tanrılar ευδυνατοι "ilahi Güçler" olarak adlandırılır. Erkeklere uygulandığında Kabirim kelimesi ve Heber, Gheber (Nemrut ya da "devleri" ile ilgili olarak)

Yaratılış, vi.) ve Kabir, hepsi "gizemli Söz" den - Tarif edilemez ve "Çözümlenemez" den türetilmiştir. Böylece temsil edenler onlardır *tsaba* "cennetin ev sahibi" Kilise, ancak, melek Anael'in (Venüs'ün naibi) önünde eğiliyor. [Chaldæans ve Mısırlılar ile Venüs, *Proteus,* ve Kabiri'nin annesi, Phta veya Emepth'in oğulları - ilahi ışık veya Güneş olarak kabul edilir. Melekler yıldızlara şu sırayla cevap verirler: Güneş, Ay, Mars, Venüs, Merkür, Jüpiter ve Satürn: Michael, Gabriel, Samael, Anael, Raphael, Zachariel ve Orifiel: Bu dinde ve Hıristiyan Kabalizmindedir; Astrolojik ve ezoterik olarak "vekillerin" yerleri, Yahudilerde veya daha doğrusu gerçek Chaldæan'da olduğu gibi farklıdır. *Kabalah.]* Venüs gezegenini Şeytan yönetimindeki isyancıların başı olan Lucifer ile birleştiriyor - İşaya peygamberi tarafından "O, Lusifer, sabahın oğlu" olarak şiirsel bir şekilde kesildi. [*Loc.cit.,* xiv.12.] Tüm Gizem Tanrılar Kabiriydi. Bu "yedi lisans veren" doğrudan Gizli Doktrin ile ilgili olduğundan, gerçek statüleri çok önemlidir.

Suidas, Kabiri'yi diğer tüm damonları (Ruhları) yöneten Tanrılar olarak tanımlar.
καβείρους δαίμονας Macrobius onları şöyle tanıtır:

İçinde yaşadığımız, öğrendiğimiz ve bildiğimiz o Penatlar ve vesayet tanrıları (*Satürn,* I.iii. ch.iv.).

İbranilerin Urim ve Tummim kehanetlerine başvurdukları terafim, Kabiri'nin sembolik hiyeroglifleriydi. Yine de, iyi Babalar Kibir'i şeytanın eşanlamlısı ve daimon'u (ruhu) bir iblis haline getirmişlerdir.

Hebron'daki Kabiri Gizemleri'ne (Pagan ve Yahudi) yedi Gezegensel Tanrı başkanlık ediyordu, geri kalanı arasında Jüpiter ve Satürn gizemli isimleri altında bulunuyordu ve bunlara ἀξιόχερσος ve ἀξιόχερσα. ve Euripides tarafından ἀξιοχρεως ὁ θεὸς Dahası, Creuzer, İster Phœnicia'da ister Mısır'da, Kabirilerin her zaman antik çağda bilinen yedi gezegen olduğunu, Güneş Babaları ile birlikte - başka yerlerde "ağabeyleri" olarak anılan - güçlü bir ogdoad oluşturduğunu gösterir; [Bu, Kadimlerin Güneş'in yanı sıra yedi gezegen bildiklerinin bir kanıtı daha: Aksi takdirde, böyle bir durumda sekizinci hangisidir? Yedinci, daha önce belirtildiği gibi, diğer iki

"Gizemli" gezegenler, Uranüs veya herhangi bir başkası.] Sekiz üstün güç gibi. πυρεδοὶ. veya güneş Değerlendiriciler, Güneş'in etrafındaki gezegenlerin dönüşünün sembolü olan kutsal dairesel dansı çevresinde dans ettiler. Dahası, Yehova ve Satürn birdir.

Bu nedenle, aynı terimleri uygulayan bir Fransız yazar, D'Anselme bulmak oldukça doğaldır. ἀξιόχερσος and ἀξιόχερσα Yehova'ya ve O'nun sözüne ve bunlar doğru şekilde uygulanmaktadır.

The Circle Dance - (Sayfa 317) Çünkü Amazonlar tarafından Gizemler için öngörülen "çember dansı" - gezegenlerin "çember dansı" ise ve "ilahi Ruh'un büyük Derin'in dalgaları üzerinde taşınan hareketi" olarak nitelendiriliyorsa, şimdi " Paganlar tarafından icra edildiğinde cehennem gibi ve "şehvetli", o zaman aynı lakaplar Davut'un dansına da uygulanmalıdır; [II. *Sam.,* vi. 20-22.] Ve Shiloh kızlarının dansına, [*Hakimler.* xxi. 21, *vd.]* ve Baal peygamberlerinin sıçrayışına; [BEN. *Krallar.*

xviii. 26] hepsi aynıydı ve hepsi Sabæan ibadetine aitti. Kral Davut'un, halka açık bir caddede hizmetçilerinin önünde kendini ortaya çıkardığı dansı şöyle diyor:

yapacağım *Oyna (* ahlaksız davran) önce יהוה . (Yehova) ve ben bundan daha aşağılık olacağım,

Kesinlikle Gizemler sırasındaki herhangi bir "çember dansından" veya Hindistan'daki modern Râsa Mandala'dan daha kınanırdı. [Bu dans - Güneş Tanrısı Krishna'nın çoban kızları ya da Gopiler tarafından canlandırılan Râsa Mandala, bugüne kadar Hindistan'ın Râjputâna'sında sahnelenmiştir ve tartışmasız gezegenlerin ve Zodyak burçlarının teo-astronomik ve sembolik danslarıdır. çağımızdan binlerce yıl önce dans edildi.] Bu aynı şey. Bu ayinlerin yaygın olduğu Tyrialılar ve Filistliler arasında uzun süre ikamet ettikten sonra Yehova'ya tapınmayı Yahudiye'ye getiren kişi Davut'du.

Davut Musa hakkında hiçbir şey bilmiyordu; ve eğer Yehova'ya tapınmayı tanıttıysa, bu onun tektanrıcı karakterinde değil, sadece birçoklarından birininki gibiydi (*Kabire)* komşu ulusların tanrıları, bir vesayet

kendi tanrısı זהיה , tercihini vermiş olduğu - herkes arasından seçtiği

"Diğer (Kabeiri) tanrılar" [*Isis Açıklandı.* ii.45.]

ve Güneş'in "ortak" Chabir'inden biri. Çalkalayıcılar, Kutsal Ruh'un onları hareket ettirmesi için döndüklerinde bugüne kadar "çember dansı" yapıyorlar. Hindistan'da “suları harekete geçiren” Nârâ-yana; ve Nârâyana ikincil haliyle Vişnu'dur ve Vishnu, şerefine "daire dansı" hala tapınakların Nautch kızları tarafından canlandırılan bir Avatâra için Krishna'ya sahiptir, o Güneş Tanrısıdır ve onlar tarafından sembolize edilen gezegenlerdir. gopiler.

Okuyucunun bir Roma Katolik yazarı olan De Mirville'in eserlerine ya da *Anıtsal Hıristiyanlık,* Protestan Dr. Lundy (**Sayfa 318)** ilahi, akıl yürütmelerinin inceliğini ve mantıksızlığını bir dereceye kadar takdir etmek istiyorsa. Gizli versiyondan habersiz olan hiç kimse, kendisini "olarak kabul ettirmek için," Şeytan bir insanlığı baştan çıkarmak için uzun milenyumlarca uzun yıllar boyunca çalıştı "zekice ve sebatla göstermek için öne sürülen kanıtlardan etkilenmeyi başaramaz. Yaşayan bir Tanrı ”ve kutsal Melekler olarak onun canavarları. Okuyucu sabırlı olmalı ve yazarın Kilisesi adına söylediklerini dikkatle incelemelidir. Okültistlerin versiyonlarıyla daha iyi karşılaştırmak için, burada kelimesi kelimesine birkaç noktadan alıntı yapılabilir.

> Aziz Petrus bize şunu söyler: “İlahi Lucifer yüreklerinizde yükselsin” [II, *Mektup.* ben. 19. İngilizce metin şöyle diyor: "Yüreğinizde yıldız yıldızı doğana kadar", aslında önemi olmayan önemsiz bir değişiklik. *Lucifer* "sabah" yıldızı olduğu kadar gündür ve dindar kulaklara daha az şok edicidir. Protestan İncillerinde bu türden bir dizi değişiklik var.] [Şimdi Güneş Mesih
> **]. . . .** "Oğlumu Güneş'ten göndereceğim" dedi Ebedi, peygamberlik geleneklerinin sesiyle; ve tarih haline gelen kehanet, Evanjelistler sırayla tekrarladı:
> *Güneş doğuyor* yukardan bizi ziyaret etti. [Yine İngilizce çeviri dünya "Güneş" i "gün-bahar" a çeviriyor. Roma Katolikleri, Protestan ilahiyatçılardan kesinlikle daha cesur ve daha samimidir. De Mirville. iv.34. 38.]

Şimdi Tanrı, Malaki aracılığıyla Güneş'in isminden korkanlar için doğacağını söylüyor, Malaki'nin “Doğruluk Güneşi” ile ne demek istediğini Kabalistler tek başına söyleyebilir; ancak Yunanlıların ve hatta Protestanların bu terimden anladıkları şey elbette Mesih'tir, mecazi olarak atıfta bulunulur. Yalnızca, "Oğlumu Güneşten göndereceğim" cümlesi bir Sibylline Kitabından kelimesi kelimesine ödünç alındığı için, bunun Hıristiyan Kurtarıcı ile ilgili herhangi bir kehanete nasıl atfedilebileceğini veya sınıflandırılabileceğini anlamak çok zor hale gelir. gerçekten de ikincisi Apollo ile özdeşleştirilecek. Virgil yine, "Bakire'nin ve Apollon'un hükümdarlığı geliyor" diyor ve Apollon veya Apollyon, bu güne kadar Şeytan'ın bir formu olarak görülüyor ve Deccal anlamına geliyor. Sibylline'ın "Oğlunu Güneş'ten göndereceği" sözü İsa için geçerliyse,

Ancak De Mirville daha da ileri gider. Bize Areopagite Aziz Denys'i gösteriyor.

> Güneş, özel bir anlam ve Tanrı'nın heykelidir. [Böylelikle Mısırlılar ve Saba'lılar eski günlerde, tezahür eden tanrıları Osiris ve Bel'in sembolü güneşti. Ama daha yüksek bir tanrıları vardı.]. . . . Doğu kapısının yanında, Rab'bin ihtişamı tapınaklara [Yahudilerin ve Hıristiyanların, bu kutsal ihtişamın Güneş ışığı] girmiştir. . Aziz Ambrose, "Kiliselerimizi doğuya doğru inşa ediyoruz" diyor, "çünkü Gizemler sırasında batıda olanı terk ederek başlıyoruz."

Christian Astrolatry - (Sayfa 319) "Batıda olan" Mısır'ın karanlık tanrısı Typhon'dur.

Batı, onlar tarafından "Tifonik Ölüm Kapısı" olarak tutuldu. Böylece, Osiris'i Mısırlılardan ödünç alan Kilise Babaları, kardeşi Typhon'a kendilerine yardım etmenin pek azını düşündüler. Sonra tekrardan:

> Baruch peygamber [Protestan İncilinden sürüldü, ancak *Apokrif* İngiltere Kilisesi'nin VI. Maddesine göre, "örneğin yaşam ve görgü kurallarını okuyor" (?), ancak herhangi bir doktrin oluşturmuyor.] kendi aralarında sevinen yıldızlardan *gemiler* ve *kaleler (* Çatlak. iii.); ve *Vaiz* aynı terimleri, “en Yüce'nin takdire şayan gemisi” ve “Rab'bin kalesi” olduğu söylenen güneş için de uygular φυλαχη [*Cornelius bir Lapide.* v. 248]

> Kutsal yazar, her durumda tek bir şeye şüphe yok diyor. Bu bir *Ruh* Güneşin gidişatını kim yönetiyor. Ne dediğini duy *Eccles.,* i.6), "Güneş de doğar - ve onun ruhu, tüm dairesel yolunda ışık saçar (gyrat gyrans), devrelerine göre geri döner." [*Vaiz.*
>
> xliii. Yukarıdaki alıntılar, Dr Mirville'in "Hıristiyan ve Yahudi Güneş Teolojisi Üzerine" bölümünden alınmıştır, iv. 35-38.]

De Mirville, İncilinde kırk üçüncü bölümü olmayan Protestanlar tarafından reddedilen veya Protestanlar tarafından bilinmeyen metinlerden alıntı yapıyor gibi görünüyor. *Vaiz;* ne de güneş, ikincisinde "döngü içinde" dolaşmak için değil, rüzgar. Bu, Roma ve Protestan Kiliseleri arasında çözülmesi gereken bir sorudur. Bizim amacımız, Hristiyanlıkta mevcut olan Sabaanizm veya Heliolatry'nin güçlü unsurudur.

Bir Ekümenik Konsey, güneşte, ayda veya gezegenlerde yıldız Ruhların olmadığını ilan ederek yetkili olarak Hıristiyan Astrolatrisini durduran St. Thomas, ihtilaflı noktayı kendi başına çözdü. "Melek doktor", bu tür ifadelerin bir "ruh" anlamına gelmediğini, sadece güneşte veya yıldızlarda ikamet eden değil, onlara yardımcı olan, "yol gösterici ve yönlendirici bir zeka" anlamına geldiğini duyurdu. [Yine de Kilise, en kutsal ayinlerinde Pagan İnisiyatiflerinin “yıldız ayinlerini” korumuştur. Hristiyanlık öncesi Mithraic Gizemlerinde, son İnisiyasyondan önce gelen “on iki İşkenceyi” başarıyla aşan adaya, anlamlarından biri olan güneş diskini sembolize eden küçük bir yuvarlak kek veya mayasız ekmek gofreti verildi. manna (cennet ekmeği). . . . Bir kuzu ya da bir boğa öldürüldü, ve imparator Julian'ın inisiyasyonunda olduğu gibi adaya kan serpilmeliydi. Yedi kural veya gizem *Vahiy* sırayla açılan yedi mühür daha sonra yeni doğana teslim edildi.]

(Sayfa 320) Bunun üzerine yazar, açıklamadan rahatlayarak İskenderiyeli Clement'i alıntılar ve okura o filozofun görüşünü hatırlatır, "şamdanın yedi kolu - Vahiy'in yedi yıldızı" arasındaki ilişki ve Güneş:

> Ortadaki şamdana sabitlenmiş altı dalda (Clement diyor) lambalar vardır, ancak gezgin olanların (πλανητων) ortasına yerleştirilen güneş ışınlarını hepsinin üzerine döker; Bu altın şamdan bir gizem daha gizler: Bu sadece şekil olarak değil, aynı zamanda Rab'bin Yedi Gözü olan ve öncelikle yaratılan yedi ruhun hizmetiyle ışığını verdiği için Mesih'in işaretidir. Bu nedenle, Aziz Clement'e göre ana gezegenler yedi ilkel ruhtur; şamdan-güneş Mesih'in Kendisi için olduğu şeydir, yani gemileri, φυλαχαι

Emin olmak için yeterince açık; ancak bu açıklamanın duruma yardımcı olduğunu bile görmemek.

İsraillilerin yedi kollu avizesi ve Yunanlıların "gezginleri" çok daha doğal bir anlama sahipti, tamamen astrolojik bir anlam taşıyordu. Aslında, Magi ve Chaldæans'tan çok gülünç olan Zadkiel'e kadar, her astrolojik çalışma okuyucusuna Güneş'in gezegenlerin ortasında, Satürn, Jüpiter ve Mars ve Venüs, Merkür ve Öte yandan Ay, gezegenlerin tüm Dünya'yı geçen çizgisi, Hermes'in bize söylediği şeyi, yani kaderin ipini veya eylemine (etkisine) kader denen şeyi ifade etmiştir. [Gerçekten ST Coleridge diyor ki: "İçgüdüsel olarak sebep, insanlara her zaman çeşitli bilimlerin nihai sonucunu işaret etmiştir. . . . Hiç şüphe yok ki, bir şekilde astroloji astronominin son başarısı olacaktır: gezegenler arasında kimyasal ilişkiler olmalıdır. . . . uzaklıkları ile karşılaştırıldığında büyüklüklerinin farkı başka türlü açıklanamaz. " Gezegenler ve insanlığıyla birlikte dünyamız arasına ekleyebiliriz.] Ama sembolün sembolü şamdan yerine güneşi tercih ederiz. İkincisinin güneşi ve gezegenleri nasıl temsil ettiği anlaşılabilir, ancak kimse seçilen sembole hayran kalamaz. Güneşte "Ormuzd'un Gözü" nü veya Osiris'in sembolize edilmesi için yapıldığında şiir ve ihtişam vardır ve en yüksek İlahiyat'ın Vàhan (aracı) olarak kabul edilir. Ancak, bir şamdanın gövdesini kendisine atayarak, herhangi bir özel ihtişamın Mesih'e verildiğini asla kavrayamamak gerekir. ["İsa sonra". yazar (s, 40), bir Yahudi sinagogunda, mistik şeref yeri olarak "şamdanın gövdesiyle temsil edilmektedir" diyor. mesafeleriyle karşılaştırıldığında büyüklüklerinin farkı başka türlü açıklanamaz. " Gezegenler ve insanlığıyla birlikte dünyamız arasına ekleyebiliriz.] Ama sembolün sembolü şamdan yerine güneşi tercih ederiz. İkincisinin güneşi ve gezegenleri nasıl temsil ettiği anlaşılabilir, ancak kimse seçilen sembole hayran kalamaz. Güneşte "Ormuzd'un Gözü" nü veya Osiris'in sembolize edilmesi için yapıldığında şiir ve ihtişam vardır ve en yüksek İlahiyat'ın Vàhan (aracı) olarak kabul edilir. Ancak, bir şamdanın gövdesini kendisine atayarak, herhangi bir özel ihtişamın Mesih'e verildiğini asla kavrayamamak gerekir. ["İsa sonra". yazar (s, 40), bir Yahudi sinagogunda, mistik şeref yeri olarak "şamdanın gövdesiyle temsil edilmektedir" diyor. mesafeleriyle karşılaştırıldığında büyüklüklerinin farkı başka türlü açıklanamaz. " Gezegenler ve insanlığıyla birlikte dünyamız arasına ekleyebiliriz.] Ama sembolün sembolü şamdan yerine güneşi tercih ederiz. İkincisinin güneşi ve gezegenleri nasıl temsil ettiği anlaşılabilir, ancak kimse seçilen sembole hayran kalamaz. Güneşte "Ormuzd'un Gözü" nü veya Osiris'in sembolize edilmesi için yapıldığında şiir ve ihtişam vardır ve en yüksek İlahiyat'ın Vàhan (aracı) olarak kabul edilir. Ancak, bir şamdanın gövdesini kendisine atayarak, herhangi bir özel ihtişamın Mesih'e ve

O zaman pozitif olarak iki güneş vardır, bir güneşe tapan bir güneşe tapan bir güneş. *Kıyamet* bunu kanıtlıyor.

> Kelime, Chap'te bulunur. vii. güneşin doğmasıyla birlikte yükselen, yaşayan Tanrı'nın mührü olan meleğin içinde. . . . Yorumcular bu meleğin kişiliği konusunda fikir ayrılığına düşseler de, Aziz Ambrose ve diğer birçok ilahiyatçı onda Mesih'in kendisini görüyor. . .. O *Güneş hayran kaldı.*
>
> **Michael the Conqueror - (Sayfa 321)** Ama Chap. xix. ayakta duran bir melek bulduk *içinde* Güneş, tüm ulusları Kuzu'nun büyük akşam yemeğine davet ediyordu. Bu kez, kelimenin tam anlamıyla ve basitçe güneşin meleğidir - peygamber onu Sözden, Kralların Kralı ve Lordların Efendisinden ayırdığı için "Söz" ile karıştırılamaz. . . . Melek *içinde* güneş, hayranlık uyandıran bir güneş gibi görünüyor. İkincisi kim olabilir? Ve O, Sözün koruyucu meleği olan Sabah Yıldızı'ndan başka kim olabilir? *ferouer* veya *yüz meleği* Söz, Babasının Yüzünün (mevcudiyetinin) meleği olduğu için, onun temel niteliği ve gücü, isminden de anlaşılacağı gibi (Mikael), Kilise tarafından yüceltilmiş güçlü rektör, *Rektör potaları* Kim Deccal'i, Söz Yardımcısı'nı, kısaca efendisini temsil eden ve görünüşe göre *onunla bir. [De Mirville.* iv. 41, 42.]

Evet, Mikael, kısaca bilinen ve bilinmeyen tüm Güneş Tanrılarının Hürmüz, Osiris, Apollo, Krishna, Mithra, vb .'nin sözde fatihidir, şimdi iblis ve "Şeytan" olarak muamele görmektedir. Yine de "Fatih", yenilmiş düşmanların savaş ganimetlerini - kişiliklerini, niteliklerini, hatta isimlerini - *egoyu değiştirmek* bu iblislerin

> Böylece Güneş-Tanrı burada *Onur* veya Ebedi. Prens Hürmüz'dür, çünkü o yedi Amşaspend'in [yedi orijinal meleğin şeytan kopyaları] ilkidir (*caput angelorum);* lamba (*hamal),* Zodyak Çobanı ve yılanın düşmanı. Ancak Güneş'in (Hürmüz'ün Gözü) rektörü Korshid veya *Mitraton,* kim
>
> *Ferouer* Hürmüz'ün yüzünün, İzedinin veya sabah yıldızının. Mazdeanların üçlü bir Güneşi vardı. . . . Bizim için bu *Korshid-Mitraton* ilki *psikopat* cinler ve yaraları yılan tarafından yalanan karasal Boğanın [veya kuzunun] yakıcısı olan güneşin rehberi [

ünlü Mitraik anıtta]. [De Mirville. iv.42]

Aziz Paul, bu dünyanın yöneticileri olan Kozmokratlar'dan söz ederken, yalnızca Hıristiyanlık döneminden önceki on asır öncesindeki tüm ilkel filozoflar tarafından söylenenleri söylemişti, ancak o güçlükle anlaşılmıştı ve çoğu kez isteyerek yanlış yorumlanmıştı. Damascius, bunu açıklarken Pagan yazarların öğretilerini tekrarlar.

Yedi dizi kozmocrator veya kozmik güç vardır, bunlar iki katıdır: üstün dünyayı desteklemek ve yönlendirmek için görevlendirilen daha yüksek olanlar; aşağı olanlar, aşağı dünya [bizim].

Ve o, kadimlerin öğrettiklerini söylüyor. Iamblichus, bu dogmayı tüm gezegenlerin ve gök cisimlerinin, tanrıların ve cinlerin (ruhların) ikiliğini verir. Ayrıca Archontes'i iki sınıfa ayırır - ne kadar çok ve az manevi; sonuncusu maddeyle daha bağlantılı ve maddeyle daha çok *form,* ilki bedensizken (**Sayfa 322) (** *arûpa).* Peki Şeytan ve meleklerinin tüm bunlarla ne ilgisi var? Belki de yalnızca Zerdüşt dogmasının Hristiyan'la ve Mithra, Ormuzd ve Ahriman'ın Hristiyan Baba, Oğul ve Şeytan ile kimliği açıklanabilir. Ve "Zerdüşt dogmalar" dediğimizde, ekzoterik öğretiyi kastediyoruz. Mithra ve Ormuzd arasındaki, Başmelek Mikael ve Mesih arasındakilerle aynı ilişkileri nasıl açıklayabiliriz?

Ahura Mazda kutsal Zaratushta'ya diyor ki: "Ben *oluşturuldu [* çıkan] Mithra. . . Onu, kendimle eşit olarak çağrılması ve hayranlık duyulması için yarattım. "

Zerdüşt Âryanlar, gerekli reformlar uğruna Hindistan'ın parlak Tanrıları Devas'ı devlere veya şeytanlara dönüştürdüler. Hristiyanların Hinduları bu noktada haklı çıkarmaları onların Karmalarıydı. Şimdi Hürmüz ve Mithra, Kurtarıcı ve Meleğin karanlık astarı ve yönü olan Mesih ve Mikael'in geliştiricileri haline geldi. Sırasıyla Hıristiyan teolojisinin Karma'sının günü gelecek. Protestanlar, “Yedi Ruh” u ve Roma Katoliklerini iblislere ve putlara dönüştürmeyi amaçlayan dinin ilk bölümünü çoktan başlattılar. Her bireyin olduğu gibi her dinin de kendi Karması vardır. İnsan anlayışından kaynaklanan ve bizimle aynı fikirde olmayan kardeşlerimizin aşağılaması üzerine kurulu olan, gününü kutlamalıdır. "Gerçekten daha yüksek bir din yoktur."

Zerdüştler, Mazdiler ve Persler fikirlerini Hindistan'dan ödünç aldılar: Yahudiler melek teorilerini İran'dan ödünç aldılar; Hıristiyanlar Yahudilerden ödünç aldı.

Hristiyan teolojisinin son yorumu - sembolik şamdanı kalıtsal düşmanla paylaşmaya zorlanan sinagogun büyük tiksintisi için - yedi kollu şamdan Asya'nın yedi kilisesini ve bu kiliselerin melekleri olan yedi gezegeni temsil ediyor. . Bu nedenle, bu sembolün yatırımcıları olan Mozaik Yahudilerinin, gezegenlerini ve ruhlarını bir araya getiren ve onları - ancak çok sonra - Yehova olarak adlandıran bir tür Sabaalılar olduğu inancı da bu yüzden. Bunun için Clemens Alexandrinus, Aziz Hieronymus ve diğerlerinin ifadelerine sahibiz.

Ve bir Gizemler Başlangıcı olarak Clement, heliosentrik sistemin sırrının Galileo ve Copernicus'tan birkaç bin yıl önce öğretildiği - bunu açıklayarak kanıtlıyor:

> (Sidereal) fenomenlerle bağlantılı bu çeşitli sembollerle, cenneti yeryüzüne bağlayan tüm canlıların bütünlüğü şekillenir. . . . Avize, astral devrimlerini anlatan yedi armatürün hareketini temsil ediyordu. Bu şamdanın sağında ve solunda, diğer gezegenlerin ortasına bir şamdan olarak yerleştirilen Güneş ışığı onlara dağıttığı için, her biri kendi lambasına sahip altı dalı yansıtıyordu. [Yukarıdakilere rağmen, en erken Hıristiyan döneminde dönek Neo-Platonist tarafından yazılmıştır: Kilise, kasıtlı hatasıyla bugüne kadar devam etmektedir. Galileo'ya karşı çaresiz, şimdi güneş merkezli sistemde bile bir şüphe uyandırmaya çalışıyor!]. . . . . İkisi arasında on iki kanat bulunan meleklere gelince, onlar bize on iki burçtaki duygusal dünyayı temsil ediyorlar. [*Stromateis.* V., vi.]

The Christian Sun-God - (Sayfa 323) Ve yine de tüm bu kanıtlar karşısında, güneş, ay, gezegenler, hepsi Mesih'in ortaya çıkışından önce şeytani ve ancak sonra ilahi olarak gösteriliyor. Herkes Orphic dizesini bilir: “O Zeus'tur, Adas'tır, Güneş'tir, Bacchus'tur”, bu isimler klasik şairler ve yazarlar ile eş anlamlıdır. Bu nedenle Demokritos için “Tanrı, yörünge ateşindeki bir ruhtur” ve bu ateş Güneş'tir. Iamblichus için güneş, “ilahi zekanın imgesiydi”; Platon için "ölümsüz yaşayan bir Varlık". Bu nedenle Klaros'un kahini, Yahudilerin Yehova'sının kim olduğunu sorduğunda, "Bu Güneştir" diye cevap verdi. Kelimeleri ekleyebiliriz *Mezmur* xix. 4:

> Güneşe kendisi için bir çadır koydu [İngilizce İncil'de: "Onlara (Göklerde) güneş için bir çadır kurdu" ki bu yanlıştır ve sonraki ayete göre hiçbir anlamı yoktur, çünkü orada *vardır* Eğer ikinci kelime güneşe uygulanacaksa, şeyler "sıcaktan saklanır."]. . . . onun çıkışı cennetin sonundan ve onun uçlarına kadar olan döngüsüdür; ve sıcağından saklanan hiçbir şey yoktur.

O halde Yehova güneştir ve oradan da Roma Kilisesi Mesihidir. Ve şimdi Dupuis'in bu ayet üzerindeki eleştirisi, Abbé Foucher'in çaresizliği de anlaşılır hale geliyor. "Sabaizm'e hiçbir şey Vulgate'in bu metninden daha uygun olamaz!" diye haykırıyor. Ve, İngilizce yetkili İncil'deki sözcükler ve anlamlar ne kadar şekilsiz olursa olsun, Vulgate ve Septuagint hem orijinalin doğru metnini verir hem de ikincisini tercüme eder: “Güneşte meskenini kurdu”; vulgata “ısıyı” sadece güneşten değil, doğrudan Tanrı'dan gelen bir şey olarak kabul ederken, güneşten çıkan, güneşte yaşayan ve döngüyü gerçekleştiren Tanrı'dır: *tek posuit içinde. . . . et ipse coşku.* Bu gerçeklerden, Protestanların Aziz Justin'i şu sözlerle suçlamakta haklı oldukları görülecektir.

> Tanrı güneşe tapınmamıza izin verdi.

(Sayfa 324) Ve bu, gerçekte kastedilenin bu kadar kötü mazeretlerine rağmen

> Tanrı kendisine, aynı olan güneşin içinde veya içinde tapınılmasına izin

verdi.

Yukarıdan görülecektir ki, güneşte ve gezegenlerde bulunan Paganlar sadece Doğanın alt güçlerini, temsilci Ruhlar, yani Apollo, Bacchus, Osiris ve diğer güneş tanrıları Hıristiyanlar, nefretleriyle of Philosophy, sidereal bölgelere el koydu ve şimdi onları antropomorfik tanrılarının ve meleklerinin - eski, eski tanrıların yeni dönüşümleri - kullanımıyla sınırlandırdı. Bir şey

eski kiracılardan kurtulmak için yapılması gerekiyordu, bu yüzden onlar "şeytanlara", kötü şeytanlara dönüştüler.

BÖLÜM XXXVI

Pagan Sidereal İbadet veya Astroloji

(Sayfa 325) Abram'ın babasının Terafimi *Terah,* "imgelerin yaratıcısı" ve Kabiri Tanrıları, eski Sabæan ibadeti veya Astrolatri ile doğrudan bağlantılıdır. Çölde Yahudiler tarafından tapılan Kiyun veya Tanrı Kivan, daha sonra Yehova olarak adlandırılan Satürn ve Şiva'dır. Astroloji astronomiden önce vardı ve
Astronom Mısır'daki en yüksek hiyerofanın unvanıydı. [Rahip son derecesini aldığında, adı verilen kutsal girintiden çıktı. *Manneras* ve altın verildi *Tau,* Daha sonra göğsüne yerleştirilen ve onunla birlikte gömülen Mısır Haçı.] Yahudi Yehova'nın isimlerinden biri olan "Saboath" veya "Konakların Efendisi" (*tsabaoth),* Chaldæan Sabæans'a aittir (veya

Tsabæans), ve kökü için kelime vardır *tsab* "araba", "gemi" ve "ordu" anlamına gelir; sabaoth böylece kelimenin tam anlamıyla *geminin ordusu, mürettebat* veya *bir denizci,* doktrinde metaforik olarak gökyüzü "yukarı okyanus" olarak anılıyor.

İlginç ciltlerinde, *Musa'nın Tanrısı,* Lacour, tüm bu tür kelimelerin

> Göksel ordular veya cennetin orduları, yalnızca göksel takımyıldızların bütünlüğünü değil, aynı zamanda bağımlı oldukları Aleimleri de ifade eder; *aleitzbaout* kuvvetler mi yoksa *ruhlar* takımyıldızların, bu düzen ve alaydaki gezegenleri sürdüren ve yönlendiren güçler; . . . . Jae-va Tzbaout, bu gök cisimlerinin yüce şefi olan O'nu ifade eder.

Kolektivitesinde, baş "Ruhlar Tarikatı" olarak, baş Ruh değil.

Sabaanlar'ın *Graven* sadece göksel ev sahiplerini görüntüler - meskenleri gezegen olan melekler ve tanrılar, gerçekte yıldızlara asla tapmazlardı. Platon'un otoritesine göre, biliyoruz ki yıldızlar ve takımyıldızlar arasında (**Sayfa 326)** tek başına gezegenlerin unvanını alma hakkı vardı *theoi (* Tanrılar), bu ad φειν fiilinden türetildiği için, koşmak veya dolaşmak. Seldenus ayrıca bize onların da aynı şekilde arandıklarını söyler.

> φεο βουλαισι (Tanrı Meclis Üyeleri) ve ραβοσοροι (*lisans sahipleri)* onlar (gezegenler) güneşin oluşumunda olduğu gibi, *solis consistoris adstantes.*

Öğrenilmiş Kircher diyor ki:

> Yedi başkan meleğin silahlandırıldığı asalar, Rhabdophores'in bu isimlerini ve onlara verilen lisansları açıklar.

En basit anlatımına ve popüler anlamına indirgenmiş olan bu, elbette fetiş ibadetidir. Yine de ezoterik astrolatri, putlara tapınma değildi, çünkü "Güneş'in konsistoryasında" bulunan "Konsey Üyeleri" ve "Lisans Sahipleri" isimleri altında, kastedilen maddi bedenlerindeki gezegenler değil, Vekilleri veya "Ruhlar" (Ruhlar). "Gökteki Babamız" veya "Cennet" deki "Aziz" duası putperest bir dua değilse, o zaman "Merkür'deki Babamız". veya "Venüs'teki Leydimiz", "Cennetin Kraliçesi" vb.

artık öyle değil; çünkü tam olarak aynı şeydir, isim eylemde hiçbir fark yaratmaz. Hıristiyan dualarında kullanılan “cennette” kelimesi soyut bir şey ifade edemez. Bir konut - ister Tanrılar, melekler ya da Azizler olsun (bunların her biri antropomorfik bireyler ve varlıklardır) - zorunlu olarak bir yerellik anlamına gelmelidir, bazıları o “cennet” de tanımlanmış bir nokta; bu nedenle bu noktanın genel olarak “cennet”, yani özellikle hiçbir yerde veya Güneş'te, Ay'da veya Jüpiter'de görülmesi, ibadet amaçları açısından oldukça önemsizdir.

Argüman boşuna

> İki tanrı ve iki farklı hiyerarşi veya *tsabas* cennette, antik dünyada olduğu gibi modern zamanımızda. . . biri, yaşayan Tanrı ve onun ev sahibi ve diğeri, *Satürn,* Lucifer, meclis üyeleri ve lisans verenleri ile veya *düşmüş* melekler.

Muhaliflerimiz, Platon'un tüm antik çağlarla birlikte tapındığı ve insanlığın üçte ikisinin bugüne kadar tapındığı sonuncusu olduğunu söylüyor. "Bütün soru, ikisi arasında nasıl ayrım yapılacağını bilmektir."

Protestan Hıristiyanlar, Pentateuch'da meleklerden herhangi bir şekilde söz edilemediğinden, onları bir kenara bırakabiliriz. Roma Katolikleri ve Kabalistler böyle bir sözü bulurlar; birincisi, "tsabæan Konaklarının" Yahudi olmayanların topraklarından Yahuda topraklarında sömürgeciler ve yerleşimciler olduğundan şüphelenmeden Yahudi melekolojisini kabul ettikleri için; ikincisi, Gizli Doktrinin büyük bir kısmını kabul ettikleri için çekirdeği kendileri için sakladıkları ve kabukları dikkatsizce bıraktıkları için.

Gezegensel Melekler - (Sayfa 327) Cornelius a Lapide kelimenin anlamını işaret ediyor ve kanıtlıyor *tsaba* Bölüm ii'nin ilk ayetinde. nın-nin *Yaratılış;* ve o, muhtemelen olduğu gibi, bilgili Kabalistler tarafından yönlendirilerek bunu doğru bir şekilde yapıyor. Protestanlar, melekler için tartışmalarında kesinlikle yanılıyorlar *vardır* Peutateuch'da kelimenin altında *tsaba,* bu meleklerin “ev sahipleri” anlamına gelir. Vulgate'de kelime tercüme edilir *ornatus* "sidereal ordu" anlamına gelen *süs* ayrıca gökyüzünün - kabalistik olarak. Protestan Kilisesi'nin İncil bilginleri ve *alimler* Musa'nın sözünü ettiği “melekleri” bulamayan materyalistler arasında ciddi bir hata yapmışlardır. Ayet için:

> Böylece cennet ve yer bitti ve onların tüm orduları,

"ev sahibi", "yıldızların ve meleklerin ordusu" anlamına gelir; Görünüşe göre son iki kelime, Kilise deyimlerinde dönüştürülebilir terimler. Bir Lapide bunun için bir otorite olarak gösteriliyor; bunu söylüyor

> *Tsaba* anlamına gelmez *ikisinden biri* veya diğeri ama " *biri ve diğeri, "* ya da her ikisi de, *siderum ae angelorum*

Roma Katolikleri bu noktada haklıysa, Okültistler de Roma Kilisesi'nde tapılan meleklerin “Yedi Gezegen”, Budist Ezoterik Felsefe'nin Dhyân Chohans'ı veya Kumarâs'dan başkası olmadığını iddia ettiklerinde öyledir. Vaidhâtra'nın himayesi altında bilinen Brahmâ'nın akıl doğumlu oğulları. Kumarâ'lar, Yapıcılar veya kozmik Dhyân Chohans arasındaki kimlik ve

Yıldızların Yedi Meleği, kendi biyografileri ve özellikle şefleri, Sanat-Kumâra (Sanat Sujâta) ve Başmelek Mikail'in özellikleri incelenirse, tek bir kusur olmadan bulunacaktır. Yukarıdakilerin Chaldæa'daki adı olan Kabirim (Gezegenler) ile birlikte hepsi " *ilahi*

Yetkiler "(Kuvvetler). Fuerot, Kabiri adının *Yedi* oğulları קדים,
Pater Sadic, Cain veya Jüpiter veya yine Yehova'nın anlamı. Dördü ekzoterik ve üç gizli olmak üzere yedi Kumâra vardır. *Sânkhya Bhâshya,* Gaudapâdâchârya tarafından. [Üç gizli isim "Sana, Sanat Sujâta ve Kapila'dır:" Dört ekzoterik tanrı Sanat Kumâra, Sananda, Sanaka ve Sanâtana olarak adlandırılırken.] Bunların hepsi sonsuza kadar saf ve masum kalan ve gerileyen "Bakire Tanrılar" dır. nesiller yaratmak için. İlkel yönlerinde, Tanrı'nın bu Âryan yedi "akıl doğumlu oğlu", (**Sayfa 328)** gezegenler, ancak gezegen bölgesinin çok ötesinde ikamet ediyor. Ancak bir karakter veya haysiyetten diğerine aynı gizemli aktarım Hıristiyan Melek şemasında bulunur. "Varlığın Yedi Ruhu" sürekli olarak Tanrı'ya katılmaktadır ve yine de onları Mikael, Gabriel, Raphael vb. İsimler altında "Yıldız-naipler" veya yedi gezegenin bilgilendirici tanrıları olarak buluyoruz. Başmelek Mikail'in onu hem Sana Sujâta'ya hem de Savaş Tanrısı Kumâra'ya bağlayacak olan "yaratmayı reddettiği" için "yenilmez bakire savaşçı" olarak adlandırıldığını söylemek yeterlidir.

[Bir diğer Kumâra olan "Savaş Tanrısı" Hindu'da "ebedi bekâr" - "bakire savaşçı" olarak adlandırılır. O, Üryan Aziz Michael'dır.]

Yukarıdakiler birkaç soruyla gösterilmelidir. St. John'un "Yedi Altın Şamdan" üzerine yorum yapan Cornelius a Lapide şunları söylüyor:

> Bu yedi ışık, Musa ve Süleyman tapınaklarındaki yedi [ana] gezegeni temsil eden şamdanın yedi koluyla ilgilidir. . . ya da daha da iyisi, insanların ve kiliselerin kurtuluşu için görevlendirilen yedi ana Ruhaniyet'e.

Aziz Jerome diyor ki:

> Gerçekte, yedi kollu şamdan dünya ve gezegenlerinin tipiydi.

Büyük Roma Katolik doktoru St.Thomas Aquinas şöyle yazıyor:

> Azizlerin veya filozofların eserlerinde gezegenlere ruhsal varlıklar tarafından rehberlik edildiğini inkar ettiğimi hatırlamıyorum. . . . Bana öyle geliyor ki, gök cisimlerinin bir tür zeka tarafından, ya doğrudan Tanrı tarafından ya da meleklerin aracılığıyla yönlendirildiğini kanıtlamakla kanıtlanabilir. Ancak son görüş, Aziz Denys'in istisnasız olduğunu ileri sürdüğü şeylerin düzeniyle çok daha uyumlu görünmektedir, yeryüzündeki her şey, kural olarak, aracı kurumlar aracılığıyla Tanrı tarafından yönetilmektedir. [Orijinali veriyoruz: "Coelestia corpora moveri ruhani bir yaratık, bir *nemine* Sanctorum vel felseforum, negatum, yasama beni memini. (*Afedersiniz.* X. sanat. iiil) ... Mihi autam videtur quod *Gösterici* probari posset, quod ab aliquo intellectu corpora coelestia moveantur vel a Deo ani, vel a mediantibus angelis. Sed quod mediantibus angelis ca moveat, congruit rerum ordine, quem Dionysius infallibilem asserit ut inferiora a Deo per *Medya* secundum cursum communem administrentur "(*Opusc.* II. Sanat . ii.) ve eğer öyleyse ve Tanrı *asla* Bir zamanlar doğanın yasalarına karışarak onu yöneticilerine bırakıyor, neden "putperestler" tarafından Tanrı olarak adlandırılsınlar?

putperest sayılacak mı?]

Ve şimdi okuyucunun Paganlar'ın bunun hakkında söylediklerini hatırlamasına izin verin. Konuyu ele alan tüm klasik yazarlar ve filozoflar Hermes Trismegistus ile, yedi Rektörün - güneş de dahil olmak üzere gezegenler - Demiurgos tarafından temsil edilen Bilinmeyen Tüm'ün ortakları ya da meslektaşları olduğunu tekrarlamakla görevlendirildi. Kozmos - Gezegensel dünyamız - yedi daire içinde.

Göksel Tekerlekler - (Sayfa 329) Plutarch onları "göksel dünyaların çemberini" temsil ederken gösterir. Yine, Trakya'dan Denys ve İskenderiye'li bilgili Clemens, Rektörlerin Mısır tapınaklarında her zaman hareket halinde olan gizemli tekerlekler veya küreler şeklinde gösterildiklerini tasvir ediyorlar, bu da İnisiyelerin sürekli hareket sorununun Initiation Adyta'daki göksel tekerlekler. [Des Mousseaux'nun Demonology üzerine bir cildinde (Œ *uvres des Demons)* hata yapmazsak.) Abbé Huc'un ifadesi bulunur ve yazar, aşağıdaki hikayeyi Abbé'nin kendisinden defalarca dinlediğine tanıklık eder. Bir Tibet manastırında misyoner şunları buldu:

Ziyaretçinin boş zamanlarında inceleyerek kanıtlayabileceği gibi, en ufak bir mekanik aparatın takılmadığı basit bir tuvaldir. Ay ışığının aydınlattığı bir manzarayı temsil eder, ancak ay hiç hareketsiz ya da ölü değildir: Abbé'ye göre, bizim ayımızın kendisinin ya da en azından yaşayan ikilisinin resmi aydınlattığı söylenebilir. Uydumuzun her aşaması, her yönü, her hareketi onun faksında, kutsal resimdeki ayın hareketi ve ilerleyişinde tekrarlanır. “Resim yolculuğunda bu gezegeni bir hilal ya da dolu, pırıl pırıl parlıyor, bulutların arkasından geçiyor, dikizliyor ya da gerçek aydınlığa en sıra dışı şekilde karşılık gelen bir şekilde görüyoruz. Tek kelimeyle, gecenin soluk kraliçesinin en mükemmel ve en göz alıcı reprodüksiyonudur. eski günlerde pek çok insanın beğenisini kazanan. " En güvenilir kaynaklardan ve sayısız görgü tanığımızdan, Tibet'in belirli tapınaklarında bu tür "makinelerin" (kanvas tablolar değil) var olduğunu biliyoruz: gezegenleri temsil eden "sidereal tekerlekler" gibi ve aynı amaç için saklandı - astrolojik ve büyülü. Huc'un açıklaması şu dile çevrildi *Isis Açıklandı* Des Mousseaux'un kitabından.] Hermes'in bu doktrini Pisagor ve ondan önceki Orpheus'un doktrini idi. Proclus tarafından "Tanrı tarafından verilen" doktrin olarak adlandırılır. Iamblichus bundan büyük bir saygıyla bahseder. Philostratus okuyucularına, Babil cennetinin tüm sidereal mahkemesinin tapınaklarda temsil edildiğini söyler.

Safirlerden yapılmış ve kendi tanrılarının altın resimlerini destekleyen kürelerde.

Pers tapınakları özellikle bu temsillerle ünlüydü. Cedrenus kredilendirilebilirse

İmparator Herakleios, Çarşı kentine girerken, Kral Chosroes için üretilmiş, gece gökyüzünü gezegenlerle ve tüm devrimleriyle temsil eden, meleklerin yönettiği devasa makinenin karşısında hayranlık ve şaşkınlık içinde kaldı.

[Cedrenus, s. 338. Tarafından üretilip üretilmediği *saat mekanizması* veya *sihirli güç,* Bu tür makineler - gezegenlerin döndüğü tüm göksel küreler - Kutsal Alanlarda bulundu ve bazıları bugün Japonya'da, eski Mikados'un gizli bir yeraltı tapınağında ve diğer iki yerde var.]

Pisagor bu tür "küreler" üzerinde Astronomi üzerine çalıştı. *adyta arcana* tapınakların

erişimi vardı. Ve o kürelerin ebedi dönüşü - Clemens ve Denys tarafından adlandırıldığı şekliyle "gizemli tekerlekler" ve Plutarch'ın "dünya tekerlekleri" olarak adlandırdığı - onun İnisiyasyonunda ona gerçekliği gösterdi (**Sayfa 330)** ona ifşa edilen şey, yani güneş merkezli sistem, Adyta'nın büyük sırrı. Modern astronominin tüm keşifleri, gelecek çağlarda kendisine ifşa edilebilecek tüm sırlar gibi, eski Hindistan ve Mısır tapınaklarının gizli gözlemevlerinde ve Başlatma Salonlarında saklıydı. Chaldæan hesaplamalarını, kâfirlerin dünyasına, almaya uygun olandan daha fazlasını açığa vuracak şekilde yapmıştı.

Uranüs'ün kadim insanlar tarafından bilinmediği ve güneşi gezegenler arasında ve onların lideri olarak görmeye zorlandıkları şüphesiz bize söylenebilir ve söylenecektir. Kim bilir nasıl? Uranüs modern bir *isim;* ancak kesin olan bir şey var: Kadimlerin asla adlandırmadıkları bir gezegen, "gizemli bir gezegen" vardı ve en yüksek Astronomus, Hierophant'ın tek başına "bir araya gelebileceği". Ancak bu yedinci gezegen güneş değil, bir tacı olduğu ve "yetmiş yedi küçük tekerleği" çarkında kucakladığı söylenen gizli İlahi Hierophant'tı. Hinduların arkaik gizli sisteminde güneş, görünür Logos "Sûrya" dır, onun üzerinde, Madde dünyasının sistemini Görünmeyen Evren arketipi üzerine kurduktan sonra, başka, ilahi veya göksel Adam vardır. veya Macrocosm, Gizemler sırasında göksel Ràsa Mandala; o söylendiğinde:

> Sağ ayağıyla dürtü vermek *Tyam* ya da onu çifte devrimde döndüren Bhûmi [Dünya].

Hermes yine ne diyor? Mısır Kozmolojisini açıklarken şöyle açıklıyor:

> Dinle, ey oğlum. . . İktidar ayrıca çevrelerinde maddi dünyayı barındıran ve eylemi kader denen yedi ajan oluşturmuştur. . . . Hepsi insana tabi olduğunda, insan zekasını desteklemeye istekli olan Yedi, ona güçlerini iletti. Fakat insan, gerçek özünü ve kendi doğasını öğrenir öğrenmez, çevrelerin içine ve ötesine geçmeyi ve böylece Ateşin [Güneş] üzerinde egemenliği olan kişinin gücünü gasp ederek çevrelerini kırmayı arzuladı; Bundan sonra, kutsal ateşin Güneş Çarklarından birini soyarak köleliğe düştü. [Champollion'un *Mısır Moderne.* s.42.]

Bu *değil* Burada kastedilen Prometheus. Prometheus, çocukluk döneminde meydana gelen bir olayla bağlantılı olarak tüm insanlığın bir sembolü ve kişileştirmesidir, yani şu anda olabilecek büyük Promethean Gizemi içinde bir gizem olan "Ateşle Vaftiz" sadece geniş genel özelliklerinde bahsedilmiştir.

Promethean Gizemi - (Sayfa 331) İnsan aklının olağanüstü büyümesi ve insandaki beşinci ilkenin (Manas) çağımızda gelişmesi nedeniyle, hızlı ilerlemesi manevi algıları felç etti. Aklın genel olarak yaşadığı bilgelik pahasına ve insanlık, insanoğlunun Doğa kanunlarına itaatsizliğinin korkunç dramını ve sonuç olarak sonraki Düşüşü anlamak için mevcut durumunda oldukça hazırlıksız. Onun yerine sadece ima edilebilir.

BÖLÜM XXXVII

Yıldızların Ruhları - Universal Heliolatry

(Sayfa 332) Kadimlerin yıldızları asla “Tanrılar ile karıştırmadıklarını” veya Melekler ve güneşi en yüksek Tanrı ve Tanrı ile karıştırmadıklarını, yalnızca herkesin Ruhuna taptıklarını ve güneşte ikamet ettikleri varsayılan küçük Tanrılara saygı duyduklarını ve gezegenler — bu iki ibadet arasındaki farkın belirtilmesi gerekir. "Tanrıların Babası" Satürn, adaşı ile karıştırılmamalıdır - sekiz uydusu ve üç halkasıyla aynı isimli gezegen. İkisi - örneğin fiziksel insan ve ruhu gibi, bir anlamda özdeş olsa da - ibadet konusunda ayrılmalıdır. Bu, yedi gezegen ve onların Ruhları söz konusu olduğunda daha dikkatli yapılmalıdır, çünkü evrenin tüm oluşumu Gizli Öğretilerde onlara atfedilir. Büyük Ayı'nın yıldızları arasında da aynı farkın tekrar gösterilmesi gerekiyor. Riksha ve Chitra Shikhandina, "parlak tepeli" ve Rishiler - Satya Yuga sırasında yeryüzünde ortaya çıkan ölümlü bilgeler. Eğer bunların hepsi, her çağdan kâhinlerin vizyonlarında yakın bir şekilde birleşmişlerse - İncil görenler de dahil - bunun bir nedeni olmalıydı. Çağımızda onları paylaşan büyük adamlar bulmak için “batıl inanç” ve “bilim dışı fanteziler” dönemlerine kadar geriye gitmeye de gerek yok. Ünlü gökbilimci Kepler'in, gök cisimlerinin insanların ve ulusların kaderlerini olumlu veya olumsuz olarak yönettiğine inanan diğer birçok büyük insanla ortak olduğu iyi bilinmektedir - bunun yanı sıra tüm gök cisimlerinin, hatta kendi dünyamızın , yaşayan ve düşünen ruhlara sahiptir. Eğer bunların hepsi, her çağdan kâhinlerin vizyonlarında yakın bir şekilde birleşmişlerse - İncil görenler de dahil - bunun bir nedeni olmalıydı. Çağımızda onları paylaşan büyük adamlar bulmak için “batıl inanç” ve “bilim dışı fanteziler” dönemlerine kadar geriye gitmeye de gerek yok. Ünlü gökbilimci Kepler'in, gök cisimlerinin insanların ve ulusların kaderlerini olumlu veya olumsuz olarak yönettiğine inanan diğer birçok büyük insanla ortak olduğu iyi bilinmektedir - bunun yanı sıra tüm gök cisimlerinin, hatta kendi dünyamızın , yaşayan ve düşünen ruhlara sahiptir. Eğer bunların hepsi, her çağdan kâhinlerin vizyonlarında yakın bir şekilde birleşmişlerse - İncil görenler de dahil - bunun bir nedeni olmalıydı. Çağımızda onları paylaşan büyük adamlar bulmak için “batıl inanç” ve “bilim dışı fanteziler” dönemlerine kadar geriye gitmeye de gerek yok. Ünlü gökbilimci Kepler'in, gök cisimlerinin insanların ve ulusların kaderlerini olumlu veya olumsuz olarak yönettiğine inanan diğer birçok büyük insanla ortak olduğu iyi bilinmektedir - bunun yanı sıra tüm gök cisimlerinin, hatta kendi dünyamızın , yaşayan ve düşünen ruhlara sahiptir. Çağımızda onları paylaşan büyük adamlar bulmak için “batıl inanç” ve “bilim dışı fanteziler” dönemlerine kadar geriye gitmeye de gerek yok. Ünlü gökbilimci Kepler'in, gök cisimlerinin insanların ve ulusların kaderle

Le Couturier'in görüşü bu ilişkide dikkate değerdir:

> **Hıristiyan Yıldız İbadeti - (Sayfa 333)** Astroloji ve onun fikirleriyle ilgili her şeyi acımasızca eleştirmeye çok meyilliyiz; yine de eleştirimiz, bir olmak için, en azından bilmeli, amaçsız olduğu kanıtlanmasın, bu fikirlerin gerçekte ne olduğunu. Ve bu şekilde eleştirdiğimiz erkekler arasında Regiomontanus, Tycho Brahe, Kepler vb. İsimler bulduğumuzda, dikkatli olmamız için bir neden var. Kepler, mesleği gereği bir astrologdu ve bunun sonucunda astronom oldu. Geçimini, bireylerin doğum anındaki cennetteki durumunu gösteren, herkesin burçlara başvurduğu bir araç olan genital figürlerle kazanıyordu. Bu büyük adam, tüm aptalca sonuçlarını kabul etmeden astrolojinin ilkelerine inanan biriydi. [*Musée des Sciences.* s. 230.]

Ancak astroloji yine de günahkar bir bilim olarak ilan edilir ve Okültizm ile birlikte Kiliseler tarafından tabu haline getirilir. Bununla birlikte, mistik “yıldız ibadeti” nin, insanların hayal ettiği gibi - her halükarda Hristiyanlar tarafından - bu kadar kolay gülüp düşürülemeyeceği çok şüphelidir. Melekler, Kerubiler ve Gezegensel Başmelekler konukçuları, Paganlar'ın küçük Tanrıları ile aynıdır. Onların “büyük Tanrıları” na gelince, eğer Mars, Pagan astrologların düşmanlarının bile kabul etmesi üzerine, ikincisi tarafından sadece en yüksek kişisel olmayan İlahiyat'ın kişileştirilmiş gücü olarak görüldüğü gösterilmişse, Merkür onun olarak kişileştirilmiştir. Her şeyi bilme, her şeye gücü yeten Jüpiter ve benzeri, o zaman Pagan'ın “hurafesi” gerçekten de uygar ulusların kitlelerinin “dini” haline geldi. Yehova, ikincisiyle birlikte yedi Elohim'in sentezidir. tüm bu niteliklerin ve güçlerin ebedi merkezi, Aleim'in Alei'si ve Adonim'in Adonai'si. Ve onlarla birlikte Mars artık St. Michael olarak adlandırılıyorsa, " *gücü* Tanrı'nın, ”Merkür Gabriel,“ Rab'bin her şeyi bilen ve metaneti ”ve Raphael“ Tanrı'nın kutsama ya da iyileştirme gücü ”, bu sadece bir isim değişikliğidir, maskelerin arkasındaki karakterler aynı kalır.

Dalai-lama'nın gönye, yedi baş Dhyâni Buda'nın onuruna yedi sırta sahiptir. Mısırlıların cenaze töreninde feshedilmiş olan şu haykırıyor:

> Osiris'in huzurunda duran ey prensler size selam olsun. . . . Rab'bi izleyen yedi ruha yaptığınız gibi, günahlarımın yok edilmesi için bana lütuf gönderin!
>
> **[** Vicomte de Rougemont tarafından çevrilmiştir. Görmek *Les Annales de Philosophie Chrétienne,* 7. yıl. 1861]

Brahmâ'nın kafası yedi ışınla süslenmiştir ve onu yedi Svargada yedi Rishi izler. Çin'in yedi Pagodası vardır; (**Sayfa 334)** Yunanlıların yedi Tepegözü, yedi Demiurgi'si ve Gizemli Tanrıları, başı Jüpiter-Satürn olan yedi Kabiri ve Yahudilerle Yehova vardı. Şimdi, son Deity, Mikael (Michael) tarafından herkesin başı haline geldi. O, "Ev sahibinin Şefi" (*tsaba);* "Rab'bin ordusunun Archistrategus'u"; "Şeytanın Fatihi" - Victor diaboli - ve "Kutsal Milislerin Baş Kapanı", "Büyük Ejderhayı" öldüren kişi. Ne yazık ki astroloji ve semboloji, eski şeyleri yeni maskelerle örtmeye teşvik etmeyen, Mikael'in gerçek adını - "bu Yehova idi" - Mikael, Rab'bin yüzünün meleği olarak korudu, [*Isaiah,* IXIII.9.] "Gezegenlerin koruyucusu" ve Tanrı'nın yaşayan imajı. Yeryüzüne yaptığı ziyaretlerde Tanrı'yı temsil eder, çünkü

İbranice'de iyi ifade edilir, o bir Kim Tanrı'dır veya kim Tanrı'ya benzemektedir. O kim yılanı kov. [Bölüm xii / *Vahiy:* "Gökte savaş vardı, Mikael ve melekleri Ejderhaya karşı savaştı" vb., (7) ve büyük ejderha dışarı atıldı (9).]

Satürn gezegeninin naibi olan Mikael ... *Satürn. [* O aynı zamanda Güneş'in ve Jüpiter'in ve hatta Venüs'ün bilgilendirici Ruhu'dur.] Onun gizemli adı Şabatiel'dir, çünkü Yahudi Şabatı'na ve astrolojik Cumartesi gününe de başkanlık eder. Tanımlandıktan sonra, Hıristiyan şeytanın fatihinin ünü, daha fazla tanımlamadan dolayı daha büyük bir tehlike altındadır. İncil melekleri denir

Malachim, Tanrı arasındaki haberciler (veya daha doğrusu *tanrılar)* ve erkekler. İbranice olarak . Malach, ayrıca "bir Kral" ve Malech veya Melech de aynı şekilde Moloch'du veya yine Mısır'ın Seb'i Satürn'dü. *Satürni ölür,* veya Şabat adandı. Sabaanlar, Satürn gezegenini Tanrısından ayırdılar ve Roma Katoliklerinin meleklerini yıldızlarından çok daha fazla ayırdılar; ve Kabalistler, Başmelek Mikael'i yedinci sihir eserinin koruyucusu yaparlar.

Teolojik sembolizmde. . . . Jüpiter [Güneş] yükselen ve görkemli Kurtarıcıdır ve Satürn, Baba Tanrı veya Musa'nın Yehova'dır [*Dogme et Rituel.* ii. 116] diyor Éliphas Lévi, kim *lazım* bilmek. Yehova ve Kurtarıcı, Satürn ve Jüpiter, böylece birdir ve Mikael, Tanrı'nın yaşayan görüntüsü olarak adlandırılırsa, Kilise için Satürn'ü Şeytan olarak adlandırmak tehlikeli görünüyor. *le dieu mauvais.* Bununla birlikte, Roma, günlük yaşamda güçlüdür ve diğer tüm özdeşleşmelerinden çıktıkça, hem kendi hem de kendi mutluluğunu görerek bundan kurtulacaktır.

Tekil Bir İtiraf - (Sayfa 335) Yine de tüm dogmaları ve ritüelleri, Okültizm tarihinden koparılmış ve sonra çarpıtılmış pek çok sayfa gibi görünüyor. Kabalistik ve Chaldæan Teogonisini Roma Katolik Melekolojisi ve Teodisiden ayıran son derece ince bölüm, şimdi en az bir Roma Katolik yazarı tarafından itiraf edilmektedir. Aşağıdakileri bulmada kişinin gözlerine inanması güçtür (bizim tarafımızdan italik yazılmış pasajlar dikkatlice fark edilmelidir):

Kutsal Yazılarımızın en karakteristik özelliklerinden biri, *gizemlerin bildirilmesinde kullanılan hesaplanmış sağduyu, kurtuluş için daha az doğrudan yararlıdır. . . . .* Böylece, az önce fark edilen meleksi yaratıkların "sayısız" sayısının ötesinde [Numaralandırılırsa, Devas'ın Hindu "bölümleri" ve koroları ile Ezoterik Budizm'in Dhyân Chohans'ı olarak bulunacaklar.] isimleri henüz bize ulaşmamış pek çok kişi var. [Ama bu gerçek, Roma Kilisesi'nin hepsini aynı şekilde benimsemesini, onları cahillerden, olasılıkla onları Kabalistlerden — Yahudiler ve Paganlar'dan ödünç almış samimi Kilise Babalarından almasına engel olmadı.] "Çünkü" diyor mükemmel bir şekilde St. John Chrysostom, "şüphesiz var, (*sinüs dubio,)* Diğer birçok *Erdemler [* mezheplerini henüz bilmediğimiz göksel varlıklar. . . . Dokuz düzen, hiçbir şekilde cennetteki tek nüfus değildir, tam tersine, *sayısız kabileler bulunacak* Sonsuz çeşitlilik gösteren ve imkansız olacağı sakinlerin *en ufak bir fikir vermek*

insan diliyle. . .. Paul, kim *isimlerini öğrenmişti* bize onların varlığını gösterir. " (*De Incomprehensibili Natura Dei,* Bk. IV.). . .

Böylece miktar *sadece hataları görmek büyük bir hataya* Kabalistlerin ve Gnostiklerin Melekolojisi'nde Yahudi olmayanların Elçisi tarafından çok sert bir şekilde muamele gördüğü için, onun heybetli kınamasına ulaşıldı. *sadece abartmaları ve kısır yorumları,* ve daha fazlası *asillerin uygulaması* başlıklar *şeytani gaspçıların sefil kişiliklerine. [* Yararları için ödünç alınan Hristiyan Varlıklardan önce gelenleri “gaspçı” olarak adlandırmak, paradoksal anakronizmi biraz fazla ileri taşımaktadır!] Çoğu zaman hiçbir şey birbirine benzemez.

yargıçların ve hükümlülerin dili [Azizler ve Okültistler]. Bunun içine derinlemesine nüfuz etmek lazım *çift* [inanç ve meslek] ve daha iyi olanı incelemek, *mahkemenin otoritesine körü körüne güvenmek [* elbette Roma Kilisesi'nin] hata noktasını tam olarak kavramasını sağlamak için. *Gnosis* Aziz Paul tarafından mahkum edilen, yine de, Platon için olduğu gibi ona da hakikatlerin ve *Mükemmel olmak, σ σντως (Republ.* Bk. VI). Fikirler, *türleri,* Yunan filozofunun αρχαι,

Zeka Pisagor'un *aeons* veya *yayılımlar,* ilk kafirlere, bu İstihbaratların Şefi olan Logolara veya Söze çok fazla sitem etme vesilesiyle, *Demiurgos,* Babasının [Paganlar'ın] yönetimi altındaki dünyanın mimarı, bilinmeyen Tanrı, *En-soph,* ya da *O Sonsuz [* Kabalistlerin], meleksel *dönemler, [* Ya da *ilahi çağlar* "Brahmâ günleri ve yılları."] *Yedi* ruhlar, Derinlikleri *Ahriman,* dünyanın *Rektörler,* the

Archontes havanın *Bu dünyanın tanrısı pleroma* of the (**Sayfa 336)** zeka, aşağı
Metatron Yahudilerin meleği *tüm bunlar kelimesi kelimesine, pek çok gerçek gibi, en büyük doktorlarımızın eserlerinde ve St. Paul'da bulunur. [* De Mirville. ii. 325, 326. Biz de diyoruz. Ve bu, Kabalistler için olduğunu ve *Sihirbazlar* Kilise onun dogmaları ve isimleri için borçludur. Paul asla kınamadı *gerçek* Gnosis, ancak *yanlış* şimdi Kilise tarafından kabul edildi.]

Kilise'yi sayısız intihal dizisiyle suçlamaya hevesli bir Okültist yukarıdakileri yazacak olsaydı, daha güçlü yazabilir miydi? Ve böylesine eksiksiz bir itiraftan sonra, Gnostikler ve Okültistler hakkında söylenenleri Roma Katolikleri ve diğerleri hakkında söyleme ve tabloyu tersine çevirme hakkımız var mı, yok mu? "İfadelerimizi kullandılar ve doktrinlerimizi reddettiler." Çünkü, tüm bu ifadeleri arkaik atalarından almış olan "sahte Gnosis'in destekleyicileri" değil, Hristiyan ifadelerine yardım edenler, gerçekten de yuvamıza yardım eden ve o zamandan beri deneyen Hıristiyan Babalar ve İlahiyatçılar. kirletmek için.

Yukarıda alıntılanan sözler, gerçeği ve yalnızca gerçeği arayanlara çok şey açıklayacaktır. Kilise'de şimdiye kadar açıklanamayan bazı ayinlerin kökenini basit fikirlilere gösterecekler ve

“Güneş Rabbimiz” gibi kelimelerin çağımızın beşinci ve hatta altıncı yüzyılına kadar Hıristiyanlar tarafından namazda kullanılmasının ve “Rabbimiz, Tanrı” olarak değiştirilene kadar Liturgy'de somutlaştırılmasının nedenleri. İlk Hıristiyanların yeraltı nekropollerinin duvarlarına Mesih'i bir çoban olarak resmettiklerini ve Apollon'un tüm özelliklerine yatırım yaparak kurdu uzaklaştırdıklarını hatırlayalım. Güneşi ve Uydularını yok etmeye çalışan Fenris.

BÖLÜM XXXVIII

Astroloji ve Astrolatri

(Sayfa 337) Hermes Trismegistus'un kitapları, Haldi'nin Astrolojisi ve Astrolojisi'nin Okültist dışında herkes için hala örtülü olan dışsal anlamını içerir. İki konu birbiriyle yakından bağlantılıdır. Astrolatri ya da göksel ev sahibinin hayranlığı, Üstadları başlatılmamış kitlelerden Gizli ilkelerini ve onlara Gezegenlerin Vekilleri tarafından verilen bilgeliği dikkatle gizleyen yarı açığa vurulmuş Astrolojinin doğal sonucudur - "Melekler . " Dolayısıyla, Başlangıçlar için ilahi Astroloji; küfürler için batıl inançlı Astrolatry. Aziz Justin iddia ediyor:

> Hiyerogliflerin ilk icadından itibaren kaba olanlar değil, tapınakların gizliliği içinde her türden Astrolojinin bilimine - hatta en sefil türüne bile - inisiye olan seçkin ve seçkin insanlardı: daha sonra bulduğu Astroloji kendisi halka açık caddelerde fahişelik yaptı.

Mısır el yazmalarında adı geçen ve II. Ramses döneminde yaşadığına inanılan ilk Astrologlar olan Petosiris Necepso tarafından öğretilen Kutsal Bilim arasında çok büyük bir fark vardı. (Sesostris) [Sesostris ya da Firavun Ramses II. krallık.] - ve son Roma İmparatorları döneminde İlahi Bilgiyi bozan Chaldæans adlı şarlatanların sefil şarlatanlığı. Nitekim, bu ikisini "yüksek törensel Astroloji" ve "astrolojik Astrolatri" olarak tanımlayabiliriz. İlki, maddeyi etkileyen ve ona rehberlik eden (bizim için) maddi olmayan Güçlerin veya Ruhsal Varlıkların İnisiyelerinin bilgisine bağlıydı. Antik filozoflar tarafından Archontes ve Cosmocratores olarak adlandırılan, bunlar, Saba'lıların boyun eğdiği ve kime Elementaller ve Doğa-Ruhları dediğimiz, evrim ölçeğindeki daha düşük ve daha maddi varlıkların daha yüksek seviyelerindeki tipler veya paradigmalardı. temel farklılıktan şüphelenmeden ibadet ettiler. Dolayısıyla (**Sayfa 338)** ikincisi sadece bir bahane değil, dejenere olmuş, ancak çoğu zaman Kara Büyüye dönüştüğünde. İlkel Bilimin doktrinleri sadece başlangıçta verilmiş olan, ilkel Bilimin apotelesmatik ilkelerinden tamamen habersiz, popüler veya ekzoterik Astrolojinin favori formuydu. Böylece, gerçek Hiyerofantlar Demi-Tanrılar gibi manevi bilginin zirvesine yükselirken, *hoi polloi* Saba'lılar arasında - on bin yıl önce, şimdi olduğu gibi - madde vadilerinin soğuk ve ölümcül gölgesinde batıl inançlarla dolu çömelmişlerdi. Sidereal etki ikili. Ekzoterizmin fiziksel ve fizyolojik etkisi vardır; ve on sekizinci yüzyıla kadar uzanan Astroloji denen, ilkinin bilgisinin verdiği yüksek manevi, entelektüel ve ahlaki etki, “Çok bilge bir kızın çok aptal annesi” —Astronomi. Öte yandan, on dokuzuncu yüzyılın bir aydınlatıcı olan Arago, Güneş, Ay ve Gezegenlerin yıldız etkisinin gerçekliğini desteklemektedir. O sorar:

> Bilimin açıklamaya cesaret edeceği argümanlarla çürütülmüş ay etkilerini nerede bulabiliriz?

Ama Bailly bile, düşündüğü gibi, Astrolojiyi halka açık bir şekilde uyguladığına göre, gerçek Astroloji ile aynı şeyi yapmaya cesaret edemiyor. Diyor:

> Yargı Astrolojisi, kökeninde derin bir sistemin sonucuydu, Tanrı ve Doğa'nın gizemlerinde çok fazla dolaşan aydınlanmış bir ulusun çalışmasıydı.

Daha yakın tarihli bir bilim adamı, Fransa Enstitüsünün bir üyesi ve bir tarih profesörü olan Ph.Lebas, konu üzerine yazdığı başarılı makalesinde (bilinçsizce kendi kendine) Astrolojinin kökünü keşfeder. *Dictionnaire Encyclopédique de France.* Okurlarına, bu kadar çok sayıda entelektüel insanın bu Bilime bağlılığının, tüm Astrolojinin aptallık olmadığına inanmak için kendi başına yeterli bir neden olması gerektiğini çok iyi anladığını söylüyor:

> Siyasette halkın ve kamuoyunun egemenliğini ilan ederken, şimdiye kadar olduğu gibi, insanlığın yalnızca bu konuda radikal bir şekilde aldatılmasına izin verdiğini kabul edebilir miyiz: mutlak ve kaba bir saçmalık tüm ulusların zihninde yüzyıllar boyunca hüküm sürmedi. herhangi bir şeye dayanmak - bir yandan insan embesilliği, diğer yandan şarlatanlık? Nasıl oluyor da elli asır ve daha fazla bir süredir çoğu erkek ya aldatılmış ya da ahlaksız olabilir? . . . . Astrolojinin gerçeklerini icat ve onun içindeki boş rüya unsurları arasında karar vermeyi ve bunlardan ayırmayı imkansız bulsak bile. . . Yine de Bossuet ve tüm modern filozoflarla "baskın olan hiçbir şeyin kesinlikle yanlış olamayacağını" tekrarlayalım. Gezegenler arasında birbiri üzerinde fiziksel bir reaksiyon olduğu her durumda doğru değil mi?

Astrolojinin Savunması - (Sayfa 339) Gezegenlerin atmosfer üzerinde bir etkiye sahip olduğu ve sonuç olarak bitki örtüsü ve hayvanlar üzerinde her halükarda aracı bir etkiye sahip olduğu bir kez daha doğru değil mi? Modern bilim şimdi bu iki noktayı hiç şüphesiz göstermedi mi? . . . İnsan özgürlüğünün mutlak olmadığı daha az doğru mu; her şey bağlı, hepsi ağırlıkta, geri kalanı gibi gezegenler, her bireyin iradesiyle; bu Providence [*veya Karma]* bize etki eder ve insanları onlarla görünen nesneler ve tüm evren arasında kurduğu ilişkiler aracılığıyla yönlendirir? . . . Astrolatri, özünde bundan başka bir şey değildir; Yaşadıkları çağdan daha üstün bir içgüdünün kadim Magi'nin çabalarına rehberlik ettiğini kabul etmek zorundayız. Bailly'nin teorisini (Astroloji) suçladığı insan ahlaki özgürlüğünün materyalizme ve yok edilmesine gelince, suçlamanın hiçbir anlamı yok. Tüm büyük astrologlar, tek bir istisna olmaksızın, insanın yıldızların etkisine karşı tepki verebileceğini kabul ettiler. Bu ilke Ptolemœian'da oluşturulmuştur *Tetrabiblos,* kitabın ii ve iii bölümlerindeki gerçek astrolojik Kutsal Yazılar

ben. [*Op. cit.,* s.422.]

Thomas Aquinas beklentisiyle Lebas'ı doğrulamıştı; diyor:

> Gök cisimleri *bu kutsal dünyada olan her şeyin nedeni,* insan eylemlerine dolaylı olarak hareket ederler; ancak bunların ürettiği tüm etkiler kaçınılmaz değildir. [*Summa.* Görev. xv. Art, v., Üzerine Astrologlar ve Cilt. III. s.2-29.]

Okültistler ve Teosofistler, beyaz ve siyah astroloji olduğunu ilk itiraf edenlerdir. Yine de, Astroloji her iki yönden de uzmanlaşmak isteyenler tarafından incelenmelidir; ve elde edilen iyi ya da kötü sonuçlar her iki türde de aynı olan ilkelere değil, Astrolog'un kendisine bağlıdır. Böylece, Galileo'nun selefi doğmadan 2000 yıl önce Hermes Kitabı ile bütün Kopernik sistemini kuran Pisagor, dünya Rektörleri ile iletişim ve onların çağrışımının bütün İlahi Teogoni Bilimi'ni buldu ve bunlarda çalıştı.

- St. Paul "Prenslikleri" Prensleri - her Gezegenin ve Evrenlerin kendisinin doğuşu, büyülü sözlerin formülleri ve insan vücudunun her bir kısmının kendisine karşılık gelen ilgili Zodyak burcuna göre kutsaması. Tüm bunlar, Okült Bilimler Felsefesi'nde tiros olan ve kalmak isteyenler tarafından çocukça ve saçma - yine de daha az "şeytani" olarak kabul edilemez.

Gerçek bir düşünür - insan ile görünür ve aynı zamanda görünmez olan Doğa arasında ortak bir bağın varlığını kabul eden hiç kimse - Arkaik Bilgeliğin eski kalıntılarında görmez. *Petemenoph Papirüs,* örneğin - birçok Akademisyen gibi "çocukça saçmalık ve saçmalık" (**Sayfa 340)** ve Bilim adamları yaptı. Ancak bu tür eski belgelerde, Hermetik kural ve yasaların uygulanmasını bulduktan sonra,

> Kişinin saçının göksel Nil'e kutsanması; sol tapınağın güneşte yaşayan Ruha ve sağdaki Ammon ruhuna,

"yazışma yasalarını" daha iyi incelemeye ve anlamaya çalışacaktır. Bazı Oryantalistlerin Zodyak'ın çok eski olmadığını, sadece Makedon dönemindeki Yunanlıların icadı olduğunu ilan etmek için uygun buldukları iddiasıyla Astrolojinin antik çağına da inanmayacaktır. Bu ifade, bir dizi başka nedenden dolayı tamamen hatalı olduğu gösterilmesinin yanı sıra, Mısır'daki en son keşiflerle ilgili gerçekler ve ilk hanedanların hiyeroglifleri ve yazıtlarının daha doğru okumaları tarafından tamamen çürütülebilir. Anastasi koleksiyonunun sözde "Büyülü" Papyri'sinin içeriği üzerine yayınlanan polemikler, Zodyak'ın antik dönemine işaret ediyor. Olarak *Lettres à Lettrone* diyelim ki: Dört temel üzerine uzun süreli papirüs söylemi veya

> Champollion'a göre kimliği imkansız olan dünyanın temelleri, biri içlerinde Aziz Paul Dünyasının Sütunları'nı tanımaya zorlandığı için yanılmalarıdır. Tüm göksel bölgelerin tanrıları ile birlikte çağrılanlar onlardır, bir kez daha,
>
> *Spiritualia nequitiacæ cœlestibus'ta* aynı havarinin. ["Beylikler ve yetkiler [doğdu **]** cennet gibi yerlerde. " (*Ephes.,* iii. 10). Ayet. "Çünkü ister gökte ister yeryüzünde Tanrılar denilenler olsa da, çok sayıda Tanrı ve çok sayıda lord olduğu gibi" (I. *Korint.* viii. 5), her halükarda, Pavlus'un "damonlar" ("ruhlar" diye adlandırdığı çok sayıda "Tanrı" nın tanınmasını gösterir. *şeytanlar).* Beylikler, Tahtlar, Hakimiyetler. Rektörler, vb., Kadimlerin Tanrıları için Yahudi ve Hristiyan isimleridir - her durumda daha eski dinlerin Devas ve Dhyân Chohans'ı olan eski varlığın Başmelekleri ve Melekleri.]
>
> Bu çağrı uygun koşullarda yapıldı. . . . Bu formül, Jamblichus tarafından, Mısırlı Astrologların kadim ve ilkel ruhunu gelecek nesillere aktarmış olma erdemini artık reddetmek için fazlasıyla sadakatle yeniden üretildi. [Dendera Zodyakı hakkındaki yanlış fikriyle ilgili olarak Reuvens'in Letronne'a verdiği cevap.]

Letronne, tüm gerçek Mısır Zodyaklarının Roma döneminde üretildiğini kanıtlamaya çalışırken, Sensaos mumyası şunu göstermek için öne çıkarılır:

> Mısır'daki tüm Zodyak anıtları esas olarak astronomikti. Kraliyet mezarları ve cenaze törenleri, her ayın tüm saatlerinde çok sayıda takımyıldız tablosu ve bunların etkisidir.

Böylelikle, genital tablolar, kökenlerine ayrılan dönemden çok daha eski olduklarını kanıtlamaktadır; daha sonraki dönem lahitlerinin tüm Zodyakları mitolojik [arkaik] döneme ait Zodyakların basit anılarıdır.

Daha Sonra Bozulma - (Sayfa 341) İlkel Astroloji, modern yargı Astrolojisinin çok üstündeydi.

kılavuzlar olarak adlandırılan (Gezegenler ve Zodyak burçları) lamba direklerinin üzerindedir. Berosus, Bel ve Mylitta'nın (Güneş ve Ay) yıldız egemenliğini ve yalnızca "Zodyak Tanrılarının on iki lordu", "otuz altı Tanrı Danışmanı" ve "bu dünyanın yargıçları olan yirmi dört Yıldız" ı gösterir. Evreni (güneş sistemimiz) destekleyin ve rehberlik edin, ölümlüleri izleyin ve insanlığa kaderini ve kendi kararlarını açıklayın. Yargı Astrolojisi şu anda bilindiği gibi, Latin Kilisesi tarafından doğru bir şekilde adlandırılmaktadır.

> Materyalist ve panteist kehanet, kendi rektöründen [Yahudilerin Mlac'ı, ölümlülere iradesini duyurmakla görevlendirdiği Ebedi'nin bakanları] bağımsız olarak, nesnel gezegenin kendisi tarafından; bir bireyin doğum anında, servetine ve ölümünün anına ve moduna karar verdiği anda gezegenin yükselişi veya birleşimi. [Aziz Ausgustine (*De Gen.,* I.iii.) Ve Delrio (*Disquisit.,* Cilt IV., Bölüm iii.), De Mirville tarafından alıntılanmıştır, "astrologlar gerçeği ne kadar çok söyler ve onu daha iyi kehanet ederlerse, şeytanla olan anlaşmalarının o kadar belirgin hale geldiğini görünce, kişi o kadar çekingen hissetmelidir. . " Juvenal'ın yaptığı ünlü açıklama (*Hicivler* vi.) "Dehasından aldığı yardımın karşılığını ciddiyetle ödemeyen tek bir astrolog bulunamamıştır" sonucuna varmak için - ikincisinin şeytan olduğunu, Sokrates'in ölümü onun daimon olduğunu kanıtlamasından daha fazla değildir. cehennem dünyasından bir yerli - eğer varsa. Böylesi bir argüman, akıl her türden önyargı ve fanatizme boyun eğdirildiğinde, yalnızca insanın aptallığını ve kötülüğünü gösterir. “Antik çağın büyük yazarlarının çoğu, aralarında Cicero ve Tacitus, Astrolojiye ve onun kehanetlerinin gerçekleşmesine inanıyordu: ve“ yanlış bir şekilde tahminlerde bulunan matematikçilere [astrologlar] neredeyse her yerde ölüm cezası verildi ne sayıları ne de onların huzuru. "]

Her Okültizm öğrencisi, gök cisimlerinin her Manvantara sırasında o özel döngünün insanlığıyla yakından ilişkili olduğunu bilir; ve o dönemde doğan her büyük karakterin - diğer ölümlülerin sadece çok daha güçlü bir dereceye kadar sahip olduğu gibi - kaderinin kendi uygun takımyıldızında veya yıldızında ana hatlarıyla belirlendiğine, bir öz-kehanet, beklenen bir otobiyografi olarak izlendiğine inananlar var. o yıldızın ikamet eden Ruhu tarafından. İnsan Monad'ı ilk başlangıcında o Ruh'tur veya o yıldızın (Gezegen) Ruhudur. Güneşimiz kendi sisteminin sınırları içinde uzaydaki her bedene ışığını yayarken ve ışınlarken, her Gezegen yıldızın naibi olan Ebeveyn-monad, evinin altında doğan her "hacı" Ruhun Monad'ını kendisinden fırlatır. kendi grubu içinde. Vekiller ezoterik olarak yedi, Sephiroth'ta, "Varlığın Melekleri", Rishiler veya Amshaspends'da olsun. Bütün ezoterik eserlerde "Bir sayı değildir" deniyor.

(Sayfa 342) Kasdim ve Gazzim'den (Astrologlar) soylu ilkel bilim, Khartumim Asaphim'e (veya İlahiyatçılar) ve Hakamin'e (veya alt sınıfın sihirbazları olan bilim adamları) ve esaretleri sırasında bunlardan Yahudilere geçti. Musa'nın Kitapları yüzyıllardır unutulmaya yüz tutmuştu ve Hilkiah tarafından yeniden keşfedildiğinde İsrail halkı için gerçek anlamını yitirmişti. İlkel Gizli Astroloji, eski okulun Yahudi İnisiyatiflerinin sonuncusu Daniel, Chaldæa'nın Magi ve Astrologlarının şefi olduğunda düşüşteydi. O günlerde bilgeliğini Babyon ile aynı kaynaktan alan Mısır bile eski ihtişamından yozlaşmış ve ihtişamı kaybolmaya başlamıştı. Yine de, eski alışkanlık bilimi, dünyaya sonsuz izini bıraktı. ve yedi büyük İlkel Tanrı, Astrolojide ve her milletin yeryüzünde zamanın bölünmesinde sonsuza dek hüküm sürdü. (Hristiyan) haftamızın günlerinin isimleri, onları Âryanlarınkilerden tercüme eden Chaldæans Tanrıları'nın isimleri; Gotiklerden Kızılderililere kadar her ulustaki bu antiluv isimlerinin tekdüzeliği, Sir W. Jones'un düşündüğü gibi, Porphyry tarafından kaydedilen, Chaldæan kahinlerinin davetiyle bize açıklanmasaydı, açıklanamaz kalacaktır.

Alıntı: Eusebius:

> Bu isimleri önce Mısır ve Fnicya kolonilerine, sonra da Yunanlılara, her bir Tanrı'nın yalnızca kendi adıyla anılan o gün çağrılması gerektiğini açıkça tavsiye ederek taşımak. . . . .
>
> Apollo, bu kehanetlerde şöyle der: "Ben, *Güneş;* Onun talimatlarından sonra Merkür, sonra Chronos [Satürn], sonra Venüs ve bu tanrıların her birini yedi kez çağırmayı ihmal etmeyin. " [*Preparatio Evangelica.* I. xiv.]

Bu biraz hatalı. Yunanistan astrolojik eğitimini Mısır'dan veya Chaldæa'dan değil, Lucian'ın söylediği gibi doğrudan Orpheus'tan aldı. [*Ast.,* iv. 60] Hint Bilimlerini antik çağın neredeyse tüm büyük hükümdarlarına aktaran kişi Orpheus'du; ve Astrolojinin ilkelerini kaydedenler Gezegensel Tanrılar tarafından tercih edilen kadim krallar, mesela Ptolemus'un yaptığı gibi. Lucian şöyle yazar:

> Bœotian Tiresias, geleceği tahmin etme sanatında en büyük itibarı elde etti. . . . O günlerde kehanet, şimdi olduğu kadar hafif bir muamele görmüyordu; ve kahinlerinin tamamı astroloji tarafından yönetilen ilahilerle önceden görüşülmeden hiçbir şey yapılmadı. . . . Delphos'ta geleceği duyurmak için görevlendirilen bakire, Cennet Bakiresi'nin sembolü idi. . . . ve Our Lady.

Önde Gelen Öğrencileri - (Sayfa 343) Mısırlı bir Firavun'un lahitinde, Ra'nın annesi Neith, Güneş'i ortaya çıkaran, vücudu yıldızlarla süslenmiş, güneş ve ay disklerini takmış, aynı şekilde "Göksel Bakire" ve "Meryem Ana Yıldızlı Vault. "

Modern yargı Astrolojisi, bugünkü haliyle ancak Diodorus'un dünyayı keşfettiği dönemde başladı. [*Geçmiş,* I. ii.] Ancak Chaldæan Astrolojisine, Cæsar, Pliny, Cicero gibi en yakın arkadaşları olan Nigidius Figulus ve Lucius Tarrutius'un kendilerinin de Astrologlar olduğu, eski bir peygamber olarak ünlü olan Cæsar, Pliny, Cicero gibi çoğu büyük adam tarafından inanıldı. Marcus Antonius, Kleopatra'nın tavsiye ettiği bir Astrolog olmadan asla seyahat etmedi. Augustus tahta çıktığında burcunu Theagenes çizdirdi. Tiberius, Astroloji ve kehanet yoluyla tahtına talipleri keşfetti. Vitellius, sürgüne gönderildikleri günü kendi ölümü olarak ilan ettikleri için, Chaldæans'ı sürgün etmeye cesaret edemedi. Vespasian onlara her gün danıştı; Domitian, peygamberler tarafından tavsiye edilmeden hareket etmezdi; Adrian, bilgili bir Astrologdu; ve hepsi, Julian ile biten (

Mürted çünkü o olmayacaktı), Gezegensel'e inandı ve dualarına hitap etti.

"Tanrılar." İmparator Adrian, ayrıca, "Ocak takviminden 31 Aralık'a kadar başına gelen her olayı tahmin ediyordu." En bilge imparatorların yönetiminde, Roma'nın Güneş, Ay ve Satürn'ün gizli etkilerinin gizlice öğretildiği bir Astroloji Okulu vardı. [Tüm bu ayrıntılar Champollion Figeac'in kitabında daha eksiksiz ve çok daha eksiksiz bulunabilir. *Égypte.]* Jndiciary Astrology bugün Kabalistler tarafından kullanılmaktadır; ve modern Fransız Büyücü Éliphas Lévi, onun temellerini kendi kitabında öğretir.

Dogme et Rituel de la Haute Magic. Ancak, Magic'in teraphim ve urim ve thummim'iyle törensel veya ritüelci Astrolojinin anahtarı Avrupa için kayboldu. Dolayısıyla Materyalizm yüzyılımız omuz silkiyor ve astrolojide bir sahtekar olarak görüyor.

Bununla birlikte, tüm bilim adamları bununla alay etmiyor ve biri, *Musée des Sciences [Op. cit.,* s.230.] Ortalama bir üne sahip olmayan bir bilim adamı olan Le Couturier tarafından yapılan müstehcen ve adil sözler. Meraklı olduğunu düşünüyor (**Sayfa 344)** Demokritos'un cesur spekülasyonlarının Dalton tarafından doğrulanmış bulunmasına rağmen,

> Simyacıların yeniden canlandırmaları da belirli bir rehabilitasyon yolundadır. Halefleri olan kimyagerlerin küçük araştırmalarından yenilenmiş bir yaşam alıyorlar; Gerçekten de çok dikkat çekici bir şey, modern keşiflerin, Orta Çağ teorilerinin kapılarına konan saçmalık suçlamasıyla, geç dönemlere ait teorileri doğrulamaya ne kadar hizmet ettiğini görmektir. Böylelikle Albay Sabine'nin gösterdiği gibi, toprağın birkaç metre yukarısında asılı bir çelik parçasının yönü, gövdesi gezegenimizden 240.000 mil uzaklıkta olan ayın konumundan etkilenebilir, eski astrologların inancını savurmakla kim suçlayabilir?
>
> **[** ya da modern, ya yıldızların insan kaderi üzerindeki etkisinde. [*Op. cit.,* s.230.]

BÖLÜM XXXIX

Avatâras Döngüleri

(Sayfa 345) Bir Dünya Kurtarıcısı'nın yaşam kaydının sembolik olduğu ve mistik anlamıyla okunması gerektiği ve 432 numaralı figürlerin kozmik bir evrimsel önemi olduğu gerçeğine daha önce dikkat çektik. Bu iki gerçeği, ekzoterik Hristiyan dininin kökenine ışık tuttuğunu ve başlangıcını çevreleyen belirsizliğin çoğunu ortadan kaldırdığını görüyoruz. Çünkü Sinoptik İncil'deki ve Aziz John'unkindeki isim ve karakterlerin tarihsel olmadığı açık değil mi? Efendilerinin doğumunun kozmik, astronomik ve ilahi olarak önceden belirlenmiş bir olay olduğunu göstermek isteyen Mesih'in yaşamını derleyenlerin, aynı şeyi gizli döngünün sonu olan 4,320 ile koordine etmeye çalıştıkları açık değil mi? Gerçekler harmanlandığında, bu cevap onlara diğer "otuz üç güneş yılı, yedi ay, ve aynı iddiayı desteklediği için öne sürülen yedi gün ", yani Güneş'in bir güneş yılında Ay'da kazandığı soli-ay döngüsü. Döngüye ve ilgili Manvantara'ya göre siferlerle 4, 3, 2 şeklindeki üç figürün kombinasyonu, önceden Hindu idi ve öyle. Önemli özelliklerinden birkaçı açığa çıkmasına rağmen, bir sır olarak kalacaktır. Örneğin, ırkların Pralayalarının periyodik olarak dağılmasıyla ilgilidir, bu olaylardan önce özel bir Avatâra her zaman yeryüzüne inmek ve enkarne olmak zorundadır. Bu rakamlar Mısır ve Chaldæa gibi tüm eski uluslar tarafından benimsendi ve onlardan önce Atlantisliler arasında günceldi. Görünüşe göre, eski Kilise Babaları arasında daha bilgili olanlardan bazıları, tapınak sırlarıyla ilgilenirken, Paganlar, onların Avatârik veya Mesihî Gizem ile ilgili olduklarını biliyordu ve bu döngüyü Mesihlerinin doğumuna uygulamaya çalıştı; başarısız oldular çünkü rakamlar herhangi bir bireyle değil, Kök Yarışların ilgili amaçları ile ilgili. Üstelik, kötü yönlendirilmiş çabalarında beş yıllık bir hata meydana geldi. Mümkün mü, (**Sayfa 346)** olayın önemi ve evrenselliği doğru muydu, böylesi hayati bir hatanın Tanrı'nın parmağıyla göklerde önceden belirlenmiş ve izlenen kronolojik bir hesaplamaya girmesine izin verilmiş olmalıydı? Yine, eğer İsa hakkındaki bu iddia doğruysa, Pagan ve hatta Yahudi İnisiyatifler ne yapıyordu? Onlar, gizli döngülerin anahtarının ve Âryan, Mısırlı ve Chaldæan bilgeliğinin mirasçıları olan Avatâras'ın muhafızları, Yehova'yla birlikte olan büyük "Tanrı'nın Enkarnasyonunu" tanımayı başaramamış olabilirler [11326 yerde *Yeni Ahit* "Tanrı" kelimesinin geçtiği yerlerde hiçbir şey Tanrı'ya Tanrı'dan daha fazla varlığın dahil edildiğini göstermez. Aksine, 17 yerde Tanrı tek Tanrı olarak adlandırılır. Baba'nın sözde olduğu yerler 320'dir. 105 yerde Tanrı'ya yüksek sesli sıfatlarla hitap edilir. 90 yerde tüm dualar ve teşekkürler Baba'ya hitaben: 300 defa *Yeni Ahit* Oğul, Baba'dan aşağı olarak ilan edilir; 85 kez İsa "İnsan Oğlu; 70 kez erkek denir. İncil'in tek bir yerinde Tanrı'nın kendi içinde üç farklı Varlığı veya Kişiyi barındırdığı ve yine de bir Varlık veya Kişi olduğu söylenmez - Dr. Karl Von Bergen'in *İsveç'teki Dersler.]* Son günlerin Kurtarıcıları, tüm Asya uluslarının hala Kalki Avatâra, Maitreya Buda, Sosiosh, Mesih vb. olarak beklediği kişi?

Basit sır şudur: Hepsi 4.320.000 yıllık tek Kalpa'da bulunan daha büyük döngüler içinde döngüler vardır. Bu döngünün sonunda Kalki Avatâra beklenir - adı ve özellikleri gizli olan Avatâra, Batı'da bazı milletler için Doğu'da olan "Tanrılar Şehri" Shamballa'dan kim çıkacaktır. diğerleri için, Kuzeyde veya Güneyde diğerleri için. Ve işte bu nedenle, Hint Rishi'den Virgil'e ve Zerdüşt'ten en son Sibyl'e kadar, Beşinci Irk'ın başlangıcından bu yana, hepsinin Bakire-Başak'ın döngüsel dönüşü için kehanetlerde bulunmalarının, şarkı söylemelerinin ve söz vermelerinin nedeni budur. takımyıldız - ve dünyamıza Altın Çağı geri getirmesi gereken ilahi bir çocuğun doğumu.

Ne kadar fanatik olursa olsun, hiç kimse Hristiyan çağının şimdiye kadar yaşadığını iddia edecek kadar güçlenemezdi

Altın Çağ'a geri dönüş oldu - Başak o zamandan beri Terazi'ye girdi. Hıristiyan geleneklerini mümkün olduğunca kısaca gerçek kökenlerine kadar izleyelim.

Her şeyden önce, Virgil'den birkaç satırda İsa'nın doğumunun doğrudan bir kehanetini keşfederler. Yine de bu kehanette mevcut çağın herhangi bir özelliğini tespit etmek imkansızdır. Çağımızdan yarım asır önce Pollio'nun Sicilya Muses'tan kendisine daha büyük olaylar hakkında şarkı söylemesini istediği ünlü dördüncü Eklog'da.

> Cumæan şarkısının son çağı şimdi geldi ve büyük çağlar dizisi [dünyevi devrimimiz sırasında tekrar tekrar yinelenen bu dizi] yeniden başlıyor. Şimdi Virgin Astæa geri döndü ve Satürn'ün saltanatı yeniden başlıyor

> **Gerçekleştirilmemiş Bir Kehanet - (Sayfa 347)** Şimdi yeni bir soy *göksel alemlerden iner.*
> İffetli Lucina, şu anki Demir Çağı'nı [Kali Yuga, Siyah veya Demir Çağı] sona erdirecek ve tüm dünyaya Altın Çağı'nı tanıtacak olan küçük çocuğa nazikçe gülümseyin. . . . . Tanrıların hayatını paylaşacak ve kahramanların toplumda Tanrılarla karıştığını, kendisinin onlar tarafından ve tüm barışçıl dünya tarafından görülmesini görecek. . . . O zaman sürüler artık büyük aslandan korkmayacak, yılan da ölecek: ve zehrin aldatıcı bitkisi yok olacak. Öyleyse gelin, Tanrıların sevgili çocuğu, Jüpiter'in büyük soyundan !. . . . Zaman yaklaştı. Bak, dünya seni selamlayan küresiyle sallanıyor: yeryüzü, deniz bölgeleri ve gökler yüce. [Virgil, *Eklog.* iv.]

“Mesih'in gelişiyle ilgili Sibylline kehaneti” olarak adlandırılan bu birkaç satırda, takipçileri artık olayın doğrudan bir önsezisini görüyorlar. Şimdi kim İsa'nın doğumunda ya da sözde Hıristiyan dininin kurulmasından bu yana, yukarıda alıntılanan cümlelerin herhangi bir kısmının peygamberlik olarak gösterilebileceğini iddia edecek? “Son çağ” - Demir Çağı veya Kali Yuga - o zamandan beri kapandı mı? Tam tersi, şu anda tam anlamıyla etkili olduğu gösterildiğinden, sadece Hindular bu ismi kullandığı için değil, evrensel kişisel deneyimle de. "Göksel alemlerden inen bu yeni ırk" nerede? Paganizmden Hıristiyanlığa çıkan ırk mıydı? Yoksa savaşmak için kıpkırmızı, kıskanç ve kıskanç, birbirlerine saldırmaya hazır milletlerle bugünkü ırkımız mı? kedileri ve köpekleri utandıracak karşılıklı nefreti gösteren, yalan söyleyen ve birbirlerini aldatan? Ne yılanın ne de herhangi bir bitkinin zehirinin artık ölümcül olmadığı ve Tanrı tarafından seçilmiş hükümdarların ılımlı egemenliği altında hepimizin güvende olduğu vaat edilen “Altın Çağ” bu çağımız mı? Bir afyon yiyicinin en çılgın fantezisi, çağımıza ya da çağımızın ilk yılından bu yana herhangi bir yaşa uygulanacaksa, bundan daha uygunsuz bir tanımlamayı pek akla getiremez. Mezheplerin, Hıristiyanların Paganlar tarafından ve Paganların ve Kafirlerin Hıristiyanlar tarafından karşılıklı olarak katledilmesi; Orta Çağ'ın ve Engizisyonun dehşeti; Napolyon ve o günden beri, en iyi ihtimalle “silahlı barış” - en kötü ihtimalle, akan kan, dönümlerce arazi üzerinde üstünlük için dökülen ve bir avuç dinsiz: savaşa hazır milyonlarca asker; Cains and Judases'te oynayan bir diplomatik organ; ve "ilahi bir hükümdarın hafif etkisi" yerine, "hak" yerine "kudret" in, tanınmamış olsa da, evrensel, Caesarizm egemenliği ve bunlardan anarşistlerin, sosyalistlerin, pétroleusların ve her tanımın yıkıcılarının üremesinin?

(Sayfa 348) Sibylline kehaneti ve Virgil'in ilham verici şiiri, gördüğümüz gibi her noktada yerine getirilmemiştir.

> Tarlalar sarı, yumuşak mısır başakları;

ama onlar bizim çağımızdan önceydi:

> Kızaran üzümler kaba dikenlerden sarkacak ve nemli bal engebeli meşe ağacından [veya damıtılabilir];

ancak şimdiye kadar bunu yapmadılar. Başka bir yorum aramalıyız. Bu ne? Sibylline Peygamber konuştu, diğer binlerce Peygamber ve Kahin'in söylediği gibi, hayatta kalan bu tür birkaç kayıt bile Hıristiyan ve kâfir tarafından reddediliyor ve yorumlarına sadece İnisiyeciler arasında izin veriliyor ve kabul ediliyor. Sibyl, genel olarak döngüleri ve özellikle büyük döngüyü ima etti. Purana'ların yukarıdakileri nasıl doğruladığını hatırlayalım, diğerleri arasında *Vishnu Purâna:*

> Vedalar ve Hukuk Enstitüleri tarafından öğretilen uygulamalar neredeyse sona erdiğinde ve Kali Yuga'nın [Virgil'in "Demir Çağı"] yakın olacağında, bu ilahi Varlığın kendi ruhsal varlığının bir yönü Brahmâ karakterindeki doğa ve hatta sonun başlangıcıdır [*Alfa ve Omega], . . .* yeryüzüne inecek: Şamballah'lı seçkin bir Brahman olan Vishnuyashas'ın ailesinde doğacak. . . . sekiz insanüstü güçle donatılmış. Karşı konulmaz kudretiyle yok edecek. . . zihinleri adaletsizliğe adanmış herkes. Daha sonra yeryüzünde doğruluğu yeniden tesis edecek; ve [Kali] Çağı'nın sonunda yaşayanların zihinleri uyanacak ve kristal kadar şeffaf olacaktır. [Irkımızın sonunda insanların acı ve hoşnutsuzluk yoluyla daha manevi hale geleceği söyleniyor. Durugörü, genel bir fakülte olacak. Üçüncü ve İkinci Irkların manevi durumuna yaklaşacağız.] Bu özel zamanın gereği olarak bu şekilde değiştirilen adamlar, insanların [Shistha, gelecekteki felaketten kurtulanlar] tohumları olacak, ve Krita [veya Satya] Yuga [saflık çağı veya "Altın Çağ"] yasalarına uyacak bir ırkı doğuracak çünkü şöyle deniyor: "Güneş ve ay ve Tishya [yıldız işaretleri] ve Jüpiter gezegeni tek bir konakta Krita Çağı [Altın] geri dönecek. [*Vishnu Purâna.* IV., 228. Wilson'ın çevirisi.]

Hinduların - halka açık olarak öğretilenler - astronomik döngüleri yeterince iyi anlaşılmıştır, ancak bunlarla bağlantılı aşkın konulara uygulanmasındaki ezoterik anlamı her zaman için ölü bir harf olarak kalmıştır. Döngü sayısı çok fazlaydı; Mahâ Yuga döngüsünden değişiyordu.
4,320,000 yıl küçük septenary ve beş yıllık döngüler, ikincisi sırasıyla Samvatsara, Parivatsara, Idvatsara, Anuvatsara ve Vatsara olarak adlandırılan beş yıldan oluşur ve her biri kendilerine bağlı gizli niteliklere veya niteliklere sahiptir.

Gizli Döngüler - (Sayfa 349) Vriddhagarga bunları bir incelemede, şimdi bir Trans Himâlayan Matham'ın (veya tapınağın) malı olarak verir; ve her altmış yılda bir Güneş ve Ay'ın birleşimine dayanan bu beş yıllık ve Brihaspati döngüsü arasındaki ilişkiyi anlatıyor: gizemli bir döngü - genel olarak ulusal olaylar ve özellikle de Âryan Hindu ulusunun olayları için - önemli olduğu için.

BÖLÜM XL

Gizli Döngüler

(Sayfa 350) Önceki beş yıllık döngü altmış güneş-yıldız ayını veya 1800 günü, altmış bir güneş ayını (veya 1830); altmış iki ay (veya 1860 ay) ve altmış yedi ay-yıldız ay (veya bu gibi 1809 gün).

Onun içinde *Kâla Sankalita,* Albay Warren bu yılları çok doğru bir döngü olarak görüyor; bunlar, çünkü her yıl, bireysel burçlardaki belirli olaylarla bir miktar ilgisi ve bağlantısı olduğu için özel bir önemi vardır. Bunu altmışlık döngüde yazıyor.

> Her biri gezegenin bir yılına (Brihaspati veya Jüpiter) eşit olduğu varsayılan on iki yıllık beş döngüden oluşur. . . Bu döngüden bahsediyorum çünkü bazı kitaplarda bahsedildiğini fark ettim, ancak bu hesaptan sonra zamanı hesaplayan hiçbir ulus veya kabile bilmiyorum. [*Op. cit.,* s.212.]

Albay Warren gizli döngüler ve bunların anlamları hakkında hiçbir şey bilmediği için cehalet çok doğal. O ekler:

> Yugaların beş döngüsünün isimleri şunlardır:. . . . (1) Samvatsara, (2) Parivatsara, (3) Idvatsara, (4) Anuvatsara, (5) Udravatsara.

Bununla birlikte, bilgili Albay, Romalıların da aynı gizli döngüye sahip "başka milletler" olduğuna dair güvence verebilirdi; *şehvet* 12 ile çarpılırsa aynı dönemi temsil eden beş yıllık (Hindulardan), [Her halükarda tapınağın gizli anlamı aynıydı.] Benares yakınlarında hala tüm bu döngü kayıtlarının ve astronomik kalıntıların kalıntıları var. Sert kayadan kesilmiş aletler, Arkaik İnisiyasyon'un sonsuz kayıtları, Sir tarafından

W. Jones (etrafını saran ihtiyatlı Brâhman'ların önerdiği gibi) eski "arka kayıtlar" veya hesaplamalar.

Naros - (Sayfa 351) Ancak Stonehenge'de bugüne kadar varlar. Higgins, Waltire'un bu dev tapınağı çevreleyen tümülüslerin, sabit yıldızların durumunu ve büyüklüğünü doğru bir şekilde temsil ettiğini ve tam bir orrery veya planisfer oluşturduğunu bulduğunu söylüyor. Colebrook'un ortaya çıkardığı gibi, bu,
Vedalar, kaydedildi *Jyotisha,* Daha büyük veya daha küçük tüm diğer döngülerin hesaplamasının temeli olan Astronomi üzerine bir inceleme olan Vedàngas'tan biri; [*Aiat. Res.,* vol. viii, s. 470. *ve seq]* ve *Vedalar* Devasa matematiksel ve astronomik enstrümanlarının yardımıyla yapılan bu doğal gözlemlerden çok sonra, arkaik olsa da arkaik karakterlerle yazılmışlardı, talimatlarını Dhyân Chohans'tan almış olan Üçüncü Irk'ın adamları tarafından kaydedilmişti. Maurice tüm bunları gözlemlediğinde gerçekten

> Dairesel taş anıtlar, öğrencilerini eğitmek veya bilgilerini gelecek nesillere aktarmak için başka kalıcı bir yöntemi olmayan, politik nedenlerden dolayı harflerin kullanılmasını yasaklayan bir ırk tarafından astronomik döngülerin dayanıklı sembolleri olarak tasarlandı.

Sadece son fikirde hata yapıyor. Bilgilerini küfürlü gelecek kuşaklardan gizlemek, onu sadece İnisiyelerin yadigarı olarak bırakmaktı, bu tür anıtlar, aynı anda kaya gözlemevleri ve astronomik incelemeler kesildi.

Hindular dünyayı yedi bölgeye böldükçe, daha batılı halkların - doğrudan ya da dolaylı olarak Bràhman'lardan öğrenmiş olan Chaldaean'lar, Phœnisyenler ve hatta Yahudiler - tüm gizli ve kutsal sayılarını 6 ve 12, yine de 7 sayısını her ne zaman bu kullanım için uygun değildir. Böylelikle Ãrya Bhatta'nın verdiği ekzoterik rakam olan 6'nın sayısal tabanı iyi bir şekilde kullanıldı. 600'ün ilk gizli döngüsünden - Naros, art arda 60.000 ve 60 ve 6'ya dönüştürüldü ve diğer gizli döngülere eklenen diğer içeriklerle - en küçüğüne kadar, bir Arkeolog ve Matematikçi, bilindiği gibi her ülkede tekrarlandığını kolayca görebilir. her millet. Böylece dünya 60 dereceye bölündü ve 60 ile çarpıldığında 3.600 “büyük yıl” oldu. Bu nedenle her biri 60 dakikalık 60 saniyelik saat. Asya halkı da 60 yıllık bir döngü sayar, ardından şanslı yedinci dekad gelir ve Çinlilerin 60 günlük küçük döngüleri, 6 günlük Yahudiler, 6 yüzyıl Yunanlıları - Naros yeniden.

(Sayfa 352) Babilliler, Narosların 6 ile çarpılmasıyla 3.600'lük harika bir yıl geçirdiler. Van denen Tatar döngüsü 180 yıl veya üç altmışlı yıldı; bu 12 ile 12 = 144 ile çarpıldığında, 25.920 yılı, cennetlerin tam devrim dönemi yapar.

Hindistan, aritmetik ve matematiğin doğum yeridir; "Rakamlarımız" olarak *Bir Alman Atölyesinden Cipsler,* Prof. Max Müller, şüphenin ötesini gösteriyor. Krishna Shâstra Godbole tarafından
Teosofist:

Yahudiler . . . birimleri (1-9) alfabemizin ilk dokuz harfiyle temsil etti; sonraki dokuz harfle onlar (10-90); son dört harfle ilk dört yüz (100-400) ve kalanlar

(500-900) “kâf” (11.), “mîm” (13.), “nûn” (13.), “pe” (17.) ve “sâd” harflerinin ikinci biçimleriyle

(18.); ve bu harfleri değerlerine göre birleştirerek diğer sayıları temsil ettiler. . . . Şimdiki dönemin Yahudileri, İbranice kitaplarındaki bu notasyon uygulamasına hâlâ bağlılar. Yunanlılar, Yahudiler tarafından kullanılana benzer bir sayısal sisteme sahipti, ancak alfabenin harflerini bir tire veya eğik çizgi kullanarak, binlerce (1000-9000), onbinleri (10.000) temsil etmek için biraz daha ileriye taşıdılar. -90.000) ve yüzbinlerce (100.000), örneğin, arkasında bir tire olan "rho" ile temsil edilirken, "rho" tek başına 100'ü temsil ediyordu. Romalılar tüm sayısal değerleri kombinasyonla temsil ediyordu (ikinci harf, alfabesinin altı harfine eşit veya daha az değerdedir: i (= I), v (= 5), x (= 10), c ("centum" = 100 için), d (= 500) ve m (= 1000): dolayısıyla 20 = xx, 15 = xv ve 9 = ix. Bunlara Roma rakamları denir ve Roma alfabesi kullanıldığında tüm Avrupa ülkeleri tarafından kabul edilir. Araplar ilk başta komşularını, Yahudileri hesaplama yöntemlerinde takip ettiler, öyle ki ilk dört İbranice harften - "alif," "beth," gimel "veya daha çok" jimel "den Abjad adını verdiler. yani "jim" (Arapça "g" ve "daleth" harflerini isteyen ilk dört birimi temsil ediyor. Ancak Hıristiyan döneminin başlarında tüccar olarak Hindistan'a geldiklerinde, ülkeyi zaten hesaplama için kullandığını gördüler. hemen kelimenin tam anlamıyla ödünç aldıkları ondalık gösterim ölçeği; *yani.,* sağdan sola kendi yazma tarzlarına göre soldan sağa yazma yöntemini değiştirmeden. Bu sistemi, Avrupa tarihinin karanlık çağlarında, İspanya ve Akdeniz kıyılarında uzanan diğer Avrupa ülkeleri aracılığıyla Avrupa'ya tanıttılar. Böylelikle Äryaların matematiği veya hesaplama bilimini çok iyi bildikleri bir zamanda ortaya çıktı.

diğer milletler hakkında çok az şey biliyordu. Ayrıca aritmetik ve cebir bilgisinin ilk olarak Araplar tarafından Hindulardan tanıtıldığı ve daha sonra onlar tarafından Batı ülkelerine öğretildiği de kabul edilmiştir. Bu gerçek, Âryan medeniyetinin dünyadaki diğer milletlerden daha eski olduğunu ikna edici bir şekilde kanıtlamaktadır: *Vedalar* açık bir şekilde o medeniyetin en eski eseri olduğu kanıtlanırsa, büyük antikaları lehine bir varsayım ortaya atılır. [*Teosofist,* Ağustos. 1881.]

Vedalar Çağı - (Sayfa 353) Ancak, örneğin Yahudi ulusu - yaratılış sırasındaki ilk ve en eski olarak kabul edilirken - aritmetik hakkında hiçbir şey bilmiyor ve ondalık notasyon ölçeğinden tamamen habersiz kalsa da, ikincisi Hindistan'da gerçek çağdan önce asırlarca varlığını sürdürdü.

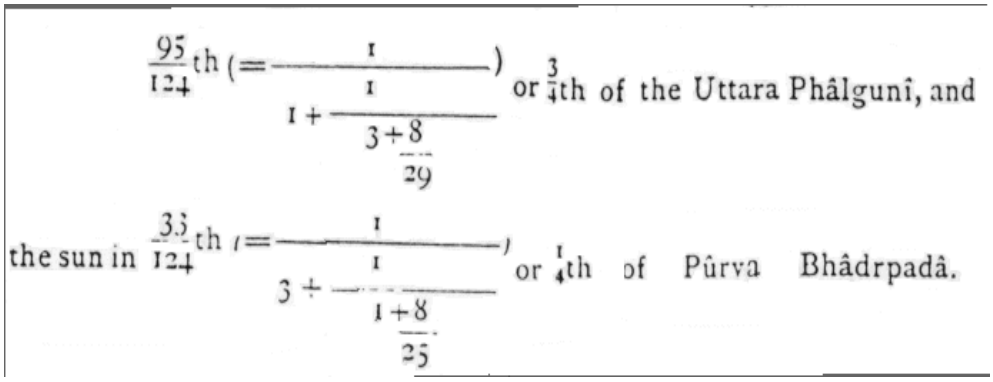
Âryan Asya uluslarının muazzam antikalarından ve astronomik kayıtlarından emin olmak için kişi, *Vedalar.* İkincisinin gizli anlamı, şimdiki oryantalist kuşağı tarafından asla anlaşılmayacaktır; ve hem ulusun hem de biliminin antikliğini açıkça ortaya koyan ve gerçek tarihleri açıkça veren astronomik eserler, Hindistan'daki ollas ve eski el yazmaları koleksiyoncularının kavrayışından kaçıyor, nedeni açıklanacak kadar açık. Yine de Hindistan'da bu güne kadar, görevi üstlenen ve pek çok kişiyi tatmin edecek şekilde kanıtlamış olan, olağanüstü anılar ve metafizik beyinler topluluğunun ortasında bilinmeyen ve kaybolan mütevazı Shâstris ve Pandits gibi astronomlar ve matematikçiler var. *Vedalar* dünyadaki en eski eserlerdir. Bunlardan biri, az önce alıntı yapılan Shâstri'dir. *Teosofist [* Aug., 1881x to Feb., 1882.] astronomik ve matematiksel olarak şunları kanıtlayan yetenekli bir tez:

> Post-Vaidika tek başına çalışıyorsa, Upanishadlar, Brahmanalar vb. Puranalar'a kadar, eleştirel olarak incelendiğinde bizi MÖ 20.000'e geri götürür.
> *Vedalar* bizzat kendileri yuvarlak sayılarla MÖ 30.000'den daha az olamaz, bu tarih şu anda kitapların çağı olarak kabul edebiliriz. [*Loc. cit.,* iv.127]

Ve kanıtları neler?

Döngüler ve yıldız işaretlerinin ortaya çıkardığı kanıtlar. Burada, gösterileri hakkında bir fikir vermek için seçilmiş ve şu anda konuşulan beş yıllık döngüye doğrudan değinen, oldukça uzun tezinden birkaç alıntı. Gösterilere ilgi duyan ve ileri düzey matematikçi olanlar, makalenin kendisine dönebilir: "Antik Çağ *Vedalar,* "[*Teosofist,* vol. iii., s.22.] ve kendileri için karar ver.

> 10. Somâkara, *Shesha Jyotisha* bir pasajı alıntılar
> *Satapatha Brâhmana,* konuların değişimi üzerine bir gözlem içeren ve ayrıca *Sâkhâyana Brâhmana,* Max Müller'in önsözünde fark ettiği gibi *Rigveda Samhitâ (* p.xx. dipnot, cilt. iv.). Geçiş şudur:. . . "Phâlguna'daki dolunay gecesi, beş yıllık çağın ilk yılı olan Samvatsara'nın ilk gecesi." Bu pasaj, açıkça göstermektedir ki, beşinci ayetin altıncı ayetine göre
>
> *Jyotisha,* Mâgha'nın (Ocak-Şubat) 1'inde başlar, Phâlguna'nın 15'inde başladı
>
> (Şubat Mart). (**Sayfa 354)** Şimdi, beş yıllık döneme ait Samvatsara denilen ilk yılın Phâlguna'nın 15'inci başladığında, ay *Jyotisha,* içinde

ekliptik üzerindeki dört ana noktanın konumu şu şekildeydi:

Purva Bhâdrapadâ'nın 3◦29'undaki kış gündönümü.

Mrigashîrsha'nın başlangıcındaki ilkbahar ekinoksu. Purva

Phâlgunî'nin 10'unda yaz gündönümü. Jyeshtha'nın ortasında

sonbahar ekinoksu.

Gördüğümüz ilkbahar ekinoktal noktası, 1421'de Krittikâ'nın başlangıcına denk geldi.
M.Ö; ve Krittikâ'nın başlangıcından Mrigashîrsha'nın başlangıcına kadar, sonuç olarak MÖ 1421 + 26 2 / 3x72 = 1421 + 1920 = 3341 idi. *devinim* 50 yaşına, bir yıl. 247 yılda oranı 3◦20 "olarak aldığımızda zaman 1516 + 1960.7 = 3476.7'ye geliyor.

Geriye dönük hareketiyle kış gündönümü bundan sonra Pûrva Bhâdrapadâ'nın başlangıcıyla çakıştığında, beş yıllık çağın başlangıcı

15 - 1 Phâlguna (Şubat-Mart). Bu değişim, yukarıdaki gözlem tarihinden 240 yıl sonra, yani M.Ö. 3101'de gerçekleşti. Bu tarih, en önemlisidir, çünkü ondan sonraki dönemler de hesaba katılmıştır. Avrupalı bilim adamları tarafından hayali bir tarih olarak söylense de, Kali veya Kali Yuga'nın başlangıcı ("kal" dan "hesaplamak için" türetilmiştir), bu nedenle astronomik bir gerçek haline gelir.

Krititkâ ve Ashvinî için kavşak

[Vaidic ve Post-Vaidic çalışmaların tarafsız bir şekilde incelenmesi, eski üryanların ekinoksların presesyonunu iyi bildiklerini ve "presesyon ikiye ulaştığında pozisyonlarını belirli bir asterizmden iki (bazen üç) asterizme doğru değiştirdiklerini gösteriyor. 2 11/61 yıldız işaretine veya yaklaşık 29◦'ye göre, güneşin bir aydaki hareketidir ve bu nedenle mevsimlerin tam bir Ay ayı geri çekilmesine neden oldu. . . . Kesin görünmektedir. *Sûrya Siddhânta, Brahmâ Siddânta,* ve astronomi üzerine diğer eski incelemelerde, ilkbahar ekinoktal noktası aslında Ashvini'nin başlangıcına ulaşmamıştı, ama onun birkaç derece doğusundaydı. . . Avrupalı gökbilimciler Koç burcunun ve diğer tüm Zodyak burçlarının başlangıcını her yıl yaklaşık 50 "25 oranında batıya doğru değiştirirler ve böylece

anlamsız işaretler. Ancak bu işaretler, yıldız işaretlerinin kendisi kadar sabittir ve bu nedenle günümüzün Batılı gökbilimcileri, gözlemlerinde bize çok eski kardeşlerinden ürya'lardan daha az ihtiyatlı ve bilimsel görünmektedir. "- *Teosofist,* iii.
23.

Böylece, sayı olarak yirmi yedi yıldız işaretlerinin, ilkbahar ekinoksu başlangıcında Mrigashîrsha'dan sayıldığını ve bu şekilde sayma uygulamasının, ilkbahar ekinoksu Krittikâ'nın başlangıcına geri dönene kadar uygulandığını görüyoruz. yıldız işaretlerinin ilki oldu. O zaman kış gündönümü değişti, Phâlguna'dan (Şubat-Mart) tam bir ay olan Mâgha'ya (Ocak-Şubat) geriledi.

İlahi İlahi Tanıklığı - (Sayfa 355) Ve benzer bir şekilde, Krittikâ'nın yeri Ashvini tarafından işgal edilmişti, yani ikincisi, başlangıcı ilkbahar ekinokt noktasıyla çakıştığı zaman veya başka bir deyişle, kışın olduğu zaman, tüm diğer yıldız işaretlerinin başında yer aldı. gündönümü Pansha'daydı (Aralık-Şubat). Şimdi Krittikâ'nın başlangıcından Ashvinî'nin başlangıcına kadar iki yıldız işareti veya 26 there var ve ekinoksun bu mesafeyi 72 yılda 1 oranında geriletme süresi 1920 yıldır; ve dolayısıyla ilkbahar ekinoksunun Ashvinî'nin başlangıcı veya Revatî'nin sonu ile çakıştığı tarih 1920-1421 = 499 AD'dir.

Bentley'in Görüşü

12. Burada kaydetmemiz gereken bir sonraki ve eşit derecede önemli gözlem, Bay Bentley tarafından Hint antikaları üzerine yaptığı araştırmalarda tartışılan bir gözlemdir. "İlk ay asterizmi," diyor, "yirmi sekiz bölünmesinde Mûla, yani kök veya kökeni deniyordu. Yirmi yedinin bölünmesinde ilk ay yıldızcılığına Jyestha, yani ilk başta en yaşlı olan ve dolayısıyla birincisi ile aynı ithalata adı verildi "(*videonuz* onun *Hindu Astronomisinin görünümü,* s.4). Bundan, ilkbahar ekinoksunun bir zamanlar Mûla'nın başlangıcında olduğu ve Abhijit de dahil olmak üzere sayı olarak yirmi sekiz yaşındayken Mûla'nın yıldız işaretlerinin ilki olduğu açıkça görülüyor. Şimdi Mrigashîrsha'nın başlangıcından Mûla'nınkine kadar 180◦'lik on dört asterizm var ve bu nedenle ilkbahar ekinoksunun Mûla'nın başlangıcına denk geldiği tarih en az 3341 + 180x72 = MÖ 16.301 idi. Ekliptik üzerindeki noktalar o zaman aşağıda verildiği gibiydi:

Śrâvana ayında Uttara Phâlgunî'nin başlangıcındaki kış gündönümü. Kârittka'da Mûla'nın

başlangıcında ilkbahar ekinoksu

Mâgha'da Pûrva Bhâdrapadâ'nın başlangıcında yaz gündönümü Vaishâkha'da

Mrigashîrsha'nın başlangıcında sonbahar ekinoksu.

Bhagavad Gîtâ'dan Bir Kanıt

13. Bir *Bhagavad Gîtâ,* yanı sıra *Bhâgavata,* Bay Bentley tarafından keşfedilenden daha da uzak bir antik çağa işaret eden bir gözlemden bahsediyor. Pasajlar aşağıda sırayla verilmiştir:

"Ben Mârgashîrsha'yım [*yani.* aylardır ilk sabah] ve bahar [*yani.* mevsimler arasında ilk]. "

Bu, bir zamanlar baharın ilk ayının Mârgashîrsha olduğunu gösterir. Bir sezon iki ayı kapsar ve bir aydan bahsedilmesi mevsimi gösterir.

"Ben yıllar arasında Samvatsara'yım [sayı olarak beş] ve mevsimler arasında ilkbahar, aylar arasında Mârgashîrsha ve yıldızların arasında Abhijit
[yirmi sekiz sayıdır]. "

Bu açıkça gösteriyor ki, beş yıllık Samvatsara adı verilen ilk yılda, ilkbaharın ilk ayı olan Madhu, Mârgashîrsha ve Abhijit'in ilk yıldız işareti. Daha sonra ilkbahar ekinoktal noktasıyla anlaştı ve bu noktadan yıldız işaretleri sayıldı. Bu gözlemin tarihini bulmak için: Mûla'nın başlangıcından Abhijit'in başına kadar üç yıldız işareti vardır ve dolayısıyla söz konusu tarih en azından

16.301 + 3/7 x 90 x 72 = 19.078 (**Sayfa 356)** veya yaklaşık MÖ 20.000 Bu zamanda Samvatsara, kış gündönümü ayı olan Bhâdrapadâ'da başladı.

Şimdiye kadar 20.000 yıl matematiksel olarak eski çağlar için kanıtlanmıştır. *Vedalar.* Ve bu sadece ekzoterik. Herhangi bir matematikçi, önyargı ve önyargı tarafından körleştirilmediği sürece bunu görebilir ve bilinmeyen ama çok zeki bir amatör Astronom, SA Mackey, bunu yaklaşık altmış yıl önce kanıtlamıştır.

Hindu Yugalar ve uzunlukları hakkındaki teorisi, doğru doktrine çok yakın olduğu için ilginçtir.

Cilt ii'de söyleniyor. s. 131, arasında *Asya Araştırmaları* şöyle: “Yudhister'ın büyük atası 27.000 yıl hüküm sürdü. . . küstah çağın sonunda. " İx. s. 364, okuyoruz:

"İçinde *başlangıç* nın-nin *Cali Yuga,* Yudhister döneminde. Ve Yudhister. . . Saltanatına Pralaya denen selden hemen sonra başladı. "

Burada Yudhister ile ilgili üç farklı ifade buluyoruz. . . Bu görünüşteki farklılıkları açıklamak için, gökleri ve yeri ikiye bölünmüş olarak bulduğumuz bilim kitaplarına başvurmalıyız. *beş parça* eşit olmayan boyutlarda, ekvatora paralel dairelerle. Bu bölünmelere dikkat edilmesi son derece önemlidir. . . görüldüğü gibi, onlardan Maha-Yuga'nın dört bileşen parçasına bölünmesi ortaya çıktı. Her gökbilimci, göklerde kutup denilen ve bütünün yirmi dört saat içinde döndüğü görünen bir nokta olduğunu bilir; ve ondan doksan derecede bir *daire* aradı *ekvator,* Gökleri ve yeri, kuzey ve güney olmak üzere iki eşit parçaya böler. Bu daire ile direk arasında, çember denen başka bir hayali daire vardır.

sürekli görüntü: hangi ve ekvator arasında, göklerde, diğer ikisine paralel olarak başka bir hayali dairenin geçmesine izin veren, zirve denen bir nokta vardır; ve sonra raundu tamamlamak için sürekli gizlenme çemberi istiyor. . . . Avrupalı hiçbir gökbilimci, benim dışımda onları gizemli Hindu sayılarının gelişimine uygulamadı. Bize söylendi *Asya Araştırmaları* Yudhister'in Vicramâditya'yı 36 derece enlemdeki Cassimer'de hüküm sürmesi için getirdiği. Ve bu enlemde, sürekli görüntünün çemberi 72 dereceye kadar uzanacaktı ve buradan zirveye sadece 18 derece var, ancak bu enlemde zirveden ekvatora 36 derece ve ekvatordan ekvatora daimi örtme çemberi 54 derece vardır. Burada 180 derecelik yarım daireyi 1, 2, 3, 4 oranında dört parçaya bölünmüş buluyoruz. *yani* 18,

36, 54, 72. Hindu gökbilimcilerin dünyanın hareketinden haberdar olup olmadıklarının bir önemi yoktur, çünkü görünüşler aynıdır; ve eğer o beylere verecekse *ihale vicdanları* göklerin yeryüzünde döndüğünü hayal ettiklerini, ancak hareket etmek için güneşin yolundaki yıldızları gözlemlediklerini itiraf etmeye hazırım. *ileri* ekinoktal noktalardan, bir yılda elli dört saniye, tüm burç turunu 24.000 yılda taşıyan; aynı zamanda eğiklik açısının da değiştiğini gözlemlediler. *uzatmak* veya *sözleşme* Tropiklerin her bir yanda 4 derece genişliği, ki bu hareket hızı tropikleri 540.000 yılda ekvatordan kutuplara taşıyacaktı: bu süre içinde Zodyak, yirmi iki buçuk devir yapmış olacaktı ve ekvatordan kutuplara paralel daireler. . ya da aynı şeye denk gelirse, ekliptiğin kuzey kutbu dünyanın kuzey kutbundan ekvatora doğru hareket ederdi. . . .

Mackey'nin Argümanları - (Sayfa 357) Böylece 1.080.000 yılda kutuplar, yani Maha Yugaları ve yukarıda belirtilen nedenlerle 1, 2, 3, 4 oranlarında eşit olmayan dört parçaya böldükleri kutuplar tersine çevrilir; 108.000, 216.000, 324.000 ve 432.000. Burada, yukarıdaki sayıların kaynaklandığına dair en olumlu kanıtlara sahibiz. *eski astronomik gözlemler,* ve sonuç olarak, Deneme yazarı tarafından kendilerine bahşedilen, Bentley, Wilford, Dupuis vb. sesini yankılayan bu lakapları hak etmiyorlar.

Şimdi, 27.000 yıllık Yudhister'ın hükümdarlığının hiçbiri *saçma ne de iğrenç* ama belki de Deneme yazarı, birkaç Yudhisters veya Judhisters olduğunun farkında değil. Cilt ii., S. 131,
Asya Araştırmaları: "Yudhister'ın büyük atası, küstah veya üçüncü çağın sonunda 27.000 yıl hüküm sürdü." Burada yine bu projeksiyona dikkatinizi çekmeliyim. Bu, ikinci beyefendinin çok beceriksiz olduğunu düşündüğü makinenin bir düzlemi; bu bir *küreyi uzatmak,* Kadimler tarafından bir atroskop denir. En uzun eksen dünyanın kutuplarını temsil etsin ve ufuk ile 28 derecelik bir açı oluştursun; o zaman ufkun yukarısındaki Kuzey Kutbu'na, Buda tapınağına ve Kuzey Kutbundan sonsuz görüntü çemberine kadar olan yedi bölüm, on dört Manvantaras'ı veya çok uzun zaman dilimlerini temsil edecek ve her biri, üçüncü cilt *Asya Araştırmaları,* s. 258 veya

259, bir Manu'nun hükümdarlığı idi. Ancak Yüzbaşı Wilford, cilt vp 243'te bize şu bilgileri veriyor: "Mısırlıların on dört hanedanı vardı ve Hinduların on dört hanedanı vardı. *cetveller* bunlara Menüler denir. " . . .

Burada, Delhi'nin Cali Yuga'sını veya 28 derece enlemindeki Meru'nun ayağından ekvatordan yedinci daireye kadar olan boşluğun oluşturduğu on dört çok uzun zaman dilimini kim yanlış anlayabilir? kısım, sonraki çağda tropik bölgeden geçti; hangi oranlar 36 enlemdekilerden önemli ölçüde farklıdır; ve Hindu kitaplarındaki sayılar farklı olduğu için Bay Bentley şunu iddia ediyor: "Bu, onlara ne kadar az bağımlılık konulacağını gösteriyor." Ama tam tersine, Hinduların ne kadar isabetli olduğunu gösteriyor. *gözlemlendi* farklı enlemlerdeki göklerin hareketleri.

Hindulardan bazıları bize "dünyanın *iki iğ* çevrili olan *yedi kat cennet ve cehennem* uzakta *bir Raju* her biri." Ekvatordan zirvesine yedi bölümün denildiği anlaşıldığında bunun çok az açıklamaya ihtiyacı vardır. *Rishis* veya *Rashas.* Ancak şu anki amacımızın en çok bilinmesi, Zodyak'ın her devriminde tropiklerin geçtiği bölümlerin her birine ad vermiş olmalarıdır. Pole veya Meru'nun Cassimere'de dokuz adım yüksek olduğu 36 derecelik enlemde, bunlar çağrıldı *Shastras;* Meru Kutbu'nun yedi basamak yüksekliğinde olduğu Delhi'de 28 derece enleminde bunlara Menüler deniyordu; ama 24 derecede, Cacha'da,

Kutup veya Meru'nun altı adım yüksekliğinde olduğu yerde, bunlara Sacas deniyordu. Ama dokuzuncu ciltte (*Asya Araştırmaları)* Dherma' oğlu Yudhister veya *Adalet,* altı Sacas'ın ilkiydi; (**Sayfa 358)** isim ima ediyor *son,* ve her şeyin iki ucu olduğu gibi. Yudhister sonuncusu kadar ilki için de geçerli. Ve sürekli görüntü çemberinin kuzeyindeki bölünme, tropiklerin yükseldiğini varsayan Cali Yuga'nın ilki olduğundan, Yudhister'ın bölünmesi veya saltanatı olarak adlandırıldı. Ancak, sürekli görüntü çemberinin hemen önünde yer alan bölünme, üçüncünün sonuncusudur veya *küstah yaş* ve bu nedenle Yudhister olarak adlandırıldı ve hükümdarlığı diğerinin saltanatından önce geldi, tropik Kutup veya Meru'ya yükseldiğinde, ona *baba* diğerinin - "hüküm süren Yudhister'ın büyük atası *yirmi yedi bin yıl sonunda* küstah çağın. " (Cilt ii. *Asya Araştırmaları.)*

Eski Hindular, Zodyak'ın yılda elli dört saniye hızla ilerlediğini gözlemlediler ve daha fazla fraksiyonlardan kaçınmak için, bunu 24.000 yılda tam bir tur atacak şekilde belirttiler; ve kutupların açısının her turda yaklaşık 4 derece değiştiğini gözlemleyerek, vereceği üç sayıyı böyle ifade etti. *Zodyak'ın kırk beş turu* kutupların yarım devrimi; ancak kırk beş turun kuzeydeki konuyu bir derecenin otuz dakikasında sürekli görünme çemberi ile çakışmayacak şekilde bulmak, Zodyak'ın bir burç ve bir buçuk daha fazla hareket etmesini gerektiriyordu ki bunu hepimiz biliyoruz. 3.000 yıldan daha az, bizden önceki durumda, onlar,

küstah yaş; saltanatı uzatan *o* Yudhister'i 24.000 yerine 27.000 yıla çıkardı, ancak başka bir zaman, 24.000 yıllık normal düzeni bu uzun soluklu hükümdarların her birinin saltanatına değiştirmediler, ancak bir süre izin vererek zamanı tamamladılar. *krallık* üç veya dört bin yıl devam etmek. Cilt ii. s. 134, *Asya Araştırmaları,* "Yudhister'ın büyük yeğeni ve halefi olan Paricshit'in, aralarında tartışmasız hüküm sürmesine izin verildiği söylendi. *küstah ve toprak*

ya da Cali Çağları ve Cali Yug'un yerleşiminde ölmüş olmak. " Burada bir *döllenme* -de *son*
of *yüzsüz* yaş ve *önce* Cali Yug'un yerleşimi: ve olabileceği gibi, sadece bir pirinç veya Treta Yug, *yani* üçüncü çağ, 1.080.000 yıllık bir Maha Yuga'da: bu Paricshit'in saltanatı, ikinci Maha Yuga'da, direğin orijinal konumuna geri döndüğü zaman olmalı ki,

2.160.000 yıl: ve bu Hindular'ın Prajanatha Yuga dediği şeydir. Bu geleneğe benzer bir şekilde, çift sayıları seven, ortak yılı her biri otuz gün olmak üzere on iki aydan oluşan ve beş günlük ve tuhaf ölçüyü biraz saltanat olarak temsil eden bazı ulusların daha modern olmasıdır. yılanın kuyruğunu ısırması ve beş parçaya bölünmesi vs.

Ama "Yudhister hükümdarlığına hemen başladı *Pralaya denen selden sonra,* " *yani* Cali Yug'un (veya ısı çağının) sonunda, tropik kutuptan kuzey ufku ile çakışan sürekli görüntü çemberinin diğer tarafına geçtiğinde; burada yaz gündönümünün tropikleri yine kuzeydeki düşüşle aynı paralelde olacaktı. *başlangıç* ilk yaşlarında olduğu gibi *son* onların *üçüncü yaş* veya Treta Yug, küstah yaş olarak adlandırılır.

Hindu bilim kitaplarının iğrenç saçmalıklar olmadığını, cehaletten, gösterişten ve saflıktan kaynaklandığını kanıtlamaya yetecek kadar söylendi; ancak en derin astronomi ve coğrafya bilgisini içeren kitaplar.

Bu nedenle, bu şefkatli vicdanlı beyefendileri Yudhister'ın gerçek bir ölümlü adam olduğu konusunda ısrar etmeye ne ikna edebilir ki tahmin edemiyorum; Jared ve dedesi Methuselah'ın kaderinden korkmadıkça?

"Buda'nın Gizemi" (Sayfalar 359-360) Not

Biraz tereddütle, aşağıdaki Bölümleri *Gizli Doktrin.* En müstehcen düşüncelerle birlikte, çok sayıda gerçek hata ve ezoterik bilgiye değil, ekzoterik yazılara dayanan birçok ifade içerirler. Derginin Üçüncü Cildinin bir parçası olarak yayınlamam için ellerime verildi. *Gizli Doktrin,* ve bu nedenle, ifadeleri değiştirerek, gerçeklerle tutarlı hale getirerek ya da Bölümleri bastırarak yazarla kamuoyu arasına girmenin haklı olduğunu düşünmüyorum. Tamamen kendi yetkisine göre hareket ettiğini söylüyor ve herhangi bir eğitimli okuyucu için - muhtemelen kasıtlı olarak - sadece kör olduğu kadar kafası karışmış ifadeler ve muhtemelen farkında olmadan - diğer ifadeler - ezoterik gerçeklerin dışsal yanlış anlamaları. Okuyucu, her yerde olduğu gibi burada da kendi muhakemesini kullanmalıdır, ancak bu Bölümleri yayınlamak zorunda hissettiğim için, onların bir uyarı yapmadan halka çıkmalarına izin veremem, o kadar çok şey kesinlikle hatalı.

Annie Besant

BÖLÜM XLI

Avatâras Öğretisi

(Sayfa 361) Bir STRANGE HİKAYESİ - daha doğrusu bir efsane - bazı büyük Himâlayan Gurular'ın müritleri arasında ve hatta meslekten olmayanlar arasında, Kapilavastu Prensi Gautama'nın bedeni ölmesine ve yakılmasına rağmen Karasal bölgelerden hiç ayrılmadığı sonucuna varmak için ısrarla günceldir. ve kalıntıları bugüne kadar korunmuştur. Çinli Budistler arasında sözlü bir gelenek ve Tibet Lamaistlerinin gizli kitapları arasında yazılı bir açıklama ve üryanlar arasında Gautama BUDDHA'nın iki doktrini olduğuna dair bir gelenek vardır: biri kitleler için ve O'nun meslekten olmayan öğrencileri için, diğeri Arhatlar'ın “seçtiği” için. Onun politikası ve Ondan sonra Arhatlarının politikası, görünüşe göre, Arhatship adaylarının saflarına hiç kimsenin katılmasını reddetmek, ancak uzun yıllar süren deneme süresince kendilerini kanıtlamış olanlar dışında nihai gizemleri asla ifşa etmemek, İnisiyasyona layık olmak. Bir zamanlar kabul edilenler, Batı halefinde olduğu gibi, ırk, kast veya servet ayrımı yapılmadan kutsandı ve başlatıldı. Bu geleneği ortaya koyan ve insanların zihninde kök salmasına izin veren Arhatlardır ve aynı zamanda Lamaik reenkarnasyonun veya insan Budalarının ardıllığının sonraki dogmasının da temelini oluşturur.

Burada konu üzerine söylenebilecek az şey, psişik öğrenciyi doğru yönde yönlendirmeye yardımcı olabilir veya olmayabilir. Gerçekleri olduğu gibi anlatmak yazarın seçeneği ve sorumluluğuna bırakılmıştır. *Şahsen*
onları anladığında, yaratılan olası yanlış anlamaların suçu yalnızca ona düşmelidir. Ona doktrin öğretildi, ancak gizemli ve kafa karıştırıcı gerçekleri bir araya getirmek, artık okuyucunun bilgeliğine bırakıldığı gibi, yegane sezgisine bırakılmıştı. Burada verilen eksik ifadeler, belirli gizli ciltlerde bulunanların parçalarıdır, ancak ayrıntıları ifşa etmek yasal değildir.

Gizli ciltlerde verilen gizemin ezoterik versiyonu (**Sayfa 362)** kısaca anlatılmalıdır. Budistler, BUDDHA'larının, Brâhman'ların iddia ettiği gibi, bir insanın Karmik atasının enkarnasyonu olduğu gibi, Vişnu'nun bir Avatâra'sı olduğunu her zaman şiddetle reddetmişlerdir. "Mahâ Vishnu" teriminin ezoterik anlamının tam, kişisel olmayan ve genel anlamıyla onlar tarafından bilinmediği için bunu kısmen reddediyorlar. Doğada “Mahâ Vishnu” denilen gizemli bir İlke vardır, bu ismin Tanrısı değil, Avatârism'in tohumu olan Bîja'yı içeren veya başka bir deyişle bu tür ilahi enkarnasyonların gücü ve nedeni olan bir ilke vardır. Tüm Dünya Kurtarıcıları, Bodhisattvalar ve Avatâralar, tek tohum olan Bija veya "Maha Vishnu" dan yetişen kurtuluş ağaçlarıdır. Adi-Buddha (İlkel Bilgelik) veya Mahâ Vishnu olarak adlandırılsın, hepsi aynıdır. Ezoterik olarak anlaşıldı, Vishnu hem Saguna hem de Nirguna'dır (nitelikleri olan ve olmayan). İlk veçhede Vişnu, dışsal ibadet ve bağlılığın nesnesidir; ikincisinde, Nirguna olarak, Evrendeki manevi bilgeliğin bütünlüğünün doruk noktasıdır - Nirvanâ, [Eğer yanlış anlama, varoluş planlarının ve ifadelerin yanlış kullanımının karmaşası ile ortaya çıkarsa, büyük ölçüde. Örneğin, bazı manevi durumlar BUDDHA'nın Nirvâna'sı ile karıştırılmıştır. BUDDHA'nın Nirvâna'sı, Samâdhi'nin diğer herhangi bir ruhsal durumundan veya hatta daha küçük Adeplerin zevk aldığı en yüksek Theophania'dan tamamen farklıdır. Fiziksel ölümden sonra, Adepts'in ulaştığı türden ruhsal durumlar büyük ölçüde farklılık gösterir.] Kısaca - ve tapan olarak tüm felsefi zihinlere sahiptir. Bu ezoterik anlamda Lord BUDDHA Vişnu, dışsal ibadet ve bağlılığın nesnesidir; ikincisinde, Nirguna olarak, Evrendeki manevi bilgeliğin bütünlüğünün doruk noktasıdır - Nirvanâ, [Eğer yanlış anlama, varoluş planlarının ve ifadelerin yanlış kullanımının karmaşasından kaynaklanıyorsa büyük ölçüde. Örneğin, bazı manevi durumlar BUDDHA'nın Nirvâna'sı ile karıştırılmıştır. BUDDHA'nın Nirvâna'sı, Samâdhi'nin diğer herhangi bir ruhsal durumundan veya hatta daha küçük Adeplerin zevk aldığı en yüksek Theophania'dan tamamen farklıdır. Fiziksel ölümden sonra, Adepts'in ulaştığı türden ruhsal durumlar büyük ölçüde farklılık gösterir.] Kısaca - ve tapan olarak tüm felsefi zihinlere sahiptir. Bu ezoterik anlamda Lord BUDDHA Vişnu, dışsal ibadet ve bağlılığın nesnesidir; ikincisinde, Nirguna olarak, Evrendeki manevi bilgeliğin bütünlüğünün doruk noktasıdır - Nirvanâ, [Eğer yanlış anlama, varoluş planlarının ve ifadelerin yanlış kullanımının karmaşası ile ortaya çıkarsa, büyük ölçüde. Örneğin, bazı manevi haller BUDDHA'nın Nirvâna'sı ile karıştırılmıştır. BUDDHA'nın Nirvâna'sı, Samâdhi'nin diğer herhangi bir ruhsal durumundan veya hatta daha küçük Adeplerin zevk aldığı en yüksek Theophania'dan tamamen farklıdır. Fiziksel ölümden sonra, Adepts'in ulaştığı türden ruhsal durumlar büyük ölçüde farklılık gösterir.] Kısaca - ve tapan olarak tüm felsef

Bu felsefi ve tamamen manevi bir bakış açısındandır. Ancak, söyleneceği gibi, yanılsama düzleminden veya karasal bakış açısından, başlatılanlar *bilmek* O, her Theogony'de bulunan ilkel "Işığın Yedi Oğlu" dan birinin doğrudan bir enkarnasyonu olduğu - misyonu bir sonsuzluktan (æon) diğerine, ruhsal refahı gözetmek olan Dhyân Chohans bölgelerin

onların bakımı altında. Bu zaten bildirildi *Ezoterik Budizm.*

Spekülatif ve felsefi Mistisizmin en büyük gizemlerinden biri - ve şu anda açıklanacak olan gizemlerden biri - *modus operandi* bu tür hipostatik aktarımların derecelerinde. Tabii ki, ezoterik öğretiler kabul edilmedikçe ve dünyanın dini haline gelmedikçe, ilahi ve insan enkarnasyonları fizyolog için olduğu kadar teolog için de kapalı bir kitap olarak kalmalıdır. Bu öğreti hazırlıksız bir topluma asla tam olarak açıklanamaz; ancak bir şey kesindir ve şimdi söylenebilir: Her yeni doğum için yeni yaratılmış bir ruhun dogması ile geçici bir hayvan ruhunun fizyolojik varsayımı arasında, Okült öğretimin geniş bir bölgesi vardır [Bu bölge mümkün olanıdır Din ve bilimin birbiriyle taban tabana zıt iki kutbu arasındaki uzlaşma noktası, biri inançla ilgili çorak dogmalar alanlarıyla, diğeri boş hipotezlerle aşın, her ikisi de hata otlarıyla büyümüş. Asla buluşmayacaklar. İkisi kan davasında,

Tüm Avatâras Özdeş - (Sayfa 363) Bu "Gizem" onun doğru anlamını anlayan kişi için, Krishna ve Arjuna arasındaki diyalogda, *Bhagavad Gîtâ,* bölüm iv. Avatâra diyor ki:

> Seninki gibi benim de birçok doğumum geçti ey Arjuna! Bütün bildiklerim, ama siz sizinkini bilmiyorsunuz, ey düşmanlarınızı taciz eden.
>
> Doğmamış olsam da, tükenmez bir âtmâ ile ve her şeyin Efendisi olmama rağmen, doğamın egemenliğini üstlenmeme rağmen, illüzyonun gücüyle doğdum. [Gnostik fikirlerin bazıları nereden geliyor? Cerinthus, dünyanın ve Yehova'nın erdemden ve ilkel saygınlıktan düşmüş olarak, adı “Meshedilmiş” (Mesih) olan şanlı adamlarından birine İsa adamında enkarne olmasına izin verdiğini öğretti. Basildes, İsa'nın bedeninin gerçekliğini inkar etti ve buna “yanılsama” diyerek, onun yerine Haç'ta acı çekenin Cyrene'li Simon olduğuna karar verdi. Tüm bu öğretiler Doğu Öğretilerinin yankılarıdır.]
>
> Ne zaman, Ey Bhârata oğlu, Dharma'nın [doğru yasa] düşüşü ve Adharma'nın [Dharma'nın tersi] yükselişi olduğu zaman burada kendimi tezahür ettiriyorum.
>
> İyinin kurtuluşu ve kötülüğün yok edilmesi için, yasanın tesisi için, *Ben doğdum* her yuga'da.
>
> Kim gerçekten benim ilahi doğumumu ve eylemimi anlarsa, o, O Arjuna, bedeni terk etmişse, yeniden doğmaz; o bana gelir.

Böylece, tüm Avatâralar bir ve aynıdır: Doğrudan bir iniş ve çizgide "Babalarının" Oğulları, "Baba" veya yedi Alevden biri şimdilik Oğul olur ve bu ikisi bir olmak - Eternity'de. Baba nedir? Hepsinin mutlak Nedeni mi? - dipsiz Ebedi mi? Hayır; kesinlikle. Genel anlamıyla Hindular Îshvara, Rab ve Hıristiyanlar tarafından “Nedensel Ruh” olarak adlandırılan Kâranâtma'dır. "Tanrı" Bir ve Tek. Birlik bakış açısından böyledir; ama sonra

Elementallerin en düşük seviyesi, "Bir ve Tek" gibi durumlarda eşit olarak görülebilir. Dahası, her insanın kendi İlahi Ruhu veya kişisel Tanrısı vardır. Buddhi'nin yaydığı o ilahi Varlık veya Alev, daha düşük bir düzlemde olsa da, insanla aynı ilişki içindedir (**Sayfa 364)** Dhyâni-Buddha olarak insan Buda'sına. Dolayısıyla tektanrıcılık ve çoktanrıcılık uzlaşmaz değildir; Doğada varlar.

Gerçekten, "iyiliğin kurtuluşu ve kötülüğün yok edilmesi için" Gautama, Shankara, İsa ve birkaç kişi olarak bilinen şahsiyetlerin her biri kendi çağında doğdular - "Ben her Yuga'da doğdum" - ve onlar hepsi aynı Güç ile doğdu.

Bu tür enkarnasyonlarda büyük bir gizem vardır ve bunlar genel yeniden doğum döngüsünün dışında ve ötesindedir. Yeniden doğuşlar üç sınıfa ayrılabilir: Avatâras adı verilen ilahi enkarnasyonlar; insanlığa yardım etmek için Nirvana'dan vazgeçen Üstadlardan - Nirmânakâyalar; ve herkes için yeniden doğuşların doğal ardışıklığı - müşterek hukuk. Avatâra, o gücün, Mâyâ'nın egemenliği altındaki düzlemlerde hüküm süren doğal yanılsamada özel bir yanılsama olarak adlandırılabilecek bir görünümdür; Üstat, iradesi ve zevkiyle bilinçli olarak yeniden doğar; [Gerçek bir inisiye olmuş Üstat, Üstadlığını koruyacaktır, ancak bizim yanılsama dünyamızda onun sayısız enkarnasyonları olabilir. Bu tür bir dizi enkarnasyonun temelinde yatan itici güç, *değil* Karma, normalde anlaşıldığı gibi, ancak daha da anlaşılmaz bir güç. Yaşamları boyunca Üstat, Üstatlığını kaybetmez, ancak daha yüksek bir dereceye kadar yükselemez.] Ortak sürünün birimleri, bilinçsizce büyük ikili evrim yasasını izler.

Ne *dır-dir* bir Avatâra? kullanılmadan önceki terim iyi anlaşılmalıdır. Bu, tezahür etmiş İlahiyat'ın - ister Shiva, Vishnu ya da Âdi-Buddha'nın özel adı altında - yanıltıcı bir bireysellik biçimine inişidir, bu yanıltıcı düzlemdeki erkekler için nesneldir, ancak ayıkken böyle değildir. gerçek. Ne geçmişe ne de geleceğe sahip olan bu yanıltıcı form, ne önceki enkarnasyona sahip olmadığı ne de sonraki yeniden doğuşları olmayacağı için, Karma ile hiçbir ilgisi yoktu, bu nedenle onu hiçbir etkisi yoktu.

Gautama BUDDHA bir anlamda bir Avatâra olarak doğdu. Ancak bu, dogmatik gerekçelerle kaçınılmaz itirazlar açısından açıklamayı gerektirir. Bir Avatâra ile Jîvanmukta arasında büyük bir fark vardır: Biri, daha önce de belirtildiği gibi, aldatıcı bir görünümdür, Karmaless ve daha önce hiç enkarne olmamış; diğeri, Jîvanmukta, Nirvâna'yı kendi bireysel erdemleriyle elde eden kişidir. Bu ifadeye yine uzlaşmaz, felsefi bir Vedântin itiraz ederdi. Avatâra'nın ve Jivanmukta'nın durumu tek ve aynı durum olduğundan, hiçbir kişisel erdem ne kadar çok enkarnasyonda olursa olsun, sahibini Nirvâna'ya götüremez diyebilir. Nirvâna eylemsizdir derdi; o halde herhangi bir eylem nasıl ona yol açabilir?

Gönüllü Enkarnasyon - (Sayfa 365) Bu ne bir sonuç ne de bir neden, sonsuza dek var olan *Dır-dir,* Nâgasena'nın tanımladığı gibi. Bu nedenle, Karma'ya tabi olduklarından, eylem, liyakat veya kusurla hiçbir ilişkisi veya ilgisi olamaz. Bütün bunlar çok doğru, ancak yine de aklımıza göre ikisi arasında önemli bir fark var. Bir Avatâtara *dır-dir ;* bir Jîvanmukta *olur* bir. İkisinin durumu aynıysa, ona yol açan nedenler öyle değildir. Bir Avatâra, bir Tanrı'nın yanıltıcı bir biçime inişidir; Sayısız enkarnasyonlardan geçmiş ve bunlarda erdem biriktirmiş olabilecek bir Jîvanmukta, kesinlikle bu liyakat nedeniyle değil, sadece onun ürettiği Karma sayesinde bir Nirvâni haline gelir, onu Guru'nun yönünde yönlendirir ve yönlendirir. Onu Nirvâna'nın gizemine kim başlatacak ve bu meskene ulaşmasına tek başına yardım edebilecek kim.

Şâstralar, sadece işlerimizden Moksha'yı elde ettiğimizi ve eğer hiç acı çekmezsek hiçbir kazanç olmayacağını ve Tanrı'nın [Mahâ-Guru] bize ne yardım edeceğini ne de yarar sağlayacağını söylüyor. Bu nedenle Gautama'nın, bir anlamda bir Avatâra olmasına rağmen, konumunu kişisel erdeme ve dolayısıyla bir Avatâra'dan daha fazlası nedeniyle gerçek bir insan Jîvanmukta olduğu ileri sürülür. Nirvâna'ya ulaşmasını sağlayan kişisel erdemdi.

Adepts'in gönüllü ve bilinçli enkarnasyonlarında iki tür vardır: Nirmânakâyalar ve onların yargılanmakta olan deneme şelalelerinin yaptıkları.

Birinci türün en şaşırtıcı gizemi olarak en büyüğü, belirli bir Üstadın kişisel Egosunun bir insan vücudunda böyle yeniden doğması gerçeğinde yatmaktadır - Mâyâvi veya Kâma R dpa'da yaşarken ve geriye kalan Kâma Loka'da — onun "Yüksek İlkeleri" Nirvâna halindeyken bile olabilir. [Sözde Brahmâ Loka'dan - ötesinde her şeyin arlesspa, biçimsiz, tamamen ruhsal olduğu yedinci ve daha yüksek dünyadan - en alçak dünyaya ve böceğe, hatta yaprak gibi bir nesneye kadar, durumun sürekli devrimi vardır. varoluş, evrim ve yeniden doğuş. Bazı insanlar, yalnızca yeni bir Kalpa'da (bir Brahmâ günü) geri dönüşün olduğu durumlara veya alanlara ulaşırlar: Brahmâ'dan (Mahâ Kalpa, 311.040.000'i kapsayan bir dönem) yalnızca 100 yıllık bir geri dönüşün olduğu başka durumlar veya küreler vardır. .000.000 yıl). Nirvâna'nın geri dönüşü olmayan bir durum olduğu söylenir. Yine de, istisnai durumlar olarak, bu durumdan yeniden enkarnasyon olabileceği ileri sürülmektedir: sadece bu tür enkarnasyonlar, gösterileceği gibi, bu düzlemdeki diğer her şey gibi yanılsamadır.] Anlaşılsın ki, yukarıdaki ifadeler, popüler amaçlar ve bu nedenle yazılanlar, bu derin ve gizemli soruyla ilgilenmez. *en yüksek* düzlem, mutlak maneviyat, ne de yine en yüksek felsefi bakış açısından anlaşılabilir ama çok azı için. Hiçbir şeyin gidebileceği varsayılmamalıdır (**Sayfa 366)** ebedi olmayan Nirvâna'ya; ancak Mutlak'ı kavrayıştaki insan aklı, Onu belirsiz bir dizideki en yüksek terim olarak koymalıdır. Bu akılda tutulursa, büyük ölçüde yanlış anlamadan kaçınılacaktır. Bu manevi evrimin içeriği, Nirvânî'nin Nirvâna'ya ulaşmadan önce temas halinde olduğu çeşitli düzlemlerdeki maddedir. Bunun doğru olduğu uçak, yanıltıcı uçaklar dizisi içinde olduğundan şüphesiz en yüksek olanıdır. Bunu arayanlar, doğru çalışma kaynağına, öğretinin öğretilerine gitmelidir. *Upanişadlar,* ve doğru ruha sahip olmalıdır. Burada sadece aramanın yapılacağı yönü göstermeye çalışıyoruz ve gizemli Gizli olasılıklardan birkaçını göstererek okuyucularımızı gerçekten hedefe getirmiyoruz. Nihai gerçek sadece Guru'dan inisiye olmuş öğrenciye iletilebilir.

Bu kadar çok şey söyledikten sonra, ifade, saçma olmasa da birçokları için hala anlaşılmaz görünecek ve görünmelidir. Birincisi, Monad insanının çeşitli doğası ve çeşitli yönleri doktrinine aşina olmayan herkese; ve ikincisi, insan varlığının ayrı bölünmesine fazla materyalist bir bakış açısından bakanlara. Yine de Nirvâna'nın gizemlerini derinlemesine inceleyen sezgisel Okültist

- bunun Parabrahman ile özdeş olduğunu ve dolayısıyla değişmez sonsuz olduğunu ve Mutlak Tümden başka Şey olmadığını kim bilebilir - gerçeğin olasılığını yakalayacaktır. Oryantalistlerimizin tercüme ettiği şekliyle "kalıntıları olmayan" bir Dharmakâya'nın - o Hiçlik'e, yani Mutlak, Bilinç'e çekilerek - Dünya'da enkarnasyona, Nirvânî'ye döndüğünün söylenemeyeceğini bilirler. artık bir o, bir kadın, hatta bir o, Nirmânakâya ya da Nirvâna'yı "kalıntılarla" elde eden kişi olmadıkça, *yani* İnce bir bedene bürünmüş, onu tüm dış izlenimlere ve her zihinsel duyguya karşı dayanıklı kılan ve içinde Ego mefhumunun tamamen sona ermediği - bunu yapabilir. Yine, her Doğu Okültisti iki tür Nirmânakâyas olduğunun farkındadır - doğal ve varsayılan; İlki, yüksek bir münzevi durumuna verilen ad veya sıfattır, veya

Sadece Nirvâna'dan sonra ikinci bir mutluluk aşamasına ulaşan inisiye; ikincisi ise, insanlığa yardım etmek ve onu hala iyi yapmak için, yani dostlarını yol göstererek kurtarmak için mutlak Nirvâna'dan gönüllü olarak vazgeçenin özverisi anlamına gelir. Bir Nirvânî veya Jîvanmukta olan Dharmakâya'nın, daha fazla enkarnasyonun mümkün olmadığı, süptil bir bedene ihtiyaç duyulmadığı bu duruma ulaştığı için ölümden sonra geride hiçbir "kalıntı" kalmayacağına itiraz edilebilir, ya da bir doğumdan diğerine yeniden enkarne olan ve bu nedenle ikincisi mantıksal zorunluluktan kaybolan bireysel Ego'nun; buna yanıt verilir: tüm dışsal amaçlar ve genel bir yasa için böyledir.

Kardinal De Cusa - (Sayfa 367) Ancak uğraştığımız dava istisnai bir durumdur ve bunun gerçekleşmesi, Nirvâna durumuna girmeden önce "kalıntılarına" (bazen çok iyi olmasa da) neden olabilen yüksek İnisiyenin Gizli güçlerinde yatmaktadır. Mâyâvi Rûpa'sı), geride kalması,
[Yeryüzünde Nirvâna'ya fiziksel ölümünden yıllar önce ulaştığı varsayılan tam gelişmiş Yogi'de Egotizm aracının ortadan kalkması gerçeği, Manu'da, Brâhmanical otoritesinin bin yıllarının onayladığı Manu yasasına yol açmıştır. Paramâtmâ kesinlikle suçsuz ve günah ve sorumluluktan muaf tutulmalıdır, ne yaparsa yapsın (bkz. *Manu Kanunları).* Gerçekten de, Hindistan'daki çoğu despotik, uzlaşmaz ve otokratik tiran olan kastın kendisi, kastın üstünde olan Yogi tarafından cezasız bir şekilde kırılabilir. Bu, ifadelerimizin anahtarını verecektir.] İster Nirvânî olsun, ister kendini daha düşük bir mutluluk içinde bulsun.

Sırada, Adeptlerin gönüllü ve bilinçli reenkarnasyonları olan nadir, ancak beklenenden daha sık vakalar var ["Adept" kelimesi HPB tarafından çok gevşek bir şekilde kullanılıyor ve HPB tarafından çoğu kez ima edilmiş gibi görünüyor. bir tür özel bilgiye sahip olmaktan daha fazlası. Burada, önce başlatılmamış öğrenci, sonra da inisiye olmuş bir öğrenci anlamına geliyor gibi görünüyor. - Eds.] Onların duruşmasında. Her insanın bir İçsel, bir "Yüksek Benlik" ve ayrıca bir Astral Bedeni vardır. Ancak, Adeptship'in yüksek derecelerinin dışında, ölüm kısa karasal yaşamlarını bir kez kapattığında, ikincisine ya da onu canlandıran ilkelerden herhangi birine rehberlik edebilenler çok azdır. Yine de böyle bir rehberlik veya onların ölüden yaşayan bir bedene aktarılması sadece mümkün değil, aynı zamanda Okült ve Kabalistik öğretilere göre sık sık meydana geliyor. Böyle bir gücün dereceleri elbette büyük ölçüde değişir. Üçünden bahsetmek gerekirse: Bu derecelerin en düşük olanı, yaşamı boyunca çalışmasında ve güçlerini kullanırken büyük ölçüde ezilmiş bir Üstadın, kesintiye uğramış çalışmalarına devam edebileceği başka bir bedeni ölümden sonra seçmesine izin verecektir. ancak normalde önceki enkarnasyonunun her hatırasını onda kaybedecekti. Bir sonraki derece, buna ek olarak, geçmiş yaşamının anısını yeni bedenine aktarmasına izin verir; en yüksek olanın bu harika fakültenin uygulamasında neredeyse hiç sınırı yoktur. yine de normalde önceki enkarnasyonunun her hatırasını onda kaybedecekti. Bir sonraki derece, buna ek olarak, geçmiş yaşamının anısını yeni bedenine aktarmasına izin verir; en yüksek olanın bu harika fakültenin uygulamasında neredeyse hiç sınırı yoktur. yine de normalde önceki enkarnasyonunun her hatırasını onda kaybedecekti. Bir sonraki derece, buna ek olarak, geçmiş yaşamının anısını yeni bedenine aktarmasına izin verir; en yüksek olanın o harika fakültenin uygulamasında neredeyse hiç sınırı yoktur.

Bahsedilen ilk güce sahip olan bir Üstadın bir örneği olarak bazı mediæval Kabalistler, on beşinci yüzyılın tanınmış bir şahsiyetinden - Cardinal de Cusa; Karma, büyük bağlılığından dolayı
(Sayfa 368) Ezoterik çalışma ve *Kabala,* acı çeken Üstad'ı, Kopernik'in bedeninde entelektüel iyileşme ve dini tiranlıktan dinlenmeye yönlendirdi. *Si non e vero e ben trovato;* ve iki adamın yaşamlarının algılanması, bu tür güçlere inanan bir kişinin iddia edilen gerçeği kolayca kabul etmesine yol açabilir. Emri altında olan okuyucudan, on beşinci yüzyılın Latince'deki müthiş folyosuna dönmesi istenir. *De Docta Ignorantia,* Cardinal de Cusa tarafından yazılmıştır, burada Copernicus'un tüm teorileri ve hipotezleri - tüm fikirler - büyük astronomun keşiflerine anahtar notlar olarak bulunur. [Kopernik'in doğumundan yaklaşık elli yıl önce, De Cusa şöyle yazdı: "Dünya mutlak olarak sonlu olmasa da, insan aklı ona herhangi bir terim veremeyeceği için hiç kimse kendisine onu sonlu olarak temsil edemez. . . Dünyamızın sanıldığı gibi Evrenin merkezinde olamayacağı gibi, sabit yıldızların küresi de artık onun içinde olamaz. . . . Böylece bu

dünya, merkezi [İlahiyat] her yerde bulunan ve çevresi hiçbir yerde olmayan geniş bir makine gibidir [*machina mundi, neredeyse habens ubique centrum, et nullibi sirkumferentium]. . . .* Dolayısıyla dünya merkezde olmadığı için hareketsiz olamaz. . . ve güneşten çok daha küçük olmasına rağmen, tüm bunlar için onun daha kötü olduğu sonucuna varılmamalıdır [*vilior* - daha aşağılık]. . . . Sidereal uzay sakinlerden yoksun bırakılamayacağı için, onun sakinlerinin güneşe yakın mı yoksa başka yıldızlarda mı yaşayanlardan üstün olup olmadığı anlaşılamaz. . . . Dünya, büyük olasılıkla [*fortasse]* en küçük kürelerden biri, yine de zeki varlıkların beşiğidir, en asil ve mükemmeldir. " On dördüncü ve on beşinci yüzyıl yazarlarında Gizli hakikat konusunda hiçbir şüphesi olmayan ve böylesi bir bilginin nedeni olan Cardinal de Cusa'nın biyografisini kabul etmekte başarısız olunmaz, böylesine mucizevi bir önbilgiye hayret eder ve ona atıfta bulunur. Allah'a, onun her türden felsefede kıyaslanamaz bir adam olduğunu söyleyerek, insan aklının erişemeyeceği (!) pek çok tanrıbilimsel gizemin yüzyıllar boyunca örtülü ve ihmal edildiği (!) *velata et neglecta)* bir kez daha gün ışığına çıkarıldı. "Pascal, De Cusa'nın çalışmalarını okumuş olabilir: ama Kardinal fikirlerini nereden ödünç alabilirdi? diye soruyor Moreri. Görünüşe göre Hermes ve Pisagor'un eserlerinden, enkarnasyonunun ve yeniden enkarnasyonunun gizemi göz ardı edilse bile.] Bu olağanüstü bilgili Kardinal kimdi? Fakir bir kayıkçının oğlu, tüm kariyeri, Kardinal'in şapkası ve Papa Eugenius IV., Nicholas V. ve II. Pius'un dostluğundan ziyade saygılı hayranlığı, ondan beri doğuştan gelen olağanüstü öğrenmeye borçludur. hayatının nispeten ileri dönemlerine kadar hiçbir yerde çalışmamıştı. De Cusa 1473'te öldü; dahası, en iyi eserleri zulümden kaçmak için emir vermeye zorlanmadan önce yazılmıştır. Üstad da ondan kaçmadı.

Yukarıda alıntılanan Kardinal'in hacimli çalışmasında, yazarlığı çeşitli şekillerde Pascal'a, Cusa'ya ve Cusa'ya atfedilen çok müstehcen bir cümle bulunur. *Zohar,* ve hak olarak Hermes Kitaplarına ait olan:

> Dünya, merkezi her yerde olan ve çevresi hiçbir yerde olmayan sonsuz bir alandır.

Bu, bazıları tarafından, Kabalistik bir bakış açısından tamamen ortodoks olsa da, bir Kardinal için oldukça sapkın bir fikir olan "Merkez hiçbir yerde ve çevresi her yerde" şeklinde değiştirilir.

Yedi Işın - (Sayfa 369) Yeniden doğuş teorisi Okültistler tarafından ortaya konulmalı ve daha sonra özel durumlara uygulanmalıdır. Bu psişik gerçeğin doğru anlaşılması, evrensel olarak yedi İlkel Tanrı veya Meleğimiz - Dhyân Chohan'larımız - "Yedi İlkel Işınlar" veya Güçler olarak adlandırılan bu göksel Varlıklar grubunun daha sonra Hristiyan Dini tarafından benimsenen doğru görüşüne dayanmaktadır. "Varlığın Yedi Meleği" olarak. Varlık merdiveninin üst basamağında biçimsiz olan Arûpa, nesnellik ve biçim ölçeğinde alçalırken gittikçe daha fazla maddileşiyor, Hiyerahinin en kaba ve en kusurlu insanında sona eriyor - o eski, tamamen ruhani gruptur Okült öğretimimizde bize insanoğlunun fidanlığı ve çeşme başı olarak işaret edilmektedir. Burada nedensel Bilinçten ilk tezahür olan bilinç - ilahi varlığın ve sonsuza dek yaşamın Alfa ve Omega'sı filizlenir. Ve insana, hayvan ve bitkiye inen varoluşun her evresinde aşağı doğru ilerlerken, inişini yalnızca mineralde bitirir. Çift üçgen ile temsil edilir - tüm mistik işaretler arasında en gizemli ve en düşündürücüdür, çünkü ruhsal ve fiziksel bilinci ve yaşamı kucaklayan bir çift gliftir, önceki üçgen yukarı doğru ve alt aşağı doğru, her ikisi de geçmeli ve iki-yedi bilinç biçiminin çeşitli planlarını, varoluşun on dört alanını, Brâhman Lokalarını gösteriyor. inişini sadece mineralde bitirir. Çift üçgen ile temsil edilir - tüm mistik işaretler arasında en gizemli ve en düşündürücüdür, çünkü ruhsal ve fiziksel bilinci ve yaşamı kucaklayan bir çift gliftir, önceki üçgen yukarı doğru ve aşağı doğru, her ikisi de geçmeli ve iki-yedi bilinç biçiminin çeşitli planlarını, varoluşun on dört alanını, Brâhman Lokalarını gösteriyor. inişini sadece mineralde bitirir. Çift üçgen ile temsil edilir - tüm mistik işaretler arasında en gizemli ve en düşündürücüdür, çünkü ruhsal ve fiziksel bilinci ve yaşamı kucaklayan bir çift gliftir, önceki üçgen yukarı doğru ve aşağı doğru, her ikisi de geçmeli ve iki-yedi bilinç biçiminin çeşitli planlarını, varoluşun on dört alanını, Brâhman Lokalarını gösteriyor.

Okuyucu artık her şeyi daha net bir şekilde anlayabilir. O da görecek

"Gözlemciler", eski geleneklere göre, yeryüzünün yedi bölümünün veya bölgesinin her birine Koruyucu veya Vekil olarak yerleştirilmiş bir kişi olduğu için, on dört dünyanın her birini gözetecek ve yönlendirecek biri olduğu için Lokas. [Bu, Prajâpatis veya Rishis Hiyerarşisi hakkındaki ifadelerin gizli anlamıdır. İlk yediden bahsedilir, sonra on, sonra yirmi bir vb. Onlar "Tanrılar" ve insanların yaratıcıları - çoğu "Varlıkların Efendileri": onlar Brahmâ'nın "Akılda Doğmuş Oğulları" dır ve sonra ölümlü kahramanlar haline gelirler ve genellikle çok günahkar bir karakter olarak gösterilirler. İncil Patriklerinin okült anlamı, onların şecereleri ve kendi aralarında dünyayı bölen torunları aynıdır. Yine, Yakup'un rüyası da aynı anlama sahiptir.] Ama şu anda bunlardan hiçbiriyle ilgilenmiyoruz,

Yorum *Dzyan Kitabı* diyor:

> *İlk olarak Zaferin Efendisi olarak bölgesine inen Alev (veya Nefes), o özel bölgenin Kurtuluşlarının en yükseği olarak bilince çağırarak, oradan tekrar ilkel koltuğuna yükselir, burada izler (* **Sayfa 370)** *Sayısız Kirişini (Monadlar) aşar ve yönlendirir. Avatârası olarak, sadece içlerinde Yedi Erdem bulunanları seçer [*O "Yedi Erdemden", Başlangıcın yararı olmaksızın, kendi liyakatinin basit çabasıyla herhangi bir Üstad kadar saf hale gelen kişidir. Çok kutsal olduğu için, bir sonraki enkarnasyonundaki bedeni, Hristiyanın ifade edeceği gibi, "Gözcüsünün" veya Koruyucu Meleğinin Avatârası olur.] *önceki enkarnasyonlarında. Geri kalanına gelince, sayısız ışınlarından biriyle her birini gölgede bırakıyor. . . . Yine de "ışın" bile Lordlar Efendisinin bir parçasıdır. [*En yüksek Dhyân Chohans unvanı.]

Sadece bu kaba dünyasal düzlemde psişik tezahürle ilgili olduğu için ikili olarak kabul edilebilecek olan insandaki ayırıcı ilke, tüm antik çağlarda biliniyordu ve her kadim Kutsal Yazılarda bulunabilir. Mısırlılar bunu biliyordu ve öğrettiler ve ilke ayrılıkları her noktada Ryan Gizli Öğretisinin bir karşılığıdır. Bu nedenle verilir *Isis Açıklandı:*

> Felsefe üzerine kurulmuş diğer tüm inançlarda olduğu gibi, Mısır nosyonlarında da insan salt değildi. . . ruh ve beden birliği: Ruh eklendiğinde o bir üçlüdü. Ayrıca, bu doktrin onu Kha (beden), Khaba (astral form veya gölge), Ka (hayvan ruhu veya yaşam prensibi) Ba (yüksek ruh) ve Akh (yeryüzü zekası) 'dan meydana getirdi. Ayrıca Sah (veya mumya) adında altıncı bir ilkeye sahiplerdi, ancak bunun işlevleri vücudun ölümünden sonra başladı. [*Op. cit.,* ii. 367]

Yedinci ilke kuşkusuz en yüksek, yaratılmamış Ruh genel olarak Osiris olarak adlandırıldı, bu nedenle ölen her kişi öldükten sonra Osirifiye oldu - veya bir Osiris - oldu.

Ancak, Ruhçular tarafından öğretildiği gibi değil, dünyadaki en Antik Bilim tarafından öğretildiği gibi, reenkarnasyon ve Karma'nın eski ve her zaman mevcut gerçeğini yinelemenin yanı sıra, okültistler döngüsel ve evrimsel reenkarnasyonu öğretmelidir: bu tür bir yeniden doğum, gizemli ve dikkatle bahsedilen dünya tarihinden habersiz birçokları için hala anlaşılmaz *Isis Açıklandı.* Kâma Loka ve Devachan ara ile her birey için genel bir yeniden doğum ve azınlık için büyük ve ilahi bir nesne ile döngüsel bilinçli bir reenkarnasyon. Manevi alemde Siddârtha BUDDHA ve İsa gibi insanlık tarihinde devler gibi yükselen, Makedon İskender ve Büyük Napolyon fiziksel fetihler aleminde yükselen bu büyük karakterler, var olan insan tiplerinin yansımalarından başka bir şey değildir. değil

on bin yıl önce, dikkatlice ileri sürüldüğü gibi *Isis Açıklandı,* ama Manvantara'nın başından beri birbirini izleyen milyonlarca yıl boyunca.

Özel Durumlar - (Sayfa 371) Çünkü - yukarıda açıklandığı gibi gerçek Avatâralar haricinde - bunlar, Devas, Dhyân Chohans veya Dhyâni-Buddhas veya yine Gezegensel Melekler olarak adlandırılan, her biri sırasıyla kendi özel Ebeveyn Alevine sahip olan aynı kırılmamış Işınlardır (Monadlar). vb — prototipleri olarak sonsuzluk içinde parlıyor. Onlara göre, bazı insanlar doğar ve belirli bir insani nesne göründüğünde, ikincisi, dünyamızın kaderini kontrol eden ve yönlendiren gizemli Güçler tarafından tekrar tekrar üretilen ilahi prototipleriyle hipostatik bir şekilde canlandırılır.

O zaman daha fazla söylenemezdi *Isis Açıklandı* yazılmıştı; bu nedenle ifade, şu tek sözle sınırlıydı:

> Geçmiş dinlerin ve mitolojilerin yarı hayali ve yarı gerçek geleneklerinde prototipini bulamadığımız kutsal ya da dinsiz tarihin tüm yıllıklarında önemli bir karakter yoktur. Başımızın üzerinde ölçülemez bir mesafede, gökyüzünün sınırsız enginliğinde parıldayan yıldız, kendisini bir gölün pürüzsüz sularında yansıtırken, tıpkı kucaklaşabildiğimiz dönemlerde de önilüv çağlarından insanların görüntüleri de kendini yansıtır. tarihsel bir geçmişe bakma.

Ama şimdi doktrinin çoğunu belirten ve birçoğu birçok yanlış görüş veren pek çok yayın ortaya çıktığına göre, bu belirsiz ima güçlendirilebilir ve açıklanabilir. Bu ifade sadece genel olarak tarihin önde gelen karakterleri için değil, aynı zamanda deha erkekler için, aynı zamanda, içinde anormal bir şekilde geliştirilmiş özel bir kapasiteye sahip, ortak sürünün ötesine geçen, ilerlemeye ve iyiliğe yol açan çağın her olağanüstü erkeği için de geçerlidir. insanlığın. Her biri, aynı doğrultudaki yeteneklerle kendisinden önce giden bir kişiliğin reenkarnasyonudur ve böylece, önceki doğumunda tamamen gelişmiş olan güçlü ve kolayca yeniden uyanan kapasiteyi veya niteliği yeni formuna getirir. Çoğu zaman sıradan ölümlüler, döngüsel gelişimleri sırasında doğal insanların Egolarıdır.

Ama şimdi ilgilendiğimiz şey "özel durumlar" dır. Diyelim ki enkarnasyon döngüsü sırasında bir kişi özel amaçlar için - yeterince temiz olan kap - kendi kişisel Tanrısı, Monad'ının (tezahür eden düzlemde) Kaynak-başı tarafından seçildiğini ve böylece onun içinde olduğunu varsayalım. -dweller. Tanrı, kendi prototipi ya da “Cennetteki Baba”, bir anlamda, sadece manevi insanın yaratıldığı imaj değil, aynı zamanda bizim düşündüğümüz durumda, o manevi, bireysel Ego'nun kendisidir. . Bu kalıcı, ömür boyu sürecek bir Theofhania vakasıdır. Unutmayalım ki, bu ne Brâhmanical Felsefe'de anlaşıldığı gibi Avatârism, ne de (**Sayfa 372)** insan böylelikle bir Jîvanmukta veya Nirvânî'yi seçti, ancak bu Mistisizm alanında tamamen istisnai bir durumdur. Adam önceki yaşamlarında bir Üstat olabilir veya olmayabilir; o şimdiye kadar ve basitçe, son derece saf ve ruhsal bir bireydir - ya da eğer bu şekilde seçilen kap yeni doğmuş bir bebeğinki ise, önceki doğumunda bunların hepsi olan bir kişidir. Bu durumda, böyle bir azizin veya Bodhisattva'nın fiziksel tercümesinden sonra, onun astral prensipleri, herhangi bir sıradan fanininki gibi doğal bir çözülmeye maruz bırakılamaz. Bizim alanımızda ve insan çekiciliği ve ulaşımı içinde kalırlar; ve bu nedenle, sadece bir Buda'nın, bir Shankarâchârya'nın veya bir İsa'nın birkaç kişiyi aynı anda ve aynı anda canlandırdığı söylenemez, aynı zamanda yüksek bir Üstadın ilkeleri bile sıradan fanilerin dışarıdaki çadırlarını canlandırıyor olabilir.

Sanat Kumâra'dan belli bir Ray (ilke), büyük Mahâbhârata döneminde Krishna'nın oğlu Pradvumna'yı ruhsallaştırırken (canlandırdı), aynı zamanda o, Sanat Kumâra, Kral Dhritarâshtra'ya manevi talimat verdi. Dahası, Sanat Kumâra'nın Jana Loka'da, kendi alanı ya da ruhsal durumu içinde yaşayan “on altı yaşında ebedi bir genç” olduğu unutulmamalıdır.

Sıradan olsa bile *medyum* yaşam, sözde, vücut hareket ederken - sadece mekanik olarak - ya da bir yerde dinlenirken, astral çiftinin başka bir yerde ve çok sık olarak uzak bir yerde bağımsız olarak görünüp hareket ediyor olabileceği gayet iyi anlaşılmıştır. Bu, mistik yaşamda ve tarihte oldukça yaygın bir olaydır ve eğer bu her tanımdaki vecd, Gören ve Mistiklerde böyleyse, aynı şey neden daha yüksek ve ruhsal olarak daha gelişmiş bir varoluş düzleminde gerçekleşemez? Olasılığı alt psişik düzlemde kabul edin, o zaman neden daha yüksek bir düzlemde olmasın? Yüksek Üstatlık durumlarında, beden tamamen İç Adamın emrinde olduğunda, Ruhsal Ego, kişiliğin yaşamı boyunca bile yedinci ilkesiyle tamamen yeniden düzenlendiğinde, ve Astral Adam veya kişisel Ego o kadar saflaştı ki, orta doğanın tüm niteliklerini ve niteliklerini (karasal yönlerinde Buddhi ve Manas) yavaş yavaş özümsedi ki, kişisel Ego kendini, yani ruhsal Yüksek Benliğin yerine geçer, ve o andan itibaren yeryüzünde bağımsız bir hayat yaşama yeteneğine sahiptir; Maddi ölüm gerçekleştiğinde aşağıdaki gizemli olay sıklıkla gerçekleşir. Ruhsal Ego, karasal karışımdan tamamen arınmış "kalıntıları olmayan" bir Nirvâni olan Dharmakâya olarak, yeryüzünde reenkarne olmaya dönemez. Ancak böyle durumlarda, bir Dharmakâya'nın kişisel Egosu bile bir bütün olarak alanımızda kalabilir ve gerekirse yeryüzünde enkarnasyona dönebilir. yani manevi Yüksek Benlik için ve o andan itibaren yeryüzünde bağımsız bir yaşam yaşayabilir; Maddi ölüm gerçekleştiğinde aşağıdaki gizemli olay sıklıkla gerçekleşir. Ruhsal Ego, karasal karışımdan tamamen arınmış "kalıntıları olmayan" bir Nirvâni olan Dharmakâya olarak, yeryüzünde reenkarne olmaya dönemez. Ancak böyle durumlarda, bir Dharmakâya'nın kişisel Egosu bile bir bütün olarak alanımızda kalabilir ve gerekirse yeryüzünde enkarnasyona dönebilir. yani manevi Yüksek Benlik için ve o andan itibaren yeryüzünde bağımsız bir yaşam yaşayabilir; Maddi ölüm gerçekleştiğinde aşağıdaki gizemli olay sıklıkla gerçekleşir. Ruhsal Ego, karasal karışımdan tamamen arınmış "kalıntıları olmayan" bir Nirvâni olan Dharmakâya olarak, yeryüzünde reenkarne olmaya dönemez. Ancak böyle durumlarda, bir Dharmakâya'nın kişisel Egosu bile bir bütün olarak alanımızda kalabilir ve gerekirse yeryüzünde enkarnasyona dönebilir.

Yüksek Astral - (Sayfa 373) Şimdilik, sıradan bir insanın astral kalıntıları gibi, Kâma Loka'da (Kâma Loka'da) kademeli çözülmeye artık konu olamaz. *Limbus* veya Roma Katoliğinin Arafı ve Spiritualistin "Yaz Ülkesi"); Proclus tarafından böyle bir parçalanma olarak adlandırıldığı için ikinci bir ölüm ölemez. ["Ölümden sonra, ruh tüm kızgın, şehvetli tutkulardan tamamen arınana kadar hava (astral) bedende devam eder: sonra onu bir *ikinci ölüm [* Devachan'a yükselirken] hava bedeni, dünyevi olanı yaptığı gibi. Bu nedenle kadim insanlar, ölümsüz, ışıltılı ve yıldız benzeri ruhla her zaman birleşmiş bir gök cismi olduğunu söylerler. " O halde, bir Üstadın “hava bedeni” fiziksel bedenden ayrılmadan önce tüm doğal safsızlığından arındırıldığı için böyle ikinci bir ölüme sahip olmaması doğal hale gelir. Yüksek İnisiye, "meleklere eşit olan" "Dirilişin Oğlu" dur ve artık ölemez (bkz. *Luke,* xx. 36). Çok kutsal ve saf hale geldi, artık yansıtılmış değil, kendi doğal ışığı ve maneviyatıyla, ya daha düşük bir Nirvânik durumun bilinçsiz uykusunda uyumak ya da herhangi bir sıradan astral kabuk gibi çözülüp bütünüyle yok olmak için.

Ama Nirmânakâya [“kalıntılı Nirvânî” olarak bilinen bu durumda insanlığa yine de yardım edebilir.

"Acı çekmeme ve tüm günahları taşımama izin verin [yeni sefaletle yeniden bedenleneyim] ama bırakın dünya kurtarılsın!" Gautama BUDDHA tarafından söylendi: gerçek anlamı şu anda takipçileri tarafından çok az anlaşılan bir ünlem. "Ben gelene kadar oyalanmasını istersem, bu sana ne?" [*St. John,* xxi. 21.] Petrus'un astral İsa'sına sorar. "Gelene kadar", fiziksel bir bedende "yeniden enkarne olana kadar" anlamına gelir. Yine de, eski çarmıha gerilmiş bedenin Mesih'i gerçekten şöyle diyebilirdi: "Ben Babamla ve O'nunla birlikteyim", bu astralin tekrar bir şekil almasını veya Yuhanna'nın Efendisi gelene kadar oyalanmasını engellemiyordu; Yahya'nın geldiği zaman onu tanıyamamasına ya da ona karşı çıkmasına engel olamaz. Ancak bu sözler Kilise'de, fiziksel anlamda, milenyum ya da şiliasmın absürt fikrini yarattı.

O zamandan beri "Acıların Adamı", kör takipçileri tarafından bilinmeyen ve keşfedilmemiş bir şekilde birden fazla kez geri döndü. O zamandan beri, bu büyük “Tanrı Oğlu”, onun adına kurulan kiliseler tarafından her gün ve saat başı aralıksız ve en acımasızca çarmıha gerildi. Ancak sadece yarı inisiye olmuş Havariler, Efendileri için oyalanmayı başaramadılar ve onu tanımayarak, her döndüğünde onu reddetti. [Şurada yapılan özü görün *Teosofist* Dostoyevski'nin görkemli bir romanından - "Büyük Engizisyoncu" başlıklı bir parça. Doğal olarak, Mesih'in Engizisyonun meşhur günlerinde İspanya'ya geri döndüğü ve Mesih'in Cizvitlerin işini mahvetmesinden korkan Engizisyoncu tarafından hapsedilip öldürülmesinin yüce bir kurgusudur.]

BÖLÜM XLII

Yedi İlke

(Sayfa 374) "Buda'nın Gizemi" diğer birkaç Üstadın - belki de pek çoğunun gizemi. Bütün sorun, diğer gizemi doğru bir şekilde anlamaktır: insandaki “Yedi İlke” hakkındaki ilk bakışta çok anlaşılmaz ve aşkın olan gerçek olgunun, doğadaki yedi gücün insandaki yansımaları, fiziksel olarak ve entelektüel ve ruhsal olarak yedi Varlık Hiyerarşisi. Bir insan - maddi, ruhani ve manevi - ister bir sisteme göre gruplara ayrılmış (geniş anlamda) üçlü doğasının daha net anlaşılması için olsun, bu bölümün temeli ve zirvesi her zaman aynı olacaktır. İnsanda sadece üç Upâdhis (temel) vardır, bütünün ahengini bozmadan herhangi bir sayıda Koshas (kılıf) ve görünüşleri bunlar üzerine inşa edilebilir. Böylece, Ezoterik Sistem ayrı bölünmeyi kabul ederken, Vedântic sınıflandırması beş Koshas verir ve Târaka Râja Yoga bunları dörde sadeleştirir - en yüksek ilkeye göre sentezlenen üç Upâdhis. Ätmâ.

FARKLI HİNT SİSTEMLERİNDE EYLÜL BÖLÜMÜ Ezoterik Budizm				
			Vedânta	**Târaka Râja Yoga**
1	**Sthûla Sharira**		**Annamayakosha (Kosha kelimenin tam anlamıyla "kılıf", her prensibin kılıfıdır)**	**Sthûlopâdhi (Sthûla-upâdhi veya ilkenin temeli)**
2	**Prâna (Yaşam)**		**Prânamayakosha**	
3	**Prâna'nın Aracı (Astral Beden veya Linga Sharira)**			
4	**Kâma Rûpa**			
5	**Akıl**	**(a) İrade ve duygular, Mânomayakosha vb.**		**Sûkshmopâdhi**
		(b) Vijnâgam	**Vijnâmayakosha**	
6	**Manevi Ruh (Buddhi)**		**Anandamayakosha**	**Kâranopâdhi**
7	**Atmâ**		**Atmâ**	**Atmâ**

Az önce ifade edilenler, elbette şu soruyu akla getirecektir: "Ruhsal (veya yarı-ruhsal) bir kişilik, ilgili 'Yüksek Benlikler'i değiştirerek nasıl üçlü veya hatta ikili bir yaşam sürdürebilir? *ad libitum,* ve bir Manvantara'nın sonsuzluğundaki tek ebedi Monad olmaya devam mı edeceksiniz? " Bunun cevabı gerçek Okültist için kolayken, başlatılmamış küfür için saçma görünmelidir. "Yedi İlke", elbette, bölünmez bir Ruhun tezahürüdür, ancak yalnızca Manvantara'nın sonunda ve Tek Gerçeklik düzleminde yeniden birleştiklerinde birlik görünür; "Hacı" yolculuğu sırasında, bu bölünmez Tek Alevin yansımaları, tek ebedi Ruh'un veçheleri, varoluşun tezahür eden planlarından birinde eylem gücüne sahiptir - tezahür etmemiş bir düzlemden kademeli farklılaşmalar - yani o düzlemde uygun şekilde ait olduğu.

Arıtılmış Benlik - (Sayfa 375) Her Mâyâvik koşulu sağlayan dünyamız, bir Üstadın astral ve kişisel Benliği olan saflaştırılmış Egotistik İlkenin, gerçekte En Yüksek Benliğiyle (Âtmâ ve Buddhi) tek bir bütün oluşturmasına rağmen, yine de evrensel merhamet ve

iyilikseverlik, bu yanılsama düzleminde önderlik edecek ve geçici, ödünç alınmış yanıltıcı bir şekil altında kendi başına ayrı, bağımsız bir bilinçli yaşam olacak şekilde ilahi Monad'ından öylesine ayrıdır ki, böylece hem aynı anda hem de iki amaca hizmet eder: onun tükenmesi bireysel Karma'ya ve zihinsel körlüğün etkilerinden kendisinden daha az tercih edilen milyonlarca insanın kurtarılmasına. Sorulursa: "Bir Buda'nın veya bir Jîvanmukta'nın Nirvâna'ya geçişi olarak tanımlanan değişim gerçekleştiğinde, bedeni canlandıran orijinal bilinç nerede - Nirvânî'de veya sonuncusunun 'kalıntılarının' sonraki reenkarnasyonlarında yaşamaya devam eder (Nirmânakâya)? " cevap şudur *hapsedilmiş*

Gibbon'un ifadesiyle bilinç, "gözlem ve deneyimden elde edilen belirli bir bilgi" olabilir, ancak *bedensiz* bilinç bir sonuç değil, bir nedendir. Bu, bütünün bir parçası ya da daha doğrusu, kendi tezahür etmiş etkinliğinin dereceli ölçeğindeki bir Işının, her şeyi kaplayan, tek başına yansımaları farklılaşabilen sınırsız Alevin bir parçasıdır; ve bu haliyle, bilinç her yerde bulunur ve ne lokalize edilebilir ne de belirli bir konuya odaklanabilir ve sınırlandırılamaz. Etkileri tek başına maddenin bölgesiyle ilgilidir, çünkü düşünce maddeyi çeşitli şekillerde etkileyen bir enerjidir, ancak bilinci *aslında* Gizli felsefe tarafından anlaşıldığı ve açıklandığı üzere, içimizdeki duygusal ruhani ilkenin, Bölünmüş Ruh'un (veya Buddhi'nin) ve Yüksek Egomuzun en yüksek niteliğidir ve maddilik düzlemine ait değildir. Fiziksel insanın ölümünden sonra, eğer o bir İnisiyse, insan niteliğinden bağımsız ilkenin kendisine dönüşür; Bilinçli Ego Bilinç oluyor *aslında* Herhangi bir Ego olmadan, ikincisi artık duyularla, hatta uzay veya zamanla sınırlanamaz veya koşullandırılamaz. Bu nedenle, kendisini sahibi Buddhi'den ayırmadan veya onu terk etmeden, kendisini yerelleştirme zorunluluğu olmaksızın aynı zamanda astral insanında da yansıtma yeteneğine sahiptir. Bu, rüyalarımızda çok daha düşük bir aşamada gösterilir. Çünkü bilinç, vizyonlarımız sırasında aktivite sergileyebiliyorsa ve beden ve maddi beyin hızlı uykudayken - ve bu vizyonlar sırasında bile her yerde bulunabiliyorsa - tamamen özgür olduğunda ve daha fazlasına sahip olmadığında gücü ne kadar büyük olmalıdır? fiziksel beynimizle bağlantı.

BÖLÜM XLIII

Buda'nın Gizemi

(Sayfa 376) ŞİMDİ Buda'nın gizemi şunun içinde yatıyor: Saf Bilgeliğin enkarnasyonu olan Gautama, henüz insan bedeninde öğrenmemiş ve diğer ölümlüler gibi dünyanın sırlarına inisiye edilmemişti, ta ki O'nun gizli girintisinden çıktığı güne kadar. Himâlayas ve Benares korusunda ilk kez vaaz verdi. İsa ile aynı: On iki yaşından otuz yaşına kadar, Dağda vaaz verirken bulunduğu zaman, O'nun hakkında olumlu bir şekilde söylenen veya bilinmeyen hiçbir şey yoktur. Gautama, Kendisine verilen Ezoterik Öğretiler konusunda dokunulmaz bir gizlilik sözü vermişti. Kutsal yeminlerini çiğnemeye istekli olsa da, insanlığın cehaletine - ve bunun sonucu olarak acılarına - karşı muazzam acıma duygusuyla, öngörülen sınırlar içinde kalmayı başaramadı. Ezoterik Felsefesini ("Göz Doktrini") ebedi Hakikatin temelleri üzerine inşa ederken, Bazı dogmaları gizleyemedi ve yasal çizgilerin ötesine geçmek, bu dogmaların yanlış anlaşılmasına neden oldu. Sahte Tanrıları ortadan kaldırma kaygısıyla, "Nirvâna'ya Giden Yedi Yol" da Arûpa (biçimsiz) Dünyasının Yedi Işığının bazı gizemlerini açığa çıkardı. Gerçeğin bir kısmı çoğu zaman gerçek olmamasından daha kötüdür.

Gerçek ve kurgu, petrol ve su gibidir: asla karışmazlar.

Ezoterik Öğretinin bedenini canlandırıcı Ruhu olmadan temsil eden yeni doktrini feci etkilere sahipti: hiçbir zaman doğru bir şekilde anlaşılamadı ve doktrinin kendisi Güney Budistleri tarafından reddedildi. Tüm canlılar için sınırsız bir sevgi ve sadaka olan muazzam hayırseverlik, O'nun kasıtsız hatasının temelini oluşturuyordu; ama Karma, sonuçsuz kalırlarsa, iyi ya da kötü niyetlere çok az kulak verir. Vaaz edildiği şekliyle "İyi Yasa", en yüce ahlak kurallarına ve görünür Kosmos'un dışındaki şeylerin benzersiz felsefesine yol açtıysa, olgunlaşmamış zihinleri, sistemin dış örtüsünün altında başka bir şey olmadığına inanmaya yönlendirdi ve yanlış yönlendirdi. sadece ölü mektup kabul edildi. Dahası, yeni öğreti, daha önce Ortodoks Brâhmanik önderliği izleyen birçok büyük zihni rahatsız etti.

Shankarâchârya - (Sayfa 377) Böylece, ölümünden elli küsur yıl sonra "büyük Öğretmen" ["Büyük Öğretmen" dediğimizde, O'nun Budik Egosunu değil, O'nun kişisel veya dünyevi Egosunun aracı olan O'nun içindeki prensibi kast ediyoruz.] tam Dharmakâya ve Nirvâna, Karma ve hayırseverlik amacıyla yeniden doğmaktan memnundu. O'na göre ölüm, ölüm değildir, ancak " *Yaşam İksiri.* "[*Beş Yıllık Teozofi,* Yeni Baskı, s. 3.] O değişti

Daha parlak bir ışığa geçiş için karanlığa ani bir dalış.

Ölümün şoku kırıldı ve diğer pek çok usta gibi, ölümlü bobini attı ve yanması için bıraktı ve küllerini kalıntı olarak hizmet etmek üzere bıraktı ve ince bedenine bürünmüş gezegenler arası yaşama başladı. Hindistan'ın en büyük Vedântik öğretmeni olan Shankara olarak yeniden doğdu; felsefesi tamamen sonsuz Vahiy'in temel aksiyomlarına, Shruti'ye ya da ilkel Bilgelik-Din'e dayanıyordu, Buddha'nın daha önce farklı bir bakış açısından sahip olduğu gibi. Kendisini, Ortodoks Brâhman'ların aşırı coşkulu örtülü metafizikleri ile ruhu canlandıran her umut, aşkın özlem ve sembolün dış görünüşlerinden sıyrılmış, soğuk bilgeliklerinde kristal buz sarkıtları gibi görünen Gautama metafiziğinin ortasında bulur , Ezoterik Felsefenin ilkel gerçeklerinin iskeletleri.

O halde Shankarâchârya Gautama Buda yeni bir kişisel form altında mıydı? Belki de okuyucuyu, daha yüksek ilkesi ya da Ätman'ı, yine de kendi ilahi prototipi olan dış Shankara'nın içinde "astral" Gautama olduğu söylenirse, daha fazla şaşırtabilir - aslında "Işığın Oğlu" - Aditi'nin göksel, akıl doğumlu oğlu.

Bu gerçek yine, tanrısal eski kişiliğin kişisel olmayan Bireysellikte birleşen gizemli aktarımına - şimdi Monad'ın Âtma-Buddhi-Manas olarak tam triniteryan formunda - ister görünür ister öznel olsun, yeni bir bedene aktarılmasına dayanmaktadır. İlk durumda o bir Manushya-Buda'dır; ikincisinde bir Nirmânakâya'dır. Buda'nın Nirvâna'da olduğu söylenir, ancak Gautama'nın bir zamanlar ölümlü olan bu aracı - süptil bedeni - İnisiyelerin arasında hala mevcuttur: ne de acı çeken insanlığın ilahi yardımına ihtiyacı olduğu sürece bilinçli Varlık alemini terk etmeyecektir. her halükarda bu Kök Yarışının sonu. Zaman zaman O, "astral" Gautama, Kendisini en gizemli bir şekilde birleştirir - **Sayfa 378)** Bizler, Avatâras ve büyük azizlerle oldukça anlaşılmaz bir tavır ve onlar aracılığıyla çalışır. Ve bunlardan birkaçı adlandırılmıştır.

Böylelikle Gautama Buddha'nın Shankarâchâya'da reenkarne olduğu kabul edilir - bu, *Ezoterik Budizm:*

> Shankarâchârya basitçe *oldu* Buda her bakımdan yeni bir bedende. [*Op. cit.,* s. 175 Beşinci Baskı.] Mistik anlamıyla ifade doğru olsa da, açıklama şekli açıklanana kadar yanıltıcı olabilir. Shankara, kesinlikle bir Buda idi, ancak Gautama'nın "Astral" Ego'su - ya da daha doğrusu Bodhisattva'sı - Shankarâchârya ile gizemli bir şekilde ilişkilendirilmiş olsa da, hiçbir zaman Buda'nın reenkarnasyonu olmadı. Evet, belki de yeni ve daha iyi uyarlanmış bir tabutun altındaki Ego, Gautama idi - Güney Hindistan'dan bir Brâhman'ınki. Ancak her ikisini de gölgede bırakan Yüksek Benlik olan Âtman, artık Kosmos'ta kendi alanında olan tercüme edilmiş Buda'nın Yüksek Benliğinden farklıydı.

Shankara, tam anlamıyla bir Avatâra idi. Büyük yorumcu Sayanâchârya'ya göre, *Vedalar,* o bir Avatâra ya da Shiva'nın - Logos, Doğadaki Yedinci İlke - Kendisinin doğrudan enkarnasyonu olarak ele alınmalıdır. Gizli Doktrinde Shri Shankarâchârya, İlk Yedi Işınlardan biri olan tezahür etmiş Ruhsal Varlıkların en yükseği olan bir Alevin - ölümlü yaşamının otuz iki yılı boyunca - mesken olarak kabul edilir.

Ve şimdi "Bodhisattva" ile ne kastedilmektedir? Mahâyana mistik sisteminin Budistleri, her BUDDHA'nın Kendisini (hipostatik veya başka türlü) üç Varlık dünyasında, yani Kâma dünyasında (kavga veya arzu - duyusal evren veya dünyamız) bir insan şeklinde aynı anda tezahür ettirdiğini öğretir; bir Bodhisattva olarak R ,pa dünyasında (biçim ama aşırı duyular); ve bir Dhyâni Buda olarak en yüksek Ruhsal Dünyada (tamamen maddi olmayan varoluşlar). İkincisi, uzay ve zamanda ebediyen hakimdir, *yani* bir Mahâ-Kalpa'dan diğerine - üçünün Ädi-Buddha olmasının sentetik doruk noktası [Sadece Ezoterik Öğretileri yüzeysel de olsa açıklamayı amaçlayan bu konudaki ifadelere ekzoterik çalışmalardan itirazlar ileri sürmek faydasız olacaktır. Piskopos Bigandet ve diğerleri, yüce ebedi Ädi-Buddha fikrinin yalnızca nispeten yakın tarihli yazılarda bulunabileceğini kabul etmelerinin nedeni, ekzoterik doktrin tarafından yanıltılmalarıdır. Burada verilenler, Dus Kyi Khorlo'nun (Sanskritçe'de Kâla Çakra veya "Zaman Çarkı" veya süre) gizli kısımlarından alınmıştır.]

Mutlak olan ve bu nedenle uzay ve zaman dışı olan Bilgelik İlkesi. Aralarındaki ilişki şu şekildedir:

Buda Reenkarne Edemez - (Sayfa 379) Dhyâni-Buddha, dünya bir insan Buda'sına ihtiyaç duyduğunda, görevi insanının fiziksel ölümünden sonra olan zihin doğumlu bir oğul olan bir Bodhisattva olan Dhyâna'nın (meditasyon, her şeye gücü yeten bağlılık) gücüyle "yaratır" veya Manushya-Buddha, sonraki Buda'nın ortaya çıkmasına kadar dünya üzerindeki çalışmalarına devam edecek. Bu öğretinin ezoterik anlamı açıktır. Basit bir ölümlü durumunda, ondaki ilkeler yalnızca yedi kozmik ve yedi göksel İlkenin, süper duyusal Varlıkların Hiyerarşisinin az çok parlak yansımalarıdır. Bir Buda söz konusu olduğunda, bunlar neredeyse ilkelerdir *özünde* kendile Bodhisattva onda Kârana Sharira'nın, Ego ilkesinin ve buna uygun olarak geri kalanının yerini alır; ve bu şekilde Ezoterik Felsefe, "Dhyâna [veya soyut meditasyon sayesinde] Dhyâni-Buda'nın [Buda'nın Ruhu veya Monad] bir Bodhisattva'yı veya Manuşya'da astral olarak giyinmiş Ego yarattığı" cümlesinin anlamını açıklar. -Buddha. Böylelikle, Buddha ilerlediği Nirvâna'ya geri dönerken, Bodhisattva Buda'nın yeryüzündeki işine devam etmek için geride kalır. O zaman bu Bodhisattva, Shankarâchârya'nın, Avatâra'nın hayali bedenindeki alt ilkeleri sağlamış olabilir.

Şimdi, Buddha'nın Nirvâna'ya ulaştıktan sonra oradan yeni bir bedenle yeniden karalamak için geri döndüğünü söylemek, hem Brâhmanic hem de Budizm açısından bir sapkınlık dile getiriyor olacaktı. Mahâyâna ekzoterik okulunda üç "Budik" bedenle ilgili öğretilerde bile, [Üç beden (1) Nirmânakâya'dır (Tibetçe Pru-lpai-Ku), Bodhisattva'nın altı Pâramitâ'ya Giden Yol Nirvâna, insanlara öğretmek için insanlara görünür: (2) Sambhogakâya (Dzog-pai-Ku), ahlaki mükemmelliğin üç koşulunu yerine getiren kişinin aldığı, tüm fiziksel duyumlardan etkilenmeyen mutluluk bedeni: ve (3) Dharmakâya (Tibetçe, Chos-Ku'da), Nirvânik bedeni.] Dharmakâya - biçimsiz Varlık - bir kez alındığında, içindeki Buda'nın duyusal algılar dünyasını sonsuza kadar terk ettiği ve bırakmadığı söylenir. Onunla daha fazla bağlantısı olamaz. Ezoterik ya da Mistik Okul'un öğrettiği gibi, Buddha'nın Nirvâna'da olmasına rağmen, ondan sonra çalışmak üzere arkasında Nirmânakâya'yı (Bodhisattva) bıraktığını söylemek, oldukça ortodoks ve hem Ezoterik Mahâyâna hem de Prasanga Mâdhyâmika Okulları'na uygun olarak, ikincisi ezoterik karşıtı ve en akılcı bir sistemdir. İçin

Kâla Çakra Açıklamada şu gösterilmektedir: (1) Ädi-Buddha, ebedi ve koşulsuz; sonra (2) Sambhogakâya-Budalar veya Dhyâni-Budalar gelir, (æonic) sonsuzluktan var olur ve asla kaybolmaz - *Nedensel* Budalar öyle söylenir; ve (3) Manuşya (**Sayfa 380)** Bodhisattvas. Aralarındaki ilişki, verilen tanımla belirlenir. Ädi-Buddha, Vajradhara'dır ve Dhyâni-Budalar, Vajrasattva'dır; yine de bu ikisi kendi düzlemlerinde farklı Varlıklar olsa da. Gerçekte, biri diğerinden hareket eden, insan Buda'sı aracılığıyla bir Dhyâni olarak aynıdırlar. Biri "Sonsuz Zeka" dır; diğeri yalnızca "Yüce Zeka". Daha sonra yeryüzünde Buddha Gautama'da bulunan Phra Bodhisattva için söylenir:

> Kutsal Olan'ın, sınırsız sadakadan canlı varlıklara doğru tercih ettiği, mükemmel Buddhaship'in derhal elde edilmesi için tüm koşulları yerine getirmiş olarak, *bir kez daha* insanın yararı için reenkarne olmak.

Budistlerin Nirvâna'sı, Ezoterik Öğretiye göre Paranirvâna'nın yalnızca eşiğidir: Brâhmanlarda ise, *summum bonum,* artık geri dönüşü olmayan o son durum - her olayda bir sonraki Mahâ-Kalpa'ya kadar değil. Ve bu son görüşe bile, Ezoterik Öğretiyi kabul etmeyecek bazı aşırı ortodoks ve dogmatik filozoflar karşı çıkacaktır. Onlarla Nirvâna mutlaktır

hiçbir şeyin ve hiç kimsenin olmadığı hiçlik: sadece koşulsuz bir Tüm. Bu Soyut İlkenin tüm özelliklerini anlamak için kişi onu sezgisel olarak algılamalı ve Hinduların gerçekten şu şekilde tanımladığı "Evrendeki tek kalıcı durumu" tam olarak anlamalıdır.

> Kusursuz bilinçsizlik hali - aslında Chidâkâsham (bilinç alanı).

ne kadar paradoksal olsa da bu, saygısız okuyucuya görünebilir. [*Beş Yıllık Teozofi,* Sanat. "Kişisel ve Kişisel Olmayan Tanrı, s. 129.]

Shankarâchârya, yazarın örtük olarak inandığı, ancak diğer insanların elbette reddetme özgürlüğüne sahip olduğu bir Avatâra olarak ünlendi. Ve böylece, yeni doğan, güneyli bir Hintli Brahman bebeğinin cesedini aldı; bu bedenin, bizim için gizemli olduğu kadar önemli nedenlerden dolayı, Gautama'nın astral kişisel kalıntıları tarafından canlandırıldığı söylenir. Bu ilahi Ego-Olmayan kendi Upâdhi'sini (fiziksel temeli), bu formlar dünyasında büyük bir Bilge'nin eterik, insan Ego'sunu, Ruh'un alçalması için en uygun araç olarak seçti.

Shankarâchârya dedi ki:

> Parabrahman, Kartâ'dır [Purusha], çünkü başka Adhishtâthâ [Adhishtâthâ, Prakriti'de (veya maddede) aktif veya çalışan ajan yoktur.] ve Parabrahman Prakriti'dir, başka hiçbir madde yoktur. [*Vedânta-Sûtras.* Reklam. I. Pâda iv. Shl. 23 Yorum. Thibaut'un çevirisinde pasaj aşağıdaki gibidir (Doğu'nun Kutsal Kitapları, xxxiv.) S. 286: "Böylelikle öz, geçerli nedendir, çünkü başka hiçbir yönetici ilke yoktur ve maddi neden, çünkü dünyanın kaynaklanabileceği başka hiçbir madde yoktur."]

Bir Fuller Açıklaması - (Sayfa 381) Şimdi, Makrokozmik için doğru olan, Mikrokozmik düzlem için de geçerlidir. Dolayısıyla, bir kez böyle bir olasılığı kabul ettiğimizde, "astral" Gautama veya Nirmânakâya'nın Shankarâchâya'nın ruhunun Upâdhi'si olduğunu, ikincisinin bir reenkarnasyon olduğunu söylemek gerçeğe daha yakındır.

Bir Shankarâchârya'nın doğması gerektiğinde, doğal olarak, tezahür eden fani insandaki ilkelerin her biri, yeryüzünde var olan en saf ve en güzel olmalıdır. Sonuç olarak, bir zamanlar Shankara'nın doğrudan büyük öncülü olan Gautama'ya bağlı olan bu ilkeler, doğal olarak ona çekildi, Doğa ekonomisi, benzer ilkelerin kaba durumdan yeniden evrimini yasakladı. Ancak, daha yüksek eterik ilkelerin, daha düşük daha doğal olanlar gibi, bazen insan tarafından görülemediği (astral bedenler olarak) ve bunlar yerine ayrı veya bağımsız Güçlerin veya Tanrıların ışığında görülmeleri gerektiği unutulmamalıdır maddi nesneler. Bu nedenle, gerçeği temsil etmenin doğru yolu, Gautama Buddha'nın Nirvâna'ya gitmeyen çeşitli ilkelerinin, Bodhisattva'sının, dünyevi Varlık olan Shankarâchârya'nın orta ilkelerini oluşturmak için yeniden bir araya geldi. [İçinde *Beş Yıllık Teozofi (* Sanat. "Shâkya Muni'nin Tarihteki Yeri" s. 234, not) bir gün Rabbimizin Sattapanni Mağarası'nda (Saptaparna) oturduğu bir gün insanı bir Saptaparna (yedi yapraklı) bitkisine benzettiği belirtilir.

"Mendicants," dedi, "her Buda'da yedi Buda vardır ve *altı* Bhikshus ve her dilencide bir Buda. Nedir *Yedi?* Tam bilginin yedi dalı. Ne

bunlar *altı?* Altı duyu organı. Beş nedir? Yanıltıcı varlığın beş unsuru. Ve aynı zamanda on olan Bir? O, onda kutsallığın on biçimini geliştiren ve hepsini Bir'e tabi tutan gerçek bir Buda'dır. " Bu, Buda'daki her ilkenin bu dünyada geliştirilebilecek en yüksek ilke olduğu anlamına gelir; oysa Nirvâna'ya ulaşan diğer adamlar söz konusu olduğunda bu zorunlu değildir. Basit bir insan (Manushya) olarak bile Buddha Gautama tüm insanlar için bir modeldi. Ancak onun Arhatları ille de öyle değildi.

Yukarıdakileri doğru bir şekilde anlayabilmek için Budaların doktrinini ezoterik olarak incelemek ve çeşitli varoluş planları arasındaki ince farkları anlamak kesinlikle gereklidir. Daha açık bir ifadeyle, Bodhisattva'sı için Amitâbha'ya ve Dhyâni-Buddha'sı için Avolokiteshvara'ya sahip olan insan Buda'sı Gautama - doğrudan Ädi-Buddha'dan çıkan üçlü - bunları “Dhyâna” (meditasyon) ile özümsemiş ve böylece bir Buda ("aydınlanmış"). Başka bir şekilde, tüm erkekler için durum böyledir; Her birimizin kendi Bodhisattva'sı vardır - orta ilke, eğer bir an için ayrılmış grubun üçlü bölünmesine bağlı kalırsak - ve onun Dhyâni-Buddha'sı veya "Oğulun Babası" Chohan. Göksel Varlıkların yüksek Hiyerarşisi ile bağlantı bağımız burada kısaca yatıyor, ancak onları asimile edemeyecek kadar günahkârız.

(Sayfa 382) İnsan Buda'sının (Gautama) tercümesinden altı asır sonra, asil ve sevgi dolu ama fırsat tarafından daha az tercih edilen başka bir Reformer, dünyanın başka bir yerinde, daha az ruhani bir ırk arasında ortaya çıktı. Dünyanın iki Kurtarıcı, Doğulu ve Batılı hakkındaki sonraki görüşleri arasında büyük bir benzerlik vardır. Milyonlar iki Ustanın doktrinlerine dönüşürken, her ikisinin düşmanları - en tehlikelisi olan mezhepçi muhalifler - Gizli hakikatlere dayalı kötü niyetle çarpıtılmış ifadeler ima ederek her ikisini de paramparça etti ve bu nedenle iki kat tehlikeli. Buda için Brâhman'lar tarafından O'nun gerçekten Vişnu'nun bir Avatâra'sı olduğu, ancak Brâhman'ları imanlarından ayartmaya geldiği ve bu nedenle Tanrı'nın kötü yönü olduğu söylenir: İsa'nın Bardesanyalı Gnostikleri ve diğerleri onun Nebu, sahte Mesih, yıkıcı ve eski Ortodoks din olduğunu iddia ettiler. Diğer mezhepçiler "Yeni bir Nazars mezhebinin kurucusu" dedi. İbranice'de "Naba" kelimesi "ilhamla konuşmak" anlamına gelir. () bilgelik Tanrısı Nebo'dur). Ancak Nebo, aynı zamanda, gezegenlerin Hindu monogramındaki Buda olan Merkür'dür. Ve bu, Talmudistlerin, İsa'nın, Sir William Jones tarafından Gautama Buddha ile karıştırılan Merkür Genius'undan (veya Naip) ilham aldığını düşünmeleriyle gösterilmiştir. Gautama ve İsa arasında burada fark edilemeyecek birçok garip benzerlik noktası var. [Görmek ”() Bilgeliğin Tanrısı Nebo'dur). Ancak Nebo, gezegenlerin Hindu monogramında Buda olan Merkür'dür. Ve bu, Talmudistlerin, İsa'nın, Sir William Jones tarafından Gautama Buddha ile karıştırılan Merkür Genius'undan (veya Naip) ilham aldığını düşünmeleriyle gösterilmiştir. Gautama ve İsa arasında burada fark edilemeyecek birçok garip benzerlik noktası var. [Görmek ”() Bilgeliğin Tanrısı Nebo'dur). Ancak Nebo, gezegenlerin Hindu monogramında Buda olan Merkür'dür. Ve bu, Talmudistlerin, İsa'nın, Sir William Jones tarafından Gautama Buddha ile karıştırılan Merkür Genius'undan (ya da Naip) ilham aldığını düşünmeleriyle gösterilmiştir. Gautama ve İsa arasında burada fark edilemeyecek birçok garip benzerlik noktası var. [Görmek *Isis Açıklandı,* ii. 132.]

Her iki İnisiye de kültürsüz kitlelere nihai bilginin edindiği güçleri vermenin tehlikesinin farkında, kutsal alanın en iç köşesini derin bir karanlıkta bıraktıysa, kim insan doğasını bilen, bunun için ikisini de suçlayabilir? Yine de, sağduyuyla harekete geçen Gautama, Gizli Bilginin Ezoterik ve en tehlikeli kısımlarını anlatılmamış bırakmış ve seksenlerin olgun yaşlılığına kadar yaşamış olsa da - Ezoterik Doktrin, yüz yıl diyor, onun temel gerçeklerini öğretmiş olmanın kesinliğiyle ölüyor. ve dünyanın üçte birinin dönüşümünün tohumlarını ektikten sonra, belki de gelecek nesil için kesinlikle iyi olandan fazlasını açığa çıkardı. Ancak öğrencilerine, insana Kendisinin yarattığından çok daha büyük "mucizeler" üretme gücü veren bilgiyi vaat eden İsa öldü. bırakıyor, ancak birkaç sadık mürit - bilgiye ulaşmanın sadece yarısı. Bu nedenle, yalnızca kendilerinin yarı bildiklerini aktarabilecekleri bir dünya ile mücadele etmek zorundaydılar - daha fazlasını değil. Daha sonraki çağlarda, her ikisinin de ekzoterik takipçileri, verilen gerçekleri çoğu kez tanınmadan karıştırdılar.

Kurban - (Sayfa 383) Batılı Üstadın taraftarlarına gelince, bunun kanıtı, hiçbirinin artık vaat edilen "mucizeleri" üretemeyeceği gerçeğinde yatmaktadır. Bir seçim yapmak zorundalar: Ya hata yapan onlardır, ya da boş bir söz, gereksiz bir övünme için mahkemeye çıkarılması gerekenler Efendileridir. [**"** Kişi Buddha olmadan önce Bodhisattva olmalıdır: Bodhisattva'ya dönüşmeden önce bir Dhyâni-Buddha olmalıdır. . . . Bodhisattva, Babasına ve oradan da Tek Yüce Öz'e giden yol ve Yoldur ”(*Budaların İnişi.* s. 17. Äryâsanga'dan). "Yol, Gerçek ve Yaşam benim: Baba'ya kimse gelmez ama benim tarafımdan" (*St. John,* xiv.6). Amaç "yol" değildir. Hiçbir yerde *Yeni Ahit* İsa, yapay olarak, kendisine Tanrı veya "Tanrı'nın oğlu" dan daha üstün bir şey, herkes için ortak bir "Baba" nın oğlu diyordu. Paul asla söylemedi (I. *Tim.,* iii. 10). "Tanrı bedende tezahür etti", ancak "bedende tezahür eden kişi" (Gözden Geçirilmiş Baskı). Budistler arasındaki ortak sürü - özellikle Birmanyalılar - İsa'yı, Buda'nın öğretilerine karşı çıkan bir akraba olan Devadatta'nın bir enkarnasyonu olarak kabul ederken, Ezoterik Felsefe öğrencileri Nazarene Bilge'de Buda'nın Kendisinde Kendisinin ruhu olan bir Bodhisattva görürler. .] İkisinin kaderinde neden böyle bir fark var? Okültistler için Karma ya da İlahi Takdir'in eşitsiz lehine olan bu muamma Gizli Doktrin tarafından çözülmüştür.

Aziz Paul'un dediği gibi, bu tür şeylerden alenen bahsetmek "yasal değildir". Bu konu ile ilgili olarak sadece bir açıklama daha verilebilir. Birkaç sayfa önce, yaşamak için kendini feda eden, Nirvâna'dan tamamen vazgeçen, ancak daha önceki varlıklarda edindiği bilgileri asla kaybedemeyen, ancak bu tür ödünç alınan bedenlerde asla yükselemeyeceği söylenmişti. Neden? Çünkü o, sadece daha yüksek bir alandan gelen bir “Işık Oğlu” nun aracı haline geldiğinden, Arûpa olan, bu dünyaya kendi uyumu olan kişisel astral bedenine sahip değildir. Bu tür "Işık Oğulları" veya Dhyâni-Budalar, enkarnasyon döngülerini olağan anlamda kapatan ve bu nedenle Karmaless olarak uzun zaman önce bireysel Rûpalarını bırakan ve ile özdeşleşen önceki Manvantaraların Dharmakâyalarıdır ilk İlke. Bu nedenle, onun için sıradan anlamda yeniden doğuşlar olmadığından, yeni bedenin yeryüzü hacındaki kötülüklerine ya da hatalarına katlanmaya hazır, ilerleme ve yeniden doğuş düzleminde herhangi bir ödül olmaksızın, kurbanlık bir Nirmânakâya'nın gerekliliğidir. Yüksek Benlik veya İlahi Monad böyle bir durumda düşük Ego'ya bağlı değildir; bağlantısı sadece geçicidir ve çoğu durumda Karma kararları ile hareket eder. Bu, açıklaması Gñâna'nın (Gizli Bilgi) en yüksek İnisiyasyonu ile ilgili olan gerçek, gerçek bir fedakarlıktır. Ruhun doğrudan evrimi ve Maddenin evrimi ile, tezahür eden Dünyaların temelindeki ilkel ve büyük Kurban, kademeli boğulma ve Onun için sıradan anlamda yeniden doğuşlar olmadığından, ilerleme ve yeniden doğuş düzleminde gelecekte herhangi bir ödül olmaksızın yeryüzündeki hac yolculuğunda yeni bedenin kötülükleri veya hataları için acı çekmeye hazır. Yüksek Benlik veya İlahi Monad böyle bir durumda düşük Ego'ya bağlı değildir; bağlantısı sadece geçicidir ve çoğu durumda Karma kararları ile hareket eder. Bu, açıklaması Gñâna'nın (Gizli Bilgi) en yüksek İnisiyasyonu ile ilgili olan gerçek, gerçek bir fedakarlıktır. Ruhun doğrudan evrimi ve Maddenin evrimi ile, tezahür eden Dünyaların temelindeki ilkel ve büyük Kurban, kademeli boğulma ve (Onun için sıradan anlamda yeniden doğuşlar olmadığından, ilerleme ve yeniden doğuş düzleminde gelecekte herhangi bir ödül olmaksızın yeryüzündeki hac yolculuğunda yeni bedenin kötülükleri veya hataları için acı çekmeye hazır. Yüksek Benlik veya İlahi Monad böyle bir durumda düşük Ego'ya bağlı değildir; bağlantısı sadece geçicidir ve çoğu durumda Karma kararları ile hareket eder. Bu, açıklaması Gñâna'nın (Gizli Bilgi) en yüksek İnisiyasyonu ile ilgili olan gerçek, gerçek bir fedakarlıktır. Ruhun doğrudan evrimi ve Maddenin evrimi ile, tezahür eden Dünyaların temelindeki ilkel ve büyük Kurban, kademeli boğulma ve (böyle bir durumda alt Ego'ya bağlı değildir; bağlantısı sadece geçicidir ve çoğu durumda K BEN. *Korint.,* xv. 36] Bu nedenle Purusha Sûkta'da *Rig Veda, [Op.cit.,* Mandala x., İlahi 90.] sonraki tüm dinlerin ana kaynağı ve kaynağı olan “bin başlı Purusha” nın Dünya'nın kuruluşunda katledildiği, onun kalıntılarından Evrenin doğabileceği alegorik olarak belirtilir. Bu, kurban kuzunun Hıristiyanlık da dahil olmak üzere çeşitli dinlerde daha sonra çok oluşmuş sembolün temelinden - gerçekten tohumundan - az ya da çok değildir. "Aja" (Purusha), "doğmamış" veya ebedi Ruh kelimeleri üzerine oynanan bir oyundur, Sanskritçe'de "kuzu" anlamına da gelir. Ruh ortadan kaybolur - mecazi olarak ölür - maddeye daha çok karışır ve dolayısıyla “doğmamış” ya da “kuzu” nun kurbanı olur.

BUDDHA'nın neden bu fedakarlığı yapmayı seçtiği, yalnızca O'nun dünyasal yaşamının en ufak bilgisine göre Karma kanunlarının tam bir kavrayışını ekleyenler için açık olacaktır. Ancak bu tür olaylar en istisnai durumlara aittir.

Geleneklere göre Brâhman'lar, Gautama BUDDHA ve O'nun

daha sonra Shankarâchârya tarafından yapıldığı gibi, bunları saf Vaidic Brâhmanizm ilkeleriyle harmanlamak ve uzlaştırmak yerine öğretiler. Gautama asla *Vedalar,* sadece önyargılı yorumların ekzoterik büyümesine karşı. Shruti - sonucu ortaya çıkan ilahi sözlü vahiy
Veda - ebedidir. Onu yazmış olan Rishilerinki gibi Gautama Siddartha'nın kulağına ulaştı. Brâhmanik düşüncenin ve hayalin daha sonraki aşırı büyümesini reddederek vahyi kabul etti ve doktrinlerini tek ve aynı ölümsüz hakikat temeli üzerine inşa etti. Batılı halefi Gautama'da olduğu gibi, "Merhametli", "Saf" ve "Adaletli", ilahi fanilerin dünya yıllıklarında olmasa da, tarihi Üstadların Doğu Hiyerarşisinde bulunan ilk şeydi. Irk, doğum ya da kast arasında küçük farklar olmaksızın tüm insanlığı tek bir kucakta kilitleyen o cömert duygudan etkilenmiş. O yüce ve asil prensibi ilk ilan eden O'dur ve yine onu ilk uygulayan da O'dur. Yoksullar ve kınananlar, dışlanmışlar ve talihsizler uğruna, O'nun tarafından kralın bayram masasına davet edildi.

Shankarâchârya Hala Yaşıyor - (Sayfa 385) O zamandan beri, bunlar gibi prens-dilenciyi, rütbesini ve mevkisini unutarak, yasak mabedin kapılarını parya ve alçak mülkün adama geniş bir şekilde açmış olan bir kralın oğlu asla affetmedi. kalıtsal rütbe veya servet üzerinde kişisel erdeme. Günah onlara aitti - yine de nedeni: "Merhametli ve Kutsanmış Olan" bu illüzyon dünyasından tamamen çıkamaz ve herkesin günahını kefaret etmeden nedenler yaratamaz - dolayısıyla bu Brâhman'ların da. Eğer “insandan muzdarip adam” Tathâgata'ya güvenli bir sığınak bulmuşsa, “adama eziyet eden adam” da özverili, tüm kucaklayıcı ve bağışlayıcı sevgiden nasibini almıştı. Düşmanlarının günahını kefaret etmek istediği belirtilir. O zaman, ancak tam bir Dharmakâya ve “kalıntıları olmayan” bir Jîvanmukta olmaya razı oldu.

Shankarâchârya'nın hayatının kapanışı bizi yeni bir gizemle karşı karşıya getirir, Shankarâchârya Himâlayas'taki bir mağaraya çekilir ve hiçbir öğrencisinin onu takip etmesine izin vermez ve orada sonsuza dek dinsizin gözünden kaybolur. Öldü mü? Gelenek ve popüler inanç olumsuz yanıt verir ve bazı yerel Guru'lar, kesin bir şekilde desteklemezlerse, söylentiyi inkar etmezler. Gizli Doktrinde verilen gizemli detaylarıyla gerçek, onlar tarafından biliniyor; sadece büyük Dravidian Guru'nun doğrudan takipçilerine tam olarak verilebilir ve uygun olduğunu düşündükleri kadar onu ifşa etmek yalnızca onlara aittir. Yine de, bu Üstadın Shamballa Kardeşliği arasında, ötesinde, çok ötesinde, gizemli, görünmeyen ama yine de güçlü bir mevcudiyet olarak ruhsal varlığında bugüne kadar yaşadığı iddia edilmektedir.

BÖLÜM XLIV

" Buddha'nın Reenkarnasyonları

(Sayfa 386) Yorumlarda "Dezhin Shegpa" [Kelimenin tam anlamıyla, "seleflerinin yolunda [veya yolunda] yürüyen [veya takip eden]"] (Tathâgata) bölümündeki HER bölüm, o büyük filozofun hayatının bir yılını temsil etmektedir. kamu ve özel öğretmenin ikili yönü, ikisi karşılaştırılıyor ve yorumlanıyor. Bilge'nin uzun bir çalışma, meditasyon ve İnisiyasyonlar yoluyla Budalığa ulaştığını gösterir, başka herhangi bir Üstadın yapması gerekeceği gibi, zorlu “Mükemmellik Yolu” na çıkan merdivenin tek bir basamağını bile kaçırmazsınız. Bodhisattva, kimilerinin düşündüğü gibi ilahi bir doğum nedeniyle değil, diğer her neofitin tüm zorluklarına katlanmak zorunda kaldıktan sonra kişisel çaba ve liyakat yoluyla bir Buda ve bir Nirvânî oldu. Sadece Nirvâna'nın bedende ve bu dünyada yaşarken ulaşması, daha önceki doğumlarda “Dzyan Yolu” nda (bilgi, hikmet) yüksekte olmasından kaynaklanıyordu. Zihinsel veya entelektüel yetenekler ve soyut bilgi, yeni doğumunda bir İnisiyeyi takip eder, ancak tüm ardışık aşamalardan geçerek, yeniden olağanüstü güçler edinmesi gerekir. Rinchen-na-dun'u ("yedi değerli armağan") edinmesi gerekiyor [Schmidt, *Slanong Seetsen.* s. 471 ve Schlagintweit,

Tibet'te Budizm, s. 53, bu değerli şeyleri kabul et *kelimenin tam anlamıyla,* onları "tekerlek, değerli taş, kraliyet eşi, en iyi muhasebeci, en iyi at, fil, en iyi lider" olarak sayıyor. Bundan sonra, "bir Dhyâni-Buddhi ve bir Dhyâni-Bodhisattva'nın yanı sıra" her insan Buda'sının "bir dişi yoldaş, bir Shakti" ile donatılıp donatılmadığını merak edebilir - gerçekte "Shakti" sadece Ruh-gücü, psişik enerjidir. Üstad olarak Tanrı'nın. "Yedi değerli armağan" ın üçüncüsü olan "kraliyet eşi", büyük olasılıkla bilgili Oryantalisti birbiri ardına bu gülünç hataya sürükledi.] Meditasyon döneminde, fiziksel düzlemdeki hiçbir dünyevi fenomenin zihnine girmesine veya düşüncelerinin üzerinden geçmesine izin verilmemelidir. Zhine-lhagthong (Sanskritçe: Vipashya, dini soyut meditasyon) kendisinden bağımsız olarak en harika fakültelerinde gelişecektir.

Vajradhara - (Sayfa 387) Dört derece tefekkür veya Sam-tan (Sanskritçe: Dhyâna) bir kez elde edildiğinde her şey kolaylaşır. Çünkü o insan, bireysellik fikrinden tamamen kurtulduktan sonra, Kendini Evrensel Benlikte birleştirerek, yük taşının (Ädi Buddha veya Anima Mundi) doğasında bulunan özelliklerin olduğu çelik çubuk haline gelir. onun içinde şimdiye kadar uykuda olan güçler uyanır, görünmez Doğadaki gizemler açığa çıkarılır ve bir Thonglam-pa (bir Görücü) olur ve o bir Dhyâni-Buddha olur. Lokottaradharma'nın (sebeplerin en yüksek dünyası) her Zung'u (Dhâranî, mistik bir kelime veya mantra) onun tarafından bilinecektir.

Böylece, yirmi yıl sonra, dış ölümünden sonra, muazzam sevgisi ve hatalı ve cahil insanlığa "acınası merhameti" ile Tathâgata, Paranirvâna'yı [Bir Bodhisattva Nirvâna'ya ulaşabilir ve Buddha gibi yaşayabilir ve ölümden sonra hedefi reddedebilir. Dünyamızın cazibesi içindeki Devachanic bölgelerinde kalırken çeşitli şekillerde talimat verebileceği insanlığın yararına enkarnasyon veya kabul etme ve kullanma. Ancak bir kez olsun Paranirvâna'ya veya “kalıntısız Nirvâna” ya ulaştıktan sonra - en yüksek Dharmakâya koşulu, ki bu durumda, tüm dünyevi koşulların tümüyle dışında kalır - yeni bir Manvantara'nın başlangıcına kadar, döngünün ötesine geçtiği için bir daha geri dönmeyecektir. erkeklere yardım etmeye devam edebilmesi için.

Bir Yorum diyor:

Göçten Kurtuluş Yoluna [Thar-lam] ulaştıktan sonra, Tulpa [Tulpa

bir üstadın bir yetişkin, çocuk veya yeni doğmuş bir bebek olsun, canlı bir bedene gönüllü olarak enkarnasyonudur.]
artık Paranirvânî olmak, Septenary Ku-Sum'un çemberini kapatmaktır. [Ku-sum, Nirvanâ durumunun üçlü formu ve "Varolmama döngüsü" içindeki ilgili süresidir. Buradaki yedi rakamı, ayrı Sistemimizin yedi Turuna atıfta bulunmaktadır.] *Ödünç aldığı Dorjesempa'yı birleştirdi*
[*Vagrasattva] Evrensel'e girin ve onunla bir olun.*

Vajradhara, aynı zamanda Vajrasattva (Tibetçe: Dorjechang ve Dorjedzin veya Dorjosampa), tüm Dhyân Chohans veya Dhyâni Buddhas, en yüksek, Yüce Buda'nın naibi veya Başkanıdır; kişisel, ancak hiçbir zaman nesnel olarak tezahür etmedi; "Yüce Fatih", "Tüm Gizemlerin Efendisi", "Başlangıcı veya Sonu Olmayan" - kısaca Budizm Logoları. Çünkü, Vajrasattva olarak, O sadece Dhyâni Budalarının veya Dhyân Chohans'ın Tsovo'sudur (Şef) ve İkinci Dünya'daki Yüce Zekadır; oysa Vajradhara (Dorjechang) olarak, O yukarıda sayılan her şeydir. "Bu ikisi bir ama yine de iki" ve bunların üzerinde "Yüce Tezahür Etmemiş Olan Chang ve (**Sayfa 388)** Adı olmayan Evrensel Bilgelik. " İkisi bir arada O (Onlar), Kötülüğü başlangıçtan itibaren bastıran ve fetheden Güçtür, yalnızca yeryüzündeki istekli özneler üzerinde hüküm sürmesine izin verir ve ondan nefret eden ve nefret edenler üzerinde hiçbir gücü yoktur. Ezoterik olarak alegori kolayca anlaşılır; Egzoterik olarak Vajradhara (Vajrasattva), tüm kötü ruhların İyi Yasanın (Budizm) yayılmasını engellemeyeceklerine yemin ettikleri ve önünde tüm iblislerin titrediği Tanrı'dır. Bu nedenle, bu ikili şahsiyetin aynı olduğunu söylüyoruz *rol*

Yehova ve Yahudi Kabalistlerin Metatronu Başmelek Mikael gibi kanonik ve dogmatik Tibet Budizminde ona atandı. Bu kolayca gösterilir. Mikael, “Tanrı'nın yüzünün meleği” veya Efendisini temsil eden kişidir. İsrailoğullarının önünde, "Yüzüm seninle gidecek" (İngilizce "mevcudiyet"), Musa'ya Tanrı diyor. *Çıkış,* xxxiii. 141). "Varlığımın meleği" (İbranice: "yüzümün") (*Isaiah,*

Ixiii.9). vb. Roma Katolikleri, Mesih'i aynı zamanda onun feroueri olan veya mistik bir şekilde "yüz" olan Mikael ile özdeşleştirir. Bu tam olarak Vajradhara'nın veya Vajrasattva'nın Kuzey Budizm'deki konumudur. İkincisi için, Vajradhara (Dorjechang) olarak Yüksek Benliğinde, *asla* ilksel Yapıcılar olan yedi Dhyân Chohans dışında tezahür etti. Ezoterik olarak, topluca "Yedi" nin Ruhu, yedinci ilkesi veya Ãtman'dır. Egzoterik olarak, herhangi bir miktarda masal bulunabilir. *Kâla Çakra,* Kanjur'un Gyut [veya (D) adam] bölümündeki en önemli çalışma, mistik bilgi [(D) gyu] bölümü. Dorjechang (bilgelik) Vajradhara'nın, onu meleğe El-Shaddai, Omnipotent ve Might One adını veren Kabalistlerin Briatik dünyası olan saf Ruhların birinci dünyasında, onu Metatron'a bağlayan ikinci Arûpa Dünyasında yaşadığı söylenir. . Metatron Yunanca α ϒϒ ελος (Haberci) veya Büyük Öğretmen. Mikael, Ejderha Şeytan ile savaşır ve onu ve Meleklerini fetheder. Kötü Ruhların Zulmü Vajrapâni ile bir olan Vajrasattva, her zaman güneşi ve ayı (tutulmaları) yemeye çalışan Büyük Ejderha Râhu'yu fetheder. Hıristiyan efsanesindeki "Cennette Savaş", kötü meleklerin iyi olanların (Hanok) sırlarını (büyülü bilgeliğini) ve "Hayat Ağacı" nın gizemini keşfetmesine dayanır. Herkesin Hindu ve Budist Panteonlarındaki ekzoterik anlatıları okumasına izin verin - ikincisi birincisinden alınmıştır - ve her ikisini de Gizli Doktrin'deki aynı ilkel, arkaik alegoride bulacaktır. Egzoterik metinlerde (Hindu ve Budist) Tanrılar okyanusu çalkalayarak ondan Yaşam Suyu - Amrita - veya Bilgi İksirini çıkarırlar.

Yaşayan Budalar - (Sayfa 389) Her ikisinde de Ejderha bunun bir kısmını çalar ve adı ne olursa olsun Vishnu veya Vajradhara veya baş Tanrı tarafından cennetten sürülür. Aynısını kitabında buluyoruz
Enoch, ve St.John's'da şiirselleştirilmiştir. *Vahiy.* Ve şimdi alegori, tüm hayali süslemeleriyle bir dogma haline geldi!

Daha sonra bahsedileceği gibi, Tibet Lamaseries birçok sır ve yarı gizli cilt içerir.

büyük bilgelerin hayatlarını detaylandırıyor. İçlerindeki ifadelerin çoğu kasıtlı olarak karıştırılır ve diğerlerinde okuyucu, ona bir ipucu verilmedikçe, aynı öğretimi takip eden birçok kişiyi kapsayacak şekilde tek bir adın kullanılmasıyla şaşkına döner. Böylece, bir "yaşayan Budalar" dizisi vardır ve Buda adı öğretmenden sonra öğretmene verilir. Schlagintweit şöyle yazıyor:

> Her insana Buda bir Dhyâni-Buda'ya ve bir Dhyâni-Bodhisattva'ya aittir ve birincinin sınırsız sayısı, ikincisinin de eşit derecede sınırsız sayıda olmasını içerir. [*Tibet'te Budizm.* s. 52. Bir adın bu aynı genel kullanımı, Hindular arasında Shankarâchârya'nınkiyle birlikte bulunur, yalnızca bir örnek alır. Tüm halefleri onun adını taşır, ancak O'nun reenkarnasyonları değildir. Öyleyse "Budalar" ile.]

[Ama eğer bu böyleyse - ve ismin ekzoterik ve yarı ekzoterik kullanımı ifadeyi haklı çıkarıyorsa - okuyucu Dhyâni Budaları ile insan Budaları arasında ayrım yapmak için kendi sezgisine güvenmeli ve büyük BUDDHA için geçerli olmamalıdır. Beşinci Irk kitaplarda "Buda" ya atfedilen her şey, söylendiği gibi, panjurların sürekli olarak tanıtıldığı yerlerdir.

Bu kitaplardan birinde, yazarın daha önce olduğu gibi tamamen kendi sorumluluğunda verdiği bazı garip ve belirsiz ifadeler yapılmıştır, çünkü birkaçı yüzeysel anlamlarında yanıltıcı kelimelerin altında gizli bir anlam hissedebilir.] [Parantez içindeki kelimeler verilmiştir. Karmaşık ve çelişkili olan ve HPB'nin muhtemelen bir dereceye kadar açıklamayı amaçladığı aşağıdaki ifadeleri, ardından farklı cümlelerle iki veya üç kez yazıldığı için tanıtmak. MS. HPB'nin söylediği her şey burada bir araya getirilmiştir, yukarıdaki ekleme onu kendisinden ayırmak için parantez içinde işaretlenmiştir.] Shankarâchârya'nın otuz üç yaşında ölümlü bedeninden bıktığı belirtilmektedir. girdiği mağarada "ve Bodhisattva'nın,

İşlemediği günahın yüküyle.

Aynı zamanda eklendi:

> Kişi dış bedenini özgür iradeyle hangi yaşta çıkarırsa çıkarsın, o yaşta, bir sonraki yeniden doğuşunda iradesine karşı şiddetli bir ölümle ölmesi sağlanacaktır.

(Sayfa 390) Şimdi, Karma "Mahâ Shankara" yı tutamazdı (gizli eserde Shankara'nın adı olduğu gibi), Avatâra gibi, kendi Ego'su yoktu, ama bir Bodhisattva - gönüllü bir kurban olan Bodhisattva. Günahkâr olsun ya da olmasın, ikincisinin de eylem için herhangi bir sorumluluğu yoktu. Bu nedenle, Karma adaletsiz davranamayacağı için meseleyi görmüyoruz. Tüm bu hikayede, başlatılmamış hiçbir aklın asla çözemeyeceği korkunç bir gizem var. Yine de, doğal bir soruyu öneren, "O halde, Karma kim tarafından cezalandırıldı?" ve cevaplanmaya bırakılıyor.

Birkaç yüzyıl sonra Buddha'nın bir enkarnasyon daha denediği söylenir, * * * * ve yine, adı Tiani-Tsang olarak verilen bu Üstadın ölümünden elli yıl sonra. [Kral Suddhodana.] Ayrıntı yok, daha fazla bilgi veya açıklama verilmiyor. Basitçe ifade edilirse, son Buda'nın Karma'sından hiçbir Tanrı'nın kendisinin kaçamayacağı, bazı gizemlerin kendisi tarafından açığa çıkardığı daha derinlere gömülmek zorunda kaldığı için - dolayısıyla yanlış yorumlanmış kalıntılarını çözmek zorunda olduğu söylenir. Kullanılan kelimeler

çevrildiğinde durun: [Yıldızlarla işaretlenmiş birkaç isim vardır.]

> Kral Zastang'ın oğlu Shramana Gautama olarak elli iki yıl erken doğdu; sonra dış görünüşünden bıkan Mahâ Shankara olur olmaz elli yedi yıl önce emekli oldu. Bu kasıtlı hareket uyandırdı ve otuz üçte yeni * * * biçimini öldüren Kral Karma'yı cezbetti.
> **[** Shankarâchârya da otuz iki yaşında öldü ya da efsaneye göre müritlerinin gözünden kayboldu.] Bedenin yaşı ertelendi. [Kişi dış bedenini özgür iradeyle hangi yaşta ertelerse, o yaşta bir sonraki enkarnasyonunda ölmesi sağlanacaktır.
> *Iradesine karşı* —Yorum.] Bir sonraki (bedeninde) otuz iki yaşında ve biraz daha fazla ve yine bir sonrakinde seksen yaşında, bir Mâyâ'da ve gerçekte yüz yaşında öldü. Bodhisatva Tiani-Tsang'ı seçti, ["Tiani-Tsang" Tyana Apollonius'u mu temsil ediyor? Bu basit bir tahmin. Bu Üstadın hayatındaki bazı şeyler hipotezle uyuşuyor gibi görünüyor - diğerleri buna karşı çıkıyor.] Sonra tekrar Sugata Tsong-Kha-pa oldu ve böylece Dezhin-Shegpa oldu
>
> **[** Tathâgata - "seleflerinin yoluna ve tarzına uyan kişi."]. Kutsanmış Olan, nesline * * * olarak iyilik yapabilirdi ama gelecek nesillere hiçbir şey yapamazdı ve bu nedenle Tiani-Tsang olarak yalnızca " *kalıntılar* "[Bizim anladığımız şekliyle emsal Karma'sının]. Yedi Yol ve Dört Gerçek bir kez daha gözden kayboldu. Merhametli Olan, o zamandan beri dikkatini hapsediyor ve babacanca Bodyul'un kalbine, gerçeğin tohumlarının fidanlık alanıyla ilgileniyordu. O zamandan beri kutsanmış "kalıntılar" insan Bodhisattvalarının birçok kutsal bedeninde gölgede kalmış ve dinlenmiştir.

Daha fazla bilgi verilmez, en azından gizli ciltte bulunabilecek herhangi bir ayrıntı veya açıklama vardır.

Belirsiz Bir Geçit - (Sayfa 391) İçinde her şey karanlık ve gizemdir, çünkü açıkça yazılmıştır, ancak zaten talimat verilmiş olanlar için. İsimlerin yerine birkaç yanan kırmızı yıldız işareti konur ve verilen birkaç gerçek aniden kırılır. Gautama the Buddha'nın "doğrudan takipçileri" - "Bir sonraki döngü için O'nun Kilisesi tarafından reddedilecek olanlar" ve Shankarâchârya'nın "doğrudan takipçileri" ve Shankarâchârya'nın "doğrudan takipçileri" ve Shankarâchârya'nın "doğrudan takipçileri" daha fazlasını eklemekten memnun olmadıkça, bilmecenin anahtarı öğrencinin sezgisine bırakılmıştır .

Son bölüm, Buda'nın yaşamının yetmiş üç yılını kapsayan yetmiş bölümün bir özetini veriyor [Ezoterik öğretiye göre Buddha gerçekte yüz yıl yaşadı, ancak sekseninci yılında Nirvana'ya ulaşmış olmasına rağmen, yaşam dünyası. "Shâkyamuni'nin Tarihteki Yeri" makalesine bakın. *Beş Yıllık Teozofi.]* - bundan son paragraf aşağıdaki gibi özetlenmiştir:

> Üç sırdan [Sang-Sum] en mükemmel yerinden, eşsiz merhametin Efendisi'nden, tüm dayanak noktalarında töreni gerçekleştirdikten sonra ortaya çıkıyor. ve bunların her biri kesilmiş, [Bu bir *gizli* Yüksek Başlatma ile ilgili olan ayin, İskenderiyeli Clement'in "Tanınma simgesinin Mesih'i keserek olduğu gibi bizimle ortak olmasından" söz ederken ima ettiği ile aynı anlama sahiptir (Strom., 13). Schlagintweit bunun ne olabileceğini merak ediyor. "Bir keşişin tipik temsili." "her zaman uzun, kesilmemiş saçları ve sakalı olan bir adamdır" diyor. . . Çok sık seçilen bir tören, ne sebeple olduğunu açıklayamasam da, anlamı kaygıyla Lamalar tarafından derin bir sır olarak saklanan Chod ('kesmek' veya 'yok etmek') ayinidir. " (*Tibet'te Budizm.* s. 163).] [Gücü] Hlun-Chub [Hlun-Chub, insandaki ilahi ruhtur, en yüksek derecede görgü] aracılığıyla algılanır.

bir sonraki göreviydi. Most-Illustrious meditasyon yaptı ve kendine bunun yardımcı olup olmayacağını sordu
[gelecek] nesiller. İhtiyaç duydukları şey, Mâyâ'nın bir illüzyon gövdesi içinde görmesiydi. Hangi?
. . . Acıların ve kederlerin büyük fatihi doğdu ve doğduğu yere geri döndü. Orada Sugata birkaç kişi tarafından memnuniyetle karşılandı, çünkü artık Shramana-Gautama'yı tanıyorlardı." Shakya-

[Kudretli] Nirvâna'dadır. . . Bilimi Shuddha'lara [Shûdra] verdi "dediler Damze Yul [Brâhmans'ın ülkesi: Hindistan]. . . . Merhametten doğan, Yüce Olan'ın emekli olması ve sonra [karmik olarak] Mahâ Shankara olarak görünmesi gerektiğiydi; ve acımadan - ve tekrar - ve yine Tsong-Kha-pa olarak. . . . Çünkü aşağılanmayı seçen aşağı inmeli ve *sevmez* Karma'nın onu büyütmesine izin verir. [Bu cümlenin gizli anlamı, Karma'nın diğer herhangi bir insana olduğu kadar Üstadın üzerinden de geçmesidir: "Tanrılar" ondan basit ölümlüler kadar az kaçabilir. Yola ulaşan ve Dharmakâya'sını - yeni büyük Kalpa'ya kadar geri dönüşü olmayan Nirvâna'yı - kazanan Üstad, Kendisine ait olandan daha düşük bir durum seçme hakkını kullanmayı tercih eder, ancak bu onu özgür bırakır. tavsiye edilebilir olduğunu düşündüğü ve seçebileceği kişiliğe göre geri dönmesi, gizli bir yasa olduğu için, tüm başarısızlık şansını –muhtemelen –ve O'nun payından daha düşük bir koşul– kesinlikle almaya hazır olmalıdır. Karma tek başına mutlak adalettir ve seçimlerinde yanılmazdır. Onunla hakkını (Karma) kullanan kişi, varsa sonuçlarına katlanmak zorundadır. Buda'nın

Bu pasajın anlaşılması güç ve az sayıda kişi için yazılmıştır. Daha fazlasını söylemek yasal değildir, çünkü milletlerin geldiği zaman henüz gelmemiştir. **Sayfa 392)** tüm gerçeği duymaya hazır. Eski dinler gizemlerle doludur ve bunlardan bazılarını göstermek kesinlikle bir nefret patlamasına yol açar, ardından belki de kan dökülür ve daha kötüsü olur. Gautama Buddha, ölümünden beri Nirvâna'da birleşirken, Gautama Shâkyamuni'nin reenkarne olmak zorunda kalabileceğini bilmek yeterli olacaktır - bu ikili iç kişilik, Ezoterik psikizmin en büyük gizemlerinden biridir.

"Üç sırın yeri", yüksek İnisiyelerin ve onların müritlerinin yaşadığı bir yeri ifade eder. "Sırlar" Gopa, Yasodhara ve Uptala Varna olarak bilinen üç mistik güçtür; Csomo de Köros, Buddha'nın üç karısını zannettiği gibi, diğer Oryantalistler karısı için bir kadın tanrı tarafından kişileştirilen Shakti'yi (Yoga gücü) karıştırmıştır; ya da beş kardeş Pândava'nın ortak eşi için aynı zamanda manevi bir güç olan Draupadî.

BÖLÜM XLV

Yayınlanmamış Buda Söylemi

(Sayfa 393) (IT ikinci sırada bulunur *Yorum Kitabı* ve Arhatlara yöneliktir.)

Merhametli Olan: Kutsanmışsınız, Ey Bhikshus, Varlığın gizemini anlayanlara ve *Olmama* Bas-pa'da [Dharma, Doktrin] açıklandı ve ikincisini tercih ettiniz, çünkü siz gerçekten Arhatlarımsınız. . . . Göle yansıyan şeklini gören fil, ona bakar ve sonra onu başka bir filin gerçek bedeni olarak alarak uzaklaşır, akıntıda yüzünü gören ve ona bakan adama göre daha akıllıdır diyor. , "İşte buradayım . . . Ben benim ": Çünkü" Ben ", Onun Özü, on iki Nidana ve değişkenlik dünyasında değil, Mâyâ tuzaklarının ötesindeki tek dünya, Var Olmama dünyasındadır. . . .. Ne sebebi ne de yazarı olan, kendi kendine var olan, ebedi olan, değişebilirliğin çok ötesinde olan, gerçek "Ben" [Ego], Evrenin Benliğidir. Nam-Kha Evreni şöyle der: "Ben Sien-Chan'ın dünyasıyım"; [Brahmâ'nın (Sien-Chan; Nam-Kha) Evreni Evrensel yanılsamadır veya bizim olağanüstü dünyamızdır.] dört illüzyon güler ve cevap verir, "Kesinlikle öyle." Ama gerçekten bilge insan bilir ki ne insan ne de içinden geçip giden bir gölge gibi geçtiği Evren, sabah güneşinin kıvılcımını yansıtan çiy damlasının o güneş olduğundan daha gerçek bir Evren değildir. . . . Bhikshus, sonsuza dek aynı olan ve üzerinde hiçbir değişimin, hiçbir değişikliğin etki edemeyeceği üç şey vardır: bunlar Kanun, Nirvâna ve Uzay'dır [Âkasha. "Tho-og" mistik kelimesini "Uzay" dışında herhangi bir terimle çevirmek neredeyse imkansızdır ve yine de, kasıtlı olarak türetilmediği sürece, hiçbir yeni isim onu Okültistin zihnine bu kadar iyi getiremez. "Aditi" terimi de "Uzay" olarak çevrilir ve içinde bir anlam dünyası vardır.] Ve bu üçü Bir, çünkü ilk ikisi sonuncu, sonuncusu ise bir Mâyâ, insan duyusal varoluşların girdabında kaldığı sürece. İnsanın ölümlü bedeninin ölmesine gerek yok

(Sayfa 394) coşku ve diğer tutkuların pençeleri. Bas-pa'nın yedi gizli prensibine uyan Arhat, Dang-ma ve Lha olabilir. [Dang-ma, saflaştırılmış bir ruh ve Lha, yaşayan bir bedende özgürleştirilmiş bir ruh: bir Üstat veya Arhat. Tibet'teki popüler görüşe göre, bir Lha bedensiz bir ruhtur, Birmanya Nat'ına benzer bir şey - sadece daha yüksek.] O "kutsal sesini" duyabilir. . . [Kwan-yin],

[Kwan-yin bir eşanlamlıdır, çünkü orijinalde başka bir terim kullanılır, ancak anlamı aynıdır. Bu, Benliğin ilahi sesi veya insandaki "Ruh-ses" dir ve Brâhman'ların Vâchishvara ("Ses-tanrısı") ile aynıdır. Çin'de Budist ritüelciler, onu bin el ve gözle aynı adlı bir Tanrıça'ya insanlaştırarak anlamını bozdular ve ona Kwan-shai-yin-Bodhisat diyorlar. Bu, Sokrates'in Budist "daimon" sesidir.] Ve kendini Sangharama'sının sessiz mahallelerinde bulur [Sanharama, *Sanctum kutsal* bir münzevi, bir mağara veya meditasyonu için seçtiği herhangi bir yer.] Amitâbha Buddha'ya aktarıldı. [Amitâbha Buddha, bu bağlamda, öznel dünyadaki şeylerin algılandığı "sınırsız ışıktır".] Anuttara Samyak Sambodhi ile bir olmak, [Ezoterik olarak, "eşsiz merhametli ve aydınlanmış kalp", "Mükemmel Olanlar" dedi. Jîvan-muktas, toplu olarak.] Varlığın altı dünyasının (Rûpa-loka) tümünden geçebilir ve Arûpa'nın ilk üç dünyasına girebilir. [Bu altı dünya - yedi dünya - Birmanya Budistleri ile Nats veya Ruhların dünyaları ve Vedântinlerin yedi yüksek dünyası.]. . . Gizli yasamı dinleyen, seçtiğim Arhatlarıma vaaz veren kişi, onun yardımıyla Öz'ün bilgisine ve dolayısıyla mükemmelliğe ulaşacaktır.

Bu, Burnouf ve diğer büyük bilginlerin, Vedântins tarafından da yapılan bu tür önermelerden çıkardığı, "bedenim vücut değildir Doğu psikolojisi kalıcı olmama üzerine kuruluydu "ve" ben kendim değilim ". Örneğin kuzen,

Konusu, Burnouf'un otoritesine göre, Brahmanizm'den farklı olarak Budizm'in düşünme ilkesinin sürekliliğini reddettiğini kanıtlamak için aşağıdaki iki önermeyi getirir. Bunlar:

> 1. Düşünce veya Ruh [Birbirinden tamamen farklı iki şey. "Yetenek özneden ayırt edilmez", yalnızca bu maddi düzlemde, fiziksel beynimiz tarafından üretilen düşünce, ister ikincisinin körelmesi veya ister içsel zayıflık yoluyla olsun, ruhsal karşıt üzerinde kendisini hiçbir zaman etkilemeyen düşünce. bu düşünceden, vücudumuzdan asla kurtulamaz: bu kadarı kesindir.] - çünkü fakülte konudan ayırt edilmez - sadece duyumla ortaya çıkar ve ondan kurtulamaz.
>
> 2. Ruh kendi kendine tutunamaz ve dikkati kendisine yönlendirirken, ondan, kendisini ardışık ve geçici olmaktan çok başka türlü görmek için güçsüzlüğünün inancını çeker.

Bunların hepsi, Mâya'nın üzerinde artık sahip olmadığı özgür Ruhsal Benliğe değil, bedenlenmiş Ruh'a atıfta bulunur.

Yanlış Bir Görüş - (Sayfa 395) Ruh beden değildir; bu nedenle Oryantalistler bundan "hiç kimseyi" ve hiçbir şey yaptılar. Bu nedenle Budistlerin Nihilist olduklarını ve Vedântinlerin "Kişisel olmayan [Tanrı] nın incelendiğinde bir efsane olduğu" bir inancın takipçileri olduklarını ilan ederler; hedefleri olarak tanımlanıyor

> Tüm ruhsal, zihinsel ve bedensel güçlerin, Gayrişahsi olana absorbe edilerek tamamen yok olması. [*Vedânta Sâra,* Binbaşı Jacob tarafından çevrildi. s. 123.]

BÖLÜM XLVI

Nirvana-Moksha

(Sayfa 396) Gautama Buddha'nın gizli öğretilerinden birinden alınan metinde verilen birkaç cümle, büyük Üstatlar olarak görülenlerin üçte ikisinin ve Asya'daki Okültistlerin Efendileri olarak tanıdığı Bir Kimseye uygulandığında "Materyalist" lakabının ne kadar gereksiz olduğunu gösteriyor. Buda ya da Shankarâchârya adı altında. Okuyucu, Buddha Sanggyas'ın (veya Pho) Tibet Okültistlerinin öğrettiği şeyleri söylediği şeyleri hatırlayacaktır: Evrende üç ebedi şey vardır - Kanun, Nirvâna ve Uzay. Öte yandan Güney Kilisesi'nin Budistleri, Buddha'nın ebedi olmak üzere yalnızca iki şeye sahip olduğunu iddia ediyor: Åkâsha ve Nirvâna. Ancak Âkâsha, Aditi ile aynıdır [Aditi, *Rig Veda,* "Tüm Tanrıların Babası ve Annesi:" ve akkâsha, Güney Budizm tarafından her şeyin Kökü olarak kabul edilir, bu nedenle Evrendeki her şey, içinde bulunan bir hareket yasasına itaat ederek ortaya çıkmıştır: ve bu Tibet "Uzay ”(Tho-og).] Ve her ikisi de“ Uzay ”olarak tercüme edildiğinde, şimdiye kadar hiçbir çelişki yoktur, çünkü Nirvâna ve Moksha da bir devlettir. Sonra her iki durumda da büyük Kapilavastu Bilge, ikisini ve üçünü tek bir ebedi Unsurda birleştirir ve bir Damg-ma olmayan, mükemmel saflaştırılmış bir Ruh'a "O Bir Mâyâ'dır" diyerek sona erer. .

Bütün soru, Okült Metafiziğin materyalist yanlış anlamalarına ve cehaletine bağlıdır. Uzayı sadece zihinsel bir temsil, var olan bir şeyin anlayışı olarak gören bilim adamına *proforma,* ve aklımızın dışında hiçbir gerçek yok, Uzay *aslında* gerçekten bir yanılsamadır. Sınırsız yıldızlararası uzayı "hayali" bir eterle doldurabilir, yine de onun için Uzay bir soyutlamadır. Avrupa Metafizikçilerinin çoğu, tamamen Gizli bakış açısından, Materyalistler gibi “Uzay” ın doğru bir şekilde kavranması konusunda o kadar geniş ki, her ikisinin de hatalı kavramları elbette büyük farklılıklar gösteriyor.

Akkâşa - (Sayfa 397) Bu soru üzerine Kadimlerin felsefi görüşlerini akılda tutarak, onları şu anda tam fizik Bilimi olarak adlandırılan şeyle karşılaştırırsak, ikisinin yalnızca çıkarımlarda ve adlarda uyuşmadıkları ve indirgendiklerinde önermelerinin aynı olduğu görülecektir. en basit ifadelerine. İnsanoğlunun başlangıcından, Gizli Bilgeliğin başlangıcından itibaren, Bilim adamlarının eterle doldurduğu bölgeler her çağın Kahinleri tarafından keşfedilmiştir. Dünyanın basitçe kozmik Uzay, soyut bir temsil olarak gördüğü şey, Hindu Rishi, Chaldæan Magus, Mısırlı Hierophant, her birini ve hepsini Doğadaki tüm Güçlerin oyun alanı olarak hepsinin tek ebedi Kökü olarak tuttu. O, tüm karasal yaşamın kaynağıdır ve o (bizim için) görünmez varlık sürülerinin - gerçek varlıkların meskenidir sadece gölgelerinden gelince, bilinçli ve bilinçsiz, zeki ve anlamsız - bizi her yönden çevreleyen, Kosmos'umuzun atomlarına nüfuz eden ve onları fiziksel organizmalarımız aracılığıyla görmediğimiz ya da algılamadığımız için bizi görmeyen. Okültistler için "Uzay" ve "Evren" eşanlamlıdır. Uzayda Madde, Kuvvet veya Ruh yoktur, hepsi ve çok daha fazlası vardır. O Tek Elementtir ve o Anima Mundi'dir - Uzay, Ãkâsha, Astral Işık - sonsuz, kesintisiz hareketinde, sınırsız okyanusun nefes alıp vermesi gibi, evrim geçiren ama yeniden emilen Yaşamın Köküdür. Yaşayan, hisseden, düşünen ve içinde olan her şey. Evrenin söylediği gibi onları fiziksel organizmalarımız aracılığıyla görmediğimiz veya hissetmediğimiz için. Okültistler için "Uzay" ve "Evren" eşanlamlıdır. Uzayda Madde, Kuvvet veya Ruh yoktur, hepsi ve çok daha fazlası vardır. O Tek Elementtir ve o Anima Mundi'dir - Uzay, Ãkâsha, Astral Işık - sonsuz, kesintisiz hareketinde, sınırsız okyanusun nefes alıp vermesi gibi, evrim geçiren ama yeniden emilen Yaşamın Köküdür. Yaşayan, hisseden, düşünen ve içinde olan her şey. Evrenin söylediği gibi onları fiziksel organizmalarımız aracılığıyla görmediğimiz veya hissetmediğimiz için. Okültistler için "Uzay" ve "Evren" eşanlamlıdır. Uzayda Madde, Kuvvet veya Ruh yoktur, hepsi ve çok daha fazlası vardır. O Tek Elementtir ve o Anima Mundi'dir - Uzay, Ãkâsha, Astral Işık - sonsuz, kesintisiz hareketinde, sınırsız okyanusun nefes alıp vermesi gibi, evrim geçiren ama yeniden emilen Yaşamın Köküdür. Yaşayan, hisseden, düşünen ve içinde olan her şey. Evrenin söylediği gibi Sınırsız bir okyanusun nefes alıp vermesi gibi, yaşayan, hisseden, düşünen ve içinde olan her şeyi yeniden emmek için evrimleşir. Evrenin söylediği gibi Sınırsız bir okyanusun nefes alıp vermesi gibi, yaşayan, hisseden, düşünen ve içinde olan her şeyi yeniden emmek için evrimleşir. Evrenin söylediği gibi *Isis Açıklandı,* bu.

Bin elementin birleşimi ve yine de tek bir Ruhun ifadesi - anlamda bir kaos, akla bir Kosmos.

Manu'dan Pisagor'a, Platon'dan Pavlus'a kadar tüm büyük antik filozofların konularıyla ilgili görüşler böyleydi.

> Çözülme [Pralaya], terim olarak büyük Varlık [Para-Ãtmâ veya Para-Purusha] olarak geldiğinde, Rab kendi aracılığıyla var oldu, her şeyin içinden ve kimden, kimden ve kimden var oldu ve olacaktı. . . çeşitli yaratıklar kendi özünden çıkmaya karar verdi.
> **[** *Mânava-Dharma-Shâstra.* ben. 6, 7.]

> Mistik Decad [Pisagor'un] (1 + 2 + 3 + 4 = 10) bu fikri ifade etmenin bir yoludur. Bir Tanrı'dır; [Üryan Bilgelerinin öğrencisi olan Pisagor'un "Tanrısı" kişisel bir Tanrı değildir. Unutulmamalıdır ki, o, Evrenin tüm biçimlerinin, değişimlerinin ve diğer fenomenlerinin altında kalıcı bir Birlik İlkesi olduğunu öğretti.] İki Madde; Monad ve Duad'ı birleştiren ve her ikisinin de doğasını paylaşan Üç, olağanüstü dünyadır; Tetrad veya mükemmellik biçimi, herkesin boşluğunu ifade eder; ve Decad, ya da hepsinin toplamı, tüm evreni kapsar. [*Isis Açıklandı.* ben. xvi.]

(Sayfa 398) Platon'un "Tanrısı" "Evrensel Düşüncedir" ve Pavlus "Ondan ve onun aracılığıyla ve onda her şey vardır" demesinin derin zihninde kesinlikle bir Prensibi vardı - asla bir Yehova değil -. Pisagor dogmalarının anahtarı, her büyük felsefenin anahtarıdır. Bu, çoklukta birliğin genel formülüdür, çoğunu evrimleştiren ve Tümü kaplayan Bir. Birkaç kelimeyle arkaik Kurtuluş doktrinidir.

Speusippus ve Xenocrates, Efendileri Platon gibi;

> Amima Mundi (ya da dünya-ruhu) Tanrı değil, bir tezahürdü. Bu filozoflar, Bir'i asla bir *doğayı canlandırın.* Orijinal Bir yapmadı *var olmak,* terimi anladığımız gibi. Ortaya çıkan birçok varoluşla (Monad ve Duad) birleşene kadar, üretilen bir varlıktı. Τιμιον ("onurlandırılmış"), tezahür eden bir şey, çevrede olduğu gibi merkezde ikamet eder, ancak bu yalnızca Tanrı'nın - Dünya-Ruhunun yansımasıdır. Bu doktrinde Ezoterik Budizm'in ruhunu buluyoruz. [*Isis Açıklandı,* i, xviii.]

Ve bu, Ezoterik Brâhminizm ve Vedântin Adwaitis'inki. İki modern filozof, Schopenhauer ve von Hartmann aynı fikirleri öğretir. Okültistler şöyle der:

> Psişik ve ektenik kuvvetler, "ideo-motor" ve "elektro-biyolojik güçler", "gizli düşünce" ve hatta "bilinçsiz serebrasyon" teorileri iki kelimeyle özetlenebilir: Kabalistik Astral Işık. [*Isis Açıklandı,* i, 58.]

Schopenhauer, tüm bunları yalnızca Will olarak adlandırarak sentezledi ve von Hartmann'ın daha sonra yaptığı gibi, materyalist görüşlerinde Bilim adamlarıyla çelişti. Yazarı *Bilinçdışının Felsefesi* görüşlerine "içgüdüsel bir önyargı" diyor.

> Dahası, hiçbir deneycinin bu şekilde adlandırılmış maddeyle, ancak onu böldüğü kuvvetlerle ilgisi olmadığını kanıtlıyor. Maddenin görünür etkileri, gücün etkilerinden başka bir şey değildir. Böylelikle, şu anda madde olarak adlandırılan şeyin, "madde" kelimesinin kullanıldığını ifade etmek için atomik kuvvetlerin kümelenmesinden başka bir şey olmadığı sonucuna varır;

bunun dışında, bilim için madde anlamsız bir kelimedir. [*Isis Açıklandı,* ben. 59.]

Şu anda ilgilendiğimiz diğer terimler gibi, “Uzay”, “Nirvâna” ve diğerleri gibi, korkulmalıdır.

Schopenhauer'in eserlerinde ifade edilen cesur teoriler ve görüşler, ortodoks bilim adamlarımızın çoğundan büyük ölçüde farklıdır. [Büyük ölçüde aşağıdakilerle aynı olsalar da *Ezoterik Budizm,* Doğu'nun Gizli Doktrini.] Bu cüretkar spekülatör, “Gerçekte” diyor, “ *Önemli olmak* ne de *Ruh.*

Madde Daima Veriyor - (Sayfa 399) Bir taşın yerçekimi eğilimi, insan beyninin düşündüğü kadar açıklanamaz. . . Eğer madde - kimse nedenini bilmiyorsa - yere düşerse, o zaman da - kimse nedenini bilmiyor - düşünebilir. . . . Mekanikte bile, salt matematiksel olanın ötesine geçerken, anlaşılmaz yapışmaya, yerçekimine vb. Ulaşır ulaşmaz, duyularımıza göre en az gizemli fenomenlerle yüz yüze geliriz. *niyet* ve

düşünce insanda: kendimizi anlaşılmaz olanla karşı karşıya buluruz, çünkü doğadaki her kuvvet böyledir. O zaman nerede *Önemli olmak* Hepinizin çok iyi biliyormuş gibi davrandığınız ve hangisinden - bu kadar aşina olduğunuzdan - tüm sonuçlarınızı ve açıklamalarınızı çıkarıyor ve her şeyi ona atfediyorsunuz? . . . Akılımız ve duyularımızla tam olarak anlaşılabilen şey, ancak yüzeyseldir: hiçbir zaman şeylerin gerçek iç özüne ulaşamazlar. Kant'ın görüşü böyleydi. Bir insan kafasında bir tür *ruh* o zaman aynısını bir taşa teslim etmek zorundasın. Ölü ve tamamen pasif olan maddeniz yerçekimine doğru bir eğilim gösterebiliyorsa veya elektrik gibi, kıvılcımlar çekip püskürtüp gönderebiliyorsa, o zaman beyin kadar düşünebilir de. Kısacası, sözde ruhun her parçacığını bir eşdeğer maddeyle değiştirebiliriz ve maddenin her parçacığı ruhla değiştirilir. . . Dolayısıyla, felsefi olarak kesin olarak bulunabilecek olan şey, Hristiyanların her şeyin maddeye ve ruha bölünmesi değildir; ama sadece onları bölersek *niyet* ve *tezahür* her şeyi ruhsallaştırdığı için hangi bölünme biçiminin öncekiyle ilgisi yoktur; ilk etapta gerçek ve nesnel olan her şey - beden ve madde - bir temsile dönüşür ve her tezahür iradeye dönüşür. "

[*Parerga,* II., İii, 112: alıntı yapılmıştır *Isis Açıklandı.* ben. 58.]

Önemli olmak bilim, tüm nesnel amaçlar için "ölü ve tamamen pasif bir mesele" olabilir; Okültiste göre onun bir atomu ölmez - "İçinde hayat her zaman mevcuttur." Bu konuda daha fazla bilgi sahibi olacak okuyucuyu "Yaşam Atomlarının Göçü" başlıklı makalemize gönderiyoruz. [*Beş Yıllık Teozofi.* s. 338. *vd.]*
Şu anda ilgilendiğimiz şey Nirvâna doktrinidir.

Yaratılışı tamamen reddettiği için, ne Tanrı'yı ne de Tanrıları - en azından bir Yaratıcı'yı tanımadığı için, adil bir şekilde “ateizm sistemi” olarak adlandırılabilir. *Fecit ex nihilo* Bu, bilimsel Materyalist için olduğu kadar Gizli metafizik Bilimcisi için de anlaşılmaz. Bu noktada ikisi arasındaki tüm anlaşma sona erer. Fakat Budist ve Brâhman Okültistinin günahı buysa, o zaman Panteistler ve Ateistler ve ayrıca teist Yahudiler - Kabalistler - de ona “suçlu” olduklarını iddia etmelidir; yine de hiç kimse Kabala'daki İbranilere "Ateistler" demeyi düşünmezdi. Talmudistik ve Hıristiyan ekzoterik sistemler dışında, ister eski ister modern dünyada olsun, hiçbir zaman dini bir Felsefe olmadı, ancak reddedildi *Önsel ex nihilo* hipotez, çünkü Madde daima Ruh ile birlikte ebedileştirildi.

(Sayfa 400) Nirvâna ve Vedântinlerin Moksha'sı çoğu Oryantalist tarafından imhayla eşanlamlı olarak kabul edilir; yine de daha fazla göze batan adaletsizlik yapılamaz ve bu büyük hata işaret edilmeli ve çürütülmelidir. Brâhmo-Budistik sistemin bu en önemli ilkesine - "Varlığın" veya "Olmamanın" Alfa ve Omega'sı, Gizli Metafiziğin tüm yapısına dayanır. Şimdi, Nirvâna ile ilgili büyük yanılgının düzeltilmesi, felsefi eğilimli olanlara göre çok kolay bir şekilde başarılabilir:

Zamansal şeyler camında manevi şeylerin görüntüsünü görün.

Öte yandan, somut maddi biçimin ayrıntılarının ötesine asla yükselemeyen okura açıklamamız anlamsız görünecektir. Verilen nedenlerden mantıksal çıkarımları anlayabilir ve hatta kabul edebilir - gerçek ruh sezgilerinden her zaman kaçacaktır. Başından beri yanlış anlaşılan “nihil” kelimesi, Ezoterik Felsefe konusunda sürekli olarak balyoz olarak kullanılmaktadır. Yine de denemek ve açıklamak Okültistin görevidir.

O halde, daha önce de söylendiği gibi, Nirvâna ve Moksha, eğer böyle bir paradoksa anlamın daha iyi açıklanmasına izin verilirse, onların varlıkları yokluktadır. Nirvâna, bazı ünlü Oryantalistlerin ispat etmeye çalıştıkları gibi, "patlama" anlamına gelir [Prof. Max Mûller, bir mektupta *Kere (* Nisan. 1857), Nirvâna'nın *yok etme* kelimenin tam anlamıyla. (*Bir Alman Atölyesinden Cipsler,* ben. 287) Fakat 1869'da, Kiel'deki Alman Filologlar Derneği Genel Kurulu öncesinde bir konferansta. "Buda'nın öğretisine atfedilen Nihilizmin doktrininin bir parçası olmadığı ve Nirvâna'nın yok etme anlamına geldiğini varsaymanın tamamen yanlış olduğu inancını açıkça ilan ediyor."

(Trubner'ın *Amer ve Oriental Lit. Rec.,* 16 Ekim 1869.)] tüm hisli varoluşun Son atomuna kadar yanan ve sonra aniden sönen bir mumun alevi gibidir. Aynen öyle. Yine de, eski Arhat Nâgasena'nın kendisine alay eden kralın önünde onayladığı gibi: “Nirvâna *dır-dir* “- ve Nirvâna ebedidir. Ancak Oryantalistler bunu reddediyor ve öyle olmadığını söylüyor. Onların görüşüne göre Nirvâna, Evrensel Güçte bir yeniden emilim, ebedi mutluluk ve dinlenme değil, ama kelimenin tam anlamıyla “sönme, yok olma, tamamen yok olma, emilim değil” anlamına geliyor. *Lankâvatâra* Bazı Sanskritçilerin argümanlarını desteklemek için alıntılanan ve Tîrthika Brâhmans tarafından Nirvâna'nın farklı yorumlarını veren, ilkel kaynaklara, yani öğretiyi öğreten Buda'ya gidenlere hiçbir otorite değildir. Ayrıca Châr vâka Materyalistlerini desteklerken alıntı yapın.

Kör İnanç Beklenmiyor - (Sayfa 401) Bir argüman olarak, ölen Gautama Buddha'nın bu şekilde hitap edildiği kutsal Jaina kitaplarını getirirsek: “Gönderildiğin bu yıpranmış bedenden Nirvi'ye [Nirvâna] yüksel. . . . Eski meskenine yüksel, Ey Avatâra kutsadı; " ve bunun bize nihilizmin tam tersi gibi göründüğünü eklersek, şimdiye kadar sadece bir çelişki, Budist inancında bir çelişki daha kanıtlayabileceği söylenebilir. Okuyucuya, Gautama'nın zaman zaman ortaya çıktığına inandığından, insanlığın iyiliği ve sadık cemaati için "eski meskeninden" geri döndüğünü ve böylece Budizm'in nihai imhayı öğretmediğini tartışılmaz hale getirdiğini tekrar hatırlatırsak, bize yönlendirileceğiz bu tür bir öğretimin atfedildiği yetkililere. Ve hemen söyleyelim: Vicdan meselelerinde insanlar bizim için otorite değildir, ne de başkası için olmamalılar. Eğer biri Buddha'nın Felsefesine bağlıysa, bırakın Buda'nın yaptığı ve söylediği gibi yapsın ve söylesin; eğer bir kişi kendisini Hıristiyan olarak adlandırıyorsa, Mesih'in emirlerini yerine getirmesine izin verin - birçok muhalif rahip ve mezhebinin yorumlarına değil.

İçinde *Bir Budist İlmihal* soru sorulur:

Budizm'de imanla kabul etmemiz gereken dogmalar var mı?

C. Hayır. Kitaplara yazılsın, atalarımızdan aktarılsın ya da bilgeler tarafından öğretilsin, imanla ilgili hiçbir şeyi kabul etmememiz içtenlikle emredilmiştir. Rabbimiz Buddha sadece söylendiği için söylenen bir şeye inanmamamız gerektiğini söylemiştir; ne de gelenekler, çünkü onlar antik çağlardan devredilmiştir; ne de söylentiler; ne de bilgeler tarafından yazılan yazılar, çünkü onları bilgeler yazdı; ne de bize bir Deva'dan (yani, varsayılan ruhsal ilhamdan) ilham aldığından şüphelenebileceğimiz hayalleri; ne de bazı gelişigüzel varsayımlardan çıkarılan çıkarımlardan; ne de analojik bir zorunluluk gibi görünen şey yüzünden; ne de usta öğretmenlerimizin salt yetkisine. Ancak yazı, doktrin veya sözün kendi aklımız ve bilincimiz tarafından desteklendiğine inanmalıyız. "Bunun için" diyor sonuçta, "Sana sadece duyduğun için inanmamanı öğrettim, bilincine inandığında buna göre ve bolca davranmayı öğrettim." [Bkz. *Kalama Sutta* of *Anguttaranikayo,* alıntılandığı gibi *Bir Budist İlmihal* Theosophical Society Başkanı HS Olcott tarafından. s. 55.56.]

Nirvâna'nın, daha doğrusu, Nirvâna'da bulunduğumuz halin yok olmanın tam tersi olduğu, “aklımız ve bilincimiz” tarafından bize önerilmektedir ve bu bizim için kişisel olarak yeterlidir. Aynı zamanda, bu gerçek genel okuyucu için yetersiz ve çok kötü uyarlanmış olduğundan daha verimli bir şey eklenebilir.

(Sayfa 402) Okültizme sempati duymayan kaynaklara başvurmadan, *Kabala* Antik Filozofların zihnindeki “nihil” kelimesinin artık Materyalistlerin eline aldığından çok daha farklı bir anlama sahip olduğunun en parlak ve açık delillerini bizlere sunuyor. Kesinlikle "hiçbir şey" ya da "hiçbir şey" anlamına gelir. F. Kircher, *Kabala* ve Mısır Gizemleri [*Œdipus Ægypt.,* II. I, 291.] terimi takdire şayan bir şekilde açıklıyor. Okurlarına şunu söyler: *Zohar* Sephiroth'un ilki [Sephir veya Aditi (mistik Uzay). Anlaşıldığı kadarıyla Sephiroth, Hindu Prajâpatis, Ezoterik Budizm'in Dhyân Chohans'ı, Zerdüşt Amshaspends ve son olarak Elohim ile - Roma Katolik Kilisesi'nin "Varlığının Yedi Meleği" ile özdeştir.] Bir adı vardır. önemi " *Sonsuz,* ”Ama Kabalistler tarafından kayıtsız bir şekilde“ Ens ”ve“ Non-Ens ”(“ Varlık ve “Olmama”) olarak tercüme edilen; a *Olmak* olduğu kadar *kök* ve diğer tüm varlıkların kaynağı;

Olmama çünkü Ain Soph - Sınırsız ve Sebepsiz, Bilinçsiz ve Pasif İlke - Evrende başka hiçbir şeye benzemiyor.

Yazar şunları ekler:

Aziz Denys'in ona Nihil demekten çekinmemesinin nedeni budur.

Bu nedenle “Nihil”, bazı Hristiyan teologlar ve düşünürlerde bile, özellikle de yaşamış olan ancak birkaçı, inisiye olmuş Paganların derin Felsefesinden uzaklaşanlarla birlikte - kişisel olmayan, ilahi Prensip olan Sonsuz Tüm ile eşanlamlı olarak duruyor. Varlık veya şey yok - Vedânta'nın Parabrahman'ı En veya Ain Soph. Şimdi Aziz Denys, bir İnisiye olan St. Paul'un öğrencisiydi ve bu gerçek her şeyi açıklığa kavuşturuyor.

"Nihil" *özünde* Mutlak İlahiyat'ın kendisi, gizli Güç veya Omnipresence

Büyük ölçekte bir ölümlünün tüm tutkularıyla birlikte, antropomorfik bir Varlığa tektanrıcılık. Bununla Birlik, Avrupa'da anlaşıldığı anlamda bir yok etme değildir. [Doğu fikrine göre, Hepsi Bir'den çıkar ve ona geri döner. Mutlak yok etme düşünülemez. Ebedi Madde de yok edilemez. Biçim yok edilebilir: ortak ilişkiler değişebilir. Hepsi bu. Evrende - Avrupa anlamında - yok etme diye bir şey olamaz.] Doğuda, Nirvâna'daki yok etme, maddeye atıfta bulunur: astral bedenin görünmez bedeni kadar görünmeyen bedeni de, kişisel çifttir. ne kadar yüceltilmiş olursa olsun yine de önemlidir. Buddha, ilkel Tözün ebedi ve değiştirilemez olduğunu öğretti. Onun aracı saf, kireçli eter, sınırsız, sonsuz Uzaydır.

> Formların yokluğundan kaynaklanan bir boşluk değil, tam tersine tüm formların temelleri. . . .
>
> **Yok Etme Ne Demektir? - (Sayfa 403) [** Bu, onun, derin ve kutsal derinliklerinde tüm hareketin sonsuza dek durması gereken yaratılmamış Form [Ruh] önünde tüm eserleri hiçbir şey olmayan Mâyâ'nın yaratılışı olduğunu gösterir. [*Isis Açıklandı.* i, 289.]

Burada hareket sadece yanıltıcı nesnelere, sonsuzluğa, dinlenmeye karşı değişimlerine atıfta bulunur - sürekli hareket Ebedi Yasadır, Mutlak'ın Kesintisiz Nefesi'dir.

Budist dogmaların ustalığı ancak Platonik yönteme göre elde edilebilir: evrensellerden ayrıntılara. Bunun anahtarı, ruhsal akının ve ilahi yaşamın rafine ve mistik ilkelerinde yatmaktadır.

Saith Buddha:

Benim Kanunumdan habersiz olan, [Gizli Kanun, "Kalbin Doktrini", "Göz Doktrini" nin aksine olarak adlandırılır. veya ekzoterik Budizm.] *ve bu durumda ölür mükemmel bir Samano [münzevi] olana kadar dünyaya geri dönmelidir. Bu amaca ulaşmak için kendi içindeki Mâyâ üçlüsünü yok etmelidir. [* "Dünyevi ve astral veya fontal Ruh (beden) ve Platoncu ikili Ruh - rasyonel ve irrasyonel olan üçlü tezahüründe yanıltıcı madde."] *Tutkularını söndürmeli, Yasa [Gizli Öğretinin öğretisi] ile birleşmeli ve özdeşleştirmeli ve yok etme felsefesini kavramalıdır. [Isis Açıklandı.* i.289.]

Hayır, Budist literatürünün ölü harfine göre, bilim adamları onun metafiziksel inceliklerinin gerçek çözümünü bulmayı umabilecekler değildir. Tüm antik çağlarda Pisagorcular onları mükemmel bir şekilde anladılar ve Pisagor, felsefesinin temel ilkelerini temellendiren Budizm'in (ortalama Şarkiyatçı ve Materyalistlere göre) anlaşılmaz soyutlamalarıdır.

Yok etme, Budist Felsefe için, yalnızca maddenin, hangi biçimde veya ne şekilde olursa olsun, *görünüş* bir biçim taşıyan her şey için yaratılmış olabilir ve bu nedenle er ya da geç yok olması gerekir, *yani* bu şekli değiştir; bu nedenle, geçici bir şey olarak, kalıcı gibi görünse de, sadece bir yanılsamadır, Mâyâ; çünkü sonsuzluğun ne başlangıcı ne de sonu olduğu için, belirli bir biçimin az ya da çok uzamış süresi, sanki anlık bir şimşek çakması gibi geçer. Onu gördüğümüzün farkına varmadan önce, o sonsuza kadar gitti ve geçti; dolayısıyla astralimiz bile

bedenler, saf eter, karasal dış hatlarını korudukları sürece madde illüzyonlarıdır. Budist, kişinin yaşamı boyunca erdemlerine veya dezavantajlarına göre değiştiğini söyler ve bu (**Sayfa 404)** metempsychosis. Ruhsal Varlık maddenin her zerresinden sonsuza dek koptuğunda, o zaman sadece ebedi ve değişmez Nirvâna'ya girer. O Ruhta, hiçbir şeyde varolmaz; bir biçim, bir şekil, bir benzerlik olarak, tamamen yok edilir ve böylece artık ölmez, çünkü yalnızca Ruh Mâyâ değildir, sürekli geçen biçimlerin illüzyon evrenindeki tek Gerçekliktir.

Pisagorcular felsefelerinin temel ilkelerini bu Budist doktrini üzerine kurdular. "Yaşam ve hareket veren ve ışığın doğasını paylaşan o Ruh, yokluğa indirgenebilir mi?" onlar sorar. "Rasyonel yeteneklerden biri olan hafızayı çalıştıran bu hassas Ruh ölebilir ve bir hiç olabilir mi?" Ve Whitelock Bulstrode, Pisagor'u güçlü savunmasında bu doktrini ekleyerek açıklar:

“Onlar [canavarların] Ruhlarını havaya solurlar ve orada kaybolur derseniz, tüm uğruna mücadele ettiğim budur. Laertius'a göre ruhlarla dolu olduğundan hava onları almak için gerçekten doğru yerdir; ve Epikuros'a göre atomlarla dolu, her şeyin ilkeleri; çünkü yürüdüğümüz ve kuşların uçtuğu bu yer bile o kadar çok ruhsal doğaya sahiptir ki görünmezdir ve bu nedenle pekala formların alıcısı olabilir, çünkü tüm bedenlerin formları böyledir; sadece etkilerini görebilir ve duyabiliriz; havanın kendisi çok ince ve çağın kapasitesinin üzerinde. O halde yukarıdaki bölgenin eteri nedir ve oradan gelen formların etkileri nelerdir? " *Ruhlar* yaratıkların en yüceltilmiş kısımlarının yayıldığı Pisagorcular, *nefes alır, ancak formlar değil.* Eter bozulabilir - tüm filozoflar şu konuda hemfikirdir: - ve neyin bozulmaz olduğu *yok edilmekten çok uzak* kurtulduğunda

form iyi bir iddiada bulunuyor *ölümsüzlük.*

"Ama bedeni olmayan nedir, hayır *form;* ölçülemez, görünmez ve bölünmez olan
- var olan ve henüz *değil?* "Budistlere sor. Cevap “Nirvâna” dır. Bu
hiçbir şey değil —Bir bölge değil, daha ziyade bir eyalet. [*Isis Açıklandı.* ben. 290.]

BÖLÜM XLVII

"Lam-Rin" ve Dzyan'ın Gizli Kitapları

(Sayfa 405) THE *Dzyan Kitabı*— Sanskritçe "Dhyân" (mistik meditasyon) kelimesinden - Kiu-te'nin yedi gizli foliosu üzerine Yorumların ilk cildi ve aynı adlı bayındırlık işleri sözlüğüdür. Egzoterik amaçlar için Otuz beş cilt Kiu-te ve meslekten olmayanların kullanımı herhangi bir manastırın kütüphanesinde Tibet Gelugpa Lamas'ın mülkiyetinde bulunabilir; ve aynı zamanda başlatılan Öğretmenler tarafından on dört Yorum ve Ek Açıklamalar kitabı.

Açıkça söylemek gerekirse, bu otuz beş kitap Gizli Öğretinin efsaneler, panjurlar ve hatalarla dolu "Popülerleştirilmiş Versiyonu" olarak adlandırılmalıdır; on dört cilt *Yorumlar,* Öte yandan - çevirileri, ek açıklamaları ve geniş bir gizli terimler sözlüğü ile, küçük bir arkaik yapraktan, *Dünyanın Gizli Bilgeliğinin Kitabı [* Gizli Doktrin tüm bu eserlerin metinlerinden verilmiştir. Orijinal konu küçük bir kitapçık oluşturmaz, ancak Yorumlar ve Sözlüklerdeki açıklamalar ve notlar, şu kadar büyük on cilt halinde işlenebilir: *Isis Açıklandı.]* —Tü Okült Bilimlerin bir özetini içerir. Görünüşe göre bunlar, Tji-gad-je'nin Teshu Lama'sının sorumluluğunda gizli ve ayrı tutuluyor. Kiu-te'nin Kitapları, son milenyum içinde düzenlenmiş olarak nispeten moderndir, oysa en eski ciltleri *Yorumlar* anlatılmamış antik çağa ait olup, orijinal silindirlerin bazı parçaları korunmuştur. Kiu-tet'in Kitapları'ndaki aşırı abartılı anlatıları her görünüşte ve çok muhteşem olanı açıklamaları ve düzeltmeleri dışında [Keşiş Della Penna, *Anılar (* Markham'ın *Tibet)* Kiu-te'nin kitaplarındaki bazı ifadeler. Himâlayan Sıradağları'nda "160.000 lig yüksekliğindeki büyük dağ" ı (beş milden oluşan bir Tibet ligi) Hıristiyan kamuoyunun dikkatine sunar. "Yasalarına göre," diyor, "bu dünyanın batısında ebedi bir dünyadır. . . bir cennet ve içinde 'İhtişam ve Sonsuz Işık Aziz' anlamına gelen Hopahma adlı bir Aziz. Bu Aziz'in hepsi Chang-chub olan birçok öğrencisi var ", yani bir dipnotta ekliyor. "Mükemmelliğinden dolayı aziz olmayı umursamayan ve yeniden doğan Lamas'ın bedenlerini eğiten ve eğitenlerin Ruhları. . . böylece yaşayanlara yardım edebilsinler. " Bu, muhtemelen "ölü" Yang-Chhub'un ("Chang-chub" değil) sadece yaşayan Bodhisattvas olduğu anlamına gelir, bunlardan bazıları Bhante ("Kardeşler") olarak bilinir. "160.000 lig yüksekliğindeki dağa gelince, *Yorum* Yazarların kullandığı koda göre, "Karlı Dağ'ın batısında" 160 lig [siferler kördür] belli bir noktadan ve doğrudan bir yoldan Bhante Yul olduğunu açıklar. ['Kardeşler Makamı'nın ülkesi], Mahâ-Chohan'ın ikametgahı. . " vb. Gerçek anlamı budur. Della Penna'nın "Hopahma" sı - Şef Mahâ-Chohan'dır.] - tam anlamıyla sözde - *Yorumlar*

bunlarla çok az ilgisi var. Onlara göre duruyorlar (**Sayfa 406)** Chaldæo-Yahudi olarak *Kabala*
Mosaic Books'un duruyor. Olarak bilinen eserde *Avatumsaka Sûtra,* "Arhatlar ve Pratyeka Budalarının karakterinde tezahür ettiği şekliyle Yüce Ütman [Ruh]" bölümünde şöyle denmektedir:

> Başından beri tüm duyarlı yaratıklar gerçeği karıştırdılar ve yanlışı kucakladılar, bu nedenle Alaya Vijñâna adında gizli bir bilgi var oldu.

"Gerçek bilgiye kim sahip?" sorulur. Cevap, "Karlı Dağın Büyük Öğretmenleri" dir.

Bu "büyük Öğretmenlerin" sayısız zamandır Himâlayas'ın "Karlı Sıradağları" nda yaşadıkları bilinmektedir.

yaşlar. Trans- veya Cis-Himâlayan yamaçlarının dört bir yanına dağılmış Ãshram'larda yaşayan milyonlarca Hindu karşısında büyük Guru'larının varlığını inkar etmek, kişinin gözlerinde gülünç hale gelmesidir. Budist Kurtarıcı Hindistan'da göründüğünde, ürramları - çünkü bu büyük Adamlar, kısa bir ziyaret olmadıkça nadiren Lamaseries'de bulunurlar - şimdi işgal ettikleri yerlerdeydi ve Brâhmanların kendileri Orta Asya'dan gelmeden önce İndus'a yerleşmek. Ve ondan önce, şöhret ve tarihi şöhrete sahip birden fazla Ãryan Dvija ayaklarının dibinde oturmuş, büyük felsefi okullardan birinde veya diğerinde daha sonra sonuçlanacağını öğrenmişti. Himâlayan Bhante'nin çoğu Aryan Brâhman'lar ve münzevi idi.

Çok ilerlemedikçe hiçbir öğrenci bu ekzoterik ciltlerin incelenmesinden yararlanamaz. [Bazı MSS'de, Gelung (rahip) Thango-pa Chhe-go-mo tarafından yazılan önümüze çıkan notlarda şöyle deniyor: "Geçen yüzyılda topraklarımızı ziyaret eden (protesto altında) ve geri ödeme yapan birkaç Roma Katolik misyoneri Kutsal edebiyatımızı alaya çevirerek misafirperverliğimiz, çok az sağduyu ve daha az bilgi gösterdi. Tibetlilerin Kutsal Kanonu olan *Kahgyur* ve *Bstanhgyur,* 1707 farklı çalışmadan oluşur - 1083 genel ve 624 gizli cilt, birincisi 350 ve sonuncusu 77 ciltlik folyodan oluşur. İyi misyonerleri alçakgönüllülükle davet edebilir miyiz? Son adı geçen gizli yapraklara ne zaman bir göz atmayı başardıklarını bize anlatabilir miyiz? Onları tesadüfen görseler bile, Western Pandit'leri bu el yazmaları ve yaprakların anahtarsız doğmuş bir Tibetlinin bile asla anlayamayacağına dair temin ederim (*a)* tuhaf karakterlerine ve (*b)* gizli anlamlarına. Sistemimizde her yerellik tanımı figüratiftir, her isim ve kelime kasıtlı olarak örtülmüştür: ve kişinin önce deşifre modunu incelemesi ve ardından dini mirasın neredeyse her kelimesi için eşdeğer gizli terimleri ve sembolleri öğrenmesi gerekir. Mısır mezarlık veya hiyeraktik sistemi, kutsal bulmacalarımızın çocuk oyuncağıdır. ”] Anlamlarının bir anahtarı ile okunmaları gerekir ve bu anahtar yalnızca *Yorumlar.* Dahası, ekzoterik Budizm'in adil bir şekilde anlaşılması söz konusu olduğunda, olumlu olarak zararlı olan bazı nispeten modern eserler vardır. Bunlar *Budist Kozmosu,*

yazan Pekin'den Bonze Jin-ch'on; *Shing-Tau-ki (* veya *Tathâgata'nın Aydınlanma Kayıtları),* Wang Puk tarafından - yedinci yüzyıl; *Hisai Sûtra (* veya *Yaratılış Kitabı),* ve diğerleri.

BÖLÜM XLVIII

Amita Buddha Kwan-Shai-Yin ve Kwan-Yin - "Dzyan Kitabı" ve Tsong-Kha-Pa Lamaseries Ne Diyor

(Sayfa 407) Ek olarak *Yorumlar* Bhuddha'ların ve Bodhisattvas'ların yaşamları hakkında pek çok gizli yaprak vardır ve bunların arasında biri Prens Gautama, diğeri Tsong-Kha-pa'daki reenkarnasyonu üzerine. Doğrudan Amita Buddha'nın enkarnasyonu olduğu söylenen on dördüncü yüzyılın bu büyük Tibet Reformcusu, Teshu Lama'nın özel sığınağına bağlı olan Tji-gad-je yakınlarındaki gizli okulun kurucusudur. Budaların (Sang-gyas) veya Shâkya-Thub-pa'nın (Shakyamuni) Lamaik enkarnasyonlarının düzenli sistemini O'nunla başlatmıştır. Amida veya Amita Buddha'nın yazarı tarafından *Çin Budizmi,* efsanevi bir varlık. O bahsediyor

> Amida Buddha (*Ami-Fo)* Kuzey Budistleri tarafından titizlikle tapılan, ancak Siam, Burmah ve Seylan'da bilinmeyen muhteşem bir şahsiyet. [*Çin Budizmi.*
> s.171.]

Çok olası. Yine de Amida Buddha "muhteşem" bir şahsiyet değildir, çünkü (*a)* "Amida", "Ãdi" nin Senzar şeklidir; "Ãdi-Buddhi" ve "Ãdi-Buddha" ["Buddhi", "ayrımcılık" veya akıl (altıncı ilke) için Sanskritçe bir terimdir ve "Buddha" "bilge", "bilgelik" ve ayrıca Merkür gezegeni .] daha önce gösterildiği gibi, "İlkel Ruh" ve "Bilgelik" için Sanskritçe bir terim olarak yıllar önce vardı; ve (*b)* isim, Budizm'in Tibet'e tanıtıldığı yedinci yüzyıldan itibaren Hindistan'daki son Buda olan Gautama Shâkyamuni'ye uygulandı. "Amitâbha" (Çince'de "Wu-lian-sheu") kelimenin tam anlamıyla "Sınırsız Çağ" anlamına gelir, a (**Sayfa**

408) "En" veya "Ain-Suph", "Antik Günler" ile eşanlamlıdır ve O'nu doğrudan Hinduların Sınırsız Âdi-Buddhi'sine (ilkel ve Evrensel Ruh) ve ayrıca Anima Mundi'ye bağlayan bir sıfattır. Avrupa'nın tüm eski ulusları ve Kabalistlerin Sınırsız ve Sonsuz'u. Amitâbha, Tibetlilerin bir kurgusu ya da Wu-liang-sheu'nun yeni bir biçimi ise, "muhteşem bir şahsiyet" *Çin Budizmi* okurlarına anlatıyor, o zaman "masal" çok eski bir hikaye olmalı. Çünkü başka bir sayfada, Kwan-yin Efsaneleri ve Batı cenneti ile birlikte Batı cenneti ve onun Buda'sı Amitâbha'yı içeren kitapların kanonuna eklemenin de Kashmere Konseyi'nden önce, bizim çağ, [Bu ilginç çelişki şurada bulunabilir: *Çin Budizmi.* sayfa 171.

273. Saygıdeğer yazar okuyucularına “felsefi Budistlere” güvence veriyor. . . Amitâbha Yoshi Fo ve diğerleri fikir belirtilerinden başka bir şey değildir ”(s, 236). Çok doğru. Fakat Yehova, Allah vb. Gibi diğer tüm tanrısal isimler de aynı şekilde olmalıdır ve eğer bunlar sadece "fikirlerin belirtileri" değilse, bu sadece onları alan zihinlerin "felsefi" olmadığını gösterir: Gerçekte bu isimlerin kişisel, yaşayan Tanrılarının var olduğuna dair ciddi kanıtlar sağlar.]

ve o yerleştirir

246'dan önce Kuzey ve Güney Budistlerinde ortak olan ilkel Budist kitaplarının kökeni.

Tibetliler Budizmi yalnızca MS yedinci yüzyılda kabul ettiğine göre, nasıl oluyor da Amita-Buddha'yı icat etmekle suçlanıyorlar? Bunun yanı sıra, Tibet'te Amitâbha'ya Odpag-med adı verilir, bu da bilinmeyen, görünmez ve kişisel olmayan bir şeyin adı değil, ilk kabul edilen soyut fikir olduğunu gösterir.

Güç — dahası, Çin “Amitâbha” dan değil, Hindu “Adi-Buddhi” den alınmıştır. [Çinli Amitâbha (Wu-liang-sheu) ve Tibetli Amitâbha (Odpag-med) artık Sukhâvati'nin veya Tushita'nın (Tibetçe: Devachan) göksel bölgesine hükmeden ve burada yaşayan kişisel Tanrılar haline geldi: -di- Buddhi ise, felsefi Hindu ve felsefi Çinli ve Tibetli Amita Buddha, evrensel ilkel fikirlerin isimleridir.] Devachan'da (Sukhâvati) tahtta oturan popüler Odpag-med (Amitâbha) arasında büyük bir fark vardır. *Mani Kambum* Kutsal Yazılar - en eskisi *tarihi* Tibet'te çalışma ve Amita Buddha denen felsefi soyutlama, şimdi dünyevi Buddha Gautama'ya geçen isim.

BÖLÜM XLIX

Tsong-Kha-Pa — Çin'deki Lohanlar

(Sayfa 409) "Tibet'te Reenkarnasyon" adlı bir makalede, Tsong-Kha-pa hakkında söylenebilecek her şey yayınlandı. [Görmek *Teosofist* Mart 1882 için.] Bu reformcunun, Pârsi alimlerinin iddia ettiği gibi, Shâkyamuni tarafından Nirvâna'ya yükseldikten sonra yaratıldığı söylenen göksel Dhyânis'lerden birinin veya beş gökteki Buda'nın enkarnasyonu olmadığı belirtildi. ama Amita Buddha'nın Kendisinin enkarnasyonuydu. Tda-shi-Hlumpo'nun baş Lamaseri Gon-pa'da saklanan kayıtlar, Sang-gyas'ın "Batı Cenneti" nin bölgelerini Tsong-Kha-pa'da enkarne olmak için terk ettiğini gösteriyor. Onun gizli öğretileri düşmüştü.

> Ne zaman fazla halka açıklansa, Cheu'nun İyi Yasası [sihirli güçler] her zaman büyücülüğe veya "kara büyü" ye dönüştü. Dwijas, Hoshang [Çinli rahipler] ve Lamalar, formülleri tek başlarına güvenle emanet edebilirlerdi.

Tsong-Kha-pa dönemine kadar Tibet'te hiçbir Sang-gyas (Buddha) enkarnasyonu olmamıştı.

Tsong-Kha-pa, yirmi beş Bodhisattvas'dan birinin [Yirmi beş Buda'nın (Bodhisattvas) Hinduların yirmi beş Tattvası (Koşullu veya Sınırlı) ile yakın ilişkisi ilginç olan işaretler verdi.] veya bir insan vücudundaki Göksel Budaların (Dhyân Chohans) tanınabilir ve O kesinlikle büyücülüğü yasakladı. Bu, Lamalar arasında bir bölünmeye yol açtı ve hoşnutsuzlar, ıslah edilmiş Lamaizm'e karşı Aborijin Bhon'larla ittifak kurdular. Şimdi bile, Sikkhim, Butan, Nepaul'un her yerinde ve hatta Tibet'in sınır bölgelerinde en iğrenç ayinleri uygulayan güçlü bir mezhep oluşturuyorlar. O zamanlar daha kötüydü. Tda-shu veya Teshu Lama'nın izniyle, [Avrupalı Oryantalistlerin Lhasa'nın Dalai Lamalarına verdiği büyük önemi not etmek ilginçtir, *fiili* Tibet'teki "papalar": Dalai Lamaları, kendisi de Amita'nın altıncı enkarnasyonu olan Tda-shu Lama'nın Tsong-Kha-pa aracılığıyla Nabang-lob-Sang'ın yaratımlarıdır, ancak çok azı bunun farkında gibi görünmektedir. aslında.] çekişmeyi önlemek için yüz Lohan (Arhat),

(Sayfa 410) Tien-t'-ai yakınlarındaki ünlü manastırda Çin'e yerleşmeye gitti, burada kısa süre sonra efsanevi irfan konusu oldular ve bugün de öyle olmaya devam ediyorlar. Zaten diğer Lohanlardan önce gelmişlerdi.

> Tathâgata'nın dünyaca ünlü müritleri, Mantraları sihirli etkiyle zikretme yeteneklerinden dolayı "tatlı sesli" olarak adlandırılırlar. [Bir Mantranın zikredilmesi bir dua değil, Okült nedensellik yasasının, şarkıcının iradesine ve eylemlerine bağlı olduğu ve buna bağlı olduğu büyülü bir cümledir. Sanskrit seslerinin bir ardıllığıdır ve kelime ve cümle dizisi, içindeki sihirli formüllere göre telaffuz edildiğinde *Atharva Veda,* ancak birkaçı tarafından anlaşıldığında, bazı Mantralar anlık ve çok harika bir etki yaratır. Ezoterik anlamında, Mantra'da veya daha doğrusu seslerinde bulunan Vâch'ı ("mistik konuşma") içerir, çünkü etkinin üretildiği eterin bir şekilde veya diğerindeki titreşimlerine göre yapılır. Mantra'larda uzman oldukları için “tatlı şarkıcılar” bu isimle anılıyordu. Çin'deki efsane, Lohanların şarkı ve melodilerinin şafak vakti rahipler tarafından Fang-Kwang manastırındaki hücrelerinden duyulduğu şeklindedir. (Görmek *Chi-Kai'nin biyografisi* Tien-tai-nan-tchi'de.)]

İlki Keşmir'den 3.000 lf Kali Yuga'da (Hıristiyanlık döneminden yaklaşık bir yüzyıl önce) geldi. [Kralı ve tüm Keşmir ülkesini Budizm'e çeviren ünlü Lohan, Mâdhyantika, İyi Yasayı vaaz etmesi için bir Lohan topluluğu gönderdi. Hiuen-Tsang'ın Punjab'ın kuzeyindeki Dardu'da gördüğü, yüz fit yüksekliğindeki ünlü heykeli Buda'ya getiren heykeltıraştı. Aynı Çinli gezgin, Peşavur'dan on Li tapınağından bahsederken - 350 fit yuvarlak ve 850 fit yüksekliğinde - o zamanlar (MS550) 850 yaşında idi. Koeppen, 292 yılına kadar geri döndüğünü düşünüyor

M.Ö. Budizm, Pencap'ta yaygın olan dindi.] Sonuncular ise on dördüncü yüzyılın sonunda, 1.500 yıl sonra geldi; ve Yihigching manastırında kendilerine yer bulamayınca, Chusan vilayetindeki kutsal Pu-to adasında (Çince Buda ya da Put) en büyük manastırı kendi kullanımları için inşa ettiler. Orada, İyi Yasa, “Kalbin Doktrini” birkaç yüzyıl boyunca gelişti. Ancak ada bir yığın Batılı yabancılar tarafından lekelendiğinde, şef Lohans ---------- dağlarına doğru yola çıktı. Pekin yakınlarındaki Pi-yun-ti Pagodası'nda hala "Beş Yüz Lohan Salonu" görülebilir. Orada ilk gelenlerin heykelleri aşağıda düzenlenirken, bir tek Lohan ziyaretlerinin anısına inşa edildiği anlaşılan binanın çatısının altına yerleştirildi.

Oryantalistlerin eserleri, abartılı güçlere sahip olan Arhatların (Adepts) doğrudan simgesel yapılarıyla doludur, ancak bunlardan - konudan kaçınılamazsa - açık bir küçümseme ile bahsedilir. Açıklamayı üstlendikleri çeşitli Dinlerdeki Gizli unsur ve sembolojinin önemi hakkında masumca bilgisiz veya kasıtlı olarak görmezden gelse de, genellikle bu tür pasajlardan kısa çalışmalar yapılır ve bunlar tercüme edilmeden bırakılır. Bununla birlikte, basit adaletle, bu tür mucizelerin tüm popüler saygı ve fantezi tarafından abartılmış olsalar da, "putperest" yıllıklarda kilise kroniklerindeki sayısız Hıristiyan Azizlerinkilerden ne daha az güvenilir ne de daha az onaylanmış olmalarına izin verilmelidir. . Her ikisi de kendi geçmişlerinde eşit bir yere sahiptir.

Kayıp Söz - (Sayfa 411) Budizm'e karşı zulüm başladıktan sonra Hindistan'da Arhatlardan artık haber alınmadıysa, bunun nedeni misillemeyi yasaklayan yeminleri ülkeyi terk etmek ve Çin, Tibet, Japonya ve başka yerlerde yalnızlık ve güvenlik aramak zorunda olmalarıdır. O zamanlar Brâhmanların kutsal güçleri sınırsız olduğundan, Budizm'in Simons ve Apollonius'ları, Yahuda ve Roma dünyalarındaki halefleri kadar Brâhmanical Irenaus ve Tertullians tarafından tanınma ve takdir şansına sahipti. Yüzyıllar sonra Hıristiyan âleminde canlandırılan dramaların tarihsel bir provasıydı. Hıristiyanlığın sözde "Heresiarch" ında olduğu gibi, bu, *Vedalar* ya da Budist Arhatların zulüm gördüğü kutsal Hece, ama her ikisinin de gizli anlamını çok iyi anlamak için. Basitçe, onların bilgilerinin tehlikeli olarak görülmesi ve Hindistan'da bulunmalarının hoş karşılanmaması nedeniyle göç etmek zorunda kalmışlardı.

Brâhman'lar arasında daha az sayıda İnisiyen de yoktu. Bugün bile, sadece Başlangıcında kendilerine empoze edilen mutlak sır nedeniyle değil, aynı zamanda İngiliz-Hint mahkemeleri ve mahkemelerinden korktukları için, kendilerini fark edilmeden ve gölgede tutmak zorunda olan en harika yetenekli Sâddhus ve Yogiler ile tanışır. burada yargıçlar, herhangi bir anormal yetkinin sergilenmesi veya iddia edilmesi, şarlatanlık, dayatma ve dolandırıcılık olarak kabul edilir ve geçmişe şimdiden karar verilebilir. Çağımızdan yüzyıllar sonra, iç tapınakların ve Mathamların (manastır toplulukları) İnisiyatifleri, tüm bu Mahâtma'ların Yüce Şefi olan çok güçlü bir Brahm-Ãtmâ'nın başkanlık ettiği üstün bir konsey seçtiler. Bu vasilik ancak belli bir yaşa gelmiş bir Brâhman tarafından icra edilebilirdi. ve o mistik formülün tek koruyucusuydu ve büyük Üstadları yaratan Hierophant'dı. Kutsal kelime AUM'un anlamını tek başına açıklayabilirdi.

dini semboller ve ayinler. Ve Yüce Derecenin bu İnisiyerlerinden her kim, dine doğrulardan tek bir tanesini, kendisine emanet edilen sırların en küçüğü bile ölmek zorunda kaldı; ve güveni kazanan öldürüldü.

Ancak, gizemli tek heceli kelimeyi çok aşan ve anahtarına sahip olan kişiyi neredeyse Brahman'a eşit kılan bir Kelime vardı ve hala varlığını sürdürmektedir. Yalnızca Brahmâtmâ'lar bu anahtara sahiptir ve bugüne kadar iki tane olduğunu biliyoruz (**Sayfa 412)** Güney Hindistan'da ona sahip olan büyük İnisiyeler. "Kayıp Söz" olduğu için ancak ölümde geçilebilir. Hiçbir işkence, hiçbir insan gücü, onu bilen bir Brâhman tarafından ifşasını zorlayamaz; ve Tibet'te iyi korunuyor.

Yine de bu sır ve bu derin gizem gerçekten cesaret kırıcıdır, çünkü tek başlarına - Hindistan ve Tibet İnisiyatifleri - Okültizm tarihinde asılı kalın sisleri tamamen ortadan kaldırabilir ve iddialarının tanınmasını zorlayabilir. Delphic talimat, " *Kendini tanı "* bu çağdaki birkaç kişi için görünüyor. Ancak hata, yapılabilecek her şeyi yapmış olan ve kurallarının izin verdiği ölçüde dünyanın gözlerini açmaya çalışan Üstadların kapısına atılmamalıdır. Ancak, Avrupalılar kamuoyunun hakaretinden ve Okültistlere acımasızca atılan alaylardan kaçarken, Asyalılar kendi Pandit'leri tarafından cesaretini kırıyor. Bunlar, içinden geçmekte olduğumuz Kali Yuga ("Kara Çağ") sırasında hiçbir Bîga Vidyâ'nın, Arhatship'in (Adeptship) mümkün olmadığı yönündeki kasvetli izlenimi altında çalıştıklarını iddia ediyorlar. Budistlere bile, Lord Buddha'nın gücün “ölümünden bir bin yıl sonra” yok olacağına dair kehanette bulunduğu iddia ediliyor. Ancak bu tamamen bir hatadır. İçinde *Dîgha Nikâya* Buda diyor ki:

> Duy, Subhadra! Cemaatlerimdeki zahitler iyi ve benim kurallarımı gerçekten yerine getirirlerse, dünya Rahatssız olmayacak.

Brâhman'ların ortaya koyduğu görüşün benzer bir çelişkisi Krishna tarafından *Bhagavad Gîtâ,* ve geçmişte ve hatta günümüzde birçok Sâddhus'un ve mucize işçisinin gerçek ortaya çıkışı da vardır. Aynı şey Çin ve Tibet için de geçerlidir. Tsong-Kha-pa'nın emirleri arasında, Döngünün belirli bir döneminde her yüzyılda "beyaz barbarlar" da dahil olmak üzere, Rahats'a (Arhatlar) dünyayı aydınlatmaya teşebbüs etmelerini emreden bir emir vardır. Günümüze kadar bu girişimlerin hiçbiri çok başarılı olmamıştır. Başarısızlık, başarısızlığı takip etti. Gerçeği belli bir kehanetin ışığında açıklamalı mıyız? Phan-chhen-rin-po-chhe'nin (Büyük Bilgelik Mücevheri) [Tda-shu-lllum-po Lama'nın bir unvanı] P topraklarında yeniden doğmaya tenezzül ettiği zamana kadar söylenir. Helings (Batılılar) ve Spiritual Conqueror (Chom-den-da) olarak görünmek, çağların hatalarını ve cehaletini yok eder,

Tibet Kehanetleri - (Sayfa 413) Başka bir kehanet, Gizli Doktrinin Bhod-yul'da (Tibet) sadece yabancı istilasından uzak tutulduğu güne kadar tüm saflığıyla kalacağını ilan eder. Ne kadar dostane olursa olsun, Batılı yerlilerin ziyaretleri Tibet nüfusu için yasak olacaktır. Bu, Tibet'in münhasırlığının gerçek anahtarıdır.

BÖLÜM L

Birkaç Yanlış Kanı Düzeltildi

(Sayfa 414) Tüm Oryantalistler, genel olarak Budizm ve özellikle de Tibet'teki Budizm hakkında yaygın yanlış kanılara ve hatalara -genellikle gerçek doktrinlerle ilgili belirli bilgiye sahip olanlar için en çok eğlendirici olan- KARŞILIĞINA BAKILARAK, Buddha'nın en önemli amacının insanları onlara öğreterek kurtuluşa götürmek olduğu konusunda hemfikirdirler. en büyük saflığı ve erdemi uygulamak ve onları bu yanılsama dünyasının hizmetinden koparmak ve kişinin sevgisini daha da yanıltıcı - çünkü çok yavaş ve gerçek dışı - beden ve fiziksel benlik. Ve erdemli bir hayatın, yoksunluklarla ve ıstıraplarla dolu bir hayatın tek sonucu sonunda yok olmaksa ne olur? İnisiyenin geçmiş yaşamlarının tüm serisini hatırlamasına ve o içsel yaşamın tam gelişimi ile gelecekteki yaşamlarını öngörmesine yol açan o yüce mükemmelliğe ulaşması bile, *böyle* Budizm. Maddi veya fiziksel bir durumdaki varoluş ile tamamen ruhsal bir varoluş - Ruh ya da "Ruh-yaşam" arasındaki süptil ama yine de çok güçlü olan farkı kavrayamayan kişi, Buda'nın büyük öğretilerini asla tam değeriyle takdir etmeyecektir. egzoterik formlarında bile. Bireysel veya kişisel varoluş, acıların ve üzüntülerin sebebidir; kolektif ve kişisel olmayan yaşam - sonsuza dek ilahi mutluluk ve sevinçle doludur, ışığını karartacak nedenler ve etkiler yoktur. Ve böyle sonsuz bir yaşam umudu, tüm Budizm'in temel notudur. Kişisel olmayan varoluşun hiç varolmadığı, ancak bazı Fransız reenkarnasyonistlerin savunduğu gibi, yok oluş anlamına geldiği söylenirse, o zaman sorarız:

Budizm'in Yanlış Beyanları - (Sayfa 415) Bir egonun manevi algılarında ne fark yaratabilir ki, Nirvâna'ya yalnızca kendi kişisel yaşamlarının hatıralarıyla yüklü - modern reenkarnasyonistlere göre on binler - ya da tamamen Parabrâhmik durumda birleşip Tümüyle bir hale gelsin. , mutlak bilgi ve kolektif beşeri bilimleri temsil etmenin mutlak duygusuyla mı? Bir Ego sadece on ayrı bireysel hayat yaşadığında, zorunlu olarak tek benliğini kaybetmeli ve bu on benliğiyle, tabiri caizse, karışmalıdır. Gerçekten öyle görünüyor ki, bu büyük gizem Batılı düşünürlerin dünyasına ve özellikle de Oryantalistlere ölü bir mektup olarak kaldığı sürece, ikincisi bunu açıklamak için ne kadar az taahhütte bulunursa Hakikat için daha iyi olur.

Mevcut tüm dini felsefeler arasında Budizm en az anlaşılanıdır. Lassenler, Webers, Wassiljows, Burnoufs ve Juliens ve hatta Tibet Budizmi'nin Csoma de Köros ve Schlagintweits gibi "görgü tanıkları" şimdiye kadar sadece kafa karışıklığına şaşkınlık kattılar. Bunların hiçbiri bilgisini gerçek bir Gelugpa kaynağından almadı: hepsi Budizm'i, hat boyunca Butan ve Leptchas, Bhons ve kırmızı başlıklı Dugpa'ların yoğun nüfuslu olduğu ülkelerde Tibet sınır manastırlarından toplanan bilgilerden yargıladı. Himâlayas'ın. Buratlardan, Şamanlardan ve Çinli Budistlerden satın alınan yüzlerce cilt, değişmez geleneklere göre okunup tercüme edildi, parlatıldı ve yanlış yorumlandı. Ezoterik Okullar, edebiyatları ve doktrinleri, küfür dindaşlarının bile malı haline geldikçe, adlarına layık olmayı bırakacaklardı - yine de Batı kamuoyundan daha az. Bu basit bir sağduyu ve mantıktır. Yine de bu, Oryantalistlerimizin tanımayı reddettiği bir gerçektir: dolayısıyla idollerin göreceli faziletlerini ve saçmalığını, "kehanet masalarını" ve "kare kaplumbağa" üzerinde "Phurbu'nun sihirli figürlerini" ciddiyetle tartışmaya devam ettiler. Bunların hiçbirinin Gelugpa'nın gerçek felsefi Budizmi ile, hatta Sakyapa ve Kadampa mezhepleri arasında en eğitimli olanlarla hiçbir ilgisi yoktur. Tüm bu "tabaklar" ve kurban bu nedenle idollerin göreceli erdemlerini ve saçmalıklarını, "kehanet masalarını" ve "kare kaplumbağa" üzerindeki "Phurbu'nun sihirli figürlerini" ciddiyetle tartışmaya devam ettiler. Bunların hiçbirinin Gelugpa'nın gerçek felsefi Budizmi ile, hatta Sakyapa ve Kadampa mezhepleri arasında en eğitimli olanlarla hiçbir ilgisi yoktur. Tüm bu "tabaklar" ve kurban bu nedenle idollerin göreceli erdemlerini ve saçmalıklarını, "kehanet masalarını" ve "kare kaplumbağa" üzerindeki "Phurbu'nun sihirli figürlerini" ciddiyetle tartışmaya devam ettiler. Bunların hiçbirinin Gelugpa'nın gerçek felsefi Budizmi ile, hatta Sakyapa ve Kadampa mezhepleri arasında en eğitimli olanlarla hiçbir ilgisi yoktur. Tüm bu "tabaklar" ve kurban

masalar, Chinsreg büyülü çemberleri vb., açıkça Sikkhim, Butan ve Doğu Tibet'ten, Bhons ve Dugpas'tan alındı. Yine de bunlar Tibet Budizminin özellikleri olarak verilmiştir! Neapolitan lazzaroni'nin palyaço ibadetinde Hristiyanlığı inceledikten, St.Pip'in idolü önünde mistik bir jig dans ettikten sonra, okunmamış Piskopos Berkeley Felsefesi'ni yargılamak adil olacaktır. *eski voto* Tsernie'de SS Cosmo ve Domiano'nun fallusu mumunda.

(Sayfa 416) İlkel Shrâvakas'ın (dinleyiciler ya da dinleyiciler) ve Shramanas'ın ("düşünce kısıtlayıcıları" ve "saf") yozlaştığı ve birçok Budist mezhebinin salt dogmatizme ve ritüelizme düştüğü oldukça doğrudur. Diğer tüm Ezoterik, yarı bastırılmış öğretiler gibi, Buda'nın sözleri de çifte bir anlam taşır ve her mezhep, doğru anlamı bilen tek kişi olduğunu ve böylece diğerlerinin üzerinde üstünlük kurduğunu iddia etmeye başlar. Bölünme, erken Budizm'in adil bedenine çirkin bir kanser gibi sızdı ve sabitlendi. Nâgârjuna'nın Mahâyâna ("Büyük Araç") Okuluna Hînayâna (veya "Küçük Araç") Sistemi karşı çıktı ve Ãryâsanga'nın Yogâchârya'sı bile, Hindistan'dan Mansarovara kıyılarına, keçeli kilitli serserilerin ev sahiplerine yapılan yıllık hac nedeniyle çirkinleşti. Yogiler ve Fakirler olarak oynayanlar, bunun işe yaramasını tercih ediyorum. Dünyanın etkilenmiş bir tiksinti ve mutlak bir zihin veya meditasyon sükuneti üretme aracı olarak nefes alma ve ekshalasyonları saymanın sıkıcı ve yararsız uygulaması, bu okulu Hatha Yoga bölgesine getirdi ve onu Brâhmanical Tîrthikas. Ve Srotâpatti, Sakridâgâmin, Anâgâmin ve Arhats olmasına rağmen, [Scrotâpatti, *ilk*

Gerçek ve gerçek olmayanda kavrayış yolu: Sakridâgâmin, daha yüksek İnisiyasyonlardan birine adaydır: "bir kez daha doğum alacak olan" Anâgâmin, "üçüncü yola" ya da kelimenin tam anlamıyla, "o kim yeniden doğmayacak " *o dilemedikçe* "Tanrıların dünyalarından" herhangi birinde yeniden doğma, Devachan'da kalma ya da hayırsever bir nesneyle dünyevi bir beden seçme seçeneklerine sahip olmak. Bir Arhat, daha yüksek Yola ulaşan kişidir: burada yeryüzündeyken istediği zaman Nirvâna ile birleşebilir.] Hemen hemen her okulda aynı isimleri taşır, ancak her birinin doktrini büyük ölçüde farklılık gösterir ve bunların hiçbiri muhtemelen kazanmaz. gerçek Abhijñâs (doğaüstü anormal beş güç).

Oryantalistlerin, ifade ettikleri şekliyle "iç (?) Kanıtlara" bakarken yaptıkları en büyük hatalardan biri, Pratyeka Budalarının, Bodhisattvalarının ve "Mükemmel" Buda'ların Budizm'in daha sonraki bir gelişimi olduğunu varsaymalarıdır. Çünkü bu üç ana derece, Adeptship Hiyerarşisinin yedi ve on iki derecesine dayanmaktadır. Birincisi, Budaların Bodhi'sini (bilgeliğini) kazanmış, ancak Öğretmen olmamış kişilerdir. [Pratyeka Buddha, Buda düzeyinde durur, ancak O'nun dünya için çalışmasının onun öğretileriyle hiçbir ilgisi yoktur ve ofisi her zaman gizemle çevrelenmiştir. O'nun güç, bilgelik ve sevginin bu kadar insanüstü yüksekliğinde bencil olabileceğine dair saçma görüş, nasıl ortaya çıkmış olabileceğini görmek zor olsa da, ekzoterik kitaplarda bulunur. HPB, yaptığı gibi hatayı düzeltmem için beni suçladı.

Gizemli Bir Ülke - (Sayfa 417) "Mükemmel" Budalar sadece "mükemmel" İnisilerdir. Hinayâna ekzoterik kitaplarında verildiği gibi, bunların hepsi insandır ve bedensiz Varlıklar değildir. Doğru karakterleri yalnızca, Nâgas (İnisiyenin veya Mahâtmâ'nın örtülü adı olan muhteşem "Yılanlar") tarafından başlatıldığı söylenen Mahâyâna sisteminin kurucusu Lugrub veya Nâgârjuna'nın gizli ciltlerinde bulunabilir. Çin kayıtlarında bulunan efsanevi rapor, Nâgârjuna'nın doktrininin Gautama Buddha'nın doktrininin tam olarak Shâkyamuni tarafından gizlice öğretilen doktrin olduğunu Nâgas'tan öğrenene kadar Gautama Buddha'nınkine karşıt olduğunu düşündüğünü bulmuştur. üstünde

Himâlayas'taki eski Brâhmanic gizli okulları ile Gautama'nın Ezoterik öğretileri arasındaki uzlaşma, her iki taraf da ilk başta diğerinin rakip okullarına itiraz etti. Birincisi, diğerlerinin ebeveyni, Shâkyamuni'nin ortaya çıkışından çok önce Himâlayas'ın ötesinde kurulmuştu. Gautama bunun öğrencisiydi; Ve Sungata'nın gerçeklerini, her yerdeki, kaybolan her şeyin boşluğunu ve süreksizliğini ve Prajñâ Pâramitâ'nın gizemlerini ya da nihayetinde topraklara inen "Nehir boyunca bilgi" nin gizemlerini öğrendiği Kızılderili bilgeleriyle birlikte, Tek Gerçeklik bölgelerinde "Mükemmel Olan". Ama Arhatları Kendisi değildi. Bazıları hırslıydı ve büyük konseylerden sonra bazı öğretileri değiştirdiler, ve bu "sapkınlar" yüzünden, zulüm Hindistan'dan Ezoterik Kardeşliği uzaklaştırmaya başladığında, Ana Okul ilk başta okullarını karıştırmalarına izin vermeyi reddetti. Ama nihayet birçoğu şef Ãshrams'ın rehberliğine ve kontrolüne teslim olduklarında, Ãryâsanga'nın Yogâchârya'sı en eski Loca ile birleştirildi. Bunun için *Orada* çok eski zamanlardan beri, dünyanın son ümidini ve ışığını, insanlığın kurtuluşunu gizlemiştir. Bu okulun ve toprağın adı pek çoktur, ikincisinin adı artık Oryantalistler tarafından muhteşem bir ülkenin efsanevi adı olarak kabul edilmektedir. Yine de Hindu, Kalki Avatâra'sını, Budist'in Maitreya'sını, Pârsî'nin Sosiosh'unu ve Musevi'nin Mesihini bu gizemli topraklardan beklemektedir ve Hıristiyan da Mesih'ini beklerdi - eğer bilseydi.

Orada ve orada tek başına Paranishpanna (Gunggrub) hüküm sürmektedir, Varlık ve Varolmayışın mutlak mükemmel kavranışı, Ruhtaki değişmeyen gerçek Varoluş, ikincisi görünüşte hala bedendeyken bile, her sakini bir Ego-Olmayan'tır çünkü o Mükemmel Ego oldu. Boşlukları "kendi kendine var olan ve mükemmeldir" (**Sayfa 418)** - eğer onu algılayacak ve algılayacak küfürlü gözler varsa - çünkü mutlak hale gelmiştir; gerçek dışı varlık koşulsuz Gerçekliğe dönüştü ve bunun gerçekleri, dünyamız, kendi doğası içinde ince (var olmayan) havaya dönüştü. "Göreli gerçeği" (Kunza-bchi-den-pa; Sanskritçe: Samvritisatya) fetheden "Mutlak Gerçek" (Dondam-pay-den-pa; Sanskritçe: Parmârthasatya), gizemli bölgenin sakinlerinin bu nedenle sahip oldukları varsayılır. Mistik ifade bilimi Svasamvedanâ ("kendini analiz eden yansıma") ve Paramârtha olarak adlandırılan duruma veya kişiselin mutlak bilincinin kişisel olmayan Ego ile birleştiği bu duruma ulaştı, ki bu her şeyden önce, dolayısıyla her anlamda yanılsamanın üstündedir. Onun "Mükemmel" Budaları ve Bodhisattvaları göksel olarak her çevik Budist dilinde olabilir - bu nedenle ulaşılamaz Varlıklar, oysa bu isimler Avrupalı saygısızlığın sıkıcı algılarını önerebilir ve söylemez. Bu dünyada olmakla birlikte, hayali dünyamızın dışında ve çok ötesinde yaşayanlar için önemli olan! Bunların üzerinde sadece bir Nirvânî sınıfı vardır: Chos-ku (Dharmakâya) veya "kalıntıları olmayan" Nirvânîler - saf Arûpa, biçimsiz Nefesler. [Oryantalistlerin Mahâyâna Okulu'nun üç farklı beden türü hakkındaki öğretisini, yani Prulpa-ku, Longehod-dzocpaig-ku ve Chos-ku öğretisini tam anlamıyla almalarına neden olan hatalı bir fikirdir. Nirvânic durumu. İki tür Nirvâna vardır: dünyevi ve tamamen bedensiz Ruhlar. Bu üç "beden", altı Pâramitâ'ya giren ve geçen Üstadın emrinde olan - hepsi az ya da çok fiziksel - üç zarftır. veya Buddha'nın "Yolları". Yedinciye girer girmez artık yeryüzüne dönemez. Cosma bakın, *Jour. Gibi. Soc. Beng.,* vii. 142: ve Schott, *Budizm,* s.9, aksi halde kim veriyor.]

Oradan zaman zaman Bodhisattvalar Prul-pai-ka (veya Nirmânakâya) bedenlerinde ortaya çıkarlar ve sıradan bir görünüme bürünerek insanlara öğretirler. Bilinçli olduğu kadar bilinçsiz de enkarnasyonlar vardır.

Yogâchârya veya Mahâyâna sistemlerinde yer alan öğretilerin çoğu, diğerleri gibi Ezoteriktir. Bir gün küfürlü Hindu ve Budist, *Kutsal Kitap* parçalara ayırarak, kelimenin tam anlamıyla alarak. Eğitim Asya'da hızla yayılıyor ve şimdiden bu yönde bazı girişimlerde bulunuldu.

masalar daha sonra Hıristiyanlara acımasızca dönebilir. İkisinin varacağı sonuç ne olursa olsun, hiçbir zaman Hıristiyanlar tarafından kendi Felsefelerine karşı başlatılan bazı teorilerin yarısı kadar saçma ve adaletsiz olmayacaklar. Böylece, Spence Hardy'ye göre, Arhat öldüğünde Nirvâna'ya girer:

> Yani, varlığı sona erer.

Ve hoş bir şekilde Binbaşı Jacob, Jîvanmukta,

> Brahma'ya emilir, bilinçsiz ve taş gibi bir varoluşa girer. [*Vedânta Sâra,* Binbaşı Jacob tarafından çevrildi, s. 119.]

Saçma Sonuçlar - (Sayfa 419) Shankarâchârya, onun prolegomeninde *Shvetâshvatara:*

> Gnosis, bir kez ortaya çıktığında, sonucunun gerçekleşmesi için daha fazla hiçbir şeye ihtiyaç duymaz: *sübvansiyon* sadece ortaya çıkabilir.

Teosofistin, yaşadığı sürece, seçtiği ve lekeye maruz kalmadığı sürece iyilik ve kötülük yapabileceği, gnosis'in etkililiği olduğu ileri sürülmüştür. Ayrıca Nirvâna doktrininin ahlaksız çıkarımlara açık olduğu ve her yaştan Sessizliğin ölümsüzlükle vergilendirildiği iddia ediliyor. [*Aynı kaynak.* s. 122.]

Wassilyew'e göre [*Der Budismus,* s. 327, 357, *vd.,* alıntı: Schlagintweit.] ve Csoma de Köros, [*Tibet'te Budizm,* s.41.] Prasanga Okulu kendine özgü bir

> Her ezoterik görüşün saçmalığını ve yanlışlığını ortaya çıkarmak. [*Jour of As. Soc. Bengal,* vii, 144, yukarıdaki gibi alıntı.]

Budist Felsefesinin doğru yorumları, Prasanga Okulu'ndaki bir teze ilişkin bu parlaklıkla taçlandırılır.

> Bir Arhat bile bir şeyden şüphe etmesi durumunda cehenneme gider, [*Tibet'te Budizm,* s. 44.]

böylece dünyadaki en özgür düşünce dinini bir kör inanç sistemi haline getiriyor. "Tehdit" basitçe, bir İnisiyenin bile başarısız olabileceği ve bu nedenle nesnesinin tamamen mahvolabileceği, psişik güçlerinin etkisinden bir an için şüphe duyması halinde - her Kabalistin iyi bildiği gibi Okültizm alfabesi - iyi bilinen yasaya atıfta bulunur. .

Ngo-vo-nyid-med par Mraba'nın Tibet mezhebi ("varoluşu reddedenler" veya "doğayı Mâyâ olarak kabul edenler") [Ayrıca Tek Mutlak saf Doğa'nın, Parabrahman'ın varlığını sürdürürler: o; Varoluşun gerçek doğasına ve yalnızca Yoga ile şeylere "Evrensel" bir Işın olarak bireysel Ruhun liderliği.] Hindistan'ın Chârvâka gibi bazı nihilist veya materyalist okullarıyla asla bir an için karşılaştırılamaz. . Görüşlerine göre saf Vedântinlerdir. Ve Yogâchâryas, Tibet Vishishtadwaitîs ile karşılaştırılabilir veya denilebilirse, Prasanga Okulu kesinlikle ülkenin Adwaita Felsefesidir. İkiye bölündü: bir tanesi başlangıçta

Bhavya, Svantatra Madhyamika Okulu ve diğeri Buddhapâlita tarafından kuruldu; her ikisinin de kendi ekzoterik ve ezoterik bölümleri vardır. Herhangi bir şeyi bilmek için ikinciye ait olmak gerekir (**Sayfa 420)**
en metafizik ve felsefi olan bu mezhebin ezoterik öğretileri. Chandrakirti (Dava Dagpa), Prasanga doktrinleri üzerine yorumlarını yazdı ve halka açık bir şekilde öğretti; Nirvâna'ya giden "Yol" a girmenin iki yolu olduğunu açıkça belirtir. Herhangi bir erdemli insan, bir manastır tarikatına ait olmadan ya da başlatılmadan, dört Gerçeğin sezgisel kavrayışı olan Naljorngonsum ("kendini algılama yoluyla meditasyon") ile ulaşabilir. Bu durumda, böyle bir meditasyonun veya Vishnâ'nın (içsel bilgi) sonucunda ortaya çıkabilecek vizyonların, hatalara (Namtog veya yanlış vizyonlar) duyarlı olmadıklarını iddia etmek bir sapkınlık olarak kabul edildi. Mutlak ve ebedi bir varoluşa sahip olan Alaya tek başına mutlak bilgiye sahip olabilir; hatta İnisiye'nin Nirmânakâya'sında [Nirmânakâya (ayrıca Nirvânakâya, vulg.) "kalıntılarla birlikte" beden veya Benlik veya dünyasal niteliklerin etkisi, ne kadar ruhsallaşmış olursa olsun, henüz o Benliğe yapışan. Dharmakâya'da veya Nirvâna'da "kalıntılar olmadan" bir inisiye, Samâdhi sırasında Yüksek Benliğini tamamen bedeninden ayıran Mükemmel İnisiye Jîvanmukta'dır. [Bu iki kelimenin burada daha önce verilenden farklı bir anlamda kullanıldığı fark edilecektir. - AB] bedeni, "Nedensiz" Dünya keşiflerinde yanlışı doğru yerine kabul etmekte ara sıra bir hata yapabilir. Dharmakâya Bodhisattva, gerçek Samâdhi'de olduğu zaman tek başına yanılmazdır. Ãlaya veya Nying-po, her şeyin kökü ve temeli olan, görünmez ve insan gözü ve aklı tarafından anlaşılmaz olan, yalnızca yansımasını yansıtabilir - Kendini değil.

Kısacası, bu doktrin iki tür Samâdhi durumu pratiğinde Râj-Yoga'ya aittir; insanın mükemmel, katıksız mutluluğa sahip olduğu, ancak yine de kişisel varoluşla bağlantılı olduğu mutluluk alanına (Sukhâvatî veya Devachan) giden "Yollardan" biri; ve yanılsama, benlik ve gerçek dışı dünyalardan tamamen kurtuluşa götüren diğer Yol. İlki herkese açıktır ve basitçe liyakatle ulaşılır; ikincisine - yüz kat daha hızlı - bilgi yoluyla ulaşılır (Başlatma). Bu yüzden Prasanga Okulu'nun takipçileri Yogâchâryalardan daha Ezoterik Budizm'e daha yakındır; çünkü onların görüşleri en gizli okulların görüşleri ve bu doktrinlerin yalnızca yankısı

Yamyangshapda ve kamuya açık olan ve kullanılan diğer eserler. Örneğin, üç bölümden ikisinin gerçek olmayışı bayındırlık işlerinde verilmektedir, yani (*a)* ne geçmiş ne de gelecek vardır, bu iki bölümün şimdiki zamanla bağıntılı olduğu; ve (*b)* Dharmakâya bedenini elde eden kimse dışında şeylerin gerçekliği asla hissedilemez veya algılanamaz; burada yine bir zorluktur, çünkü bu beden "kalıntılar olmadan" İnisiyeyi tam Paranirvâna'ya taşır, eğer ekzoterik açıklamayı sözlü olarak kabul edersek ve bu nedenle ne sezebilir ne de algılayabilir.

Materyalist Oryantalistler - (Sayfa 421) Ama belli ki Oryantalistlerimiz *uyarı* bu tür uyumsuzluklarda ve bunun üzerine düşünmek için ara vermeden spekülasyon yapmaya devam ederler. Mistisizm üzerine literatür muazzamdır ve Rusya, Tibet'teki tüm kütüphaneleri tek başına satın almış olan Buratlar, Şamanlar ve Moğollarla serbest ilişki kurması nedeniyle, bilim adamları bu zamana kadar daha iyi bilmeliler. Bununla birlikte, Csoma'nın Kâla Çakra Sisteminin kökeni hakkında yazdıklarını, [Dus-Kyi Khorio'nun "Gizli" Kitapları ("Zaman Çemberi") okumak yeterlidir. Görmek *Jour. Gibi. Soc.,* ii. 57. Bu eserler, Tsong-Kha-pa'nın reformu zamanından itibaren Sikkhim Dugpas'a veya Budizm üzerine Wassilyew'e terk edildi ve "yasak meyve" kabuğunun altına düştüğünü görme umudundan vazgeçti. Schlagintweit, Tibet Mistisizmi'nin Yoga olmadığını söylerken bulunduğunda -

Doğaüstü güçlerin elde edildiği o soyut bağlılık, [*Yargı Sözlüğü ve*

Gelir Koşulları, Sanat. Alıntı yapılan "Yoga" *Tibet'te Budizm.* s. 47.]

Yoga, Wilson tarafından tanımlanır, ancak Sibirya Şamanizmi ile yakından ilgilidir ve “Tântrika ritüeli ile neredeyse aynıdır”; ve bu Tibetçe *Zung* " *Dhâranîs,* " ve *Gynt* sadece *Tantras*— Hıristiyanlık öncesi Tantra, modern Tântrikas ritüeli tarafından yargılanıyor - materyalist Oryantalistlerimizin misyonerlerin en iyi dostları ve müttefikleri olarak hareket ettiklerinden şüphelenmek neredeyse haklı görünüyor. Coğrafyacılarımız tarafından bilinmeyen her şey, var olmayan bir yer gibi görünüyor. Böylece:

> Tasavvufun müthiş ülke Sambhala'da ortaya çıktığı bildiriliyor. . . . . Csoma'dan *dikkatli* araştırmalar, bu [muhteşem?] ülkeyi Sir Daria [Yaxartes] ötesinde 45◦ ve 50◦ kuzey enlemleri arasında yerleştirir. İlk olarak Hindistan'da MS 965 yılında biliniyordu ve tanıtıldı. . . Hindistan'dan Tibet'e, *üzerinden* Keşmir, MS 1025 yılında [*Tibet'te Budizm.* pp. 47, 48.]

"O", "Dus-kyi Khorlo" veya Tibet Gizemleri anlamına gelir. Hindistan'da bilinen ve Avrupa bir kıta haline gelmeden önce uygulanan, insan kadar eski bir sistem, sadece dokuz ya da on asır önce bize “ilk biliniyordu” dendi! Kitaplarının metni daha sonra "ortaya çıkmış" olabilir, çünkü mezhepler tarafından her birinin hayallerine uyacak şekilde tahrif edilmiş çok sayıda metin vardır. Ama kim okudu (**Sayfa 422)** Tsong-Kha-pa tarafından Yorumlarıyla yeniden yazılan Dus-Kyi Khorlo hakkındaki orijinal kitap? Bu büyük Reformcunun, Büyücülük üzerine ellerini koyabileceği her kitabı yaktığını düşünürsek

1387 ve kendi eserlerinin bulunduğu bütün bir kitaplığı bıraktığını - onda bir kısmı şimdiye kadar bilinmeyen - yukarıda alıntılananlar gibi ifadeler, en hafif tabirle, erken. Tsong-Kha-pa'nın bilgeliğini elde ettiği ve olağanüstü güçlerini Batılı bir yabancıyla olan ilişkisinden "uzun bir burun için dikkate değer" edindiği - Abbé Huc tarafından sunulan mutlu bir hipotezden de anlaşılacağı üzere, bu fikir de çok değerlidir. Bu yabancının iyi Abbé tarafından "Avrupalı bir misyoner olduğuna" inanılmaktadır; bu nedenle Tibet'teki dini ritüelin Roma Katolik hizmetine olan dikkate değer benzerliği. Bununla birlikte, çağımızın 371 yılında Tibet'te ortaya çıkan beş yabancı olan "Yehova'nın Lama" sı, geldikleri gibi aniden ve gizemli bir şekilde ortadan kaybolduğunu söylemiyor: *Tibet'te Budizm,* s. 63, 64. Tabutta bulunan nesneler, ekzoterik efsanede sıralandığı gibi, elbette semboliktir. Bunlardan bahsedilebilir. *Kanjur.* Bunların şunlar olduğu söyleniyordu: (1) iki el (2) minyatür bir Choten (Stûpa veya kutsal emanet); (3) üzerinde "Om mani padme hum" yazılı bir tılsım: (4) dini bir kitap, *Zamatog (* "Yapılmış bir araç").]

Avrupalı akademisyenler arasında Doğu tarihleriyle ilgili genel olarak umutsuz bir kafa karışıklığı vardır, ancak hiçbir yerde bu Tibet Budizmi kadar büyük değildir. Bu nedenle, bazıları, yeterince doğru bir şekilde, yedinci yüzyılı Budizmin giriş tarihi olarak kabul ederken, diğerleri - örneğin Lassen ve Koeppung gibi - iyi otorite, bir Budist manastırının inşası olduğunu gösteren başkaları da var. Kailas Sıradağları'nın yamaçları MÖ 137 yılına kadar uzanıyor, [*Alterthumskunde,* ii, 1072.] ve diğeri, Budizm, Punjab'ın içinde ve kuzeyinde, MÖ 292 gibi erken bir tarihte kuruldu. Önemsiz olsa da - sadece bin yıl - fark yine de şaşırtıcıdır. Ancak bu bile Ezoterik gerekçelerle kolayca açıklanabilir. Budizm - Buda'nın örtülü Ezoterizmi - Hıristiyanlık döneminin yedinci yüzyılda kurulmuş ve kök salmıştır; Gerçek Ezoterik Budizm veya Tathâgata'nın doktrinlerinin ruhu olan çekirdek, doğduğu yere, insanlığın beşiğine getirilirken, kendisi için güvenli bir sığınak bulmaya gönderilen seçilmiş Buddha Arhatları tarafından,

Budizm'in Tibet'e Giriş - (Sayfa 423) Bilge, Thonglam'a ("Görme Yolu" veya basiret) girdiği andan beri tehlikeleri anlamıştı.

Büyücülük konusunda derinden batmış nüfusların ortasında, bu girişim başarısızlıkla sonuçlandı; ve “Kalp Doktrini” Okulu selefi ile birleşene kadar, daha önce Batı Tibet'e bakan yamaçta Budizm'in nihayet aşılanmasına kadar iki ayrı Okul - Ezoterik ve ekzoterik bölümler - Bhon-pa ülkesinde.

BÖLÜM LI

'Göz Doktrini' ve 'Kalp Doktrini' veya 'Kalp Mührü'.

(Sayfa 424) PROF. ALBRECHT WEBER, Kuzey Budistlerin

Tek başına bu [Budist] Kutsal Yazıların tamamına sahip olun.

Çünkü Güney Budistleri, her dinin kabuğu içinde bir inci gibi yüceltilmiş ezoterik bir öğretinin varlığına dair hiçbir fikre sahip değilken, Çinliler ve Tibetliler bu gerçeğin sayısız kaydını tutmuşlardır. Gautama tarafından halka duyurulan Doktrin'de olduğu gibi yozlaşmış, düşmüş, ancak Çin'deki ziyaretçilerin ulaşamayacağı yerlerde bulunan manastırlarda korunmuştur. Ve iki bin yıldan fazla bir süredir her yeni "reformcu", orijinalinden bir şey çıkarmak onun yerini kendi spekülasyonlarına bıraksa da, şu anda bile kitleler arasında gerçek hala varlığını sürdürüyor. Ama sadece Trans-Himâlayan oruçlarında - gevşekçe Tibet olarak adlandırılır - çöl ve dağın en erişilemez noktalarında Ezoterik "İyi Kanun" - "Kalbin Mührü" - günümüze kadar tüm saf saflığıyla yaşar.

Emanual Swedenborg, unutulmuş, uzun süredir kaybolan Söz'ü söylediğinde yanılmış mıydı:

> Çin'de arayın; Muhtemelen onu Büyük Tataristan'da bulabilirsiniz.

Bu bilgiyi okurlarına, bu (kayıp) eski Söz'e göre ibadetlerini yerine getirdiklerini söyleyen bazı "Ruhlar" dan elde ettiğini söyler. Bunun üzerine, *Isis Açıklandı*
o

> Diğer Okült Bilimler öğrencileri, bu özel durumda güvenebilecekleri "ruhlar" dünyasından daha fazlasına sahiptiler: kitapları gördüler

"Word. [*Op.cit.,* ii. 470.]

Swedenborg İddiaları - (Sayfa 425) Büyük İsveçli Teosofist'i ziyaret eden "Ruhlar" ın isimleri Doğuluydu. Matematik, Astronomi, Doğa Bilimleri ve Felsefe öğrenimi çağının çok ilerisindeymiş gibi inkar edilemez ve tanınan bir bütünlüğe sahip bir adamın sözü, sanki bir modern Teosofist: Dahası, İçsel Benliğin kendisini her fiziksel duygudan tamamen kurtardığı ve Doğanın her sırrının Ruh-gözüne açık bir kitap olduğu bir dünyada yaşadığı ve nefes aldığı zaman bu duruma isteyerek geçtiğini iddia etti. [Kişi kesin bilgi ve doğru yöntemi elde etmedikçe, Ruh-yaşamda doğru ve doğru olsa da kişinin vizyonları insan hafızamızda fotoğraflanamayacak ve beynin bazı hücreleri hatıralarımıza zarar verecek.

Avrupa'daki Üstadları ile gizli Bilimler ve Büyü'nün panoramik bir görüntüsünü almış olan Doğu İnisiyerlerinden şimdi söz edilmelidir. Batı'nın Kutsal Yazılarında Ezoterizmin varlığından, yaklaşık iki bin yıllık körü körüne inancın ardından, ancak şimdi şüphelenilmeye başlanır. *kelimesi kelimesine* bilgelik, Doğu'nun Kutsal Kitapları için de aynı şey verilebilir. Bu nedenle, ne Hint ne de Budist sistemi bir anahtarsız anlaşılabilir, ne de karşılaştırmalı din araştırması her dinin sembolleri son sırlarını verene kadar bir "Bilim" haline gelemez. En iyi ihtimalle böyle bir çalışma zaman kaybı, saklambaç oyunu olarak kalacaktır.

Bir Japonun yetkisi üzerine *Ansiklopedi,* Remusat Buda'ya ölümünden önce kendi sisteminin sırlarını Ezoterik yorumun kutsal saklanmasının emanet edildiği öğrencisi Kâsyapa'ya teslim ettiğini gösterir. Çin'de denir *Ching-fa-yin-Tsang (* "İyi Doktrinin Gözünün Gizemi"). Herhangi bir Budist Ezoterizm öğrencisine "Gözün Gizemi" terimi, herhangi bir Ezoterizmin yokluğunu gösterirdi. "Kalp" kelimesi yerinde olsaydı, o zaman şimdi yalnızca ifade ettiğini iddia ettiği anlamına gelirdi. "Göz Doktrini", ekzoterik formüllerden memnun olanlar için dogma ve ölü harf formu, kilise ayinleri anlamına gelir. "Kalp Doktrini" veya "Kalp Mührü" (Günah Yin) tek gerçek doktrini. Bu, Hiuen Tsang tarafından doğrulanabilir. (**Sayfa 426)** Çevirisinde *Mahâ-Prajnâ-Pâramitâ (Ta-poh-je-King),* Yüz yirmi ciltte, büyük Üstadı Nirvâna'ya gittikten sonra Kâsyapa tarafından "Doktrinin Gözü" nü, "Kalbi" ni yaymakla görevlendirilen Buddha'nın "en sevdiği mürit" Ãnanda "olduğu belirtiliyor. Kanun sadece Arhatlara bırakılmıştır.

İkisi arasında var olan temel fark - "Göz" ve "Kalp" ya da dışa dönük biçim ve gizli anlam, soğuk metafizik ve İlahi Bilgelik - "Çin Budizmi" üzerine birkaç ciltte açıkça gösterilmektedir. muhtelif misyonerler. Yıllarca Çin'de yaşadıkları halde, kendilerini ezoterik olarak nitelendiren iddialı okullardan öğrendiklerinden daha fazlasını bilmiyorlar, ama inançlarının açık düşmanlarına açıkça eski el yazmaları ve ezoterik eserler sağladılar! Meslek ve pratik arasındaki bu gülünç çelişki, göründüğü gibi, hiçbir zaman Batılıların hiçbirini vurmadı ve diğer insanların gizli ilkelerinin tarihçilerini saygıyla karşılamadı. Bu nedenle birçok ezoterik okuldan

Çin Budizmi Rev. Joseph Edkins tarafından, çalışmaları “orijinal haliyle yakın zamana kadar erişilemez” olan Budistlerin gizli ilkelerini “küçük bir inceleme” yaptığına içtenlikle inanıyor. Gerçek Ezoterik literatürün bu güne kadar "erişilemez" olduğunu ve bunu ifade etmek için ilham alan saygın beyefendinin bir kerede çok fazla şey söylemeyecek.

> Bunu bilenlerin ifşa etmeyeceği herhangi bir gizli doktrin varmış gibi görünmüyor,

Çalışmasının 161. sayfasında söylediklerine inandıysa büyük bir hata yaptı. Ünlü öğretmenlerin tüm bu Yû-luh'un ("Sözlerin Kayıtları"), Brâhman'ların Purânas'ındakiler kadar - daha fazla değilse de - sadece kör olduğunu hemen bildirin. En iyi Doğu bilim adamlarının sonsuz bir dizisini sıralamak ya da antik Hindu dünyasını görmeye maruz kaldıklarına inanılan Remusat, Burnouf, Koeppen, St.Hilaire ve St.Julian'ın araştırmalarını ortaya çıkararak ortaya çıkarmak faydasızdır. Budizmin kutsal ve gizli kitapları: ortaya çıkardıkları dünya asla örtülmedi. Tüm Oryantalistlerin hataları, aralarında en büyüğü değilse de en popülerlerinden biri olan Prof. Max Müller. Onun gülünç bir şekilde "tanrı Kim" (Ka) olarak tercüme ettiği şeye referansla yapılmıştır.

> **Tanrı 'Kim' - (** **Sayfa 427)** Brâhmanas yazarları geçmişten o kadar kopmuşlardı ki, ilahilerin şiirsel karakterini ve bilinmeyen Tanrı'dan sonra şairlerin özlemini unutarak soru zamirinin kendisini bir tanrıya dönüştürdüler ve bir tanrı Ka'yı kabul ettiler (veya kim?) . . . Sorgulayıcı ayetlerin geçtiği her yerde yazar Ka'nın Prajâpati veya Yaratıkların Efendisi olduğunu belirtir. Burada da durmadılar. Soru zamirinin geçtiği ilahilerin bir kısmına Kadvat denirdi, *yani* Kad veya Quid'e sahip olmak. Ancak kısa süre sonra yeni bir sıfat oluştu ve sadece ilahiler değil, tanrıya sunulan kurban da Kaya veya "Kim" -iş olarak adlandırıldı. . . . Pânini zamanında bu kelime, oluşumunu açıklayan ayrı bir kural gerektirecek kadar meşruiyet kazandı. Yorumcu, Brahman'ın Ka'yı açıklıyor.

Yorumcu bunu Parabrahman tarafından bile açıklasaydı, Onu "Brahman" olarak çevirerek olduğundan daha haklı olurdu. Kişi, en yüksek, cinsiyetsiz, biçimsiz Ruh'un, Mutlak'ın gizli ve kutsal Gizem-Adı olan Mutlak'ın neden tezahür eden İlahiyatların geri kalanıyla sınıflandırmaya veya hatta ilkel isimlendirme sırasında isim vermeye cesaret edemeyeceğini anlayamaz. sembolik Panthenon, soru zamiri ile ifade edilmemelidir. Kadim filozofları abartılı bir dinsel huşu ve saygı için bile göreve alma hakkına sahip olanlar, dünyadaki en antropomorfik Din'e mensup olanlar mı?

Ama şimdi Budizm ile ilgileniyoruz. Özgün Ezoterik Okulların en yüksek şefleri tarafından tek nüsha olarak yazılan ve korunan Ezoterizm ve sözlü talimat, yazar San-Kian-yi-su tarafından gösterilir. Bodhidharma'yı Buda ile karşılaştırarak haykırıyor:

> “Julai” (Tathâgata) büyük hakikatleri ve olayların nedenlerini öğretti. Erkeklerin ve Devas'ın eğitmeni oldu. Kalabalıkları kurtardı ve beş yüzden fazla eserin içeriğini konuştu. Böylece sistemin ekzoterik dalı olan Kiau-men ortaya çıktı ve bunun, sistemin geleneği olduğuna inanılıyordu. *kelimeler* Buda'nın. Bodhidharma Batı Cennetinden getirildi
> **[** Shamballa] “Gerçeğin Mührü” (gerçek mühür) ve Doğu'daki tefekkür pınarını açtı. Doğrudan Buda'nın yüreğine ve doğasına işaret etti, kitap eğitiminin asalak ve yabancı büyümesini silip süpürdü ve böylece Tsung-men veya Buda'nın kalbi geleneğini içeren sistemin Ezoterik kolunu kurdu. [*Çin Budizmi,* s. 158. Rahip Joseph Edkins, ya görmezden gelir ya da - daha muhtemeldir - bu tür Okulların gerçek varoluşundan tamamen habersizdir ve bu türden bir Ezoterizmi "heterodoks Budizm" olarak adlandırarak, bunların Çin hainlerine göre yargılar. Ve bir anlamda öyle.]

Yazarı tarafından yapılan birkaç açıklama *Çin Budizmi* Genel olarak Oryantalistlerin evrensel yanılgılarına ışık tutmak ve (**Sayfa 428)** özellikle "Yahudi olmayanların topraklarındaki" misyonerler. Teosofistlerin, özellikle Hindistan'dakilerin sezgilerine çok kuvvetli bir şekilde hitap ediyorlar. Dikkat edilecek cümleler italik yazılmıştır.

Ezoterik Okullar için yaygın olarak kullanılan [Çince] kelime: *dan,* Sanskritçe *Dhyâna. . . .* Ortodoks Budizm yavaş ama istikrarlı bir şekilde Çin'de *heterodoks olmak.* Kitapların Budizmi ve eski gelenekler *mistik tefekkür Budizmi haline geldi. . . .* Hindistan'ın Budist topluluklarında uzun zaman önce ortaya çıkan antik okulların tarihi *artık yalnızca çok kısmen kurtarılabilir.*

Budizm'in geldiği ülkenin dini tarihine Çin tarafından muhtemelen biraz ışık tutabilir. [Bu ülke - Hindistan - bu tür Okulların kayıtlarını ve öğretimlerini kaybetmiştir.

bilhassa genel kamuoyu ve özellikle değer vermeyen Batılı Oryantalistler söz konusu olduğunda. Onları bazı Matham'larda (mistik tefekkür için sığınaklar) tam olarak korumuştur. Ancak onları, sözde "efsanevi" Adepts veya Mahâtmâs ile ve onların hak sahiplerinden aramak belki daha iyi olabilir.] Hikayenin hiçbir bölümünde, bulunma olasılığı daha yüksek olan kayıp bilginin kurtarılmasına yardım yoktur. Bodhidharma tarafından hattı tamamlanan patriklerin anlattıklarına göre. Patriklerin Çin ve Japon anlatılarının en iyi açıklamasını ararken ve *yedi Buda* Gautama veya Shâkyamuni'de sona erdiğinde, Jain geleneklerini, Patrik Bodhidharma'nın Çin'e taşındığı çağımızın altıncı yüzyılın başlarında olduğu gibi bilmek önemlidir. . . .

Ezoterik Budizm'in çeşitli okullarının yükselişinin izini sürerken, havarisel miras dogmasına bir şekilde benzer bir ilkenin hepsine ait olduğu akılda tutulmalıdır. Hepsi itiraf ediyor *doktrinlerini Bodhidharma zamanına kadar her biri selefi tarafından kişisel olarak talimat verilen ve daha ileride Shâkyamuni'nin kendisine ve daha önceki Budalara verilen bir dizi öğretmen aracılığıyla türetmek.*

[*Çin Budizmi.* pp.155-159.]

Daha sonra şikayet edilir ve katı ortodoks Budizm'den uzaklaşmak olarak bahsedilir. *Tibet Lamaları Pekin'de büyük bir saygı ile karşılandı* İmparator tarafından.

Kitabın farklı bölümlerinden alınan aşağıdaki pasajlar, Sayın Edkin'in görüşlerini özetlemektedir:

> Hermitlere, büyük Budist tapınaklarının çevresinde nadiren rastlanmaz. . . saçlarının kırpılmadan uzamasına izin verilir. . . . Metempsychosis doktrini reddedildi. Budizm, metempsychosis doktrininin yaşamla ilgili tüm doğa içgüdüsünü oluşturduğu ve yaşamın farklı kişilik biçimleri üstlenen Tanrı olduğu, Tanrı'nın öz-bilinçli, özgür hareket eden bir Öz Nedeni olmadığı temelinde, Panteizmin bir biçimidir. ama her yeri kaplayan bir Ruh. Çin'in ezoterik Budistleri, tek doktrinlerine sıkı sıkıya bağlı kalarak, [İnsan varlıklarının veya Ruhların göçüne dair popüler teoriyi kesinlikle en kesin biçimde reddederler. *içine* hayvanlar, ama insanların evrimi değil *itibaren* hayvanlar - şimdiye kadar, en azından alt ilkeleri söz konusu olduğunda.] metempsikoz hakkında hiçbir şey söylemiyorlar. . . . veya Budist sisteminin daha maddi parçalarından herhangi biri. . . . . Amida Buddha'ya tapanlara vaat edilen Batı cenneti. . . Nirvana [?] doktrini ile tutarsız. [Tam tersine, Ezoterik Öğretinin ışığında açıklandığında oldukça tutarlıdır. "Batı cenneti" veya Batı cenneti, aşkın uzayda yer alan bir kurgu değildir. Bu bir *iyi niyetli* dağdaki yerellik, ya da daha doğrusu, dağların arasındaki bir çölde kuşatılmış biri. Bu nedenle, Lohans ve Anâgâmins (Adepts) rütbesine erişmiş olan, Buddha'nın müritleri olan Ezoterik Bilgeliğin öğrencilerinin ikametgahı için tahsis edilmiştir. Sadece coğrafi kaygılardan dolayı "Batı" olarak adlandırılır: ve Avitchi'yi çevreleyen "büyük demir dağ kuşağı" ve "Batı cenneti" ni çevreleyen yedi Lokas, Doğu'daki tanınmış yerlerin ve şeylerin çok kesin bir temsilidir. Okültizm öğrencisi.]

> **Daha Fazla Yanlış Beyan - (Sayfa 429).** . . . *Ölümsüzlük vaat ediyor* yok etmek yerine. Bu ekolün büyük antikası, tercümenin erken tarihinden bellidir. *Amida Sû* Han hanedanlığından kalma Kumârajîva ve Ku-lian-theu-King'in elinden gelen tra, Tibetlilerin ve Moğolların bu Buda'ya ibadet etmelerinde etkisinin ölçüsünde görülmektedir ve gerçekte bu hayali şahsın adı [?] daha fazlasıdır

Çin'de, tarihsel Shâkyamuni'den daha yaygın olarak duyulur.

Bilgili yazarın Nirvâna ve Amita Buddha konusunda yanlış bir yolda olduğundan korkuyoruz. Bununla birlikte, burada, Göksel İmparatorluk'ta birkaç Ezoterik Budizm okulunun olduğunu gösteren bir misyonerin kanıtına sahibiz. Dogmatik Ortodoks Budist Kutsal Yazıların kötüye kullanımı doruk noktasına ulaştığında ve Buda'nın Felsefesinin gerçek ruhu neredeyse kaybolduğunda, Hindistan'dan sözlü bir öğretim kuran birkaç reformcu ortaya çıktı. Bunlar, çağımızın ilk yüzyıllarında Çin'deki Tefekkür Okulu'nun en önemli eserlerinin yazarları olan Bodhidharma ve Nâgârjuna idi. Dahası, söylendiği gibi bilinmektedir. *Çin Budizmi,* Bodhidharma, beş ana dala bölünmüş olan Ezoterik Okulların baş kurucusu oldu. Verilen veriler yeterince doğrudur, ancak tek bir istisna olmaksızın her sonuç yanlıştır. Söylendi *Isis Açıklandı* bu ...

Budda, yeni bir doğum doktrinini İsa kadar açık bir şekilde öğretir. Cahil kitleleri kabul etmenin imkansız olduğu kadim Gizemlerden kopmak isteyen Hindu reformcu, genellikle birden fazla gizli dogmaya sessiz kalsa da, düşüncesini birkaç pasajda açıkça ifade eder. Böylece şöyle diyor: " *Bazı insanlar yeniden doğar;* kötülük yapanlar cehenneme gider
[Avitchi]; dürüst insanlar cennete gider [Devachan]; Dünyevi arzularından özgür olanlar Nirvâna'ya girer "(*Dhammapada'nın İlkeleri,* v. 126). Başka bir yerde Buddha, "mutluluk veya sefaletin hissedilebileceği gelecekteki bir hayata inanmak daha iyidir: çünkü eğer kalp buna inanırsa günahı terk eder ve erdemli davranır; ve diriliş olmasa bile

[yeniden doğuş], böyle bir yaşam iyi bir isim ve erkeklerin mükafatını getirecektir. Ancak öldüğünde yok olacağına inananlar, gelecekte inançsızlıkları nedeniyle seçebilecekleri hiçbir günahı işlemekte başarısız olmayacaklar. " (Görmek *Kanun Çarkı.)*

Öyleyse, ölümsüzlük nasıl "doktriniyle tutarsızdır? **Sayfa 430)** Nirvana?" Yukarıdakiler, Buddha'nın seçtiği Arhatlara yönelik açıkça ifade ettiği düşüncelerinden yalnızca birkaçıdır; büyük Aziz çok daha fazlasını söyledi. Yüzyılımızda "Tathâgata'nın düşüncelerini boş yere anlamaya çalışan" Oryantalistlerin ve "bugüne kadar büyük Öğretmeni reddeden" Brâhman'ların yanlış görüşlerine bir yorum olarak, burada ifade edilen bazı orijinal düşünceler bulunmaktadır. Buda ve Gizli Bilimler çalışması. Tibetliler tarafından Çince yazılmış ve Tientaï manastırında Budistler arasında dolaşım için yayınlanan bir çalışmadan.

Yabancı topraklarda yaşayan ve misyonerler tarafından şımartılma tehlikesiyle karşı karşıya olanlar,

yazarın da gerçekten söylediği gibi, her mübadele sadece kendi inancı için "şımarık" değil, aynı zamanda Hıristiyanlık için de üzücü bir kazanım. Bu çalışmadan şimdiki ciltler için nazikçe yapılmış birkaç pasajın tercümesi şimdi verilmektedir.

Güçlü Chau-yan'ı [sır ve aydınlatıcı *ilkeler]* Vu-vei-Tchen-jen [Buddha *içinde* Buda], [Bu kelime Oryantalistler tarafından "konumu olmayan gerçek insan" (?) Olarak çevrilmiştir ki bu çok yanıltıcıdır. Basitçe gerçek iç insan veya Ego anlamına gelir. "Buda *içinde* Buda "bir Gautama olduğu anlamına gelir *içten* Hem de *dışa doğru.]* Sevgili Rabbimiz ve Bodhisattva'nın, düşüncelerinin gerçekte ne olduğu nasıl anlaşılır? Kutsal Sang-gyas-Panchhen [Tibet'teki Gautama Buddha'nın unvanlarından biri.] *Tek Gerçek* yeniden biçimlendirilmemiş [başlatılmamış] Bhikkus'a. Bunu bilen Tu-fon [Tibetliler] arasında bile çok az kişi var; Tsung-men ["Ezoterik" Okullar veya mezheplere gelince

Çin'de de çok var.] Okullar, her gün daha çok yokuş aşağı gidiyorlar. . . . Fa-siong-Tsung [Seyyah Hiuen-Tsang tarafından kurulan bir tefekkür okulu bile neredeyse tükenmek üzere. Fa-siong-Tsung, "şeylerin içsel doğasını ortaya çıkaran Okul" anlamına gelir]] kişiye gerçek Naljor-chod-pa'da öğretilen bilgeliği verebilir [Sanskritçe: [Ezoterik veya gizli, Yoga öğretisi (Çince: Yogi-mi -Kean).] Yogâchârya]:. . . . hepsi “Göz” Doktrini ve daha fazlası değil. Kısıtlayıcı bir kılavuzun kaybı hissedilir; Tch'-an-si [öğretmenler] içe dönük meditasyon [kendi kendine tefekkür veya Tchung-kwan] nadir hale geldiğinden ve İyi Yasanın yerini idol ibadeti [Siang-kyan] aldı. Barbarlar bu [puta veya imge ibadete]

[Batılı insanlar] Bas-pa-Dharma'yı [gizli Dharma veya doktrin] duydu ve hiçbir şey bilmiyor. Hakikat neden kabuğunun içinde bir kaplumbağa gibi saklanır? Artık Lama'nın badem bıçağı gibi olduğu anlaşıldığından, ["badem bıçağı" *meteorik* demir ve "yemin kilidi" veya ilk tören sırasında aceminin kafasından saç kesmek amacıyla kullanılır. Çift kenarlı bir bıçağı vardır, ustura kadar keskindir ve içi boş bir boynuz sapı içinde gizlenmiştir. Bir yaya dokunduğunuzda, bıçak bir şimşek gibi sarsılır ve aynı hızla geri çekilir. Genç Gelung ve Gelung-ma'nın (rahip ve rahibe adayları) başını halka açık olan ön ayinler sırasında yaralamadan kullanmak için büyük bir maharet gerekiyor.] Lanoo için bile kullanılamayacak kadar tehlikeli bir silah. Bu nedenle, kimseye zamanından önce bilgi [Gizli Bilim] emanet edilemez.

Âryâsanga - (Sayfa 431) Chagpa-Thog-deli nadir hale geldi ve en iyileri, Kutsanmış Tushita'ya emekli oldu. [Chapa-Thog-mad, Yogâchârya veya Naljorchodpa Okulu'nun kurucusu olan Ãryâsanga'nın Tibetçe adıdır. Bu Bilge ve İnisiye, Altıncı Irk Buda'sı Maitreya Buda'nın Kendisi tarafından Tushita'da (O'nun başkanlık ettiği göksel bir bölge) "Bilgelik" öğrettiği ve O'ndan şu beş kitabı aldığı söylenir.

Champaitehos-nga. Ancak Gizli Doktrin, onun Dejung'dan veya Shambballa'dan geldiğini öğretir, "mutluluk kaynağı" ("bilgelikle elde edilmiş") olarak adlandırılır ve bazı Orientalis'ler tarafından "muhteşem" bir yer olarak ilan edilir.]

Dahası, başlatılan Tch'-an-si (öğretmenler) tarafından onları almaya hazır olduğu ilan edilmeden önce Ezoterizmin gizemlerine hakim olmaya çalışan bir adam,

Biri; fener olmadan ve karanlık bir gecede, komşusunun düşürdüğü bir iğne için yerde hissetmeye kararlı, akreplerle dolu bir yere gidin.

Tekrar:

Kutsal Bilgileri elde edecek olan kişi, daha ileri gitmeden önce " *lambasını kırp* içsel anlayış ”ve sonra“ böyle iyi bir ışığın yardımıyla ”onun değerli eylemlerini mistik aynasından her kirliliği temizlemek için bir toz bezi gibi kullanır, [Okura gerçeği hatırlatmak belki de yanlış olmayabilir. "ayna", Eleusis Gizemlerinin bir bölümü olan Thesmophoria sembolizminin bir parçasıydı; ve Atma, "Gizli Olan" veya "Öz" arayışında kullanıldı. New York'tan Dr. Alexander Wilder, yukarıda adı geçen gizemler üzerine yazdığı mükemmel makalesinde şöyle diyor: “Herodot ve diğerlerinin Bacchic Gizemlerinin Mısırlı olduğu iddialarına rağmen, bunların aslen Hindistan'dan gelme ve Shaivitik veya Şaivitik olma olasılığı çok yüksektir. Budist. Kore-Persep-honeia, tanrıça Parasupani veya Bhavani idi ve Zagreus, okyanustan okyanusa uzanan bir ülke olan Chakra'dandır.

> ve tüm efsanenin [Dionysus-Zagreus masalı] Lama-veraset ve göç üzerine kurulu olduğunu varsayalım. . . . Orpheus'un tüm hikayesi. . . bir Hindu yüzüğü var. " “Lama veraset ve göç” hikayesi, kendilerini yalnızca yedinci yüzyıla kadar uzanan Lamas'lardan değil, Chaldæans ve Brâhman'lardan daha eski bir tarihe kadar ortaya çıkmıştır.] Öz'ün sadık yansımasını parlatın. . . . Öncelikle bu; sonra Tong pa-nya, [Herhangi bir günah veya arzudan mutlak özgürlük hali.] son olarak; Samma Sambuddha. [Bir Üstadın geçmiş doğumlarının uzun serilerini gördüğü ve bu ve diğer dünyalardaki önceki tüm enkarnasyonlarını yaşadığı durum. (Şuradaki takdire şayan açıklamaya bakın *Asya'nın Işığı.* s. 166, 1884 ed.)]

İçinde *Çin Budizmi* Lin-tsi'nin aforizmalarında bu ifadelerin bir doğrulaması bulunabilir:

> Duyguları kabul eden, bilgi edinen, düşünen ve hareket eden bedenin içinde "pozisyonu olmayan gerçek adam" Wu-wei-chen-jen vardır. Kendini açıkça görünür kılıyor; en ince ayırıcı film onu gizlemiyor. Neden onu tanımıyorsun? . . . Zihin bilinçli varoluşa gelmezse, her yerde kurtuluş vardır. . . . . Buddha nedir? *Ans.* Berrak ve dinlenmiş bir zihin. Kanun nedir? *Ans.* Açık ve aydınlanmış bir şekilde hatırlayın. Nedir *Tau? Ans.* Her yerde engellerin ve saf aydınlanmanın yokluğu. Bu üçü bir.

(Sayfa 432) Saygıdeğer yazarı *Çin Budizmi* Budist disiplininin sembolizmine neşe katıyor. Yine de kendi kendine uyguladığı "yanağa tokat" ve "kaburga altından darbeler", kolyelerini, ilk yüzyıllardan itibaren Hıristiyan rahiplerin bedeni ve kendi kendini kırbaçlama - "bela disiplini" - bulur. Hıristiyanlık günümüze kadar. . Ancak söz konusu yazar, utanç ve disiplinin - iyi yaşam ve rahatlığın - yerini alan bir Protestandır. Lin-tsi'deki cümle,

> "Pozisyonu olmayan gerçek adam" Wu-wei-chen-jen, kestane gibi dikenli bir kabuğa sarılmış. Ona yaklaşılamaz. Bu Buda - içinizdeki Buda,

güldü. Gerçekten

> Bir bebek yedi muammayı anlayamaz!

KÜLTÜR FELSEFESİNİN YAŞAM ÜZERİNDE TAŞINMASI HAKKINDA BAZI BİLDİRİLER

(Sayfa 433-434)

Not

Bildiriler I. II. III. Aşağıdakilerden bazıları HPB tarafından yazılmış ve hayatı boyunca özel olarak dağıtılmış, ancak bir süre sonra yayınlanacakları düşüncesiyle yazılmıştır. Sıradan okuyuculardan ziyade öğrencilere yönelik kağıtlardır ve dikkatli çalışma ve düşüncelerin karşılığını verirler. “Bazı Sözlü Öğretimin Notları” öğrencilerinden bazıları tarafından yazılmış ve kısmen düzeltilmiş, ancak onları parçalı karakterlerinden kurtarmak için hiçbir girişimde bulunulmamıştır. Bunları ilk üçüne benzer yazılı kağıtların temeli haline getirmeyi amaçlamıştı, ancak sağlık durumunun bozulması bunu imkansız hale getirdi ve rızasıyla yayınlanıyor, sınırlı bir çemberle sınırlama süresi sona erdi.

Annie Besant

BİLDİRİ 1

Bir uyarı

(Sayfa 435) Okültizmde binlerce yıllık deneyimle doğrulanmış ve kanıtlanmış garip bir yasa vardır; ne de Teosofi Cemiyeti'nin var olduğu yıllarda, hemen hemen her durumda kendini göstermeyi başaramadı. Herhangi biri kendisini "Denetimli Serbestlik Görevlisi" olarak taahhüt eder etmez, belli Gizli etkiler ortaya çıkar. Bunlardan ilki *dışarı doğru atmak* insanın doğasında saklı olan her şeyin; iyi, kötü veya kayıtsız olsun, hataları, alışkanlıkları, nitelikleri veya bastırılmış arzuları.

Örneğin, bir adam ister atavizm ister karmik yadigâr yoluyla olsun, kendini beğenmiş, şehvet düşkünü veya hırslıysa, o zamana kadar onları başarılı bir şekilde gizleyip bastırmış olsa bile, bu ahlaksızlıklar kesinlikle patlak verir. Önlenemez bir şekilde cepheye gelecekler ve kendi içindeki tüm bu eğilimleri öldürene kadar eskisinden yüz kat daha fazla savaşmak zorunda kalacak.

Öte yandan, eğer o iyi, cömert, iffetli ve çekingen olursa ya da şimdiye kadar gizli ve gizlenmiş herhangi bir erdeme sahipse, geri kalanı kadar önlenemez bir şekilde çıkacaktır. Böylece, bir aziz olarak görülmekten nefret eden ve bu nedenle bir maske takan medeni bir adam, ister asil ister asil olsun, gerçek doğasını gizleyemeyecektir.

BU KÜLTÜR ALANINDAKİ ZORUNLU BİR YASADIR.

Eylemi ne kadar belirgin, adayın arzusu o kadar içten ve içten olur ve verdiği sözün gerçekliğini ve önemini o kadar derinden hisseder.

Eski gizli aksiyom, "Kendini Bil" her öğrenciye aşina olmalıdır; ancak çok azı Delphic Oracle'ın bu akıllıca öğütünün gerçek anlamını kavradı. Hepiniz dünyevi soyağacınızı biliyorsunuz, ama kalıtımın tüm bağlantılarının izini kimler buldu? **Sayfa 436)** astral, psişik ve ruhsal, hangisi seni olduğun gibi yapar? Birçoğu, kendilerini Yüksek Egolarıyla birleştirme arzularını yazdı ve ifade etti, ancak hiçbiri "Yüksek Egolarını" Tek Evrensel BENLİĞİNE bağlayan çözülmez bağı bilmiyor gibi görünüyor.

Okültizmin tüm amaçları için, ister pratik ister tamamen metafizik olsun, bu tür bilgi kesinlikle gereklidir. Bu nedenle, bu makalelere dünyalarla her yönden bu bağlantıyı göstererek başlanması önerilmektedir: Mutlak, Arketipik, Spiritüel, Mânasik, Psişik, Astral ve Elemental. Bununla birlikte, daha yüksek dünyalara -Arketipal, Spiritüel ve Mânasic- değinmeden önce, yedinci, karasal dünya, aşağı Prakriti veya Malkuth'un Kabala'da olduğu gibi, hemen takip eden dünyalar veya düzlemlerle ilişkilerine hakim olmalıyız. o.

Om

"OM," diyor Beşinci Irk'ın oğlu, bu heceyle insanı selamlamasını başlatan ve bitiren, insan olmayan PRESENCES'i çağrıştıran ya da ona hitap eden üryan Adept.

Dördüncü Irk'ın soyundan gelen Turan Üstadı “OM-MANI” diye mırıldanıyor; ve duraklattıktan sonra "PADME-HUM" ekliyor.

Bu meşhur çağrı Oryantalistler tarafından yanlış bir şekilde "Oh Lotus'taki Mücevher" anlam olarak tercüme edilmiştir. OM, Tanrı için kelimenin tam anlamıyla kutsal bir hece olmasına rağmen, PADME "Lotus'da" anlamına gelir ve MANI herhangi bir değerli taştır, yine de ne kelimelerin kendisi ne de sembolik anlamları bu nedenle gerçekten doğru bir şekilde ifade edilir.

Bunda, tüm Doğu formüllerinin en kutsal olanı, yalnızca her heceye kesin bir sonuç üreten gizli bir güce sahip olmakla kalmaz, aynı zamanda tüm çağrının yedi farklı anlamı vardır ve her biri diğerlerinden farklı olabilen yedi farklı sonuç üretebilir.

Yedi anlam ve yedi sonuç, tüm formüle ve onun hecelerinin her birine verilen tonlamaya bağlıdır; hatta harflerin sayısal değeri buna göre eklenir veya azaltılır veya başka bir ritim kullanılır. Öğrencinin sayının formun altında olduğunu ve sayı kılavuzlarının ses çıkardığını hatırlamasına izin verin. Sayı, tezahür eden Evrenin kökeninde yatmaktadır: sayılar ve uyumlu oranlar, homojen maddenin heterojen elementlere ilk farklılaşmalarına rehberlik eder; ve sayı ve sayılar, Doğanın biçimlendirici elinin sınırlarını belirler.

Lotus Mücevheri - (Sayfa 437) Her elementin ve onun alt unsurlarının temel ilkesinin karşılık gelen sayılarını bilin, bunların doğayı tezahür ettirmenin gizli tarafındaki etkileşimlerini ve davranışlarını öğrenin ve yazışmalar yasası sizi makrokozmik yaşamın en büyük gizemlerini keşfetmeye götürecektir.

Ancak makrokozmik olana ulaşmak için mikrokozmik ile başlamalısınız, *yani* Mikrokozmos'u - bu durumda fizik biliminin yaptığı gibi - tümevarımsal olarak ayrıntılardan evrensellere doğru ilerleyen MAN çalışmalısınız. Bununla birlikte, aynı zamanda, sesin farklılaşmalarının herhangi bir kombinasyonunu analiz etmek ve anlamak için bir anahtar nota gerektiğinden, herkesin tek bir genel görüşüyle başlayan ve evrenselden evrensel olana inen Platonik yöntemi asla gözden kaçırmamalıyız. bireysel. Bu, Matematikte benimsenen yöntemdir - tek *tam* günümüzde var olan bilim.

İnsanı inceleyelim, öyleyse; ama onu bir an için Evrensel Bütünden ayırırsak ya da onu tek bir yönden soyutlarsak, Adam Kadmon ya da onun her felsefedeki muadilleri tarafından sembolize edilen "Cennetsel Adam" ın dışında, ya ineriz. Kara Büyü veya girişimimizde en utanç verici şekilde başarısız olun.

Böylece mistik cümle, " *Om Mani Padme Hum, "* doğru anlaşıldığında, neredeyse anlamsız kelimelerden oluşmak yerine, "Oh Lotus'un Mücevheri", bu çözülemez

İnsan ve Evren arasındaki birleşme, yedi farklı şekilde işlenmiş ve birçok düşünce ve eylem düzlemine yedi farklı uygulama yeteneğine sahip.

Hangi yönden incelersek inceleyelim, şu anlama gelir: "Ben o benim;" "Ben senin içindeyim ve sen benim içimdesin." Bu kavuşumda ve iyi ve saf insanla yakın birliktelikte Tanrı olur. İster bilinçli ister bilinçsiz olsun, kaçınılmaz sonuçlar doğuracak veya masum bir şekilde gerçekleşmesine neden olacaktır. İlk durumda, bir İnisiye (tabii ki tek başına Sağ El Yolunun bir Üstadı kastediliyorsa), bir hayırsever veya koruyucu bir akıma rehberlik edebilir ve böylece bireylere ve hatta bütün uluslara fayda sağlayabilir ve onları koruyabilir. İkinci durumda, iyi adam, ne yaptığının pek farkında olmasa da, yanında olduğu kişi için bir kalkan haline gelir.

Gerçek şu ki; ama bu nasıl ve neden açıklanmalıdır ve bu ancak sayıların seslerdeki ve dolayısıyla sözcüklerdeki ve harflerdeki gerçek varlığı ve gücü açık hale getirildiğinde yapılabilir. Formül, " *Om Mani Padme Hum, "* bir Üstadın ağzındaki neredeyse sonsuz gücü nedeniyle bir örnek olarak seçilmiştir ve (**Sayfa 438)** herhangi bir adam tarafından telaffuz edildiğinde potansiyeli. Dikkatli olun, bunu okuyanların hepsine dikkat edin: Bu kelimeleri boşuna kullanmayın, ya da öfkelendiğinizde, kendinizi ilk kurban kurbanı olmak için ya da daha kötüsü, sevdiklerinizi tehlikeye atmayın.

Hayatı boyunca sadece dışsalları gözden kaçıran kafir Oryantalist, size saygısız bir şekilde ve batıl inanca gülerek, Tibet'te bu cümlenin altı heceli en güçlü büyü olduğunu ve Orta Asya uluslarına tarafından teslim edildiği söylenir Padmapâni, Tibet Chenresi. [Görmek *yukarıda.* ii. 188.
189.]

Ama gerçekte Padmapâni kimdir? Her birimiz hazır olduğunda onu kendisi için tanımalıyız. Her birimizin kendi içinde “Lotus'daki Mücevher” var, buna Padmapâni, Krishna, Buda, Mesih veya İlahi Benliğimize verebileceğimiz adlar deyin. Egzoterik hikaye şöyle devam eder:

Yüce Buda ya da Amitâbha, diyorlar ki, insanın yaratıldığı saatte, sağ gözünden pembe bir ışık ışını çıkmasına neden oldu. Işın bir ses çıkardı ve Padmapâni Bodhisattva oldu. Sonra Tanrı, sol gözünden mavi bir ışık ışını akmasına izin verdi ve bu, iki bakire Dolma'da enkarne hale gelerek, canlıların zihinlerini aydınlatma gücünü elde etti. Amhitâbha daha sonra birleşimi çağırdı ve bu da derhal insandaki meskenini aldı. " *Om Mani Padme Hum,* "" Ben Lotus'daki Mücevher'im ve içinde kalacağım. " Sonra "Lotus'taki Bir" Padmapâni, İnsanlığa kendi varlığını hissettirene ve böylece onu yeniden doğuşun sefaletinden kurtarana kadar çalışmayı asla bırakmayacağına yemin etti. Kalpa'nın bitiminden önce bu başarıyı gerçekleştirmeye yemin etti ve başarısız olması durumunda kafasının sayısız parçalara bölünmesini dilediğini ekledi. Kalpa kapandı; ama İnsanlık onu soğuk, şeytani yüreğinde hissetmedi. Sonra Padmapâni'nin başı yarıldı ve bin parçaya bölündü. Merhametle hareket eden Tanrı, parçaları yeniden oluşturdu. *on* baş, üç beyaz ve çeşitli renklerde yedi. Ve o günden beri insan mükemmel bir sayı veya TEN oldu.

Bu alegoride, SES, RENK ve SAYI'nın gücü, gerçek Ezoterik anlamı örtecek kadar ustaca tanıtılmıştır. Dışarıdan bakanlara yaradılışın birçok anlamsız masalından biri gibi okunur; ama ruhsal ve ilahi, fiziksel ve büyülü anlamlara gebedir. Amitâbha'dan— *renk yok* ya da *beyaz şan*— prizmanın yedi farklı rengi doğar.

Pisagor Tetrad - (Sayfa 439) Bunların her biri karşılık gelen bir ses yayar ve bu sesin yedisini oluşturur.
müzikal ölçek. Geometri, Matematiksel Bilimler arasında özellikle Mimarlık ile ilgili olduğundan ve

aynı zamanda (Evrenlere geçerek) Kozmogoni'ye, yani Pisagor Tetrad'ın veya Tetraktys'in on Jod'u, Makrokozmosu, Mikrokozmos'u veya insanı, imajını sembolize etmek için yapılmış olması da on noktaya bölünmek zorunda kaldı. Görüleceği gibi, bunu Doğa kendisi sağladı.

Ancak bu ifade kanıtlanmadan ve Makrokozmos ile Mikrokozmos arasındaki mükemmel uyuşma gösterilmeden önce, birkaç açıklama kelimesi vardır.
gerekli.

Ezoterik Bilimleri çift nesnesiyle çalışacak öğrenciye: (*a)* İnsanın ruhsal ve fiziksel özde hem Mutlak İlke hem de Doğada Tanrı ile özdeş olduğunu kanıtlamak; ve (*b)* Doğadaki yaratıcı güçlerde var olan aynı potansiyel güçlerin onda varlığını göstermesi - böyle birine Renkler, Sesler ve Sayılar arasındaki karşılıklı ilişkilerin mükemmel bir bilgisi ilk şarttır. Daha önce de belirtildiği gibi, Uzak Doğu'nun kutsal formülü, " *Om Mani Padme Hum.* ", Bu karşılık gelen nitelikleri ve işlevleri öğrenciye açık hale getirmek için en iyi hesaplanandır.

Padmapâni'nin alegorisinde Lotus'daki Mücevher (veya Spiritüel Ego) veya androjen insanın sembolü olan 3, 4, 7, 10 sayıları, *Birim,* Adamım, daha önce de söylediğim gibi, öne çıkanlar. Bu sayıların, çeşitli ve çok biçimli kombinasyonları ve sesler veya kelimelerle ve renkler veya hareket hızlarıyla (fizik biliminde titreşimlerle temsil edilen) karşılıklı yazışmalarındaki anlam ve gücünün kapsamlı bilgisi ve kavranması üzerinedir. Okültizmde bir öğrencinin ilerlemesi bağlıdır. Bu nedenle ilk, ilk kelime, OM veya AUM ile başlamalıyız. OM bir "kördür". Cümle " *Om Mani Padme Hum,* ", Altı değil, yedi heceli bir cümle, çünkü ilk hecenin doğru telaffuzunda iki katı ve özünde A-UM üç hecedir. Her zaman gizlenmiş ilkel üçlü farklılaşmayı temsil eder, değil *itibaren* fakat *içinde* TEK Mutlak ve bu nedenle metafizik dünyada 4 veya Tetraktys ile sembolize edilir. Birim ışını veya Ãtman'dır.

Buddhi ve Manas ile birlikte üst Üçlü veya Üçlü olarak adlandırılan, insandaki bu en yüksek Ruh olan Ãtman'dır. Bu (**Sayfa 440)** Üstelik, dört alt insan ilkesine sahip Triad, albümin ve kabuğun bir yumurtanın sarısı (gelecekteki embriyo) gibi aurik bir atmosferle çevrelenmiştir. Bu, diğer planlardan daha yüksek Varlıkların algılarına göre, her bir kişiliği az çok ışıltılı oval bir küre yapar.

Öğrenciye Kosmos'un, bir Dünya'nın, Gezegensel bir Varlığın veya Günah ve Dünyanın Çocuğu arasındaki mükemmel uyumu göstermek için daha kesin ve net bir açıklama yapılmalıdır. Fizyoloji hakkında bilgi sahibi olanlar onu diğerlerinden daha iyi anlayacaklardır.

Okuduktan sonra söyle *Vishnu* veya diğeri *Purâna,* Brahmâ'nın (erkek-dişi) yedi bölgeyle çevrili Hiranyagarbha'daki Dünya Yumurtası'ndaki doğumunun ekzoterik alegorisine aşina değil veya daha doğrusu

form ve madde dünyasında yedi ve on dört Lokas olan uçaklar; yedi ve on dört sayıları duruma göre yeniden ortaya çıkıyor.

Hindular, gizli analizi vermeden çok eski zamanlardan beri Evrenin matrisini ve ayrıca güneş matrisini dişi uterusu ile karşılaştırdılar. Eskiden yazılmıştır: "Rahmi Meru kadar geniştir" ve

> Geleceğin güçlü okyanusları, boşluklarını, kıtaları, denizleri ve dağları, yıldızları, gezegenleri, tanrıları, iblisleri ve insanlığı dolduran sularda uyuyakaldı.

Hepsi, iç ve dış kaplamalarında benziyordu, kakao iç kısmı hamurla doldurulmuş ve dıştan kabuk ve kabukla kaplanmıştır. Metinler, "Meru kadar geniş" diyor.

> Meru onun Amnionuydu ve diğer dağlar onun Koryonuydu. *Vishnu Purâna. [* Fitzedward Hall tarafından

değiştirilen Wilson'ın çevirisi, i. 40.]

Aynı şekilde insan, annesinin rahminde doğmuştur. Brahmâ, ekzoterik geleneklerde, Dünyevi Yumurtanın içinde yedi katmanla çevriliyken, embriyo da (saymaya başladığımız sona göre birinci veya yedinci katman). Böylece, Kozmogonisinde Ezoterizmin yedi iç ve yedi dış katmanı sıralaması gibi, Fizyoloji de uterusun içeriğini yedi olarak not eder, ancak bunun Evrensel Matrix'te meydana gelen şeyin bir kopyası olduğundan tamamen habersizdir. Bu içerikler:

1. *Embriyo.* 2. *Amniyotik sıvı,* Embriyonun hemen etrafını sarar. 3. *Amnion,* sıvıyı içeren Fœtus'tan türetilen bir zar. 4. *Göbek kemiği,* Bu, beslenmenin orijinal olarak Embriyoya taşınmasına ve beslenmesine hizmet eder.

Yedi Muhabir İçerik - (Sayfa 441) 5. *Allantois,* Embriyodan 6 yaşın ortasında 3 ile 7 arasına yayılan ve Plasentada uzmanlaştıktan sonra embriyoya beslenmeyi sağlayan kapalı torba şeklinde bir çıkıntı. 6. *Aralık* 3 ile 7 arasında (Amnion ve Koryon), albüminli bir sıvı ile doldurulmuş. 7. *Koryon,* veya dış katman.

Şimdi, bu yedi içeriğin her biri, bir antetipe karşılık gelir ve ondan sonra oluşur; bu, yedi varoluş düzleminin her birinde, sırasıyla Maddenin yedi durumuna ve Doğa'daki sansasyonel veya işlevsel tüm diğer güçlere karşılık gelir. .

(Sayfa 442)

Aşağıdaki, Doğa ve Kadın rahimlerinin yedi karşılık gelen içeriğinin kuşbakışı bir görünümüdür. Onları şu şekilde karşılaştırabiliriz:

	Kozmik Süreç (Üst Kutup)	**İnsan Süreci (Alt Kutup)**

1	Leibnix'in Monad'ı olan "Kozmik Görme" olarak adlandırılan matematiksel Nokta; meşe palamudu gibi tüm Evreni kucaklayan. Bu, sınırsız homojen Madde veya Uzay yüzeyindeki ilk balon, başlangıç aşamasındaki farklılaşma dalgası. Orfik veya Brahma Yumurtasının başlangıcıdır. Astroloji ve Astronomide Güneşe karşılık gelir	İçinde tüm potansiyelleriyle gelecekteki insanı içeren karasal Embriyo. İnsan sisteminin ilkeleri dizisinde, Atman ya da süper ruhsal ilkedir, tıpkı fiziksel Güneş Sisteminde olduğu gibi Güneş
2	Güneş sistemimizin özgeçmişi, Embriyodan Amniyotik Sıvıdan sızar. Güneş. (a) Daha yüksek olana atıfta bulunulduğunda uçaklar, Akâsha (b) Güneş'in Yedi Güneş Işını (Tanrı) sayısının üzerinde bulunduğu on "tanrısallık" dan ilerler ki bu da kendisi "Mükemmel Numara". Bunlara Dis - gerçekte Uzay - Uzayda yayılan kuvvetler denir, bunların üçü Güneş'in Atman'ı veya yedinci prensibinde bulunur ve yedisi Güneş tarafından fırlatılan ışınlardır.	(a) Madde düzleminde buna Prâna denir [Prâna gerçekte evrensel Yaşam İlkesidir.] (b) Kaynağını evrensel Tek Hayatta, insanın ve Buddhi'nin kalbinden alarak ilerler, başkanlık.
3	Dışında bulunan Eter Uzayın yönü, Amniyotik Frluid olduğu varsayılan ve Embriyoyu saran plastik kabuktur. Güneşi kuşatmak için. Daha yüksek seviyede, insanın doğumundan sonra, manyeto-hayati aurasının üçüncü farklılaşması olarak üçüncü katman, tüm Evren olur. değişen Madde, Mulaprakriti Prakriti. (a) Mistik olarak karşılık gelir tezahür etmiş Mahat veya Akıl veya Dünyanın Ruhu	Amnion, içeren zar (a) Manas, üçüncü ilke (yukarıdan sayılır) veya İnsandaki İnsan Ruhu.
4	Bilimin öğrettiği gibi hizmet eden önemli Umbilikal Vesicle olan Ether'in sidereal içerikleri Modern Bilim tarafından bilinmeyen kısımları, temsil edilen: (a) Gizli ve Kabalistik Gizemlerde, Elementaller. (b) Fiziksel Astronomide, göktaşları, kuyruklu yıldızlar ve her türlü gündelik ve Kâma bedenler	Embriyoyu orijinal olarak beslemek için, ancak Gizli olarak Bilim, kozmik etkileri ozmoz yoluyla Fetüse taşımaktan kaçınır. anne. (a) Yetişkin insanda bunlar besleyiciler olur 'ya başkanlık ettikleri. olağanüstü kozmik (b) Fiziksel insanda, tutkuları ve duyguları, ahlaki göktaşları ve kuyruklu yıldızlar

		insan doğası.
5	Eter'deki yaşam akımları, kökenleri Güneş'tedir: Bu Eterin (Kozmik Bedenin kanı) hayati ilkesinin Dünya'daki ve diğer Gezegenlerdeki her şeyi beslemek için geçtiği kanallar: bu nedenle olan minerallerden bu şekilde beslenen bitkilerden, yaşamın bu şekilde verildiği hayvana ve insana kadar büyümek ve uzmanlaşmak için yapılmıştır.	Amnion ve Koryon arasında yayılan Embriyodan bir çıkıntı olan Allantois; beslenmeyi anneden Embriyoya yapması gerekiyordu. Yaşam prensibine, Prâna veya Jîva'ya karşılık gelir.
6	Kozmik Tohumdan yayılan ve tüm Kosmos'un yanı sıra Güneş Sistemi ve her Gezegenin etrafında genişleyen psişik ve fiziksel çifte radyasyon. Okültizmde buna üst ilahi ve alt malzeme Astral Işık denir.	Allantois iki katmana ayrılmıştır. Amnion ve Koryon arasındaki ara boşluk, Allantois ve ayrıca bir albümin sıvısı içerir. [Kozmik antetipleriyle doğrudan ruhsal bir bağlantıya sahip olan tüm uterus içerikleri, fiziksel düzlemde Kara Büyü'deki güçlü nesnelerdir ve bu nedenle kirli kabul edilirler.]
7	Her yıldız bedenin dış kabuğu, Dünyevi Yumurtanın Kabuğu veya Güneş Sistemimizin, Dünyamızın ve her insanın ve hayvanın küresi. Sidereal uzayda, uygun Eter; karasal düzlemde, yine yedi katman halinde inşa edilen Air. (a) İlkel potansiyel dünya malzemesi (Manvantaric dönemi için) kalıcı küre veya küreler haline gelir.	Koryon veya Zona Pellucida, Blastodermic Vesicle adı verilen küresel nesne, dış ve ektoderminin epidermisini oluşturduğu zarın iç fiziksel adamı oluşturmaya gidin. Dış veya endoderm, katmanları; iç veya yine yedi katmandan oluşur. kasları, kemikleri vb. İnsan derisi, (a) "İlkel", "kalıcı" Koryon olur.

Irklar ve İnsan Arasındaki Yazışmalar - (Sayfa 443) Irkların evriminde bile Doğa ve İnsandaki ile aynı düzeni görüyoruz. [Görmek *yukarıd* ii. Bölüm I.] Plasental hayvan-adam, ancak Üçüncü Kök Yarışta cinsiyetlerin ayrılmasından sonra böyle oldu. Fizyolojik evrimde, plasenta tamamen oluşur ve ancak rahim hayatının üçüncü ayından sonra işlevseldir.

(Sayfa 444) Kişisel bir Tanrı olarak bu tür insan kavramlarını bir kenara bırakalım ve sınırsız Doğa'daki her şeyin ve her şeyin altında yatan şeye saf ilahi olanı tutalım. Sanskritçe Ezoterik adıyla anılır. *Vedalar,* TAT (veya THAT), bilinmeyen Rootless Root için bir terim. Bunu yaparsak, şu yedi soruyu yanıtlayabiliriz: *Ezoterik İlmihal* Böylece:

(1) S. — Ebedi Mutlak Nedir?

A. — ŞU.

(2) S. — Kosmos nasıl ortaya çıktı?

A. — BUNUNLA.

(3) S. — Pralaya'ya geri döndüğünde nasıl veya ne olacak?

A. — BUNUNDA.

(4) S. — Tüm canlı ve varsayımsal olarak “cansız” doğa nereden geliyor?

A. — BUNDAN.

(5) S. — Evrenin oluştuğu Madde ve Öz nedir?

A. — ŞU.

(6) S. — Neye dönüştü ve tekrar tekrar çözülecek?

A. — ŞUNA.

(7) S. — O halde BU, Evrenin hem araçsal hem de maddi nedeni midir?

A. — Bundan başka ne olabilir ya da olabilir mi?

Evren, Makrokozmos ve Mikrokozmos gibi [duruma göre Güneş Sistemi veya Dünya.] *on,* neden insanı bölmeliyiz *Yedi* "prensipler"? Mükemmel on sayısının ikiye bölünmesinin nedeni budur: bütünlükleriyle, *yani* süper-ruhsal ve fiziksel olarak, güçler TEN'dir: zekâ, üç öznel ve düşünülemez ve yedi nesnel düzlemde. Şimdi size iki zıt kutbun tanımını verdiğimi unutmayın: (*a)* ilksel Üçgen, kendisini “Göksel Adam” a yansıtır yansıtmaz, alttaki yedi kişinin en yükseği kaybolur ve “Sessizlik ve Karanlık” a geri döner; ve (*b)* Monad (Ãtmâ) da bir üçgenle temsil edilen astral paradigmatik adam, çünkü bilinçli Devachanic aralıklarda üçlü bir hale gelmesi gerekiyor. Tamamen karasal insan, Madde evreninde, yani baş aşağı, yaratıcı düşüncenin ve biçimlendirici fakültenin öznel potansiyelinin bulunduğu üst Üçgen'de yansıyan kil insanda yedi kişinin altına kaydırılır.

DİYAGRAM I (Sayfa 444a)

İnsan ve Logolar - (Sayfa 445) Böylece, arketipal dünyada sadece düşünsel ve paradigmatik potansiyeli içeren on kişiden üçü, *yani* olasılıkla var olmak, eylemde değil, aslında birdir. Biçimlendirici yaratımın gücü, yedi Kuvvetin veya Işının sentezi olan Logos'ta bulunur; bu, hemen Kuaterner, kutsal Tetrakty'ler haline gelir. Bu süreç, alt fiziksel üçgenin dişi Bir, erkek-dişi yaratıcı ya da üretici ile birlikte olduğu insanda tekrarlanır. Aynısı, hayvanlar dünyasında daha düşük bir düzlemde. Yukarıda bir gizem, aşağıda bir gizem, gerçekten.

Bu, en yüksek ve en yüksek ve en alttaki ve en çok hayvanın karşılıklı ilişki içinde durmasıdır.

1- 1 numaralı bu diyagramda, fiziksel insanın (ya da vücudunun) *direkt* İlahi Özün saf dalgaları *Üçte bir,* Tezahür Edilmemiş Logolar (diyagramdaki üst yüz) aracılığıyla Tezahür Etmemiş. İlkel Ruh Purusha, insan kafasına dokunur ve orada durur. Ancak Spiritüel Adam (yedi ilkenin sentezi) onunla doğrudan bağlantılıdır. Ve burada ilkelerin olağan ekzoterik sıralaması hakkında birkaç söz söylenmelidir. İlk başta yaklaşık

sadece bölünme yapıldı ve verildi. *Ezoterik Budizm* yedinci olan Ãtmâ ile başlar ve birincisi olan Fiziksel Beden ile biter. Artık ne bireysel "ilke" olmayan Ãtmâ değil, radyasyon *bir ve bir* Manevi İnsanın Tezahür Etmemiş Logosu veya maddi kabuğu veya kabuğu olan Beden, katı gerçekte "ilkeler" olarak adlandırılabilir. Üstelik, hepsinin ana "ilkesi", daha önce hiç bahsedilmeyen, "Işıklı Yumurta" (Hiranyagarbha) veya her insanın içinde sarmalandığı görünmez manyetik alandır. [Hayvanlar, bitkiler ve hatta mineraller de öyle. Reichenbach, duyarlılıkları ve durugörüleri aracılığıyla öğrendiklerini asla anlamadı. O *dır-dir* odik, ya da daha doğrusu insandan yayılan aurik ya da manyetik sıvıdır, ama aynı zamanda daha fazlasıdır.] Bu, doğrudan yayılımdır: (*a)*

Yaratıcının, Koruyucunun ve Yok Edici'nin (Yenileyici) üçlü veçhesinde ôtmic Ray'den; ve (*b)* Buddhi-Manas'tan. *yedinci* Bu bireysel Auranın veçhesi, bedeninin şeklini alma ve "Işıldayan", Aydınlık Augoeides olma yeteneğidir. Kesin konuşmak gerekirse, zaman zaman Mâyâvi R formpa denilen form haline gelen budur. Bu nedenle, diyagramın ikinci yüzünde (astral adam) açıklandığı gibi, Ruhsal Adam yalnızca beş (**Sayfa 446)** Vedântins'in öğrettiği şekliyle ilkeler [Bkz.

yukarıda. ben. 181. Vedântik ekzoterik sıralaması için], fiziksel olanın yerine bu altıncı veya Auric Bedeninin yerini alan ve ikili Manaları (ikili zihin veya bilinç) bire birleştiren Vedântik dışsal sayım için. Böylece, beş Koshas'tan (kılıf veya ilkeler) söz ederler ve altıncı "ilke" olarak Ãtmâ diyorlar. Bu, Merhum Subba Row'un Türkiye'deki bölünmeye yönelik eleştirisinin sırrıdır. *Ezoterik Budizm.* Ama şimdi öğrencinin gerçek Ezoterik sayımı öğrenmesine izin verin.

Auric bedeninin alenen anılmasına izin verilmemesinin nedeni, çok kutsal olmasından kaynaklanıyordu. Ölüm anında Buddhi ve Manas'ın özünü asimile eden ve bu ruhsal ilkelerin aracı haline gelen bu Bedendir, *nesnel olmayan* ve sonra, Manas-Taijasi olarak Devachanik duruma yükselir ve üzerine Ãtmâ'nın tam ışımasıyla yükselir. Bu nedenle birçok isimle anılır. Manvantara'nın başından sonuna kadar "enkarne" olan gümüş "iplik" olan Sûtrâtmâ, insan varoluşunun incilerini, diğer bir deyişle her kişiliğin ruhsal aromasını kendisine iter.

takip eder hayatın hac yolu ile. [Görmek *Lucifer,* Ocak 1889, "Yaşam Sonrasının Gizemleri Üzerine Diyalog."] Bu aynı zamanda Üstadın, Augoeides ve Mâyâvi Rûpa'dan aşağıya Astral Bedenlerini oluşturduğu malzemedir. İnsanın ölümünden sonra, en eterik parçacıkları Budhi'nin ve Üst Manaların ruhani ilkelerini kendilerine çekip âtmâ'nın ışıltısıyla aydınlandıklarında, Aurik Beden ya Devachanic bilinç durumunda ya da Tam bir Üstad durumunda, bir Nirmânakâya halini, yani Devachanî'nin ilahi yanılsamasını bile aşacak şekilde bütün sistemini arındıran kişiyi tercih eder. Böyle bir Üstat, dünyamızla bağlantılı astral (görünmez) planda kalır ve bundan böyle Kâma Rûpa ve Fiziksel Beden hariç tüm ilkelerine sahip olarak hareket eder ve yaşar. Devachanî, Linga-Sharira-the *egoyu değiştirmek* Yaşam boyunca, ışıltılı aura yokken fiziksel zarfın içinde olan bedenin - bu auranın geride bıraktığı maddi parçacıklarla güçlendirilmiş, ölü bedene yakın ve onun dışında kalır ve kısa sürede kaybolur. Tam Üstad durumunda, arzuların ve tutkuların merkezi olan bu gücün merkezi nedeni ile - hayvan bedeni - kaybolurken, vücut tek başına çözülmeye maruz kalır. Fakat ikincisinin yaşamı boyunca, tüm bu merkezler aşağı yukarı aktiftir ve prototipleri, kozmik merkezler ve mikrokozmosları, ilkeleri ile sürekli uyum içindedir.

Kozmik, Spiritüel ve Fiziksel Merkezler - (Sayfa 447) Fiziksel merkezler (üstteki yedi delik ve alt üçlü) Gizli etkileşimlerinden yalnızca bu kozmik ve ruhsal merkezler aracılığıyla yararlanabilir, çünkü bu delikler veya açıklıklar, vücuda etki eden etkileri ileten kanallardır. *insanın iradesi* çeker ve kullanır, *yani.,* kozmik güçler.

Bu, elbette, öncelikle ruhsal ilkeler aracılığıyla hareket edecek. Bunu daha açık hale getirmek için bir örnek alalım. Acıyı durdurmak için, sağ göze diyelim, bu göze ve aynı zamanda Buddhi'ye karşılık gelen kozmik ilkeden güçlü manyetizmayı ona çekmelisiniz. Sağ göz ile Buddhi arasında güçlü bir irade çabasıyla hayali bir iletişim hattı oluşturun ve ikincisini bir *merkez* kafanın aynı kısmında. Bu cümle, buna "hayali" diyebilirsiniz, ancak, onu zihinsel gözünüzle görmeyi başardığınızda ve ona gerçek kadar iyi bir şekil ve renk verdikten sonra. Bir rüyadaki ip *değil* ve henüz *dır-dir.* Dahası, çizginize verdiğiniz prizmatik renge göre, etki de etki edecektir. Şimdi Buddhi ve Merkür birbirlerine karşılık gelir ve her ikisi de sarı veya parlak ve altın renklidir. İnsan sisteminde sağ göz, Buddhi ve Merkür'e karşılık gelir; Manas ve Venüs veya Lucifer ile solda. Böylece çizginiz altın veya gümüş ise acıyı durdurur; kırmızı ise artar, çünkü kırmızı Kâma'nın rengidir ve Mars'a karşılık gelir. Zihinsel veya Hristiyan Bilim Adamları tökezledi *Etkileri* anlamadan *nedenler.* Zihinsel soyutlamadan dolayı bu tür sonuçlar üretmenin sırrını tesadüfen bulduktan sonra, onları Tanrı ile birlikteliklerine (en iyi bildikleri kişisel veya kişisel olmayan bir Tanrı) atfederler, oysa bu basitçe bir veya başka ilkenin sonucudur. Ne var ki, keşif yolundalar, ancak uzun bir süre dolaşıp durmaları gerekse de.

Ezoterik öğrencilerin aynı hatayı yapmasına izin vermeyin. Sıklıkla, ne maddenin kozmik planlarının ne de insan ilkelerinin - en alt maddi düzlem veya dünya ve söylendiği gibi, "ilke" olmayan fiziksel beden dışında - konumlandırılamayacağı açıklanmıştır. ya da Uzay ve Zamanda olduğu düşünülür. İlki BİR'de yedi olduğu için, biz de BİR'de yediyiz - hem Madde olan hem de Madde olmayan, Ruh olan ve Ruh-olmayan, Varlık ve Olmayan olan Dünyanın aynı mutlak Ruhu. Bu fikirle kendinizi iyi etkileyin, hepiniz BENLİĞİN gizemlerini inceleyecek olanlarınız.

Unutma ki fiziksel duyularımız tek başına emrimizdeyken, hiçbiri (**Sayfa 448)** Büyük Maddenin ötesine ulaşmayı umabiliriz. Bunu yalnızca yedi tanemizden biri veya diğeri aracılığıyla yapabiliriz *manevi* duyular, eğitim yoluyla ya da doğuştan bir Görücü ise. Yine de, bir Üstad olmasa bile, bu tür yetilere sahip bir durugörü bile, ne kadar dürüst ve samimi olursa olsun, Gizli Bilimin hakikatlerine dair cehaleti sayesinde, Astral Işık'ta gördüğü vizyonlar tarafından yalnızca hata yapmak için yönlendirilecektir. Tanrı veya Melekler, Swedenborg ve diğerlerine tanık olarak zaman zaman bir anlığına görebileceği bu alanların sakinleri.

Bu yedi duyumuz, doğada ve kendimizde diğer her bir ayrı duyuya karşılık gelir. Fiziksel olarak, görünmez olsa da, insan Auric Envelope (yaşamın her çağındaki fiziksel insanın amniyonu), Kozmik Uzay ve fiziksel epidermimiz gibi yedi katmana sahiptir. Zihinsel ve fiziksel saflık veya safsızlık durumumuza göre, ya bize başka dünyalara bakış açıları açan ya da bizi Maddenin bu üç boyutlu dünyasından başka herhangi bir şeyden tamamen kapatan bu Auradır.

Yedi fiziksel duyumuzun her biri (ikisi hala saygısız Bilim tarafından bilinmemektedir) ve ayrıca yedi bilinç halimiz - *viz .: (* 1) uyanma; (2) uyanma-rüya görme; (3) doğal uyku; (4) uyarılmış veya trans uykusu; (5) psişik; (6) süper psişik; ve (7) tamamen ruhsal - yedi Kozmik Plandan birine tekabül eder, yedi süper duyudan birini geliştirir ve kullanır ve terestro-spiritüel düzlemde kullanımında kozmik ve ilahi güç merkezi ile doğrudan bağlantılıdır. onu doğuran ve doğrudan yaratıcısı olan. Her biri ayrıca yedi kutsal Gezegenden biri ile bağlantılı ve onun doğrudan etkisi altındadır. [Görmek *yukarıda,* ben. 626-629] Bunlar, takipçileri Mystai (örtülü) olarak adlandırılan Küçük Gizemler'e aitti, çünkü "gözleri kapalıyken" olayları yalnızca bir sis aracılığıyla algılamalarına izin verildi; Büyük Gizemlerin İnisiyeleri veya "Kahinleri" Epoptai olarak adlandırılırken

(Açıklanan şeyleri görenler). Zodyak'ın gerçek gizemlerini ve on iki işareti (iki gizli) ile on insan orfisi arasındaki ilişkileri ve yazışmaları öğreten yalnızca sonuncuydu. İkincisi şimdi elbette dişilerde on ve erkeklerde sadece dokuz; ama bu yalnızca dışsal bir farktır. Bu çalışmanın ikinci cildinde, Üçüncü Kök-Irk'ın sonuna kadar (çift cinsiyetli erkek erkek ve dişiye ayrıldığında) hermafroditte on deliğin önce potansiyel, sonra işlevsel olarak var olduğu belirtilmektedir.

Kadın ve Simya (Sayfa 449) İnsan embriyosunun evrimi bunu gösteriyor. Örneğin, ilk başta oluşan tek açıklık bukkal boşluktur, "a *Cloaca* bağırsağın ön ekstremitesiyle iletişim kurmak. " Bunlar daha sonra ağız ve arka açıklık haline gelirler: Gizli tabirle alt düzlemde büyük maddeyi farklılaştıran ve yayan Logolar. Bazı öğrencilerin Zodyak ile orifis arasındaki yazışmaları uzlaştırmada yaşayacağı zorluk kolaylıkla açıklanabilir. Büyü, Kriyâshakti aracılığıyla yaratarak başlayan ve günümüzde türlerini üreterek sona eren Üçüncü Kök-Irk ile kovalandır. [Görmek *yukarıda* ben. 228, *vd.,* ii. *passim.]* Kadın, tam veya mükemmel 10 numara (Yehova'nın ilahi sayısı) ile bırakıldığı için, erkekten daha yüksek ve daha ruhani kabul edildi. Mısır'da, eski günlerde evlilik servisi, kadının “efendinin hanımı” olması gerektiği ve kocası simya üretimi için “karısına itaatkar” olacağına söz veren onun gerçek efendisi olması gerektiğine dair bir makale içeriyordu. için Yaşam İksiri ve Felsefe Taşı gibi sonuçlar *manevi* Erkek Simyacı kadının yardımına ihtiyaç duyuyordu. Ama bunu tam anlamıyla alması gereken Simyacıya yazıklar olsun. *fiziksel* Birlik. Böyle bir saygısızlık Kara Büyü olur ve ardından kesin bir başarısızlık gelir. Eskinin gerçek simyacısı *yaşlı* gençlerden dikkatle kaçınarak, ona yardım edecek kadınlar; ve bunlardan herhangi biri evli ise, eşlerine hem operasyonları öncesinde hem de operasyonları sırasında kız kardeş olarak aylarca tedavi görmüşlerdir.

Kadimlere burçlardan yalnızca on tanesini bilerek itibar etmenin hatası *Isis Açıklandı. [Op. cit.,* 456, 461 *vd.]* Kadimler on ikiyi biliyordu ama bu işaretleri bizden farklı görüyorlardı. Ne Başak'ı ne de Akrep'i tek başına dikkate almadılar, ancak onları ikide bir olarak kabul ettiler çünkü doğrudan ve sembolik olarak ilkel çifte adama ve onun cinsiyetlere ayrılmasına atıfta bulunmaları sağlandı. Zodyak'ın reformasyonu sırasında, Terazi on ikinci burç olarak eklendi, ancak dönüm noktasında, yani ayrılmış insanın gizemi olan dengeleyici bir burçtur.

Öğrencinin tüm bunları iyi öğrenmesine izin verin. Bu arada söylenenleri özetlemek zorundayız.

(1) Her insan, Tanrı'nın enkarnasyonudur, başka bir deyişle, bir İnisiye olan İsa'nın söylediği gibi, “Cennetteki Babası” ile birdir. Yeryüzündeki birçok insan gibi, Cennetteki birçok Tanrı; ve yine de bunlar (**Sayfa 450)** Tanrılar gerçekte BİR'dir, çünkü her faaliyet döneminin sonunda, onlar, batan güneşin ışınları gibi, Ebeveyn Aydınlatıcıya, Tezahür Edilmemiş Logolar'a çekilirler ve bu da, Tek Mutlak'ta birleştirilir. Bunları bireysel veya toplu olarak "Babalarımız" olarak adlandıralım mı ve her koşulda bizim

kişisel Tanrı? Okültizm cevapları, *Asla.* Ortalama bir insanın "Babası" hakkında bildiği her şey, kendisi aracılığıyla ve kendi içinde bildiği şeydir. "Cennetteki Babasının" Ruhu, onun içinde enkarne olmuştur. Bu Ruh, fiziksel, hayvansal kabuğundayken İlahi Bireyselliği özümsemekte başarılı olursa, kendisidir. Bunun Ruhuna gelince, Mutlak tarafından işitilmeyi de bekleyin. Dualarımız ve yalvarışlarımız, potansiyel sözlere güçlü eylemler eklemedikçe ve her birimizi çevreleyen Aurayı o kadar saf ve ilahi hale getirmedikçe boştur ki, içimizdeki Tanrı dışa doğru hareket edebilir veya başka bir deyişle, bir yabancı gibi olabilir.

Güç. Böylece İnisiyelerin, Azizlerin ve çok kutsal ve saf insanların ihtiyaç anında kendilerine olduğu kadar başkalarına da yardım etmeleri ve her biri içlerindeki Tanrı'nın yardımıyla ve aptalca "mucizeler" olarak adlandırılan şeyleri üretmeleri sağlandı. kendisi, tek başına dış düzlemde hareket etmeyi mümkün kılmıştır.

(2) Üst Üçgene karşılık gelen AUM veya OM kelimesi, çok kutsal ve saf bir insan tarafından telaffuz edilirse, yalnızca gezegensel alanlarda ve elementlerde bulunan daha az yüceltilmiş Güçleri değil, aynı zamanda Yüksek Üçgeni de ortaya çıkaracak veya uyandıracaktır. Benlik veya onun içindeki "Baba". Ortalama olarak iyi bir adam tarafından doğru şekilde telaffuz edilirse, ahlaki açıdan güçlendirilmesine yardımcı olacaktır, özellikle de iki “AUMS” arasında, içindeki AUM üzerinde dikkatle meditasyon yaparsa ve tüm dikkatini anlatılamaz ihtişam üzerine yoğunlaştırırsa. Ama bunu çok geniş kapsamlı bir günahın işlenmesinden sonra söyleyen adama yazıklar olsun: O, ancak bu şekilde kendi saf olmayan, fotosferin görünmez Varlıklarını ve İlahi Zarftan başka türlü geçemeyen Güçlerini çekecektir.

AUM, Amin'in orijinalidir. Şimdi. Amin İbranice bir terim değildir, ancak Halleluiah kelimesi gibi Yahudiler ve Yunanlılar tarafından Kildaniler'den ödünç alınmıştır. İkinci kelime, Babil ve Ninevean kalıntıları arasında kaplar ve kavanozlar üzerindeki bazı sihirli yazıtlarda sık sık tekrarlanır. Amin "öyle olsun" veya "doğrusu" anlamına gelmez, ancak eski çağlarda neredeyse AUM ile aynı anlama gelir. Yahudi Tanaïm (İnisiyatifler) onu Üryan Adeptlerinin AUM kullanmasıyla aynı nedenle kullandı ve benzer bir başarı ile sayısal değeri *Amin* İbranice harflerle 91 olan, tam değeriyle aynı *YHVH, [Jod-Hevah,* Yahudiler tarafından icat edildiği ve şimdi Yehova anlamına geldiği şekliyle karasal düzlemde erkek-dişi: ama gerçekte ve kelimenin tam anlamıyla "varlık vermek" ve "hayat almak" anlamına geliyor.] 26 ve *Bir DoNa Y,* 65 veya 91. Her iki kelime de içimizdeki cinsiyetsiz "Rab" nin varlığının veya varlığının onaylanması anlamına gelir.

Ses ve Renk - (Sayfa 451) (3) Ezoterik Bilim, görünür dünyadaki her sesin, görünmez alemlerde karşılık gelen sesi uyandırdığını ve Doğanın Okült tarafında bir güç veya başka bir şekilde harekete geçmeye teşvik ettiğini öğretir. Dahası, her ses bir renge ve bir sayıya (ruhsal, psişik veya fiziksel bir güç) ve bir düzlemde bir duyuma karşılık gelir. Bütün bunlar, şimdiye kadar gelişmiş unsurların her birinde ve hatta karasal düzlemde, toprak atmosferinde dolup taşan Yaşamlarda bir yankı bulur ve onları harekete geçirir.

Böyle bir dua, söylenmedikçe *zihinsel olarak* ve kişinin "dolabının" sessizliğinde ve yalnızlığında "Baba" ya hitap eden, yararlı sonuçlardan daha sık felakete yol açmalıdır, çünkü kitleler bu şekilde ürettikleri güçlü etkilerden tamamen habersizdir. İyi etkiler yaratmak için, dua artık bir dua değil de bir emir haline geldiğinde, “sessizce kendini nasıl duyuracağını bilen” tarafından söylenmelidir. İsa'nın dinleyicilerinin halka açık sinagoglara gitmesini neden yasakladığı gösterildi? Şüphesiz her dua eden adam ikiyüzlü ve yalancı değildi, ne de insanlar tarafından dua ederken görülmekten hoşlanan bir Ferisi! Bir nedeni vardı, varsaymalıyız: Deneyimli Okültistin öğrencilerinin, kalabalığa sempati duymadıkları sürece kiliselere, seans odalarına vb. Girmesini engellemesine neden olan aynı neden.

Kalabalığa girmekten kendini alıkoyamayan yeni başlayanlara verilecek bir tavsiye var - batıl inançlı görünebilir, ancak Gizli bilginin yokluğunda etkili bulunacak. İyi astrologlar tarafından bilindiği gibi, haftanın günleri, adlarını taşıdıkları gezegenlerin sıralamasına göre değildir. Gerçek şu ki, eski Hindular ve Mısırlılar günü her gün dört bölüme ayırdı.

bir gezegenin koruması altında (pratik sihirle tespit edildiği üzere); ve Dion Cassius'un doğru bir şekilde ileri sürdüğü gibi her gün, ilk bölümünü yöneten ve koruyan gezegenin adını aldı. Öğrencinin, ya yöneten gezegenin renginden bir mücevher içeren bir yüzük ya da onun için kutsal olan metalin başka bir yüzüğünü takarak, halka açık yerlerde dolaşan “Havanın Güçlerinden” (Elementaller) korunmasına izin verin. Ancak en iyi koruma, açık bir vicdan ve İnsanlığa fayda sağlamak için sağlam bir arzudur.

Gezegenler, Haftanın Günleri ve Karşılık Gelen Renkleri ve Metalleri - (Sayfa 452) İçinde
eşlik eden şema, haftanın günleri, güneş tayfındaki renklerin sırasına ve egemen gezegenlerinin karşılık gelen renklerine göre belirlenen doğru sıralarına yerleştirilmiş olsalar da, olağan sıralarında durmazlar. Bu karşılaştırmanın ortaya koyduğu günlerin sırasındaki karışıklığın hatası, ilk Hıristiyanların kapısında yatmaktadır. Yahudilerden ay aylarını benimseyerek, onları güneş gezegenleriyle harmanlamaya çalıştılar ve böylece onu alt üst ettiler; çünkü şu an olduğu gibi haftanın günlerinin sıralaması gezegenlerin sırasını takip etmiyor.

Şimdi, Kadimler gezegenleri şu sıraya göre düzenlediler: Ay, Merkür, Venüs, Güneş, Mars, Jüpiter, Satürn, Güneşi ekzoterik amaçlar için bir gezegen olarak saydılar. Yine en eski iki ülke olan Mısırlılar ve Kızılderililer, günlerini her biri bir gezegenin koruması ve yönetimi altında olan dörde böldüler. Zamanla her gün, ilk bölümünü yöneten o gezegenin adı, sabah olarak anılmaya başlandı. Şimdi, haftalarını düzenlediklerinde, Hıristiyanlar şu şekilde ilerlediler: Güneş'in gününü ya da Pazar'ı yedinci gün yapmak istediler, bu nedenle her dördüncü gezegeni sırayla alarak haftanın günlerini adlandırdılar; *Örneğin,* Ay'dan (Pazartesi) başlayarak şöyle saydılar: Ay, Merkür, Venüs, Güneş, *Mars;* böylece ilk bölümü Mars'ın yönettiği Salı, haftanın ikinci günü oldu; ve bunun gibi. Ay'ın da Güneş gibi gizli bir gezegenin yerini aldığı unutulmamalıdır.

Güneş yılının şimdiki bölümü, çağımızın başlangıcından birkaç yüzyıl sonra yapıldı; ve bizim haftamız Kadimler ve Okültistler için değil. Ay evrelerinin dört bölümünün ayırıcı bölünmesi dünya kadar eskidir ve zamanı ay aylarına göre hesaplayan insanlardan kaynaklanmaktadır. İbraniler bunu hiç kullanmamışlardı, çünkü sadece yedinci günü, Şabat'ı saydılar, *Yaratılış* bundan bahsediyor gibi görünüyor. Cæsars günlerine kadar Hindular dışında hiçbir millet arasında yedi günlük bir haftanın izi yoktur. Hindistan'dan Araplara geçerek Hıristiyanlıkla Avrupa'ya ulaştı. Roma haftası sekiz gün ve Atinalı on günden oluşuyordu. [Görmek *Sur le Calendrier'e dikkat edin.* JH Ragon.]

Haftanın günleri - (Sayfa 453) Bu nedenle, Hıristiyan Dünyasının sayısız çelişki ve yanılgılarından biri, Hindistan'ın Ay hesaplamasının yedinci haftasının benimsenmesi ve aynı zamanda gezegenlerin mitolojik isimlerinin korunmasıdır.

Modern astrologlar günlerin ve gezegenlerin yazışmalarını ve renklerini doğru bir şekilde vermezler; ve Okültistler kendi renk tablolarının vb. her detayı için iyi bir neden verebilirken, Astrologların da aynısını yapıp yapamayacağı şüphelidir.

Bu ilk makaleyi kapatmak için, okuyucuların her durumda iki geniş bölüme ayrılması gerektiğini söyleyeyim: olağan şüpheci şüphelerden tam olarak kurtulmayanlar, ancak

Okültistlerin iddialarında ne kadar gerçek olabileceğini araştırın; ve kendilerini Materyalizm ve Göreliliğin karmaşalarından kurtarmış olan diğerleri, gerçek ve gerçek mutluluğun yalnızca Hindu Filozofun Brahmavidyâ dediği ve Budist Arhat'ın Ãdibuddha'nın gerçekleşmesi olarak adlandırdığı bilgi ve kişisel deneyimde aranması gerektiğini düşünenler , ilkel Bilgelik. Birincisinin, bu Makalelerden yalnızca, dünyevi Bilimin onlara veremediği yaşam fenomenlerinin açıklamalarını seçip incelemesine izin verin. Bu tür sınırlamalarla bile, bir veya iki yıl sonunda tüm Üniversitelerinin ve Kolejlerinin onlara öğretebileceğinden daha fazlasını öğrenmiş olacaklarını göreceklerdir. Samimi iman edenler ise, imanlarının bilgiye dönüştüğünü görerek ödüllendirilecekler. Gerçek bilgi Ruh'tandır ve yalnızca Ruhtadır, ve her şeyi kaplayan Mutlaklığın derinliklerine nüfuz edebileceğimiz tek düzlem olan yüksek aklın bölgesi dışında başka hiçbir şekilde edinilemez. Sadece insan zihninin koyduğu kanunları uygulayan, ölümlülerin kanunu ve yanılabilir yasalarının öngördüğü hayatı yaşayan, yol gösterici yıldızı olarak Mâya okyanusu üzerinde parlayan bir fener veya geçici hezeyanlar seçer ve sadece bir enkarnasyon için sürer. Bu yasalar, yalnızca fiziksel insanın yaşamı ve refahı için gereklidir. Onu bir varoluşun sürülerine yönlendiren bir pilot seçti, ancak ölümün eşiğinde onunla ayrılan bir usta. Geçici hedef düzleminde günlük hayatın görevlerini sıkı sıkıya yerine getirirken, ülkesinin her kanununu yerine getiren adam ne kadar mutludur,

(Sayfa 454) tamamen ruhsal yaşamın uzun hac yolculuğunun mola yerleri olan o dönemlerde bile. Aşağı insan zihninin tüm fenomenleri, bir sahne sahnesinin perdesi gibi ortadan kaybolur ve onun arkasındaki bölgede, numenal düzleminde, tek gerçeklikte yaşamasına izin verir. Eğer insan bencilliğini ve kişiliğini yok etmese de bastırarak, kendisini ancak fiziksel Mâyâ perdesinin ardında olduğu gibi tanımayı başarırsa, yakında tüm acıların, tüm sefaletlerin ve değişimin tüm yıpranmasının ve yıpranmasının ötesinde duracaktır. acının ana kaynağıdır. Böyle bir adam fiziksel olarak Maddeden olacak, Madde ile çevrili olacak ve yine de onun ötesinde ve dışında yaşayacak. Vücudu değişime maruz kalacak, ancak kendisi tamamen onsuz olacak ve kısa süreli geçici bedenlerde bile sonsuz yaşamı deneyimleyecektir. *bencillik,* bu tüm günahların ve dolayısıyla tüm insan kederinin sebebidir.

DİYAGRAM II			
ATMAN'ın bu Yazışmalar Hedef, Düzlemden değildir	Sayı ve Karasal karşılık gelir görünür gezegen yok devam ettiği için Spiritüelden Güneş; ne de herhangi bir ilişkisi yok ya Ses için Renk veya bunun için dinlen onları içerir	ATMA	İnsan İlkelerinin sayıları olmadığı için *aslında* ama yalnızca *karşılık* Rakamlar, Sesler, Renkler, vb. burada ezoterik amaçlarla kullanılan sırayla numaralandırılmazlar.

		herşey.				
NUMBER METAL S		**GEZEGENLER**	**İLKELERİN İNSAN**	**GÜNLERİ HAFTA**	**RENKLİ SES**	**MÜZİK ÖLÇEKLİ**
1 ve 10 Demir Fiziksel Adamın Anahtarı Not		**Mars** Gezegeni Nesil	**Kâma Rûpa** Araç veya *Martis ölür,* koltuğu Hayvan İçgüdüler ve Tutkular	**Salı** veya Tiu	1- **Kırmızı**	Sanskrit İtalyanca Gamut Gamut Sa **Yapmak**
2 The Manevi ve hayat Fiziksel	**Altın**	**Güneş** Fiziksel olarak Hayat Veren, Manevi ve Ezoterik olarak, yerine Mercurial arası Gezegen, kutsal ve gizli gezegen kadim insanlarla	**Prâna veya Jiva**	**Pazar** Sola ölür veya **Portakal** Güneş Hayat	2-	Ri **Yeniden**
3 Çünkü BUDDHI ile Karışımlar (yani konuşmak) arasında Atma ve Manas'ın Alevi, ve simya oluşturur ile yedinci veya AURIC ZARF E, Devachani c Üçlü	**Merkür** Kükürt Buddhi ile karıştırılmış Ruh (Bkz. Tanımlar)	**Merkür**	**Buddhi** Manevi Ruh, veya Atmic Ray, Dies araç veya Atmâ Mercuri veya Woden Günü Buda'nın Güney, ve Woden içinde Kuzey - Tanrıları Bilgelik	**Çarşamba** 3 **Sarı**	Ga	**Mi**
4 Orta prensip - arasında tamamen malzeme ve tamamen manevi trias.	**Öncülük etmek**	**Satürn**	**Kama Manas** Alt Zihin veya Hayvan Ruhu	**Cumartesi** Satürni ölür, veya Satürn	4 **Yeşil**	Anne **Fa**

bilinçli parçası *hayvan* adam.							
5	**Teneke**	**Jüpiter**	**Auric Zarf**	**Perşembe** Ölür ... veya Thor	5 **Siyah**	Baba	**Sol**
6	**Bakır** Ne zaman alaşımlı olur Bronz (*çift* prensip)	**Venüs** Sabah ve Akşam Yıldızı	**Manas** Daha yüksek Zihin veya İnsan Ruhu	**Cuma** Ölür ...	6 **Indigo** veya Koyu mavi	Da	**La**
7 İçerir kendisi yansıma nın-nin Septenary Adam	**Gümüş**	**Ay** Ebeveyn Dünya	**Linga Sharira** Astral Double of Man; Ebeveyn Lunae öldü Fiziksel Adam	**Pazartesi,** veya Ay	7 **Menekşe**	Ni	Si

BİLDİRİ II

Bir açıklama - (Sayfa 455) Ele alınan konuların abartılı doğası göz önünde bulundurulduğunda, bu Makale, önceki makalede belirsiz kalan bazı noktaların yanı sıra çelişki görünümünün olduğu bazı ifadelerin açıklamaları ile başlayacaktır.

Ezoteristler arasında çok sayıda bulunan astrologlar, öğretileriyle belirgin bir şekilde çelişen bazı ifadelerle şaşkına döneceklerdir; Konuyla ilgili hiçbir şey bilmeyenler belki de başlangıçta Kabala ve Astrolojinin ekzoterik sistemlerini çalışmış olanlar tarafından karşı çıkabilirler. Açıkça bilinmesine izin verin, basılı olarak yayınlanan ve halk kütüphaneleri veya müzelerdeki her öğrenci için mevcut olan hiçbir şey gerçekten Ezoterik değildir, ancak ya kasıtlı "körlerle" karıştırılır ya da anlaşılamaz ve kârla incelenemez. Gizli terimler sözlüğü.

Bu nedenle, aşağıdaki öğretiler ve açıklamalar, öğrencinin önceki Makalede verilen öğretimi formüle etmesine yardımcı olmasında yararlı olabilir.

Diyagram I'de sırasıyla 3, 7 ve 10 merkezlerin aşağıdaki gibi olduğu görülecektir:

(*a)* 3, Mutlak'ın manevi dünyasıyla ve dolayısıyla İnsandaki üç yüksek ilkeyle ilgilidir.

(*b)* 7, ruhsal, psişik ve fiziksel dünyalara ve insanın vücuduna aittir. Fizik, metafizik ve hiper fizik, bu düzlemde insanı simgeleyen üçlüdür.

(*c)* 10'u veya bunların toplamı, tüm yönleriyle bir bütün olarak Evren ve ayrıca onun Mikrokozmosu'dur.
- On delikli adam.

Şu an için, Yüksek Decad (Kosmos) ve (**Sayfa 456)** Aşağı Decad (İnsan), ayrı yedi'lerin ilk üç sayısı, insanın Ruhuna, Ruhuna ve Aurik Zarfına ve ayrıca daha yüksek duyusal dünyaya doğrudan bir gönderme yapar. Alt dört ya da dört veçheler, İnsanın yanı sıra, tümü Mutlak tarafından sentezlenen Evrensel Kosmos'a aittir.

Eğer Doğu Dinlerinin Sembolojisine göre, bir Ovum veya YUMURTA içerdiği gibi, Varoluşun bu üç ayrık veya dağıtıcı derecesi tasarlanırsa, bu YUMURTA'nın adı Svabhâvat veya tezahür edilmiş düzlemdeki TÜM VARLIK olacaktır. Gerçekte, bu Evrenin ne merkezi ne de çevresi vardır; ama insanın bireysel ve sınırlı zihninde böyle bir tanımı vardır, insan düşüncesinin sınırlamalarının doğal sonucu.

Diyagram II'de, daha önce belirtildiği gibi, sol sütunda kullanılan sayılara dikkat edilmesine gerek yoktur, çünkü bunlar yalnızca metafizik düzlemdeki Renklerin ve Seslerin Hiyerarşilerine atıfta bulunur ve

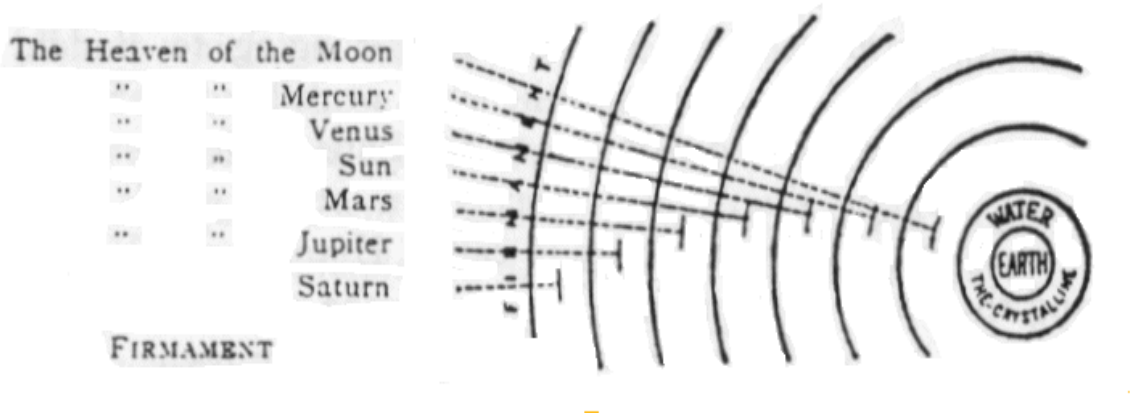
insan ilkelerinin veya gezegenlerin karakteristik sayıları değildir. İnsan ilkeleri sayımdan kaçınır, çünkü her insan birbirinden farklıdır, tıpkı tüm dünyadaki iki çim bıçağın kesinlikle birbirine benzememesi gibi. Numaralandırma burada manevi ilerleme ve bir ilkenin diğerine doğal üstünlüğü meselesidir. Bir adamla bir numara olan Budhi olabilir; başka biriyle, eğer hayvan bir şehvet düşkünü ise Aşağı Manas. Biriyle fiziksel beden veya belki Prâna, yaşam prensibi, son derece sağlıklı, canlılık dolu bir insanda olduğu gibi, ilk ve en yüksek seviyede olacaktır; bir başkası ile aşağı doğru altıncı veya hatta yedinci olarak gelebilir. Yine gözlemleneceği üzere gezegenlere ve insan ilkelerine karşılık gelen renkler ve metaller,

Bakalım modern Astrolog gezegenlerin, metallerin ve renklerin uygunluğu hakkındaki fikirlerini nereden aldı? Ve burada, görünüşe bakılırsa, eski Akadları (ve ayrıca Chaldæans, Hindular ve Mısırlıları) Evrenin ve aynı şekilde dünyanın tersine çevrilmiş bir çan gibi kaba bir fikirle kredilendiren modern Oryantalisti hatırlatıyoruz şekilli kase! Bunu bazı Akad yazıtlarının sembolik temsillerine ve Asur oymalarına işaret ederek gösteriyor. Bununla birlikte, burada Asurologun ne kadar yanıldığını açıklamaya yer yoktur, çünkü tüm bu tür temsiller sadece *Khargakkurra,* Dünya Dağı veya Meru ve yalnızca Kuzey Kutbu, Tanrıların Ülkesi ile ilgilidir.

Astroloji ve Ay Haftaları - (Sayfa 457) Şimdi Asurlular kendi *ekzoterik* gezegenler ve karşılıkları hakkında şu şekilde öğretim;

Sayılar	**Gezegenler**	**Metaller**	**Renkler**	**Haftanın Güneş Günleri**
1	Satürn	Öncülük etmek	Siyah	Cumartesi (Şabat Günü, Yehova'nın onuruna)
2	Jüpiter	Teneke	Beyaz, ancak sıklıkla Mor veya Turuncu	Perşembe
3	Mars	Demir	Kırmızı	Salı
4	Güneş	Altın	Sarı altın	Pazar
5	Venüs	Bakır	Yeşil veya Sarı	Cuma
6	Merkür	Hızlı Gümüş	Mavi	Çarşamba
7	Ay	Gümüş	Gümüş-beyaz	Pazartesi

Bu, şu anda Hristiyan Astrologlar tarafından benimsenen düzenlemedir, haftanın günlerinin sıralaması hariç, güneş gezegen isimlerini ay haftalarıyla ilişkilendirerek, daha önce gösterildiği gibi ağrılı bir karmaşa yarattılar. Bu, aşağıdaki diyagramda olduğu gibi Evreni temsil eden Ptolemaik jeosantrik sistemdir, Dünyamızı Evrenin merkezinde ve Güneşi bir Gezegen, sayı olarak dördüncü olarak gösterir:

Ve eğer Hristiyan kronolojisi ve haftanın günlerinin düzeni her gün tamamen yanlış bir astronomik temele dayanılarak kınanıyorsa, bu tür çizgiler üzerine inşa edilen Astroloji'de de bir reforma başlamanın ve bize tamamen Chaldæan ve Asur ekzoterik kalabalık.

Ancak bu Makalelerde verilen yazışmalar tamamen Ezoteriktir.

(Sayfa 458) Bu nedenle, Güneş Sisteminin Gezegenleri adlandırıldığında veya simgeleştirildiğinde (Şema II'de olduğu gibi), ayrı doğanın tamamen fiziksel bir düzlemindeki türler dışında, gezegensel cisimlerin kendilerinden bahsedildiği varsayılmamalıdır. psişik ve manevi dünyaların. Maddi bir gezegen ancak maddi bir şeye karşılık gelebilir. Dolayısıyla, Merkür'ün sağ göze karşılık geldiği söylendiğinde, bu, nesnel gezegenin doğru optik organ üzerinde herhangi bir etkiye sahip olduğu anlamına gelmez, ancak her ikisinin de daha ziyade Budhi aracılığıyla mistik olarak karşılık geldiği anlamına gelir. İnsan, Ruhsal Ruhunu (Buddhi), Merkür gezegenini yöneten ve yöneten İlahi Varlıklar (veya Melekler) olan Bilgeliğin Oğulları Mânasa Putra'nin özünden alır.

Aynı şekilde Venüs, Manas ve sol göz yazışmalar olarak yerleştirilmiştir. Egzoterik olarak, gerçekte, fiziksel gözler ve fiziksel gezegenler arasında böyle bir ilişki yoktur; ama ezoterik olarak var: çünkü sağ göz "Bilgeliğin Gözü" dür, *yani* "Üçüncü Göz" dediğimiz beyindeki o Gizli merkeze manyetik olarak karşılık gelir; [Görmek *yukarıda,* ii.302. *vd.]* sol ise zihinsel beyne veya düşünme yetisinin fiziksel düzlemindeki organ olan hücrelere karşılık gelir. Kether, Chokmah ve Binah'ın kabalistik üçgeni bunu göstermektedir. Chokmah ve Binah veya Bilgelik ve Zeka, Baba ve Anne veya yine Baba ve Oğul aynı düzlemdedir ve karşılıklı olarak birbirlerine bakarlar.

Bireysel bilinç içe döndürüldüğünde, Manas ve Buddhi'nin birleşmesi gerçekleşir. Ruhsal olarak yenilenmiş insanda bu birleşim kalıcıdır, Devachan eşiğinin ötesinde Buddhi'ye tutunan Yüksek Manas ve Ãtmâ, Süper Ruh ile karıştırılmaması gereken Ruh, daha sonra "Tek Göz." Ezoterik bir başka deyişle, “Üçüncü Göz” aktiftir. Şimdi Merkür, Hermes ve Venüs, Afrodit olarak adlandırılıyor ve bu nedenle, psiko-fiziksel düzlemdeki insandaki birleşmeleri ona Hermafrodit veya Androgyne adını veriyor. Bununla birlikte, mutlak Ruhsal Adam, cinsiyetten tamamen kopuktur. Manevi İnsan, Tek Sonsuz Beyaz Çemberden çıkan İlahi Prizma olan yüksek “renkli çemberlere” doğrudan karşılık gelir;

Sesleri Görmek ve Renkleri Duymak - (Sayfa 459) Ve bu "Sesler", "Renkler" den daha düşüktür, çünkü bunlar yedi alttaki Sephiroth veya sesler olarak görülen, duyulmayan hedef Seslerdir. *Zohar* gösterir, [*Op. cit.,* ii. 81.6.] Ve hatta Eski Ahit bile. Çünkü doğru tercüme edildiğinde xx bölümünün 18. ayeti.
Çıkış "Ve insanlar Sesleri gördü" (veya Sesler, şimdi çevrilen "gök gürültülerini" değil); ve bu Sesler veya Sesler Sephiroth'tur. [Frank'in *Kabala öl,* s. 314, *vd.]*

Aynı şekilde "Yaşam Nefesi" nin solunduğu sağ ve sol burun delikleri, [*Yaratılış,* ii, 7.] burada Brahmâ-Prajâpati ve Vâch veya Osiris ve Isis doğal yaşamın ebeveynleri olduğu için Güneş ve Ay'a karşılık geldiği söylenmektedir. Bu Kuaterner, *yani.:* iki göz ve iki burun deliği, Merkür ve Venüs, Güneş ve Ay, Dünyanın Dört Köşesinin Kabalistik Koruyucu-Meleklerini oluşturur. Bununla birlikte, Güneş'in bir gezegen olmadığını, sistemimizin merkezi yıldızı olduğunu ve Ay'ın, her ikisi de ikame olmak üzere tüm ilkelerin gittiği ölü bir gezegen olduğunu ekleyen Doğu Ezoterik Felsefesinde de aynıdır. biri görünmez bir Merkürler arası gezegen için, diğeri ise şimdi tamamen gözden kaybolmuş gibi görünen bir gezegen için. Bunlar Dört Mahârâjah'dır, [*Supra,* ben. 147.] Karma ve İnsanlık, Kosmos ve İnsan ile tüm yönleriyle bağlantılı “Dört Kutsal Olan”. Bunlar: Güneş veya onun yerine geçen Mikail; Ay veya yerine Gabriel; Mercury, Raphael; ve Venüs, Uriel. Burada, yalnızca fiziksel semboller olan gezegensel cisimlerin kendilerinin Ezoterik Sistemde sık sık anılmadığı, ancak bir kural olarak, kozmik, psişik, fiziksel ve ruhsal güçlerinin bu adlar altında simgelendiği tekrar söylenmeye gerek yoktur. Kısacası, yedi fiziksel gezegenin alt Sephiroth'u *Kabala,* ve sadece yansımasını gördüğümüz, Üst Üçlü veya Sephirothal Taç tarafından sembolize edilen veya daha doğrusu kişileştirilen üçlü fiziksel Güneşimiz. ["Yedi yönetici daimonun" (genii veya gezegensel yöneticiler) Michael, Güneş (aslan benzeri) olduğunu söyleyen Origen'in çalışmalarına onay için başvurabiliriz: ikincisi, Boğa, Jüpiter veya Suriel, vb. .: ve tüm bunlar, "Varlığın Yedisi" Sephiroth'tur. Sephirothal Ağacı, Porphyry veya genellikle adı verilen Porphyry's Tree tarafından verildiği şekliyle İlahi Gezegenlerin Ağacıdır.]

Sonra, yine, Diyagram I'deki psişik ilkelere eklenen sayıların, ekzoterik yazılardakilerin tersi göründüğüne işaret etmek iyi olacaktır. Bunun nedeni, bu bağlantıdaki sayıların tamamen keyfi olması ve her okulla birlikte değişmesidir. Bazı okullar sayılır (**Sayfa 460)** tüm Budist Ezoteristlerin yaptığı gibi üç, bazı dört, bazı altı ve diğerleri yedi. Daha önce söylendiği gibi, [*Supra,* i, 147.] Ezoterik Okul, on dördüncü yüzyıldan beri iki bölüme ayrılmıştır, biri iç Lanoos için veya daha yüksek Chelâs, diğeri dış çember veya Chelâs içindir. Bay Sinnett'e, Gurulardan birinden aldığı mektuplarda, yalnızca İç Çemberin yeminli öğrencilerine verilen gerçek Ezoterik Öğretinin öğretilemeyeceği açıkça söylendi. Sayılar ve ilkeler, bir soğanın kabukları gibi düzenli sırayla gitmez, ancak öğrenci, pratik çalışmaya başlama zamanı geldiğinde, ilkelerinin her birine uygun sayıyı kendisi için hesaplamalıdır. Yukarıdakiler, öğrenciye, herhangi bir sıralama sisteminden ayrı olarak, ilkeleri isimleriyle ve uygun fakülteleriyle veya ilgili eylem merkezleri, renkleri,

İlkeleri hesaba katmanın eski ve tanıdık modu, *Teosofist* ve *Ezoterik Budizm,*
aslında hiçbiri olmamasına rağmen, görünüşte kafa karıştıran başka bir çelişkiye yol açar. 3 ve 2 numaralı ilkeler, *yani:* Linga Sharîra ve Prâna veya Jîva, Diyagram I'de verilenin tersi sırada duruyor. Amoment'in düşüncesi, ekzoterik numaralandırma ile Diyagram I'de verilen Ezoterik sıra arasındaki açık tutarsızlığı açıklamak için yeterli olacaktır.Çünkü, Şema I'de Linga Sharîra, Prâna'nın aracı veya Jîva, yaşam ilkesi olarak tanımlanmaktadır ve bu nedenle gerekenden aşağı olmak

Prâna, ekzoterik sayımın önerdiği kadar üstün değil. İlkeler birbirinin üzerinde değildir ve bu nedenle sayısal sırayla alınamaz; sıraları, bir veya başka bir ilkenin üstünlüğüne ve baskınlığına bağlıdır ve bu nedenle her insanda farklılık gösterir.

Linga Sharîra, bedenin görüntüsü olan çift veya protoplazmik antetipidir. Bu anlamda Diyagram II'de adlandırılmaktadır. fiziksel bedenin ebeveyni, *yani* anne, baba olan Prâna'nın anlayışıyla. Bu fikir Mısır mitolojisinde Osiris ve Isis'in çocuğu Horus'un doğumuyla aktarılır, ancak tüm kutsal Mythoi gibi bunun hem üç yönlü bir ruhsal hem de yedi katlı bir psiko-fiziksel uygulaması vardır. Konuyu kapatmak için, yaşam ilkesi Prâna, ölçülü bir gerçekte, diğer tüm ilkeleri veya insan bütününü kapladığı için hiçbir sayıya sahip olamaz.

Gezegen ve İnsan Bedenleri - (Sayfa 461) Yedi sayıdan her biri doğal olarak Prâna-Jîva'ya, Ezoterik olarak Aurik Bedene olduğu gibi ekzoterik olarak uygulanabilir. Pisagor'un gösterdiği gibi, Kosmos üretilmedi *vasıtasıyla* veya *tarafından* sayı, ancak geometrik olarak, *yani* sayıların oranlarını takip ederek.

Uygulamada gezegensel cisimlere atfedilen ekzoterik astrolojik doğaları bilmeyenler için, onları insan vücudu, renkler, metaller üzerindeki hakimiyetleri ile ilgili olarak Şema II'den sonra buraya yerleştirmek faydalı olabilir. vb. ve aynı zamanda gerçek Ekzoterik Felsefenin astrolojik iddialardan neden farklı olduğunu açıklayın.

Gezegenler	**Günler**	**Metaller**	**Vücudun kısımları**	**Renkler**
Satürn	Cumartesi	Öncülük etmek	Sağ Kulak, Dizler ve Kemik Sistemi	Siyah *
Jüpiter	Perşembe	Teneke	Sol Kulak, Uyluklar, Ayaklar ve Arter Sistemi	Mor †
Mars	Salı	Demir	Alın ve Burun, Kafatası. Cinsiyet fonksiyonu ve Kas Sistemi	Kırmızı.
Güneş	Pazar	Altın	Sağ Göz, Kalp ve Hayati Merkezler	Portakal ‡
Venüs	Cuma	Bakır	Çene ve Yanaklar, Boyun ve Dizginler ve Sarı § Venöz Sistem	
Merkür	Çarşamba Quicksilver		Ağız, El, Karın İç Organları ve Güvercin veya Sinir Sistemi Krem¶	
Ay	Pazartesi	Gümüş	Göğüsler, Sol Göz, Akışkan Sistem, Tükürük, Lenf vb.	Beyaz**

* **[** Ezoterik olarak yeşildir, prizmatik ışında siyah yoktur.]

† [Ezoterik olarak, açık mavi. Bir pigment olarak mor, kırmızı ve mavinin bir bileşiğidir ve Doğu Okültizminde mavi, mor rengin ruhani özü, kırmızı ise maddi temelidir. Gerçekte, Okültizm Jüpiter'i mavi yapar çünkü o yeşil olan Satürn'ün oğludur ve prizmatik bir renk olarak açık mavi, bol miktarda yeşil içerir. Yine, Aurik Beden, eğer adam maddi bir şehvetçiyse, Alt Manas'ın renginin çoğunu içerecektir, tıpkı Yüksek Manas'ın Aşağıya üstünlüğü varsa daha koyu tonun çoğunu içereceği gibi.]

‡ [Ezoterik olarak, Güneş göz, burun veya herhangi bir başka organa karşılık gelemez, çünkü açıklandığı gibi, gezegen değil, merkezi bir yıldızdır. Asla başlatılmamış olan Hıristiyanlık sonrası Astrologlar tarafından bir gezegen olarak kabul edildi. Dahası, Güneş'in gerçek rengi mavidir ve yalnızca atmosfer tarafından buharların (esas olarak metalik) emilmesinin etkisiyle sarı görünür. Dünyamızdaki her şey Mayâ.]

§ [Ezoterik olarak, çivit mavisi veya koyu mavi, prizmada sarının tamamlayıcısıdır. Sarı, basit veya ilkel bir renktir. Manas'ın doğası gereği ikili olması - hem sabah hem de akşam yıldızı olan Venüs gezegeni gibi, sidereal sembolü gibi - özü Hiyerarşiyi yöneten Venüs'ten gelen Manas'ın yüksek ve düşük ilkeleri arasındaki fark belirtilir. koyu mavi ve yeşilin yanında. Yeşil, Aşağı Manalar, sarı ve koyu mavi, Yüksek Ruhsal Manalar arasında görünen güneş spektrumunun rengine benzer. Indigo, Manas'ın Buddhi'ye veya cennetsel Ruhsal Ruh'a doğru yükseliş eğilimini göstermek için cennetin veya gökyüzünün yoğunlaştırılmış rengidir. Bu renk, *Indigofera tinctoria,* Hindistan'da en yüksek okült özelliklere sahip, Beyaz Büyü'de çok kullanılan ve bakırla gizli bir şekilde bağlantılı bir bitki. Bu, özellikle herhangi bir sert maddeye sürüldüğünde, bakır bir parlaklık varsayan indigo ile gösterilir. Boyanın bir başka özelliği de suda ve hatta eterde çözünmemesi, bilinen herhangi bir sıvıdan daha hafif olmasıdır. Mantıklı ve kanıtlanabilir nedenlere dayanmadan Doğu'da hiçbir sembol benimsenmemiştir. Bu nedenle, Doğu Simbologları, en erken çağlardan beri, insanın ruhsal ve hayvan zihinlerini, koyu mavi (Newton'un çivit mavisi) veya yeşil içermeyen gerçek maviyle birleştirdiler; ve diğeri saf yeşil.]

¶ [Ezoterik olarak sarı, çünkü Güneş'in rengi turuncudur ve Merkür artık güneşin yanında renkli olarak olduğu gibi uzakta durmaktadır. Güneş'in yerine geçtiği gezegen, Güneş'e Merkür'den daha yakındı ve en gizli ve en yüksek gezegenlerden biriydi. Üçüncü Yarış'ın sonunda görünmez hale geldiği söyleniyor.]

** **[** Ezoterik olarak, menekşe, çünkü belki de menekşe, çok ince bir gümüş plakadan iletildiğinde bir güneş ışığı ışınının üstlendiği renktir ve ayrıca Ay, Güneş'ten ödünç alınan ışıkla Dünya üzerinde parladığından, insan vücudu nitelikleri çiftinden ödünç alındı - havadan adam. Astral gölge insanda, karasal düzlemde aşağıya hayvan Manas'a kadar ilkeler dizisini başlatırken, menekşe ışını, her ikisi de ilke olarak yeşile kadar prizmatik renkler dizisini başlatır. diğeri ise renk olarak, tüm ilkelerin ve renklerin en kırılabilir olanıdır. Bunun yanı sıra, hem göksel hem de yeryüzü cisimleri, renkleri ve sesleri tüm bu yazışmalara bağlı aynı büyük Gizli gizem vardır. Daha net bir şekilde, Ay ile Dünya, astral ve insanın yaşayan bedeni arasında, prizmatik tayfın mor ucu ile indigo ve mavi arasında olduğu gibi, aynı ilişki yasası vardır. Ama bu daha çok anon.]

(Sayfa 462) Böylece görülecektir ki, ekzoterik Kabalistik Astrolojide güneş sisteminin etkisi bu yöntemle tüm insan vücuduna, birincil metallere ve siyahtan beyaza renk geçişlerine dağıtılır; fakat Ezoterizm, prizmanın yedi güneşi veya doğal rengini dini olarak tuttuğu için ne siyahı ne de beyazı renk olarak kabul eder. Siyah ve beyaz yapay renklerdir. Dünya'ya aittirler ve yalnızca fiziksel organlarımızın özel yapısı sayesinde algılanırlar. Beyaz, tüm renklerin olmamasıdır ve dolayısıyla renk yoktur; siyah sadece ışığın olmaması ve dolayısıyla beyazın olumsuz yönüdür. Yedi prizmatik renk, Yedi Varlık Hiyerarşisinden doğrudan yayılır ve her biri insan ilkelerinden biri ile doğrudan bağlantılı ve onunla ilişkilidir. çünkü bu Hiyerarşilerin her biri, aslında, karşılık gelen insan ilkesinin yaratıcısı ve kaynağıdır. Okültizmde her prizmatik renge, ona karşılık gelen "Sesin Babası" denir;

Ses, Babasının-Düşüncesinin Sözü veya Logosu. Duyarlıların her rengi belirli bir sesle birleştirmesinin nedeni budur, Modern Bilim'de iyi bilinen bir gerçektir (*Örneğin,* Francis Galton'ın
İnsan Fakültesi). Ancak siyah ve beyaz tamamen olumsuz renklerdir ve öznel varlık dünyasında hiçbir temsilcisi yoktur.

Gezegenler ve Fakülteler - (Sayfa 463) Kabalistik Astroloji, insan beynindeki gezegensel cisimlerin hakimiyetinin de şu şekilde tanımlandığını söyler: Altısı serebrum ve yedinci beyincik aracılığıyla çalışan yedi ana fakülte grubu vardır. Bu, Ezoterik olarak tamamen doğrudur. Ama daha fazla söylendiğinde: Satürn adanmışlık yetilerini yönetir; Merkür, entelektüel; Jüpiter, sempatik; Güneş, yönetici fakülteler; Mars, bencil; Venüs, inatçı; ve Ay, içgüdüler - açıklamanın eksik ve hatta yanıltıcı olduğunu söylüyoruz. İlk olarak, fiziksel gezegenler yalnızca fiziksel bedene ve tamamen fiziksel işlevlere hükmedebilir. Tüm zihinsel, duygusal, psişik ve ruhsal fakülteler, gezegenlerin Manevi Yöneticilerinin Hiyerarşilerinden kaynaklanan nedenlerin ölçeğinin Gizli özelliklerinden etkilenir, gezegenlerin kendisinden değil. Bu ölçek, Diyagram II'de verildiği gibi, öğrencinin şu sırayla algılamasına yol açar: (1) renk; (2) ses; (3) ses metallerin ruhuna dönüşür, *yani* metalik Elementaller; (4) bunlar yeniden fiziksel metaller halinde gerçekleşir; (5) daha sonra armonik ve titreşimli ışıma özü bitkilere geçer ve onlara renk ve koku verir, her ikisi de "özellikler" bu enerjinin birim zamandaki titreşim oranına bağlıdır; (6) bitkilerden hayvanlara geçer; (7) ve sonunda insanın "ilkeleri" ile sonuçlanır.

Böylece Cennetteki Atalarımızın İlahi Özünün yedi aşamadan geçtiğini görürüz; Ruh Madde olur ve Madde Ruh'a geri döner. Doğada duyulamayan ses olduğu için, görünmeyen ama duyulabilen renk de vardır. Yaratıcı güç, aralıksız dönüştürme görevinde çalışırken, atomları ve molekülleri birleştiren ve ayıran titreşim hızları biçiminde renk, ses ve sayılar üretir. Detaylarda bize görünmez ve duyulamaz olsa da, yine de bütünün sentezi maddi düzlemde bize duyulabilir hale gelir. Çinlilerin "Harika Ton" dediği şeydir veya *Kung.* Bilimsel itirafta bile, müzisyenler tarafından bir piyanonun klavyesinde orta Fa olarak tutulan, Doğanın gerçek toniğidir. Doğa'nın sesinde, okyanusun kükremesinde, büyük bir ormanın yapraklarının sesinde, büyük bir şehrin uzaktan kükremesinde, rüzgarda, fırtınada ve fırtınada açıkça duyuyoruz; kısacası, Doğada sesi olan veya ses üreten her şeyde. İçin

(Sayfa 464) duyan herkesi duymak, tek bir kesin tonla, takdir edilemeyecek bir perdeyle sonuçlanır, ki bu, söylendiği gibi, diyatonik ölçekte F veya Fa'dır. Bu ayrıntılardan, burada egzoterik ve Ezoterik isimlendirme ve sembolizm arasındaki farkın yattığı, Okültizm öğrencisi için açık olacaktır. Kısacası, Kabalistik Astroloji, Avrupa'da uygulandığı şekliyle, iç çembere değil, dış çevreye uyarlanmış yarı ezoterik Gizli Bilimdir. Dahası, gerçek gerçeği gizlemek için genellikle eksik bırakılır ve nadiren çarpıtılmaz. Eşyaların salt görünümlerine karşılık geldiklerini sembolize edip uyarlarken, kendisini her şeyden çok şeylerin özüyle ilgilendiren Ezoterik Felsefe, yalnızca bu tür sembolleri tüm zemini kaplayan kabul eder, *yani* gibi semboller hem ruhsal hem de psişik ve fiziksel bir anlam verir. Yine de Batı Astrolojisi bile mükemmel bir iş çıkardı, çünkü Mediæval Çağlarının tehlikeleri ve karanlık bağnazlığı boyunca Gizli Bir Bilgeliğin varlığına ilişkin bilgileri, tüm tehlikelerin ortadan kalktığı günümüze kadar taşımasına yardımcı oldu.

Ekzoterik uygulamada gezegenlerin sırası, yermerkezli yarıçapları veya birkaç yörüngesinin Dünya'dan bir merkez olarak uzaklığı ile tanımlanandır. *yani.,* Satürn, Jüpiter, Mars, Güneş, Venüs, Merkür ve

Ay. Bunların ilk üçünde, fiziksel, tezahür etmiş evrende veya Brahmâ, Vishnu ve Shiva'daki yüce gücün göksel Üçlüsünü sembolize ettiğini bulduk; son dördünde, mevsimlerdeki tüm doğal ve fiziksel devrimleri, günün çeyreğini, pusulanın noktalarını ve elementleri yöneten yeryüzü kuaterner sembollerini tanıyoruz. Böylece:

İlkbahar	Yaz	Sonbahar	Kış
Sabah	Öğle vakti	Akşam	Gece
Gençlik	Ergenlik Erkekliği		Yaş
Ateş	Hava	Su	Dünya
Doğu	Güney	Batı	Kuzeyinde

Ancak Ezoterik Bilim, fiziksel duyuların tamamen nesnel düzlemine ilişkin analojilerle yetinmez ve bu nedenle, Sihir kelimesinin gerçek anlamının açık bir açıklamasıyla bu yöndeki daha fazla öğretiye başlamak kesinlikle gereklidir.

Sihirbaz Simon Magnus (Sayfa 465)

Gerçekte Sihir Nedir

Ezoterik Bilim, her şeyden önce, İlahi Büyü ile ve içindeki ilişkilerimizin bilgisidir [Sihir. *Magia,*
manevi, gizli anlamıyla "Büyük Yaşam" veya ilahi yaşam anlamına gelir *ruhu içinde.* Kök *magh,* Sanskritçe'de görüldüğü gibi *mahat,* Zend *maz* Yunan *megas* ve Latince *magnus* hepsi "yüce" yi ifade ediyor.] kutsallığımızdan ayrılmazlık *Benlikler* - ikincisi, kendi yüksek Ruhumuzdan başka bir şey anlamına gelir. Bu nedenle, bu ilişkileri örneklemeye ve açıklamaya geçmeden önce, öğrenciye bu en yanlış anlaşılan dünya "Sihir" in tam anlamıyla ilgili doğru bir fikir vermek belki yararlı olabilir. Birçoğu Okültizmi incelemeye istekli ve istekli olanlardır, ancak çok azının Bilimin kendisi hakkında yaklaşık bir fikri bile vardır. Şimdi, Amerikalı ve Avrupalı öğrencilerimizden çok azı Sanskritçe eserlerden ve hatta çevirilerinden yararlanabiliyor, çünkü bu çeviriler çoğunlukla, sadece deneyimsiz olanları kör ediyor. Bu nedenle, Neo-Platonik eserlerden alınan yukarıda bahsedilenlerin gösterilerini onların dikkatine sunmayı öneriyorum. Bunlara çeviri olarak erişilebilir; ve şimdiye kadar karanlık olana ışık tutmak için, onlarda belirli bir anahtarı işaret etmek yeterli olacaktır.

Simon Magus'un adını bilen milyonlarca Hristiyan vardır ve onun hakkında çok az şey anlatılır. *Elçilerin İşleri;* ama çok azı geleneğin yaşamı hakkında kaydettiği birçok karışık, fantastik ve çelişkili ayrıntıyı bile duymuş. İddialarının ve ölümünün öyküsü, yalnızca Irenæus, Ephiphanius ve Aziz Justin gibi Kilise Babalarının eserlerinde ve özellikle de anonim olarak onunla ilgili önyargılı, yarı fantastik kayıtlarda bulunabilir. *Philosophumena.* Yine de o tarihsel bir karakterdir ve ona "Magus" unvanı verilmiş ve Hıristiyan Kilisesi başkanları da dahil olmak üzere tüm çağdaşları tarafından sahip olduğu mucizevi güçleri gösteren bir nitelik olarak kabul edilmiş ve olup olmadığına bakılmaksızın beyaz (ilahi) veya siyah (cehennem) bir Büyücü olarak kabul edilir. Bu bakımdan, görüş, tarihçisinin Yahudi olmayan veya Hıristiyan eğilimlerine her zaman boyun eğmiştir.

Onun sisteminde ve öğrencisi ve halefi olan Menander'in sisteminde, o günlerde İnisiyerler için "Büyü" teriminin ne anlama geldiğini buluyoruz.

Simon, diğer tüm Gnostikler gibi, dünyamızın *aşağı* melekler dediği Sadece üçünden bahseder (**Sayfa 466)** Bu derece, çünkü daha önce açıkladığımız gibi, daha yüksek dört dünya hakkında herhangi bir şey öğretmek yararsızdı ve yararsızdır ve bu nedenle, A ve G küreleri düzleminde başlar.Onun sistemi, Gizli Gerçeğe en az herhangi biri kadar yakındır. böylece hem onu hem de kendi iddialarını ve Meander'ın "Büyü" ile ilgili iddialarını inceleyip terimle ne kastettiklerini bulabiliriz. Şimdi, Simon için, tezahür eden tüm yaratımların zirvesi Ateş'ti. O, bizde olduğu gibi, onunla da, Evrensel İlke, Sonsuz Güç, gizli Potansiyellikten doğmuştur. Bu Ateş, tezahür eden varoluş dünyasının ilkel nedeniydi ve ikili idi, tezahür eden ve gizli veya gizli bir tarafa sahipti.

> Ateşin gizli tarafı, açık [veya objektif] tarafında gizlidir ve amaç, gizli taraftan üretilir, [*Philosophumena,* vi.9.]

Görünenin her zaman görünmezde ve görünmezde her zaman mevcut olduğunu söylemek anlamına gelen yazıyor. Bu, Platon'un Intelligibe fikrini ifade etmenin yeni bir biçimiydi (*Noêton)* ve Duyarlı (*Aisthêton),* ve Aristoteles'in Potency hakkındaki öğretisi (*Dunamis)* ve Yasa (*Energeia).* Simon için düşünülebilecek tek şey, üzerinde hareket edilebilecek tek şey mükemmel zekaydı. Ateş içerdi *herşey.* Ve böylece, bu Ateşin akıl ve akılla donatılmış tüm parçaları, yayılma ve yayılma yoluyla gelişmeye elverişliydi. Bu, Tezahür Edilmiş Logolar hakkındaki öğretimizdir ve onların ilksel ortaya çıkışlarındaki bu parçalar, Dhyân Chohan'larımız, "Alev ve Ateşin Oğulları" veya daha yüksek Æonlardır. Bu "Ateş", İlahi Doğanın aktif ve canlı yönünün sembolüdür. Arkasında Simon'un "duran, ayakta duran ve ayakta kalan" adını verdiği "Potansiyelde Sonsuz Potansiyel" veya kalıcı istikrar ve kişileştirilmiş değişmezlik yatıyordu.

Düşüncenin Kudretinden, İlahi Düşünce böylece Eyleme geçti. Bu nedenle, Yasayı başlatan Düşünce yoluyla ilkel ortaya çıkışlar dizisi, Ateşin nesnel yanı Anne, kutsal yanı Baba'dır. Simon bu yayılımlara Syzygies (birleşik bir çift veya çift) adını verdi, çünkü ikisi ikişer ikişer, biri aktif, diğeri de pasif olarak ortaya çıktı. Böylece üç çift ortaya çıktı (veya toplamda altı, Ateş yedinci idi) ve Simon onlara şu isimleri verdi: “Akıl ve Düşünce; Ses ve İsim; Sebep ve Düşünme, ”† [*Nous, Epinoia: Phôni: Onoma: Logismos, Enthumesis.]*

her çiftten birincisi erkek, sonuncusu dişidir. Bu ilkel altı, Orta Dünya'nın altı milyonunu ortaya çıkardı. Simon'un kendisinin ne dediğini görelim:

> **Seriler - (Sayfa 467)** Bu altı ilkel varlığın her biri [ebeveyninin] tüm sonsuz Kudretini içeriyordu; ama sadece Potency'de oradaydı, Act'de değil. Bu Potansiyelin bir aracılığıyla çağrılması [veya uyulması] gerekiyordu. *görüntü* tüm özü, erdemi, ihtişamı ve etkisiyle tezahür etmesi için; çünkü ancak o zaman ortaya çıkan Kudret ebeveynine, ebedi ve sonsuz Kudre benzer hale gelebilir. Aksine, potansiyel olarak potansiyel olarak altı Potansiyelde kalırsa ve bir görüntü aracılığıyla uyumlu hale getirilemezse, Potansiyel eyleme geçmez, ancak kaybolur. [*Philosophumena,* vi. 12.]

Daha net bir ifadeyle, modern ifade ilerledikçe körelirdi.

Şimdi, bu sözler, Sonsuz Kudret'e her şeyde eşit olmamak için, eylemlerinde onu taklit etmek zorunda kaldıkları ve kendi Ebeveynleri gibi ortaya çıkan İlkeler haline gelmeleri ve yeniye hayat vermeleri için ne anlama geliyor? varlıklar ve Potansiyeller olmak *aslında* kendilerini? Emanasyonlar üretmek veya Kryiâshakti'nin armağanını kazanmak [Bkz. *yukarıda, alt ses.]* bu gücün doğrudan sonucudur, kendi eylemimize bağlı bir etkidir. Öyleyse, bu güç insanda, ilkel çağlarda ve hatta ikincil Kurtuluşlarda olduğu gibi, onların gerçeği ve Tek İlkel İlke, Sonsuz Güç veya Kuvvet'ten bizim inişimiz sayesinde içseldir. Böylece Simon Magus sisteminde, yedinci tarafından sentezlenen Ebeveyn Gücü tarafından sentezlenen ilk altı Æon'un Harekete geçtiğini ve sırayla, her biri kendi Ebeveynleri tarafından sentezlenen altı ikincil Æon ortaya çıktığını görüyoruz. İçinde *Philosophumena* Simon'un "Hayat Ağacı" ile Æonları karşılaştırdığını okuduk. Simon dedi *Vahiy: [Büyük Vahiy (Hê Megalê Apophasis),* Simon'un kendisinin yazarı olması gerekiyordu.]

> Her ikisi de aynı Kökten çıkarılan, görünmez ve anlaşılmaz Potansiyelden, Sigê'den çıkarılan, ne başlangıcı ne de sonu olmayan evrensel Æonların iki dalının olduğu yazılmıştır.
> **[** Sessizlik]. Bunlardan biri [dizi] yukarıdan görünüyor. Bu, Büyük Güç, Evrensel Akıl [veya İlahi Düşünce, Hinduların Mahatı]; her şeyi emreder ve erkektir. Diğeri aşağıdan, çünkü o, her şeyi üreten Büyük [tezahür edilmiş] Düşüncedir, dişidir. Bu [iki tür correspondingon], [Kelimenin tam anlamıyla, birbirinin karşısında sıralar veya çiftler halinde karşıt duran] karşılık gelirler, ne başlangıcı ne de sonu olan anlaşılmaz Hava olan orta mesafeyi [ara küre veya düzlem] birleştirir ve tezahür eder.
>
> **[** *Philosophumena,* vi. 18.]

Bu dişi "Hava" bizim Eterimiz veya Kabalistik Astral Işığımızdır. O (**Sayfa 468)** O halde, her şeyin prensibi olan Ateşten doğan Simon'un İkinci Dünyasıdır. Biz buna TEK YAŞAM, Akıllı, İlahi Alev, her yerde mevcut ve sonsuz diyoruz. Simon'un sisteminde bu İkinci Dünya, hem erkek hem de dişi veya aktif ve pasif, iyi veya kötü bir Varlık veya Kuvvet tarafından yönetiliyordu. Bu Ebeveyn-Varlığa, ilkel sonsuz Kudret gibi, tezahür eden Kosmos sürdüğü sürece, "ayakta duran, ayakta duran ve ayakta kalan" da denir. Ne zaman ortaya çıktı *aslında* ve kendi Ebeveynine benziyordu, ikili ya da androjen değildi. Kendisi (Ebeveyn) haline gelen, imgesine (veya antetipine) benzeyen, ondan doğan Düşüncedir (Sigê): ikincisi şimdi (kendi düzleminde veya küresinde) birincisi haline geldi. Simon'da olduğu gibi:

> O [Ebeveyn veya Baba] birdi. Kendi içinde [düşünceye] sahip olduğu için, yalnızdı. Bununla birlikte, önceden var olmasına rağmen, ilk değildi: ama kendi kendine kendini göstererek, ikinci (veya ikili) oldu. [Düşünce] ona bu adı vermeden önce Baba denmemişti. Bu nedenle, kendisini geliştiren kendisi kendi Düşüncesini kendi içinde tezahür ettirdiğinden, aynı zamanda tezahür eden Düşünce de harekete geçmedi, ancak Baba'nın onu kendi içinde sakladığını görmek, yani (kendi içinde) o Gücü (kendi içinde) ve Potens [*Dunamis,* yani.: *Nous]* ve Düşünce [*Epinoia]* erkek-kadın. Birbirleriyle --Kudret için - hiçbir şekilde Düşünce olmaktan farklı değildir. Yani yukarıdaki şeylerden Kudret ve aşağıdakilerden Düşünce bulunur. Bu nedenle, onlardan tezahür eden, bir olmasına rağmen, iki yönlü olduğu anlaşılır, androjinin kendi içinde dişiye sahip olduğu görülür. Düşüncede Zihin de böyledir, birbirlerinden ayrılamaz, biri olmasına rağmen yine de ikili bulunan şeyler.
>
> **[** *Op.cit.,* vi.18.]
>
> O [Simon], altı Potansiyelin ve onunla birlikte olan yedincinin ilk Syzygy'sini çağırıyor: Nous ve Epinoia, Heaven and Earth: erkek yüksekten aşağı bakıyor ve onun için düşünmeye başlıyor.

> Syzygy [veya eşi], çünkü aşağıdaki Dünya, Cennetten indirilen ve Dünyaya akraba olan entelektüel meyveleri alır. † [*Op.cit.,* i.13.]

Simon'un Üçüncü Dünyası, üçüncü serisi altı ve yedinci olan Ebeveyn, aynı şekilde ortaya çıkar. Her Gnostik sistemden geçen aynı nottur - aynı şekilde Maddeye doğru aşamalı gelişim; ve ilkel Okültizm veya Sihire kadar izlenecek bir yasadır. Gnostikler ile, bizde olduğu gibi, hepsini sentezleyen bu yedinci Güç, Hindistan'daki farklılaşmamış Uzay, Nârâyana veya Vishnu'nun karanlık suları üzerinde kara kara düşünen Spirt'tir; Hıristiyanlıkta Kutsal Ruh. Fakat ikincisinde, inanç ve zarafet gerektiren sınırlamalarla kavram koşullanmış ve cüceleştirilmişken, Doğu Felsefesi onun bilinçli veya bilinçsiz her atomu kapladığını gösterir.

The Triple Æon - (Sayfa 469) Irenæus, bu altı filmin daha da geliştirilmesi hakkındaki bilgileri tamamlıyor. Ondan, Ebeveyninden ayrılan ve Öz ile öz kimliğini bilerek, bilmek zorunda olduğu şeyi ikinci veya ara düzlemde veya daha doğrusu Dünya'da (her biri iki düzlemden oluşan bu Dünyalar, üstün ve aşağı, erkek ve dişi, ikincisi nihayet hem Güçleri üstlenir ve androjin olur), her tanımdan aşağı Hiyerarşiler, Melekler ve Güçler, Hakimiyetler ve Konakçılar, sırayla kendi yaratan veya daha doğrusu kendi dışından ortaya çıkan Essence, adamları ve varlıkları ile birlikte izledikleri dünyamız.

Böylece, Dünyadaki İnsan olarak adlandırılan her rasyonel varlığın aynı öze sahip olduğu ve potansiyel olarak daha yüksek Æonların, ilksel Yedi'nin tüm niteliklerine sahip olduğu sonucu çıkar. Taklit ederek, "önündeki en yüksek imajla" gelişmesi onun içindir. *aslında* Ebeveynlerinin veya Babalarının en yüksek olanının bahşedildiği Kudret. Burada yine şu avantajdan alıntı yapabiliriz: *Philosophumena:*

> Öyleyse, Simon'a göre, bu mutlu ve bozulmaz [ilke], fiilen değil, etkili olan her şeyde gizlidir. Bu "ayakta duran, ayakta duran ve kalacak olan" *yani.,* yukarıda kaçınılmaz Güçte duran; bir görüntüde üretilen suların akışında aşağıda duran; kendini bu görüntüye benzetirse, mutlu sonsuz Kudretin yanında yukarıda duracak olan şey. Üç kişi için mi ayakta duruyorlar ve bu üç milyon istikrar olmadan, onlara göre [Simonianlar], su üzerinde taşınan ve benzerine göre biçimlendirilen, üretilebilir olanın hiçbir süsü yoktur. kusursuz ve göksel bir (Æon), hiçbir şekilde yaratılamaz Kudretten daha aşağı bir düşünce tarzı. Böylece diyorlar: "Ben ve sen biriz; benden önce [boşa] sen: senden sonra olan bendim. " Bu, diyor, yukarı ve aşağıya bölünmüş, kendini üreten, besleyen, kendini arayan, bulan tek Güçtür; kendi annesi, babası, erkek kardeşi, eşi, kızı ve oğlu, *bir,* çünkü her şeyin Köküdür. [*Op cit.,* vi.17.]

Böylece bu üçlü olaydan, ilkinin “ayakta duran, ayakta duran ve ayakta kalan” ya da yaratılmamış Güç, Âtman olarak var olduğunu öğreniyoruz; ikincisi, Uzayın karanlık sularında (Kaos veya farklılaşmamış Madde, bizim Budi'miz), bu sularda yansıyan önceki imajından, O'nun imajından veya onların üzerinde hareket eden O'nun imajından üretilir; Üçüncü Dünya (ya da insanda Manas), eğer onu kendi içinde özümserse, bu ebedi ve her yerde mevcut olan İmgenin her gücüyle donatılmış olacaktır. İçin, (**Sayfa 470)**

> Sonsuz, saf ve bozulmaz olan her şey var olan her şeyin içinde gizlidir.

sadece potansiyel olarak, aslında değil. Ve

> Alttaki görüntünün (insan) Ruh ve Düşüncede o en yüksek Kaynağa ve Köke yükselmesi koşuluyla, her şey bu görüntüdür.

Madde Olarak Madde ebedidir ve asla yaratılmamıştır. Bu nedenle Simon Magus, tüm büyük Gnostik Öğretmenler ve Doğu Filozofları ile birlikte asla başlangıcından bahsetmez. "Ebedi Madde" çeşitli biçimlerini alt on'da Yaratıcı Meleklerden veya bizim onlara verdiğimiz adla İnşaatçılardan alır. Öyleyse, neden en yüksek Æon'un doğrudan varisi olan İnsan, Ruh'tan doğan düşüncesinin gücüyle aynı şeyi yapmasın? Bu Kriyâshakti, görünmez, yok edilemez Maddeden Düşünce ve İrade'nin gücü aracılığıyla nesnel düzlemde formlar üretme gücüdür.

Gerçekten diyor Jeremiah, [*Op. cit.,* ben. 5.] "Rabbin Sözünden" alıntı:

> Seni karnında şekillendirmeden önce seni biliyordum; ve sen rahimden çıkmadan önce seni kutsallaştırdım.

çünkü Jeremiah burada henüz bir Æon iken İnsan veya hem Simon Magus hem de Doğu Felsefesi ile birlikte İlahi Adam anlamına geliyor. İlk üç bölüm *Yaratılış* Kitap I'de verilen kadar Gizli. Karasal Cennet Rahimdir, diyor Simon, [*Philosophumena,* vi. 14.] Çevresindeki bölgeyi cennet. Cennetten bahçeyi sulamak için çıkan nehir Göbek Kordonu; bu kordon dört Başa, ondan akan derelere, beslenmeyi Fœtus'a taşımaya yarayan dört kanala bölünmüştür. *yani* Simon'a göre, kanın kanalları ve solunum havasını ileten iki arter ve iki damar, doğmamış çocuk, tamamen Amnion tarafından sarılmış, Göbek Kordonu yoluyla beslenmiş ve Aorttan hayati bir hava verilmiş. [İlk başta omfalo-mezenterik damarlar, iki arter ve iki damar vardır, ancak bunlar daha sonra, Umbilikal Vezikül üzerindeki "vasküler alan" gibi ilerledikleri gibi tamamen kaybolur. Uygun "Göbek Damarları" ile ilgili olarak, Göbek Kordonu sonunda sağdan sola oksijenli kanı anneden Fœtus'a götüren bir Göbek Damarı ve kullanılmış kanı alan iki Hipogastik veya Göbek Arterini dolaştırmıştır. Fœtus'tan Plasentaya kadar, damarların içeriği doğumdan sonra hakim olanın tersidir. Böylece Bilim, eski Okültizmin bilgeliğini ve bilgisini doğrular, çünkü Simon Magus'un günlerinde hiç kimse, bir İnisiyenin kan dolaşımı veya Fizyoloji hakkında bir şey bilmediği sürece. Bu Makale basılırken, Dr.Jerome A. Anderson'dan 1884 ve 1888'de basılan ve Kağıt I'de ileri sürüldüğü şekliyle temel beslenmenin bilimsel gösteriminin bulunduğu iki küçük broşür aldım. Kısaca, Fœtus, Amniyotik Sıvıdan ozmoz ile beslenir ve Plasenta aracılığıyla solunum yapar. Bilim, Amniyotik Sıvı ve kullanımları hakkında çok az şey biliyor ya da hiçbir şey bilmiyor. Herhangi biri bu soruyu takip etmek istiyorsa, Dr.Anderson'ın kan dolaşımı veya fizyoloji hakkında her şeyi biliyordu. Bu Makale basılırken, Dr.Jerome A. Anderson'dan 1884 ve 1888'de basılan ve Kağıt I'de ileri sürüldüğü şekliyle temel beslenmenin bilimsel gösteriminin bulunduğu iki küçük broşür aldım. Kısaca, Fœtus, Amniyotik Sıvıdan ozmoz ile beslenir ve Plasenta aracılığıyla solunum yapar. Bilim, Amniyotik Sıvı ve kullanımları hakkında çok az şey biliyor veya hiçbir şey bilmiyor. Herhangi biri bu soruyu takip etmekle ilgilenirse, Dr.Anderson'ın kan dolaşımı veya fizyoloji hakkında her şeyi biliyordu. Bu Makale basılırken, Dr.Jerome A. Anderson'dan 1884 ve 1888'de basılan ve Kağıt I'de ileri sürüldüğü şekliyle temel beslenmenin bilimsel gösteriminin bulunduğu iki küçük broşür aldım. Kısaca, Fœtus, Amniyotik Sıvıdan ozmozla beslenir ve Plasenta aracılığıyla solunum yapar. Bilim, Amniyotik Sıvı ve kullanımları hakkında çok az şey biliyor ya da hiçbir şey bilmiyor. Herhangi biri bu soruyu takip etmek istiyorsa, Dr.Anderson'ın Fœtus, Amniyotik Sıvıdan ozmozla beslenir ve Plasenta aracılığıyla solunum yapar. Bilim, Amniyotik Sıvı ve kullanımları hakkında çok az şey biliyor ya da hiçbir şey bilmiyor. Herhangi biri bu soruyu takip etmek istiyorsa, Dr.Anderson'ın Fœtus, Amniyotik Sıvıdan ozmozla beslenir ve Plasenta aracılığıyla solunum yapar. Bilim, Amniyotik Sıvı ve kullanımları hakkında çok az şey biliyor ya da hiçbir şey bilmiyor. Herhangi biri bu soruyu takip etmek istiyorsa, Dr.Anderson'ın *Fœtus'un Beslenmesi Üzerine Açıklamalar. (*Wood & Co., New York)]

Sihir ve Mucizeler - (Sayfa 471) Yukarıdakiler, takip edilecek olanın aydınlatılması için verilmiştir. Simon Magus'un müritleri çoktu ve onun tarafından Sihir konusunda talimat almışlardı. Sözde "şeytan çıkarma" dan yararlandılar (tıpkı *Yeni Ahit),* büyüler, sözcükler; rüyalara ve vizyonlara inandı ve onları iradeyle üretti; ve nihayet alt düzey ruhları onlara itaat etmeye zorladı. Simon Magus'a "Tanrı'nın Büyük Gücü", kelimenin tam anlamıyla "Büyük denilen İlahiyat'ın Gücü" deniyordu. Daha sonra Sihir olarak adlandırılan şeye şimdi Teosofya veya İlahi Bilgelik, Güç ve Bilgi diyoruz.

Doğrudan öğrencisi Menader, aynı zamanda büyük bir Büyücüydü. Diğer yazarlar arasında Irenæus şöyle diyor:

> Simon'un halefi, Sihir Bilimi'nin en yüksek zirvelerine ulaşan doğuştan bir Samaritan olan Menander'dı.

Böylece hem usta hem de öğrencinin sihir sanatında en yüksek güçlere, Hıristiyanların iddia ettiği gibi sadece “Şeytanın yardımıyla” elde edilebilecek güçlere sahip oldukları gösterilir; ve yine de "eserleri", orada bahsedilenlerle aynıydı. *Yeni Ahit,* burada bu tür olağanüstü sonuçlara ilahi mucizeler denir ve bu nedenle Tanrı'dan ve Tanrı aracılığıyla geldiğine inanılır ve kabul edilir. Ama soru şu ki, "Mesih" ve Havarilerin bu sözde "mucizeleri", sözde Büyücüler ve Sihirbazların sihirli başarılarından daha fazla açıklanmış mıdır? Asla diyorum. Biz Okültistler doğaüstü olaylara inanmayız ve Üstatlar "mucize" kelimesine güler. Öyleyse, Büyü kelimesinin gerçekte ne anlama geldiğini görelim.

Kaynağı ve temeli, ister salt ilahi ister karasal düzlemde olsun, Ruh ve Düşüncede yatmaktadır. Simon'ın tarihini bilenler, Simon'un Epinoia (Düşünce) adını verdiği Helena ile çok konuşulan birliği içinde, tercihlerine bağlı olarak Beyaz ve Kara Büyü olmak üzere iki versiyona sahipler. Hristiyanlar gibi tehlikeli bir rakibi gözden düşürmek zorunda kalanlar, Helena'dan, Simon'un Tire'de kötü şöhretli bir evde tanıştığı ve onun hayatını yazanlara göre güzel ve gerçek bir kadın olarak bahsediyorlar. Truva Helen'in enkarnasyonu. O halde nasıl “İlahi Düşünce” oldu? Alt melekler, Simon'un söylediği *Philosophumena,* ya da çok maddi olan üçüncü materialonların içinde diğerlerinden daha fazla kötülük vardı. Zavallı adam, onlardan yaratılmış veya onlardan kaynaklanan, kökeninin kusurlarına sahipti. Bu neydi? Yalnızca bu: üçüncü kişiler, sırayla İlahi Düşünceye sahip olduklarında (**Sayfa 472)** Onlara Ateşin aktarılması, bir insanı evrensel plana göre tam bir varlık yapmak yerine, ilk önce ondan o İlahi Kıvılcımı (Dünyadaki Manas) alıkoydular; ve melekler bunu yaratmayı reddetmeden önce işledikleri için, anlamsız insanın orijinal günahı işlemesinin nedeni ve kaynağı buydu. [*Supra.* vol. ii.] Sonunda, aralarında Epinoia mahkumunu gözaltına aldıktan ve İlahi Düşünceyi her türlü hakaret ve saygısızlığa maruz bıraktıktan sonra, onu zaten kirletilmiş insan bedenine kapatarak sona erdirdiler. Bundan sonra, Simon düşmanlarının yorumladığı gibi, çağlar ve ırklar boyunca bir kadın bedeninden diğerine geçti, ta ki Simon onu benzetmenin “kayıp koyunu” “fahişe” Helena olarak bulup tanıyana kadar. Simon, kendisini, bu "kuzu" yu ve Epinoia'nın hala alt meleklerin egemenliği altında olduğu adamları kurtarmak için Dünya'ya inen Kurtarıcı olarak temsil ettirilir. En büyük büyülü başarılar, Simon'a Helena ile olan cinsel birlikteliği, dolayısıyla Kara Büyü aracılığıyla atfedilir. Gerçekten de, bu tür bir Sihrin başlıca ayinleri, asil mitlerin böylesine iğrenç gerçek yorumlarına dayanmaktadır. en asillerinden biri Simon tarafından kendi öğretisinin sembolik bir işareti olarak icat edildi. Bunu doğru anlayanlar, "Helena" ile ne kastedildiğini biliyordu. Bu, Nous'un (Ãtmâ-Buddhi), İrade ve Düşüncenin bir olduğu ve ilahi güçlere sahip olduğu Manas ile evliliğiydi. İnsandaki tman için, saf bir öze sahip olan, ilkel İlahi Ateş (ya da sonsuz ve evrensel “duran, ayakta duran ve duracak olan”) tüm boyutlardandır; ve Buddhi, sırayla "Baba" ve ayrıca İrade tarafından üretilen ve onu üreten onun aracı veya Düşüncesidir. O, sadece bu alanda erkek-kadın Manas ile birlikte “ayakta duran, ayakta duran ve ayakta duracak olan” tır. Bu nedenle, Simon kendisinden Baba, Oğul ve Kutsal Ruh olarak ve Helena ve Epinoia İlahi Düşüncesi olarak söz ettiğinde, Budhi'sinin Manas ile evliliğini kastetti. Helena, içsel erkeğin Shakti'siydi, kadın gücüydü.

Şimdi, Menander ne diyor? Alt melekler, Ennoia'nın (Tasarım Düşüncesi) ortaya çıktığını öğretti. Büyü Bilimini öğreten ve ona, alt dünyanın yaratıcı meleklerini fethetme sanatı ile birlikte veren Ennoia idi. İkincisi, alt doğamızın tutkularını temsil eder.

İlahi Bir Bilimi Sihir - (Sayfa 473) Öğrencileri, kendisinden vaftiz edildikten sonra (*yani* İnisiyasyondan sonra), "ölümden dirildiği" söylendi ve "yaşlanmadan" "ölümsüz" oldu. [Bkz. Eusebius, *Geçmiş Eccles., Lib. III,* iii. kap. 26.] Menander'in vaat ettiği bu "diriliş", elbette, cehaletin karanlığından gerçeğin ışığına geçiş, insanın ölümsüz Ruhunun iç ve ebedi hayata uyanması anlamına geliyordu. Bu, Râja Yogilerin Bilimidir - Sihir.

Neo-Platonik Felsefeyi okumuş olan herkes, onun Plotinus ve özellikle Porphyry gibi baş Üstadlarının fenomenal Teurjiye karşı nasıl savaştığını bilir. Ama hepsinin ötesinde, Jamblichus, *De Mysteriis,* gerçek Teurji teriminden perdeyi kaldırır ve bize burada gerçek Râja Yoga İlahi Bilimini gösterir.

Büyü, yüce ve yüce bir Bilim, İlahi ve diğerlerinin hepsinden yüce olduğunu söylüyor.

> Herkes için harika bir çare. . . . Tutkularının bedenine, insan bileşiğine ya da oluşumuna ne kaynağını alır ne de bununla sınırlıdır; ama hepsi ondan bizim yüce Tanrılarımızdan türetilmiştir,

İçimizdeki Kıvılcım'dan ilksel ilahi Ateş'e kadar gümüş bir iplik gibi koşan ilahi Egolarımız. † [*De Mysteriis,* s. 100, satırlar 10'dan 19'a: s. 109, fol. BEN.]

Jamblichus, dediği gibi, İlahi Teurjiyi yücelttiği kadar şiddetli bir şekilde insanları (sêance odasının hayaletlerini) aldatan kötü iblisler tarafından üretilen fiziksel fenomenleri yürütür. Ama ikincisini uygulamak için Teurgistin zorunlu olarak "yüksek ahlaklı ve iffetli bir Ruh" olması gerektiğini öğretir. Diğer Sihir türü sadece saf olmayan, bencil insanlar tarafından kullanılır ve içinde İlahi olan hiçbir şey içermez. Hiçbir gerçek Vates, iletişimlerinde yüksek Tanrılarımızdan gelen bir şeyi bulmaya asla rıza göstermez. Böylece bir (Teurji), Babamızın (Yüksek Benlik) bilgisidir; diğeri, alt doğamıza boyun eğme. Ruhun kutsallığına, bedensel her şeyi reddeden ve dışlayan bir kutsallığa ihtiyaç vardır; diğeri, ona saygısızlık (Ruh). Biri, tüm İyiliğin kaynağı olan Tanrılarla (kişinin Tanrısıyla) birleşmedir; iblislerle (Elementaller) diğer ilişki, eğer onları tabi tutmazsak, bize boyun eğdirecek ve bizi adım adım ahlaki yıkıma (aracılık) götürecek. Kısacası:

> Teurji bizi en güçlü şekilde ilahi doğa ile birleştirir. Bu doğa kendi içinden doğar, kendi gücüyle hareket eder, herkesi destekler ve zekidir. Evrenin süsü olarak bizi anlaşılır gerçeğe, mükemmelliğe davet ediyor (**Sayfa 474)** ve başkalarına mükemmellik katmak. Bizi, her birimizin kapasitesine göre, Tanrıların tüm yaratıcı eylemlerine o kadar yakından birleştirir ki, kutsal ayinleri gerçekleştiren ruh, [Tanrıların] eylemlerinde ve zekalarında, kendini başlatana ve ilkel ilahi öz tarafından emilir. Mısırlıların kutsal İnisiyasyonlarının amacı budur. [*De Mysteriis.* s. 290. satırlar 15 - 18. *vd.,* kapaklar. v ve vii.]

Şimdi, Jamblichus bize Yüksek Ruhumuzun Evrensel Ruh ile Tanrılarla olan bu birliğinin nasıl etkileneceğini gösteriyor. Samâdhi'nin en yüksek trans olan Manteia'dan söz eder. [*Aynı kaynak,* s. 100, sn. iii. cap] Ayrıca, insan yeniden Tanrı olduğunda, ilahi vizyon olan rüyadan da söz eder. Teurji veya Raja Yoga ile bir adam şunlara ulaşır: (1) Tanrımız aracılığıyla (her birimizin ilgili Yüksek Ego'su) üzerinde hareket ettiğimiz düzlemin gerçeklerini bize açığa çıkaran Peygamberlik Ayırt Etme; (2) Ecstacy ve Illumination; (3) Ruhtaki Eylem (Astral Beden veya İrade aracılığıyla); (4) ve saflaştırılmış Egolarımızın doğası gereği küçük, anlamsız iblisler (Elementaller) üzerindeki Hakimiyet. Ancak bu, ikincisinin tamamen arındırılmasını gerektirir. Ve buna onun tarafından Theurgy'ye inisiyasyon yoluyla Sihir denir.

Fakat Teurjiden önce duyularımızın eğitimi ve İlahi BENLİK ile ilgili olarak insan Benliğinin bilgisi yer almalıdır. İnsan, bu ön araştırmada tam anlamıyla ustalaşmadığı sürece, biçimsiz olanı antropomorfize etmek boşunadır. "Biçimsiz" derken, yüksek ve alçak Tanrıları, dünyevi ve dünyevi Ruhları veya Yeni başlayanlar için yalnızca Renkler ve Sesler'de ortaya çıkabilen Varlıkları kastediyorum. Çünkü yüksek bir Üstad dışında hiçbiri, eğitimsiz zekaya Chelâ için yalnızca Aurası ile görülebilecek olan gerçek aşkın formunda bir “Tanrı” yı algılayamaz. Hassasiyetler ve ortamlar tarafından rasgele algılanan tam figürlerin vizyonları, görebildikleri üç kategoriden birine veya diğerine aittir: (*a)* Yaşayan erkeklerin astralleri; (*b)* Nirmânakâyas (İyi ya da kötü bedenleri ölmüş, ancak ruhani kişiliklerinde görünmez boşlukta yaşamayı öğrenmiş olan üstatlar); ve (*c)* Spooks, Elementary ve Elementals, genel olarak Astral Light'tan ödünç alınan şekillerde veya seyircinin veya ortamın "zihnindeki" figürlerden, kendi Auralarına anında yansıyan şekillerde maskelenir.

Yukarıdakileri okuduktan sonra, öğrenciler şimdi ilk olarak üçlü (ruhsal ve fiziksel) insanın çeşitli yönleri olan “ilkelerimiz” ile Paradigmamız arasındaki karşılıkları incelemenin gerekliliğini daha iyi anlayacaklardır; bunların Evrendeki doğrudan kökleri.

Yedi Hiyerarşi (Sayfa 475) Bunun ışığında, insanla doğrudan bağlantılı ve sonsuza dek bağlantılı Hiyerarşiler hakkındaki öğretimize devam etmeliyiz.

Oryantalistler ve dinsiz kitleler için şu cümleyi göstermeye yetecek kadar söylendi: " *Om Mani Padma Hum,* "" Oh Lotus'un Mücevheri "anlamına gelir, ezoterik olarak" Aman Tanrım içimdeki "anlamına gelir. Evet; Her insanda bir Tanrı vardır, çünkü insan Tanrı idi ve yeniden Tanrı olacak. Cümle, İnsan ve Evren arasındaki çözülmez birliğe işaret ediyor. Çünkü Lotus mutlak bütünlük olarak Kosmos'un evrensel sembolüdür ve Mücevher Ruhsal İnsan veya Tanrı'dır.

Önceki Bildiride Renkler, Sesler ve “İlkeler” arasındaki yazışmalar verildi; ve ikinci cildimizi okuyanlar, bu yedi ilkenin, sırasıyla Renkler ve Seslerle ilişkilendirilen ve topluca Tezahür Edilmiş Logoları oluşturan yedi büyük Melekler Hiyerarşisinden veya Dhyân Chohans'tan türetildiğini hatırlayacaklar.

Kürelerin ebedi müziğinde, renklere karşılık gelen mükemmel ölçeği buluyoruz ve "her formun altında yatan ve her sese rehberlik eden" renk ve ses titreşimleriyle belirlenen sayılarda, özetini buluyoruz. Tezahür Evren.

Bu yazışmaları, renk ve sesin geometrik şekillerle olan ilişkisini göstererek örneklendirebiliriz. *yukarıda,* ben. 34: ben, 4, *vd.,* ve 625, *vd.]* Kosmos'un tezahüründeki ilerleyen aşamaları ifade eder.

Ancak, Şemaları incelerken iki şeyi hatırlamazsa öğrenci kesinlikle kafa karışıklığına maruz kalacaktır: (1) Bu, düzlemimiz bir yansıma düzlemidir ve bu nedenle yanılsama niteliğindedir. *çeşitli gösterimler tersine çevrilir ve aşağıdan yukarıya doğru sayılmalıdır.* Müzik ölçeği aşağıdan yukarıya doğru başlar, derin Do ile başlar ve çok daha keskin Si ile biter. (2) Maddenin tüm potansiyellerini içerdiği gibi içeren Kâma Rûpa (müzikal ölçekte Do'ya karşılık gelir), mutlaka düzlemimizdeki başlangıç noktasıdır. Dahası, her düzlemde o düzlemin "maddesine" karşılık gelen notasyonu başlatır. Yine, öğrenci bu notaların bir daire şeklinde düzenlenmesi gerektiğini de hatırlamalı, böylece Fa'nın Doğanın orta notası olduğunu göstermelidir. Kısacası müzik notaları veya Sesler, Renkler

(Sayfa 476) ve Rakamlar, Kırmızı'nın önce sayıldığı prizmatik renklerin spektrumunda hatalı olarak gösterildiği gibi, birden yediye kadar ilerler ve yediden bire değil; Diyagram II'de haftanın ilkelerini ve günlerini rastgele koymamı gerektiren bir gerçek. Müzik ölçeği ve renkleri, titreşimlerin sayısına göre, brüt Madde dünyasından Ruh'un dünyasına şöyle ilerler:

Prensipler	Renkler	Notlar	Sayılar	Maddenin halleri
Chhâyâ, Gölge veya Çift	Menekşe	Si	7	Eter
Yüksek Manas, Manevi Zeka	Indigo	La	6	Kritik Durum, denilen Okültizmde Hava
Auric Zarf	Mavi	Sol	5	Buhar veya Buhar
Aşağı Manas veya Hayvan Ruhu	Yeşil	Fa	4	Kritik Durum
Buddhi veya Ruhsal Ruh Prâna veya	Sarı	Mi	3	Su
Yaşam İlkesi	Portakal	Yeniden	2	Kritik Durum
Hayvan Yaşamının Yeri Kâmâ Rûpa	Kırmızı	Yapmak	1	buz

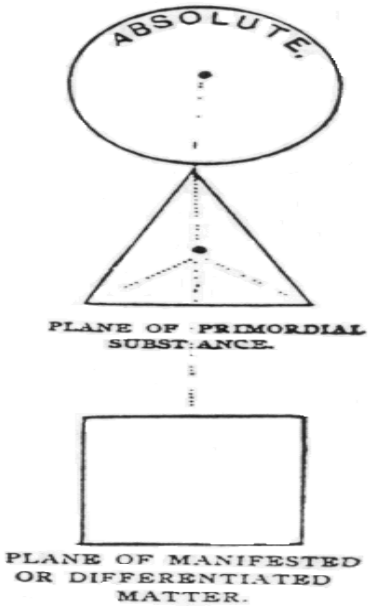
Burada yine öğrenciden, önceden verilmiş nedenlerden ötürü "ilkeler" ve sayılar arasındaki herhangi bir yazışmayı zihninden atması istenir. Ezoterik sayım, geleneksel ekzoterik ile karşılık gelecek şekilde yapılamaz. Biri gerçeklik, diğeri yanıltıcı görünümlere göre sınıflandırılıyor. İnsan ilkeleri, verildiği gibi *Ezoterik Budizm,* zihinlerini karıştırmamak için yeni başlayanlar için tablo haline getirilmiştir. Yarım kördü.

Kökenler (Sayfa 477)

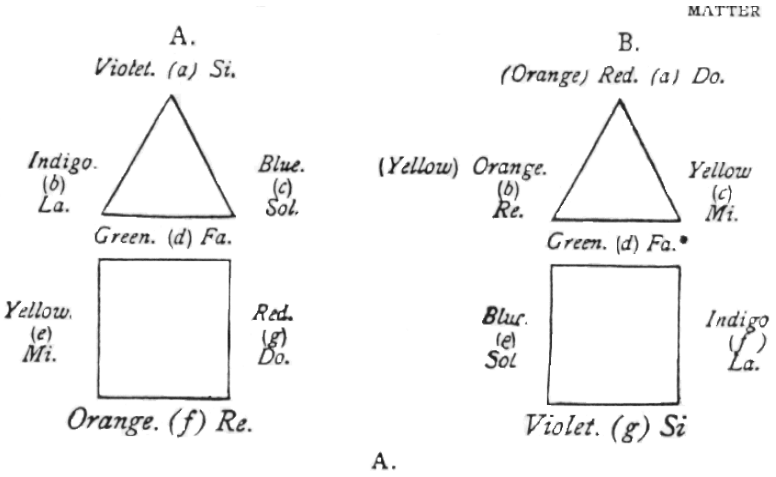
Renkler, Sesler ve Formlar

Devam etmek için:

Çemberdeki nokta, Mutlak Yaşam ve mutlak Sese karşılık gelen Tezahür Olmayan Logolardır.

Circle veya Spheroid'den sonraki ilk geometrik şekil Üçgendir. Hareket, Renk ve Sese karşılık gelir. Bu nedenle, Üçgendeki Nokta, potansiyel olarak tüm renkleri içerdiği için İkinci Logolar, "Baba-Anne" veya renk olmayan Beyaz Işını temsil eder. Tezahür Etmemiş Logolardan veya Konuşulmayan Sözcükten yayılırken gösterilir. İlk Üçgenin etrafında bu sırayla İlkel Madde düzleminde oluşturulur (*ters* uçağımıza gelince):

(*a)* Doğanın Astral İkili veya Tüm Formların Paradigması.

(*b)* İlahi Fikir veya Evrensel Akıl.

(c) Gizli Doğa'nın sentezi, Brahmâ Yumurtası, hepsini içeren ve her şeyi yayan.

(*d)* Hayvan Doğanın Maddi Ruhu, hayvan ve bitkisel zeka ve içgüdünün kaynağı.

[Tezahür Doğanın Ana Anahtarı veya Toniği.]

(Sayfa 478)

(*e)* Dhyân Chohanic Intelligence'ın toplamı, Fohat.

(*f)* Doğada Yaşam İlkesi.

(*g)* Doğada Yaşam Üreten Prensip. Manevi düzlemde cinselliğe karşılık gelen

altta yakınlık.

Kaba Doğa düzleminde yansıtılan Gerçeklik Dünyası tersine çevrilir ve Dünya'da ve bizim düzlemimizde olur:

(*a)* Kırmızı, tezahür eden ikili veya erkek ve dişinin rengidir. İnsanda en düşük hayvan formunda gösterilir.

(*b)* Turuncu, Yogilerin ve Budist Rahiplerin cüppelerinin rengidir, Güneşin ve Ruhsal Canlılığın rengi, yine Hayati İlkenin rengidir.

(*c)* Sarı veya parlak Altın, her atomdaki Ruhsal, İlahi Işının rengidir; Buddhi'nin adamında.

(*d)* Yeşil ve Kırmızı, deyim yerindeyse, birbirinin yerine geçebilen renklerdir, çünkü Yeşil, titreşimlerinde kırmızıyı ikincisinden daha güçlü olduğundan, Kırmızıyı emer; ve Yeşil, aşırı Kırmızının tamamlayıcı rengidir. Bu nedenle Aşağı Manas ve Kâma Rûpa sırasıyla Yeşil ve Kırmızı olarak gösterilir.

(*c)* Doğa ve İnsandaki Astral Düzlem veya Aurik Zarf.

(*f)* İnsan ve Doğadaki Zihin veya rasyonel unsur.

(*g)* İnsan Bedeninin en ruhani karşılığı olan zıt kutup, Menekşe Kırmızıya doğru dururken titreşim ve hassasiyet noktasında duruyor.

Yukarıdakiler tezahür eden düzlem üzerindedir; Bundan sonra yedi ve Tezahür Edilmiş Prizma veya Dünyadaki Adam'ı elde ederiz. İkincisi ile, yalnızca Kara Büyücü ilgilenir.

Kosmos'ta, Renkler ve Seslerin ve dolayısıyla Sayıların geçişleri ve korelasyonları sonsuzdur. Fizikte bile bundan şüphelenilmektedir, çünkü bizim için en yavaş algılanabilen Kırmızı'dan daha yavaş titreşimler ve duyularımızın algılayabildiği en hızlı olan Menekşe'den çok daha hızlı titreşimler olduğu doğrulanmıştır. Ancak Dünya'da, fiziksel dünyamızda, algılanabilir titreşimlerin aralığı sınırlıdır. Fiziksel duyularımız, prizmatik renklerin ayrı ve sınırlı geçişlerinin üstündeki ve altındaki titreşimlerin farkına varamaz, çünkü bu tür titreşimler içimizde renk ve ses hissine neden olamaz.

Renkler ve İlkeler (Sayfa 479) Kuaterner'imizi felç etmeyi öğrenmedikçe ve üst Üçgende oturan ruhsal duyularımızla hem üstün hem de aşağı titreşimleri ayırt etmedikçe, bu her zaman derecelendirilmiş bölme olacak ve daha fazlası olmayacak.

Şimdi, bu illüzyon düzleminde, Fizik Biliminin gösterdiği gibi, Kırmızı, Mavi ve Sarı (veya daha doğrusu Turuncu-Sarı) olmak üzere üç temel renk vardır. İnsan ilkeleri açısından ifade edildi

onlar; (1) Hayvan ruhu veya Aşağı Manas için kaynaklanmış ve bir araç olarak hizmet eden hayvan duyumlarının yuvası olan Kâma Rûpa (söylendiği gibi Kırmızı ve Yeşil birbirinin yerine geçebilir); (2) Auric zarf veya insanın özü; ve (3) Prâna veya Yaşam İlkesi. Ama yanılsama aleminden ya da Dünyamızdaki yaşayan insandan, yalnızca duyusal algılarına bağlı olarak, yarı yanılsama durumuna geçersek ve doğal renklerin kendisini ya da ilkelerin renklerini, yani , mükemmel insanda hangilerinin diğerlerini özümsediğini bulmaya çalışırsak, renklerin şu şekilde karşılık geldiğini ve tamamlayıcı olduğunu bulacağız:

Menekşe		
1 Kırmızı		Yeşil
2 Portakal		Mavi
3 Sarı		Indigo
Menekşe		

Soluk menekşe rengi, sis benzeri bir form, Astral Adam'ı oval mavimsi bir daire içinde temsil eder ve üzerinde sonsuz titreşimlerle prizmatik renkler yayar. Bu renk baskındır ve buna karşılık gelen ilke genel olarak en aktifPae'dir veya belirli bir anda durugörü tarafından algılandığında. Böyle bir adam uyanık hallerinde ortaya çıkar; ve şunun veya bunun üstünlüğüyle

renk ve titreşimlerinin yoğunluğuna göre, bir durugörü, *Eğer* yazışmalar hakkında bilgi sahibi olabilir, bir kişinin iç durumu veya karakterini yargılayabilir, çünkü ikincisi her pratik Okültist için açık bir kitaptır.

Trans halinde Aura tamamen değişir, yedi prizmatik renk artık fark edilmez. Uykuda da hepsi "evde" değildirler. İnsandaki manevi unsurlara ait olanlar için, *yani.,*
Sarı, Buddhi; Indigo, Yüksek Manas; ve Auric Zarfın Mavisi ya zorlukla farkedilemez ya da tamamen kaybolur. Ruhsal Adam uyku sırasında özgürdür ve fiziksel hafızası bunun farkına varmasa da, en yüksek özüyle cüppeli, diğer düzlemlerdeki alemlerde, gerçeklik ülkesi olan alemlerde, yanılsama düzlemimizde rüyalar olarak adlandırılan yaşamlar. .

(Sayfa 480) Üstelik iyi bir durugörü, trans halinde bir Yogi'yi ve büyülü bir özneyi yan yana görme fırsatına sahip olsaydı, Okültizm'den önemli bir ders alırdı. Kendinden kaynaklanan trans ile yabancı etkiden kaynaklanan hipnotik durum arasındaki farkı bilmeyi öğrenecekti. Yogî'de alt Kuvaterner "ilkeleri" tamamen ortadan kalkar. Ne Kırmızı, Yeşil, Kırmızı-Mor ne de Bedenin Aurik Mavisi görülecektir; Altın renkli Prâna prensibinin zorlukla algılanabilen titreşimlerinden ve Göksel Göz'ün dinlendiği ve bir noktada doruğa ulaşan baştan yukarıya doğru altınla akan mor bir alevden başka bir şey yok. Öğrenci gerçek Menekşe renginin veya spektrumun en uç noktasının Kırmızı ve Mavinin bileşik rengi olmadığını hatırlarsa, ancak Kırmızı'dan yedi kat daha hızlı titreşimlerle homojen bir renk [ve altın tonun Turuncu-Kırmızı'dan Sarı-Turuncu ve Sarı'ya üç sarı tonun özü olduğunu, nedenini anlayacaktır: yaşıyor Kendi Auric Bedeninde, şimdi Buddhi-Manas'ın aracı haline geldi. Öte yandan, yapay olarak üretilmiş bir hipnotik veya büyüleyici transdaki bir konuda, bilinçli Kara Büyü'nün değil bilinçdışının bir etkisi, yüksek bir Üstad tarafından üretilmediği sürece, tüm ilkeler seti Yüksek Manas felç olacak şekilde mevcut olacaktır. , Buddhi bu felç yoluyla ondan koptu ve kırmızı-mor Astral Beden, tamamen Aşağı Manas ve Kâma Rûpa'ya (içimizdeki yeşil ve kırmızı hayvan canavarları) maruz kaldı. [ve altın renginin Turuncu-Kırmızı'dan Sarı-Turuncu ve Sarı'ya kadar üç sarı tonun özü olduğunu, bunun nedenini anlayacaktır: Kendi Auric Bedeninde yaşıyor, şimdi Buddhi-Manas'ın aracı haline geliyor. Öte yandan, yapay olarak üretilmiş bir hipnotik veya büyüleyici transdaki bir konuda, bilinçli Kara Büyü'nün değil bilinçdışının bir etkisi, yüksek bir Üstad tarafından üretilmediği sürece, tüm ilkeler seti Yüksek Manas felç olacak şekilde mevcut olacaktır. , Buddhi bu felç sayesinde ondan koptu ve kırmızı-mor Astral Beden, tamamen Aşağı Manas ve Kâma Rûpa'ya (içimizdeki yeşil ve kırmızı hayvan canavarları) maruz kaldı. [ve altın renk tonunun Turuncu-Kırmızı'dan Sarı-Turuncu ve Sarı'ya üç sarı tonun özü olduğunu, bunun nedenini anlayacaktır: Kendi Auric Bedeninde yaşıyor, şimdi Buddhi-Manas'ın aracı haline geliyor. Öte yandan, yapay olarak üretilmiş bir hipnotik veya büyüleyici transdaki bir konuda, bilinçli Kara Büyü'nün değil bilinçdışının bir etkisi, yüksek bir Üstad tarafından üretilmediği sürece, tüm ilkeler seti Yüksek Manas felç olacak şekilde mevcut olacaktır. , Buddhi bu felç sayesinde ondan koptu ve kırmızı-mor Astral Beden, tamamen Aşağı Manas ve Kâma Rûpa'ya (içimizdeki yeşil ve kırmızı hayvan canavarları) maruz kaldı.

Renkler	Dalga Boyları Milimetre	Trilyon cinsinden Titreşim Sayısı
Menekşe aşırı	406	759
Menekşe	423	709
Menekşe-İndigo	439	683
Indigo	449	668
Çivit mavisi	459	654
Mavi	479	631
Mavi-yeşil	492	610
Yeşil	512	586
Yeşil sarı	532	564
Sarı	551	544
Sarı portakal	571	525
Portakal	583	514
Turuncu-Kırmızı	596	503
Kırmızı	620	484
Kırmızı aşırı	645	465

Yukarıdaki açıklamaları iyi anlayan bir kişi, ister pratik Okült güçler için isterse sadece basiret ve metafizik bilginin salt psişik ve ruhsal armağanları için çabalıyor olsun, her öğrenci için insan arasındaki doğru yazışmaları tam anlamıyla ustalaştırmanın ne kadar önemli olduğunu kolayca anlayacaktır. veya doğa ilkeleri ve Kosmos'un ilkeleri.

İlkel Yedi (Sayfa 481) Materyalist Bilimin iç insanı ve onun İlahi güçlerini inkar etmesine yol açan şey cehalettir; Okültistin bu tür güçlerin balıklara yüzmek kadar insan için doğal olduğunu onaylamasına izin veren bilgi ve kişisel deneyim. Tam bir samimiyetle, bir kemanın sondaj tahtasına gevşek bir şekilde asılmış, kapsamlı sesler veya melodi üreten katgut olasılığını reddeden bir Laplander gibidir. Prensiplerimiz, gerçekten de Apollon'un Yedi Telli Liridir. Bu çağımızda, unutulmanın kadim bilgileri örttüğü çağımızda, erkeklerin yetenekleri Laplander için kemanın gevşek tellerinden daha iyi değildir. Ancak onları nasıl sıkılaştıracağını, kemanını renk ve ses titreşimleriyle uyumlu bir şekilde ayarlayacağını bilen Okültist, onlardan ilahi bir uyum çıkaracaktır. *Om Mani Padme Hum.* "

Bu nedenle Pisagor Okulu'nda önceki müzik ve geometri bilgisi zorunluydu.

Renk ve Sesin Kökleri

Dahası, Tezahür Edilmiş Logoları oluşturan ilk Yedi Işın olan İlk Yedi Işının her biri yine

yedi kat. Böylece, güneş spektrumunun yedi rengi yedi Işın veya Hiyerarşiye karşılık geldiğinden, bunların her birinin yine aynı renk dizisine karşılık gelen yedi bölümü vardır. Ama bu durumda tek renk, *yani.,* belirli Hiyerarşiyi bir bütün olarak karakterize eden, baskın ve diğerlerinden daha yoğundur.

Bu Hiyerarşiler yalnızca prizmatik renklerin eşmerkezli daireleri olarak sembolize edilebilir; her bir Hiyerarşi, her biri negatif sırasındaki prizmatik renklerden birini temsil eden yedi eşmerkezli daire dizisi ile temsil edilir. Ancak bu "çarkların" her birinde bir daire diğerlerinden daha parlak ve daha canlı renkte olacak ve çarkın çevresindeki bir Auraya (fizikçilerin dediği gibi bir saçak) sahip olacak. Bu renk, bir bütün olarak bu Hiyerarşinin karakteristik rengi olacaktır. Bu Hiyerarşilerin her biri özü (Ruh) sağlar ve üç temel krallık olan mineral, sebze ve doğa olan yedi Doğa krallığından birinin "Oluşturucusu" dur. **Sayfa 482)** hayvan ve manevi insanın krallığı. [Görmek *Beş Yıllık Teozofi.* sayfa 273 ila 278.] Dahası, her Hiyerarşi insandaki yedi ilkeden birinin Aurasını kendine özgü rengiyle donatır. Dahası, bu Hiyerarşilerin her biri Kutsal Gezegenlerden birinin Hükümdarı olduğu için, Astrolojinin nasıl ortaya çıktığı ve gerçek Astrolojinin kesinlikle bilimsel bir temeli olduğu kolayca anlaşılacaktır.

Doğu Okulu'nda yaratıcı Güçlerin Yedi Hiyerarşisini temsil etmek için benimsenen sembol, yedi eş merkezli daireden oluşan bir çarktır, her daire yedi renkten biriyle renklendirilmiştir; Onlara Melekler, ya da Gezegensel Ruhlar ya da mevcut durumumuzda olduğu gibi sistemimizin Yedi Kutsal Gezegenin Yedi Hükümdarı deyin. Tüm olaylarda, eşmerkezli daireler bazı Batılı Okültistler ve Kabalistler ile Ezekiel'in Tekerlekleri ve bizimle birlikte "İnşaatçılar" veya Prajâpati için semboller olarak duruyor.

Öğrenci aşağıdaki Şemayı dikkatlice incelemelidir.

DİYAGRAM III	
İnsan Prensipler	**Yedi Hiyerarşi ve Alt Bölümleri**
MENEKŞE **Linga Sharira**	**MENEKŞE**
	Indigo
	Mavi
	Yeşil
	Sarı
	Portakal
	Kırmızı
INDIGO **Yüksek Manas**	**Menekşe**
	INDIGO
	Mavi
	Yeşil
	Sarı
	Portakal

	Kırmızı
MAVİ **Auric Yumurta**	**Menekşe**
	Indigo
	MAVİ
	Yeşil
	Sarı
	Portakal
	Kırmızı
YEŞİL **Aşağı Manas**	**Menekşe**
	Indigo
	Mavi
	YEŞİL
	Sarı
	Portakal
	Kırmızı
SARI **Buddhi**	**Menekşe**
	Indigo
	Mavi
	Yeşil
	SARI
	Portakal
	Kırmızı
PORTAKAL **Prâna**	**Menekşe**
	Indigo
	Mavi
	Yeşil
	Sarı
	PORTAKAL
	Kırmızı
KIRMIZI **Kâma Rupa**	**Menekşe**
	Indigo
	Mavi
	Yeşil
	Sarı
	Portakal
	KIRMIZI

Böylece Linga Sharîra, Mor Hiyerarşinin Mor alt ışınından türetilmiştir; Yüksek Manas

benzer şekilde Indigo Hierarchy'nin Indigo alt-ışınından türetilmiştir, vb. Belli bir gezegende doğan her insan, onda her zaman o gezegenin renginin bir baskınlığı olacaktır, çünkü söz konusu Hiyerarşide kökeni olan kişide bu “ilke” hüküm sürecek. Ayrıca Aurasında bulunan diğer gezegenlerden türetilen belirli bir miktar renk olacaktır, ancak yönetici gezegeninki en güçlü olacaktır. Şimdi, Merkür ilkesinin baskın olduğunu söyleyen bir kişi, farklı bir gezegende doğan başka bir kişide Merkür ilkesine göre hareket ederek, onu tamamen kendi kontrolü altına alabilecektir. Çünkü ondaki daha güçlü Merkür prensibi, diğerindeki daha zayıf Mercurial elementini etkisiz hale getirecektir. Ama kendisi ile aynı gezegende doğan insanlar üzerinde çok az gücü olacak.

Öğrenci, insan ilkeleriyle bağlantılı olarak kafa karıştırıcı olan sayıları kullanmaktan kaçınmak için, Emirlerin ve Hiyerarşilerin burada karşılık gelen renklerinden sonra isimlendirildiğini anlayacaktır, çünkü ikincisinin kendilerine ait uygun sayıları yoktur. Bu Hiyerarşilerin gerçek Okült isimleri artık verilemez.

Hiyerarşiler ve İnsan (Sayfa 483)

Bununla birlikte, öğrenci, fiziksel gözlerimizle gördüğümüz renklerin Okült Doğanın gerçek renkleri olmadığını, yalnızca fiziksel organlarımızın mekanizması üzerinde belirli titreşim oranlarıyla üretilen etkiler olduğunu hatırlamalıdır. Örneğin, Clerk Maxwell, herhangi bir rengin retina etkilerinin, diğer üç rengin uygun şekilde birleştirilmesiyle başlatılabileceğini gösterdi. Bu nedenle, retinamızın yalnızca üç farklı renk hissine sahip olduğu ve bu nedenle fiziksel organizmamızdaki gerçekte var olan yedi rengi değil, deyim yerindeyse sadece "taklitlerini" algıladığımız sonucu çıkar.

Bu nedenle, örneğin, ilk "Üçgen" in Turuncu-Kırmızısı, Turuncu ve Kırmızının bir kombinasyonu değil, eğer terime izin veriliyorsa, gerçek "ruhani" Kırmızı iken, spektrum, Kâma hayvan arzusunun rengidir ve maddi düzlemden ayrılamaz.

Tanrı Birliği

Saf ve basit ezoterizm, hiçbir kişisel Tanrı'dan söz etmez; bu nedenle Ateist olarak kabul ediliyoruz. Fakat gerçekte, Gizli Felsefe, bir bütün olarak, kesinlikle Tanrı'nın her yerde bulunan mevcudiyetine dayanmaktadır.
(Sayfa 484) Mutlak İlahiyat; ve eğer BT Kendisi üzerine çok kutsal olduğu ve sonlu aklın bir Birimi olarak anlaşılmaz olduğu üzerine speküle edilmemişse, yine de tüm Felsefe, nefes alan, yaşayan ve var olan her şeyin Kaynağı olarak İlahi Güçlerine dayanır. Her eski dinde BİR birçok kişi tarafından gösterildi. Mısır ve Hindistan'da, Chaldæ ve Phœnicia'da ve son olarak Yunanistan'da, Tanrı hakkındaki fikirler üç, beş ve yedinin katları ile ifade edildi; ve ayrıca Bir ve Tek İlahiyat'ın güçlerini ve özelliklerini sembolize eden sekiz, dokuz ve on iki büyük Tanrı ile. Bu, bu ulusların metafiziğinin kendilerine maruz kaldığı düzensiz ve tek sayılarla sonsuz alt bölümle ilişkiliydi. BİR İLÇE. Böylece oluşturulan Tanrıların döngüsü, Tanrıların tüm niteliklerine ve niteliklerine sahiptir. BİR YÜKSEK VE BİLİNMEZ; çünkü bu ilahi Kişilikler koleksiyonunda veya daha doğrusu kişileştirilmiş Semboller, TEK TANRI, TANRI BİR, Hindistan'da İkincisi olmadığı söylenen Tanrı.

Ey Tanrı Ani [Ruhsal Güneş], sen ilahi şahsiyetlerinin yığılmasında kalınacaksın.
[*Apud Grebaat Papyrus Orbiney.* s. 101.]

Bu sözler, kadimlerin tüm tezahürlerin bir ve aynı Kaynaktan geldiği, hepsi de O'nun yayımlarının kolektif ve tüm bütünü dışında hiçbir zaman tam olarak geliştirilemeyen tek bir ilkeden ortaya çıktığı inancını gösterir.

Valentinus Pleroması kesinlikle Okült Felsefe Mekanıdır; Pleroma için "Dolgunluk", üstün bölgeler anlamına gelir. Tüm İlahi tezahürlerin ve ortaya çıkanların toplamıdır. *genel toplantı* veya tüm düzlemlerde farklılaşan ve kendilerini her milletin Felsefesinde Melekler ve Gezegensel Ruhlar olarak adlandırılan İlahi Güçlere dönüştüren BİR'den çıkan ışınların bütünlüğü. Pleroma'nın Gnostik İfadeleri ve Yetkileri, Pleroma'nın Devaları ve Siddhaları olarak konuşulmaktadır. *Purânas.* Tanrı'nın ilk kadın tezahürü olan Epinoia, Simon Magus ve Saturninus'un “Prensibi”, Basilides Logosuyla aynı dile sahiptir; ve bunların her biri, Gizemlerin GERÇEĞİ, tamamen ezoterik Alêtheia'ya kadar izlenir. Hepsine, binlerce yıllık Mısır papirüsünün muhteşem ilahisini farklı zamanlarda ve farklı dillerde tekrar ettikleri öğretiliyor:

Tanrılar sana tapıyor, seni selamlıyorlar, Ey Tek Karanlık Gerçek.

Bilgelik ve Gerçek (Sayfa 485) Ve Ra'ya hitap ederek şunları eklerler:

Tanrılar, kendilerini üretenlerin Ruhlarını yücelterek Majestelerinin önünde eğilirler. . . ve sana de ki, Tanrıların Bilinçli Babalarının Bilinçsiz Babasından tüm çıkışlara Barış deyin. . . Sen varlıkları üreten sensin, senden çıkan ruhlara tapıyoruz. Bizi yaratırsın, Ey sen Bilinmeyen, ve biz de senden inen ve içimizde yaşayan her Tanrı-Ruha ibadet etmekte seni selamlıyoruz.

Bu iddianın kaynağı:

Tanrılar ve Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu bilmeyin.

Bu, "Kilise ve Masonlukta Ritüalizmin Kökleri" nde gösterilmiştir. *Lucifer* O halde, on yedi yüzyıl önce söylendiği gibi, gerçekten, "İnsan, Gnosis'e katılmadığı sürece Gerçeğe (Alêtheia) sahip olamaz." Şimdi şunu söyleyebiliriz: Hiç kimse Okültizm Pleroma'nın sırlarını incelemedikçe Hakikati bilemez; ve bu sırların tümü, Okült Bilimin Alêtheia'sı olan kadim Bilgelik-Din Teogonisinde bulunmaktadır.

BİLDİRİ III

Önceki Makalelerle İlgili AWord

(Sayfa 486) Birçoğu bana ilk iki Makaleye eklenen belirli diyagramların pratik ve açık bir uygulamasını bulamadıklarını yazdığından ve neredeyse şikayet ettiklerinden ve diğerleri bunların anlaşılmazlığından söz ettiğinden, kısa bir açıklama gerekli.

Çoğu durumda bu zorluğun nedeni, alınan bakış açısının hatalı olmasıydı; tamamen soyut ve metafiziksel olan, somut ve fiziksel olanla karıştırıldı ve karıştırıldı. Örneğin, 477. sayfadaki (Kağıt II) diyagramları ele alalım ve bunların tamamen makrokozmik ve ideal olduğunu söyleyelim. Bilimin kabul ettiği gibi, Okültizm çalışmasının Evrenlerden Parçacıklara doğru ilerlediği unutulmamalıdır. Platon bir İnisiye olduğu için, eski metodu çok doğal bir şekilde kullanıyordu, oysa Aristoteles asla inisiye edilmemiş, efendisiyle alay etmiş ve kendine ait bir sistemi detaylandırarak, onu Bacon tarafından benimsenmesi ve geliştirilmesi için bir yadigâr olarak bırakmıştır. Doğrusu, Hermetik Bilgeliğin aforizması, "Yukarıda olduğu gibi, aşağıda da öyle" tüm Ezoterik talimatlar için geçerlidir; ama yukarıdan başlamalıyız;

Bu nedenle, iki figür, herhangi iki belirli düzlemi temsil etme amacını taşımaz, tıpkı Aşağı Manas'ın Yüksek'in bir yansıması olması gibi, yansıma yasasını açıklayan bir çift düzlemin soyutlamasıdır. Bu nedenle, en yüksek metafizik anlamda alınmaları gerekir.

Diyagramlar, öğrencileri yalnızca, geçici yardımlardan daha fazla figürlerin ve hatta sembollerin kullanılmasını yasaklayan metafizik veya makrokozmik ve manevi Okültizmin dehası olan Gizli yazışmaların önde gelen fikirleriyle tanıştırmayı amaçlamaktadır. Bir fikri kelimelerle tanımlayınca gerçekliğini kaybeder; bir kez metafiziksel bir fikir bulursunuz ve onun ruhunu somutlaştırırsınız.

Gizli Gizlilik (Sayfa 487) Figürler, siperleri ölçeklendirmek için merdiven olarak kullanılmalıdır, merdivenler, ayak siper üzerine yerleştirildiğinde göz ardı edilmelidir.

Bu nedenle, öğrencilerin Bildirileri ruhsallaştırma konusunda çok dikkatli olmalarına ve onları somutlaştırmaktan kaçınmalarına izin verin; her zaman mümkün olan en yüksek anlamı bulmaya çalışsınlar, materyale yaklaştıkça ve Makaleler üzerindeki spekülasyonlarında görünür olduklarından emin olduklarından, doğru anlayışla ulaştıkları sürece. Bu, özellikle tüm gerçek sanatlarda olduğu gibi, bu ilk Makaleler ve Diyagramlarda durumdur, bu nedenle Okültizmde, pratiği öğretmeden önce teoriyi öğrenmemiz gerekir.

Gizlilikle ilgili

Öğrenciler soruyor: Vücudu kamuya açıklanmış bir doktrinin ayrıntıları hakkında neden bu kadar gizlilik *Ezoterik Budizm* ve *Gizli Doktrin?*

Bu Okültizm yanıt verir: iki nedenden ötürü: -

(*a)* Bütün gerçek, rastgele dağıtılamayacak kadar kutsaldır.

(*b)* Ekzoterik öğretilerdeki tüm ayrıntıların ve eksik halkaların bilgisi, dinsiz ellerde çok tehlikelidir.

Bu Mahâmanvantara sırasında artık Evrende enkarne olmayanlar olan "Gezegensel Ruhlar" tarafından insanlara ifşa edilen hakikatler, Avatâras olarak sadece her yeni insan ırkının başlangıcında ve kavşaklarda veya kavşaklarda veya küçük ve büyük döngülerin iki ucuna yakın - zamanla, insan daha hayvanlaştıkça, hafızasından silinmesi sağlandı. Yine de, bu Öğretmenler öğrettikleri ebedi gerçekleri çocuk-insanlığın plastik zihinlerini etkilemek için gereken zamandan daha uzun süre insanla kalsa da, Ruhları insanlıkta gizli olsa da canlı kalır. Ve ilkel vahyin tam bilgisi her zaman bir kaç seçilmiş ile kaldı ve o zamandan günümüze, bir nesilden diğerine aktarıldı. Okült Primer'da Öğretmenlerin dediği gibi:

Bu, onları sağlamak için yapılır [ebedi gerçekler] *gelecek nesiller tarafından bundan sonraki çağlarda tamamen kaybolmaktan veya unutulmaktan.*

Gezegensel Ruh'un görevi, Gerçeğin anahtar notasına vurmaktır. Bir keresinde, ikincisinin titreşimini, döngünün sonuna kadar yarışın bir araya gelmesi boyunca kesintisiz olarak seyrini sürdürmesi için yönlendirdiğinde, dünyamızdan sonraki Gezegensel Manvantara'ya kadar kaybolur. Herhangi bir Ezoterik hakikat öğretmeninin misyonu, (**Sayfa 488)** bilgi merdiveninin tepesinde mi yoksa ayağında mı durması kesinlikle aynıdır; yukarıdaki gibi, aşağıda da öyle. Beden olarak öğrenenler arasındaki çeşitli Ezoterik gerçeklerin anahtar noktasını vurmak için sadece emir aldım. Aranızdan, kendi öğrencilerine karşı "Yol" da kendilerini Ezoterik çevrelerinde yetiştirecek olan birimler, Ebeveyn Kardeşliklerinde "Seçilmiş" in söylediği ve yaptığı gibi, son açıklayıcı ayrıntıları ve nihai olanı alacaklardır. öğrendiklerinin anahtarı. Bununla birlikte, hiç kimse bu ayrıcalığı daha önce elde etmeyi umut edemez. USTALAR - mütevazı halim değil - onu değerli bul.

Gerçeğini bilmek istiyorsan *varoluş nedeni* bu poliçe için şimdi size veriyorum. Benim kadar iyi bildiklerinizi tekrar etmeme ve açıklamama hiç gerek yok; Başlangıçta olaylar, hiçbir ihtiyattan vazgeçilemeyeceğini göstermiştir. Yüzlerce erkek ve kadından oluşan vücudumuzun birçoğu, sözün korkunç kutsallığını (bazılarının kaleminin sonunda aldığı) ya da onların *kişilik* onlarla yüz yüze getirildiğinde tamamen göz ardı edilmelidir. YÜKSEK BENLİK; ya da eylemlerle desteklenmedikçe tüm sözlerinin ve mesleklerinin boşa gittiğini. Bu insan doğasıydı ve artık değil; bu nedenle tarafından yumuşak bir şekilde geçti ve yeni bir kira sözleşmesi imzaladı. USTA. Ancak bunun dışında, mevcut döngünün doğasında gizlenen bir tehlike var. Uygar insanlık, her ne kadar kendi ırklarımızı ve milletlerimizi gözeten görünmez Gözcüleri tarafından dikkatle korunsa da, kollektif Karma'sı sayesinde, Nirmânakâyas'ın geleneksel muhaliflerinin - "Gölgenin Kardeşleri" korkunç bir şekilde etkisi altında. , "Somutlaşmış ve bedensiz; ve bu, size daha önce söylendiği gibi, ilk Kali Yuga döngüsünün (1897) sonuna kadar sürecektir ve birkaç yıl sonra, daha küçük karanlık döngü büyük olanla örtüşürken. Bu nedenle, tüm önlemlere rağmen, korkunç

Sırlar genellikle "Kara Kardeşler" in çabaları ve insan beyni üzerinde çalışmaları sayesinde tamamen değersiz kişilere ifşa edilir. Bu, bazı ayrıcalıklı organizmalarda, Gezegensel Varlıklar tarafından harekete geçirilen ilkel gerçeğin titreşimlerinin, Batı felsefesinin doğuştan gelen fikirler olarak adlandırdığı ve Okültizmin "deha parıltısı" olarak belirlendiği basit gerçeğe tamamen sahip çıkıyor * [Bkz. "Dahi," *Lucifer.* Kasım,
1889. s.227] Ebedi hakikate dayanan bu türden bir fikir uyanır ve tetikte olan Güçlerin yapabileceği tek şey, onun açığa çıkmasını engellemek olur.

Farklılaşmış maddenin bu Evrendeki her şeyin iki yönü vardır: aydınlık ve karanlık taraf ve pratik olarak uygulanan bu iki özellik, birini kullanmaya, diğerini kötüye kullanmaya yönlendirir.

Doğanın Aydınlık ve Karanlık Tarafları (Sayfa 489) Her insan, kendi yaratıkları için görünür bir tehlike olmaksızın bir Botanist olabilir; ve öz bilimine hakim olan birçok Kimyager bilir ki, her biri hem iyileştirebilir hem de öldürebilir. Bir bileşen değil, bir zehir değil, ama her iki amaç için de kullanılabilir - zararsız balmumundan ölümcül prusik aside, bir bebeğin tükürüğünden kobra di capellaya kadar. Bunu tıptaki her zalim bilir - teorik olarak, en azından. Peki, Okültistlerin yedisini bırakın, Bilimin üç krallığındaki herhangi bir maddenin bir niteliğinin "gece tarafını" keşfetmesine izin verilen günümüzde bilgili kimyager nerede? Onlardan kimler onun Arcana'sına, şeylerin en içteki Özüne ve onun birincil korelasyonlarına girdi? Yine de bir Okültisti gerçek bir pratik İnisiye yapan tek başına bu bilgidir. Işık Kardeşi mi yoksa Karanlığın Kardeşi mi çıktı. Sözde Medici ve Borgia zehirlerinin bileşimine giren ince, iz bırakmayan zehrin özü, her bir düzlemdeki potansiyelinin ayrı derecelerinde bilgili biri tarafından ayrımcılık ile kullanılırsa yeryüzündeki insan için erişilebilir - dünyadaki her insanı iyileştirebilir veya öldürebilir; sonuç, elbette, operatörün Işığın Kardeşi mi yoksa Gölgenin Kardeşi mi olduğuna bağlıdır. İlki, ırksal, ulusal ve bireysel Karma ile yapabileceği iyiliği yapmaktan alıkonulur; ikincisi, "Muhafız Duvarı" nın insan "Taşları" nın ortak çabalarıyla acımasız çalışmasına engel oluyor. [Görmek Sözde Medici ve Borgia zehirlerinin bileşimine giren, yeryüzündeki insanın erişebildiği her bir düzlemde potansiyelinin ayrı derecelerinde uzman biri tarafından ayrımcılık ile kullanılırsa - dünyadaki her insanı iyileştirebilir veya öldürebilir ; sonuç, elbette, operatörün Işığın Kardeşi mi yoksa Gölgenin Kardeşi mi olduğuna bağlıdır. İlki, ırksal, ulusal ve bireysel Karma tarafından yapabileceği iyiliği yapmaktan alıkonulur; ikincisi, "Muhafız Duvarı" nın insan "Taşları" nın ortak çabalarıyla acımasız çalışmasına engel oluyor. [Görmek Sözde Medici ve Borgia zehirlerinin bileşimine giren, yeryüzündeki insanın erişebileceği her bir düzlemde potansiyelinin ayrı derecelerinde uzman biri tarafından ayrımcılık ile kullanılırsa - dünyadaki her insanı iyileştirebilir veya öldürebilir ; sonuç, elbette, operatörün Işığın Kardeşi mi yoksa Gölgenin Kardeşi mi olduğuna bağlıdır. İlki, ırksal, ulusal ve bireysel Karma ile yapabileceği iyiliği yapmaktan alıkonulur; ikincisi, "Muhafız Duvarı" nın insan "Taşları" nın ortak çabaları nedeniyle acımasız çalışmasına engel oluyor. [Görmek Tabii ki, operatörün Işığın Kardeşi mi yoksa Gölgenin Kardeşi mi olduğu konusunda. İlki, ırksal, ulusal ve bireysel Karma ile yapabileceği iyiliği yapmaktan alıkonulur; ikincisi, "Muhafız Duvarı" nın insan "Taşları" nın ortak çabaları nedeniyle acımasız çalışmasına engel oluyor. [Görmek Tabii ki, operatörün Işığın Kardeşi mi yoksa Gölgenin Kardeşi mi olduğu konusunda. İlki, ırksal, ulusal ve bireysel Karma ile yapabileceği iyiliği yapmaktan alıkonulur; ikincisi, "Muhafız Duvarı"

Herhangi bir özel "projeksiyon tozu" veya "filozof taşı" veya "yaşam iksiri" olduğunu düşünmek yanlıştır. İkincisi, dünyadaki her çiçekte, her taş ve mineralde pusuda. Nihai özüdür *her şey daha yüksek ve daha yüksek evrim yolunda.* İyi ya da kötü olmadığı gibi *aslında* yani ne "yaşam iksiri" ne "ölüm iksiri" ne de zehir var *aslında* ama tüm bunlar, farklılaşma derecesine ve çeşitli korelasyonlarına bağlı olarak, bir ve aynı evrensel Özde, bu veya diğer etki veya sonuçta bulunur. *Aydınlık taraf* yaşam, sağlık, mutluluk, ilahi barış vb. üretir; *karanlık taraf* ölüm, hastalık, keder ve çekişme getirir. Bu, en şiddetli zehirlerin doğası hakkındaki bilgilerle kanıtlanmıştır; bazılarının büyük bir miktarı bile organizma üzerinde kötü bir etki yaratmazken, aynı zehirden bir tanesi (**Sayfa 490)** yıldırımın hızı; yine, belirli bir kombinasyonla değiştirilen aynı tahıl, miktarı hemen hemen aynı kalsa da iyileşecektir. Farklılaşma derecelerinin sayısı, eyleminin düzlemleri gibi, dahil edildiği sisteme göre her derece kendi etkisinde ya yararlı ya da kötü olan ayrıdır. Bu derecelerde yetenekli olan kişi pratik Üstadlığa giden yüksek yoldur; "Zihin İyileştiriciler" in muazzam çoğunluğunun yaptığı gibi, "Zihinsel" veya "Hristiyan Bilim Adamları" gibi gelişigüzel davrananlar, muhtemelen kendileri ve başkaları üzerindeki etkilere zarar verecektir. Hint Yogiler ve onların sadece okudukları geniş ama yanlış bir şekilde özetlenmiş uygulamalarını örnek alarak yola çıkın, *inkar* ve *onaylayan.* Böylece yarardan çok zarar verdiler. Başarılı olanlar

bunu, aksi takdirde çok fazla kötülüğe yol açabilecek olana çok sık karşı koyan doğuştan gelen manyetik ve iyileştirici güçlerine borçludur. Dikkat edin, diyorum ki: Şeytan ve Başmelek ikizlerden daha fazlasıdır; onlar tek beden ve tek zihin - *Deus est Demon inversus.*

Konsantrasyon Uygulaması Yararlı mı?

Bu, sıkça sorulan başka bir sorudur. Cevap veriyorum: Gerçek konsantrasyon ve meditasyon, *bilinçli ve temkinli,* içsel ilahi insanın ve Pâramitâs'ın ışığında kişinin düşük benliği üzerine mükemmel bir şeydir. Ancak, gerçek pratiğin yalnızca yüzeysel ve çoğu kez çarpıtılmış bilgisiyle "Yoga için oturmak" neredeyse değişmez bir şekilde ölümcüldür: 10'a bir öğrenci ya kendi içinde medyum güçler geliştirecek ya da zaman kaybedecek ve hem pratik hem de teori ile tiksinti duyacaktır. . Kişi böylesine tehlikeli bir deney için acele etmeden önce ve kişinin düşük benliğini ve kendiliğini bir dakikalık incelemenin ötesine geçmeye çalışmadan önce *onun* hayatta yürümek veya bizim deyimimizde "Çelâ'nın Günlük Yaşam Defteri" olarak adlandırılan şey, en azından "Sihir" in iki yönü, Beyaz veya İlahi ve Siyah veya Şeytani arasındaki farkı öğrenmesi iyi olur. ve "Yoga için oturarak", hiçbir tecrübesi olmadan ve ona tehlikeleri gösterecek bir rehber olmadan, her gün ve saat başı İlahi olanın sınırlarını Şeytani'ye düşmek için aşmayacağından emin olun. Yine de farkı öğrenmenin yolu çok kolaydır; sadece bunu hatırlamak gerekir *Tamamen açıklanmış hiçbir Ezoterik gerçek asla halka açık olarak verilmez,* kitapta veya dergide.

Doğanın Daha İnce Kuvvetleri (Sayfa 491) Öğrencilerden şuna dönmelerini istiyorum *Teosofist* Sayfa 98'de, Bay Râma Prasâd'ın “Doğanın Daha İyi Güçleri” üzerine yazdığı mükemmel bir makalenin başlangıcını bulacaklar. * [Bundan sonraki “Doğanın İnce Güçlerine” yapılan atıflar, sayfanın sayfalarında yer alan sekiz makaleye saygı duymaktadır. *Teosofist* ve on beş denemeye ve kitabın bir bölümünün tercümesine değil *Shivâgama* adlı kitapta bulunanlar *Doğanın Daha İyi Güçleri. Shivâgama* ayrıntılarıyla tamamen Tântrictir ve onun kurallarına pratik olarak uyulmasından başka hiçbir şey zarar veremez. Herhangi bir öğrenciyi bu Hatha Yoga uygulamalarından herhangi birini denemekten kesinlikle vazgeçiririm, çünkü ya kendini tamamen mahveder ya da bu enkarnasyonda kaybolan zemini geri kazanmak neredeyse imkansız olacak kadar geriye atılır. Bahsedilen çeviri önemli ölçüde kaldırıldı ve şimdi bile yayına pek uygun değil. En kötü türden Kara Büyüyü tavsiye eder ve ruhsal Râja Yoga'nın antipodlarıdır. Dikkat edin, diyorum.] Bu eserin değeri, yazarına altın madalyayı kazanmasına rağmen, edebi değerinde çok fazla değildir. *Teosofist,* Okültizm üzerine nadir ve kadim bir Sanskrit eserinde gizlenmiş olan ilkelerin ifadesindeki gibi. Ancak Bay Râma Prasâd bir Okültist değil, sadece mükemmel bir Sanskrit alimi, üniversite mezunu ve olağanüstü zekaya sahip bir adam. Denemeleri neredeyse tamamen Tântra çalışmalarına dayanıyor; bu eserler, Okültizmdeki bir zalim tarafından gelişigüzel okunduğunda, en mutlak Kara Büyü uygulamasına yol açacak. Şimdi, Siyah ve Beyaz Büyü arasındaki birincil önem farkı, uygulandığı nesne olduğundan ve ikincil önemde, olağanüstü sonuçların üretilmesi için kullanılan ajanların doğası olduğundan, ikisi arasındaki sınır çizgisi çok ... *çok* ince. Tehlike, yalnızca her birinin *Gizli* Kitap, sözde, yalnızca belirli bir anlamda Gizli'dir: yani, metin yalnızca panjurları nedeniyle Gizli'dir. Okuyucunun öğretinin doğru anlamını kavrayabilmesi için sembolizmin iyice anlaşılması gerekir. Dahası, hiçbir zaman tamamlanmamıştır, birkaç bölümü her biri farklı bir başlık altında ve her biri başka bir işin bir bölümünü içerir; öyle ki, bunların anahtarı olmadan böyle bir çalışma tüm gerçeği açıklamaz. Ünlü bile *Shivâgama,* hangisinde *Doğanın Daha İyi Güçleri* yazarın bize söylediği gibi, "tam formda hiçbir yerde bulunamaz". Böylece, diğerleri gibi, Ezoterik öğretilerde olduğu gibi yedi yerine sadece beş Tattva'yı ele alır.

Şimdi Tattva'lar basit, Doğanın yedi gücünün alt tabakası, bu nasıl olabilir? Kapila'nın Sânkhya'sı olarak Prakriti'nin yedi formu vardır. *Vishnu Purâna,* ve diğer işler öğretir. Prakriti Doğa'dır, Maddedir (ilkel ve temel); bu nedenle mantık Tattvaların da yedi olmasını talep eder. Çünkü Tattvas, Okültizmin öğrettiği gibi "Doğanın güçleri" mi, yoksa öğrenilmiş Râma Prâsad'ın da açıkladığı gibi, "evrenin içinden oluştuğu madde" ve "onu sürdürme gücü" anlamına mı geliyor? ; onlar (**Sayfa 492)** vardır *Güç,* Purusha ve *Önemli olmak,* Prakriti. Ve eğer *formlar,* veya daha doğrusu, ikincisinin düzlemleri yedi, o zaman kuvvetleri de yedi olmalıdır. Başka bir deyişle, maddenin katılığının dereceleri ile onu besleyen gücün dereceleri el ele gitmelidir.

Evren Tattva'dan yapılmıştır, Tattva tarafından sürdürülür ve Tattva'da kaybolur,

Shiva diyor ki, *Shivâgama* içinde *Doğanın Daha İyi Güçleri.* Bu soruyu çözer; eğer Prakriti ayrı ise, o zaman Tattvalar yedi olmalıdır, çünkü söylendiği gibi, bunların ikisi de Madde ve Kuvvet veya atomik Madde ve onu ruhlandıran Ruh'tur.

Bu, öğrencinin yanıltılmaması gereken Sanskrit Felsefesi üzerine gizli makalelerin satır aralarını okumasını sağlamak için burada açıklanmaktadır. Yedi Tattva doktrini (Evrenin ve aynı zamanda insanın ilkeleri), öğretiyi neredeyse unutmuş olan Brâhman'lar tarafından eski günlerde büyük bir kutsallık ve dolayısıyla gizlilik içinde tutuldu. Yine de günümüzde Himâlayan Sıradağları'nın ötesindeki Okullarda öğretiliyor, ancak şu anda nadir İnisiyelerin dışında Hindistan'da pek hatırlanmıyor veya duyulmuyor. Ancak politika kademeli olarak değiştirildi; Chelâs'ın ana hatları öğretilmeye başlandı ve 1879'da Hindistan'da TS'nin gelişinde, bunu bir veya ikiye ekzoterik biçimde öğretmem emredildi. Şimdi ezoterik olarak veriyorum.

Bazı öğrencilerin, sadece Teosofik kitaplarda ve dergilerde buldukları ve doğal olarak eksik olması gereken nadir ipuçlarının rehberliğinde kendi tarzlarında bir Yoga sistemini izlemeye çalıştıklarını bilerek, eski Okült eserler üzerine en iyi sergilerden birini seçtim, *Doğanın Daha İnce Kuvvetleri,* bir kişinin panjurlarıyla ne kadar kolay yanıltılabileceğini belirtmek için.

Yazarın kendisi kandırılmış görünüyor. Tantralar, Ezoterik olarak, en soylu Gizli'nin çalıştığı kadar bilgelikle doludur. Rehber olmadan incelenmiş ve uygulamaya uygulanmış, ahlaki ve fizyolojik düzlemlerde çeşitli olağanüstü sonuçların üretilmesine yol açabilirler. Ama herkes, onların teslimiyetsiz kurallarını ve uygulamalarını kabul etsin, orada emredilen ayinleri yerine getirmek için bencil bir saikle denemesine izin verin - o kaybolur. Saf bir yürek ve bencil olmayan bir bağlılıkla, sadece deney uğruna takip edilirse, ya hiçbir sonuç gelmez ya da sadece oyuncuyu geri atabilir.

"Yedi İlke" (Sayfa 493) Ancak, yalnızca dünyevi çıkarlar veya intikam elde etmek için veya hırsını tatmin etmek için Gizli güçler geliştirmeye çalışan bencil adama yazıklar olsun; Yükseklerin Alt İlkelerden ayrılması ve Buddhi-Manas'ın Tantrist'in kişiliğinden kopması hızla takip edecek, korkunç Karmik sonuçlar *amatör* Magic'te.

Doğuda, Hindistan ve Çin'de, *Ruhsuz* Erkekler ve kadınlarla Batı'da olduğu kadar sık karşılaşılır, ancak kötülük gerçekte burada olduğundan çok daha az gelişmiştir.

Kara Büyü ve atalarının bilgeliğinin unutulması onları oraya götürür. Ama bununla ilgili daha sonra konuşacağım, şimdi sadece ekleyerek: uyarılmalı ve tehlikeyi bilmelisiniz.

Bu arada, daha sonra gelenler göz önünde bulundurulduğunda, İlkelerin Tattvalar ve diğer küçük kuvvetlerle olan yazışmalarındaki gerçek Gizli bölümünün iyi çalışılması gerekir.

"İlkeler" ve "Unsurlar" Hakkında

Katı Ezoterik çizgiler üzerinde metafiziksel ve felsefi olarak konuşan insan, tam bir birim olarak bu dünyadaki Dört Temel İlkeden ve Onların Üç Yönünden oluşur. Yarı ezoterik öğretilerde, bu Dört ve Üç, kitlelerin kavrayışını kolaylaştırmak için Yedi İlke olarak adlandırılmıştır.

SONSUZ TEMEL İLKELER	**GEÇİCİ YÖNLER İLKELERE GÖRE ÜRETİLMİŞTİR**
1- *Atmâ,* veya Jiva, "Tek Hayat", *Monadic Trio. (* Üçte bir ve üçte bir)	1- *Prâna,* Hayatın Nefesi, aynı *Nephesh.* Yaşayan bir varlığın ölümünde, Prâna yeniden Jiva olur *
2- *Aurik zarf;* çünkü alt tabaka 2- *Linga Sharira,* Astral Form, insanın etrafındaki geçici Aura evrenseldir Aurik Yumurtanın yayılması. Bu formdan önce gelir Yayılmış ilkel ve saf Akâsha, ilk canlı Beden oluşumu ve ölümden sonra sınırsız ve sınırsız genişlikte film ona yapışır, yalnızca hepsinin değişmez Kökü olan Jiva ile dağılır. son atomunun kaybolması (iskelet hariç).	
3- *Buddhi;* Buddhi için Evrensel 3'ün ışınıdır. *Aşağı Manas,* Hayvan Ruhu, Ruhsal Ruhun yansıması (ALAYA) ya da Buddhi-Manas'ın gölgesi, her ikisinin de potansiyelleri, ancak genel olarak fethedildi	
4- *Manas (* Yüksek Ego); devam ettiği için Kâma unsurlarıyla olan birlikteliğinin ilk ürünü veya ortaya *olarak* tüm Guna'lar (öznitelikler). Mahat, "Büyük İlke" olarak adlandırılan Kozmik Zekadır. [Yeniden canlanan Egolarımıza Mânasaputralar, "Manas'ın Oğulları" (veya Mahat), Zeka, Bilgelik dendiğini unutmayın]	çıkışı olan Mahat'tan. İçeren Pradhâna *potansiyel*
* - Her halükarda yeryüzünde Prâna, böylece bir yaşam tarzıdır, içeriden dışarıya ve tekrar tekrar sürekli döngüsel bir harekettir, Bir Hayatın nefes alıp vermesidir veya Mutlak'ın eşanlamlısı Jiva'dır. ve Bilinmeyen Tanrı. Prâna, mutlak hayat veya Jiva değil, onun bir aldanma dünyasındaki yönüdür. İçinde *Teosofist, Mayıs 1888, sayfa 478,* Prâna'nın "dünyanın büyük maddesinden bir kademe daha ince" olduğu söylenir.	

Aşağı insan, fiziksel olarak Astral Formunun ve psiko-fizyolojik olarak Kâma-Manas'ın iki yönünün birleşik ürünü olduğu için, ona bir veçhesi olarak bile değil, bir yanılsama olarak bakılır.

Auric Yumurta, doğası ve çeşitli işlevleri nedeniyle iyi çalışılmalıdır. Hiranyagarbha, Altın Rahim veya Yumurta, Yedi Evrensel Gücün kolektif sembolü olan Brahmâ'yı içerdiğinden, Auric Yumurta hem ilahi hem de fiziksel insanı içerir ve onunla doğrudan ilişkilidir. Özünde, söylendiği gibi ebedidir; Ego'nun bu dünyadaki reenkarne ilerleyişi sırasında, sürekli korelasyonları ve dönüşümleri içinde, bir tür sürekli hareket makinesidir.

İkinci cildimizde verildiği gibi, Üçüncü Kök-Irk'ın sonunda insanda enkarne olan Egolar veya Kumâralar, bu dünyanın veya düzlemin insan Egoları değildir, ancak Hayvan Adam'ı ruhuna kavuşturdukları andan itibaren böyle olurlar böylece ona Yüksek Aklını bahşeder. Her biri, İnsan Ruhu veya Manas, Zihin adı verilen bir “Nefes” veya İlkedir. Öğretilerin dediği gibi:

" *Her biri bir ışık sütunu. Aracını seçtikten sonra genişledi, insan hayvanı olan Ãkâshic Aura ile çevrelendi ve İlahi (Mânasic) İlke bu insan formuna yerleşti. "*

Dahası, Kadim Bilgelik bize, bu ilk enkarnasyondan, Chhâyâ'larından veya Gölgelerinden adam yapan Ay Pitrislerinin bu Auric Essence tarafından emildiğini ve şimdi reenkarnasyonun gelecek her bir kişiliği için ayrı bir Astral Form üretildiğini öğretir. Her Ego'nun serisi.

Auric Yumurta (Sayfa 495) Böylece insanın tüm düşüncelerini, sözlerini ve eylemlerini yansıtan Auric Yumurta:

(*a)* Her Karmik kaydın koruyucusu.

(*b)* İnsandaki tüm iyi ve kötü güçlerin deposu, iradesine göre alır ve verir - hayır, onun düşüncesine göre - o zaman ve orada bir oyunculuk gücü haline gelen her potansiyeli: Bu Aura, hassasiyetlerin ve basiretçilerin aynasıdır. gerçek adamı algıla ve algıla ve onu gör *olduğu gibi* göründüğü gibi değil.

(*c)* İnsana, fiziksel varlığın kendisini modellediği Astral Formunu, önce bir fœtus, sonra bir çocuk ve insan olarak, insanla büyüyen hızıyla donattığı için, bir Üstad ise, yaşam boyunca ona, onun Mâyâvic Rûpa'sı veya İllüzyon Bedenidir. *Hayati-* Astral Beden; ve ölümden sonra, Devachanic Varlığı ve Kâma Rûpa ya da Body of Desire (Spook) ile. [Dördüncü insan ilkesine "Kâma Rûpa" demek yanlıştır. Ölümden sonrasına kadar Rûpa ”ya da form değildir, ancak insandaki Kâmik unsurları, öfke, şehvet, kıskançlık, intikam vb. Gibi hayvani arzu ve tutkuları, bencillik ve maddenin neslini temsil eder.]

Devachanik Varlık söz konusu olduğunda, Ego, bir mutluluk durumuna girebilmek için, hemen önceki enkarnasyonunun "Ben" i olarak, fikirlerin ruhsal unsurlarıyla (mecazi olarak konuşursak) giydirilmelidir. , artık bedensiz kişiliğin istekleri ve düşünceleri; aksi halde mutluluk ve ödülden hoşlanan nedir? Kesinlikle kişisel olmayan Ego, İlahi Bireysellik değil. Bu nedenle, İnsan Ruhuna, eski kişiliğin ruhsal unsurlarının yeteri kadarını veren, Aurik Maddeden etkilenmiş, merhumun iyi Karmik kayıtları olmalıdır. bölünmüş ve az ya da çok sırasında meyvesini almak için

uzun süreli "ruhsal gebelik". Çünkü Devachan, ideal bir matris halindeki "ruhsal bir gebeliktir", Ego'nun etkiler dünyasına doğuşu, ideal, öznel doğum bir sonraki karasal doğumdan önce gelir, ikincisi kötü Karması tarafından nedenler dünyasına belirlenir. [Burada etkiler dünyası Devachanik durum ve nedenler dünyası, dünya yaşamıdır.]

Spook'un durumunda Kâma Rûpa, hayvan yaşamının günlük Karmik kaydı ile, hayvan arzuları ve bencil özlemlerle dolu Auric Zarf'ın hayvan tortularından döşenmiştir. [Sadece bu Kâma R alonepa olabilir *gerçekleştirmek* Ortaya çıkan seanslarda, bazen Astral Double veya Linga Sharîra olmadığında ortaya çıkıyor. Öyleyse, diriltilen ve yalnızca ortamın organizması aracılığıyla bilinç kazanan bu iğrenç tutku ve dünyevi şehvet demeti, nasıl "ayrılmış bir melek" veya bir zamanlar insan bedeninin Ruhu olarak kabul edilebilir? Bir insana yapışan mikrobik haşerenin tatlı bir şekilde ölmüş bir melek olduğunu söyleyelim.]

(Sayfa 496) Şimdi Linga Sharira, Fiziksel Beden ile kalır ve onunla birlikte kaybolur. Daha sonra, tüm geçmiş Tanha'ların ve gelecekteki Karmanın taşıyıcısı olmak için astral bir varlık yaratılmalıdır, yeni bir Linga Sharîra sağlanmalıdır. Bu nasıl başarılır? Medyumcu Spook, "ayrılan melek" de kendi sırasına göre kaybolur ve ortadan kaybolur [Bu, kişiliğin (şu anki tortusu olan) manevi veya maddi olma derecesine göre, az çok zamanda başarılır. Maneviyat galip gelirse, Larva veya Spook çok yakında yok olacak; ama eğer kişilik çok materyalist olsaydı, Kâma Rûpa yüzyıllarca sürebilir ve hatta bazılarında çok istisnai durumlarda bile zamanla Elementallere dönüşen dağınık Skandha'larından bazılarının yardımıyla hayatta kalabilir. Bakın *Teosofinin Anahtarı,* s. 141 *vd.,* ayrıntılara girmenin imkansız olduğu, ancak Skandha'ların konuşulduğu yerde.] Var olan kişiliğin bir varlığı veya tam imajı olarak ve Kâmalokik dünyasında yalnızca onun kötülüklerinin ve günahkar düşünce ve eylemlerinin kayıtlarını bırakarak, Okültistlerin deyimlerinde Tânhic veya insan Elementaller olarak bilinir. Ego'nun Devachanik durumdan çıktıktan sonra Karmik kararnameye göre gireceği yeni bedenin Astral Formunun bileşimine girerek, Elementaller Aurik Zarf içinde doğan yeni astral varlığı oluşturur ve sık sık söylenen:

> Bad Karma, Skandhas ordusuyla Devachan'ın eşiğinde beklemektedir. [*Teozofinin Anahtarı.* sayfa 141.]

Çünkü Devachanik ödül hali sona erdiğinde, Ego yeni Astral Form ile ayrılmaz bir şekilde birleşir (veya daha doğrusu onu izler). Her ikisi de Karmik olarak kendisinden doğacak olan aileye veya kadına doğru itilir. *hayvan chila* Karma tarafından Devachanik durumdan yeni uyanmış olan Ego'nun aracı olması için seçilmiş. Sonra *yeni* Kısmen Aurik Yumurtanın saf Akasik Özünden ve kısmen de son kişiliğin cezalandırılabilir günahlarının ve kötülüklerinin yeryüzü unsurlarından oluşan Astral Form kadına çekilir. Doğa, orada bir kez, dişi toprağındaki erkek tohumun büyüyen malzemelerinden Astral etrafındaki etin fœtus'unu modeller. Böylece, çürümüş bir tohumun özünden, ölü tohumun meyvesi veya eidolonu, kendi içinde başka bir fiziksel meyve üreten fiziksel meyve ve gelecekteki bitkiler için başka tohumlar büyür.

Ve şimdi Tattva'lara geri dönebiliriz ve doğada ve insanda ne anlama geldiğini görebiliriz, bu sayede ne hakkında olduğumuzu bilmeden fantezi, amatör Yoga'ya düşkünlüğün büyük tehlikesini gösterebiliriz.

Beş veya Yedi Tattva (Sayfa 497)

T ã ttvic Korelasyonları ve Anlamı

O halde, Doğa'da yedi Kuvvet veya yedi Kuvvet Merkezi buluyoruz ve her şey bu sayıya yanıt veriyor gibi görünüyor, örneğin müzikteki ayrı ölçek veya Sesler ve Renkler'deki ayrı spektrum. Daha önceki ciltlerde terminolojisini ve ispatlarını tüketmedim, ancak her düşünüre, ortaya atılan gerçeklerin tesadüf değil, çok ağır tanıklık olduğunu göstermeye yetecek kadar verilmiştir.

Hindu sistemlerinde sadece beş Tattva'nın verilmesinin birkaç nedeni vardır. Daha önce bahsettiğim bunlardan biri; bir diğeri ise, sadece Beşinci Irk'a ulaşmış olmamız ve (Bilimin tespit edebildiği kadarıyla) sadece beş duyu ile donatılmış olması nedeniyle, insanda hala gizli olan kalan iki duyunun varoluşlarını yalnızca olağanüstü kanıtlarla kanıtlayabilmesidir. Materyalist için bu hiçbir kanıt değildir. Beş fiziksel duyu, insandaki iki henüz gelişmemiş duyu olan beş alt Tattva'ya karşılık gelecek şekilde yapılmıştır; ve Brâhmans tarafından unutulan ve Bilim tarafından hala tanınmayan iki kuvvet veya Tattvas, öylesine özneldir ve en yüksekleri o kadar kutsaldır ki, yalnızca en yüksek Okült Bilimler tarafından tanınabilir ve onlar aracılığıyla bilinebilirler. Bu iki Tattva ve iki duyunun (altıncı ve yedinci), Atmâ'nın ışığı ile emprenye edilmiş en yüksek iki insan prensibi olan Buddhi ve Auric Envelope'a karşılık geldiğini görmek kolaydır. Gizli eğitimle, altıncı ve yedinci duyuları kendimizde açmadıkça, karşılık gelen türlerini asla doğru bir şekilde anlayamayız. Böylece ifade *Doğanın Daha İyi Güçleri* Tâttviç ölçeğine göre, en yüksek Tattva Ãkâsha'dır * [Aşağıdaki *Shivâgan* söz konusu yazar, yazışmaları şu şekilde sıralar: Ãkâsha, Eter, ardından Vâyu, Gaz: Tejas, Isı: Ãpas, Sıvı: ve Prithivî, Katı gelir.] (ardından [yalnızca] dört, her biri kendisinden daha büyük hale gelir. selefi), Ezoterik bakış açısından yapılmışsa, hatalıdır. Bir kez olsun, neredeyse homojen ve kesinlikle evrensel bir İlke olan Ãkâsha, Eter olarak çevrilir, o zaman Ãkâsha cüceleştirilir ve görünür Evrenimizle sınırlıdır, çünkü kesinlikle Uzayın Eteri değildir. Eter, Modern Bilim ne anlama gelirse gelsin, farklılaştırılmış Maddedir; Ãkâsha, biri dışında hiçbir sıfatı olmayan -

SES, *alt tabakasıdır*— bazı Oryantalistlerin zihninde ve ekzoterik olarak bile bir madde değildir [Fitz-Edward Hall'un *Vishnu Purânas.]* daha ziyade Kaos veya Büyük Uzaysal Boşluk. ‡ [Tek Hayat, Herkesin Kökü ve Ãkâsha olarak adlandırdığımız çift, ön farklılaşma döneminde bazı Hinduların Brahma (nötr) ve Aditi'sine cevap verir ve Parabrahman ve Mûlaprakriti ile aynı ilişki içinde durur. Vedântinlerin.]

(Sayfa 498) Ezoterik olarak, Ãkâsha tek başına *İlahi* Uzay ve sadece en düşük ve son düzlemde veya görünür Evrenimiz ve Dünyamızda Eter olur. Bu durumda kör, Ses olduğu söylenen "nitelik" kelimesinin içindedir. Ancak Ses, Ãkasha'nın bir niteliği değildir, ancak birincil korelasyonu, ilksel tezahürü, LOGOS veya İlahi Fikir WORD, ve şu " WORD "" Flesh "yaptı. Ses, yalnızca ikincisini antropomorfize etmek koşuluyla ükâşa'nın bir "niteliği" olarak düşünülebilir. Bu onun bir özelliği değildir, ancak kesinlikle "Ben" fikri kadar doğuştan gelmektedir. *ben* ”Düşüncelerimizde doğuştan gelir.

Okültizm, Ãkâsha'nın yedi Güç Merkezini, dolayısıyla yedinci olan altı Tattva'yı veya bunların sentezini içerdiğini ve içerdiğini öğretir. Ama akkâsha, bu durumda olduğuna inandığımız gibi, yalnızca ekzoterik fikri temsil etmek için alınırsa, o zaman yazar haklıdır; çünkü, akkâsha'nın evrensel olarak her yerde mevcut olduğunu görerek, Paurânik sınırlamayı takiben, *sonsuz akıllarımızın daha iyi anlaşılması için,* başlangıcını Dünya Zincirimizin dört planının ötesine yerleştirir [Yukarıya bakın. ben.

diyagram. s.221.] iki yüksek Tattva, altıncı ve yedinci duyuların materyalist akıl için olduğu kadar ortalama ölümlülere gizlenmiştir.

Bu nedenle, Sanskritçe ve Hindu Felsefesi genellikle yalnızca beş Tattvas'dan söz ederken, Okültistler yedi adını verir ve böylece onları Doğa'daki her bölüme karşılık gelir. Tattva'lar, yedi makro ve mikro kozmik Güç ile aynı sıradadır: ve Ezoterizm'de öğretildiği gibi, aşağıdaki gibidir:

(1) ÖDI TATTVA, tezahürün ya da "yaratıcı" dönemin başlangıcında, TÜM'ün alt katmanı olan ebedi değişmez SAT'dan çıkan ilk evrensel Kuvvet. Her dünyayı, her insanı, hayvanı ve şeyi çevreleyen Auric Envelope veya Brahma'nın Yumurtasına karşılık gelir. Potansiyel olarak her şeyi içeren araçtır - Ruh ve Madde, Kuvvet ve Madde. Ezoterik Kozmogoni'de Ãdi Tattva, İlk veya Tezahür Etmemiş Olan'dan devam ediyor olarak bahsettiğimiz Güçtür.

LOGOLAR.

(2) ANUPÃDAKA TATTVA, [Anupâdaka, Pâli'deki Opapatika, babasız veya annesiz doğan "ebeveynsiz" anlamına gelir. *kendisi* bir dönüşüm olarak *Örneğin,* Tanrı Brahmâ, Vishnu'nun göbeğinden büyüyen Lotus'tan (Evrenin sembolü), sonsuz ve sınırsız Uzayı simgeleyen Vishnu ve Evren ve LOGOS Brahmâ'dan doğmuştur: efsanevi Buda da bir Lotus'tan doğmuştur.] varlık düzlemindeki ilk farklılaşma - ilki ideal olan - veya kendisinden daha yüksek bir şeyden dönüşümle doğan şey. Okültistler ile bu Güç, İKİNCİ LOGOLAR.

Tattvalar (Sayfa 499) (3) ÖŞHA TATTVA, bu, her şeyin *ekzoterik* Felsefeler ve Dinler başlar. Ãkâsha Tattva bunlarda Eterik Kuvvet, Eter olarak açıklanır. Bu nedenle, "en yüksek" Tanrı olan Jüpiter, Pater Æther'in adını almıştır; İndra, bir zamanlar Hindistan'daki en yüksek Tanrı, eterik ya da göksel genişlemedir ve bu nedenle Uranüs ile vb. Hristiyan İncil'deki Tanrı da Kutsal Ruh, Pneuma, seyrek rüzgar veya hava olarak söz edilir. Buna Okültistler Üçüncü Güç diyorlar LOGOLAR, zaten Tezahür Etmiş Evrendeki Yaratıcı Güç.

(4) VAYU TATTVA, maddenin gaz halinde olduğu hava düzlemi.

(5) TAYCAS TATTVA, atmosferimizin düzlemi *tejas* aydınlık.

(6) ÜPAŞ TATTVA, sulu veya sıvı madde veya kuvvet.

(7) PRITHIVÎ TATTVA, katı dünyevi madde, dünyasal ruh veya kuvvet, hepsinin en küçüğü.

Bütün bunlar İlkelerimize ve insandaki yedi duyu ve güce karşılık gelir. İçimizde üretilen veya indüklenen Tattva veya Kuvvet'e göre, bedenlerimiz de hareket edecek.

Şimdi, burada söylemem gerekenler özellikle "Yoga için oturarak" güçlerini geliştirmek isteyen üyelere hitap ediyor. Daha önce söylenenlerden, gelişim sürecinde bunu gördünüz.

Râja Yoga, halka açık hale getirilmiş hiçbir eser en az iyi değildir; en iyi ihtimalle Hatha Yoga'nın ipuçlarını verebilirler, en iyi ihtimalle medyumluk geliştirebilecek bir şey ve en kötü durumda - tüketim. “Meditasyon” yapanlar ve “Nefes Bilimini” öğrenmeye çalışanlar dikkatlice okuyacaklardır. *Doğanın Daha İnce Kuvvetleri,* beş Tattva'yı kullanarak bu tehlikeli bilimin elde edildiğini göreceklerdir. Egzoterik Yoga Felsefesi ve Hatha Yoga uygulamasında Ãkâsha Tattva, insanın kafasına (veya fiziksel beynine) yerleştirilir; Omuzlarda Tejas Tattva; Göbek içindeki Vâyu Tattva (tüm fallik tanrıların, evrenin ve insanın “yaratıcılarının” yuvası); Ãpas Tattva, ayaklarda Prithivî Tattva. Bu nedenle, iki yüksek Tattva ve karşılıkları göz ardı edilir ve dışlanır; ve bunlar Râja Yoga'daki ana faktörler olduğundan, yüksek doğaya sahip hiçbir ruhsal veya entelektüel fenomen meydana gelemez. Elde edilebilecek en iyi sonuçlar fiziksel fenomenler olacaktır, daha fazlası olmayacaktır. Hatha Yoga'daki "Beş Nefes" veya daha doğrusu insan nefesinin beş hali yukarıdakine karşılık gelir. *karasal* düzlemler ve renkler, hangi manevi sonuçlar elde edilebilir? Aksine, onlar Ruh düzleminin veya daha yüksek makrokozmik düzlemin tam tersi yansıtılır (**Sayfa 500)** Astral Işıkta baş aşağı oldukları gibi. Bu, Tântra çalışmasında kanıtlanmıştır, *Shivâgama,* kendisi. Karşılaştıralım.

Her şeyden önce, Okültizm'de görünür ve aynı zamanda görünmez Doğa Ayrımının, *üç (* ve dört) Kırk dokuz Ateşe dönüşen Yangınlar. Bu, Makrokozmosun, Maddenin çeşitli farklılaşmalarının yedi büyük düzlemine bölündüğünü gösterir - ruhsal ya da öznelden, tamamen nesnel ya da maddeye, Akâsha'dan dünyamızın günah yüklü atmosferine - yani, sırayla, Bu büyük planların her birinin, yukarıda gösterildiği gibi, dört İlkeye dayanan üç yönü vardır. Modern Bilim bile maddenin üç durumuna ve katı, akışkan ve gaz halindeki "kritik" veya ara durumlar olarak adlandırılan duruma sahip olduğundan, bu oldukça doğal görünüyor.

Şimdi, Astral Işık evrensel olarak dağılmış bir şey değil, sadece dünyamızla ve onunla aynı madde düzlemindeki sistemin diğer tüm bedenleriyle ilgilidir. Astral Işığımız, deyim yerindeyse, dünyamızın Linga Sharîra'sıdır; sadece bizim Chhâyâ'mızda olduğu gibi, onun ilkel prototipi olmak yerine, tersidir. İnsan ve hayvan bedenleri, tipik Çiftler modeline göre büyür ve gelişir; oysa Astral Işık, toprak yayılımlarından doğar, prototip ebeveyninden sonra büyür ve gelişir ve hain dalgalarında, üst düzlemlerden ve alt katı düzlemden, her iki yönde de yeryüzü yansıtılır. *ters.* Dolayısıyla, ister Hatha Yogî, ister medyum olsun, kayıtlarına güvenen duyarlıların basiret ve duyularında renklerinin ve seslerinin karışması. Tattvaların Ezoterik ve Tântra Tabloları arasında Sesler ve Renkler ile ilgili aşağıdaki paralellik bunu çok açık bir şekilde göstermektedir:

(Sayfa 501)

Tattvaların Ezoterik ve Tântra Tabloları

Ezoterik İlkeler, Tattvas veya Kuvvetler ve bunların İnsan Vücudu, Maddenin Halleri ve Yazışmalar, İnsan Vücudu ile Yazışmalar, Renk					**Tântra Tattvas ve onların Madde ve Renk Halleri**			
Tattvas	Prensipler	Devletleri Önemli olmak	Gövde Renginin Bölümleri		Parçaların Tattvas Durumları	Önemli olmak	Vücut	Renk
(a) Adi	Auric Yumurta	Priomardiyal, Manevi Madde; Akâsha; Yayılan alt tabaka, ruhuyla Eter	Zarflar Tüm vücut ve nüfuz eder. Renkler. Karşılıklı endozmotik ve egzozmotik	Sentez tümünden Mavi	(a) Yoksayılan Yok	Sayılan Yok Sayıldı		Yok sayıldı
(b) Anupâdaka	Buddhi	Manevi Essence veya Ruh; "İlkel Suları Derin"	Üçüncü Göz veya Epifiz Bezi Sarı		(b) Yoksayılan Yok	Sayılan Yok Sayıldı		Yok sayıldı
(c) Alaya veya Akâsha	Manas Ego Space veya	Eter Akâsha içinde üçüncü farklılaşma. Kritik durum Buhar	Kafa	Indigo	(c) Akâsha	Eter	Kafa	Siyah veya Renksiz
(d) Vâyu	Kâma Manas	Kritik durum Maddenin	Boğaz veya Göbek	Yeşil	(d) Vâyu Gazı		Göbek	Mavi
(e) Tejalar	Kâma (Rûpa)	Özü brüt Madde; karşılık gelir Buza	Omuzlar ve Silah Uyluk	Kırmızı	(e) Tejas Başkanı (?)		Omuz s	Kırmızı
(f) Apalar	Linga Sharira	Brüt Eter veya Uyluktan Sıvıya - Hava	Dizler	Menekşe	(f) Apas Sıvısı		Dizler	Beyaz
(g) Prithivi Prâna	Yaşayan Vücut veya Solid ve hayvan yaşamı	Kritik Durum	Dizler ayağa	Turuncu- (g) Kırmızı *	Prithivi	Katı	Ayak	Sarı **

* Siyah denen İndigo'yu bulduğumuzda Astral Işıkta yansıtılan Tattvaların renklerinin ne kadar tersine çevrildiğini bir bakışta görebiliriz; yeşil mavi; menekşe, beyaz; ve turuncu sarı.

* * Tekrar ediyorum, renkler burada prizmatik ölçeğe uymuyor - kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, civit mavisi ve mor - çünkü bu ölçek yanlış bir yansıma, gerçek bir Maya; oysa bizim ezoterik ölçeğimiz manevi alanlarınki, Makrokozmosun yedi düzlemi.

(Sayfa 502) Hindistan'daki modern Ascetics ve Yogilerin Ruh gelişimlerini ve güçlerini dayandırdıkları Gizli Bilim işte böyledir. Hatha Yogiler olarak bilinirler. Şimdi, Hatha Yoga bilimi “nefesin bastırılması” na mı yoksa Prânâyâma'ya mı dayanıyor? Kelimenin tam anlamıyla tercüme edildiğinde, "(hayati) nefesin ölümü" anlamına gelir. Prâna, söylendiği gibi, ölümsüz yaşamın ebedi pınarı Jîva değildir; ne de hiçbir şekilde bağlantılı değil

Pranava, bazılarının düşündüğü gibi, Pranava için mistik anlamda AUM ile eşanlamlıdır. Bu konuda halka açık ve net bir şekilde öğretilmiş olan her şey, *Doğanın Daha İyi Güçleri.* Ancak bu tür talimatlara uyulursa, bunlar yalnızca Kara Büyü ve medyumluğa yol açabilir. Hindistan'da şahsen tanıdığımız birkaç sabırsız Chelâ, uyarılarımıza rağmen Hatha Yoga yapmak için içeri girdi. Bunlardan ikisi gelişmiş tüketim, biri öldü; diğerleri neredeyse aptal hale geldi; başka biri intihar etti; ve biri sıradan bir Kara Büyücü olan Tântrika'ya dönüştü, ama neyse ki kendisi için kariyeri ölümle yarıda kaldı.

Beş Nefes bilimi, nemli, ateşli, havadar vb. İki yönlü bir anlama ve iki uygulamaya sahiptir. Tântrikalar bunu kelimenin tam anlamıyla yaşamsal, akciğer nefesinin düzenlenmesiyle ilgili olarak alırken, eski Râja Yogiler bunu tek başına en yüksek durugörü güçlerine yol açan zihinsel veya "irade" nefesine atıfta bulunarak anladılar. Üçüncü Göz ve gerçek Râja Yoga Gizli güçlerinin edinimi. İkisi arasındaki fark çok büyük. İlki, gösterildiği gibi, beş alt Tattvayı kullanır; ikincisi, zihinsel ve irade gelişimi için yalnızca daha yüksek olan üçünü kullanarak başlar ve geri kalanı yalnızca üçüne tamamen hakim olduklarında; dolayısıyla Tântric beşinden yalnızca birini (Ãkâsha Tattva) kullanırlar. Yukarıda belirtilen çalışmada da söylendiği gibi, "Tattvalar, Svara'nın modifikasyonlarıdır." Şimdi, *ötesinde* Ruh, kelimenin modern kabulünde, Ruh'un içindeki Ruh ya da çok doğru bir şekilde tercüme edildiği gibi, “yaşam dalgasının akımı”, Tek Yaşam'ın yayılmasıdır. ÃTMÃ'daki ilk cildimizde söz edilen Büyük Nefes, etimolojisi " *sonsuz hareket. "* Şimdi okulumuzun münzevi Chelâ'sı, zihinsel gelişimi için, Evren'in evrim sürecini dikkatle takip ederken, yani evrensellerden tikellere doğru ilerlerken, Hatha Yogi koşulları tersine çevirir ve kendi (hayati) nefes.

Hatha ve Râja Yoga (Sayfa 503) Ve eğer Hindu felsefesinin öğrettiği gibi, kosmik evrimin başlangıcında, "Svara kendini Ãkâsha formuna attı" ve ardından sırasıyla Vâyu (hava) Agni (ateş), Apas (su) ve Prithivî (katı madde), [Bkz. *Teosofist,* Şubat, 1888, s. 276] o zaman, daha yükseklerden başlamamız gerektiği mantıklı duruyor. *aşırı duyarlı* Tattvas. Râja Yogî, Sûkshma (süptil madde) ötesinde töz düzlemlerine inmezken, Hatha Yogî güçlerini yalnızca maddi düzlemde geliştirir ve kullanır. Bazı Tântrikalar, üç Nadî, Sushumnâ, Îdâ ve Pingalâ'yı, merkez hattı Sushumnâ dedikleri medulla oblongata'da, sağ ve sol bölümler Pingalâ ve Îdâ'yı ve ayrıca kalpte, bölümlerine yerleştirir. aynı isimleri uygulayın. Hindistan'ın modern Yogilerinin yapmak için çok az şey yapmadığı kadim Hint Râja Yogîs'e ait Trans-Himâlayan okulu, bu üç Nadî'nin baş yeri olan Sushumnâ'yı omuriliğin orta borusunda ve Îdâ ve Pingalâ'yı sol ve sağ taraf. Sushumnâ, Brahmadanda'dır. O (omuriliğin) kanalı, Fizyolojinin dalak ve epifiz bezinin bildiğinden daha fazlasını bilmediği bir kullanım. Îdâ ve Pingalâ sadece bunun keskin ve düz kısımlarıdır *Fa* insan doğası, ilkelerin ayrı uyumu ölçeğindeki ana ve orta anahtar, uygun bir şekilde vurulduğunda, her iki taraftaki nöbetçileri, manevi Manaları ve fiziksel Kâma'yı uyandırır ve aşağıdan aşağıya bastırır. daha yüksek. Ancak bu etki, nefesin bilimsel veya eğitimli bastırılmasıyla değil, irade gücünün kullanılmasıyla üretilmeliydi. Omurga bölgesinin enine bir bölümünü alın ve üç sütun boyunca bölümler bulacaksınız; bunlardan biri isteğe bağlı emirleri iletir ve ikincisi, insan vücudunu canlandıran Prâna'nın değil, Jîva'nın yaşam akımıdır. Samâdhi ve benzeri haller denir.

Her iki sistemi de (Hatha ve Râja Yoga) çalışmış olan kişi, aralarında muazzam bir fark bulur.

iki: biri tamamen psiko-fizyolojik, diğeri tamamen psiko-ruhani. Tântristler, her biri Tattva'ları bağladıkları altı görünür ve bilinen pleksustan daha yükseğe çıkmıyor gibi görünüyor; ve bunların başında olan Mûladhâra Çakrası (sakral pleksus) üzerinde yükledikleri büyük stres, güçlerin elde edilmesine yönelik çabalarının maddi ve bencilce eğilimini gösterir. Beş Nefesleri ve beş Tattvaları esas olarak ilgilidir (**Sayfa 504)** prostatik, epigastrik, kardiyak ve laringeal pleksuslarla. Ãjñâ'yı neredeyse görmezden gelerek, sentezleyen laringeal pleksustan kesinlikle habersizdirler. Ancak eski ekolün takipçileri ile durum farklı. Beynin tabanında, yutakta bulunan ve Batılı Anatomistler tarafından Hipofiz Vücudu olarak adlandırılan bu organın ustalığı ile başlıyoruz. Öznel Tâttvik ilkelere karşılık gelen nesnel kafatası organları dizisinde, Manas Buddhi'ye karşı durduğu için Üçüncü Göz'e (Epifiz Bezi); Üçüncü Göz'ün uyanışı ve uyanışı, o önemsiz küçük beden, bir kez daha Fizyolojinin hiçbir şey bilmediği vasküler organ tarafından gerçekleştirilmelidir. Biri İrade'nin Canlandırıcısıdır, diğeri ise Durugörü Algılamasıdır.

Aşağıdaki açıklamada Hekim, Fizyolog, Anatomist vb. Olanlar beni diğerlerinden daha iyi anlayacaklardır.

Şimdi, Epifiz Bezinin veya Conarium'un ve Hipofiz Vücudunun işlevlerine gelince, standart otoriteler tarafından onaylanmış hiçbir açıklama bulamıyoruz. Nitekim, en büyük uzmanların çalışmalarına bakıldığında, insanın yaşamsal ekonomisi, fizyolojik ve psikolojik konusunda ne kadar kafa karıştırıcı cehaletin açıkça itiraf edildiğini görmek ilginçtir. Aşağıdakiler, bu iki önemli organ hakkında yetkililerden toplanabilecek her şeydir.

(1) Epifiz Bezi veya Conarium, beynin üçüncü ventrikülünün arka kısmıyla bağlantılı, koyu kırmızımsı gri renkli, üç ila dört çizgi uzunluğunda yuvarlak, dikdörtgen bir gövdedir. Optik Thalami'ye ileriye doğru ayrılan iki ince medüller kordon ile tabanına tutturulmuştur. İkincisinin, en iyi Fizyologlar tarafından, vücudun çevresinden (Okültizme göre, Auric Yumurtanın çevresinden gelen, iletişim noktamız olan en hassas ve duyusal tahriklerin alım ve yoğunlaşma organları olarak bulunduğunu unutmayın. daha yüksek evrensel düzlemlerle). Ayrıca, Optik Thalami'nin birbirleriyle buluşmak üzere bükülmüş iki bandının, Epifiz Bezinin iki pedinkülü haline geldikleri medyan çizgide birleştikleri söylendi.

(2) Hipofiz Vücudu veya Hipofiz Serebri, yaklaşık altı satır geniş, üç uzun ve üç yüksek olan küçük ve sert bir organdır. Ön fasülye şeklinde ve tekdüze olarak birleşmiş arka ve daha yuvarlak bir lobdan oluşur. Bize söylendiğine göre bileşen parçaları Epifiz Beziyle hemen hemen aynıdır; ancak iki merkez arasında en ufak bir bağlantı izlenemiyor. Bununla birlikte, Okültistler bunun için bir istisna yapıyor; onlar *bilmek* bir bağlantı var ve bu bile anatomik ve fiziksel olarak.

Yedinci His Uyanışı (Sayfa 505) Dissektörler ise cesetlerle uğraşmak zorundadır; ve bizzat kendilerinin de kabul ettiği gibi, tüm doku ve organların beyin maddesi, çökmeler ve değişimler en kısa sürede - hatta ölümden birkaç dakika sonra - oluşuyor. O zaman, beynin kütlesini genişleten, tüm boşluklarını dolduran ve tüm organlarına enerji veren titreşimli yaşam, ortadan kaybolduğunda, beyin kütlesi bir tür macun kıvamına gelir ve açık geçitler kapandığında. Ancak bu küçülme sürecinde parçaların kasılması ve hatta birbirine karışması ve beynin sonraki macun hali, bu iki organ arasında ölümden önce hiçbir bağlantı olmadığı anlamına gelmez. Aslında Profesör olarak

Owen göstermiştir ki, insan fœtus'unun ve bazı balıkların kafatasında oluk ve tüp kadar nesnel bir bağlantı vardır. Bir insan normal durumundayken, bir Üstad, yaşam boyunca hiç durmayan kalbin nabzı gibi her iki merkezde de titreşen altın Aurayı görebilir. Bununla birlikte, bu hareket, durugörü yeteneklerini geliştirmek için anormal çaba koşulu altında, yoğunlaşır ve Aura daha güçlü bir titreşim veya sallanma eylemi üstlenir. Tıpkı elektrik akımı katı bir nesneye çarptığında, akım nihayet Epifiz Bezine çarptığında ve uyku halindeki organ uyanana ve saf Ãkâshic ile ışıl ışıl parlayana kadar, Hipofiz Bedeninin nabız atışının yayı giderek daha fazla yukarı doğru yükselir Ateş. Bu, fiziksel düzlemdeki iki organın sırasıyla psiko-fizyolojik gösterimidir. Manas ve Buddhi denilen metafizik kavramların somut sembolleri. İkincisi, bu düzlemde bilinçlenmek için, daha farklılaşmış Manas ateşine ihtiyaç duyar: *ama altıncı his yedinciyi uyandırdığında,* Bu yedinci duygudan yayılan ışık, sonsuzluk alanlarını aydınlatır. Kısa bir zaman dilimi için insan her şeyi bilen olur; Geçmiş ve Gelecek, Uzay ve Zaman yok olur ve onun için Şimdiki haline gelir. Eğer bir Üstad ise, bu şekilde kazandığı bilgiyi fiziksel hafızasında saklar ve Kara Büyüye düşkünlük suçu dışında hiçbir şey onun hatırasını yok edemez. Eğer sadece bir Chelâ ise, tüm gerçeğin tek başına bazı kısımları hafızasında kendini etkileyecek ve süreci yıllarca tekrar etmek zorunda kalacak, tam anlamıyla inisiye olmuş bir Üstad haline gelmeden önce, zihinsel veya fiziksel olarak tek bir safsızlık lekesinin onu lekelemesine asla izin vermeyecektir.

Gupta Vidyâ'nın ya da Gizli Bilgi'nin başlıca başarısının flaşlara bağlı olması garip ve neredeyse anlaşılmaz görünebilir (**Sayfa 506)** durugörü ve ikincisinin insanda, kafatası boşluğundaki bu tür önemsiz iki dışlama, "iki azgın *siğiller* gri kumla (acervulus cerebri) kaplı ", Bichat'ın kendi *Anatomik Tanımlayıcı;* henüz öyle. Ancak bu kum küçümsenmemelidir; hayır, gerçekte, Conarium'un içsel, bağımsız faaliyetinin yalnızca bu dönüm noktası, Fizyologların onu tamamen işe yaramaz körelmiş organlarla, bilinmeyen evriminin bir döneminde daha önce ve şimdi tamamen değiştirilmiş bir insan anatomisinin kalıntılarıyla sınıflandırmasını engelliyor. . Bu "kum" çok gizemlidir ve her Materyalistin araştırmasını şaşkına çevirir. Bu bezin ön yüzeyindeki boşlukta, gençlerde ve içeriğinde, ileri yaştaki insanlarda bulunur.

> Yarı şeffaf, parlak ve sert, çapı yarım çizgiyi geçmeyen sarımsı bir madde. [Sœmmerring, *De Acervulo Cerebri,* vol. ii. s. 322.]

Acervulus cerebri budur.

Fizyologlar, bu parlak "kum" bezinin kendisinin somutlaşmış halidir. Belki hayır, biz cevaplıyoruz. Epifiz Bezi, Doğu Okültistinin Devâksha, "İlahi Göz" dediği şeydir. Bu güne kadar, insan beynindeki maneviyatın ana organı, dahinin merkezi, Mistik'in arınmış iradesinin dile getirdiği büyülü Susam, onu nasıl kullanacağını bilen ona hakikatin tüm yollarını açar. Ezoterik Bilim, Zihin Egosu Manas'ın çocukla tam bir birlikteliğini altı veya yedi yaşına gelmeden tamamlamadığını öğretir; bu süreden önce, Kilise ve Hukuk kurallarına göre bile hiçbir çocuk sorumlu sayılmaz. . [Rum Doğu Kilisesi'nde hiçbir çocuğun yedi yaşına gelmeden günah çıkarmasına izin verilmez ve bu çocuktan sonra akıl çağına gelmiş sayılır.] Manas tutsak olur, sadece o yaşta vücutla bir. Şimdi, ünlü Alman anatomist Wengel tarafından birkaç bin vakada garip bir şey gözlemlendi. Son derece nadir birkaç istisna dışında, bu "kum" veya altın renkli beton, yalnızca yedinci yıllarını doldurduktan sonra deneklerde bulunur. Aptallar söz konusu olduğunda, bu taşlar gerçekten çok azdır; doğuştan aptallarda onlar

tamamen yok. Morgagni, [*De Caus. Ep.,* vol.xii.] Not verme, [*Düşmanlar. Med.,* ii.322.] ve Sakız [*Quinque'deki De Lapillis Glandulæ Pinealis. Ment. Yabancı.* 1753.] kendi neslinde bilge insanlardı ve bugün bilge insanlardı, çünkü şimdiye kadar taşı akılla birleştiren tek Fizyologlar.

Usta Çakralar (Sayfa 507) Çünkü, küçük çocuklarda, çok yaşlı insanlarda ve aptallarda bulunmadığına dair gerçekleri özetleyin ve kaçınılmaz sonuç, akılla bağlantılı oldukları olacaktır.

Şimdi, her mineral, sebze ve diğer atom yalnızca kristalize Ruh'un veya Ãkâsha, Evrensel Ruh'un bir birikimi olduğundan, neden Okültizm soruyor, Epifiz Bezinin bu somutlarının analiz üzerine aşağıdakilerden oluştuğu hayvansal madde, kireç ve karbonat fosfatı, çevreleyen madde üzerindeki zihinsel elektrik çalışmasının sonucu oldukları ifadesine bir itiraz olarak mı hizmet ediyor?

Yedi Çakramızın hepsi kafada yerleşiktir ve Fizyolojinin bu ismi reddettiği kırk iki küçük çakranın yanı sıra bedendeki yedi (çünkü yedi tane) ana pleksusu yöneten ve yöneten bu Üstat Çakralardır. Objektif düzlemde hiçbir mikroskobun bu tür merkezleri tespit edememesi gerçeği boşuna değil; hiçbir mikroskop, tüm bedensel ve psişik duyularımızın iletkenleri olan motor ve duyusal sinir tüpleri arasındaki farkı henüz tespit etmedi ve göremeyecek; ve yine de mantık tek başına böyle bir farkın var olduğunu gösterecektir. Ve bu uygulamadaki pleksus terimi, Batı zihnine Anatomist terimiyle aktarılan fikri temsil etmiyorsa, onlara Çakralar veya Padmalar veya Tekerlekler, Lotus Kalbi ve Yaprakları deyin. Unutmayın ki Fizyoloji, kusurlu olduğu gibi, vücudun her yerinde ayrı grupları gösterir; yedi baş deliği, beynin tabanındaki yedi "organ", yedi pleksus, faringeal, laringeal, kavernöz, kardiyak, epigastrik, prostatik ve sakral vb.

Zamanı geldiğinde, ileri seviyedeki öğrencilere Üstat Çakralar hakkında en ufak detaylar verilecek ve bunların kullanımı öğretilecek; o zamana kadar daha az zor konular öğrenilmeli. Yedi pleksusun veya Tâttvik eylem merkezlerinin, Logoların yedi Işınının titreştiği merkezler olup olmadığı sorulduğunda, olumlu olarak yanıt veriyorum, bunun için, Logos ışınlarının her atomda titreştiğini belirtiyorum.

Bu ciltlerde, "Fohat'ın Oğulları" nın, genel bir şekilde Hareket, Ses, Isı, Işık, Uyum, Elektrik veya Elektrik Akışkan ve Sinir-Kuvvet veya Manyetizma olarak bilinen kişileştirilmiş Kuvvetler olduğu neredeyse açığa çıkmaktadır. Ancak bu gerçek, öğrenciye kozmik düzlemin Kundalini'sine uyum sağlamayı ve onu yumuşatmayı öğretemez. *hayati* Kundalini, (**Sayfa 508)** Sinir Kuvvetine sahip Elektrik Sıvısı ve bunu yapmadığı takdirde kendini öldüreceğinden emin olabilir; biri yaklaşık 90 fit, diğeri ise saniyede 115.000 lig hızla seyahat ediyor. Sırasıyla Para Shakti, Jñâna Shakti, vb. Olarak adlandırılan yedi Shaktis, “Fohat'ın Oğulları” ile eşanlamlıdır, çünkü onlar onların kadın veçheleridir. Ancak şimdiki aşamada, isimleri sadece Batılı öğrenci için kafa karıştırıcı olacağından, yukarıda çevrilen İngilizce karşılıklarını hatırlamak daha iyidir. Her Kuvvet ayrı olduğundan, toplamları elbette kırk dokuzdur.

Şimdi Science'da tartışılan, bir sesin doğal ses izlenimlerine ek olarak ışık ve renk izlenimlerini ortaya çıkarabilir mi sorusu, Occult Science tarafından yıllar önce cevaplandı. Fiziksel bir nesnenin her dürtü veya titreşimi havada belirli bir titreşim üreten, yani

Sesi kulağı etkileyebilen fiziksel parçacıkların çarpışması, aynı zamanda belirli bir renk alabilecek karşılık gelen bir ışık parlaması üretir. Gizli Kuvvetler aleminde bir *duyulabilir* ses ancak öznel bir renktir; ve algılanabilir bir renk, ama bir *duyulamaz* ses; her ikisi de, Fizikçilerin eskiden eter dedikleri aynı potansiyel maddeden kaynaklanır ve şimdi çeşitli başka isimler altında atıfta bulunur; ama plastik dediğimiz görünmez UZAY aracılığıyla. Bu paradoksal bir hipotez gibi görünebilir, ancak bunu kanıtlamak için gerçekler vardır. Örneğin tam bir sağırlık, sesleri ayırt etme olasılığını ortadan kaldırmaz; tıp biliminin, bu seslerin kromatik izlenimler biçiminde zihin yoluyla hastanın görme organı tarafından alındığını ve aktarıldığını kanıtlayan birçok vakası vardır. Kromatik müzik gamının ara tonlarının daha önce renkli yazılmış olması, renk ve sesin yedi bağıntılı yönden ikisi olduğuna dair eski okült öğretisinin bilinçsiz bir anımsatmasını göstermektedir. *bizim uçağımızda* aynı şeyin *yani.,* Doğanın ilk farklılaştırılmış Maddesi.

İşte Okültistlerin dikkatini çeken, renk ve titreşim arasındaki ilişkiye bir örnek. Sadece ustalar ve gelişmiş Chelâs değil, aynı zamanda basiretçiler ve psikometristler gibi alt Medyumlar da, her bireyin etrafında, içindeki kişinin mizacına karşılık gelen çeşitli renklerde psişik bir Aurayı algılayabilir. Başka bir deyişle, Auric Egg'deki gizemli kayıtlar, yalnızca eğitimli Üstadların değil, bazen de doğal Psişiklerin yadigarıdır.

İnsan Arp (Sayfa 509) Her insan tutkusu, her düşünce ve nitelik, bu Aurada karşılık gelen renkler ve renk tonları ile gösterilir ve bunlardan bazıları algılanmaktan çok algılanır ve hissedilir. Galton'un gösterdiği gibi, bu tür Medyumlar'ın en iyisi, müzik aletlerinin titreşimleriyle üretilen renkleri de algılayabilir, her nota farklı bir rengi gösterir. Bir ip titreşip sesli bir not verirken, insan vücudunun sinirleri, Pranâ'nın dolaşımdaki canlılığının genel dürtüsü altında çeşitli duygularla uyumlu olarak titreşir ve heyecanlanır, böylece kişinin psişik Aurasında dalgalanmalara neden olan kromatik etkiler.

Öyleyse, bir bütün olarak insan sinir sistemi, bir soyutlama değil, dinamik bir gerçeklik olan hayati gücün etkisine yanıt veren ve renk fenomenlerinde bireysel karakterin en ince tonlarını ortaya koyan bir'olian Harp 'olarak kabul edilebilir. Bu sinir titreşimleri yeterince yoğun hale getirilirse ve bir astral unsurla titreşimsel ilişkiye sokulursa, sonuç - sestir. O halde mikrokozmik ve makrokozmik güçler arasındaki ilişkiden nasıl şüphe duyulabilir?

Ve şimdi, Tântric'in Râma Prâsad tarafından açıklandığı gibi çalıştığını ve zaman zaman Teosofik dergilerde ortaya çıkan aynı karakterdeki diğer Yoga tezlerinin - gerçek Râja Yoga'nın hiçbir zaman yayınlanmadığını unutmayın - Kara Büyü ve kendi kendine eğitimde rehber olarak almak en tehlikeliler, umarım öğrenciler tetikte olurlar.

Çünkü günümüze kadar hiçbir otoritenin bedendeki Çakraların ve Padmaların gerçek yeri konusunda hemfikir olmadıklarını ve verilen Tattvaların renklerinin tersine döndüğünü görerek, *Örneğin:*

(*a)* Akkâsha siyah veya renksiz yapılır, oysa Manas'a karşılık gelen çivit rengidir; (*b)* Vâyu maviye

dönüştürülürken, aşağı Manas'a karşılık gelen yeşildir.

(*c)* Ãpas beyazdır, oysa Astral Bedene karşılık gelen menekşe rengindedir ve gümüş, ay benzeri beyaz bir alt tabakaya sahiptir;

Kırmızı tejalar, doğru verilen tek renktir - bu tür düşüncelerden, bu anlaşmazlıkların tehlikeli perdeler olduğunu görmek kolay diyorum.

Dahası, Beş Nefes uygulaması, daha önce gösterildiği gibi hem fizyolojik hem de ruhsal açıdan ölümcül yaralanmalara neden olur. Gerçekten de Prânâyâma veya nefesin ölümü olarak adlandırılan şeydir, çünkü uygulayıcı için ölümle sonuçlanır - her zaman ahlaki ölümle ve çok sık fiziksel ölümle.

Egzoterik "Körler" ve "Ruhun Ölümü" hakkında

(Sayfa 510) Bunun bir sonucu olarak ve daha da karmaşık öğretilere girmeden önce, daha önce verilmiş olan sözü yerine getirmeliyim. Zaten bildiğiniz ilkelerle, korkunç kişisel imha doktrinini açıklamalıyım. Şimdiye kadar bu tür çalışmalarda okuduğunuz her şeyi zihninizden atın. *Ezoterik Budizm,*
ve sekizinci küre ve ay gibi hipotezleri anladığınızı ve bu adamın maymunla ortak bir atayı paylaştığını düşündü. Hatta ara sıra kendim tarafından verilen ayrıntılar bile
Teosofist ve *Lucifer* hiçbir şey tüm gerçeğe benzemiyordu, yalnızca ayrıntılarında neredeyse hiç değinilmeyen geniş genel fikirlerdi. Bununla birlikte, bazı pasajlar ipuçları verir, özellikle liphas Lévi'nin kitabından çevrilen makaleler hakkındaki dip notlarım. *Magic Mektupları. [*"Ölüm ve Şeytan Üzerine Başıboş Düşünceler" bölümüne bakın.
Teosofist, vol. iii, No. 1: ayrıca "Gizli Gerçeğin Parçaları" ciltler.iii ve iv.]

Bununla birlikte, kişisel ölümsüzlük koşulludur, çünkü "ruhsuz adamlar" gibi şeyler vardır, ancak bu öğretiden neredeyse hiç bahsedilmemiştir. *Isis Açıklandı;* † [*Op. cit.* ii.368. *vd.]* ve coğrafi ya da ruhsal olarak iyi Hıristiyan Cehennemi ile hiçbir bağlantısı ya da benzerliği olmamasına rağmen, haklı olarak Cehennem denen bir Avîchi vardır. Her çağda Okültistler ve Üstatlar tarafından bilinen gerçek, rastgele bir topluma verilemezdi: bu nedenle, Okült Felsefesinin neredeyse her gizemi yarı yarıya gizlenmiş olsa da *Isis* ve bu çalışmanın daha önceki iki cildinde, başkalarının ayrıntılarını genişletme veya düzeltme hakkım yoktu. Okuyucular artık bu dört cildi ve şu kitapları karşılaştırabilir: *Ezoterik Budizm*

Bu Makalelerdeki diyagramlar ve açıklamalarla ve kendileri görün.

Manevi Güneş olan Paramâtmâ, Makrokozmik veya Brahmâ Yumurtasının dışında olduğu için insan Aurik Yumurtasının dışında olarak düşünülebilir. Neden? Çünkü, tabiri caizse her parçacık ve atom, bu Paramatmik özle pekiştirilmiş ve bu öz tarafından ıslatılmış olsa da, buna "insan" veya hatta "evrensel" bir İlke demek yanlıştır, çünkü bu terimin vermesi çok muhtemeldir. felsefi ve tamamen metafizik kavramın yanlış bir fikrini boşa çıkarır; bu bir İlke değil, her İlkenin nedenidir, ikinci terim Okültistler tarafından yalnızca gölgesine uygulanır - Uzay ve Zaman içinde veya ötesinde sınırsız Kosmos'u ruhuna sokan Evrensel Ruh.

Manas'taki İkilik (Sayfa 511) Buddhi, bu Paramatmik gölge için bir araç görevi görür. Bu Buddhi evrenseldir ve insan Ãtması da evrenseldir. Auric Egg'in içinde makrokozmik beş köşeli yıldız vardır. YAŞAM
Prâna, kendi içinde insanı temsil eden pentagramı içerir. Evrensel beş köşeli yıldız, noktası yukarı doğru yükselen Beyaz Büyü'nün işareti ile resmedilmelidir - beş köşeli beş köşeli insan

Hıristiyan Kabalistlerin dediği gibi “Şeytanın Boynuzlarını” oluşturan yukarı doğru uzuvlar. Bu, Maddenin, kişisel insanın sembolünün ve Kara Büyücünün tanınmış beş köşeli yıldızının sembolüdür. Zira bu tersine çevrilmiş beş köşeli yıldız, dışsal olarak sadece Kâma'nın dördüncü prensibini temsil etmez, aynı zamanda arzuları ve tutkularıyla beden hayvanı olan fiziksel insanı da temsil eder.

Şimdi, takip edenleri anlamak için, Manas'ın, ikisini birbirine bağlayan ince bir çizgiyle alt Manas'a bağlı bir üst üçgen olarak resmedilebileceğini iyice işaretleyin. Bu Antahkarana, fiziksel beyni alt hayvan zihninin etkisi altında olan kişisel varlık ile reenkarne olan Bireysellik, manevi Ego, Manas, Manu, "İlahi Adam" arasında bir bağlantı görevi gören iletişim yolu veya köprüsüdür. . " Tek başına bu düşünme Manu, reenkarne olandır. Gerçekte ve doğada, iki Zihin, ruhsal ve fiziksel veya hayvan birdir, ancak reenkarnasyonda ikiye ayrılır. Çünkü İlahi Olan'ın kişiliği canlandırmaya giden, kendisini yoğun ama saf bir gölge gibi bilinçli olarak İlahi Ego'dan ayıran kısmı [İlahi Egonun özü "saf alevdir, "Hiçbir şeyin eklenemeyeceği ve hiçbir şeyin alınamayacağı bir varlık: bu nedenle, bir alevden alevler gibi ondan koparılmış sayısız alt beyin tarafından bile azaltılamaz. Bu, içinde enkarne olduğu her yeni kişilik için bir insan zekası sağlamak için çağrılan bir ve aynı Bireyselliğin tükenmez özünün nereden kaynaklandığını soran bir Ezoteristin itirazına cevaptır.] Kendini beyne ve duyular [Beyin ya da düşünme mekanizması sadece kafanın içinde değildir, materyalistten alıntı yapmayan her fizyologun size söyleyeceği gibi, insandaki her organ, kalp, karaciğer, akciğerler vb. her sinir ve kas, deyim yerindeyse, kendi ayrı beynine veya düşünme aygıtına sahiptir. Beynimiz, içimizdeki her organın kollektif ve bireysel çalışmasının rehberliğinde hiçbir şey yapamadığı için, her birine kesintisiz işlevlerinde böylesine şaşmaz bir şekilde rehberlik eden şeydir: bu mücadeleyi yapan ve bu da hastalıkla birlikte, onu atar ve her biri, en küçüğüne kadar, bazı materyalistlerin iddia ettiği gibi saat işleyen bir tarzda değil (çünkü, en ufak bir bozulma veya kırılmada saat durur), ama içgüdüyle donatılmış bir varlık olarak? Doğa olduğunu söylemek, bir yanlışlığın dile getirilmesi değilse, hiçbir şey söylememektir; Sonuçta Doğa için, fœtus'un bu aynı işlevler, evrendeki ve insandaki fiziksel, zihinsel vb. nitelik ve niteliklerin toplamı, zeki yasalar tarafından yönlendirilen tüm ajansların ve güçlerin toplamıdır.] yedinci ayın sonunda, Yüksek Manas, hayatının ilk yedi yılı tamamlanmadan çocukla birleşmez. Bu bağımsız öz, veya daha doğrusu Yüksek Manaların yansıması veya gölgesi, (**Sayfa 512)** çocuk büyür, insanda ayrı bir düşünme İlkesi, onun ana unsuru fiziksel beyindir. Sadece algılayan materyalistlere şaşmamalı *bu* "Rasyonel ruh" veya zihin, onu beyin ve madde ile bağlantısını kesmeyecektir. Ancak Okült Felsefe, yıllar önce zihin sorununu çözdü ve Manas'ın ikiliğini keşfetti. İlahi Ego, noktası yukarı doğru Buddhi'ye doğru eğilim gösterir ve insan Ego, Maddeye dalmış, yalnızca Antahkarana ile yüksek, öznel yarısıyla bağlantılı olarak aşağı doğru çekilir. Türetilmesinden de anlaşılacağı gibi, bu iki akıl arasındaki yaşam boyunca tek bağlantıdır - Ego'nun yüksek bilinci ve alt aklın insan zekası.

Bu abartılı metafizik doktrini tam ve doğru bir şekilde anlamak için, Teosofistlere büyük ölçüde boşuna vermeye çalıştığım bir fikirden, yani tek ebedi ve yaşayan Gerçekliğin olduğu gibi büyük aksiyomatik gerçeğe, Hindular Paramâtmâ ve Parabrahman derler. Bu, fiziksel duyularımız için değişmez ve bilinemez olan, ancak ruhsal doğalarımız tarafından açıkça algılanabilen ve açıkça görülen tek Kök Özdür. Bu temel fikir ve daha ileri bir anlayışla doldurulduktan sonra, eğer O her yerde mevcutsa, evrensel ve sonsuzsa, tıpkı soyut Uzayın kendisi gibi, Ondan çıkmış olmalıyız ve bir gün O'na geri dönmeliyiz ve gerisi kolaylaşır.

Eğer öyleyse, o zaman yaşam ve ölümün, iyi ve kötü, geçmiş ve geleceğin hepsinin boş sözler ya da en iyi ihtimalle konuşma figürleri olduğuna inanır. Hedef Evrenin kendisi başlangıcı ve sonlu olması nedeniyle geçici bir yanılsamadan başka bir şey değilse, o zaman hem yaşam hem de ölüm aynı zamanda yönler ve yanılsamalar olmalıdır. Aslında bunlar durum değişiklikleridir ve daha fazlası değildir. Gerçek hayat, o hayatın ruhsal bilincindedir, *Ruh'ta bilinçli bir varoluşta, Madde değil;* ve gerçek ölüm, sınırlı yaşam algısı, bilinçli ve hatta bireysel varoluşu biçimin dışında veya en azından bir Maddenin bir biçiminin dışında hissetmenin imkansızlığıdır. Maddeden ve beyin özünden ayrılmış bilinçli yaşam olasılığını içtenlikle reddedenler, *ölü birimler.* Bir İnisiye olan Pavlus'un sözleri kapsamlı hale gelir. "Sen öldün ve senin *hayat* Tanrı'da Mesih ile birlikte saklanır; " yani: Siz kişisel olarak ölü maddelersiniz, kendi ruhsal özünün bilincinde değilsiniz ve gerçek yaşamınız İlahi Egonuzla (Christos) Tanrı'da (âtmâ) saklanır veya onunla birleşir; şimdi sizden ayrıldı, ruhsuz insanlar. [Görmek *Coloss.,]*

Yaşayan ve Ölü (Sayfa 513) Ezoterik çizgilerden bahsedecek olursak, geri dönülmez biçimde materyalist olan her kişi bir *ölü Adam,* Büyük beyin gücüne sahip olmasına rağmen yaşayan bir otomat. Aryasangha'nın söylediklerini dinleyin ve aynı gerçeği belirtin:

> Ne Ruh ne Madde, ne Işık ne Karanlık, ama gerçekte bunların kapsayıcı ve köküdür, sizsiniz. Kök her Şafakta kendi gölgesini KENDİ KENDİNE yansıtır ve o gölgeye Işık ve Yaşam deyin, Ey zavallı ölü Form. (Bu) Yaşam Işığı yedi dünyanın merdivenlerinden aşağıya doğru akar, merdivenleri her adımında daha yoğun ve daha karanlık hale gelir. Sadık bir tırmanıcı ve ayna olan bu yedi çarpı yedi ölçek, ey küçük adam! Sen böylesin, ama bunu bilmiyorsun.

Bu öğrenilecek ilk derstir. İkincisi, hem Kosmos'un hem de kendimizin İlkelerini iyi incelemek, grubu kalıcı ve süreksiz, daha yüksek ve ölümsüz ve daha düşük ve ölümlü olmak üzere ikiye ayırmaktır, çünkü ilk önce alt kozmik ve kişisel olanı ancak bu şekilde ustalaşabilir ve rehberlik edebiliriz. , sonra daha yüksek kozmik ve kişisel olmayan.

Bunu bir kez yapabilirsek, ahlaksızlığımızı güvence altına almış oluruz. Ancak bazıları şöyle diyebilir: “Bunu yapabilenler ne kadar az. Bunların hepsi harika Üstatlar ve hiçbiri böyle bir Üstatlığa tek bir ömürde ulaşamaz. " Kabul; ama bir alternatif var. "Güneş olamıyorsanız, mütevazı Gezegen olun" der. *Altın İlkeler Kitabı.* Ve eğer bu bile ulaşamayacağımız bir şeyse, o zaman en azından daha küçük bir yıldızın ışını içinde kalmaya çalışalım, böylece gümüşi ışık, hayatın taş yolunun içinden geçtiği karanlık karanlığa nüfuz edebilsin: çünkü bu ilahi olmadan parlaklık, hayal ettiğimizden daha fazlasını kaybetme riskiyle karşı karşıyadır.

Öyleyse, "ruhsuz" erkekler ve "Ruh" un "ikinci ölümü" ile ilgili olarak, *Isis Açıklandı,* Orada böyle ruhsuz insanlardan ve hatta Avîtchi'den bahsettiğimi göreceksiniz, ancak ikincisini isimsiz bıraksam da. 367. sayfadaki son paragraftan 370. sayfadaki ilk paragrafın sonuna kadar okuyun ve orada söylenenlerle şimdi söyleyeceklerimi harmanlayın.

Daha yüksek üçlü olan Ãtmâ-Buddhi-Manas, Mısır papirüsünden alıntının ilk satırından anlaşılabilir. İçinde *Ritüel* Şimdi *Ölüler Kitabı,* arınmış Ruh, ikili Manas, tutkularıyla Kâmarûpic insanın fiziksel kişiliği Dragon Apophis'in karanlık etkisinin kurbanı olarak karşımıza çıkıyor. "Göksel ve cehennemsel Gizemler, Gnosis" - Beyaz ve Kara Büyü'nün ilahi ve yeryüzü Gizemleri'nin nihai bilgisine ulaştıysa, o zaman feshedilmiş kişilik "

düşmanına karşı zafer ”- ölüm. Bu, sonundaki tam bir yeniden birleşme durumunu ima eder (**Sayfa 514)**
Alt Manas'ın dünya hayatı, Ego'su ile “hayatın hasadı” ile dolu. Ama Apophis Ruhu fethederse, o zaman " *ikinci* ölüm."

Binlerce yıllık bir papirüsten alınan bu birkaç satır, o günlerde sadece Hiyerofanlar ve İnisiyelerin bildiği tam bir vahiy içerir. “Yaşam hasadı”, kişiliğin en iyi ruhsal düşüncelerinden, hatıralarından veya en asil ve bencil olmayan eylemlerinden ve ilahi, ruhsal adanmışlıkla sevdiği herkesin ölümünden sonra mutluluğu sırasında sürekli varlığından oluşur. [Görmek *Teozofinin Anahtarı.* sayfa 147, 148, *vd.]* Öğretiyi hatırlayın: İnsan Ruhu, aşağı Manas, *sadece*

ve kişilik ile İlahi Ego arasında doğrudan arabulucu. Bu dünyayı oluşturan şey *kişilik* yanlış çağrılmış *bireysellik* Çoğunlukla, tüm zihinsel, fiziksel ve ruhsal özelliklerinin toplamıdır ve İnsan Ruhundan etkilenerek, *adam.* Şimdi, tüm bu özelliklerden daha yüksek, ölümsüz Ego'dan etkilenebilecek tek şey saflaştırılmış düşüncelerdir. Bu, İnsan Ruhunun özünde ana kaynağına yeniden birleşmesiyle, yaşam boyunca İlahi Egosu ile birleşerek ve fiziksel insanın ölümünden sonra kendisini tamamen onunla yeniden birleştirmesiyle yapılır. Bu nedenle, Kâma-Manas böyle kişisel düşünceleri ve İlahi Ego tarafından asimile edilebilen “Ben” in bilincini Buddhi-Manas'a aktarmadıkça, bu “Ben” veya kişilikten hiçbir şey Ebedi'de yaşayamaz. Yalnızca içimizdeki ölümsüz Tanrı'ya layık olan ve doğası gereği ilahi özle özdeş olanlar hayatta kalabilir; çünkü bu durumda, kendisine yükselen ve yeniden kendi içine çekilen, bir kez daha kendi, Özünün bir parçası haline gelen İlahi Ego'nun “gölgeleri” ya da yayılmaları kendisidir. *düşük zihin* Kâma ile birliktelik içinde ve kaynaşarak ölür ve sonsuza kadar kaybolur. Ancak kişisel “Ben” in zihinsel ve ruhsal düşünceleri, Ego'nun Özünün bir parçası olarak ona geri döner ve asla kaybolamaz. Böylece, sadece ruhsal deneyimleri, iyi ve asil olan her şeyin hafızası olan kişiliğin, kendisinden önceki tüm diğer kişisel "benlerin" bilinciyle harmanlanmış "ben" in bilinci, hayatta kalır ve ölümsüz olur.

Ölümsüzlük Kazanmak (Sayfa 515) Ego'nun dışındaki yeryüzünün insanları için onları bilgilendiren belirgin veya ayrı bir ölümsüzlük yoktur. Bu Yüksek Ego, tümünün tek taşıyıcısıdır *egoları değiştirmek* yeryüzünde ve zihinsel durumdaki tek temsilcisi Devachan. Bununla birlikte, son bedenlenen kişilik, saf, katışıksız ve diğerlerinin anılarından arınmış kendi özel mutluluk durumuna sahip olma hakkına sahip olduğu için, *sadece tamamen ve gerçekçi olarak canlı olan son yaşam.* Devachan, genellikle bir insanın hayatındaki diğer binlerce “gün” dizisindeki en mutlu günle karşılaştırılır. Mutluluğunun yoğunluğu, insana diğerlerini tamamen unutturur, geçmişi silinir.

Bu, kişiliğin ödülü olan Devachanik durum olarak adlandırdığımız şeydir ve bu eski öğretide puslu Hıristiyan Cennet mefhumunun inşa edildiği, öğretinin yürürlüğe konulduğu Mısır Gizemlerinden başka birçok şeyle ödünç alındığıdır. Ve bu alıntı yapılan pasajın anlamıdır *Isis.* Ruh, Et Ejderi Apophis'e karşı zafer kazandı. Bundan böyle şahsiyet sonsuzlukta, en yüksek ve asil unsurlarında, geçmiş amellerinin hatırasında yaşayacak, Kâma Loka'da ise “Ejderha” nın “özellikleri” kaybolacaktır. "Devachan 1000 ila 2.000 yıl sürdüğünde sonsuzlukta nasıl yaşar?" Sorusu sorulursa, cevap şu olur: "Her birinin anısına hayatları hatırlamaya değer olan her günün hatırlanması gibi. bize." Örnek vermek gerekirse, bir kişisel yaşamda geçen günler her bir kişisel yaşamın bir örneği olarak alınabilir ve şu ya da bu

kişi İlahi Ego'nun yanında olabilir.

Pek çok psikolojik gizemin kapısını açacak anahtarı elde etmek için öncekini ve sonrasını anlamak ve hatırlamak yeterlidir. Birçok Spiritualist, kişisel ölümsüzlüğün *şartlı;* ve yine de felsefi ve mantıksal gerçek budur. Konuyla ilgili çok şey söylendi, ancak bugüne kadar hiç kimse doktrini tam olarak anlamamış görünüyor. Üstelik böyle bir gerçeğin var olduğunun söylendiğini bilmek yeterli değildir. Bir Okültist veya biri olacaksa, bilmeli *neden* böyle; öğrendiği ve anladığı için *varoluş nedeni,* Başkalarını yanlış spekülasyonlarında düzeltmek daha kolay hale gelir ve en önemlisi, birine çok fazla söylemeden, çağımızda neredeyse her gün meydana gelen bir felaketten kaçınmayı öğretme fırsatı verir. . Bu felaket şimdi ayrıntılı olarak açıklanacak.

(Sayfa 516) Doğu'nun ifade tarzları hakkında çok az şey bilmek gerekir ki bu pasajda, *Ölüler Kitabı,* ve sayfaları *Isis, (a)* Ezoterik öğretimizi içeren, yeni başlayanlar için bir alegori; ve (*b)* "ikinci ölüm" ve "Ruh" iki terim bir anlamda kördür. "Ruh" kayıtsız bir şekilde Buddhi-Manas ve Kâma-Manas'ı ifade eder. "İkinci ölüm" terimine gelince, "ikinci" nitelendirme, enkarnasyonları sırasında "İlkeler" tarafından geçirilmesi gereken birkaç ölüm için geçerlidir, Okültistler tek başına böyle bir ifadenin hangi anlamda yapıldığını tam olarak anlarlar. Çünkü (1) Bedenin ölümüne sahibiz; (2) Kâma Loka'da Hayvan Ruhunun ölümü; (3) Beden'in ardından Astral Linga Sharîra'nın ölümü; (4) Yüksek Ego'nun metafiziksel ölümü,

ölümsüz, her seferinde "maddeye düştüğünde" veya yeni bir kişilikte enkarne olduğunda. Kişiliği bilgilendirmek için ondan ayrılan İlahi Egonun gölgesi Hayvan Ruhu veya daha düşük Manas, hiçbir şekilde mümkün olamaz. *ölümden kaçış* Kâma Loka'da, her halükarda bu yansımanın karasal bir kalıntı olarak kalan ve Ego'dan etkilenmeyen kısmı. Bu nedenle, Ezoterik öğretideki bu "ikinci ölüm" ile ilgili en önemli ve en önemli sır, günümüze kadar ortaya çıkan korkunç olasılıktı.

ölüm Ruhun, yani bir kişinin yaşamı boyunca yeryüzündeki Ego'dan kopması. Bu bir *gerçek*
Bir insanda hiçbir iz göstermeyen ve yine de onu ahlaki olarak yaşayan bir ceset bırakan ölüm (dirilme şansı olsa da). Bu öğretinin neden bugüne kadar böyle bir gizlilikle korunmuş olması gerektiğini anlamak zordur, her halükarda reenkarnasyona inananlar arasında, her halükarda bu kadar iyi yapılabilirdi. Ama öyleydi ve yasağın bilgeliğini sorgulama hakkım yoktu, ama şimdiye kadar kendime verildiği gibi verdim. *rehin altında* tüm dünyaya ifşa etmemek. Ama şimdi, ilkelerini Ezoteristlere açıklayarak herkese verme iznim var ve sonra onları iyice özümsediklerinde, başkalarına bu özel "ikinci ölüm" ilkesini öğretmek ve tüm Teosofistleri uyarmak onların görevi olacak. tehlikelerinden.

Öğretimi daha açık hale getirmek için, görünüşe göre eski zemini aşmam gerekecek; gerçekte ise yeni bir ışık ve yeni detaylarla birlikte verilmektedir. Buna ipucu vermeye çalıştım *Teosofist* yaptığım gibi *Isis,* ama kendimi anlamadım. Şimdi nokta nokta açıklayacağım.

Tenetin Felsefi Temeli

Işık ve Yaşam (Sayfa 517) (1) Örnekleme uğruna, evrimsel yolculuğuna başlamaya hazır olan, “dünyanın yedi düzleminin merdiveninin” üst basamağının üstünde, homojen, mutlak ve her yerde mevcut olan Özü hayal edin. İlişkili yansıması yavaş yavaş azaldıkça, farklılaşır ve dönüştürür

sübjektif ve nihayet objektif maddeye. Kuzey kutbuna Mutlak Işık diyelim; bizim için dördüncü veya orta adım veya düzlem olacak olan güney kutbunda, her iki şekilde de sayılırsa, Ezoterik olarak Bir ve Evrensel Yaşam olarak biliyoruz. Şimdi farkı işaretleyin. Yukarıda IŞIK; altında, *Hayat.* İlki her zaman değişmezdir, ikincisi sayısız farklılaşmanın yönleri altında tezahür eder. Gizli yasaya göre, daha yüksek olana dahil olan tüm potansiyeller, altta farklılaşmış yansımalar haline gelir; ve aynı yasaya göre, farklılaştırılan hiçbir şey homojenle harmanlanamaz.

Yine, hiçbir şey yaşayan, nefes alan ve dünyanın kaynayan dalgalarında veya farklılaşma düzleminde olan şeye dayanamaz. Böylece, Buddhi ve Manas'ın her ikisi de Tek Alev'in ilk ışınları, birincisi ebedi Öz'ün aracı, upâdhi veya vâhana'sı, ikincisi ise Mahat'ın veya İlahi Düşüncenin (Mahâ-Buddhi'nin *Purânas),* Evrensel Akıllı Ruh - hiçbiri özünde ya da bilinçte soyu tükenemez ya da yok edilemez. Ancak Linga Sharîra ile fiziksel kişilik ve Kâma ile hayvan ruhu [Kâma Rûpa, Aşağı Manas'ın aracı, fiziksel beyinde, beş fiziksel duyuda ve tüm duyu organlarında yaşadığı söylenir. fiziksel bedenin.] böyle olabilir ve olabilir. Yanılsama aleminde doğarlar ve mavi ve ebedi gökten yumuşak bir bulut gibi kaybolmaları gerekir.

Bu ciltleri herhangi bir dikkatle okuyan kişi, genel olarak Monad adı verilen insan Egolarının kökenini ve insan hayvanında enkarne olmaya zorlanmadan önce ne olduklarını bilmelidir. Karma'nın Manvantaric yaşamın dramında rol oynamasına yol açtığı ilahi varlıklar, dünyaları Pralaya'ya girdiğinde Karmaları tükenmemiş olan, daha yüksek ve daha önceki dünyalardan ve gezegenlerden gelen varlıklardır. Öğreti böyledir; ama öyle olsun ya da olmasın, Yüksek Egolar - bizim gibi geçici, yeryüzü çamurunun bu tür biçimlerine kıyasla - İlahi Varlıklar, Tanrılar, Mahâmanvantara boyunca ya da Brahmâ Çağı'nın sürdüğü 311.040.000.000.000 yıl boyunca ölümsüzdür. Ve İlahi Egolar olarak (**Sayfa 518)** Yeniden Tek Öz haline gelmek ya da AUM'a yeniden çekilmek için, acı ve bireysel deneyimin ateşinde kendilerini arındırmak zorundadırlar, aynı şekilde dünyasal Egolar, kişilikler de, eğer onlar da aynı şeyi yapmalıdırlar. Yüksek Egoların ölümsüzlüğü. Bunu, yalnızca "benliklerinin" daha düşük kişisel doğasına fayda sağlayan her şeyi kendi içlerinde ezerek ve düşünme Kâmik İlkesini Yüksek Ego'nunkine aktarmayı amaçlayarak başarabilirler. Biz (*yani* kişiliklerimiz), düşünme ahlaki doğamızın İlahi Üçlü Monad'ımıza aşılanmasıyla ölümsüz hale gelir, Ãtmâ-Buddhi-Manas, üçü bir arada ve üçte bir (yönler). Zira dünyada enkarne Ego ile tezahür eden Monad, Ebedi Hayat Ağacı olarak adlandırılan, ancak bilginin meyvesini, İyilik ve Kötüyü veya GNOZ, İlahi Bilgelik.

Ezoterik öğretilerde, bu Ego insandaki beşinci İlkedir. Ancak ilk iki makaleyi okuyan ve anlayan öğrenci daha fazlasını biliyor. Yedincinin bir insan olmadığının, insanın katıldığı evrensel bir İlke olduğunun farkındadır; ama aynı şekilde her fiziksel ve öznel atom ve aynı zamanda her çim bıçağı ve uzayda yaşayan veya uzayda olan her şey, ister mantıklı olsun ister olmasın, eşit derecede öyle. Dahası, eğer insan onunla daha yakından bağlantılıysa ve onu yüz kat daha fazla güçle özümserse, bunun basitçe bu dünyadaki en yüksek bilince sahip olmasından kaynaklandığını bilir; kısacası insan, bir sonraki dönüşümünde bir Ruh, Deva veya Tanrı olabilir, oysa ne taş, ne sebze ne de hayvan, kendi sıralarında insan olmadan önce bunu yapamaz.

(2) Şimdi Buddhi'nin işlevleri nelerdir? Bu düzlemde, bilinçli Ego Manas ile birleşmedikçe hiçbiri yoktur. Buddhi, Mûlaprakriti ile aynı ilişki içinde ilahi Kök Öz'e dayanır.

Vedânta Okulundan Parabrahman; veya Alaya Evrensel Ruh olarak Tek Ebedi Ruh'a veya Ruhun ötesinde olana. Bu onun insan aracıdır, o Mutlaktan çıkarılır, sonlu ve koşullu olanla hiçbir ilişkisi olamaz.

(3) Manas ve işlevleri nedir? Manas, salt metafiziksel yönüyle, biri Buddhi'den aşağıya doğru bir düzlemde çıkarılsa da, fiziksel insandan o kadar ölçülemez derecede daha yüksektir ki, kişiliğiyle, yansıması dışında, alt zihinle doğrudan ilişkiye giremez. Manas *Manevi Öz Bilinç* kendi içinde ve bu "üretimin" (vikâra) veya Öz Bilincin gerçek "üreticisi" olan Buddhi ile Mahat aracılığıyla birleştiğinde İlahi Bilinç.

İki Ego (Sayfa 519) Bu nedenle Buddhi-Manas, insan zihni veya daha düşük Manas aracılığıyla periyodik enkarnasyonları sırasında tezahür ettirmeye tamamen uygun değildir. Her ikisi de birbirine bağlıdır ve ayrılmazdır ve alt Tanmâtralarla çok az ilgisi olabilir [Tanmâtra, ince öğelerin kaba türü olan ince ve ilkel form anlamına gelir. Beş Tanmâtralar gerçekten de maddenin ve tüm elementlerin karakteristik özellikleri veya nitelikleridir; kelimenin gerçek ruhu, özellikler veya nitelikler anlamında "bir şey" veya "yalnızca aşkın" veya heterojen ile homojen olarak ilkel atomlardır. Bu nedenle, Tanmâra'ları veya maddi formun özelliklerini dağıtmak ve felç etmek, kendini Tanrısı İlahi Ego ile harmanlayacaksa, aşağı Manas'ın veya düşünen kişiliğin görevidir. Bu nedenle, Manas çift gösterilir, İnsanın Ego ve Zihni olarak. Sırasıyla "üretici" ve beş Tanmâtranın hükümdarı olarak bağımsız varoluş kavramına kandırılan Kâma-Manas veya alt Ego'dur. *Ego -izm,* bencil Benlik, bu durumda kişisel "Ben-yaratma" fakültesi Ahankâra ile bağlantılı olması anlamında Mahâbhûtic ve sonlu olarak düşünülmelidir. Bu nedenle

Manas, atomik doğası gereği (paramanu rûpa) ebedi ve ebedi değil, ebedi töz (dravya), sonlu (kârya-rûpa), Kâma (hayvan arzusu veya insan) ile bir duad olarak bağlandığında görülmelidir.
egoist kısaca, daha düşük bir üretim. [Görmek *Teosofist,* Ağustos. 1883. "Gerçek ve Gerçekdışı."]

Bu nedenle, BİREYSEL EGO, özü ve doğası nedeniyle, Dördüncü Turun tüm yaşam döngüleri boyunca hüküm süren bir form (rûpa) ile sonsuzluk boyunca ölümsüz olsa da, *Sosie,* veya benzerlik, kişisel Ego, ölümsüzlüğünü kazanmak zorundadır.

(4) Antahkarana, o hayali köprünün adıdır, *yol* İlahi ve insan Egoları arasında yatan şey, çünkü onlar *Egolar,* insan yaşamı boyunca yeniden olmak *bir* Devachan veya Nirvâna'da Ego. Bunu anlamak zor görünebilir, ancak gerçekte, tanıdık, ama hayali bir örneklemin yardımıyla, oldukça basit hale gelir. Kendimize odanın ortasında, ışığını duvara yansıtan parlak bir lamba düşünelim. Lamba İlahi Ego'yu, duvara atılan ışık aşağı Manas'ı temsil etsin ve duvar bedeni temsil etsin. Işını lambadan duvara ileten atmosferin o bölümü, daha sonra Antahkarana'yı sunacaktır. Ayrıca, bu şekilde dökülen ışığın akıl ve zeka ile donatıldığını varsaymalıyız ve (**Sayfa 520)** dahası, duvarın üzerinden geçen tüm kötü gölgeleri dağıtma ve tüm parlaklığı kendine çekme, silinmez izlenimlerini alma yeteneğine sahiptir. Şimdi, gölgeleri veya günahları kovalamak ve bu izlenimleri yaratan parlaklıkları veya iyi işleri çoğaltmak ve böylece Antahkarana aracılığıyla kendi kalıcı bağlantısını sağlamak ve onun nihai tekrarını sağlamak insan Egosunun gücündedir. İlahi Ego ile birlik. Unutma ki

ikincisi, o ışığın saflığında yeryüzünün, maddenin tek bir lekesi kalırken gerçekleşemez. Öte yandan, tek bir manevi eylem veya bir birlik zinciri olarak hizmet etme potansiyeli kaldığı sürece, bağlantı tamamen koparılamaz ve nihai yeniden birleşme engellenemez; ama bu son kıvılcımın söndüğü ve son potansiyelin tükendiği an, sonra kıdem tazminatı gelir. Bir Doğu benzetmesinde, İlahi Ego, emekçilerini toprağa sürmek ve hasatta toplanmak için gönderen ve en küçük getiriyi bile sağlayabildiği sürece tarlayı elinde tutmaktan memnun olan Üstad'a benzetilir. Ancak yer tamamen kısır hale geldiğinde, sadece terk edilmekle kalmaz, aynı zamanda işçi de (aşağı Manas) yok olur.

Öte yandan, yine de benzetmemizi kullanarak, duvara atılan ışık veya rasyonel insan Ego, gerçek ruhsal tükenme noktasına ulaştığında, Antahkarana kaybolur, daha fazla ışık iletilmez ve lamba-dışı hale gelir. ışın için var olan. Emilen ışık yavaş yavaş kaybolur ve “Ruh tutulması” meydana gelir; varlık yeryüzünde yaşar ve sonra sadece maddi niteliklerin hayatta kalan bir birikimi olarak Kâma Loka'ya geçer; Devachan'a asla geçemez, ancak hemen yeniden doğar, bir insan hayvanı ve bir beladır.

Bu benzetme, ne kadar fantastik olursa olsun, doğru fikri yakalamamıza yardımcı olacaktır. Ahlaki doğanın İlahi Ego ile harmanlanması dışında, kişisel Ego için ölümsüzlük yoktur. Hayatta kalan, kişisel İnsan Ruhunun yalnızca en ruhsal yayılımlarıdır. Bir ömür boyunca, kişiliğinin "Ben benim" nosyonu ve duygusuyla aşılanmış olan İnsan Ruhu, fiziksel insanın Karmik eylemlerinin özünün taşıyıcısı, ölümünden sonra olur. ikincisi, İlahi Alevin, Ego'nun bir parçası ve ayrılmaz parçası. Artık "Ebedi Hayat Ağacı" olan Monad'a güçlü bir şekilde aşılanmış olması gerçeğiyle ölümsüz hale geliyor.

Ve şimdi "ikinci ölüm" ilkesinden bahsetmeliyiz. Her zaman aşağılanmış ve kötü bir adamın ya da ruhsuz bir insanınki olan Kâmic İnsan Ruhuna ne olur? Bu gizem şimdi açıklanacak.

Ruhun Ölümü (Sayfa 521) Bu durumda kişisel Ruh, *yani.,* hayvan benliğiyle ilgili olmayan, Yükseklere aktaracak hiçbir şeyi olmayan ya da hafızasının sonsuzluk boyunca korumak olduğu geçmiş enkarnasyonlardan toplanan deneyimlerin toplamına ekleme yapma düşüncesine asla sahip olmayan birinin - bu kişisel Ruh Ego'dan ayrılır. Dallarından dökülen yapraklar, mevsiminin sonunda solan, ölen ve düşen yapraklar gibi özü milyonlarca kişiliği dışarı atan o ebedi gövdeye kendinden hiçbir şey aşılayamaz. Bu kişilikler tomurcuklanır, çiçek açar ve sona erer, bazıları geride hiçbir iz bırakmadan, bazıları da kendi hayatlarını ebeveyn kökününkiyle karıştırdıktan sonra. Yok edilmeye mahkum olan eski sınıfın Ruhlarıdır veya Avîtchi, çok kötü anlaşılan ve bazı Teosofik yazarlar tarafından daha da kötü tarif edilen, ancak sadece bizim dünyamızda yer almayan bir durumdur.

Böylelikle Antahkarana'nın, aşağı insan Yüksek'i asimile etme ve onunla bir olma fırsatına sahip olmadan önce yok edildiğini görüyoruz; ve dolayısıyla Kâmik “Ruh”, Karmasına göre kısa veya uzun bir süre “ruhsuz” bir varlık olarak bundan böyle yaşamak için ayrı bir varlık haline gelir.

Ancak bu soruyu detaylandırmadan önce, Antahkarana'nın anlamını ve işlevlerini daha açık bir şekilde açıklamalıyım. Daha önce de belirtildiği gibi, Yüksek ve Yüce'yi birbirine bağlayan dar bir köprü olarak temsil edilebilir.

aşağı Manas. Sözlüğe bakarsanız *Sessizliğin Sesi,* s.88 ve 89, bunun alt Manas'ın bir yansıması olduğunu ya da daha ziyade yüksek Ego ile Yüksek Ego arasındaki veya İnsan ile İlahi veya Ruhsal Ruh arasındaki bağ olduğunu göreceksiniz. [Yazarı olarak *Ezoterik Budizm* ve *Gizli Dünya* Manas the Human Soul ve Buddhi the Spiritual Soul olarak adlandırılan bu terimleri, *Ses*

halka yönelik bir kitap olduğunu görerek.

Öldüğünde bir yol veya iletişim aracı olarak yok edilir ve kalıntıları Kâma Rûpa olarak hayatta kalır.

Deniz kabuğu." Spiritualistlerin bazen seans odalarında maddileşmiş "formlar" olarak göründüğünü gördükleri, aptalca "Ayrılanların Ruhları" ile karıştırdıkları budur. [Râja Yoga'nın ekzoterik öğretilerinde Antahkarana, algının iç organı olarak adlandırılır ve dört kısma ayrılır: (alt) Manas, Buddhi (akıl), Ahankâra (kişilik) ve Chitta (düşünme fakültesi). Aynı zamanda, diğer birkaç organla birlikte, Jîva'nın bir bölümünü oluşturur, Sou aynı zamanda Lingadeh olarak da adlandırılır. Ancak ezoterikçiler bu popüler versiyon tarafından yanıltılmamalıdır.] Şimdiye kadar bu (**Sayfa 522)** rüyalarda, Antahkarana orada olmasına rağmen, kişiliğin sadece yarı uyanık olması durumu; bu nedenle Antahkarana'nın *sarhoş* veya

deli normal uyku durumumuz sırasında. Canlı bedenin periyodik ölümü ya da uykusu sırasında durum böyleyse, Antahkarana bilincinin “ebedi uykudan” sonra Kâma Rûpa'ya dönüştüğü zaman nasıl olduğuna hükmedilebilir.

Ama geri dönmek için. Batılı öğrencinin zihnini Hint metafiziğinin abartılı zorluklarıyla karıştırmamak için, aşağı Manas'ı veya Zihni, uyanma hali sırasında kişisel Ego olarak ve Antahkarana olarak, yalnızca kendi kendine özlem duyduğu anlarda görmesine izin verin. Daha yüksek Ego ve böylece ikisi arasındaki iletişim aracı haline gelir. Bu nedenle ona "Yol" deniyor. Şimdi, fiziksel organizmaya ait bir uzuv veya organ kullanılmadığında, zayıflar ve sonunda körelir. Zihinsel yetilerle de öyle; ve dolayısıyla Antahkarana denen alt zihin işlevinin körelmesi, hem tamamen materyalist hem de ahlaksız doğalarda anlaşılır hale gelir.

Ancak Ezoterik Felsefeye göre öğreti şu şekildedir: Antahkarana'nın yetisinin ve işlevinin işitme için kulağın veya görme için gözün aracı kadar gerekli olduğunu görmek; o zaman Ahankâra duygusu, yani kişisel "ben" veya bencillik bir insanda tamamen ezilmediği ve alt zihin tamamen Yüksek Budhi-Manas ile birleşmediği ve onunla bir olduğu sürece, Antahkarana'yı yok etmenin, geçilmez bir uçurumun üzerindeki bir köprüyü yok etmeye benzediğini düşünmek; *yolcu asla karşı kıyıda hedefe ulaşamaz.* Ve burada ekzoterik ve Ezoterik öğretim arasındaki fark yatıyor. İlki, Vedânta halini, Zihin (alt) Antahkarana'dan Ruh'a (Buddhi-Manas) tutunduğu sürece, gerçek Ruhsal Bilgeliği, Gnyâna'yı edinmesinin imkansız olduğunu ve buna ancak gelmeye çalışılarak elde edilebileceğini belirtir. *uyum içinde* Evrensel Ruh (Ãtmâ) ile; aslında Râja Yogaya ulaşılırsa, aslında Yüksek Zihni tamamen görmezden gelmekle olur. Öyle olmadığını söylüyoruz. Bilgiye götüren merdivenin hiçbir basamağı atlanamaz. Buddhi-Manas dışında hiçbir kişilik Ãtmâ ile iletişime geçemez veya iletişim kuramaz; Kişi bir Üstat veya hatta bir Narjol (günahsız bir adam) olmadan önce Jîvanmukta veya Mahâtma olmayı denemek ve olmak, denizi geçmeden Hindistan'dan Seylan'a ulaşmaya çalışmak gibidir. Bu nedenle, kişisel olan tamamen kişisel olmayan Ego'nun kontrolü altında olmadan önce Antahkarana'yı yok edersek, ikincisini kaybetme ve ondan sonsuza dek kopma riskiyle karşı karşıya olduğumuz söyleniyor, tabii bir yüce ve son çaba.

Alt Ruhun Reenkarnasyonu (Sayfa 523) Sadece İlahi Zihnin özüyle ayrılmaz bir şekilde bağlantılı olduğumuzda, Antahkarana'yı yok etmeliyiz.

> Bir ordu tarafından takip edilen yalnız bir savaşçı gibi, bir kaleye sığınmak ister; düşmandan kopmak için önce asma köprüyü yok eder ve sonra sadece takipçiyi yok etmeye başlar; Srotâpatti de Antahkarana'yı öldürmeden önce harekete geçmelidir.

Veya bir Occult aksiyomunda olduğu gibi:

> *Birim Üç olur ve Üç, Dört üretir. İkincisinin [Dörtlü] yeniden Üç olması ve İlahi Üçün Mutlak Bire genişlemesi.*

Enkarne olduklarında bile, enkarnasyon döngüsü sırasında Triadlara dönüşmek üzere farklılaşmış düzlemde Duad haline gelen Monadlar, ne uzay ne de zaman bilmezler, ancak doğaları gereği her yerde hazır ve her şeyi bilen Dörtlü'nün alt İlkeleri aracılığıyla yayılırlar. Ancak bu her şeyi bilme doğuştan gelir ve yansıyan ışığını ancak en azından yarı karasal veya maddi olan aracılığıyla gösterebilir; Kâma Rûpa'da tahta çıkan alt Manas'ın aracı olan fiziksel beyin gibi bile. Ve "ikinci ölüm" vakalarında yavaş yavaş ortadan kaldırılan da budur.

Ama böyle bir yok olma - gerçekte ölüme mahkum Ruh'un ebedi olandan en ufak bir izinin yokluğudur. HAFIZA, ve bu nedenle sonsuzlukta yok oluşu ifade eder - sadece yeryüzündeki insan yaşamının sona ermesi anlamına gelmez, çünkü yeryüzü Avitchi'dir ve mümkün olan en kötü Avîtchi'dir. Bireyselliğin bilincinden sonsuza dek kovulmuş, reenkarne Ego, şimdi ayrı kişiliğin fiziksel atomları ve psişik titreşimleri aynı dünyada hemen yeniden enkarne olur, sadece daha düşük ve daha da kötü bir yaratıkta, yalnızca formda bir insan, mahkumdur. yeni hayatı boyunca Karmik işkencelerine. Dahası, suçlu ya da ahlaksız yolunda devam ederse, uzun bir dizi ani reenkarnasyona uğrayacaktır.

Burada iki soru ortaya çıkıyor: (1) Böyle durumlarda Yüksek Ego'ya ne oluyor? (2) Ruhsuz doğmuş bir insan yaratık nasıl bir hayvandır?

Bu iki çok doğal soruyu yanıtlamadan önce, Hristiyan ülkelerde doğan hepinizin dikkatini, dolaylı kefaret romantizmi ve İsa'nın misyonu gerçeğine çekmeliyim.
(Sayfa 524) şu anki haliyle, reenkarne Ego'nun dünyasal deneyiminin gizemli ve tuhaf ilkesinden bazı çok liberal İnisiyeler tarafından çekildi ya da ödünç alındı. İkincisi, gerçekte, daha önceki Manvantaralardaki kendi Karma'sının kurban edilmiş kurbanı ve onun aracılığıyla, aksi takdirde ruhsuz insan veya kişilikleri kurtarma görevini gönüllü olarak üstleniyor. Doğu hakikati bu nedenle Batı kurgusundan daha felsefi ve mantıklıdır. Her insanın Christos veya Buddhi-Manas, tam olarak masum ve günahsız bir Tanrı değildir, ancak bir anlamda Evrensel Ruh'la aynı özde olan "Baba" ve aynı zamanda "Oğul" dır. Manas için "Baba" dan ikinci kopuş. Enkarnasyonla, İlahi Oğul kendisini bilgilendireceği tüm kişiliklerin günahlarından sorumlu kılar. Bunu yalnızca vekili veya yansıması olan alt Manas aracılığıyla yapabilir. İlahi Ego'nun rehberlik eden bir İlke olarak bireysel cezadan ve sorumluluktan kaçabileceği tek durum, kişiliğinden kopması gerektiği zamandır, çünkü madde psişik ve astral titreşimleriyle birlikte, kombinasyonlarının yoğunluğuna bağlıdır. , Ego'nun kontrolünün ötesine yerleştirilmiş. Fatih olan Ejderha Apophis,

reenkarne Manas kendisini yavaş yavaş barınağından ayırır ve sonunda psiko-hayvan Ruhtan ayrılır.

Böylece ilk soruya cevap olarak şunu söylüyorum:

(1) İlahi Ego iki şeyden birini yapar: ya (*a)* derhal kendi Karmik dürtüleri altında yeni bir enkarnasyon serisini yeniden başlatır; veya (*b)* Manvantaric yönü Mahat olan Ana'nın, Evrensel Ruh'un, Alaya'nın koynuna sığınır ve sığınır. Kişiliğin yaşam izlenimlerinden kurtulmuş olarak, bir tür Nirvânik ara ile birleşir, burada Geçmişi ve Geleceği emen sonsuz Şimdiden başka hiçbir şey olamaz. Artık hem tarladan hem de hasattan kaybolan "emekçiden" yoksun olan Üstat, düşüncesinin sonsuzluğu içinde, son kişiliği olan sonlu ve geçip giden yanılsamayı doğal olarak hatırlamaz. Ve sonra, gerçekten de, ikincisi yok edilir.

(2) Aşağı Manas'ın geleceği, şimdiki hayvan insandan daha korkunç ve insanlık için hâlâ daha korkunç. Bazen olur ki, ayrılıktan sonra artık fevkalade hayvan olan bitkin Ruh, diğer tüm hayvan ruhları gibi Kâma Loka'da kaybolur. Fakat insan zihni ne kadar maddî olursa, o kadar uzun sürer, ara aşamada bile, ruhsuz insanın şu anki yaşamı sona erdikten sonra, tekrar tekrar yeni kişiliklere yeniden enkarne olduğu görülür. diğerinden daha kötü.

The Dweller on the Threshold (Sayfa 525) Dürtü *hayvan yaşamı* çok güçlü; kendini sadece bir veya iki hayatta yıpratamaz. Nadir durumlarda, düşük Manas kendini tüketmeye mahkum olduğunda *açlık;* daha düşük bir ışığın kalıntısının bile, elverişli koşullar nedeniyle - diyelim ki, kısa bir ruhsal istek ve pişmanlık dönemi bile - Ebeveyn Egosunu kendine geri çekeceği ve Karma, Yüksek Ego'yu yeniye geri getireceği umudu kalmadığında enkarnasyonlar, o zaman çok daha korkunç bir şey olabilir. Kâma-Mânasic hortlağı, Okültizmde "Eşikteki Yerleşimci" olarak adlandırılan şey haline gelebilir. Bu Dweller, şu şekilde grafiksel olarak anlatılana benzemiyor. *Zanoni,* ama Doğa'da gerçek bir gerçek ve romantizmdeki bir kurgu değil, ikincisi ne kadar güzel olursa olsun. Ancak Bulwer bu fikri bir Doğu İnisiyesinden almış olmalı. Yakınlık ve çekicilik tarafından yönetilen bu Sakin, kendisini Ebeveyn Ego'nun yaşadığı yeni çadırın astral akıntısına ve Auric Zarf aracılığıyla zorlar ve onun yerini alan alt ışığa savaş ilan eder. Bu, elbette, ancak bu kadar takıntılı kişiliğin ahlaki zayıflığı durumunda olabilir.

Erdemde güçlü ve yaşam yürüyüşünde dürüst olan hiç kimse böyle bir şeyi riske atamaz ya da bundan korkamaz; ama sadece yürekten ahlaksız olanlar.
Robert Louis Stevenson, kendi yazdıklarını yazarken gerçekten de gerçek bir vizyona sahipti.
Dr. Jekyll ve Bay Hyde'ın Garip Vakası. Onun hikayesi gerçek bir alegori. Her Chelâ, içinde bir gerçeğin alt tabakasını ve Bay Hyde a Dweller'da, kişiliğin gözlemcisi, Ebeveyn Ruhunun çadırını tanıyacaktır.

" Bu bir kabus hikayesi! " Sık sık, artık saflarımızda olmayan biri tarafından en çok telaffuz edilen "Dweller", bir "Mr. Hyde, "neredeyse sürekli bir arkadaş olarak. "Böyle bir süreç kişinin bilgisi olmadan nasıl gerçekleşebilir?" Olabilir ve öyle olur ve ben bunu daha önce neredeyse bir kez tanımlamıştım. *Teosofist.*

> Ruh, alt Zihin, neredeyse günlük ahlaksızlıkla felç olmuş bir yarı hayvan ilkesi haline gelir ve yavaş yavaş öznel yarısının, Lord'un ve güçlü Konak'ın bilincini kaybederek büyür; [ve] beynin ve sinirlerin hızlı duyusal gelişimiyle orantılı olarak, er ya da geç, o (kişisel Ruh) nihayet dünyadaki ilahi görevini gözden kaybeder.

Gerçekten,

> Vampir gibi, beyin de ruhsal ebeveyni pahasına beslenir, yaşar ve güçlenir. . . ve kişisel yarı bilinçsiz Ruh, kurtuluş umudunun ötesinde anlamsız hale gelir. Onun sesini ayırt etmek güçsüzdür (**Sayfa 526)** Tanrı. Doğal, dünyasal yaşamın daha iyi anlaşılmasını ve gelişmesini amaçlamaktadır; ve böylece fiziksel doğanın gizemlerini keşfedebilir. . . . Bedenin yaşamı boyunca neredeyse ölmekle başlar; ve tamamen ölmekle biter, yani *tam bir ölümsüz Ruh olarak yok edildi.* Böyle bir felaket genellikle kişinin fiziksel ölümünden uzun yıllar önce gerçekleşebilir; "Ruhsuz erkek ve kadınları hayatın her adımında dirsekle yiyoruz." Ve ölüm geldiğinde. . . özgürleştirilecek bir Ruh (reenkarne Spiritüel Ego) yoktur. . . için *yıllar önce kaçtı.*

Sonuç: Yol gösterici İlkelerinden yoksun, ancak maddi unsurlarla güçlendirilen Kâma-Manas, “türetilmiş bir ışık” olmaktan çıkıp artık bağımsız bir Varlık haline gelir. Böylelikle hayvan düzleminde alçalmak için acı çektikten sonra, dünyevi bedeninin ölmesi için saat geldiğinde, iki şeyden biri olur: Ya Kâma-Manas hemen yeryüzündeki Avîtchi durumu Myalba'da yeniden doğar. Dünya ya da dünya hayatı, bu dünyada insanlığımızın adamları için var olan tek Avîtchi'dir (Cehennem). Avîtchi bir yerellik değil, Devachan'ın bir karşılığı olan bir eyalettir. Böyle bir durum, Ruh'u nereye giderse gitsin takip eder, ister yarı bilinçli bir Spook olarak Kâma Loka'ya ister Avitchi'ye acı çekmek için yeniden doğduğunda bir insan vücuduna. Felsefemiz başka hiçbir cehennemi tanımaz.] Veya, kötülükte çok güçlü hale gelirse - "Şeytan'da ölümsüz" Gizli ifadedir - Karmik amaçlarla, karasal Aurada Avitchi'nin aktif durumunda kalmasına bazen izin verilir. Sonra umutsuzluk ve tüm umudun yitirilmesiyle, sonsuz kötülüğündeki efsanevi "şeytan" gibi olur; Maddenin özü ile aşılanmış unsurlarında devam eder; çünkü kötülük, Ruhtan ayrılan Madde kirasıyla eş zamanlıdır. Ve Yüksek Ego bir kez daha reenkarne olduğunda, yeni bir yansıma veya Kâma-Manas geliştirdiğinde, mahkum alt Ego, bir Frankenstein'ın canavarı gibi, oğlunu reddeden ve sıradan bir "Sakin" olan Babasına çekici gelecektir. karasal yaşamın "Eşiğinde". Gizli doktrinin ana hatlarını verdim. karasal Aura'da aktif bir Avîtchi durumunda kalmak. Sonra umutsuzluk ve tüm umudun yitirilmesiyle, sonsuz kötülüğündeki efsanevi "şeytan" gibi olur; Maddenin özüyle aşılanmış unsurlarında devam eder; çünkü kötülük, Maddenin Ruhaniyetten ayrılmasıyla eş zamanlıdır. Ve onun Yüksek Egosu bir kez daha reenkarne olduğunda, yeni bir yansıma veya Kâma-Manas geliştirdiğinde, mahkum alt Ego, bir Frankenstein'ın canavarı gibi, oğlunu reddeden ve sıradan bir "Sakin" olan Babasına çekici gelecektir. karasal yaşamın "Eşiğinde". Gizli doktrinin ana hatlarını verdim. karasal Aura'da aktif bir Avîtchi durumunda kalmak. Sonra umutsuzluk ve tüm umudun yitirilmesiyle, sonsuz kötülüğündeki efsanevi "şeytan" gibi olur; Maddenin özü ile aşılanmış unsurlarında devam eder; çünkü kötülük, Ruhtan ayrılan Madde kirasıyla eş zamanlıdır. Ve Yüksek Ego bir kez daha reenkarne olduğunda, yeni bir yansıma veya Kâma-Manas geliştirdiğinde, mahkum alt Ego, bir Frankenstein'ın canavarı gibi, oğlunu reddeden ve sıradan bir "Sakin" olan Babasına çekici gelecektir. karasal yaşamın "Eşiğinde". Gizli doktrinin ana hatlarını verdim. Maddenin özüyle *Teosofist* Ekim 1881 ve Kasım 1882, ancak ayrıntılara giremedi ve bu nedenle açıklama istendiğinde çok utandı. Yine de orada, Doğa ile iş arkadaşı olmayı reddeden ve Manvantaric yaşam döngüsü boyunca milyonlarca kişi tarafından yok olan "işe yaramaz dronlar" hakkında yeterince açık bir şekilde yazdım; eldeki durumda olduğu gibi, hayatlarından “kötülükle” vazgeçmek yerine, Karmik yasaya göre Avîtchi'de sürekli acı çekmeyi tercih edenler ve nihayetinde Doğa ile yıkım için birlikte çalışanlar. Bunlar tamamen kötü ve ahlaksız adamlar, ancak yine de son derece entelektüel ve keskin

manevi iyilik için ruhani olanlar gibi kötülük için.

> Bunların (alt) Egoları, gelecek çağlar için nihai yıkım veya yok etme yasasından kaçabilir.

Kelime (Sayfa 527) Böylece yeryüzünde iki tür ruhsuz varlık buluyoruz: şimdiki enkarnasyonda Yüksek Ego'larını kaybedenler ve önceki doğumda Ruhsal Ruhlarından ayrılmış ruhsuz doğanlar. İlki, Avîtchi adaylarıdır; ikincisi "Mr. Hydes " *içinde* veya *dışarı* enkarne olmuş ya da güçlü olsa da görünmez olarak etrafta asılı duran insan vücudunun

hortlaklar. Bu tür insanlarda kurnazlık muazzam bir ölçüde gelişir ve doktrine aşina olanlar dışında hiç kimse onların ruhsuz olduklarından şüphelenmez, çünkü ne Din ne de Bilim, bu tür gerçeklerin Doğada gerçekten var olduğuna dair en az şüpheye sahip değildir.

Bununla birlikte, henüz bedendeyken Yüksek Ruhunu ahlaksızlıkları yoluyla kaybeden bir kişi için hala umut vardır. Hâlâ kurtarılabilir ve maddi doğasını açması sağlanabilir. Ya yoğun bir pişmanlık duygusu ya da kaçan Ego'ya tek bir ciddi çağrı ya da hepsinden önemlisi, kişinin yollarını değiştirmek için aktif bir çaba, Yüksek Egoyu tekrar geri getirebilir. Ego artık zorla erişimin ötesinde olmasına rağmen, “Antahkarana yok edildi” ve kişisel Varlığın zaten Myalba'da bir ayağı var; [Görmek *Sessizliğin Sesi,* s. 97.] henüz güçlü bir ruhsal çekiciliği duymanın tamamen ötesinde değildir. Başka bir açıklama daha var *Isis Açıklandı* † [*Loc. cit.]* bu konuda. Bu korkunç ölümün bazen gizemli olanın bilgisi ile önlenebileceği söylenir.

ADI, " SÖZCÜK. ”[Sayfa 368'deki son dipnotu okuyun, cilt. ii. nın-nin *Isis Açıklandı,* Bunsen gibi, İnisiyasyon konusunda bilgisiz olan küfür Mısırbilimcilerin ve erkeklerin bile, eski papirüste bahsedilen "Söz" ü bulduklarında kendi kaşifleri tarafından vurulduğunu göreceksiniz.] Bu ne " WORD, "Kelime" değil, *Ses,* hepiniz biliyorsunuz. Etkisi ritimde veya aksanda yatıyor. Bu basitçe, Kutsal Bilimi inceleyerek kötü bir kişinin bile imha yolunda kurtarılabileceği ve durdurulabileceği anlamına gelir. Ancak Yüksek Egosu ile tam bir birliktelik içinde olmadığı sürece, bunu papağan gibi günde on bin kez tekrarlayabilir ve “Söz” ona yardımcı olmaz. Aksine, Higher Triad'la tamamen aynı olmasa da, yararlı bir etkinin tam tersini yaratabilir, Gölge Kardeşler bunu kötü amaçlı nesneler için çok sık kullanıyor; bu durumda doğanın şeytani, maddi unsurları dışında hiçbir şey uyandırır ve harekete geçirir. Ancak, kişinin doğası iyiyse ve içtenlikle YÜKSEK BENLİK, ki bu Aum, kişinin Yüksek Ego'su aracılığıyla üçüncü olanıdır (**Sayfa 528)** mektup ve ikinci olarak Buddhi, Dragon Apophis'in püskürtmeyeceği bir saldırısı yoktur. Çok şey verilenlerden beklenir. Kutsallığının tam olarak bilinciyle Sığınak'ın kapısını çalan ve kabul edildikten sonra eşikten ayrılan ya da dönüp "Ah, içinde hiçbir şey yok!" ve böylece tüm gerçeği öğrenme şansını kaybeder - ancak Karmasını bekleyebilir.

O halde, ciltlerdeki "Gizli Gerçeğin Parçaları" da dahil olmak üzere çeşitli Teosofik yazılarda çelişkiler bulan pek çok kişinin kafasını karıştıran şeyin Ezoterik açıklamaları bunlardır. iii ve iv *Teosofist,* vb. Konuyu nihayet reddetmeden önce, akılda tutulması için dua eden bir uyarı eklemeliyim. Ezoterist olanlarınız için hiçbirinizin insanlığın ruhsuz kısmına ait olmadığınızı ve iyi vatandaş ceza kanunlarıyla ilgili olsa bile, Avîtchi konusunda oldukça rahat hissedebileceğinizi ummanız çok doğal olacaktır. Belki de tam olarak Yol üzerinde olmasa da, onun sınırını çevreliyorsunuz ve çoğunuz doğru yönde. Sosyal çevremizde kaçınılmaz olan bu tür ahlaksız hatalar ile Editör'ün liphas Lêvi'nin “Şeytan” notunda açıklanan patlayıcı kötülük arasında [Bkz. *Teosofist,* vol. iii., Ekim, 1882, sayfa 13.] bir uçurum var. Eğer "(bizim) Tanrımızla" veya AUM, Ãtma-Buddhi-Manas ile özdeşleşerek "iyilikte ölümsüz hale gelmezsek, aşağı Benlik Şeytan ile birleşerek kendimizi kesinlikle" kötülükte ölümsüz "kılmadık. Bununla birlikte, her şeyin bir başlangıcı olması gerektiğini unutuyorsunuz; kaygan bir dağ yamacındaki ilk adımın, kişinin aniden dibe ve ölümün kollarına düşmesi için gerekli öncül olduğu. Benden uzak olsa da, Ezoterik öğrencilerden herhangi birinin ruhsal iniş düzleminde kayda değer bir noktaya ulaştığı şüphesi. Yine de sizi ilk adımı atmamanız konusunda uyarıyorum. Bu hayatta ya da bir sonraki hayatta dibe ulaşamayabilirsiniz, ancak şimdi üçüncü, dördüncü, beşinci ve hatta sonraki doğumunuzda ruhsal yıkımınızı garanti altına alacak nedenler üretebilirsiniz.

korkunç bir Karma; ve Krishna ona cevap verdi: “Eğer elli birinci anterior doğumuna bakabilseydin, yapabildiğim kadarıyla, şimdi kaybettiğin oğullarınki ile aynı sayıda karıncayı ahlaksız bir zulüm içinde öldürdüğünü görürdün. " Bu, elbette, yalnızca şiirsel bir abartıdır; yine de önemsiz görünen nedenlerden ne kadar büyük sonuçların geldiğini gösteren çarpıcı bir resim.

İlahi Şahit (Sayfa 529) İyi ve kötü görecelidir ve insanın etrafını saran koşullara göre yoğunlaşır veya azalır. "İnsanlığın yararsız kısmı" dediğimiz şeye, yani sıradan çoğunluğa ait olan kişi, çoğu durumda sorumsuzdur. Avidyâ'da işlenen suçlar veya cehalet, fiziksel sorumlulukları içerir ancak ahlaki sorumlulukları veya Karmayı içermez. Örneğin, aptallar, çocuklar, vahşiler ve daha iyisini bilmeyen insanların durumunu ele alalım. Ancak YÜKSEK BENLİĞE rehin verilen her birinin durumu bambaşka bir konudur. *Bu İlahi Şahidi cezasız bir şekilde çağıramazsınız,* ve bir kez kendinizi onun vesayeti altına soktuğunuzda, Parıldayan Işıktan parlamasını ve varlığınızın tüm karanlık köşelerini araştırmasını istediniz; bilinçli olarak, nedeninizi not almak, eylemlerinizi incelemek ve her şeyi hesabınıza girmek için Karma'nın İlahi Adaletini çağırdınız. Adım, doğum yapan bebeğinki kadar geri alınamaz. Kendinizi bir daha asla Avidyâ ve sorumsuzluğun matrisine geri zorlayamazsınız. Dünyanın en uç noktalarına kaçmanıza ve kendinizi erkeklerin gözünden saklamanıza veya toplumsal girdabın kargaşasında unutulmaya çalışmanıza rağmen, Işık sizi bulacak ve her düşüncenizi, sözünüzü ve eyleminizi hafifletecektir. HPB'nin yapabileceği tek şey, aranızdaki her ciddi kişiye, en içten kardeşçe bir sempati ve çabalarınız için iyi bir sonuç için umut göndermektir. Yine de cesaretiniz kırılmasın, ama dene, asla denemeye devam et; [Sayfa 40 ve 63'ü okuyun. *Sessizliğin Sesi.]* Yirmi başarısızlık, yukarı doğru pek çok yılmaz mücadele ile takip edilirse, telafi edilemez değildir. Dağlara tırmanmak öyle değil mi? Ve ayrıca şunu da bilin ki, Karma Ezoterist'in hesabına acımasızca, cahillerde gözden kaçan kötü eylemler kaydederse, yine de aynı derecede doğrudur ki, her iyi eylemi Yüksek Benlik ile olan ilişkisi nedeniyle yüz kattır. iyilik potansiyeli olarak yoğunlaştı.

Son olarak, başucunuzda hiçbir Üstat görmeseniz de, durgun gecenin sessizliğinde işitilebilir bir fısıltı duysanız da, Kutsal Güç sizinle ilgili, Kutsal Işık ruhani ihtiyaç saatinize parlıyor. ve özlem ve özlemler ve sapkınlık veya ahlaki zayıflık nedeniyle bazılarınız bu yüksek güçlerden kendinizi koparırsanız ve Avîtchi'ye götüren teslimata adım atarsanız, MASTERS'ın veya onların mütevazı ağızlıklarının ve hizmetçilerinin hatası olmayacaktır.

Ek

Makalelere İlişkin Notlar I, II, III

Sayfa 436

(Sayfa 530) Batı'daki öğrenciler, Ses'de gizli yatan kuvvetler, belirli kelimelerin nasıl telaffuz edileceğini anlayanlar tarafından yaratılabilecek öaşik titreşimler hakkında çok az fikre sahipler veya hiç fikirleri yok. Om veya " *Om mani padme uğultu "* kozmik güçlerle ruhsal yakınlık içindedirler, ancak doğal düzenleme veya hecelerin bulunduğu sıra hakkında bilgi sahibi olmadan çok az şey başarılabilir. "Om", elbette, farklı titreşimleri ayarlayan iki, üç veya yedi hece olarak telaffuz edilebilen Aum'dur.

Şimdi, harfler, ses sesleri olarak, müzik notalarına ve dolayısıyla sayılar ve renklere karşılık gelemez; dolayısıyla güçler ve Tattvalar ile. Evrenin Tattva'lardan inşa edildiğini hatırlayan kişi, vokal seslerin uygulayabileceği güçle ilgili bir şeyi kolayca anlayacaktır. Alfabedeki her harf, ister üç, dört, ister yedi ayrı veya kırk dokuz harfe bölünmüş olsun, kendi rengine veya renk tonuna sahiptir. Alfabetik harflerin renklerini, düzlem ve kuvvetler ölçeğindeki yedi ve kırk dokuz renk ve gölgenin karşılık gelen sayılarını öğrenen ve yedi düzlemdeki sıralarını bilen kişi, sanatta kolaylıkla ustalaşacaktır. onları yakınlığa veya etkileşime sokmak. Ancak burada bir zorluk ortaya çıkıyor. Senzar ve Sanskrit alfabeleri ve diğer Gizli diller, diğer güçlerin yanı sıra, her harf için bir sayı, renk ve farklı heceye sahip ve eski Mozaik İbranice de vardı. Ama bu dillerden herhangi birini bilen kaç öğrenci var? Bu nedenle, zamanı geldiğinde öğrencilere yalnızca Latin harflerine eklenen sayıları ve renkleri öğretmek yeterli olmalıdır (NB Latince'de telaffuz edildiği gibi, Anglo-Sakson, İskoç veya İrlandaca'da değil). Ancak bu, şu anda erken olacaktır.

Mantra Operatörü (Sayfa 531) Sadece gezegenlerin değil, aynı zamanda alfabenin her harfine karşılık gelen burç takımyıldızlarının rengi ve sayısı, herhangi bir özel hece ve hatta harf yapmak için gereklidir. *operatif. [* Görmek *Sessizliğin Sesi.* s. viii.] bu nedenle, örneğin bir öğrenci Buddhi'yi işe yarar hale getirecekse, Mantranın ilk kelimelerini nota zikretmesi gerekir *mi.* Ama yine de vurgulamak için daha da ileri gitmesi gerekirdi. *mi,* ve zihinsel olarak bu sese ve notaya karşılık gelen sarı rengi, " *Om mani padme uğultu ";* bu, notun yerel, Sanskritçe ve hatta Senzar'da aynı adı taşıdığı için değil, çünkü öyle değil - M harfi ilk harfi takip ettiği ve bu kutsal formülde aynı zamanda yedinci ve dördüncü olduğu için. Buddhi olarak ikinci; Buddhi-Manas olarak, ikinci ve üçüncü birleşiktir.

HPB

SAYFA 439

[Aşağıdaki notlar öğrenciler tarafından sağlanmıştır ve HPB tarafından onaylanmıştır]

Pisagor Dörtlüsü ya da Tetraktys, kendi içinde, noktayı, çizgiyi, yüzeysellikleri, katıyı içerdiği için Kosmos'un simgesiydi; başka bir deyişle, tüm biçimlerin esasları. Mistik temsili, üçgenin içindeki noktadır. Decad veya tam sayı, Dörtte bulunur; dolayısıyla, 1 + 2 + 3 + 4 = 10.

SAYFA 453

	SUNDAY	MONDAY	TUESDAY	WED'D'Y	THU'DAY	FRIDAY	SAT'DAY
First Quarter	☉	☽	♂	☿	♃	♀	♄
Second Quarter	♂	☿	♃	♀	♄	☉	☽
Third Quarter	♃	♀	♄	☉	☽	♂	☿
Fourth Quarter	♄	☉	☽	♂	♀	♃	♀

Ö

SAYFA 477

Zor geçiş: “Unutmayın. . . . gerçekten aşağıda bir gizem, ‡ [Bkz. Sayfa 444] biraz güçlendirilirse öğrenci için biraz daha netleşebilir. " (**Sayfa 532)** “İlksel Üçgen”, Üçüncü Logolar'da veya Cennetsel İnsan'da Üçgen olarak kendini yansıtan ve sonra ortadan kaybolan İkinci Logolardır. “Biçimlendirici yaratımın gücünü” içeren Üçüncü Logolar, Tetrakty'leri Üçgenden geliştirir ve böylece Yedi Yaratıcı Güç olur ve onu oluşturan ilk Üçgen ile bir Decad yapar. Bu cennetsel Üçgen ve Tetraktys, astral paradigmatik insan olarak Madde Evrenine yansıdığında tersine çevrilir ve Üçgen veya biçimlendirici güç, tepesi aşağıya bakacak şekilde Kuvaterner'ın altına atılır: bu astral paradigmanın Monad'ı insanın kendisi bir Üçgendir, Kuaterner ve Üçgene ilksel Üçgenin Cennetsel İnsan ile doğduğu ilişkiyi gösterir. Dolayısıyla “üst Üçgen. . . aşağıdaki kil adamında değişti *yedi.* Burada yine Üçgeni izleyen nokta, Monad'ın Üçlü haline gelmesi, Kuaterner ve alt yaratıcı üçgen ile Decad'ı, mükemmel sayı oluşturur. "Yukarıdaki gibi, aşağıda da öyle."

Öğrenci, burada edindiği bilgileri s. 477'de verilen bilgilerle ilişkilendirmek konusunda başarılı olacaktır. Burada üst Üçgen Mor, Çivit Mavisi, Mavi olarak verilmiştir ve Menekşe'yi Mahat olarak İndigo ile ve maviyi ümik Aura olarak tüm formların paradigması olarak ilişkilendirir. Kuaterner'de, sarı madde olarak Sarı-Turuncu, Yaşam ve yaratıcı güç olan Kırmızı-Turuncu ile ilişkilidir. Yeşil, aradaki uçaktır.

Bir sonraki aşama şimdi açıklanmaktadır. Yeşil yukarı doğru Menekşe, İndigo, Maviye geçer, Üçgen onu almak için açılır ve böylece Menekşe, İndigo, Mavi, Yeşil kare oluşturur. Bu, Kırmızı-Turuncu, Sarı-Turuncu ve Sarıyı bırakır ve bunlar, böylece dördüncü üyelerini kaybettiler, ancak bir üçgen oluşturabilirler. Bu üçgen, maddeye iniş için aşağıyı gösterecek şekilde döner ve "kaba

doğa, tersine çevrilmiştir ”ve bu kelimeleri izleyen diyagramdaki gibi görünür. [Görmek *yukarıda,* ben. 89,

90 ve 95.]

Renk ve Ruhsal Ses (Sayfa 533) Mükemmel insanda Kırmızı, Yeşil tarafından emilecektir; Sarı, Indigo ile bir olacak; Sarı-Turuncu, Mavi olarak emilecektir; Violet, onunla bağlantılı olmasına rağmen Gerçek Adam'ın dışında kalacaktır. Ya da renkleri tercüme etmek için: Kâma Aşağı Manalarda emilecektir; Buddhi, Manas ile bir olacak; Prâna, Aurik Yumurtada emilecektir; fiziksel beden bağlı, ancak gerçek hayatın dışında kalır.

A. esant

Sayfa 481

Şu anda beş duyuya insanlığın mülkiyeti bu dünya üzerinde iki tane daha eklenecek. Altıncı his, psişik renk duygusudur. Yedinci, ruhsal sestir. İkinci talimatta, yedi ana renk için düzeltilmiş titreşim oranları ve modülasyonları verilmiştir. Bunları inceleyerek, her rengin öncekinden 42 veya 6x7'lik bir adımla farklı olduğu görülüyor.

462	**Kırmızı**	**+**	**42**	**=**	**504**	**Üçüncü Oktav psişik renk algıları**
504	**Portakal**	**+**	**42**	**=**	**546**	
546	**Sarı**	**+**	**42**	**=**	**588**	
588	**Yeşil**	**+**	**42**	**=**	**630**	
630	**Mavi**	**+**	**42**	**=**	**672**	
672	**Indigo**	**+**	**42**	**=**	**714**	
714	**Menekşe**	**+**	**42**	**=**	**756**	
756	**Kırmızı**	**+**				

Süreci geriye doğru taşıyıp 42'yi çıkarırsak, bu küre için birinci veya zemin renginin yeşil olduğunu görürüz.

	Yeşil	**İlk yarı oktav**
42	**Mavi**	
84	**Indigo**	
126	**Menekşe**	
168	**Kırmızı**	**İkinci oktav**
210	**Portakal**	
252	**Sarı**	
294	**Yeşil**	
336	**Mavi**	
378	**Indigo**	
420	**Menekşe**	
462	**Kırmızı**	

Üçüncü ve dördüncü oktavlar ısı ve aktinik ışınlardır ve şu anki algımıza göre görünmezler.

Yedinci duyu, ruhsal sestir; ve altıncı titreşimler 7x7'lik adımlarla yedinci ilerlemenin titreşimleri 6x7'lik adımlarla ilerlediğinden. Bu onların tablosu:

	Fa	**Yeşil Ses**	**İlk yarı oktav**
49	**Sol**	**Mavi Ses**	
98	**La**	**Indigo Sound**	
147	**Si**	**Menekşe Ses**	
196	**Yapmak**	**Kırmızı Ses**	**İkinci Oktav**
245	**Yeniden**	**Turuncu Ses**	
294	**Mi**	**Sarı Ses**	
343	**Fa**	**Yeşil Ses**	
392	**Sol**	**Mavi Ses**	
441	**La**	**Indigo Sound**	
490	**Si**	**Menekşe Ses**	
539	**Yapmak**	**Kırmızı Ses**	
vs vs,			

Beşinci anlam bizim elimizde: muhtemelen geometrik biçimdedir ve ilerleme adımları 5x7 veya 35 olacaktır.

Dördüncü anlamda fiziksel işitme, müzik ve ilerlemeleri 28 veya 4x7'dir. Bunun gerçeği, müzik notalarının titreşimleri konusunda Bilim teorilerine uygun olmasıyla kanıtlanmaktadır. Ölçeğimiz aşağıdaki gibidir.

- , 28, 56, 84, 112, 140, 168, 196, 224, 252, 280, 308, 336, 364, 392, 420, 448, 476, 504, 532, 560, 588, 616, 644, 672, 700.

Müzik bilimine göre C, E, G notaları titreşim oranlarında 4, 5, 6 şeklindedir. Aynı oran üçlü G, B, D ve F, A, C notaları arasında elde edilir. Bu, ölçeği verir ve titreşimleri C'ye indirgeyerek, yedi notanın C'ye oranları şöyledir:

1	**9/8**	**5/4**	**4/3**	**3/2**	**5/3**	**15/8**	**2**
C	**D**	**E**	**F**	**G**	**Bir**	**B**	**C**

Bunları tam sayılara indirgeyerek, bir oktav elde ederiz:

24	**27**	**30**	**32**	**36**	**40**	**45**	**48**
C	**D**	**E**	**F**	**G**	**Bir**	**B**	**C**

(Sayfa 535) Benzer bir hesaplama ile bir oktavı C 'nin altına ve C'nin üstüne koyabiliriz. " Bu üç oktavı aynı hizaya yazıp yediyle çarparak, dördüncü anlam için titreşim tablomuzla neredeyse tam bir örtüşme elde ederiz.

Müzik Masası							
Dördüncü His	**Ölçek Oranı**				**Ürün**		
28	**4**	**x**	**7**	**=**	**28**	**E**	
56	**8**	**x**	**7**	**=**	**56**	**F**	
84	**12**	**x**	**7**	**=**	**84**	**G**	
112	**16**	**x**	**7**	**=**	**112**	**Bir**	
140	**20**	**x**	**7**	**=**	**140**	**B**	
168	**24**	**x**	**7**	**=**	**168**	**C**	
196	**27**	**x**	**7**	**=**	**189**	**D**	
. . .	**30**	**x**	**7**	**=**	**210**	**E**	
224	**32**	**x**	**7**	**=**	**224**	**F**	
252	**36**	**x**	**7**	**=**	**252**	**G**	
280	**40**	**x**	**7**	**=**	**280**	**Bir**	
308	**45**	**x**	**7**	**=**	**315**	**B**	
336	**48**	**x**	**7**	**=**	**336**	**C**	
364	**54**	**x**	**7**	**=**	**378**	**D**	
392							
420	**60**	**x**	**7**	**=**	**420**	**E**	
448	**64**	**x**	**7**	**=**	**448**	**F**	
476							
504	**72**	**x**	**7**	**=**	**504**	**G**	
532							
560	**80**	**x**	**7**	**=**	**560**	**Bir**	
588							
616	**90**	**x**	**7**	**=**	**630**	**B**	
644							
672	**96**	**x**	**7**	**=**	**672**	**C**	

HC

Bazı Sözlü Öğretiler Üzerine Notlar

Üç Hayati Hava

(Sayfa 537) O, Sushumnâ'dan geçen saf akkâsha'dır: iki veçhesi Idâ ve Pingalâ'da akar. Bunlar

üç hayati havadır ve Brâhmanical ipliği ile sembolize edilir. İrade tarafından yönetilirler. İrade ve Arzu, aynı şeyin yüksek ve düşük yönleridir. Dolayısıyla kanalların saflığının önemi; çünkü Will'in canlandırdığı hayati havaları kirletirlerse, Kara Büyü ortaya çıkar. Pratik Okültizmde tüm cinsel ilişkinin yasak olmasının nedeni budur.

Sushumnâ, Idâ ve Pingalâ'dan bir dolaşım kurulur ve merkezi kanaldan tüm vücuda geçer. (İnsan bir ağaçtır; içinde makrokozmos ve mikrokozmos vardır. Bu nedenle ağaçlar semboller olarak kullanılmıştır; Dhyân-Chohanik cisim bu şekilde tasvir edilmiştir.)

Auric Yumurta

Auric Yumurta, titreşen bir metal disk üzerinde kumun oluşturduğu eğrilerden düşünülebilecek eğriler halinde oluşturulur. Her atom, her cisim gibi, her bir merkezin kendi Aura Yumurtası'na sahiptir. İçine uygun malzemeler atılan bu Auric Yumurta bir savunmadır; Hiçbir vahşi hayvan, ne kadar vahşi olursa olsun, Yogî'ye bu şekilde korunarak yaklaşmaz: Yüzeyinden tüm habis etkileri geri savurur. Hiçbir İrade gücü Auric Yumurta ile tezahür ettirilmez.

S. Hayati esintilerin dolaşımı ile Yogî'nin Auric Yumurtasını saldırganlığa karşı bir savunma yapma gücü arasındaki bağlantı nedir?

C. Bu soruyu cevaplamak imkansızdır. Bilgi, Magic'in son sözüdür. Koruma kadar kolay bir şekilde yok edebilen Kundalini ile bağlantılıdır. Cahil zalim kendini öldürebilir.

Q. *Bir çocuğun Auric Yumurtası, özel amaçlar için ihtiyaç duyduğu materyaller - örneğin Mâyâvi Rûpa tarafından - Üstat tarafından içine atılabilecek Ãkâsha farklılaşması mıdır?*

[Soru biraz anlaşılmaz bir şekilde ifade edilmişti. Anlaşılan soruyu soran kişinin bilmek istediği şey, Auric Egg'in Akâsha'nın farklılaşması (Sayfa 538) olup olmadığıdır; çocuk bir adam olduğunda, bir Üstad ise, özel amaçlar için gerekli malzemeleri dokuyabilirdi.]

A. Soruyu bir Üstadın bir çocuğun Aurik Yumurtasına bir şey koyması veya onun üzerinde hareket etmesi anlamında ele alındığında, Auric Yumurta Karmik olduğundan ve bir Üstadın bile böyle Karmik kayıtlara müdahale etmesi gerekmediği için bu yapılamaz. Eğer Üstat, kişinin sorumlu olmadığı veya o kişiliğin Yüksek Benliğinden gelmeyen başka birinin Aurik Yumurtasına herhangi bir şey koyacaksa, Karmik adalet nasıl sağlanabilir?

Üstad, derecesine göre kendi Auric Egg'ini kendi gezegeninden, hatta kürenin veya evreninkinden çekebilir. Bu zarf, tüm Karmik nedenlerin yuvasıdır ve her şeyi hassas bir plaka gibi fotoğraflamaktadır.

Çocuğun neredeyse saf beyaz renkli çok küçük bir Auric Yumurta vardır. Aurik Yumurta, doğumda neredeyse saf Ãkâsha ve yedinci yıla kadar potansiyel veya gecikmeli olarak kalan Tanhâ'lardan oluşur.

Bir aptalın Auric Egg'inin insan olduğu söylenemez, yani Manas ile karıştırılmaz. Öshiktir

Bir Auric Yumurta yerine titreşimler — bitkininki, mineral veya başka bir nesneninki gibi malzeme zarfı.

Auric Yumurta, periyodik yaşamlardan Ebedi Yaşama aktarıcıdır, *yani* Prâna'dan Jîva'ya. Ortadan kaybolur ama kalır.

Roma Katolik ve Rum Kiliselerinin itirafının bu kadar büyük bir günah olmasının nedeni, itirafçının iradesinin gücüyle tövbe edenin Auric Yumurtasına müdahale etmesi, kendi Auric Yumurtasından yapay olarak yayılması ve çimlenme için tohum atmasıdır. Konusunun Auric Yumurtası. Hipnotik telkiyle aynı çizgide.

Yukarıdaki açıklamalar Hipnotizm için de aynı şekilde geçerlidir, ancak ikincisi psiko-fiziksel bir güçtür ve onun birçok ciddi tehlikesinden birini oluşturan da budur. Aynı zamanda alkol ya da afyon alışkanlığının telkiniyle kırılmasında olduğu gibi "iyi bir şey kirli kanallardan geçebilir". Mesmerizm, eğer niyet tamamen safsa, Okültist tarafından kötü alışkanlıkları ortadan kaldırmak için kullanılabilir; daha yüksek düzeyde olduğu gibi, niyet her şeydir ve iyi niyet iyiye gitmelidir.

S. Auric Yumurta, Mânasik Prensip olan "Işık Sütununun" genişlemesi midir ve bu yüzden çocuğu yedinci yılına kadar çevrelemiyor mu?

The Dweller on the Threshold (Sayfa 539) *A.* Aurik Yumurtadır. Auric Yumurta doğumda oldukça saftır, ancak bu, Manas'ın yedinci yılda onu renklendirip boyamayacağı sorusudur. Mânasic genişleme saf Ãkâsha'dır. Manas ışını, alt İlkelerin girdabına indirilir ve rengi değiştirilir ve Kamic Tanhalar ve bedensel organizmanın kusurları tarafından bu kadar sınırlandırılır, kişiliği oluşturur. Kalıtsal Karma çocuğa yedinci yıldan önce ulaşabilir, ancak Manas'ın inişine kadar hiçbir bireysel Karma devreye giremez.

Auric Yumurta Adam İçin
Astral Işık Dünya İçin Olduğu Gibi Eter
Astral Işık İçin Olduğu Gibi Akâsha Eter
İçin

Kritik durumlar numaralandırmada dışarıda bırakılmıştır. Onlar Laya Merkezleri veya bilincimizdeki eksik halkalardır ve bu dört planı birbirinden ayırır.

Dweller

"Eşikteki Sakin" iki durumda bulunur: (*a)* Üçgenin Kuaterner'den ayrılması durumunda; (*b)* Kâmic arzuları ve tutkuları o kadar yoğun olduğunda Kâma Rûpa, Ego'nun Devachanik döneminin ötesinde Kâma Loka'da varlığını sürdürür ve böylece Devachanic Varlığın reenkarnasyonundan (*Örneğin,* reenkarnasyon iki yüz veya üç yüz yıl içinde gerçekleştiğinde). "Sakin" ait olduğu Reenkarne Ego'ya olan yakınlığıyla çekiliyor ve

ona ulaşamayan, yeni kişiliğin Kâma'sına bağlanır ve Eşikte Yerleşimci olur, Kâmik unsuru güçlendirir ve ona tehlikeli bir güç verir. Bazıları bu sebepten deliye döner.

Akıl

Beyaz Üstat her zaman ilk başta güçlü bir zekaya sahip değildir. Aslında HPB, entelektüel güçleri ortalamanın altında olan Üstadları biliyordu. Ona gücünü veren Üstadın saflığı, herkese eşit sevgisi, Doğa ile, Karma ile, "İçsel Tanrısı" ile çalışmasıdır. Tek başına akıl Kara Büyücü yapacak. Çünkü zekâ tek başına gurur ve bencillikle eşlik eder: entelektüeldir *artı* insanı yükselten manevi. Çünkü maneviyat, gurur ve kibri önler.

Metafizik, Yüksek Manaların alanıdır; buna karşılık (**Sayfa 540)** Fizik, Fizik Bilimi ve maddi şeyler üzerine düşünen Kâma-Manas'ın fizikidir. Kâma-Manas her İlke gibi yedi derecelidir. Maneviyatı olmayan Matematikçi, ne kadar büyük olursa olsun, Metafiziğe ulaşamayacaktır; ancak Metafizikçi, en yüksek Matematik kavramlarına hakim olacak ve ikincisini öğrenmeden bunları uygulayacaktır. Doğuştan Metafizikçi Psişik Plan pek bir anlam ifade etmeyecektir: Aradığı şey olmadığı sürece, hatalarını ona girer girmez görecektir. Müzik ve diğer Sanatlarla ilgili olarak, Ruh veya teknik hakimiyetin olduğu orantılı olarak Mânasic veya Kâma-Mânasic İlkesinin çocuklarıdırlar.

Karma

Her enkarnasyondan sonra, Mânasik Işın Babası Ego'ya geri döndüğünde, atomlarından bazıları geride kalır ve dağılır. Manasik atomlar, Tânhic ve diğer “nedenler”, Manas ile aynı doğaya sahip olup, güçlü yakınlık bağları tarafından ona çekilir ve Ego'nun reenkarnasyonunda, hatasız bir şekilde ona çekilir ve Karmasını oluşturur. Bunların hepsi toplanıncaya kadar, bireysellik yeniden doğuştan özgür değildir. Yüksek Manas, gönderdiği Işın'dan sorumludur. Işın kirlenmezse, kötü Karma üretilmez.

Turîya Devleti

Karmasız hale gelirken, kötü Karmanın yanı sıra iyi Karma'dan da kurtulmak gerektiğini ve iyi Karma edinmeye doğru başlayan Nidânaların diğer yönde indüklenenler kadar bağlayıcı olduğunu unutmamalısınız. İkisi de Karma.

Yogiler, Üçgen Kuvaterner'den ayrılmadıkça Turîya durumuna ulaşamazlar.

Mahat

Mahat, [Kosmos'un] Üçüncü Düzleminde tezahür etmiş evrensel Parabrâhmic Mind (tek Manvantara için). Işığın düzlemden düzleme düştüğü ve farklılaştığı Yasadır. Mânasaputralar onun yayılmasıdır.

Tek başına insan, Evreni bu varoluş düzleminde kavrayabilir.

Varoluş *dır-dir;* ama varlık onu hissetmediğinde, sonsuza kadar öyle değildir. Bir operasyonun acısı hasta hissetmese de vardır ve hasta için değildir.

Korku ve Nefret (Sayfa 541)

Nasıl İlerlenir

Q. AUM nasıl okunur?

A. Önce fiziksel olarak uygulanmalıdır; her zaman aynı perdede, öğrencinin belirli rengi bulunduğunda aynı şekilde keşfedilmesi gerekir, çünkü her birinin kendi tonu vardır.

AUM, iki sesli ve bir yarı sesli harften oluşur ve ikincisi uzatılmalıdır. Tıpkı Doğanın Fa'sı olduğu gibi, her insanın kendine ait: Doğa'dan farklı olan insan. Beden bir enstrümanla ve Ego ile oyuncuya benzetilebilir. Kendiniz üzerinde etki üreterek başlarsınız; sonra yavaş yavaş Tattva'lar ve İlkeler üzerinde oynamayı öğrenirsiniz; önce notaları, sonra akorları, sonra melodileri öğrenin. Öğrenci her akorda ustalaştıktan sonra, Nature ve diğerleri için iş arkadaşı olmaya başlayabilir. Daha sonra, kendi doğası hakkında edindiği deneyimle ve akorların bilgisiyle, bir başkasında faydalı olacak şekilde grev yapabilir ve bu nedenle yararlı sonuçlar için bir açılış notu görevi görür.

Her düzlemde geometrik üçgenin net bir temsiline sahip olmaya çalışın, kavram giderek daha metafizik hale geliyor ve öznel Üçgen, Ãtmâ-Buddhi-Manas ile bitiyor. Ancak bu Üçgenin tüm formları altında bilerek başarabilirsiniz, *Örneğin,* Geçmişi ve geleceği şimdiki zamanda kuşatarak. Kuaterner'i Üçgende birleştirmeniz gerektiğini unutmayın. Aşağı Manas, Kâma, Prâna ve Linga ile yukarı doğru çekilir, geride sadece fiziksel beden bırakılır, alt Manas daha yükseğe güçlenir.

Zihin ve Ruh yaşam sırasında bunun üzerine yerleştirilirse, Devachan'da bile Okültizmde ilerleme sağlanabilir; ama bu sadece bir rüyada olduğu gibidir ve bilinçli bir çalışma ile canlı tutulmadıkça bir rüyanın anısı kaybolurken bilgi de kaybolacaktır.

Korku ve Nefret

Korku ve nefret esasen bir ve aynıdır. Hiçbir şeyden korkmayan asla nefret etmez ve hiçbir şeyden nefret etmeyen asla korkmaz.

Üçgen

S. Şu cümlenin anlamı nedir: "Her düzlemde Üçgenin net bir görüntüsünü oluşturun;" Örneğin, Astral Düzlemde Üçgen olarak ne düşünülmelidir?

*A. [*HPB, sorunun anlamını ifade edip etmediğini sordu (**Sayfa 542)** Üçgen veya yol

Üçgeni "ışık ekranı" üzerinde temsil eder. Soru soran, ikincisinin anlam olduğunu açıklıyor,
HPB, Yogi'nin soyut olanı kendisine temsil edebileceği Râja Yoga'nın yedi basamağından dördüncüsü olan Turîa durumunda olduğunu söyledi. Bu durumun altında, koşullandırılmış algı gücü, üzerinde düşünmek için bir biçime sahip olmalıdır; kendisi için Arûpa'yı temsil edemez. Turîya durumunda Üçgen kendi içindedir ve hissedilir. Turîya durumunun altında Atmâ-Buddhi-Manas'ı temsil eden bir sembol olmalıdır. Bu salt geometrik bir Üçgen değil, düşünceyi mümkün kılmak için görüntülenen Triad. Bu Triad'dan, belirsiz de olsa Manas'ın bir tür temsilini yapabiliriz; Atmâ iken hiçbir görüntü oluşmaz. Üçgeni daha yüksek düzlemlerde kendimize temsil etmeye çalışmalıyız. Manas'ı Buddhi'nin gölgesinde bırakmış ve Ãtmâ'ya dalmış olarak görmeliyiz. Yalnızca Yüksek Ego Manas temsil edilebilir; *Zanoni.* Çok iyi bir Medyum bunu görebilir.

Psişik Vizyon

Bununla birlikte, psişik vizyon arzu edilmemelidir çünkü Psyche dünyevi ve kötüdür. Bilim ilerledikçe, psişiklere ulaşılacak ve anlaşılacaktır; Psikizmin içinde manevi hiçbir şey yoktur. Bilim, kendi bakış açısından kendi düzleminde doğrudur. Enerjinin Korunumu yasası, psişik hareketin hareket tarafından üretildiğini ima eder. Psişik hareket, yalnızca maddi bir düzlem olan Psişik Düzlemdeki harekettir, Psikolog, onun içinde maddenin ötesinde hiçbir şey görmeyen haklıdır. Hayvanların Ruhları yoktur, ancak psişik görüşe sahiptirler ve psişik koşullara duyarlıdırlar; bunların sağlıklarına, vücut durumlarına nasıl tepki verdiğini gözlemleyin.

Hareket soyut Tanrı'dır; en yüksek düzlemde, mutlak Arûpa'dır; ama en düşük seviyede sadece mekaniktir. Psişik eylem, fiziksel hareket alanı içindedir. Ere psişik eylem beyinde ve sinirlerde geliştirilebilir, onu Fiziksel Düzlemde üreten yeterli eylem olmalıdır. Fiziksel bedende hareket yaratamayan felçli hayvan düşünemez. Medyumlar yalnızca farklı malzeme yoğunluğu düzleminde görürler; bazen onlar tarafından elde edilen manevi bakışlar ötesindeki bir düzlemden gelir. Bir Medyumun vizyonu, olduğu gibi, ışıklı odaya gelen ve oradaki her şeyi yapay bir ışıkla gören bir kişidir; ışık söndüğünde görüş kaybolur. Ruhsal vizyon, içindeki ışıkla, bedenin kile altında saklı ışığı görür,

Üçgen ve Kuaterner (Sayfa 543) Psişik dış ışıkla görme, vizyon o ışığın doğası ile renklendirilir.

X. üç uçakta görmüş gibi hissettiğini söyleyen HPB, her bir uçağın yedi katlı, Astral'in de birbiri gibi olduğunu söyledi. Görme duyusu ile bir masanın vizyonunu Fiziksel Düzlemde örnek olarak verdi; retina izlenimiyle gözleri kapalı, hareketsiz görmek; beyinde korunan görüntüsü; hafıza ile geri çağrılabilir; rüyada görülebilir; veya bir atom yığını olarak; veya parçalanmış olarak. Bunların hepsi Fiziksel Düzlemde. Sonra Astral Düzlemde yeniden başlayabilir ve başka bir septenary elde edebiliriz. Bu ipucu takip edilmeli ve üzerinde çalışılmalıdır.

Üçgen ve Kuaterner

S. Linga Sharîra'nın rengi olan menekşe, neden ▵, Makrokozmos şöyle düşünüldüğünde ▵, böylece sarıyı, Buddhi'yi aşağı Kuaterner'e mi fırlatır? □

A. Makrokozmosta "alt Kuaterner" den bahsetmek yanlıştır. Bu, tüm sembollerin en yüksek, en kutsal olanı Tetraktys'tir. En yüksek meditasyonda, Aşağı Manas'ın Triad'a çekildiği bir an gelir, bu da Kuaterner, Pisagor Tetraktileri haline gelir, Kuaternay olanı alt Triad olarak bırakır ve sonra tersine çevrilir. Triad, Aşağı Manas'ta yansıtılır. Yüksek Manalar kendini yansıtamaz, ancak Yeşil yukarı çıktığında Yüksek için bir ayna olur; derneklerinden geçmiş, artık Yeşil değildir. Psyche daha sonra spiritüel hale gelir, Ternary Dördüncüde yansıtılır ve Tetrakty'ler oluşturulur. Ölmediğin sürece, Yüksek Üçlüsü yansıtacak bir şey olmalı; çünkü yüksek planlarda aktarılan deneyimleri uyanık bilince geri getirecek bir şeyler olmalı. Aşağı Manas, trans sırasında üzerinde yapılan izlenimleri tutan bir tablettir.

Turîya durumuna Dördüncü Yola girilir; İkinci Makalede sayfa 478'deki şemada gösterilmiştir.

S. Yoğun titreşen mavinin ortasında beliren ışık çizgilerinden oluşan bir üçgenin anlamı nedir?

A. Üçgeni dışarıda görmek hiçbir şeydir; bu sadece Üçlünün Aurik Zarf üzerindeki bir yansımasıdır ve görenin Üçgenin dışında olduğunu kanıtlar. Oldukça farklı bir şekilde görülmelidir. Mecbursun (**Sayfa 544)**
Kendinizi onunla birleştirmeye, onunla özdeşleştirmeye çalışın. Sadece Astral'de bir şeyler görüyorsunuz. "Herhangi birinizde Üçüncü Göz açıldığında, bana söyleyeceğiniz çok farklı bir şey olacak."

S. Önceki sorudaki "Işık Sütunu" na referansla, Aurik Zarf Yüksek Ego mudur ve Halka-Geçer-Değil'e karşılık gelir mi?

[Bu soru çok ileri gittiği için yanıtlanmadı. Ring-Pass-Not, tezahür eden Evrenin çevresindedir.]

Nidânas

S. Nidânas'ın kökü Avidyâ'dır. Bunun Mâyâ'dan farkı nedir? Ezoterik olarak kaç Nidana var?

A. Yine çok fazla isteniyor. Nidânalar (Şarkiyatçılar anlamında değil) nedenlerin ve sonuçların bir araya gelmesi cehaletten kaynaklanmaz. Cehalet içinde hareket ettikleri kesinlikle söylenemeyen Dhyân Chohans ve Devas tarafından üretilirler. Cehalet içinde Nidânalar üretiyoruz. Fiziksel Düzlemde başlayan her neden, tüm sonsuzluğa kadar her düzlemde eylem kurar. Bunlar, düzlemden düzleme "sonsuzluk perdesine" yansıyan ebedi etkilerdir.

Manas

S. Manas'ın ayrı sınıflandırması nedir? Aşağı Manas'ın yedi derecesi vardır ve muhtemelen Yedi Yüksek Derecesi vardır. O halde on dört derece Manas var mı, yoksa bir bütün olarak ele alındığında Manas kırk dokuz Mânasik yangınına bölünmüş mü?

A. Kesinlikle on dört tane var, ama yürüyemeden koşmak istiyorsun. Önce üçünü öğrenin ve sonra kırk dokuza geçin. Agni'nin üç Oğlu vardır; yedi olurlar ve sonra kırk dokuza tekamül ederler. Ama hala üçünü nasıl üreteceğinizi bilmiyorsunuz. İlk olarak, "Kutsal Ateş" in nasıl üretileceğini öğrenin. *Puranalar.* Kırk dokuz yangın, üçlünün sürtüşmesiyle kendi içimizde üretilecek olan Kundalinî halleridir. Önce ayrı gövdeyi ve sonra her İlkenin bedenini öğrenin. Ama her şeyden önce ilk Triad'ı (üç hayati hava) öğrenin.

Omurilik

S. Sempatik sinir ve okültizmdeki işlevi nedir? Sadece hayvan evriminin belirli bir aşamasından sonra mı bulunur ve karmaşık bir şekilde ikinci bir omuriliğe doğru evrimleşiyor gibi görünüyor.

Prâna ve Antahkarana (Sayfa 545) *A.* Bir sonraki Turun sonunda, İnsanlık yeniden erkek-dişi olacak ve sonra iki omurilik olacak. Yedinci Yarışta ikisi bir araya gelecek. Evrim Irklara tekabül eder ve Irkların evrimi ile sempatik kişi gerçek bir omuriliğe dönüşür. Yayı sadece öz-bilinç ekleyerek geri getiriyoruz. Altıncı Irk, "puding poşetleri" ne karşılık gelecektir, ancak en yüksek zeka ve maneviyatla mükemmel bir forma sahip olacaktır.

Anatomistler, insan vücudunda yeni dallanmalar ve yeni değişiklikler bulmaya başlıyorlar. Birçok noktada hata yapıyorlar, *Örneğin,* beyaz kan hücrelerinin imalatı dedikleri ama aslında Linga Sharîra'nın aracı olan dalağa gelince. Okültistler, kalbin her dakika bölümünü bilirler ve her biri için bir isim alırlar. Onlara Tanrıların adlarıyla, Brahmâ'nın Salonu, Vishnu'nun Salonu, vb. Diyorlar. Beynin bölümlerine karşılık gelirler. Vücudun atomları, Tanrıların otuz üç krorudur.

Sempatik sinir, ona Shiva'nın Vînâ adını veren Tântrikalar tarafından oynanır.

Prâna

S. İnsanın Prâna - periyodik yaşam ile ilişkisi nedir?

A. Jîva, ancak çocuk doğup nefes almaya başladığında Prâna olur. Bu hayatın nefesi, Nephesh. Astral Düzlemde Prâna yoktur.

Antahkarana

S. Antahkarana, Yüksek ve Aşağı Egolar arasındaki bağlantıdır; projeksiyondaki göbek kordonu ile uyuşuyor mu?

A. Hayır; astrali fiziksel bedenle birleştiren göbek kordonu gerçek bir şeydir. Antahkarana hayalidir, bir konuşma şeklidir ve yalnızca Yüksek Manas'tan Aşağı Manas'a köprüdür. Antahkarana, yalnızca "düşüncenizi yukarı ve aşağı doğru atmaya" başladığınızda var olur. Mâyâvi Rûpa veya Mânasic bedenin fiziksel bedenle maddi bir bağlantısı veya göbek bağı yoktur. Manevi ve

eterik ve her yere engel olmadan veya engel olmadan geçer. Yaralandığında fiziksel beden üzerinde etki gösteren astral bedenden tamamen farklıdır. Devachanik varlık, doğumdan önce bile, Skandha'lardan etkilenebilir, ancak bunların Antahkarana ile hiçbir ilgisi yoktur. Etkilenir, *Örneğin,* reenkarnasyon arzusuyla.

S. Sessizliğin Sesi'nde bize olmamız gerektiği söylendi (**Sayfa 546)** *" yolun kendisi "ve başka bir geçitte Antahkarana'nın o yoldur. Bu, Aşağı ve Yüksek Egoların bilinci arasındaki boşluğu doldurmamız gerektiğinden daha fazla bir şey ifade ediyor mu?*

A. Hepsi bu.

S. Yolda yedi portal olduğu söylendi: O halde Antahkarana'nın yedi katlı bir bölümü var mı? Ayrıca Antahkarana savaş alanı mı?

A. Savaş alanıdır. Antahkarana'da yedi bölüm var. Her birinden diğerine geçerken Yüksek Manalara yaklaşırsınız. Dördüncüyü aştığınızda kendinizi şanslı sayabilirsiniz.

Çeşitli

S. Bize söylendi AUM *" fiziksel olarak uygulanmalıdır. " Bu, rengin sesten daha farklı olduğu anlamına mı geliyor, sadece her birimizin gerçek sesine ulaşacağımız renklerle mi oluyor? ve şu* AUM *Ruhsal ve Okült anlamlarına ancak her bireyin Ãtmâ-Buddhi-Manalarına erişildiğinde sahip olabilir mi?*

A. AUM, sadece dudak sesi değil, iyi hareket anlamına gelir. Senet olarak söylemelisin.

S: △, *Ãtmâ-Buddhi-Manas, bulunduğu düzleme göre her varlık için farklı değil midir?*

A. Her İlke farklı bir düzlemdedir. Chelâ, üçü bir olana kadar birbiri ardına yükselmeli, her birini asimile etmelidir. Bu, Üçlü Birliğin köküdür.

Q. In Gizli Doktrin *Ãkâsha'nın Pradhâna ile aynı olduğu söylendi. Akasha yeryüzünün Aurik Yumurtasıdır ve Ãkâsha, Pradhâna ile aynıdır. Ãkâsha, dünyanın Aurik Yumurtasıdır, ancak Ãkâsha ise Mahat'tır. O halde Manas'ın Auric Egg ile ilişkisi nedir?*

A. Mûlaprakriti, Ãkâsha (yedi derece) ile aynıdır. Mahat, Akasha'nın olumlu yönü ve Kosmik Bedenin Manasıdır. Mahat, Manas'ın Buddhi için olduğu gibi Ãkâsha'dır ve Pradhâna, Mûlaprakriti'nin başka bir adıdır.

Auric Yumurta Ãkâsha'dır ve yedi dereceye sahiptir. Saf soyut öz olarak soyut fikirleri yansıtır, ancak aynı zamanda daha düşük somut şeyleri de yansıtır.

Üçüncü Logolar ve Mahat birdir ve Evrensel Akıl Alaya ile aynıdır.

Tetraktys, Chatur Vidyâ veya bir arada dört katlı bilgi, dört yüzlü Brahmâ'dır.

Kutsal Beden Merkezleri (Sayfa 547)

Nâdîs

S. Nâdî'lerin omurgalılarla sabit bir ilişkisi var mı? herhangi bir omurun karşısında veya arasında yer alabilirler mi? Kablonun belirli ve sabit bir kısmını işgal ettikleri kabul edilebilir mi? Anatomistlerin bildiği kordon bölümlerine karşılık geliyorlar mı?

A. HPB, Nâdî'lerin Anatomistlerin bildiği omurilik bölgelerine karşılık geldiğine inanıyordu. Dolayısıyla omurilik boyunca altı veya yedi Nâdî veya pleksus vardır. Bununla birlikte, terim teknik değil geneldir ve herhangi bir düğüm, merkez, ganglion, vb. İçin geçerlidir. Kutsal Nâdîler, Sushumnâ boyunca veya üzerinde ilerleyenlerdir. Altı tanesi Science tarafından biliniyor ve biri (atlasın yakınında) bilinmiyor. Târaka Râja Yogiler bile sadece altıdan söz ederler ve kutsal yedinciden bahsetmezler.

Idâ ve Pingalâ, Sushumnâ'nın bulunduğu kordonun kıvrımlı duvarı boyunca oynarlar. Yarı maddi, pozitif ve negatiftir, güneş ve aydır ve Sushumnâ'nın özgür ve ruhsal akımını harekete geçirirler. Kendilerine ait farklı yolları vardır, aksi takdirde tüm vücuda yayılırlar. Idâ ve Pingalâ'ya yoğunlaşarak "kutsal ateş" üretilir.

Shiva'nın Vînâ'sının (sempatik sistem) bir diğer adı Kâlî'nin Vînâ'sıdır.

Sempatik kordonlar ve Idâ ve Pingalâ, medulla oblongata'nın üzerindeki Triveni adı verilen kutsal bir noktadan başlar. Bu kutsal merkezlerden biri, diğeri ise Brahmarandra, eğer isterseniz, beynin gri maddesi. Aynı zamanda yeni doğan çocukta ön fontaneldir.

Omurga sütuna Brahmâ'nın sopası olan Brahmadanda denir. Bu yine Ascetics'in taşıdığı bambu çubukla sembolize edildi. Himâlayas'ın diğer taraflarında düzenli olarak Mânsarovara Gölü'nde toplanan Yogiler, üç düğümlü bambu sopası taşırlar ve Tridandinler olarak adlandırılırlar. Bu, üç hayati havanın yanı sıra birçok anlamı olan Brâhmanical kordonu ile aynı anlama sahiptir; *Örneğin* bir Brâhman'ın gerçekleşen üç inisiyasyonunu sembolize eder: (*a)* doğumda, gizemli adını Devas'tan aldığı varsayılan Astrolog ailesinden aldığında (aynı zamanda Devalar tarafından başlatıldığı da söylenir); bir Hindu bu ismi ifşa etmekten daha erken ölür; (*b)* yedide, kordonu aldığında; ve (*c)* on bir veya on iki yaşında, kendi sınıfına girdiği zaman.

(Sayfa 548) *S. Bedeni ve organlarını, yazışmalarıyla birlikte incelemek doğru ise, bunların ana hatlarını Nâdîler ve deliklerin diyagramı ile bağlantılı olarak verecek misiniz?*

The	Karşılık gelir
Dalak	**Linga Sharira**
Karaciğer	**Kâma**
Kalp	**Prâna**
Corpora-quadrigemina	**Kâma-Manas**
Resimli vücut	**Manas-Antahkarana**
Epifiz bezi	**Manas**

Ta ki Buddhi-Manas haline geldiği zaman, Buddhi'den gelen Kundalinî'nin titreşen ışığına dokunana kadar.

Epifiz bezi İlahi Düşünceye karşılık gelir. Hipofiz bedeni, Psişik Düzlemin organıdır. Psişik görme, bu bedenin doğrudan optik sinirle bağlantılı olan ve dolayısıyla görmeyi etkileyen moleküler hareketinden kaynaklanır ve halüsinasyonlara yol açar. Hareketi, gözbebeklerine basılarak elde edilebilecek gibi, kolayca ışık parlamalarına neden olabilir. Sarhoşluk ve ateş, hipofiz bezinin hareketiyle görme ve duyma yanılsamalarına neden olur. Bu beden bazen sarhoşluktan o kadar etkilenir ki felç olur. Optik sinir üzerinde bir etki bu şekilde üretilirse ve akım bu şekilde tersine çevrilirse, renk muhtemelen tamamlayıcı olacaktır.

Yediler

S. Fiziksel beden gerçek insan septenaryasının bir parçası değilse, fiziksel maddi dünya Kosmik septenaryanın yedi planından biri mi?

A. Bu. Beden, Ezoterik tabirle bir İlke değildir, çünkü hem beden hem de Linga aynı düzlemdedir; sonra Auric Egg yedinci olur. Beden bir İlkeden çok bir Upâdhi'dir. Yeryüzü ve onun astral ışığı, vücut ve onun Linga'sı kadar birbirleriyle yakından ilişkilidir, yeryüzü Upâdhi'dir. En alt bölümündeki uçağımız dünyadır, en yükseği astraldir. Karasal astral ışık, elbette evrensel Astral Işık ile karıştırılmamalıdır.

S. Fiziksel düzlemde yapabildiğimiz kadarıyla fiziksel bir nesneden septenary olarak bahsedildi (1) *doğrudan onunla iletişime geçin; (* 2) *retinal olarak yeniden üretin; (* 3) *Bunu hatırlamak; (* 4) *hayal et; (* 5) *onu atomik olarak görüntüleyin; (* 6) *parçalanmış görün; (* 7) *- Yedinci nedir?*

Bunlar, onu görmenin yedi yolu: septenary, bir şeyi görme şeklimizdir. Nesnel olarak ayrı mı?

Ükâsha Nature's Sounding-Board (Sayfa 549) *A.* Yedinci, bir düzlemden diğerine köprüler. Sonuncusu fikir, maddenin yoksunluğu ve sizi bir sonraki düzleme taşır. Bir düzlemin en yükseği, bir sonrakinin en aşağısına temas eder. Yedi, renkler ve sesler gibi doğada da bir faktördür. Aynı odun parçasında her biri yedi duyudan biri tarafından algılanan yedi derece vardır. Ahşapta koku en maddi derecedir, diğer maddelerde ise altıncı olabilir. İzleyicinin bilincinin dışında maddeler ayrıdır.

Psikometre, diyelim ki bin yıl sonra bir masanın bir lokmasını gören, bütünü görür; Çünkü her atom, Leibnitz'in Monad'larında olduğu gibi ait olduğu tüm bedeni yansıtır.

Yedi maddi alt bölümden sonra, ikinci Prensibi olan Astral'ın yedi bölümü vardır. Parçalanmış madde - maddi alt bölümlerin en yükseği - onun fikrinin yoksunluğudur - dördüncü.

On dört rakamı, yedi ile kırk dokuz arasındaki ilk adımdır. Her bölüm gerçekten on dörttür, çünkü yedinin her birinin iki yönü vardır. Böylece on dört, sırayla iki düzlemin karşılıklı ilişkisini belirtir. Septenary, ay ayları, ateşler, hamilelikler vb. İçinde açıkça izlenecektir. Yahudilerin haftasına ve Ev Sahiplerinin Efendisi'nin ayrı Hiyerarşilerine dayalıdır.

Sesler

S. Ses, Ãkâsha'nın bir özelliğidir; ama Ãkâşik düzlemde hiçbir şeyi kavrayamayız; o zaman sesi hangi düzlemde tanıyoruz? Ses, bedenlerin fiziksel temasıyla hangi düzlemde üretilir? Yedi düzlemde ses var mı ve fiziksel düzlem bunlardan biri mi?

A. Fiziksel düzlem bunlardan biridir. Ãkâsha'yı göremezsiniz, ancak onu Dördüncü Yol'dan hissedebilirsiniz. Bunun tam olarak bilincinde olmayabilirsiniz ama yine de onu hissedebilirsiniz. Akkâsha, tüm seslerin tezahürünün kökenindedir. Ses, arkasında olanın ve birçok korelasyonun ana unsurunun ifadesi ve tezahürüdür. Tüm Doğa bir sondaj panosudur; veya daha doğrusu akkâsha, Doğanın ses-tahtasıdır. O Tanrı'dır, tek Hayattır, tek Varoluştur. (İşitme, moleküler parçacıkların titreşimidir; sıra, "Öğrenci hisseder, duyar, görür" cümlesinde görülür.)

Sesin sonu olamaz. HPB, masanın üzerine kurşun kalemle yapılan bir vuruşla ilgili olarak şunları söyledi: “Bu zamana kadar tüm evreni etkiledi. Aşınan ve yıpranan parçacık bazılarını yok eder (Sayfa
550) başka bir şeye geçen şey. Ürettiği Nidânalarda ebedidir. " Daha önce Astral Düzlemde ve ondan önce Öshic'te üretilmemişse, bir ses hiç üretilemezdi. Ãkâsha, sinir hücreleri ve zihinsel güçler arasındaki köprüdür.

S. "Renkler psişiktir ve sesler ruhsaldır." Bunların titreşimler olduğunu varsayarsak, diğer duyuların birbirini izleyen sırası (bunlar görme ve işitmeye karşılık gelir) nedir?

A. Bu ifade bağlamından çıkarılmamalı, aksi takdirde kafa karışıklığı ortaya çıkacaktır. Hepsi hepsinde

yüzeyleri. İlk Yarış, bir sondaj tahtası gibi her yere temas etti; Bu dokunuş, Irklarla birlikte gelişen diğer duyulara farklılaştı. İlk Irk "duygusu" dokunma duygusuydu, yani atomlarının dış atomlarla uyum içinde titreşim gücü anlamına geliyordu. "Dokunma" neredeyse sempati ile aynı olurdu.

Duyular her Irkta farklı bir düzlemdeydi; *Örneğin,* Dördüncü Irk bizden çok daha gelişmiş duyulara sahipti, ama başka bir düzlemde. Aynı zamanda çok maddi bir yarıştı. Altıncı ve yedinci duyular Öshik Seste birleşecek. "Dokunma duyusunun kendisini ne dediğimizle ne derecede ilişkilendirdiğine bağlı."

Prâna

S. Prâna, insan vücudunun sayısız "hayatının" ve dolayısıyla bir dereceye kadar vücuttaki hücrelerin veya atomların bir araya gelmesinin ürünü müdür?

A. Hayır; Prâna, "yaşamların" ebeveynidir. Örnek olarak, bir sünger okyanusa batırılabilir. Süngerin içindeki su Prâna'ya benzetilebilir; dışarıda Jîva. Prâna, yaşamdaki motor-ilkedir. "Yaşamlar" Prâna'yı terk eder; Prâna onları bırakmaz. Süngeri sudan çıkarın ve kuruyarak ölümü simgeliyor. Her ilke Jîva'nın farklılaşmasıdır, ancak her birindeki yaşam-hareket “yaşam nefesi” olan Prâna'dır. Kâma, Prâna'ya bağlıdır ve onsuz Kâma olmazdı. Prâna, Kâmic mikroplarını canlandırır; tüm arzuları yaşamsal ve canlı kılar.

İkinci Omurilik

S. İkinci kordla ilgili sorunun cevabına göre, Altıncı Yarışta ikinci omuriliğe dönüşecek olan nedir? Idâ ve Pingalâ'nın ayrı fiziksel kanalları olacak mı?

A. Birlikte büyüyecek ve başka bir omuriliği oluşturacak olan sempatik kordlardır. İdâ ve Pingalâ, Sushumnâ ile birleştirilecek ve bir olacaklar. İda, kordonun sol tarafında, Pingalâ ise sağdadır.

Kosmik Bilinç (Sayfa 551)

Başlatır

Pisagor, Bilim adamlarının en büyüklerinden biri olan bir İnisiyeydi. Öğrencisi Archytas, uygulamalı bilime olağanüstü derecede yatkındı. Platon ve Öklid Başlangıçtı ama Sokrates değil. Hiçbir gerçek Başlangıç evlenmedi. Öklid, Gizemlerdeki Geometrisini öğrendi. Modern bilim adamları yalnızca eski gerçekleri yeniden keşfederler.

Kosmik Bilinç

HPB, diğerleri gibi, üçü düşünülemez ve dördü en yüksek Üstad tarafından kavranabilir yedi düzlemde olan Kosmik Bilinci açıklamaya başladı. Uçakları aşağıdaki diyagramdaki gibi çizdi.

Manas-Ego
Kâma-Manas **veya daha yüksek** **Psişik**
Prânic-Kâma **Veya daha düşük** **Psişik**
Astral
Prakritik **veya Karasal**

Yalnızca en düşük olanı, Karasal olanı alarak (daha sonra bu uçağa Prâkritik olarak adlandırılmasına karar verildi), yedi düzleme bölünebilir ve bunlar yine yediye bölünebilir ve kırk dokuz haline gelir.

Karasal

(Sayfa 552) Daha sonra Prakriti'nin ya da gerçek Karasal'ın en alt düzlemini aldı ve aşağıdaki şekilde böldü: -

Gerçek karasal **yüzeyleri** **veya 7. Prâkritic**	**7**	**Para-Ego veya Atma**
	6	**İç Ego veya Budik**
	5	**Ego-Manas**
	4	**Kâma-Manas veya Aşağı Manas Prânic**
	3	**Kâma veya Psişik Astral**
	2	
	1	**Amaç**

Onun nesnel veya duyumsal düzlemi, beş fiziksel duyu tarafından algılanan düzlemdir.

İkinci düzleminde işler tersine döndü.

Üçüncü boyut psişiktir: işte bir yavru kedinin suya girmesini ve boğulmasını önleyen içgüdü.

Aşağıdaki karasal, nesnel bilinç tablosu verildi:

Astral Düzlemin Bölümleri (Sayfa 553)

Astral

Üç alttaki Prâkritik, hemen ardından gelen Astral Düzlemin üç alt kısmı ile ilgilidir.

İkinci düzlemin ilk bölümü ile ilgili olarak, HPB öğrencilerine, üzerinde görülen her şeyin onu çevirirken tersine çevrilmesi gerektiğini hatırlattı. *Örneğin,* geriye doğru görünen sayılarla. Astral Hedef, her şeyde Karasal Hedefe karşılık gelir.

İkinci bölüm, alt düzlemin ikincisine karşılık gelir, ancak nesneler aşırı zayıflığa sahiptir, astralize edilmiş bir Astraldir. Bu düzlem, onun ötesine gidemeyeceği sıradan ortamın sınırıdır. Oraya ulaşmak için medyum olmayan bir kişi uyuyor, trans halinde veya gülme gazının etkisi altında olmalı; ya da sıradan bir hezeyanda insanlar bu düzleme geçer.

Üçüncüsü, Prânic, son derece canlı bir yapıya sahiptir. Aşırı deliryum hastayı bu düzleme taşıdı. Deliryum titremelerinde, acı çeken kişi buna ve üstündeki kişiye geçer. Delilikler, korkunç vizyonlar gördükleri bu düzlemde genellikle bilinçlidirler. Şeye ...

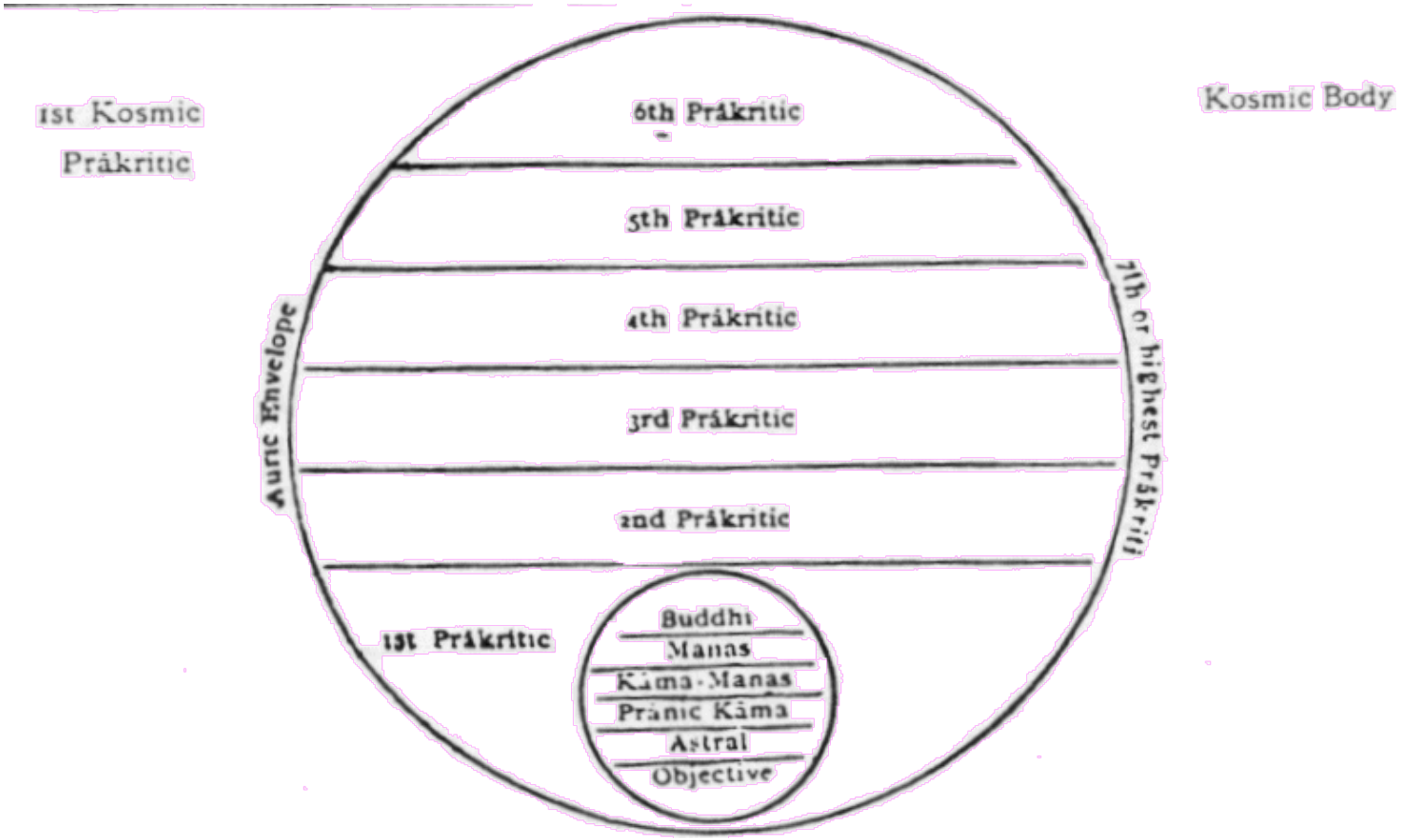
Dördüncü bölüm, astral planların en kötüsü, Kâmic ve korkunç. Böylece cezbedici görüntüler geliyor; Kâma Loka'daki sarhoşların başkalarını içmeye sevk eden görüntüleri; erkekleri suç işleme arzusuyla aşılayan tüm ahlaksızlıkların görüntüleri. Zayıflar, bu görüntüleri bir tür maymunsu tarzda taklit ederler, bu yüzden etkilerinin altına düşer. Bu aynı zamanda ahlaksızlık salgınlarının ve felaket döngülerinin, gruplar halinde gelen her türden kazanın da sebebidir. Aşırı deliryum tremens bu düzlemde.

(Sayfa 554) Beşinci bölüm, rüyalardaki önseziler, alt zihniyetten gelen yansımalar, geçmişe ve geleceğe bakışlar, ruhsal olmayan zihinsel şeylerin düzlemidir. Büyülenmiş durugörü bu düzleme ulaşabilir ve iyi olsa bile daha yükseğe çıkabilir.

Altıncı, tüm güzel sanat, şiir ve müzik esinlerinin, yüksek rüyaların, deha parlamalarının geldiği düzlemdir. Burada, onları bulamadan veya analiz edemeden, geçmiş enkarnasyonlara dair bazı anlar görüyoruz.

Ölüm anında yedinci seviyedeyiz veya istisnai vizyonlar içindeyiz. Boğulan adam geçmiş hayatını hatırladığında buradadır. Bu düzlemdeki olayların anısı, "Buda'nın koltuğu" kalbinde ortalanmalıdır. Orada kalacak, ancak bu düzlemdeki izlenimler fiziksel beyinde yapılmıyor.

<table>
<tr><td rowspan="2">4. Kosmik Uçak</td><td></td><td></td><td rowspan="2">Kosmic Kâma-Mans</td></tr>
<tr><td>Fohat</td><td></td></tr>
<tr><td rowspan="2">3. Kosmik Uçak</td><td colspan="2"></td><td rowspan="2">Kosmik Yaşam</td></tr>
<tr><td>Jiva-Fohat</td><td>Prânic-Kâma</td></tr>
<tr><td>2. Kosmik Düzlem</td><td></td><td></td><td>Kosmik Astral</td></tr>
<tr><td>1. Kosmik Prakiristik</td><td></td><td></td><td>Kosmik Vücut</td></tr>
<tr><td colspan="4">(bunun sonraki grafik bölümü)</td></tr>
</table>

[Bu diyagramda tüm Kosmik Düzlemler tek bir boyutta - en düşük düzleme, Prakriti'ye verilen boyutta - hesaplanmalıdır. Dahası, daire içindeki tüm Prâkritik Planlar tek boyutta olmalıdır - birinci veya en düşük boyutta olmalıdır. Bunu yapmak o kadar büyük bir diyagram oluşturur ki düzlemler sıkıştırılır. - Ed.]

Kosmik Uçaklar (Sayfa 555)

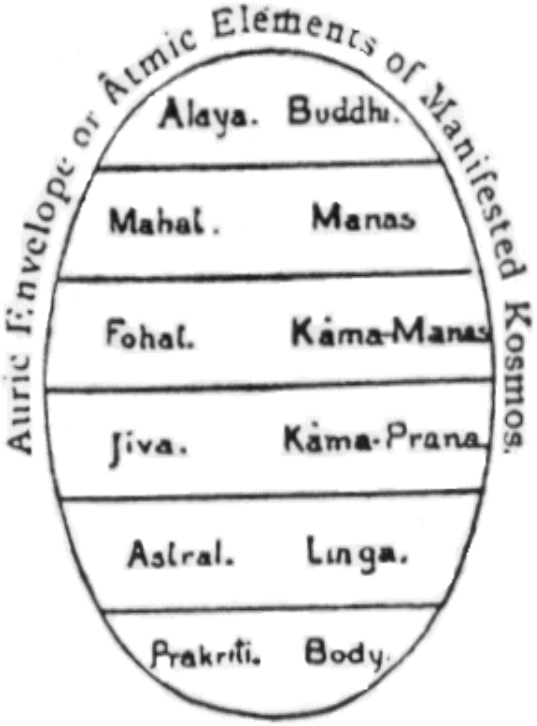
Genel Notlar

Ele alınan iki düzlem Hatha Yoga'da kullanılan sadece ikisidir.

Prâna ve Auric Zarf esasen aynıdır ve yine Jîva gibi, Evrensel Tanrı ile aynıdır. Bu, Beşinci İlkesinde, Altıncı Alaya'daki Mahat'tır. (Evrensel Yaşam da yedi ilkelidir.) Mahat en yüksek *Varlık* Kosmos'ta; bunun ötesinde tanrısal bir Varlık yoktur; en ince meseledir, Sûkshma. Bizde bu Manas ve Logoi daha az yüksek, deneyim kazanmamış. Mânasik Varlık, tüm Tanrılar absorbe edildiğinde Mahâmanvantara'nın sonunda bile yok edilmeyecek, ancak Parabrâhmic gecikmeden yeniden ortaya çıkacaktır.

Bilinç, süpererkozmik her şeyi bilmenin Kosmik tohumudur. İlahi Bilince tomurcuklanma potansiyeline sahiptir.

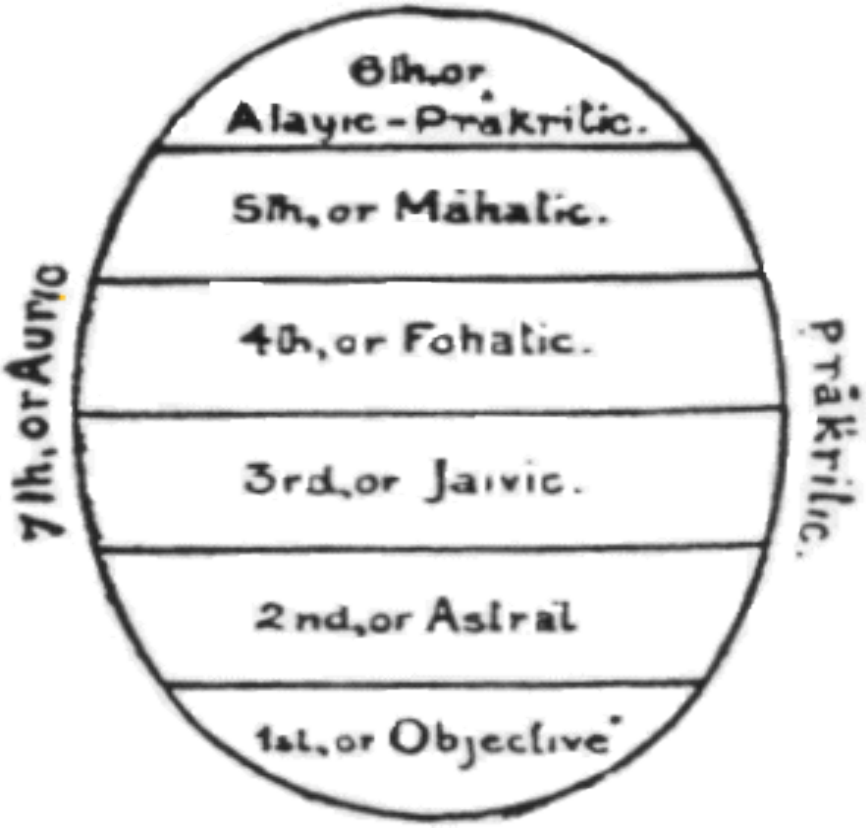
Kaba fiziksel sağlık, bilgelik için bir dezavantajdır. Swedenborg'daki durum buydu. Fohat her yerdedir: her yerde bir iplik gibi ilerler ve kendi yedi bölümü vardır.

KOSMIC PLANES AS SIX WITH AURIC EGG AS SEVENTH.

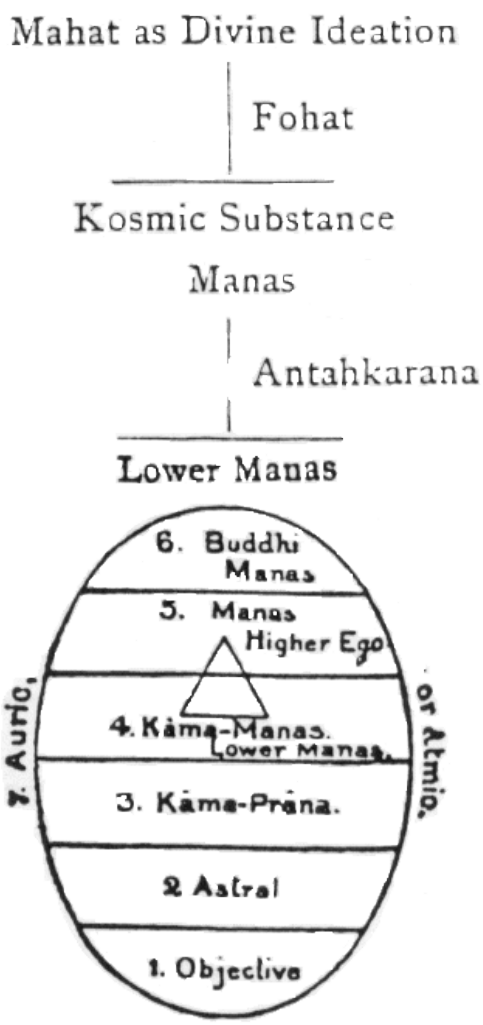
Kosmik Aurik Zarfta tezahür eden Evrenin tüm Karması vardır. Bu Hiranyagarbha. Jîva her yerdedir ve diğer İlkelerde olduğu gibi.

(Sayfa 556)

Yukarıdaki şema, tüm Güneş Sistemlerinin türünü temsil etmektedir.

Evrene haber vermeden önce bekar olan Mahat, insandaki Manas gibi, haber verirken farklılaşır.

Bu figürü insan ilkelerini ve bilinç planlarını temsil etmek için alırsak,

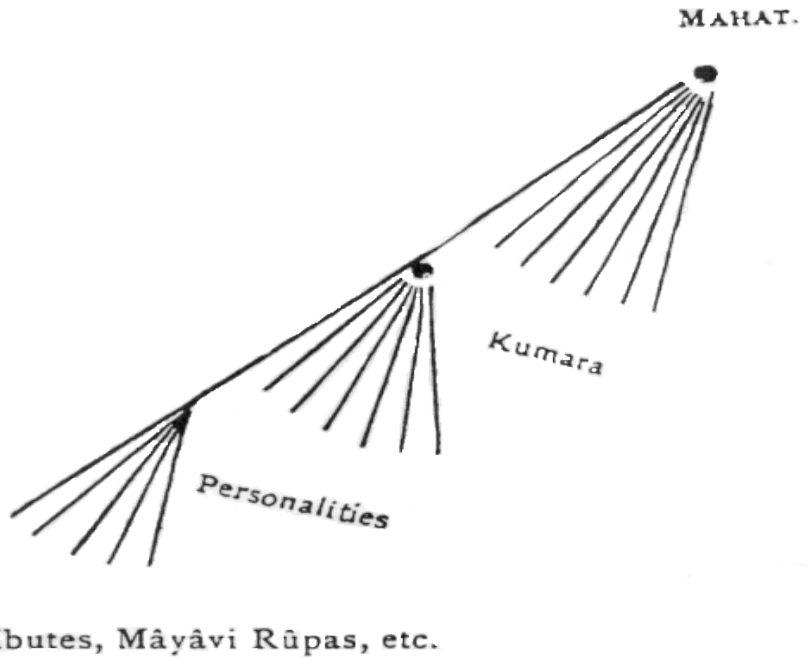
Farklılaşma (Sayfa 557)

7, 6, 5, sırasıyla Shiva, Vishnu, Brahmâ'yı temsil eder.

Shiva, dört yüzlü Brahmâ'dır; Yaratıcı, Koruyucu, Yok Edici ve Yenileyici.

5 ile 4 arasında Antahkarana geliyor. ▵ Hırsızlar arasında çarmıha gerilen Kurban Kurban Christos'u temsil eder: bu iki yüzlü varlıktır. Vedântinler bunu bir kör için dörtlü yapar: Antahkarana, Chit, Buddhi ve Manas.

Parabrahman ve Mûlaprakriti'nin Manvantaric Yönü

NB Işınların sayısı keyfi ve anlamsız.

Algısal yaşam Astral ile başlar: Gören fiziksel atomlarımız değildir, vs.

Kâma ile Manas arasında doğru bilinç başlar. Ãtmâ-buddhi, insanın kendisinden daha çok vücut atomlarında, basillerde, mikroplarda vb. Etki gösterir.

Amaç Bilinci

Duyusal nesnel bilinç, insandaki beş fiziksel duyuyla ilgili her şeyi içerir ve hayvanlarda, kuşlarda, balıklarda ve bazı böceklerde hüküm sürer. İşte "Yaşamlar"; bilinçleri Ãtma-Buddhi'dedir; bunlar tamamen Manas'sızdır.

Astral Bilinç

(Sayfa 558) Bazı bitkilerinki (*Örneğin,* duyarlı) karıncalar, örümcekler ve bazı gece sinekleri (Kızılderili), ancak arılardan değil.

Omurgalı hayvanlar genel olarak bu bilinçten yoksundur, ancak plasentalı Memeliler, şu anda elbette uykuda olsalar da, insan bilincinin tüm potansiyellerine sahiptir.

Aptallar bu uçakta. Yaygın olarak kullanılan "aklını kaybetti" ifadesi Gizli bir gerçektir. Korku veya başka bir nedenden dolayı alt zihin felç olduğunda, o zaman bilinç Astral Düzlemdedir. Delilik çalışması bu noktalara çok ışık tutacaktır. Buna "sinir düzlemi" denebilir. O

Fizyolojinin hiçbir şey bilmediği "sinir merkezlerimiz" tarafından tanınmaktadır, *Örneğin,* gözleri sargılı olarak basarılı okuma, parmak uçlarıyla okuma, mide çukuru vb. Bu duyu sağır ve dilsiz kişilerde büyük ölçüde gelişmiştir.

Kâma-Prânic Bilinci

Tüm nesnel dünyaya, hatta taşlara ait olan genel yaşam bilinci; çünkü taşlar canlı olmasaydı çürümez, kıvılcım çıkaramaz vb. Kimyasal elementler arasındaki yakınlık, bu Kâmik bilincin bir tezahürüdür.

Kâma-Mânasic Bilinci

Hayvanların ve aptalların en düşük seviyelerindeki içgüdüsel bilinci, duyum düzlemleri; insanda bunlar rasyonelleştirilir, *Örneğin,* bir odaya kapatılan bir köpek dışarı çıkma içgüdüsüne sahiptir, ancak içgüdüsü gerekli araçları alacak kadar rasyonalize edilmediğinden olamaz; oysa bir adam durumu hemen alır ve kendini kurtarır. Bu Kâma-Mânasik bilincin en yüksek derecesi psişiktir. Böylece içgüdüsel hayvandan rasyonelleştirilmiş içgüdüsel ve psişik olana yedi derece vardır.

Mânasic Bilinç

Bu düzlemden Manas, Mahat'e kadar uzanır.

Budik Bilinç

Buddhi ve Auric Envelope düzlemi. Buradan cennetteki Baba Ãtmâ'ya gider ve Auric Zarftaki her şeyi yansıtır. Beş ve altı bu nedenle psişikten ilahi olana kadar olan uçakları kapsar.

Erkekler ve Pitris (Sayfa 559)

Çeşitli

Akıl, doğru ile yanlış arasında gidip gelen bir şeydir. Ancak Zeka - Sezgi - daha yüksektir, net bir vizyondur.

Kâma'dan kurtulmak için tüm maddi içgüdüleri ortadan kaldırmalıyız - "maddeyi ezip geçmeliyiz." Et bir alışkanlıktır; mekanik olarak hem iyi hem de kötü bir dürtü tekrarlayacaktır. Her zaman baştan çıkarıcı olan et değildir; on vakadan dokuzunda, görüntüleriyle bedeni ayartmaya yönlendiren Aşağı Manas'tır.

En yüksek Üstad, Samâdhi'sine Dördüncü Güneş Düzleminde başlar, ancak Güneş Sisteminin dışına çıkamaz. Samâdhi'ye başladığında, bazı Dhyân Chohan'larla aynı seviyededir, ancak yedinci düzleme (Nirvâna) yükselirken onları aşar.

Sessiz Gözcü, Dördüncü Kosmik Düzlemde.

Yüksek Zihin İrade'yi yönlendirir: Düşük olan onu bencil Arzuya dönüştürür.

Baş meditasyonla örtülmemelidir. Samâdhi ile kaplıdır.

Dhyân Chohans tutkusuz, saf ve akılsızdır. Mücadeleleri yok, ezilecek tutkuları yok.

Dhyân Chohan'lar Yaşam Okulu'ndan geçecekler. "Tanrı Okula gidiyor."

Gelecekte en iyilerimiz Mânasaputras olacaktır; en düşük olanı Pitris olacaktır. Biz burada yedi entelektüel Hiyerarşiyiz. Bu dünya bir sonraki dünyanın ayı olur.

“Pitris” Ãtma-Buddhi'nin gölgesinde kalan ve maddeye düşen Astral'tır. "Puding-bag" ta Yaşam ve Ãtmâ-Buddhi var, ama Manas yok. Bu nedenle anlamsızlardı. Tüm evrimin nedeni, deneyim kazanmaktır.

Beşinci Turda, hepimiz Pitris'in bir kısmını ödeyeceğiz. Gidip Chhâyalarımızı başka bir insanlığa fırlatmalı ve bu insanlık mükemmelleşene kadar kalmalıyız. Pitriler bu Turda görevlerini tamamladılar ve Nirvâna'ya gittiler; ancak Beşinci Turun orta noktasına kadar aynı ofisi yapmak için geri dönecekler. Pitris'in Dördüncü veya Kâmic Hiyerarşisi "etli adam" olur.

Astral beden ilk olarak rahimdedir; sonra onu meyve veren mikrop gelir. Daha sonra Pitris gibi maddeyle giydirilir.

Chhâyâ gerçekten daha düşük Manas, yüksek Aklın gölgesidir. Bu Chhâyâ, Mâyâvi Rûpa'yı yapar. Ray kendisini giydirir (**Sayfa 560)** Astral Düzlemin en yüksek derecesinde. Mâyâvi Rûpa, Upâdhi gibi astral bedenden, kalpten gelen yol gösterici zekadan, Aurik Zarflardan gelen nitelik ve niteliklerden oluşur.

Auric Envelope, Ãtmâ'nın ışığını alır ve başın etrafında dönen koronalin gölgesini azaltır.

Aurik Akışkan, Yaşam ve İrade ilkelerinin, yaşam ve iradenin Kosmos'ta bir ve aynı olmasının bir kombinasyonudur. Operatörün iradesi ile yönlendirildiğinde gözlerden ve ellerden kaynaklanır.

Aurik Işık tüm bedenleri çevreler: ister hayvan, ister sebze veya mineral olsun, onlardan yayılan “aura” dır. Bu ışık *Örneğin,* yuvarlak mıknatıslar görüldü.

İnsandaki Ãtmâ-Buddhi-Manas, Kosmos'taki üç Logoi'ye karşılık gelir. Sadece karşılık gelmiyorlar,

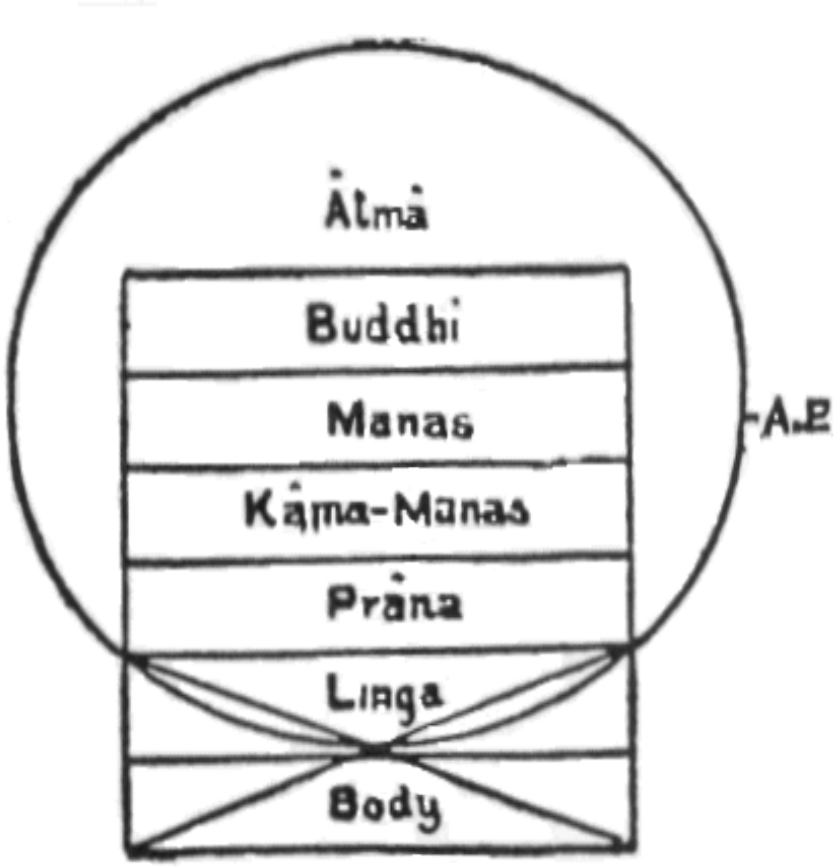
her biri Kosmos'tan Mikrokozmos'a radyasyondur. Üçüncü Logolar, Mahat, insanda Manas olur, Manas yalnızca Mahat bireyselleştirilir, çünkü güneş ışınları onları emen bedenlerde bireyselleştirilir. Güneş ışınları hayat verir, zaten orada olanı döller ve birey oluşur. Mahat tabiri caizse döllenir ve sonuç Manas olur.

Buddhi-Manas, Kshetrajña'dır.

Her şey gibi Mahat'in de yedi uçağı var.

İnsan İlkeleri

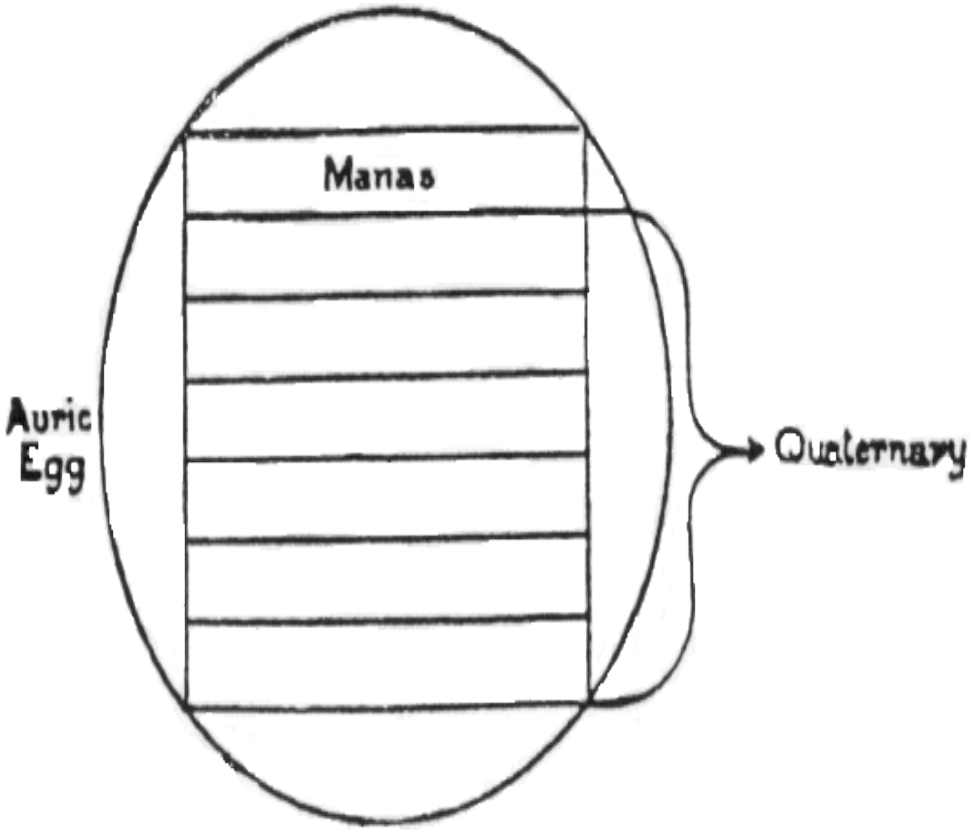
Burada HPB, insan ilkelerini temsil etmenin farklı yollarını gösteren iki diyagram çizdi. İlk olarak:

iki alt göz ardı edilir; dışarı çıkarlar, parçalanırlar, hesaba katılmazlar. Ãtmâ radyasyonu altında beş tane kalın.

Hayal Gücü (Sayfa 561)

Saniyede:

düşük Kuaterner yalnızca madde, nesnel yanılsama olarak kabul edilir ve Manas ve Auric Yumurta kalır, daha yüksek Prensipler Auric Egg'e yansıtılır. Tüm bu sistemlerde, Kosmos'ta olduğu gibi insanda da Ruh'un inişi ve yükselişi olan ana ilkeyi hatırlayın. Ruh, ruhsal çekim ile olduğu gibi aşağı doğru çekilir.

Bunun sebebini daha fazla araştıran öğrenciler kontrol edildi, HPB üç Logoi hakkında sadece bir öneri verdi:

1. Zihnin Potansiyeli (Mutlak Düşünce).
    2. Germ olarak düşündüm.
    3. Aktivitede Düşünce.

Notlar

Koruyucu varyasyon, *Örneğin,* Böceklerin ve beslendikleri renklerin kimliği, Nature Elementals'in eseri olarak açıklandı.

Biçim farklı düzlemlerdedir ve bir düzlemin biçimleri diğerinde yaşayanlar için biçimsiz olabilir. Kosmocrator'lar, bizim için olmasa da onlar tarafından görülebilen İlahi Zihindeki düzlemler üzerine inşa ederler. Sınırlama ilkesi— *Principium individuationis*— Biçimdir: Bu ilke, özünde sınırsız olan Kosmik Maddede tezahür eden İlahi Yasadır. Auric Yumurta, Kosmos'un Hiranyagarbha'sı olarak insanın sınırıdır.

Kriyâshakti'yi başarmanın ilk adımı, Hayal Gücünü kullanmaktır. Bir şeyi hayal etmek, arzuladığınız şeyin tüm detaylarıyla mükemmel bir şekilde kesin bir modelini yaratmaktır. İrade daha sonra eyleme geçirilir ve böylece form nesnel dünyaya aktarılır. Bu Kriyâshakti tarafından yaratılmıştır.

Güneşler ve Gezegenler

(Sayfa 562) Bir kuyruklu yıldız güneş gibi kısmen soğur ve yerleşir. Daha sonra, henüz herhangi bir merkeze bağlı olmayan gezegenleri kademeli olarak çeker ve böylece milyonlarca yıl içinde bir Güneş Sistemi oluşur. Yıpranmış gezegen, başka bir sistemin gezegeni için ay olur.

Gördüğümüz güneş, gerçek Güneş'in bir yansımasıdır: Bu yansıma, dışa doğru somut bir şey olarak, Kosmos'un Kâma-Rûpa'sını oluşturan tüm güneşler olan bir Kâma-Rûpa'dır. Güneş, kendi sistemine göre bu düzlemde görünmeyen Ãtmâ olan gerçek Güneş'in yansıması ve aracı olarak Buddhi'dir. Tüm Fohatik kuvvetler - elektrik, vb - bu yansımanın içindedir.

Ay

Dünyamızın evriminin başlangıcında, ay dünyaya çok daha yakındı ve şimdi olduğundan daha büyüktü. Bizden çekildi ve boyutu çok küçüldü. (Ay bütün Prensiplerini yeryüzüne verirken, Pitriler insana sadece Chhâyâ'larını verdiler.)

Ayın etkileri tamamen psiko-fizyolojiktir. Ölü, bir ceset gibi zararlı yayılımlar gönderiyor. Dünyayı ve sakinlerini vampirleştirir, böylece ışınları içinde uyuyan herhangi biri yaşam gücünün bir kısmını kaybederek acı çeker. Beyaz bir bez bir korumadır, içinden ışınlar geçmez ve özellikle baş bu şekilde korunmalıdır. Dolu olduğu zaman en fazla güce sahiptir. Emdiğimiz parçacıkları atıyor ve yavaş yavaş parçalanıyor. Karın olduğu yerde ay bir ceset gibi görünür, beyaz kardan geçerek etkili bir şekilde vampirleşemez. Bu nedenle karla kaplı dağlar, kötü etkilerinden arındırılmıştır. Ay fosforludur.

Lanka Râkshakaları ve Atlantislilerin aya maruz kaldıkları söyleniyor. Selanikliler büyülerini onlardan öğrendiler.

Ezoterik olarak, ay Aşağı Manaların sembolüdür; aynı zamanda Astral'ın sembolüdür.

Güneş ışınları altında faydalı olan bitkiler, ayınkiler altında zararlıdır. Zehirli otlar en çok ay ışınları altında toplandıklarında aktiftir.

Yedinci Tur sırasında yeni bir ay görünecek ve ayımız sonunda parçalanıp yok olacak. Şimdi ayın arkasında bir gezegen var, "Gizemli Gezegen" ve yavaş yavaş ölüyor. Sonunda onun Prensiplerini yeni bir Laya Merkezine göndermesinin zamanı gelecek ve orada başka bir Güneş Sistemine ait olan yeni bir gezegen oluşacak, şimdiki Gizemli Gezegen o zaman o yeni dünyaya ay olarak işlev görecek. Bu ayın, bizim görüş alanımıza girmesine rağmen, dünyamızla hiçbir ilgisi olmayacak.

Döngüler Neden Geri Dönüyor (Sayfa 563

Güneş Sistemi

Güneş Sistemimize Gökbilimciler tarafından yerleştirilen tüm görünür gezegenler, Neptün hariç ona aittir. Bilim tarafından bilinmeyen, ona ait olanlar ve "sonraki şeyler için henüz görünmeyen tüm uydular" da var.

Gezegenler sadece bilincimizde hareket eder. Yedi Gizli Gezegenin Yöneticileri, bu dünyanın diğer gezegenlerde olduğu gibi bu dünya üzerinde hiçbir etkiye sahip değildir. Sadece zihinsel değil fiziksel bir etkiye de sahip olan güneş ve aydır. Güneşin insanlık üzerindeki etkisi, içimizdeki en fiziksel Kâmik unsurlarla Kâma-Prâna ile bağlantılıdır; büyümeye yardımcı olan hayati ilkedir. Ayın etkisi temelde Kâma-Mânasic veya psiko-fizyolojiktir; psikolojik beyne, beyin zihnine etki eder.

Değerli taşlar

HPB, bir soruya yanıt olarak, elmas ve yakutun güneşin altında, safirin ayın altında olduğunu söyledi - "ama sizin için ne önemi var?"

Zaman

Bir kez vücuttan çıktığında ve başkalarının oluşturduğu bilinç alışkanlığına maruz kalmadığında, zaman yoktur.

Döngüler ve çağlar bilince bağlıdır: biz ilk kez burada değiliz; döngüler geri döner çünkü bilinçli varoluşa geri döneriz. Döngüler Doğa tarafından değil, insanlığın bilinci ile ölçülür. Geçmiş çağlarda olduğu gibi aynı insanlar olduğumuz için bu olaylar başımıza geliyor.

Ölüm

Hindular, vücudun parçalanması ve bir düzlemden diğerine geçmesi nedeniyle ölümü saf olmayan olarak görürler. "Ölüme değil dönüşüme inanıyorum."

Atomlar

Atom, molekülün Ruhudur. Altı Prensiptir ve molekül onun gövdesidir. Atom, nesnel Kosmos'un ütmanıdır, *yani* en düşük Prakriti'nin yedinci düzlemindedir.

Koşullar

(Sayfa 564) HPB, öğrencilerin Okültizm'de kullanılan Sanskritçe terimlerin doğru anlamını bilmeleri ve Gizli Sembolojiyi öğrenmeleri gerektiğini söyleyerek başladı. Başlamak için doğru olanı öğrensen iyi olur

Ezoterik sınıflandırma ve egzoterik metinlerde bulunan on dört (7 X 2) ve yedi (Sapta) Lokas'ın isimleri. Bunlar orada çok karışık bir şekilde verilmiştir ve "panjurlarla" doludur. Bu üç sınıflandırmayı açıklamak için aşağıda verilmiştir.

Lokas

LOKAS		
1	**Genel ekzoterik, ortodoks ve tântrik kategori: Bhûr-loka**	
	Bhuvar-loka	
	Swar-loka	
	Mahar-loka	**İkinci yedi yansıtılır.**
	Janar-loka	
	Tapar-loka	
	Satya-loka	
2	**Sânkhya kategorisi ve bazı Vedântins kategorisi Brahmâ-loka**	
	Pitri-loka	
	Soma-loka	
	Indra-loka	
	Gandharva-loka	
	Râkshasa-loka	
	Yaksha-loka	
	Ve sekizinci.	
3	**Ezoteriklere en yakın yaklaşım olan Vedântic: Atala**	
	Vitala	
	Sutala	
	Talâtala (veya Karatala).	
	Rasâtala	
	Mahâtala	
	Pâtâla	

Her biri ve hepsi Ezoterik olarak Kosmik veya Dhyân Chohanik Hiyerarşilerine ve insan Bilinç Durumlarına ve bunların alt bölümlerine (kırk dokuz) karşılık gelir. Bunu anlamak için, önce Vedântic sınıflandırmasında kullanılan terimlerin anlamlarının anlaşılması gerekir.

Talas ve Lokas (Sayfa 565)

Kelime	anlamına geliyor
Tala	**yer**
Atala	**yer yok**
Vitala	**Daha iyisi için biraz değişiklik: yani, madde için daha iyi, daha fazla madde içine girdiği veya başka bir deyişle daha farklılaştığı için. Bu eski bir Gizli terimdir.**
Sutala	**iyi, mükemmel, yer.**
Karatala	**kavranabilen veya dokunulabilen bir şey (karadan, bir zevk yeri; hand): yani maddenin somut hale geldiği durum. anlamda.**
Rasâtala	**organlardan biriyle hissedebileceğiniz bir yer**
Mahâtala	**dışsal olarak "harika bir yer"; ama ezoterik olarak, ondan önce gelen bir yer. diğerleri öznel olarak ve potansiyel olarak ayakların altındaki her şeyi**
Pâtâla	**(pada, ayak), upâdhi veya her şeyin temeli, antipotlar, Amerika vb.**

Lokaların, yerlerin, dünyaların, devletlerin vb. Her biri, beş (egzoterik olarak) ve yedi (Ezoterik olarak) duruma veya belirli isimleri olmayan Tattvas'a karşılık gelir ve dönüşür. Aşağıda belirtilen ana bölümlerdeki bunlar kırk dokuz Ateşi oluşturur:

5 ve 7 Tanmâtralar, dış ve iç duyular. 5 ve 7 Bhûtas

veya elementler.

5 ve 7 Gnyânendryas veya duyu organları. 5 ve 7

Karmendryas veya eylem organları.

Bunlar genel olarak Bilinç Durumlarına, Dhyân Chohans Hiyerarşilerine, Tattvalara, vs. karşılık gelir. Bu Tattvalar kendilerini tüm Evrene dönüştürür. On dört Lokas, yedi yansımaya sahip yediden yapılmıştır: yukarıda, aşağıda; içinde olmadan; öznel, nesnel; saf, saf olmayan; pozitif Negatif; vb.

Lokas'ın Vedântik Sınıflamasına Karşılık Gelen Bilinç Durumlarının Açıklaması

7. ***Atala*** Àtmic veya Auric durumu veya yerelliği: doğrudan MUTLULUK, ve ilk

Evrendeki bir şey. Karşılıklılığı, (bizim için) yer olmayan bir yerde, devlet olmayan bir devlette, tözel olmayan ilksel Varlıkların Hiyerarşisidir. Bu Hiyerarşi, Mahâmanvantara'nın başından sonuna kadar olan ve olacak olan ilksel düzlemi içerir; hepsi orada. Ancak bu ifade Kısmet'i ima etmek için alınmamalıdır: İkincisi, Okültizmin tüm öğretilerine aykırıdır.

İşte Dhyâni Budalarının Hiyerarşileri. Durumları Dharmakâya'nın Parasamâdhi'sidir; hiçbir ilerlemenin mümkün olmadığı bir durum. Buradaki varlıkların homojenlikte saflıkta kristalize oldukları söylenebilir.

6. ***Vitala.*** İşte yedi Dhyâni Buda'dan çıktığı söylenen göksel Budaların veya Bodhisattvaların Hiyerarşileri. Yeryüzünde Samâdhi ile, insandaki Budik bilinçle ilgilidir. Biri dışında hiçbir usta bundan daha yüksek olamaz ve yaşayamaz; Ömik veya Dharmakâya durumuna (Alaya) geçerse artık yeryüzüne dönemez. Bu iki durum tamamen hiper metafiziktir.

5. ***Sutala.*** Yeryüzünde Yüksek Manalara ve dolayısıyla Shabda (Ses), Logolar, Yüksek Egomuza karşılık gelen farklı bir durum; ve ayrıca yeryüzündeki Gautama'nınki gibi Manushi Buddha devletine. Bu, Samâdhi'nin (septenary olan) üçüncü aşamasıdır. Kumâraların Hiyerarşileri - Agnişvattalar, vb.

4. ***Karatala*** Sparsha (dokunma) ve Mânasa-Manas astral maddesinin eterik, yarı-objektif Dhyân Chohans Hiyerarşilerine veya Kâma ile karıştırılmadan önceki Aşağı Manas olan saf Manas ışına karşılık gelir. Genç çocuk). Onlara Sparsha Devas denir, Devalar dokunuşla bahşedilmiştir. Bu Devas Hiyerarşileri ilericidir: ilkinin bir anlamı vardır; ikinci ikisi; yediye kadar: her biri potansiyel olarak tüm duyuları içerir, ancak henüz geliştirilmemiştir. Sparsha, yakınlık ve temasla daha iyi hale getirilebilir.

3. ***Rasâtala,*** **veya Rûpatala:** üç duyu, görme, işitme ve dokunma sahip Rûpa veya Sight Devas'ın Hierachies'ine karşılık gelir. Bunlar Kâma-Mânasic varlıklar ve daha yüksek Elementallerdir. Rosicrucian'larla onlar Sylphs ve Undines'dı. Yeryüzünde, hipnotizma ve ilaçların (morphia, vb.) Oluşturduğu yapay bir bilinç durumuna karşılık gelir.

2. ***Mahâtala.*** Rasa veya Taste Devas'ın Hierachies'ine karşılık gelir ve yaşamın ve varlığın beş duyusunu ve yayılmasını kucaklayan bir bilinç durumunu içerir. İnsanda Kâma ve Prâna'ya, doğada Salamanders ve Gnomes'e karşılık gelir.

1. ***Pâtala.*** Gandha veya Smell Devas'ın Hiyerarşilerine, yer altı veya antipodlara karşılık gelir: Myalba. Kendini koruma ve duyuların tatmini dışında hiçbir duyguya sahip olmayan irrasyonel hayvanların alanı: aynı zamanda yoğun bencil insanlar, yürüyen veya uyuyan. Bu nedenle Nârada'nın yeniden doğmak için lanetlendiği sırada Pâtâla'yı ziyaret ettiği söylenir. Oradaki hayatın “doğum yerini hiç terk etmemiş olanlar” için çok güzel olduğunu; onlar mutluydu. Dünyevi durumdur ve koku alma duyusuna karşılık gelir. Burada ayrıca hayvan Dugpas, Hayvanların Elementalleri ve Doğa Ruhları vardır.

Bilinç Durumları (Sayfa 567)

Aynı Sınıflandırmaların Diğer Açıklamaları

7. Auric, Ãtmic, Alayic, sense veya state. Tam bir potansiyele sahip, ancak faaliyetten değil.

6. Budik; evrenle bir olma duygusu; Kendini ondan ayrı hayal etmenin imkansızlığı.

(Alayic teriminin neden burada Budik devlete değil de ümiye verildiği sorulmuştur. *Ans.* Bu sınıflandırmalar zor ve hızlı bölünmeler değildir. Sınıflandırma ekzoterik, Ezoterik veya pratik olduğundan bir terim yer değiştirebilir. Öğrenciler için çaba, her şeyi bilinç durumlarına indirgemek olmalıdır. Buddhi gerçekten bir ve bölünmezdir. Kelimelerle kesinlikle ifade edilemeyen bir iç duygudur. Tüm kataloglama bunu açıklamaya yaramaz.)

5. Shâbdic, işitme duyusu.

4. Spârshic, dokunma hissi.

3. Rûpîc, kendini bir beden hissetme ve onu algılama halidir (rûpa = form).

2. Râsic, tat duygusu.

1. Gândhic, koku alma duyusu.

Tüm Kosmik ve antropik haller ve duyular, duyu organlarımıza, Gnyânendryas'a, doğrudan temas, görme vb. Yoluyla bilgi almak için temel organlarımıza karşılık gelir. Bunlar, Sharîra'nın Netra (gözler), burun, konuşma vb. Yetenekleridir. ve ayrıca eylem organları, Karmendryas, eller, ayaklar vb.

Egzoterik olarak, yirmi beş veren beş beş set vardır. Bunlardan yirmi tanesi isteğe bağlı ve beşi Budik. Egzoterik olarak Buddhi'nin algıladığı söylenir; Ezoterik olarak, algıya yalnızca Yüksek Manalar aracılığıyla ulaşır. Bu yirminin her biri hem olumlu hem de olumsuzdur, dolayısıyla toplamda kırk yapar. Beşli dört kümenin her birine yanıt veren iki öznel durum vardır, dolayısıyla toplamda sekizdir. Bunların öznel olması (Sayfa 568) iki katına çıkarılamaz. Dolayısıyla, 40 + 8 = 48 “Buddhi'nin bilişine” sahibiz. Bunlar, hepsini içeren Mâya ile 49'dur. (Mâya'nın bilincine vardığınızda bir Üstadsınız.)

	5 + 5			**Tanmâtralar**	**2**				
	5 + 5			**Bhûta**	**2**				
	5 + 5			**Gnyânendry gibi**	**2**				
	5 + 5			**Karmendrya s**	**2**				
TOPLAM S	**20 + 20 +**				**8 + Mây â**			**= 49**	

Lokalar

Brâhman'lar, egzoterik panjurlarında, yedisi görünür olmasa da objektif ve yedi sübjektif, ancak İç Adam için tamamen gösterilebilir olan on dört Lokas dünyası sayar. Yedi İlahi Loka ve yedi cehennem (karasal) Lokas vardır.

	YEDİ İLAHİ LOKAS		**YEDİ İNFERNAL (KARASAL) LOKAS**
1	**Bhûrloka (dünya).**	**1**	**Pâtâla (dünyamız).**
2	**Bhuvarloka (dünya ile güneş [Munîs] arasında). 2 Svarloka (Güneş ile**		**Mahâtala**
3	**Kutup Yıldızı [Yogiler] arasında). 3**		**Rasâtala**
4	**Maharloka (dünya ile Güneş Sisteminin en yüksek sınırı arasında ***	**4**	**Talâtala (veya Karatala).**
5	**Janarloka (Güneş Sisteminin ötesinde, bu düzleme ait olmayan Kumâraların meskeni).**	**5**	**Sutala**
6	**Taparloka (hala Mahâtmic bölgenin ötesinde, Vairâja tanrılarının konutu).**	**6**	**Vitala**
7	**Satyaloka (Nirvanîlerin meskeni).**	**7**	**Atala**

* [Tüm bu "boşluklar" özel manyetik akımları, madde düzlemlerini ve Yogi veya Chela'nın bilincinin Lokas sakinleri ile asimilasyona doğru yaptığı yaklaşım derecelerini gösterir.]

[GRAFİK SAYFA 568A eksik)

Adam ve Lokas (Sayfa 569)

Bunları Brâhman'lar aşağıdan okur.

Şimdi tüm bu on dört, içten gelen planlar ve insanın içinden geçebileceği (yedi İlahi) Bilinç Halidir - ve *zorunlu* Dhyâni'nin yedi yolu ve portalından geçmeye kararlı olduğu zaman geçin; Bunun için insanın bedenden ayrılmasına gerek yoktur ve tüm bunlara yeryüzünde ve enkarnasyonların birinde veya çoğunda ulaşılır.

Sıraya bakın: dört alt olan (1,2,3,4), *rûpa; yani* bunlar, İç Adam tarafından Aşağı Manas'ın kehanet bölümlerinin veya unsurlarının tam uyumuyla ve kişisel insan tarafından bilinçli olarak gerçekleştirilir. Tamamen başlatılmış bir Üstat olmadığı sürece, üç yüksek devlete ulaşılamaz ve ikincisi tarafından hatırlanamaz. Bir Hatha Yogî fiziksel olarak Maharloka'yı ve Talâtala'yı (ikili veya ikili) asla geçemez. Râja Yogî olmak için yedinci portal olan Satyaloka'ya yükselmek gerekir. Bunun için Usta Yogiler bize, Yajna'nın meyvesi veya kurban olduğunu söylüyor. Bhûr, Bhuvar ve Svarga (devletler) bir kez geçildiğinde ve Yogi'nin bilinci Maharloka'da merkezlendiğinde, Kişisel ve Yüksek Manaların tüm özdeşleşimi arasındaki son düzlemde ve durumdadır.

Unutulmaması gereken bir şey: cehennem (veya karasal) haller aynı zamanda dünyanın yedi bölümü olsa da, düzlemler ve durumlar için, Kosmik bölümler olduğu kadar, ilahi Saptaloka tamamen özneldir ve psişik Astral Işık düzlemi ile başlar. , Satya veya Jîvanmukta devletiyle bitiyor. Bu on dört Loka veya küreler, tüm Brahmânda'nın (dünya) kapsamını oluşturur. Dört aşağı, tüm sakinleriyle birlikte geçicidir ve üç yüksek ebedidir; *yani* eski devletler, uçaklar ve tebaalar bunlara göre sadece bir Brahmâ Günü sürer ve her Kalpa ile değişir: İkincisi Brahmâ Çağı'na dayanır.

Şema V'de sadece Beden, Astral, Kâma, Aşağı Manas, Yüksek Manas, Buddhi ve Auric Ãtmâ verilmiştir. Hayat Evrensel bir Kosmik İlkedir ve en fazla Ümandan bireylere aittir.

Şemadaki sorulara yanıt olarak HPB, Dokun ve Tat'ın düzeni olmadığını söyledi. Elementlerin düzenli bir düzeni vardır, ancak Ateş hepsini kaplar. Her duyu birbirini kaplar. Her birinde en gelişmiş olan evrensel bir düzen yoktur.

Öğrenciler yazışmaları öğrenmelidir: daha sonra organlara odaklanmalı ve böylece onlara karşılık gelen bilinç durumlarına ulaşmalıdır. Bunları en düşükten başlayarak ve istikrarlı bir şekilde çalışarak alın (**Sayfa 570)** yukarı. Bir ortam, düzensiz bir şekilde daha yüksek anları yakalayabilir, ancak bu nedenle düzenli bir gelişme elde edemez.

En büyük fenomen, dikkati küçük parmağa dokunarak ve merkezleyerek üretilir.

Lokalar ve Talas birbirinin yansımasıdır. Kürenin iki kutbundaki karşıt çiftler halinde her birinde bulunan Hiyerarşiler de aynı şekilde. Her yerde öyle zıtlıklar var: iyi ve kötü, aydınlık ve karanlık, erkek ve dişi.

HPB, neden mavinin dünyanın rengi olduğunu söyleyemedi. Mavi başlı başına bir renktir, birincildir. Çivit mavinin tonu değil, menekşe rengi olan bir renktir.

Vairâjalar, diğer Manvantaraların ateşli Egolarına aittir. Onlar zaten tutku ateşinde saflaştılar. Yaratmayı reddedenler onlardı. Yedinci Geçit'e ulaştılar ve Nirvâna'yı reddettiler, sonraki Manvantaras için kaldılar.

Antahkarana'nın yedi basamağı Lokalara karşılık gelir.

Samâdhi, yeryüzünde vücutta ulaşılabilen en yüksek haldir.

Bunun ötesinde İnisiyenin bir Nirmânakâya olması gerekir.

Zihnin saflığı, vücudun saflığından daha önemlidir. Upâdhi tamamen saf değilse, olamaz

daha yüksek bir devletten gelen hatıraları korumak. Çok az dikkat gösterilen veya hiç dikkat edilmeyen bir eylem gerçekleştirilebilir ve nispeten küçük bir öneme sahiptir. Ama düşünülürse, akılda yaşanırsa, etki bin kat daha fazladır.

Düşünceler saf tutulmalıdır.

Unutmayın ki Kâma, kötü tutku ve duygulara sahipken, ayağa kalkmak için gerekli arzu ve dürtüyü de vererek gelişmenize yardımcı olur.

Bedeni, bedeni, maddi kısmındaki insan, bu düzlemde konu edilmesi en zor şeydir. Yeni bir bedene yerleştirilen en yüksek Üstat, ona karşı mücadele etmek ve onu bastırmak zorundadır ve boyun eğdirmek zor bulur.

Karaciğer Generaldir, Dalak ise Kampın Yardımcılarıdır. Karaciğerin başaramadığı her şey Dalak tarafından alınır ve tamamlanır.

HPB'ye her bireyin on dört eyaletten geçmesi gerekip gerekmediği soruldu ve Lokas ve Talas'ın bu dünyadaki uçakları temsil ettiği, bazılarının içinden geçmesi gereken ve öğrencinin Üstadlığa giderken hepsinden geçmesi gerektiği yanıtını verdi. Herkes alt Lokas'tan geçer, ancak ilgili Talas'tan geçmesi gerekmez. Her şeyde iki kutup vardır; her eyalette yedi eyalet.

Svarloka'daki Yogiler (Sayfa 571) Vitala, hem yüce hem de cehennem bir durumu temsil eder. Ölümlü için Ego'nun kişilikten tamamen ayrılması olan durum, bir Buda için yalnızca geçici bir ayrılıktır. Buda için bu Kosmik bir durumdur.

Brâhman'lar ve Budistler Talas'ı cehennem olarak görürler, ancak gerçekte bu terim mecazidir. Ne zaman sefalet içindeysek, talihsizlik yaşarsak cehennemdeyiz.

Astral Işıktaki Formlar

Astral ışıktaki Elementaller yansımalardır. Yeryüzündeki her şey oraya yansıtılır. Bunlardan fotoğraflar bazen ortamlar aracılığıyla elde edilir. Ortamlar bilinçsizce onları formlar olarak üretirler. Üstatlar, onları Kriyâshakti aracılığıyla bilinçli olarak üretirler ve onları, yanan bir camla ışık ışınlarının odaklanmasıyla karşılaştırılabilecek bir işlemle aşağıya çekerler.

Bilinç Durumları

Bhûrloka, normalde yaşadığımız uyanık haldir; bu, hayvanların yiyecek, tehlike vb. algıladıklarında da bulundukları durumdur. Svarloka'da olmak, yalnızca çalışma içgüdüsünü bırakarak bu düzlemde tamamen soyutlanmalıdır, böylece maddi düzlemde bir hayvan. Yogiler, bu haliyle kristalleşen biliniyor ve sonra başkaları tarafından beslenmeleri gerekiyor. Allahabad yakınlarındaki bir Yogî'nin

elli üç yıldır bir taşın üzerinde oturmak; Çeleleri her gece onu nehre atıyor ve sonra yerini alıyor. Gün boyunca bilinci Bhûrloka'ya döner ve konuşur ve öğretir. Kalküta yakınlarında, uzuvları ağaçların kökleri büyüyen bir adada bir Yogî bulundu. Kesildi ve onu uyandırma çabasında öylesine çok öfke duyuldu ki öldü.

S. Aynı anda birden fazla bilinç durumunda olmak mümkün müdür?

A. Bilinç aynı anda tamamen iki düzlemde olamaz. Daha yüksek ve daha düşük devletler tamamen uyumsuz değildir, ama eğer daha yüksekteyseniz, altta yün toplayacaksınız. Aşağıya dönerken yüksek durumu hatırlamak için, hafızanın yukarı doğru daha yükseğe taşınması gerekir. Bir Üstat görünüşe göre ikili bir bilince sahip olabilir; görmek istemediğinde kendini soyutlayabilir; daha yüksek bir durumda olabilir ve yine de sorulara cevaplar verebilir (**Sayfa 572)** ona hitap etti. Ancak bu durumda anlık olarak maddi düzleme geri dönecek ve tekrar yüksek düzleme ateş edecek. Bu, olumsuz koşullarda tek kurtuluşu.

Talas'ta ne kadar aşağı giderseniz, o kadar entelektüel olursunuz ve o kadar az spiritüel olursunuz. Ahlaki açıdan iyi bir adam olabilirsin ama ruhani değil. Akıl, Kâma ile çok yakından ilişkili kalabilir. Bir adam ait olduğu bir Loka'da olabilir. Böylece Bhûrloka'daki bir adam yalnızca Talas'a geçebilir ve şeytana gidebilir. Bhuvarloka'da yaşarsa o kadar kötü olamaz. Satya durumuna ulaştıysa, tehlikesiz bir şekilde herhangi bir Tala'ya gidebilir; kendi saflığıyla canlanmış asla yutulamaz. Talas beyin zekası durumlarıdır, Lokalar - veya daha doğrusu daha yüksek üçü - spiritüeldir.

Manas, Buddhi'nin ışığını emer. Buddhi Arûpa'dır ve hiçbir şeyi absorbe edemez. Ego, Buddhi'nin tüm ışığını aldığında, Ãtmâ'nın ışığını alır, Buddhi araç olur ve böylece üçü bir olur. Bu bitti, *tam* Üstad ruhsal olarak biridir, ancak bir bedeni vardır. Dört Katlı Yol bitmiştir ve o birdir. Üstatların bedenleri, ilgilendikleri kadarıyla yanılsamadır ve bu nedenle yaşlanmaz, buruşmaz vb.

Doğal olarak psişik olmayan öğrenci, dört katlı bilinci daha yüksek bir düzlemde sabitlemeli ve oraya çivilemelidir. Dördünden bir demet yapmasına ve onları daha yüksek bir duruma sabitlemesine izin verin. Beden ve zekanın onu aşağı çekmesine ve götürmesine izin vermemeye çalışarak, bu konuya odaklanmalıdır. Vücudunuzla ördek ve ördek oynayın, yiyin, içip uyuyun, ancak her zaman ideal olarak yaşayın.

Anne sevgisi

Anne sevgisi bir içgüdüdür, insanda ve hayvanda aynıdır ve genellikle ikincisinde daha güçlüdür. Bu sevginin insanda devam etmesi çağrışım, kan manyetizması ve psişik yakınlıktan kaynaklanmaktadır. Aileler bazen daha önce birlikte yaşamış olanlardan oluşur, ancak çoğu kez değil. İşteki nedenler çok karmaşıktır ve dengelenmesi gerekir. Bazen çok kötü karması olan bir çocuk doğacağı zaman, duygusuz tipte ebeveynler seçilir veya Karmik sonuçlar ortaya çıkmadan ölebilirler. Veya çocuğun çektiği acı kendi Karmaları olabilir. İçgüdü olarak anne sevgisi Rasâtala ile Talâtala arasındadır.

Bilinç ve Öz Bilinç (Sayfa 573) Lipikalar insanın Karmik kaydını tutar ve onu Astral Işık ile etkiler.

İnsanları boşa çıkarmak bir bilinç durumundan diğerine geçer.

Düşünce arzudan önce doğar. Düşünce beyne, beyin organa etki eder ve sonra arzu uyanır. Organı uyandıran dış uyaran değildir. Bu nedenle düşünce, arzu söndürülmeden önce öldürülmelidir. Öğrenci düşüncelerini korumalıdır. Beş dakikalık düşünce, beş yıllık çalışmayı geri alabilir; ve beş yıllık çalışma ikinci seferde daha hızlı yürütülecekse de zaman kaybediliyor.

Bilinç

HPB, Batı'daki bilinç görüşlerine meydan okuyarak, önde gelen Felsefelerde tanım eksikliği üzerine yorum yaparak işe başladı. Bilinç ve özbilinç arasında hiçbir ayrım yapılmamıştı ve yine de insan ve hayvan arasındaki fark bunda yatıyordu. Hayvan sadece bilinçliydi, kendinden emin değildi; Hayvan, insan gibi Ego'yu Özne olarak bilmez. Bu nedenle kuşun, böceğin, canavarın ve insanın bilinci arasında muazzam bir fark vardır.

Ama insanın tam bilinci öz bilincidir - bize şunu söyleten şey " *ben* yap bunu." Zevk varsa, onu deneyimleyen birinin izini sürmek gerekir. Şimdi, insan ve hayvan bilinci arasındaki fark, hayvanda bir Benlik varken, hayvanın Benliğin bilincinde olmamasıdır. Spencer, bilincin üzerine düşünüyor, ama bir boşluğa geldiğinde sadece onun üzerinden atlıyor. Hume, iç gözlemde sadece duyguları gördüğünü ve hiçbir zaman “ben” bulamayacağını söylediğinde, “ben” olmadan duyguları görmenin mümkün olmayacağını unutuyor. Duyguları inceleyen nedir? Hayvan, "Ben benim" hissinin bilincinde değildir. İçgüdü vardır, ancak içgüdü özbilinç değildir. Öz bilinç, ruhun değil, zihnin bir niteliğidir. *anima* tam adı nereden *hayvan* alınmış. İnsanlığın, Üçüncü Irkta Mânasaputraların gelişine kadar hiçbir özbilinci yoktu. Bilinç, beyin bilinci, Ego'nun, Auric Yumurtasının, Yüksek Manas'ın ışığının alanıdır. Bacak hücreleri bilinçlidir, ancak onlar fikrin köleleridir; özbilinçli değillerdir, yorgun olduklarında beyne rahatsız edici bir his aktarabildikleri halde bir fikir üretemezler ve bu yüzden yorgunluk fikrini doğururlar. İçgüdü, alt bilinç halidir. İnsanın (**Sayfa 574)** onun ayrı bilincinin dört alt anahtarı; Bilincinde yedi bilinç ölçeği vardır, ki bu hiç de özünde ve kesinlikle bir, bir birimdir. Milyonlarca ve milyonlarca yaprak olduğu için milyonlarca ve milyonlarca bilinç durumu vardır; ama aynı anda iki yaprağı bulamayacağınız için, aynı anda iki bilinç durumu bulamazsınız; bir durum asla tam olarak tekrarlanmaz.

Hafıza, Ego'yu doğurabilecek içimizde doğan bir şey midir? Bilgi, duygu, irade zihnin yetileri değil meslektaşlarıdır. Bellek yapay bir şeydir, göreliğin bir tamamlayıcısıdır; keskinleştirilebilir veya donuk bırakılabilir ve tüm izlenimleri depolayan beyin hücrelerinin durumuna bağlıdır; bilgi, duygu, irade birbiriyle ilişkilendirilemez, ne yaparsan yap. Birbirlerinden üretilmezler, akıldan üretilmezler, prensiplerdir, meslektaşlardır. Hafıza olmadan bilgiye sahip olamazsınız, çünkü hafıza her şeyi, süslemeyi ve mobilyayı saklar. Bir çocuğa hiçbir şey öğretmezseniz, hiçbir şey bilmeyecektir. Beyin bilinci, Yüksek Manalar tarafından yayılan ışığın yoğunluğuna bağlıdır.

Daha düşük ve beyin arasındaki bu ışığa olan yakınlık derecesi. Beyin-zihin, beynin bu ışığa duyarlılığı ile koşullandırılır; Manas'ın bilinç alanıdır. Hayvan, Monad ve Manas'a sahiptir, ancak beyni yanıt veremez. Tüm potansiyeller oradadır, ancak hareketsizdir. Batı'da tüm teorilerini geçersiz kılan bazı kabul edilmiş hatalar var.

Bir insan aynı anda bilincine ve kaydına kaç izlenim alabilir? Batılılar bir diyor: Okültistler normalde yedi diyorlar ve anormal olarak on dört, on yedi, on dokuz, yirmi bir, kırk dokuza kadar izlenim aynı anda alınabiliyor. Okültizm, bilincin her zaman yedi kat bir izlenim aldığını ve bunu hafızada sakladığını öğretir. Müzik ölçeğinin yedi notasını bir kerede vurarak kanıtlayabilirsiniz: yedi ses aynı anda bilince ulaşır, ancak eğitimsiz kulak onları ancak birbiri ardına tanıyabilir ve isterseniz aralıkları ölçebilirsiniz. Eğitimli kulak, yedi notayı aynı anda duyacaktır. Ve deney göstermiştir ki, iki veya üç hafta içinde bir adam on yedi veya on sekiz renk izlenimi alacak şekilde eğitilebilir, aralıklar sabırla azalır.

Bu yaşam için hafıza kazanılır ve genişletilebilir. Deha, beynin ve beyin hafızasının Yüksek Manalara karşı en büyük tepkisidir. Herhangi bir anlamda izlenimler bellekte saklanır.

Bilinç Ölçüleri (Sayfa 575) Fiziksel bir duyu geliştirilmeden önce, fiziksel bir duyuya dönüşen zihinsel bir duygu vardır. Kör balıklar, derin denizde ya da yer altı sularında yaşayan balıklar, bir gölete konulursa, birkaç kuşakta gözleri gelişir. Fakat önceki hallerinde, fiziksel bir görüş olmasa da bir görme duygusu vardır; karanlıkta başka nasıl yollarını bulmalı, tehlikelerden kaçınmalı vb.? Zihin her türlü şeyi mekanik ve bilinçsiz olarak alıp depolayacak, bilinçsiz algılar olarak hafızaya atacaktır. Dikkat herhangi bir şekilde büyük ölçüde yoğunlaşırsa, herhangi bir yaralanmanın algısı o anda hissedilmez, ancak daha sonra acı bilince girer. Aynı anda vurulan yedi nota örneğimize dönersek, bir izlenimimiz var. ama kulak notalardan birbiri ardına etkilenir, böylece bunlar sırayla beyin zihninde depolanır, çünkü eğitimsiz bilinç onları aynı anda kaydedemez. Hepsi eğitime ve ilgiye bağlıdır. Bu nedenle, herhangi bir organdan bilince geçen bir duyunun aktarımı, dikkatiniz üzerine sabitlendiğinde neredeyse eşzamanlıdır, ancak herhangi bir gürültü dikkatinizi dağıtırsa, bilincinize ulaşması bir saniyenin bir kısmını alacaktır. Okültist, bilincinin yedi ölçeği doğrultusunda her izlenimi veya izlenimi aynı anda almak ve iletmek için kendini eğitmelidir. Fiziksel zaman aralıklarını en çok azaltan kişi, en fazla ilerlemeyi kaydetmiştir. çünkü eğitimsiz bilinç onları aynı anda kaydedemez. Hepsi eğitime ve ilgiye bağlıdır. Bu nedenle, herhangi bir organdan bilince geçen bir duyunun aktarımı, dikkatiniz üzerine sabitlendiğinde neredeyse eşzamanlıdır, ancak herhangi bir gürültü dikkatinizi dağıtırsa, bilincinize ulaşması bir saniyenin bir kısmını alacaktır. Okültist, bilincinin yedi ölçeği doğrultusunda her izlenimi veya izlenimi aynı anda almak ve iletmek için kendini eğitmelidir. Fiziksel zaman aralıklarını en çok azaltan kişi, en fazla ilerlemeyi kaydetmiştir. çünkü eğitimsiz bilinç onları aynı anda kaydedemez. Hepsi eğitime ve ilgiye bağlıdır. Bu nedenle, herhangi bir organdan bilince geçen bir duyunun aktarımı, dikkatiniz üzerine sabitlendiğinde neredeyse eşzamanlıdır, ancak herhangi bir gürültü dikkatinizi dağıtırsa, bilincinize ulaşması bir saniyeden daha az zaman alacaktır. Okültist, bilincinin yedi ölçeği doğrultusunda her izlenimi veya izlenimi aynı anda almak ve iletmek için kendini eğitmelidir. Fiziksel zaman aralıklarını en çok azaltan kişi, en fazla ilerlemeyi kaydetmiştir. ama herhangi bir gürültü dikkatinizi dağıtırsa, bilincinize ulaşması bir saniyeden daha az zaman alacaktır. Okültist, bilincinin yedi ölçeği doğrultusunda her izlenimi veya izlenimi aynı anda almak ve iletmek için kendini eğitmelidir. Fiziksel zaman aralıklarını en çok azaltan kişi, en fazla ilerlemeyi kaydetmiştir. ama herhangi bir gürültü dikkatinizi dağıtırsa, bilincinize ulaşmas

Bilinç, Yedi Ölçeği

Birimin yedi bilinç ölçeği veya tonu vardır; *Örneğin,* bir zevk veya acı anında; dört alt ve üç yüksek.

Bilinç, Yedi Ölçeği		
1	Fiziksel duyu algısı:	Hücre algısı (eğer felç olmuşsa, duyu oradadır, yine de *sen* hissetme).
2	Kendini algılama veya algılama:	*Yani,* hücre algısı.
3	Psişik algı:	Astral çifte, döppelganger, onu daha yüksek Fiziksel duyguya, zevk ve acı hissine, kaliteye taşır.
4	Hayati algı	
Bunlar dört alt ölçektir ve psiko-fizyolojik adama aittir.		
	5'in manasik anlayışı Mânasic benlik algısı. Daha düşük Manas.	
6	Algı olacak:	İstemci algı, bir fikrin gönüllü olarak alınması; fiziksel acıyı dikkate alabilir veya göz ardı edebilirsiniz.
7	Manevi, tamamen bilinçli algı: **	Çünkü Yüksek, öz bilinçli Manas'a ulaşır.
* * Algı, kendini algılama, bilinçli eylem, Leibnitz'de olduğu gibi değil, dikkat algıya sabitlenir		

(Sayfa 576) Bunları herhangi bir uçağa binebilirsiniz: *Örneğin,* Kötü haber kalbe gelmeden önce dört alt aşamadan geçer.

Veya Sesi alın:

1. Kulağa çarpıyor.
2. Kulağın kendini algılaması.
3. Onu taşıyan psişik veya zihinsel
4. Vital (sert, yumuşak; güçlü, zayıf; vb.).

Ego

Bir Ego'nun, gerçek bir Bilinç Alanının var olduğunun en iyi kanıtlarından biri, yüz yıl yaşamanız ve kırkayak ve kırkayakların içinden geçmeniz gerekmesine rağmen, bir bilinç durumunun asla tam olarak yeniden üretilmediği gerçeğidir. Aktif bir günde kaç eyalet ve alt bölge vardır; herkese yetecek kadar hücre olması imkansız olurdu. Bu, neden bazı zihinsel durumların ve soyut şeylerin Ego'yu Devachan'a kadar takip ettiğini ve diğerlerinin neden sadece uzayda dağıldığını anlamanıza yardımcı olacaktır. Varlığa dokunan şey ona bir yakınlığa sahiptir, çünkü asil bir eylem ölümsüzdür ve onunla birlikte Devachan'a gider ve parçalanan kişiliğin biyografisinin bir parçasını oluşturur. Yüce bir duygu yedi aşamadan geçer ve melodilerini zihin hücrelerinde çalan Ego'ya dokunur. Bilinç çalışmalarını analiz edebilir ve tanımlayabiliriz; ancak bir Özne varsaymadıkça bilinci tanımlayamayız.

Bhûrloka

Bhûrloka, Aşağı Manas ile başlar. Hayvanlar erkekler gibi hissetmezler. Köpek, efendisinin gerçek acısından daha çok kızdığını düşünüyor. Hayvan hafızada ve hayal gücünde acı çekmez, geçmiş ve geleceği hissetmenin yanı sıra gerçek mevcut acıyı hissetmez.

Titreşimler ve Gösterimler (Sayfa 577)

Epifiz Bezi

Algılamanın özel fiziksel organı beyindir ve algı epifiz bezinin aurasında yer alır. Bu aura, herhangi bir izlenime titreşimle cevap verir, ancak yaşayan insanda yalnızca algılanabilir, algılanamaz. Bilinçte tezahür eden düşünce süreci sırasında, bu auranın ışığında sürekli bir titreşim meydana gelir ve yaşayan bir insanın beynine bakan bir durugörü neredeyse sayılabilir, ruhsal gözle, yedi ölçekle, ışığın yedi tonuyla bakın. en sıkıcıdan en parlak olana geçerek. Elinize dokunursunuz; siz dokunmadan önce, titreşim epifiz bezinin aurasındadır ve kendi renk tonuna sahiptir. Organın kurduğu titreşimlerle yıpranmasına neden olan bu auradır. Beyin titreştirir, titreşimleri omuriliğe ve böylece vücudun geri kalanına iletir. Mutluluk kadar üzüntü de bu güçlü titreşimleri oluşturur ve böylece bedeni yıpratır. Sevinç veya üzüntünün güçlü titreşimleri böylece öldürebilir.

Kalp

Epifiz bezinin etrafındaki septener rahatsızlık ve ışık oyunu, tıpkı epifiz bezinin etrafındaki aura gibi, kalbin yedi beynini titreştiren ve aydınlatan kalbin aurasında veya daha doğrusu kalbin aurasında yansıtılır. Bu, egzoterik olarak dört - ama Ezoterik olarak yedi yapraklı nilüfer, Buda'nın yedi bölmeli mağarası olan Saptaparna'dır.

Astral ve Ego

Astral Beden ve Ego'nun doğası ve özü arasında bir fark vardır. Astral Beden moleküllerdir, ancak her ne kadar eterleştirilmiş olabilir: Ego atomiktir, ruhsaldır. Atomlar ruhsaldır ve bu düzlemde sonsuza dek görünmezdir; Etraflarında moleküller oluşur, moleküllerin daha yüksek görünmez prensipleri olarak kalırlar. Gözler, duyularımızın en gizli olanıdır; onları kapatın ve zihinsel düzleme geçersiniz. Tüm duyularınızı durdurun ve tamamen başka bir düzlemdesiniz.

Bireysellik

On iki kişi birlikte sigara içerse, sigaralarının dumanı birbirine karışabilir, ancak her birinden çıkan duman molekülleri birbirleriyle bir ilişkiye sahiptir ve her ne olursa olsun, sonsuza dek farklı kalırlar.
(Sayfa 578) nasıl bütün kütle birbirine karışabilir. Yani okyanusa düşmesine rağmen bir damla su bireyselliğini korur. Bir erkek gibi kendine ait bir hayatı olan bir damla haline geldi ve yok edilemez. Herhangi bir grup insan Astral Işıkta bir grup olarak görünecek, ancak kalıcı olmayacaktı; ancak Okültizmi incelemek için bir grup toplantısı tutarlı olacak ve izlenim daha kalıcı olacaktı. Yakınlık ne kadar yüksek ve ruhsal olursa, bütünlük o kadar kalıcı olur.

Aşağı Manas

Alt Manas, Yüksek Manalardan bir yayılımdır ve Yüksek Manas ile aynı doğaya sahiptir. Bu doğa, bu düzlemde hiçbir izlenim bırakamaz, herhangi bir şey alamaz: Deneyimi olmayan bir Başmelek bu düzlemde anlamsız olur ve izlenim veremez veya alamaz. Dolayısıyla Aşağı Manas, Astral Işığın özü ile kendisini giydirir; bu astral zarf, tek kurtuluşu olan Antahkarana dışında onu Ebeveyninden ayırır. Bunu kırarsan hayvan olursun.

Kâma

Kâma hayattır, kanın özüdür. Bu kanı terk ettiğinde, ikincisi donar. Prâna bu düzlemde evrenseldir; bu bizim içimizde hayati ilkedir, Pranâ'dan çok Prânic.

Kendinden Davlumbaz

Nitelikler, "Kendiliğinden davlumbaz" ın özelliklerini belirler. Örneğin, aynı ortama yerleştirilen iki kurt muhtemelen farklı davranmayacaktır.

Yüksek Ego'nun bilinç alanı asla Astral Işığa yansımaz. Auric Zarf, hem Yüksek hem de Aşağı Manaların izlenimlerini alır ve Astral Işığa da yansıyan son izlenimlerdir. Oysa spiritüel olan her şeyin özü, Yüksek Ego'ya ulaşan ya da tarafından reddedilmeyen her şey Astral Işığa yansımaz çünkü çok düşük bir düzlemdedir. Ancak bir insanın yaşamı boyunca, Karmîc'e bakış açısıyla bu öz, Auric Zarfta etkilenir ve ölümden sonra İlkelerin ayrılması Evrensel Akıl (yani bu "izlenimler" ile birleşir) Devachanik Düzlemden bile üstündür), Ego'nun yeniden bedenleneceği güne kadar orada Karmik olarak beklemek. [Dolayısıyla Kâmic diyebileceğimiz üç takım izlenim vardır,

Christos'un Çarmıha Gerilmesi (Sayfa 579) Bu ruhsal izlenimler az çok beyinde yapılır, aksi takdirde Alt Ego sorumlu olmayacaktır. Bununla birlikte, daha önceki deneyimlerimize ait olmayan, beyin yoluyla alınan bazı izlenimler var. Adept durumunda beyin bu izlenimleri korumak için eğitilir.

Yeniden bedenlenen Işın, kolaylık sağlamak için iki veçheye ayrılabilir: alt Kâmic Ego, Kâma Loka'ya dağılmıştır; Mânasik kısım kendi döngüsünü tamamlar ve Yüksek Ego'ya geri döner. Gerçekte, tabiri caizse cezalandırılan, acı çeken bu Yüksek Ego'dur. Bu, Christos'un gerçek çarmıha gerilmesidir - en karmaşık ama yine de Okültizmin en önemli gizemi; hayatımızın tüm döngüsü ona bağlı. Aslında acı çeken Yüksek Ego'dur; çünkü yüksek kişisel bilincin soyut bilincinin Ego'dan etkilenmiş olarak kalacağını hatırlayın, çünkü ebediyetinin bir parçası ve parçası olması gerekir. En büyük izlenimlerimiz Yüksek Ego'dan etkilenir, çünkü onlar kendisiyle aynı niteliktedir.

En yükseklerin bakış açısından vatanseverlik ve ulusal hizmette büyük eylemler tamamen iyi değildir. İnsanlığın bir kısmına fayda sağlamak iyidir; ama bunu geri kalanı pahasına yapmak kötü.

Bu nedenle vatanseverlik vb. Şeylerde zehir iyinin yanında bulunur. Çünkü Yüksek Ego'nun içsel özü kirlenemez olsa da, dış giysi kirlenebilir. Böylelikle, bu tür düşüncelerin ve eylemlerin hem kötü hem de iyisi Auric Zarfta etkilenir ve kötüün Karması, tamamen suçsuz olmasına rağmen Yüksek Ego tarafından alınır. Böylece, ölümden sonraki her iki izlenim kümesi, Evrensel Zihinde dağılır ve reenkarnasyonda Ego, kendisi olan bir Işını yeni bir kişiliğe gönderir ve orada acı çeker. Kendi birikmiş deneyimleriyle yarattığı Öz-bilincinde acı çeker.

Egolarımızın her birinin arkasında geçmiş Manvantaraların Karması vardır. Yedi Egos Hiyerarşisi vardır ve bunlardan bazıları, *Örneğin,* aşağı kabilelerde, mevcut döngünün daha yeni başladığı söylenebilir. Ego, İlahi Bilinç ile başlar; geçmiş yok, gelecek yok, ayrılık yok. Kendisinin olduğunu anlamadan çok önce. Ancak pek çok doğumdan sonra, bu deneyim kolektivitesiyle bireysel olduğunu anlamaya başlar. Reenkarnasyon döngüsünün sonunda hala aynı İlahi Bilinçtir, ancak şimdi bireyselleştirilmiş Öz-bilinç haline gelmiştir.

(Sayfa 580) Sorumluluk duygusu, Yüksek Egonun Işığının varlığından ilham alır. Ego, yeniden doğuş döngüsünde giderek daha fazla bireyselleştikçe, kendi sorumluluğunun farkına varmak için acı çekerek gittikçe daha fazla öğrenir ve bu sayede sonunda Öz-bilincini, tüm Evrenin tüm Egolarının bilincini kazanır. Mutlak Varlık, tüm bunların hissedilmesi fikrine sahip olmak için, evrensel olarak değil, tüm deneyimlerden bireysel olarak geçmelidir, böylece geri döndüğünde Evrensel Akıl ile aynı her şeyi bilen olmalıdır. *artı* geçtiği her şeyin hatırası.

“Bizimle Olun” Gününde her Ego, Manvantaras için geçmiş reenkarnasyonlarının tüm döngülerini hatırlamak zorundadır. Ego bu dünya ile temasa geçer, yedi İlkenin tümü bir olur, orada yaptığı her şeyi görür. Geçmiş reenkarnasyonlarının akışını belirli bir ilahi ışıkla görür. Tüm insanlığı aynı anda görür, ancak her zaman olduğu gibi, her zaman "Ben" olan bir akarsu vardır.

Bu nedenle her zaman sorumluluğumuzu vurgulamaya çalışmalıyız.

Yüksek Ego, olduğu gibi, saf ilahi ışık küresidir, üzerinde hiçbir farklılaşma olmayan daha yüksek bir düzlemden bir Birimdir. Bir farklılaşma düzlemine alçalırken, yalnızca zaten farklılaşmış olan kişilik aracılığıyla tezahür edebileceği bir Işın yayar. Bu Işının bir kısmı, Aşağı Manalar yaşam boyunca kendini öyle kristalize edebilir ve Kâma ile bütünleşerek Madde ile asimile kalacaktır. Saflığını koruyan bu kısım Antahkarana'yı oluşturur. Bir enkarnasyonun tüm kaderi, Antahkarana'nın Kâma-Manaları dizginleyip dizginleyemeyeceğine bağlıdır. Ölümden sonra, tüm iyi ve asil özlemlerin izlenimlerini ve hatıralarını taşıyan yüksek ışık (Antahkarana), kendisini Yüksek Ego ile asimile eder, kötü uzayda çözülür ve kişiliği bekleyen kötü Karma olarak geri döner.

Sorumluluk duygusu Bilgeliğin başlangıcıdır, Ahankâra'nın solmaya başladığının bir kanıtı, ayrılık duygusunu kaybetmenin başlangıcıdır.

Kâma Rûpa

Kâma Rûpa sonunda parçalanır ve hayvanların içine girer. Tüm kırmızı kanlı hayvanlar insandan gelir.

Soğukkanlılar geçmişte kaldı. Kan, Kâma Rûpa'dır.

Beyaz cisimler leş yiyiciler, “yiyicilerdir”; dalak yoluyla Astral'den dışarı atılırlar ve Astral ile aynı özdedirler. Onlar Chhâyâ'nın oturduğu yer. Kâma bedenin her yerindedir. Kırmızı küreler, her hücreden dışarı sızan tüm organların teri olan elektriksel sıvı damlalarıdır. Fohatik İlkenin nesilleridir.

Beynin Üzerinde Yükselen (Sayfa 581)

Kalp

Kalpte yedi beyin vardır, Upâdhisler ve yedi Hiyerarşinin sembolleri.

Yangınlar

Yangınlar her zaman epifiz bezinin etrafında oynar, ancak Kundalini onları kısa bir süre aydınlattığında tüm evren görülür. Derin uykuda bile Üçüncü Göz açılır. Bu, kendimizi hatırlamadığımız halde, bundan kâr sağlayan Manas için iyidir.

Algı

HPB, algının yedi aşamasıyla ilgili bir soruya yanıt olarak, düşüncenin en yüksek, yedinci merkezde olması gerektiğini söyledi ve ardından bunu aşmaya yönelik bir girişim, bu düzlemde bunun ötesine geçmenin imkansız olduğunu kanıtlayacaktır. Beyinde düşünürü taşıyacak hiçbir şey yoktur ve eğer düşünce daha da yükselecekse beyinsiz düşünülebilir. Bırakın gözler kapansın, irade beynin çalışmasına izin vermeyecek ve sonra nokta aşılacak ve öğrenci bir sonraki düzleme geçecek. Algılamanın tüm görülen aşamaları Antahkarana'dan önce gelir; onların ötesine geçebilirseniz, Mânasic Plane'dasınız.

Dhyân Chohans'ın doğası gibi, düşünce gücünüzü aşan bir şey hayal etmeye çalışın. Sonra beyni pasifleştirin ve ötesine geçin; gümüş gibi beyaz parlak bir ışık göreceksiniz, ancak sedef gibi yanardöner; daha sonra renk dalgaları, en hassas menekşeden başlayarak, yeşilin bronz tonlarından metalik parlaklığa sahip çivit rengine geçecek ve bu renk kalacaktır. Bunu görürseniz, başka bir uçaktasınız. Yedi aşamadan geçmelisiniz.

Bir renk geldiğinde ona bakın ve iyi değilse reddedin. Dikkatinizi sadece yeşil, çivit mavisi ve sarıya çekin. Bunlar güzel renkler. Gözler beyne bağlı, en kolay gördüğünüz renk kişiliğin rengi olacaktır. Kırmızıyı görürseniz, bu sadece fizyolojiktir ve göz ardı edilmelidir. Yeşil bronz, Aşağı Manadır: sarı-bronz Antahkarana, (**Sayfa 582)** indigo-bronz Manas'tır. Bunlar gözlemlenmeli ve sarı-bronz indigo ile birleştiğinde Mânasic Düzlemindesiniz.

Mânasic Plane'de, fenomenlerin özü olan Noumena'yı görüyorsunuz. İnsanları veya diğer bilinçleri görmüyorsunuz, ancak kendi bilincinizi korumak için yeterince şeyiniz var. Eğitimli Kahin Noumena'yı görebilir

her zaman. Üstat, Noumena'yı bu düzlemde görür, şeylerin gerçekliği, bu yüzden aldatılamaz.

Meditasyonda yeni başlayan kişi iki düzlem arasında ileri geri sallanabilir. Bu düzlemde bir saatin tik taklarını duyarsınız, ardından astralde - tik takların ruhu. Burada saatler durdurulduğunda, saatin son kısmı bitene kadar tik taklar astralde ve daha sonra eterde daha yüksek planlarda devam eder. Bu, son molekül parçalanana kadar yayılımlar gönderen bir ölü bedenle aynıdır.

Meditasyonda zaman yoktur, çünkü bu düzlemde birbirini takip eden bilinç durumları yoktur.

Menekşe, Astral'ın rengidir. Onunla başlıyorsun, ama içinde kalmamalısın; geçmeye çalışın. Bir menekşe yaprağı gördüğünüzde, bilinçsizce bir Mâyâvi Rûpa oluşturmaya başlıyorsunuz. Dikkatinizi toplayın ve eğer uzaklaşırsanız bilincinizi Mâyâvik Bedene sımsıkı tutun; onu gözden kaybetme, acımasız bir ölüm gibi tutun.

Bilinç

Sadece hayvan bilinci olan bilinç, kalp hücreleri hariç vücuttaki tüm hücrelerin bilincinden oluşur. Kalp, insan vücudundaki en önemli organ olan kraldır. Baş vücuttan kopsa bile kalp otuz dakika daha atmaya devam edecektir. Pamuk yüne sarılıp ılık bir yere konursa birkaç saat çırpılacaktır. Kalpteki son ölen nokta yaşamın merkezi, her şeyin merkezi Brahmâ, fœtus'ta yaşayan ilk ve son ölen nokta. Bir Yogi bir transa gömüldüğünde, vücudun geri kalanı ölmüş olsa da yaşayan bu noktadır ve bu canlı olduğu sürece Yogi dirilebilir. Bu nokta potansiyel olarak zihin, yaşam, enerji ve irade içerir. Yaşam boyunca prizmatik renkler yayar, ateşli ve yanardöner. Kalp, ruhsal bilincin merkezidir, zira beyin entelektüel merkezdir. Ancak bu bilinç bir kişi tarafından yönlendirilemez veya onun enerjisi Budhi-Manas ile bir oluncaya kadar onun tarafından yönlendirilemez; o zamana kadar ona rehberlik eder - eğer yapabilirse. Bu yüzden vicdan azabı, vicdan azabı kafadan değil kalpten gelir. Kalbinde tezahür eden tek Tanrı vardır, diğer ikisi görünmezdir ve Triad'ı temsil eden de budur. Ãtmâ-Buddhi-Manas. diğer ikisi görünmezdir ve Triad'ı temsil eden de budur. Ãtmâ-Buddhi-Manas. diğer ikisi görünmezdir ve Triad'ı temsil eden de budur. Ãtmâ-Buddhi-Manas.

Mesih ve Apollonius (Sayfa 583)

Bilincin kalpte yoğunlaşıp yoğunlaşmayacağı sorusuna yanıt olarak ve böylece Ruh'un teşvikleri yakalandı. HPB, bu şekilde konsantre olabilecek herhangi birinin Manas ile bir arada olacağını, Kâma-Manas'ı Yüksek Manas ile birleştireceğini söyledi. Yüksek Manalar insana doğrudan rehberlik edemezdi, yalnızca Aşağı Manalar aracılığıyla hareket edebilirdi.

İnsanda, Kalpte, Başta ve Göbek'de üç ana merkez vardır: merkezlerin göreceli üstünlüğüne göre herhangi ikisi birbirine + veya - olabilir.

Kalp, Yüksek Üçlüsü temsil eder; karaciğer ve dalak Kuvaterner'i temsil eder. Solar pleksus midenin beynidir.

HPB'ye yukarıda adı geçen üç merkezin iki hırsız arasında çarmıha gerilen Christos'u temsil edip etmeyeceği soruldu; bunun bir benzetme işlevi görebileceğini söyledi, ancak bu rakamlar aşırıya kaçmamalı. Aşağı Manas'ın özünde Yüksek ile aynı olduğu ve Kâmik dürtüleri reddederek onunla bir olabileceği asla unutulmamalıdır. Christos'un çarmıha gerilmesi, biricik Oğlunu günahlarımızı üstlenmek için dünyaya gönderen Yüksek Manas'ın, Baba'nın fedakarlığını temsil eder: Mesih efsanesi Gizemlerden geldi. Tyana'lı Apollonius'un hayatı da öyle; bu, Mesih'in yaşamına çarpıcı benzerliği nedeniyle Kilise Babaları tarafından bastırıldı.

Psiko-entelektüel adam, yedi geçidi ile kafadadır; ruhsal adam kalbindedir. Konvolüsyonlar düşünce ile oluşur.

Hayattaki üçüncü ventrikül, ölümden sonraki gibi bir sıvıyla değil, ışıkla doludur.

Beyinde yaşam boyunca oldukça boş olan yedi boşluk vardır ve bunlar hafızada kalacaksa vizyonların yansıtılması gerekir. Bu merkezler, Okültizm'de yedi armoni olarak adlandırılır, ilahi armonilerin ölçeği. İçinde bulunduğunuz bilinç durumuna göre, her biri kendi rengine sahip akkâsha ile doldurulur. Altıncı, yaşam boyunca içi boş ve boş olan epifiz bezidir; yedinci bütündür; beşinci, üçüncü ventriküldür; dördüncü hipofiz bedeni. Manas birleştiğinde (**Sayfa 584)** Ãtmâ-Buddhi'ye veya Ãtmâ-Buddhi, Manas'ta merkezlendiğinde, daha yüksek üç boşlukta hareket eder, bir ışık halesi gönderir ve bu çok kutsal bir kişi durumunda görülebilir.

Beyincik, tüm güçlerin merkezi, deposu; o başın Kâmasıdır. Pineal bez uterusa karşılık gelir; pedinkülleri Fallop tüplerine. Hipofiz bedeni, tıpkı bir prensesin arabasından önce koşan ışıkları taşıyan hizmetkarlar gibi, yalnızca hizmetkarıdır, meşalesi taşıyıcısıdır. İnsan, kafası söz konusu olduğunda androjindir.

İnsan, Evrende bulunan her unsuru kendi içinde barındırır. Makrokozmosta Mikrokozmosta olmayan hiçbir şey yoktur. Epifiz bezi, söylendiği gibi, yaşam boyunca oldukça boştur; hipofiz, çeşitli özler içerir. Pineal bezdeki granüller ölümden sonra kavite içinde çökelir.

Beyincik, düşünmek için gerekli malzemeleri sağlar; serebrumun ön lobları, materyallerin bitirici ve parlatıcılarıdır, ancak kendi başlarına oluşturamazlar.

Durugörü algısı, dokunma bilincidir: bu nedenle, mide çukurunda harfleri, psikometri maddeleri vb. Okumak yapılabilir. Her duyunun bir bilinci vardır ve her anlamda bilince sahip olabilirsiniz. Beyin felç olmasına rağmen, görüş düzleminde bilinç olabilir; felçli bir kişinin gözleri dehşet gösterecektir. Yani işitme duyusu ile. Fiziksel olarak kör, sağır ya da dilsiz olanlar, hala bu duyuların psişik karşılıklarına sahiptirler.

İrade ve Arzu

İnsandaki Eros, dahinin harika resimler, harika müzikler, yaşayacak ve yarışa hizmet edecek şeyler yaratma iradesidir. Hayvanın yaratma arzusuyla hiçbir ortak yanı yoktur. Will, Yüksek Manadır. Yüksek Manalar tarafından hareket eden evrensel uyumlu eğilimdir. Arzu, Maddedeki Benliğin tatminini amaçlayan ayrılığın sonucudur. Yüksek Ego ile Aşağı arasında açılan yol, Ego'nun kişisel benlik üzerinde hareket etmesini sağlar.

Dönüştürmek

Kötülükte güçlü bir adamın birdenbire dönüştürülebileceği ve iyilik için bu kadar güçlü olabileceği doğru değildir. Aracı fazla kirlenmiş ve en iyi ihtimalle kötülüğü etkisiz hale getirebilir, bu enkarnasyon için harekete geçirdiği kötü Karmik nedenleri dengeleyebilir. Ringa fıçısını alıp gül atarı olarak kullanamazsınız; ahşap damlayanlarla çok ıslanmış. Kötü dürtüler ve eğilimler fiziksel doğaya etkilendiklerinde, hemen tersine çevrilemezler. Vücudun molekülleri Kâmik bir yöne yerleştirilmiştir ve her şeyi kendi düzlemlerinde ayırt etmek için yeterli zekaya sahip olmalarına rağmen, *yani* kendilerine zararlı şeylerden kaçınmak için, dürtü başka bir düzlemden gelen yön değişikliğini anlayamazlar. Çok şiddetli bir şekilde zorlanırlarsa, hastalık, delilik veya ölümle sonuçlanacaktır.

Başlangıçlar (Sayfa 585)

Kökeni

Mutlak sonsuz hareket, hiçbir şey ve her şey olan Parabrahman, bu harekette akıl almaz derecede hızlı bir hareket olan Enerji, Eros'u fırlatır. Böylece kendisini hala Enerji olan ilksel Madde olan Mûlaprakrity'ye dönüştürür. Durmak bilmeyen ve akıl almaz hareketiyle kendisini hala dönüştüren bu Enerji, Atom veya daha doğrusu Atomun mikrobu olur ve sonra Üçüncü Plan üzerindedir.

Manalarımız Dünya Ruhundan bir Işın'dır ve Pralaya'da geri çekilir; Bu, tezahür etmiş Evrenin Parabrahman'ının "belki de Parabrahman'ın Aşağı Manasıdır". İlk film Enerji veya tezahür eden düzlemdeki harekettir; Alaya Üçüncü Logolardır, Mahâ-Buddhi, Mahat. Her zaman Üçüncü Düzlemden başlarız; bunun ötesinde her şey düşünülemez. Ãtmâ, Buddhi'de odaklanır, ancak yalnızca Manas'ta vücut bulur, bunlar Evrenin Ruhu, Ruhu ve Bedeni'dir.

Düşler

Rüyalarda iyilik kadar kötü deneyimler de yaşayabiliriz. Bu nedenle, yanlış yapma eğiliminde olduğumuzdan doğrudan uyanmak için kendimizi eğitmeliyiz.

Aşağı Manas duyu rüyalarında uyuyor, hayvan bilinci daha sonra Kâma tarafından Astral Işığa doğru yönlendiriliyor; bu tür duyusal rüyaların eğilimi her zaman hayvana doğrudur.

Derin uykuda rüyalarımızı hatırlayabilseydik, geçmiş enkarnasyonlarımızı hatırlayabilmeliyiz.

Nidânas

Budizmin temel doktrini olan egzoterik ve Ezoterik olmak üzere on iki Nidana vardır. (**Sayfa 586)** Ayrıca, Nidânas adında her biri bir Nidâna veren on iki ekzoterik Budist Sistttas vardır.

Nidânaların ikili bir anlamı vardır. Onlar:

(1) Öznel Doğa ile nesnel Doğa arasındaki on iki bağlantı yoluyla veya öznel ve nesnel Doğa arasındaki bilinçli varoluşun on iki nedeni.

(2) Bir dizi neden ve sonuç.

Her neden bir sonuç üretir ve bu etki de bir neden haline gelir. Bunların her birinin bir Upâdhi (temeli), Nidânalardan birinin alt bölümlerinden biri ve ayrıca bir etkisi veya sonucu vardır.

Hem bazlar hem de etkiler, her biri üç ila on yedi, on sekiz ve yirmi bir alt bölüme sahip olan veya başka bir Nidâna'ya aittir.

On iki Nidana'nın isimleri şunlardır:

ONİKİ NIDANA	
1	**Jarâmarana**
2	**Jâti**
3	**Bhava**
4	**Upâdâna**
5	**Trishnâ**
6	**Vedanâ**
7	**Sparsha**
8	**Chadayâtana**
9	**Nâmarûpa**
10	**Vigñâna**
11	**Samskâra**
12	**Avidyâ ***
*** Nidânalar ters yönde, yani 12'den 1'e okunursa, evrim sırasını verirler. - Ed.J]**	

(1) JARÂMARANA, yıpranmışlık sonucu ölümü yaktı. Nidânaların ilki olarak hayatın değil ölümün geldiğine dikkat edin. Bu, Budist Felsefesindeki ilk temeldir; her Atom her an, doğar doğmaz ölmeye başlar.

Beş Skandhahas bunun üzerine kurulmuştur; etkileri veya ürünüdür. Dahası, sırayla, beş Skandha'ya dayanıyor. Karşılıklı şeylerdir, biri diğerine verir.

(2) JÂTI, yanıyor. Doğum.

Yani Chaturyoni'nin dört tarzından (dört rahim) birine göre Doğum, *yani.,:*

(i) Mammalia gibi rahim boyunca.

(ii) Yumurtalar aracılığıyla.

(iii) Eterik veya sıvı Mikroplar - balık yumurtası, polen, böcekler vb.

(iv) Anupâdaka - Nirmânakâyas, Tanrılar vb.

Yani doğum bu tarzlardan biriyle gerçekleşir. Varoluşun altı nesnel tarzından birinde ya da öznel olan yedincisinde doğmuş olmalısınız. Bu dördü altı varoluş tarzı içindedir, bkz .:

Karmik Etkiler (Sayfa 587)

Egzoterik olarak: -

(i) Devas; (ii) Erkekler; (iii) Asuras; (iv) Cehennemdeki Adamlar; (v) yeryüzündeki şeytanları yiyip bitiren Pretas; (vi) hayvanlar.

Ezoterik olarak: ---

(i) Yüksek Tanrılar; (ii) Devas veya Pitris (tüm sınıflar); (iii) Nirmânakâyas; (iv) Bodhisattvas; (v) Myalba'daki Erkekler; (vi) Kâma Loka'da veya Astral Işık'ta insan veya hayvan olsun Kâma Rûpic varoluşları; (vii) Elementaller (Öznel Varlıklar).

(3) BHAVA = Karmik varoluş, yaşamın varoluşu değil, ama belirleyen ahlaki bir ajan olarak *nerede* doğacaksın *yani* Triloka, Bhûr, Bhuvar veya Svar'dan (gerçekte yedi Loka).

Bhava'nın nedeni veya Nidâna'sı Upâdâna'dır, yani varoluşa tutunma, hangi biçimde olursa olsun yaşamı arzu etmemize neden olan şeydir.

Triloka'nın birinde ve her koşulda etkisi Jatî'dir.

Nidânalar, Karma yasasının on iki açıdan ayrıntılı ifadesidir; ya da Karma yasasını on iki Nidânik yönden söyleyebiliriz.

Skandhas

Skandhalar, Varlığın yedi planının tamamında yaşamın tohumlarıdır ve öznel ve nesnel insanın bütünlüğünü oluşturur. Yaptığımız her titreşim bir Skandha'dır. Skandha'lar, izlenim aracı olan Astral Işık'taki resimlerle yakından birleşir ve öznel veya nesnel insanla bağlantılı Skandha'lar veya titreşimler, Reenkarnasyon Ego'yu, gittiğinde geride kalan mikropları çeken bağlardır yeniden ele alınması ve yeni bir kişilik tarafından tüketilmesi gereken Devachan'a. Ekzoterik Skandha'lar fiziksel atomlar ve titreşimlerle veya nesnel insanla ilgilidir; İçsel ve öznel insanla Ezoterik.

Zihinsel bir değişim veya manevi gerçeğe bir göz atmak, bir insanı ölümünde bile aniden gerçeğe değiştirebilir, böylece sonraki yaşam için iyi Skandhalar yaratabilir. Bir insanın son eylemleri veya düşünceleri gelecekteki yaşamında muazzam bir etkiye sahiptir, ancak yine de kötülüklerinden dolayı acı çekmesi gerekir ve bu, ölüm yatağı tövbe fikrinin temelidir. Fakat geçmiş yaşamın Karmik etkileri takip etmelidir, çünkü sonraki doğumunda adam Astral Işıkta bıraktığı Skandha'ları veya titreşimli izlenimleri almalıdır, çünkü Okültizmde hiçbir şey hiçbir şeyden gelmez ve arasında bir bağlantı olmalıdır. hayatları. Yeni Skandhalar eski ebeveynlerinden doğar.

(Sayfa 588) Tanhas'tan çoğul olarak bahsetmek yanlıştır; bir tane Tanhâ var *yaşama arzusu.* Bu çokluğa dönüşür veya biri bir dizi fikir diyebilir. Skandha'lar Karmiktir ve Karmik değildir. Skandhas bilinçsiz Kriyâshakti ile Elementaller üretebilir. İnsan tarafından atılan her Elemental er ya da geç ona geri dönmelidir, çünkü bu onun kendi titreşimidir. Böylece onun Frankenstein'ı olurlar. Elementaller, basitçe efekt üreten efektlerdir. İyi ve kötü, bedensiz düşüncelerdir. Astral Işıkta kristalize olarak kalırlar ve afinite tarafından çekilirler ve yaratıcıları dünya-yaşamına döndüğünde tekrar hayata döndürülürler. Ters etkilerle onları felç edebilirsiniz. Elementaller bir hastalık gibi yakalanır ve bu nedenle kendimiz ve başkaları için tehlikelidir. Bu yüzden başkalarını etkilemek tehlikelidir. Senin ölümünden sonra yaşayan Elementaller, başkalarına yerleştirdikleridir: geri kalanı siz reenkarne olana kadar, sizde canlanana kadar gizli kalır. "Böylece," dedi HPB, "Eğer benim tarafımdan kötü bir şekilde öğretilirseniz veya bu şekilde yanlış bir şey yapmaya teşvik ederseniz, benim ölümümden sonra devam edersiniz ve benim aracılığımla günah işlersiniz, ancak Karma'yı taşımam gerekir. Örneğin Calvin, iyi niyetle vermesine rağmen verdiği tüm yanlış öğretiler için acı çekmek zorunda kalacak. Yaptığı en kötü şey hakikatin ilerlemesini tutuklamaktır. Buddha bile hatalar yaptı. Öğretimini hazır olmayan insanlara uyguladı; ve bu Nidânas üretti. " İyi niyetle vermesine rağmen, verdiği tüm yanlış öğretiler için acı çekmek zorunda kalacak. Yaptığı en kötü şey hakikatin ilerlemesini tutuklamaktır. Buddha bile hatalar yaptı. Öğretimini hazır olmayan insanlara uyguladı; ve bu Nidânas üretti. " İyi niyetle vermesine rağmen, verdiği tüm yanlış öğretiler için acı çekmek zorunda kalacak. Yaptığı en kötü şey hakikatin ilerlemesini tutuklamaktır. Buddha bile hatalar yaptı. Öğretimini hazır olmayan insanlara uyguladı; ve bu Nidânas üretti. "

İnce Bedenler

Bir adam Astral Bedeninde bir başkasını ziyaret ettiğinde, giden Linga Sharira'dır, ancak bu olamaz

herhangi bir büyük mesafede. Bir adam *düşünüyor* uzaktan çok dikkatle, bazen o kişiye görünür.

Bu durumda bilinçsiz Kriyâshakti tarafından yaratılan Mâyâvî Rûpa'dır ve adamın kendisi göründüğünün bilincinde değildir. Olsaydı ve Mâyâvi Rûpa'sını bilinçli bir şekilde yansıtsaydı, bir Üstat olurdu. [Yani bir İnisiye, HPB tarafından İnisiyasyonun tüm derecelerini kapsamak için kullanılan Adept kelimesi. Yukarıda görüldüğü gibi, Mâyâvi Rûpa kelimesini birden fazla anlamda kullanmıştır. - Editör] Üstat olmadıkça, iki kişi aynı anda birbirinin varlığından haberdar olamaz. Dugpalar Mâyâvi Rûpa'yı ve büyücüleri de kullanır. Dugpas, diğer insanların Linga Sharîra'sı üzerinde çalışıyor.

Dalaktaki Linga Sharîra, insanın mükemmel bir resmidir ve kendi doğasına göre iyi veya kötüdür. Astral Beden, matriksteki ilk tohum olan, çocuğun içinde oluştuğu ve geliştiği fiziksel bedenin modeli olan kişinin öznel imgesidir. Linga Sharîra keskin bir aletle yaralanabilir ve bir masadan veya başka bir mobilyadan kolayca geçmesine rağmen kılıç veya süngüyle karşılaşmayabilir.

Ateş Kriyâshakti'dir (Sayfa 589)

Ancak tamamen öznel olduğu için Mâyâvi Rûpa'ya veya düşünce bedenine hiçbir şey zarar veremez. Kılıçlar gölgelere vurulduğunda kesen Linga Sharîra veya Astral değil kılıcın kendisidir. Tek başına keskin aletler Astrals'a nüfuz edebilir, *Örneğin,* su altında bir darbe sizi etkilemeyecek, ancak bir kesik olacaktır.

Astral Beden projeksiyonuna teşebbüs edilmemeli, ancak Kriyâshakti'nin gücü Mâyâvi Rûpa'nın projeksiyonunda kullanılmalıdır.

Ateş

Ateş bir Element değil, tanrısal bir şeydir. Fiziksel alev, en yüksek Ruhun nesnel aracıdır. Ateş Elementleri en yüksek olanıdır. Bu dünyadaki her şeyin kendi Aurası ve Ruhu vardır. Muma uyguladığınız alevin mumun kendisiyle hiçbir ilgisi yoktur. Nesnenin Aurası, diğerinin en alt kısmı ile birleşir. Aurası Ateş olduğu için granit yanmaz. Ateş Elementlerinin bu düzlemde bilinci yoktur, çok yüksektirler, kendi kaynaklarının ilahiliğini yansıtırlar. Diğer Elementallerin, insanı ve onun doğasını yansıtırken bu düzlemde bilinci vardır. Mineral ve sebze alemleri arasında çok büyük bir fark vardır. Örneğin lambanın fitili negatiftir. Ateşle pozitif yapılır, yağ ortamdır. Diğeri Ateştir. Diğerinin en alt kısmı, gördüğünüz alevdir. Ateş, evrendeki öznel mevcudiyetinde İlahiyattır. Diğer koşullar altında, bu Evrensel Ateş su, hava ve toprak olarak tezahür eder. Tüm yaşam formlarının Kriyâshakti'si olan, görünür Evrenimizdeki tek Unsurdur. Işığı, sıcaklığı, ölümü, hayatı vs. veren şeydir. Hatta kandır. Tüm çeşitli tezahürlerinde esasen *bir.*

"Yedi Kozmokrat" dır.

Ateşin tutulduğu saygınlığın kanıtı, *Eski Ahit.* Ateş Sütunu, Yanan Çalı, Musa'nın Parlayan Yüzü - hepsi Ateş. Ateş, doğası gereği aynalı cam gibidir ve

yaratılan evrenin ilk ana hatlarının ekranına fırlatılması beklenen öznel tezahürlerin birinci derecesinin ışınlarını yansıtır; alt veçhelerinde bunlar Ateşin yaratımlarıdır.

(Sayfa 590) Ateş, özünün en kaba yönüyle birinci biçimdir ve evrendeki ilk öznel varlıkların alt biçimlerini yansıtır. İlk ilahi kaotik düşünceler Ateş Elementalleridir. Yeryüzünde şekillenirler ve Semender veya daha düşük Ateş Elementleri şeklinde alev içinde uçarak gelirler. Havada, yakaladıkları düşüncelerimizin yanı sıra milyonlarca canlı ve bilinçli varlığa sahipsiniz. Ateş Elementleri, görme duyusu ile ilgilidir ve diğer tüm duyuların Elementlerini absorbe eder. Böylelikle görme yoluyla hissetme, duyma, tatma vb. Bilincine sahip olabilirsiniz, çünkü hepsi görme duyusuna dahil edilir.

Geleceğe Dair İpuçları

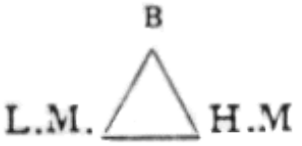
Zaman geçtikçe havada daha fazla esir olacak. Eter havayı doldurduğunda, babasız çocuklar doğacak. Virginia'da özel türde bir elma ağacı var. Çiçek açmaz, ancak tohumsuz bir çeşit meyveden meyve verir. Bu yavaş yavaş hayvanlara ve sonra erkeklere yayılacaktır. Kadınlar hamile kalmadan çocuk doğuracak ve Yedinci Tur'da kendilerini yeniden üretebilen erkekler ortaya çıkacak. Dördüncü Turun Yedinci Yarışında erkekler her yıl derilerini değiştirecek ve yeni ayak ve parmak tırnaklarına sahip olacak. İnsanlar daha psişik, sonra ruhani olacaklar. Son olarak Yedinci Turda, Budalar günahsız doğacaklar. Dördüncü Tur Kali Yuga'daki en uzun turdur, sonra Beşinci, ardından Altıncı ve Yedinci Tur çok kısa olacaktır.

Egolar

Yüksek ve Aşağı Ego, Devachan ve "Ruhun Ölümü" arasındaki ilişkileri açıklarken aşağıdaki şekil çizildi:

İlkelerin ölümde ayrılması üzerine, Yüksek Egonun sebeple Devachan'a gittiği söylenebilir.

Aşağı deneyimlerinden. Kendi düzlemindeki Yüksek Ego, Kumâra'dır.

Alt Kuaterner çözülür; vücut çürür, Linga Sharîra kaybolur.

Reenkarnasyonda Yüksek Ego bir Işını, Alt Ego'yu fırlatır. Enerjileri yukarı ve aşağı doğrudur. Yukarı doğru eğilimler onun Devachanic deneyimleri haline gelir; altta Kâmic vardır. Yüksek Manas, Buddhi'nin

Manas'ı Yükseğe indirin.

Sorumluluk ve Ego (Sayfa 591)

Sorumluluk sorusuna gelince, bir örnekle anlaşılabilir. Karındeşen Jack şeklini alırsanız, onun kötülüklerinden dolayı acı çekmelisiniz, çünkü kanun katili cezalandıracak ve onu sorumlu tutacaktır.

Sen kurbanlık kurbansın. Aynı şekilde Yüksek Ego da bilgilendirdiği her bedenin sorumluluğunu alır.

Bir başkasına ödünç vermek için biraz borç alırsınız; Diğeri kaçar, ama sorumlu olan sizsiniz. Yüksek Ego'nun görevi, bir çocukta Ruh olmak için bir Işın fırlatmaktır.

Böylece Ego, her bedenin günahlarını ve sorumluluklarını üstlenerek bin bedende enkarne olur. Her enkarnasyonda yeni bir Işın yayılır ve yine de özünde aynı Işın, sizde, bende ve her birinde aynı. Enkarnasyonun cürufu dağılır, iyilik Devachan'a gider.

Alev ebedidir. Yüksek Egonun Alevinden Aşağı ışıklandırılır ve bundan daha düşük bir araç vb.

Ve yine de Aşağı Manas kendi kendini yarattığı şekildedir. Benzer koşullarda farklı davranması mümkündür, çünkü ona verilen doğru ve yanlış, iyi ve kötü hakkında akıl ve bilinçli bilgiye sahiptir. Aslında, İlahi Ruh'un tüm niteliklerine sahiptir. Bunda Işın, Dünya üzerindeki sorumluluk zerresi olan Yüksek Manadır.

Özün bir parçası özdür, ancak kendi dışındayken, yani kirlenebilir ve kirlenebilir. Işın, Mâyâvi Rûpa'sını gönderebildiği için bu dünyada tezahür edebilir. Ama Yüksek bunu yapamaz, bu yüzden bir Işın göndermek zorundadır. Yüksek Ego'ya Güneş olarak ve kişisel Manases'e onun Işınları olarak bakabiliriz. Çevreleyen havayı alıp ışığı alırsak, Işının Güneş'e geri döndüğü söylenebilir, bu nedenle Aşağı Manas ve Aşağı Kuaterner ile.

Yüksek Ego yalnızca nitelikleri aracılığıyla tezahür edebilir.

Ani ölüm vakalarında, Aşağı Manas, ölümden sonra Kâma Rûpa'dan daha fazla kaybolmaz. Kıdem tazminatından sonra Ray'in kırıldığı veya düşürüldüğü söylenebilir. Öldükten sonra böyle bir adam ne Devachan'a gidemez, ne de Kâma Loka'da kalamaz; onun kaderi hemen yeniden doğmaktır. Böyle bir varlık o zaman bir hayvan ruhudur *artı* Parçalanmış Ray'in zekası. Bu zekanın tezahürü (**Sayfa 592)**
sonraki doğum tamamen beynin fiziksel oluşumuna ve eğitime bağlı olacaktır.

Böyle bir Ruh, eğer çevre ona bir özlem şansı verecekse, sonraki doğumda Yüksek Egosu ile yeniden birleşebilir (bu, Hristiyanların "lütfudur"); ya da iki ya da üç enkarnasyon boyunca devam edebilir, Işın daha zayıf ve zayıf hale gelir ve doğuştan bir aptal olarak doğana ve sonunda daha düşük formlarda dağılıncaya kadar kademeli olarak dağılır.

Aşağı Manas ile bağlantılı muazzam gizemler var.

Bazı entelektüel devlerle ilgili olarak, onlar biraz daha küçük insanlarla aynı durumdadırlar, çünkü

Onların Yüksek Egoları felçlidir, yani ruhsal doğaları körelmiştir.

Manas özünü birkaç araca aktarabilir, *Örneğin,* Mâyâvi Rûpa, vs. ve hatta Gül Haçlıların öğrettiği gibi, elde edebileceği Elementallere.

Mâyâvi Rûpa bazen o kadar canlandırılır ki başka bir düzleme gidip o düzlemin varlıklarıyla birleşir ve böylece onları ruhlandırır.

Hayvan evcil hayvanlarına büyük sevgi bahşeden insanlar, onları belli bir ölçüde besliyor ve bu tür hayvan ruhları hızla ilerliyor; karşılığında bu tür kişiler hayvan canlılığını ve manyetizmasını geri alır. Bununla birlikte, hayvan evrimini bu şekilde vurgulamak Doğa'ya aykırıdır ve genel olarak kötüdür.

Monadik Evrim

Kumâralar, Ay Pitrisinin evrimine yön vermez. İkincisini anlamak için kan benzetmesini alabiliriz.

Kan, evrensel Yaşam Prensibi ile, cisimler ve Monadlar ile karşılaştırılabilir. Farklı türden cisimler, çeşitli Monad sınıfları ve çeşitli krallıklar ile aynıdır, ancak özlerinin farklı olması nedeniyle değil, içinde bulundukları ortam nedeniyle. Kalıcı tohum olan Chhâyâ ve kalıtsal tohum teorisindeki Weissmann gerçeğe çok yakındır.

HPB'ye kalıcı bir Chhâyâ tohumuna bir Ego olup olmadığı soruldu, bu da onu bir dizi enkarnasyonda boyadı; cevabı şuydu: "Hayır, Cennet ve Dünya birbirini öpüyor."

Hayvan Ruhları, deneyim kazandıkları ve daha yüksek evrim için materyalleri hazırladıkları geçici formlarda ve kabuklardadır.

Astral Bedenin İşlevleri (Sayfa 593)

Yedi yaşına kadar astral atavik mikrobu bedeni oluşturur ve kalıplar; bundan sonra vücut Astral'ı oluşturur.

Astral ve Zihin karşılıklı olarak birbirlerine tepki gösterirler.

Pasajın anlamı *Upanişadlar,* Tanrıların insanlardan beslendiğini söylediği yer, Yüksek Ego'nun dünya deneyimini Aşağı aracılığıyla elde ettiğidir.

Astral Vücut

Astral bilinçsizce kişiye doğru çıkabilir ve ortalıkta dolaşabilir.

Chhâyâ, Astral Beden ile aynıdır.

Mikrop veya yaşam özü dalaktadır.

" Chhâyâ dalağa sarılır. " Astral bundan oluşur; o büyürken yavaş yavaş şekillenerek, duman gibi gölgeli bir kıvrılma veya dönme özünde gelişir. Ancak fiziksel atomdan, atomdan yansıtılmaz. Bu son moleküller arası form Kâmâ Rûpa'dır. Ölümde her hücre ve molekül özünü verir ve ondan Kâma Rûpa'nın Astrali oluşur; ama bu hayat boyunca asla ortaya çıkmaz.

Chhâyâ görünür hale gelmek için etrafındaki atmosferi çekerek atomları kendine çeker; Linga Sharîra oluşamadı *içinde* vakum. Astral Beden gerçeği, Arap ve Doğu Djins hikayelerini ve şişe implantıları vb. Açıklar.

Maneviyat fenomenlerinde, ölen kişilere benzerlik çoğunlukla hayal gücünden kaynaklanır. Bu tür fantomların kıyafetleri ortamın canlı atomlarından oluşur ve gerçek bir giysi değildir ve ortamın giysisiyle hiçbir ilgisi yoktur. "Bir materyalizasyonun tüm giysilerinin bedeli ödendi."

Astral yaşamı destekler; onu etraftaki tüm doğal krallıklardan toplayan yaşam rezervuarı veya süngeridir ve Prânic krallıkları ile fiziksel yaşam arasında aracıdır.

Doğa, her bir küreden yavaş yavaş ilerlediği için, yaşam öznelden hedefe hemen gelemez. Bu nedenle Linga Sharîra, Prâna ile fiziksel bedenimiz arasında aracıdır ve yaşamda pompalar.

Dalak, sonuç olarak çok hassas bir organdır, ancak fiziksel dalak yalnızca gerçek dalağı örtmek içindir.

Şimdi Hayat gerçekte İlahiyattır; Parabrahman. Fakat fiziksel Düzlemde tezahür ettirmek için asimile edilmesi gerekir; ve tamamen fiziksel olan çok iğrenç olduğu için bir ortama sahip olmalı, *yani.,* Astral.

(Sayfa 594) Astral madde homojen değildir ve Astral Işık gerçek İlahi Işığın gölgesinden başka bir şey değildir; ancak moleküler değildir.

Devachanik Düzleminin altında olan (Kâmarûpic) varlıklar Kama Loka'dadır ve sadece

maymunlar gibi zeka. Dört alt krallıkta erkeklerle iletişim kurabilen zekaya sahip hiçbir varlık yoktur, ancak Elementallerin hayvanlar gibi içgüdüleri vardır. Bununla birlikte, Sylphs (Hava Elementalleri, dünyadaki en kötü şeyler) için iletişim kurmaları mümkündür, ancak yatıştırılmaları gerekir.

Spooks (Kâmarûpic varlıklar) sadece gördükleri bilgileri hemen önlerinde verebilir. İnsanlar, kendilerinin farkında olmasa da, insanların Aurasındaki şeyleri görürler.

Yeryüzüne bağlı ruhlar, uzun süre çözülemeyecek kadar materyalist olan Kâmalokik varlıklardır. Sadece bir bilinç parıltısı var ve neden tutulduklarını bilmiyorlar, bazıları uyuyor, bazıları bilinç parıltısını koruyor ve işkence görüyor.

Çok az Devachan'a sahip olan kişilerde, bilincin büyük kısmı Kâma Loka'da kalır ve yüz elli yıllık normal sürenin çok ötesinde sürebilir ve Ruh'un bir sonraki reenkarnasyonuna kadar kalabilir. Bu daha sonra Eşikteki Sakin olur ve yeni Astral ile savaşır.

Kâma'nın zirvesi cinsel içgüdüdür, *Örneğin,* salakların bu tür arzuları ve ayrıca yemek iştahları vs. vardır ve başka hiçbir şeyi yoktur.

Devachan, ruhsal bilinç düzeyindeki bir durumdur; Kâma Loka bir fiziksel bilinç yeridir. Hayvan dünyasının ve içgüdüsel duyguların gölgesidir. Bilinç manevi şeyleri düşündüğünde, o manevi bir düzlemdedir.

Kişinin düşünceleri doğa, çiçekler vb. İse, o zaman bilinç maddi düzlemdedir.

Ama düşünceler yeme, içme vb. Ve tutkularla ilgiliyse, bilinç, saf ve basit hayvan içgüdüleri düzlemi olan Kâmalokik düzlemdedir.

TÜM VARLIKLARA HUZUR